SÖZ YAYIN

OYUNAJANS ©

Çağdaş Öğretiler (New Age) Dizisi: 7

CARLOS CASTANEDA

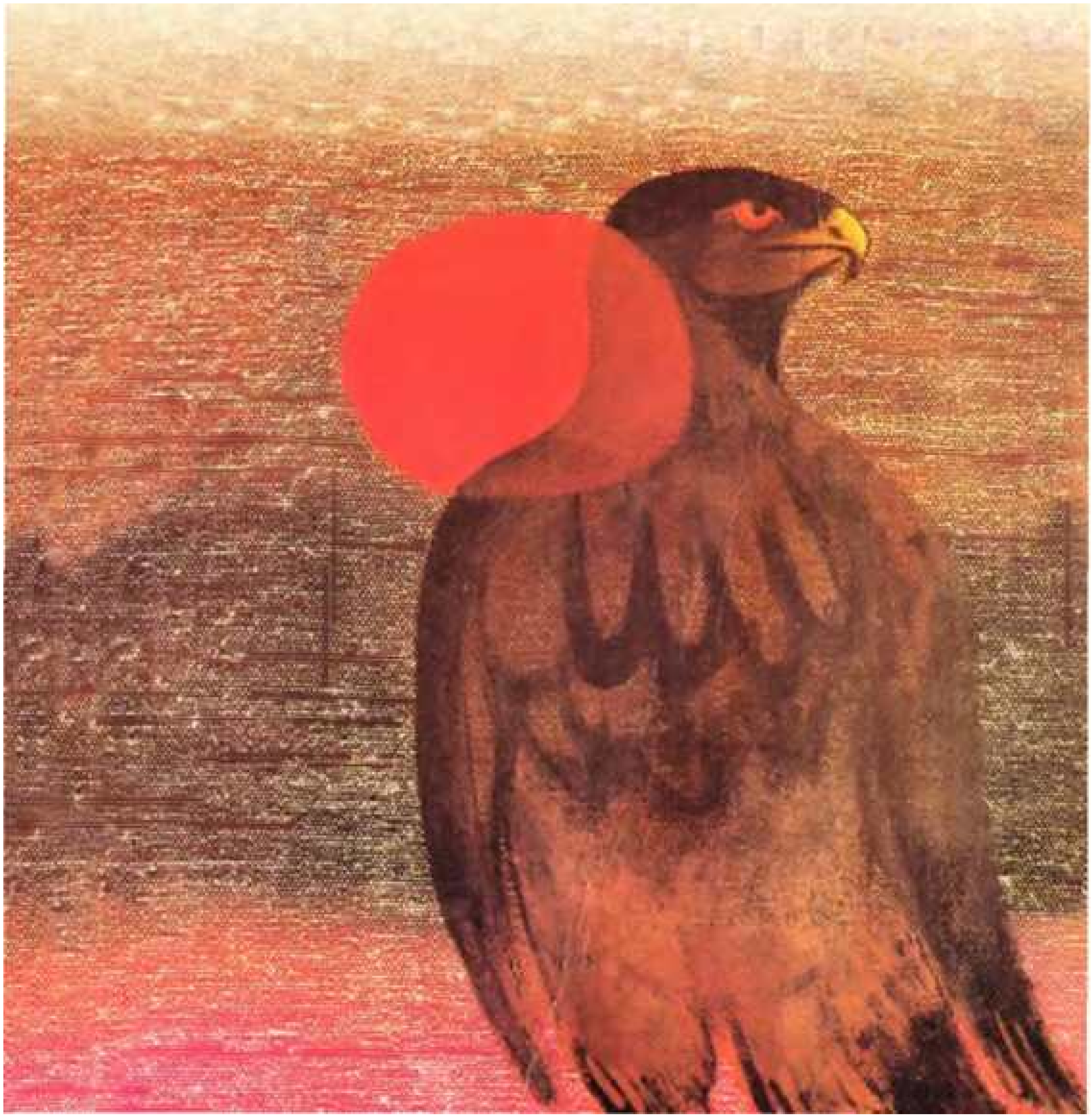
KARTAL'IN ARMAĞANI

TÜRKÇESİ: NURİ PLÜMER

SÖZ YAYIN

CARLOS CASTANEDA

Çağdaş Öğretiler (New Age) Dizisi: 7

)YUNAJANS

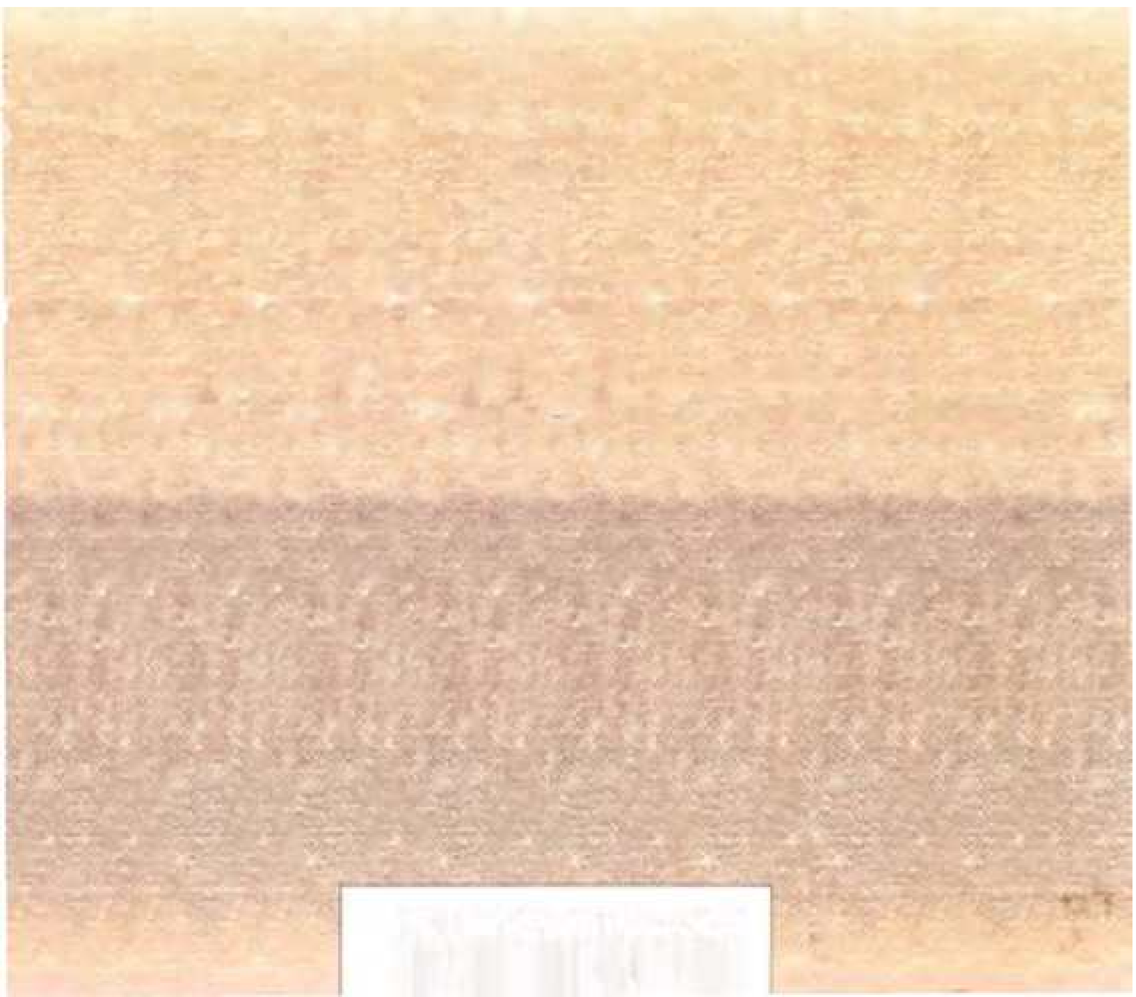

ürek Taşıyan Yol

KARTAL'IN ARMAGANI

TÜRKÇESi: NURi PLÜMER

'erlisi
Kızılderililerce
öğretileri,
öyküsüdür.

Carlos Castaneda, Los Angeles'daki California Üniversitesi'nde

nsanhilim (antropoloji) dalında uzman bir öğrenciydi. Yaşlı bir Yaqui

olan don Juan'la tanıştığı zaman, Meksika'nın Sonora yöresindeki

kullanılan çeşitli tıbbi bitkileri incelemekteydi. Don juan 'm

bu iki insanın usta ve öğrenci olarak geçirdikleri ilk beş yılın

Carlos Castaneda sonraları, Bir Başka Gerçeklik, I:\tlan Yolculuğu

Yaqui Kızıldereli Büyücüsü Don]uan 'ın yeni Öğretileri), Erk övküleri

ıe İkinci Erk Çemberi adlı kitaplarıyla bu incelemelerin öyküsünü

;ürdürınüştür

BÜ'ffl\ CANU \ \RUKLARIN KADERİ

KARTAL'I� El,hDEDİR.

KARTAL.iN ARMAGANI

\URTULMA ve ÖZGÜRLÜGE KAVUŞMA FIRSATI DEMEKTİR

Casl.aneda, Meksika"ya geı·i döndiiAünde,

an.ık ersaneleşmlş olan Don .Juan"ın yerini ahnak üzeı·e

topluluğun lideri olarak scçildiğhii öğı·eniL

�iiyüı·üleı·irı evı·enln gizemli güç.leı·ini tanıma. uysallaştırma

ıe onlaı·dan yararlanabilme cı·kinin peşlnt': diişcn Castancda,

bir kez daha r,ski öğretilerin bilinmez dehşetler'. sannsal

görsüler

ve göz kamaştırıcı içgörülerle dolu dünyasına gir·eı·.

Don Juan'ın anlaşılnıası güç, kuch·etll ve hep onunla

blr·liklc olan ı·uhunun aı·ahksız etkisi alt.ında.

r.astaneda, büyiiciilük sanaı.ının daha da derlnleı·ine iner.

Büyücülüğiin özüne doAı·u bir yoh'uluk

hayal gücünüze vr, mani ığınıza bir· ınt"ydan okuma.

ISBN 975-7190-05-5

1111 1111111111111111111 1111111

Çağda� Öğretiler (New Agc) Dizisi: 7

Özgün Adı:

THE EAGLE'S GIFT

Editör: Taner Gezer

ÜYUNAJANS

Yürek Taşıyan Yol

P.K. 7 Levent

80622 İstanbul

Telefakslar:

(0212) 293 1 o 40

(0212) 244 02 26

ISBN 975-7190-05-5

Birinci Basım

Ekim 1996

Kapak Deseni:

Nemesio Antune z

İç Resimler:

Ra ziye Kubat

Baskı ve Cilt:

Mart Matbaacılık Sanatları Tic. ve San. Ltd. Şti.

İstanbul (0 212) 212 03 39/40-2110971

Carlos Castaneda

Kartal'ın Arınağanı

Çeviri:

NURİ PLÜMER

1. Baskı

ÜYUNAJANS

Yürek Taşıyon Yol

13

7

ÖN SÖZ

Bölüm Bir

ÖTEKİ BENLİK

İKİNCİ DİKKATİN SABİ TLEŞ TİRİLMESİ 15

BİRLİKTE GÖRMEK 37

ÖTEKİ BEN LİGİN SANKİ ANILARI 5 9

SEYECENLİÖİN SINIRLARINI AŞMAK 79

ÖFKELİ BİR BÜYÜCÜ ORDUSU 1 03

1 25

Bölüm İki

RÜYA GÖRME SANATI

İNSAN BİÇİMİNiN YİTİRLEMESİ 1 27

BİRLİKTE RÜYı1 GÖRMEK 1 45

SAG YE SOL YAN BiLİNCİ 1 7 1

1 91

Bölüm Üç

KARTAL'IN ARMAÜANI

NAGUAL'IN KURAL! 1 93

NAGUAL'IN SAVAŞÇI TOPLULUGU 2 1 1

NAGUAL KADI!\ 239

SILYIO MANUEL'İN YAPMAMALAR/ 259

R Ü YA GÖRMENİN İNCELİKLERİ 277

FLORINDA 299

SORGUÇLU YILAN 3 3 3

onsoz

Her ne kadar bir insanbilimci olsam da, bu çalı�ma gerçek

anlamda bir insanbilinısel çalışma sayılmaz; yine de kökenleri kültürel insanbilime inmektedir, çünki.i yıllar önce bu disiplin içinde bir alan çalışması olarak başlaırnştı. O yıllarda, güneybatı ve kuzey Meksika' da yaşayan Kızılclerililer arasında tıbbi bitkilerin kullanımı üzerinde incelemeler yapıyordum.

Geçen bunca yıl boyunca araştırmalarım, gerek kazandıkları ivme, gerekse kişisel gelişmem sonucu farklı bir duruma evrildi. Tıbbi bitkiler üzerindeki incelemelerin yerini, en az iki farklı kültürün sın ırlarının ötesine geçen bir inanç

dizgesi üzerindeki incelemeler aldı.

Çalışmalarımın ilgi odağında ortaya çıkan bu deği�imin

sorumlusu, beni daha sonra orta Meksikalı bir Mazatec Kızılderilisi olan Genaro Flores 'le tanıştıran kuzey Meksikalı

Yaqui Kızılderilisi don Jurnı Matus oldu. Her ikisi de, günümüzde genelde büyücülük olarak bilinen w gerek tıp bilimi,

KARTAL' IN ARMA ÔANI

gerekse nıhbilimin ilkel bir biçimi olduğu sanılan, oysa, ger

çekte son derece yüksek özdüzenceli, son derece bilgili uygulayıcılar arasında var olan bir geleneği oluşturan eski bir

öğretinin sürdürücüleridir.

Bu iki adam benim için, birer bilgi kaynağından çok öğretmen oldular; ama ben yine de yaptığım işin, dağınıklığına

rağmen, insanbilimsel bir çalışma olduğunu ısrarla savundum. Bu dizgenin kültürel dayanaklarını belirleyebilmek,

kusursuz bir sınıflandırma yöntemi, sınıflandırıcı bir düzen,

kökenleri ve dağılımı üzerine bir varsayım geliştirebilmek

için yıllarımı harcadım. Ancak, tüm bu uğraşlarım boşunaydı, çünkü sonuçta, dizgenin zorlayıcı içsel erkleri entelektüel

arayışlarımı rayından çıkarttı ve beni de aralarına kattı.

Bu iki erk sahibi adamın etkisi altında, çalışmam bir ya

şamöykiisüne dönüştü; çünkü, aralarına katıldığım andan itibaren, kendimi yaşadıklarımı aktarmaya zorunlu hissettim.

Bu, oldukça farklı bir yaşamöykiisüdür, çünkü burada ne

sıradan bir insan olarak gündelik yaşantımı, ne de gündelik

yaşantımın oluşturduğu öznel durumları aktarıyorum. Bunların yerine, birbiriyle ilişkili düşünceler ve yöntemlerden olu

şan yabancı bir dizgeyi benimsemenin sonucu olarak ya�antıında gelişen olaylar örgüsünü aktarıyorum. Başka bir deyişle, incelemek istediğim inanç dizgesi beni içine çekti ve bütün yaşamımı ona adadım.

İşte bu koşullardan dolayı, yaptığım işin tam olarak ne

olduğunu açıklamak zorundayım. Sıradan bir batılı ya da bir

insanbilimci olarak yola çıktığım ilk noktadan çok uzakta olduğum şu anda, bu çalışmanın bir kurmaca olmadığını yinelemek zorundayım. Burada anlattıklarım bizler için yabancıdır; bu nedenle de gerçekdışı gibi görünmektedir.

Büyücülüğün dolambaçları içinde derinlere indikçe, ba�larda bana ilkel inançlar ve uygulamalar dizgesi gibi görünen şeyler, devasa ve içinden çıkılması güç bir dünya halini aldı. Bu dünyayı tanıyabilmek, onu aktarabilmek ic,;in. giderek artan biçimde karmaşıklaşan ve daha incelikli hale gelen

yöntemler kullanmak ıoruıı d:ıyıııı. Baıa olaıılar. ne beııim

KARTAL'lN ARi\1AÖANI

öıicedeıı kestirebildiğim tiinlcıı geli�ım:lcr. ıie de diğer insanbiliıııcilcriıı Meksikalı Kmlderilileriıı ıııarn,; dizgeleri üzeriıie

bildiklcriıie beıiziyor. SoıılJ(,; olarak. kcııdiıııi gü\· bir durumda hissediyonını: bu ko�ullar altııda y:ıpabilcii,0.iın tek �ey,

bana olaıiları, old11.�11 gihi yaıısıtıı:ık. İyi ıiiyetiın koıiusuıida,

ikili bir ya�aıııııı olıııaclığııı VL' keıidiıni doıı Juaıı'ıı dizgesiıiin ilkelerini uygulaıııaya adaıııı� olduğumu bir kez daha

vurgulaınaıııı ötesinde lıerh:ıngi bir giiveıicc vereıııeyecc

ğiın.

Bana eğitmenlik yapan :Vkksikalı Kızılderili büyücüler,

don .Juan Maıus w don ()cnarn Florcs. bilgilerini keıidileriıice yeterli gördükleri ölçiide hana a\·ıkLıdıkt:ın sonra. eyvallah deyip \·ekip gittiler. Ban:ı dii�en giirevin. o andaıı itibaren, onlardan öğrendiğim bilgileri kL·ııdi <_·;ıbaıııla bir araya getirmek olduğ:uıu aııladıııı.

Bu görevi yerine getirmek iizere 1,--:ılı�ınaLıra ha�lanıak

içiıı :Vkksika'ya geri döııdüğliıııde don Ju;ın w doıı Gcnaro 'ııun bqi kadın diirdii erkek dokuz \·iiıııeziıiin daha buluıiduğuıu ke�fcllinı. KadıııLırın en y:ı�lısıııı adı Soleclad'clı.

Bir diğeri '·La (lorda·· takııııa adlı :vlaria Elcna'ydı: diğer üç

kadııı, Lydia. Rosa w Juscfin;ı d:ılıa gen<_·tiler ve ""Küçiik kız

karclc�lcr" oLırak :ınılıyorlardı. Dört adamın adlarıysa, ya�

.sırasına göre Eligio. Benigırn. NL·stor VL' Palılito'ydu: son

saydığım üçiiıic. doıı Geııaro ·ya \'Ok yakııı oldukları için

··c;enarolar" deniliyordu.

'.\lesıur. Pablito ve ;ırıık orada olıııayaıı Eligiu'ıııın 1,-·ii

ınez olduklarıııı bıliyorduııı ı:ıLL·ıı. aıııı:ı llL·r ııedense dört kı

ııııı Pablito · ııuıı kız k:ınle�lcri. Suk'dad' ııı.-,;ı oııların aıaları

olduğuııa inanını�tını. Ce<,·eıı yıllar buyunca Solcdad'ı az çok

t;11ıııııı�tııı, ya�ça don Juaıı ·a yakın olduğu ı\·iıı bir saygı ifadesi olarak ona lıcr zaıııaıı d(}/iu Solcdad �eklinde lıitap ederdim. Beııigııo'yu tanırdım aııı:ı unun dun Ju;ııı ve don Geııarn ile ili�kisiıdeıı lıiç lıaberiııı ulııaııı�tı.

Aıılayaınadığıın ıcdeıılerdeıı dolayı lıepsi de. �u ya da

KARTAL' I N ARMAGAN I

bu şek ilde benim M e k sika ' ya geri dönmem i bekl iyor g ib iy diler. B ana , onların l iderleri, Naguallları ola rak don Juan 'ın

yerin i almamın beklend iğ in i b ildird iler. Don Juan ' la don Ge

ııaro ' n u ıı d a El i g io ' n u n d a bu d ü n yadan u çup gitt ik l e r in i

söyled ile r. B u ü ç k iş in in öldüğüne inanmıyorlardı; onlar, ya

�adığımız dünyadan fark l ı , am a aynı ölçüde ge rçek başka b ir

dünyaya g irm iş lerd i.

K adınlarla-özel l ik l e do iia Soledad ' l a- ilk k arş ı l aştığımız andan iti baren sürekl i ters düştük. A ncak, y ine ele d inginl qmcrne yardımcı oldular. Onlarla k u rduğum i l iş k i, yaşamımda g izeml i b ir c o şk u n u n doğm asına yol açt ı . B irl ikte yaşadı kl arı m ı z , düşünce v e k avray ı ş b iç im imde çok büyük

değ iş imler getird i . Ama, tüm bun lar bil inç düze y inde gerçeklqrn iyordu-ya da en azınd a n, onları ilk ziyaretimden sonra

zihnim i her zamank inden daha faz la karı şm ı ş buldum; y ine

ele bu kargaşan ı n içinde, ş aşırtıcı ö l çüde sağl am b ir zem in

vardı . B u çatışmaların etk is iy l e , ken d imde o güne değ in var

oldukları n ı düşlerimde b ile görmediğ im yetenekler k qfett im .

La Gorcla ve k ü ç ü k k ı z k arde şl er kus ursuz b irer diiş gijriiciiydii/er; kend i arwl arıyla bana yol gösteric i b ilgiler verd il e r ve b ec e r il e r in i g ö s t e rd i l e r. D o n J u a n diiş giirmc sanatın ı , k iş in in kendi olağan düşlerinden yararl anma, onun

ve don Gcnaro ' nu n ikinci dikkat adıı ıı verd ikleri uzman l ı k

gerekt iren b i r d ik k at türü arac ı l ı ğ ı y l a /.:.ontmllii fôr/.:.111dalı.�a

dönüştüre b ilme potans iyel i ol arak tanımlam ı ştı.

G e n a r o l a r d a n , don Ju a n ' ın v e d o n G e n aro ' n u n öğret ilerin in bir d i ğe r yönünü oluşturan i:: siirme sanatındak i

başarı l ı uygulamalarını bana öğretmelerin i bek l iyordum. /::

siirnıe sanatı bana k iş i n in a k l <ı gelen h e r durumda e n iy i

sonuçl arı elde edeb ilmes in i sağlayan b ir d iz i yöntem o l a rak

anlatılımştı . Ancak, Genaro ların i: siirme üzerine bana anlattıkları , ben im bek le d iğ im tut arl ı lı ktan y a da erkten yoksundu. B u adamlar, y a gerçe k anl amda bu s an atın uygulayıc ıl arı değ il lerd i, ya da hu sanatı bana göstermek istem iyorlard ı .

KARTAL'IN ARMAĞANI

Kendilerini hcniıııı vaıııııııda ı:ılı;ıt lıissL'lkbilıııekri ıçm

soru�ıurınaLırınıa ara vcrdiııı. ;ıııa oıılar sah:iıı sah:iıı oturdular ve artıh: lıi\· soru -;orıı�ıdığıııa giirL' nı sununda bir

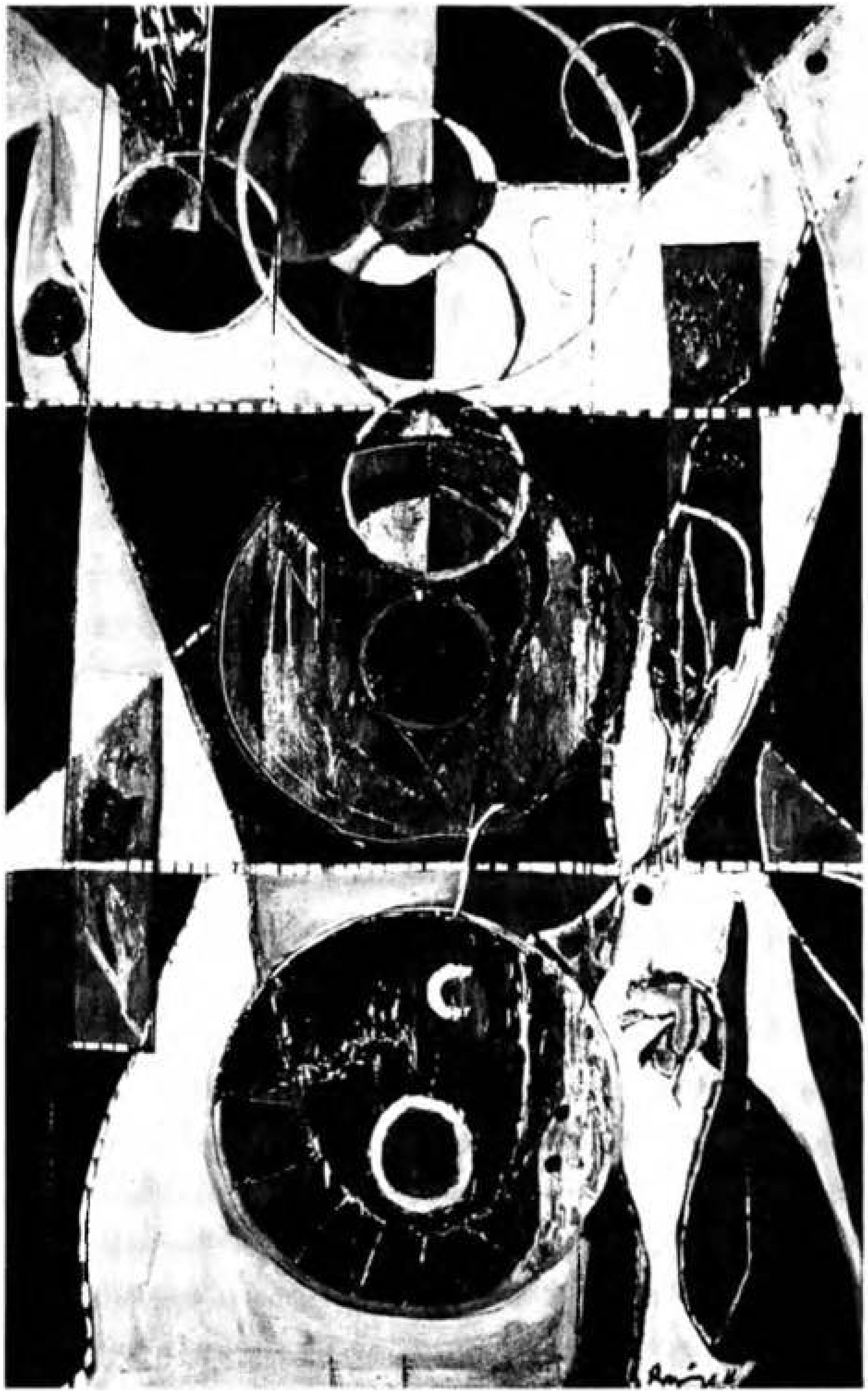
Nagu;ıl gibi davraıııııay<ı b<ı.�Lıdığııı<ı inandılar. HL:psi de

bcıııın kılavuzluğuııu ve iiğiitkrimi hckliyurbrdı.

Bdlcntilniıc uygun d<ıvr<ııabilıııd, İ\·iıı. doıı Ju;ın ve

don Geııaro·nuıı han;ı iığrL'ıtil-;kriıııi ba�tan .suıı;ı giiıdcıı

gcçirıııcl-;, htiyliclillik .s<ıı1atıııın dcriıılcriıc iıııııck zoruıd;ıydııı.

Bölün1 Bir

Öteki Benlik

.

İ KİNCİ Dİ K KATİN SABİTLEŞTİRİUvlESİ

L a Gorcb

ğımda ve kü�·ük

ikindi

kız k;ınk.)lcrin

üzeriydi. La Gorda ya�;ıdıkları

giizlcrini

yerL' vardıuı.aktaki dağlara dikrni�. tek ba�ıııa, kapının iiniindc oturuyordu. Beıii göri.ince çok �a�ırdı. ()eçıııi�te ya�adığı bir �eyiıı aıısıııa daldı

ğını ve beniıılc ilgili belli belirsiz bir �eyi aıııııısaın;ık iiı.crc

olduğunu açıkladı.

Aynı gece, yemekten sonraki gL\' biı· saatte. la Gorda.

küçük kız kardqlcr. Genarnlar ve ben. Lı Ciord;ı 'ıın odasında, yerde oturuyorduk. Kadınlar yatı yaıa uturıııu�lardı.

Buradakilerin lıcr biriyk ;ıynı .�ürckrdc birlikte olmama

kar�ın, ııeckıısc la Gor da'ıın bcıiıııı i�·iıı ;ıyrı bir yeri vardı.

Öbürlerini gözüıı görıııliyurdu. L3clki de bunuı ıedeni, la

Gorcla'ıııı. diğerlerinden farklı ular;ık. ban;ı doı Juan'ı

anımsatırnısıydı. Onda bir ralıatlık vardı. aıı;ı bu rahatlık.

onun davranı�larındaı çok beniıı ona kar�ı olan duyt-1-ularıııdayclı.

Çömezlerin hepsi neler yapını� olduğuıu öğrenmek istediler. Onlara Hidalgo'claki Tula kentine cblıa yeıı gittiği-

ÖTEKİ BENLİK

mi, oradaki ören yerini gezdiğimi söyledim. Orada beni en

fazla etkileyen şey, bir piramidin düz tepesinin üzerinde yan

yana, sütun gibi yükselen, "Atlantisliler" denilen anıtsal dört

figür olmuştu.

Her biri dört buçuk metre yüksek! iğinde ve doksan santim genişliğinde olan bu silindir biçimli figürler, Üzerlerinde.

arkeologların tahminlerince, savaş gereçlerini taşıyan Toltec

savaşçılarını betimleyen oymaların bulunduğu dört ayrı siyah mermer parçasından oluşuyordu. Piramidin tepesinde ,

öndeki figürlerin her birinin yaklaşık altı metre gerisinde. yine dört ayrı parça taştan yan yana sıralanmış, öncekilerle aynı boyutlarda dört dikdörtgen sütun daha vardı.

Atlantislilerin insana ürküntü veren bu mekanların ın etkisi, gezintim sırasında bana rehberlik eden arkadaşın aktardıklarıyla daha da yoğunlaştı. Örenin bekçisi ona, Atlanıislilerin geceleri yeri sallayarak gezindiklerini işiıtiğini anlatmış.

Genarolara arkadaşımın bana söylediklerini aktararak ııe

düşündüklerini sordum. Utangaç bir biçimde kıkırdadılar.

Hemen, yanımda oturan la Gorda' ya döndüm ve onun fikrini

sordum. "O desenleri hiç görmedim," dedi. 'Tula'ya hi<,; gitmedim. Oraya gitme fikri bile beni ürkütüyor. "

"Neden ürkütüyor seni, Gorda?"

"Oaxaca 'daki Monte Al ban Kalıntıları' nda başıma bir

şey geldi," diye yanıtladı sorumu. "Nagual Juan Matus bana

oralara adımımı atmamamı öğütlemiş olduğu halde, kalıntılardan ayrılamazdım. �edendir bilmem, orayı çok sever, Oaxaca 'ya her gidişimde, öreni de görmeden edemezdim. Bir kadın için yalnız gezmek tehlikeli olduğu için yanıma Pablito 'yu alırdım. Ancak bir keres inde Nestor'la g:ııtim. \lcstor

yerde bir parıltı g/irdii. Toprağı biraz eşeleyince, avucuma sı

ğacak büyüklükte tuhaf bir kaya parçası bulduk: içine doğru

düzgünce bir delik oyulmu�tu. Parmağımı bu delikten içeri

sokmak istedim ama Nestor beni engelledi. Pürüzsüz bir ytizeye sahip bu kaya parçası adeta elimi yakıyordu. Onunla ne

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

halt edeceğimizi b ilemedi k . N estor onu şapkas ının ıçıne

koydu ve canlı bir hayvanmış gibi taşıdık.

Herkes gül meye başladı. Sanki la Gorda'nın anlattıklarında gizli bir alay vardı.

"Taşı nereye götürdünüz?" diye sordum.

"Buraya, bu eve getirdik," diye yanıt verdi ve onun bu

sözleri öbürlerinde engel olamadıkları bir kahkaha nöbetine

yol açtı. Kasıklarını tuta tuta gülüyorlardı.

"La Gorda'ya gülüyorlar," d iye açıkladı Nestor. "Anlamış olmalısın , ondaki katır inadı hiçbirimizde yok. Nagual

ona çevredeki taş, kemik pan;alarını ya da toprağa gömülü

olarak bulabileceği şeyleri kurcalamamasını söylemişti . Ama

o, hiç söz dinlemez, bulduğu her tür ı vır zıvırı gizl ice alırdı.

"O gün ele Oaxaca 'ela o allahrn cezası şeyi taşımakta diretti . O kaya parçasıyla otobüse bindik ve onu ta buralara, bu

odaya kadar getirdik."

'"Nagual ve Genaro yolcul uğa çıkmışlardı," dedi la Gorda. "Cesaretimi toplayarak parmağımı del iğe soktum ve kaya parçasının elde taşınacak biçimde oyulmuş olduğunu fark ettim. O an, o kaya parçasını daha önce tutan her kim idiyse

onun h issettiklerini duyumsadım. O bir erk taşıydı. Ruh halim değişiverdi birden. Korkmuştum. Karanlı kta korkunç bir

şey sinsi sinsi dolaşıyordu, biçimsiz, renksiz bir şey. Yalnız

kalmaktan korkar oldum. Uykumun orta yerinde çığlık ç ığlı

ğa uyanıyordum, kısa süre sonra da gözümü kırparnaz hale

geldim. Gece gündüz, nöbetleşe başımda durarak bana göz

kulak olmak zorunda kalmışlardı."

"N agual ve Genaro geri döndüğünde," diyerek bu kez

Nestor sürdürdü konuşmayı: "Nagual, Genaro'yla beni kaya

parçasını daha önce gömülü olduğu yere geri koymaya gönderdi. Genaro o noktayı bulabi lmek için üç gün uğraştı. Üç

günde anca buldu."

'"O olaydan sonra sana ne oldu Gorda'I" diye sordum.

"Nagual beni gömdü," dedi. ·'Dokuz gün, <,,·aımırclan bir

tabutun içinde çırılçıplak yattım."

Bir kahkaha fırtınası daha patladı aralarında.

"Nagual ona tabutun içinden çıkamayacağını söyledi,"

diye açıkladı Nestor. Zavallı Gorda tabutun içine işemek ve

sıçmak zorundaydı. Nagual onu, dallardan ve çamurdan yaptığı bir kutunun içine tıktı. Kutuda, yemek ve su vermeye yarayan küçük bir delik vardı sadece, diğer bölümleriyse mühürlenmişti."

"Neden gömdü onu?" diye sordum.

· "Birini korumanın tek yolu budur," dedi Nestor. "Topra

ğa gömülmesi gerekiyordu ki, toprak onu sağaltsın. Topraktan daha iyi sağaltıcı yoktur; ayrıca, Nagual kaya parçasının

la Gorda üzerinde od;ıkladığı duyguyu kovmak zorundaydı.

Çamur, bir paravan gibi, bir şeyin iki tarafa da geçmesini engeller. Nagual onun gömülü kalarak iyileşebileceğini biliyordu. Nitekim öyle de oldu."

"Öyle gömülü kalmak nasıl bir duyguydu, Gorda?" diye

sordum.

"Çıldırmak üzereydim," dedi. "Ama kendi düşen ağlamaz. Nagual beni gömmeseydi ölebilirdim. Taşta bulunan

erk benim için çok fazlaydı anlaşılan; asıl sahibi iriyarı bir

adammış. Eli benimkinin en az iki katı olsa gerek. Bu taşı

tatlı canını korumak için taşıyormuş, ama sonunda biri öldürmüş onu. Duyduğu korku beni dehşete düşürdü. B an a

doğru, etimi yemek üzere b i r şeyin geldiğini hissettim. B u ,

adamın korkusuydu. Erk sahibi bir adammış, ama ondan daha erkli biri onu yenmiş.

"Nagual' ın anlattığına göre, insan bir kez böyle bir nesneye sahip olunca felaketler peşini bırakmazmış, çünkü sahip olduğu erk aynı türden başkalarıyla ç atışır ve erkin sahibi ya avcı olurmuş ya da kurban. Nagual savaşın bu tür şeylerin doğasında var olduğunu söyler, çünkü dikkatimizin erk kazandırmak üzere onların üzerinde yoğunlaşan bölümü, çok

tehlikeli, saldırgan bir bölümmüş."

"La Gorda çok açgözlü," dedi Pablito. "Eğer bir erk nes-

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

nesi bulabilirse, bugünlerde kimse erke meydan okumak istemediği için, karlı çıkacağını sanıyordu."

La Gorda söylenenleri onaylar biçimde başını salladı.

"Kişiye nesnelerde bulunan erkin yanı sıra başka şeylerin de bulaşabileceğini bilmiyordum," dedi. "Parmağımı del ikten içeri sokup taş parçasını tuttuğum an elim ateşler içinde kaldı ve koluma bir titreşim yayıldı. Kendimi gerçekten güçlü ve ipiri hissediyordum. Sinsice hareket ettiğimden, taşı

elime aldığımı hiç kimse anlamadı. Ama asıl felaket birkaç

gün sonra başladı. B irinin taşın sahibinin peşinde olduğunu

duyumsuyordum. Taşın sahibinin korkusunu ben de yaşıyordum. Kuşkusuz, çok erkli bir büyücüymüş ve peşindeki de

onu öldürmekle kalmayıp, onu diri diri yemek istiyormuş.

Bu da benim ödümü koparıyordu. Taşı o an fırlatıp atmalıydım ama bana verdiği duygu benim için öylesine farklıydı ki

onu delicesine, sıkı sıkıya kavramıştım. Sonunda onu attı

ğımdaysa artık iş işten geçmişti. İçime bir şeyler saplanmı ştı.

Tuhaf giysiler içinde birtakım adamların üzerime doğru geldiği bir görsüydü bu. Beni ısırdıkları nı , küçük keskin bıçaklarla ve dişleriyle bacaklarımdan etler koparttıklarını hissediyordum. Dehşete düşmüştüm!"

"Bu görsüleri don Juan nasıl açıklıyordu?" diye sordum.

"Savunma gücünü tümüyle yitinni ş olduğunu söyledi,"

dedi Nestor. "Bu yüzden de adamın kaya parçasına yöneltttiği

sabitlenmeyi, onun ikinci dikkatini kapmış. Adam öldürülürken yoğunlaşabilmek için kaya parçasına tutunmuş. Nagual,

adamın erkinin bedeninden taşa geçtiğini söylemişti; erkinin

onu parçalayıp yiyecek olan düşmanlarına geçmesini istemediği için böyle yapmış. Nagual, onu öldürenlerin de bunun

farkında olduklarını, bu nedenle de erkinden geride kalanları

elde edebilmek için onu diri diri yediklerini söyledi. Kayayı

da beladan kurtulmak için gömmüş olmalılar. Ve l a Gorda'yla ben, iki budala, taşı bulduk ve gömülü olduğu yerden

çıkarttık. "

L a Gorda başını onaylarcasına ü ç dört kez salladı. Yü-

ÖTEKİ BENLİK

zünde çok c iddi bir ifade vardı.

"Nagual bana ikinci dikkatin var olan en şiddetli erk olduğunu söylem işti," dedi. "Hele nesneler üzerinde yoğunlaşmasından daha korkunç bir şey olamazmış".

"Asıl korkuncu, yapışıp kalmamız," dedi Nestor. 'Taşın

sahibi de yaşamına ve gücüne sımsıkı sarılmış; bu yüzden

etinin diri d iri yenmesi onu dehşete düşürmüş. N agual 'ın

söylediğine göre, canına böylesine düşkün olmasaydı, kendini ölüme teslim etseydi, ne olursa olsun, içinde herhangi bir

korku kalmazmış."

Konuşma sona erdi. Öbürlerine dönüp, söyleyecek bir

şeylerinin olup olmadığını sordum. Kız kardeşler yüzüme

baktılar. Benigno kıkırdadı ve yüzünü şapkasıyla örttü.

"Pablito ' yla birlikte Tula piramitlerine gitmiştik," dedi

sonunda. Meksika' daki tüm piramitleri gezdik biz."

"Neden gittiniz bütün piramitlere?" diye sordum.

"Neden gittiğimizi bilmiyoru m aslında. Belki de Nagual

Juan M atus gitmememizi söylediği içindir."

"Ya sen, Pablito?"

"Ben öğrenmek için gittim," dedi sinirli bir biçimde ve

güldü. "Tula şehrinde yaşardım. O piramitleri avucumun içi

gibi bilirdim. Nagual bana kendisinin de bir zamanlar orada

yaşamış olduğunu söyledi . Piramitler hakkında her şeyi biliyordu. O da bir Toltec 'di."

O anda Tula' daki arkeolojik bölgeye gitmemin merakın

ötesinde bir nedeni olduğunu anladım. Arkadaş ı m ın davetini

kabul etmemin asıl nedeni, la Gorda ve diğerlerinin ilk ziyaretimde bana, don Juan 'ın daha önce hiç sözünü etmediği bir

gerçeği , kendisini Tolteclerin kültürel mirasçısı olarak gördüğünü söylemeleriydi.

"Atlantislileri n geceleri bölgede dolaşmaları hakkında

ne düşünüyorsun?" diye sordum.

"Elbette dolaşıyorlar," dedi. "Asırlardır oradaydılar. Piramitleri kimin yaptığı bilinmiyor. B izzat Nagual Juan Ma-

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

tus bana oral arı ilk kqfedenlerin İspanyol lar olmadığın ı ,

oralarda onlardan önce de birilerinin bul unduğunu söylüyordu."

"O dört taş figür sence neyi simge l iyor?" diye sordum.

"Kadınları," diye yanıt verdi. "O piramit, düzenin ve kalıcılığın merkezidir. Figürler de piramidin dört köşesini; dört

rüzgarı ve dört yönü simgelerler. Onlar piramidin temeli, zeminidir. Kesinlikle kadın onlar, erkeksi kadınl ar da denebil ir.

B ildiğin gibi, biz erkekler o denli ateşli değiliz. İyi birer birleştirici, nesneleri bir arada tutmaya yarayan bir zamk gibiyiz, ama hepsi bu. Nagual Juan Matus, piramidin gizeminin yapısından kaynaklandığını söyledi. Piramidin kendisi, dört

köşes inden tepeye doğru yükselmiş dişi savaşçılar tarafından

desteklenen bir erkektir, kendisini destekleyenleri yücelten

bir erkek. Anlıyor musun?"

Yüzümde şaşkın bir ifade bel irm iş olmalı ki, Pabl ito

güldü. K ibar bir gülüştü bu.

"Hayır, anlamıyorum Pablito," dedim. "Çünkü don Juan

bana bu konuda hiçbir şey söylemedi . Bu konu bana tümüyle

yabancı. Lütfen bana bütün bildiklerin anlat".

"Atlantisliler nagualdır; riiya göriiciilerdir. İkinci dikkat

düzeninin temsilcisidirler. İşte bu yüzden böylesine korkunç

ve gizeınlidirler. Onlar savaşçı yaratıklardır; ama yok edici

değil.

"Öteki sütun sırası, dikdörtgen olanlar birinci dikkati,

ıonalz temsil eder. Onlar, iz sürücüdür, bu yüzden Üzerlerinde yazıtlar vardır. İlk sıradakilerin aksine, çok barışçı ve bilgedirler."

Pablito konuşmasını kesti, bana arsızca baktı ve sırıttı.

Açıklamalarını sürdüreceğini düşünüyordum, ama o yorumlamamı beklercesine sustu.

Çok etkilendiğimi söyledim ve anlatmaya devam etmesi

için ısrar ettim. Kararsız gibiydi, bir an yüzüme baktı ve derin bir soluk aldı. Tam konuşmaya başlamıştı ki ötekilerden,

lafını ağzına tıkan bir gürültü yükseldi.

" Nagual bunu hepimize açıklamıştı zaten," dedi la Gorda sinirli bir biçimde. "Ona tüm bunları yineletmenin ne anlamı var?"

Onlara Pablito'nun anlattıkları hakkında h içbir bilgim

olmadığını anlatmaya çalıştım . Onu tam açıklamalarını sürdürmesi için razı etmiştim ki bir gürültü daha koptu. B ana

bakışlarından, küçük kız kardeşlerin öfkelenmeye başladıklarını fark ecliyorclum , özellikle ele Lydia' nın.

"O kadınlar hakkında konuşmaktan hoşlanmıyoruz," dedi la Gorda ortalığı yatıştırmaya çalışır bir tonda. "Piramitteki kadınlar düşüncesi bile bizi sinirlendiriyor. "

" Neyiniz var sizin?" diye sordum. "Neden böyle davranıyorsunuz?"

"Bilmiyoruz," diye yanıt verdi la Gorda. "Bu , hepimizde

var olan çok rahatsız edici bir duygu. B iraz önceye elek, sen

bu kadınlar üzerine sorular sorana kadar, hepimizin keyfi yerindeydi."

La Gorda'nın sözleri yaklaşan tehlikenin habercisi gibiydi. Hepsi ayağa kalktı ve bağıra çağıra üzerime yürüdüler.

Onları yatıştırmak ve yerlerine oturtmak oldukça zamanımı aldı. Küçük kız kardeşler çok sıkıntılı görünüyorlardı

ve onların bu durumu la Gorda'yı da rahatsız etmişti. Erkekler daha sakindiler. Ne stor' a döndüm ve açık açık ondan kadınların huzursuzluğunun nedenini söylemesini istedim. Farkında olmadan onları sinirlendirecek bir şey yapmış olmalıydım.

"Gerçekten bilmiyorum ne olduğunu," dedi. "Eminim

buradakilerin hiçbiri de, çok üzgün ve sinirli olduğumuz hariç, bize ne olduğunu bilmiyor"

"Piramitler hakkında konuştuğumuz için olabil ir mi'I"

diye sordum.

"Öyle olmalı," dedi karamsar bir tonda. "O figürlerin

kadın olduğunu ben de bilmi yordum."

"Elbette biliyordun, seni aptal," diye atıldı Lydia.

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

Nestor onun bu çıkışından ürkmüş görünüyordu. Sindi

ve utangaç utangaç bana gülümsedi.

"Belki de biliyordum," dedi. "Yaşamlarımızın çok tuhaf

bir dönemine girdik. Artık hiçbirim iz ne bildiğimizden emin

değiliz. Sen yaşamlarımıza girdiğinden beri kendi kendimizi

tanıyamaz olduk. "

Çok ağır bir hava çökmüştü birdenbire. Bu havayı dağıtmanın tek yolunun, piramitleri n üzerindeki o gizemli sütunlar hakkında konuşmak olduğunu söyledim ısrarla.

Kadınlar buna şiddetle karşı çıktı. Erkekler sessiz kaldı.

Sanırım kadınl arı karşılarına almak istemiyorlardı, ama içten

içe, tıpkı benim gibi, bu konuyu tartışmak istiyorlardı.

"Don Juan piramitler konusunda sana başka bir şey söyledi mi Pablito?" diye sordum.

Amacım, konuşmayı özell ikle Atlantislilerden başka bir

yöne çekiyor görünüp belli etmeden aynı konu hakkında konuşmaktı.

"Tula'daki piramitler arasında özell ikle birin in yol gösterici olduğunu söylemişti," diye yanıt verdi Pablito, konuşmaya hevesli bir sesle.

Ses tonundan konuşmaya can attığı sonucuna vardım.

Öteki çömezlerin de aramızdaki konuşmaya kulak kabarttıklarını görünce, tümünün de bu konuda görüş alış verişinde

bulunmak istediklerinden emin oldum.

"Nagual onun bir zamanlar ikinci dikkat için bir yol gösterici olduğunu söylemişti," diye sürdürdü konuşmasını Pablito, "ama daha sonra yağmalanmış ve her şey yok edilmiş.

Nagual bana piramitlerin bazılarının devasa yapmama/ar olduklarını söyledi. Buraları yaşam alanları değil, savaşçıların

rüya görmelerini gerçekleştirdikleri ve ikinci dikkatlerini uyguladıkları yerlermiş. Yaptıkları her şey, duvarlarda yer alan

çizimler ve figürlerde kaydedilmiş.

"Daha sonra piramitlerdeki büyücülerin 'ikinci dikkatleriyle yaptıklarından hoşlanmayan, bu yüzden piramitlere

içindekilerle birlikte zarar veren başka savaşçılar gelmiş olmalı.

"Nagual, yeni savaşçıların da kendisi gibi üçüncü dikkatin savaşçıları olduğuna inanıyordu; ikinci dikkatin sabitleşmesinin kargışından dehşete düşen savaşçılar. Piramitlerdeki büyücüler, sabitleştirme üzerine kendilerinden geçecek ölçüde yoğunlaşmışlar. Ne olduğunu anladıklarındaysa artık iş

işten geçmiş."

Pablito ' nun çev resinde bir dinleyici grubu oluşmuştu.

Odada bulunan herkes, ben de dahil olmak üzere, anlattıklarını ağızları açık dinliyorlardı. Aktardığı fikirleri anlamakta

güçlük çekmiyordum, çünkü don Juan bunları bana daha önce açıklamıştı.

Don Juan, bir bütün olarak varoluşumuzun algılanabilen

iki bölümden oluştuğunu söylemişti. Bunların birincisi, hepimizin algılayabildiği cismani beden; ikincisi ise, yalnızca

görücülerin algılayabildiği, bizlere devasa saydam yumurtalar görünümünü veren bir koza olan saydam bedenmiş. Don

Juan ' ın söylediğine göre, büyücülüğün en önemli amaçl arından biri de bu saydam kozaya ulaşabilmekmiş; bu amaç, riiya görmenin incelikli bir biçimde kullanımı ve onun yapmama adını verdiği, oldukça titizlik gerektiren dizgesel bir uygulamayla gerçekleşirmiş. Don Juan yapmamayı tüm varolu

şumuzu, saydam kısmının farkına varmaya yönelten alışılmadık bir eylem olarak tanımlamıştı.

Bu kavramları açıklamak üzere don Juan bilincimizi gelişigüzel üç bölüme ayırmıştı . B u bölümlerin en küçüğüne

birinci dikkat adını veriyordu. Bunun her normal insan tara

.

fından gündelik yaş amla başa çıkabilmek üzere geliştirilen

bilinç olduğunu ve cismani bedenin farkındalığını kapsadığını belirtmişti. Daha geniş olan ve ikinci dikkat adını verdiği

bölümü, saydam kozamızı algılayabilmemiz ve saydam varlıklar olarak davranabilmemiz için gerek duyduğumuz farkındalık şeklinde tanımlamıştı. Söylediğine göre saydam bedenin farkındalığını kapsayan ikinci dikkat, özenli bir eğitim

İKİNCİ DİKKATİN SAB İTLEŞTİRİLMES İ

süreciyle ya da ani bir sarsıntı sonucu ortaya çıkmadığı sürece yaşamımız boyunca geri planda kalırırn ş. Bil incim izin en

büyük parçasın ı oluşturan son bölümeyse üçüncü dikkat adını veriyordu; bu, cismani ve saydam bedenlerimizin farkındalığının, tanımlanamaz özelliklerini kayna�tıran sınırsız bil inçıniş.

Don Juan ' a, kendisinin üçüncü bilince il işkin herhangi

bir deneyimi olup olmadığını sormuştum. Bana, bu bilincin

sınırlarında dolaştığını , eğer bu boyuta girmiş olsaydı, bunun

o anda farkına varmış olabileceğimi, çünkü böyle bir durumda tüm varlığının gerçek özüne, yani bir enerji patl amasın a

dönüşeceğini söylemişti. Savaşçılarını n dövüştükleri alanlar,

üçüncü dikkate ulaşabilmek için bir tür eğitim nitel iği taşıyan ikinci dikkatmiş. Ulaşılması oldukça güç, ama bir kez

u laşı ldıktan sonra son derece verimli olan bir duruımmış bu.

"Piramitler zararlıdır," diye sürdürdü konuşmasını Pabl ito. "Özell ikle bizim gibi korunmasız büyücüler için. La Gorda gibi biçimsiz savaşçılar içinse çok daha beter. N agu<ıi, ikinci dikkatin şeytanca sabitlqmesinden daha tehlikel i bir

şey olmadığını söylemhti. S avaşçılar ikinci dikkatin zayıf

yanı üzerinde odaklanmayı öğre ndikten sonra , karşıları na

h içbir güç çıkamazmış. Birer insan avcı sı, birer gulyabani

olup çıkarlarmış böylece. Yaşıyor olmasalar bile, şimdi ve

burda bulunuyormuşçasına, avlarına ulaşırlarmış. Piramitlerin içine girecek olursak biz de onların kurbanları olurımı

şuz. N agual bunlara ikinci dikkatin tuzakları derdi."

"Nagual tam olarak ne olacağını söyledi?" diye sordu la

Gorda.

"Nagual, piramitleri bir kez görmeye belki dayanabileceğimizi söylemişti," dedi Pablito. "İkinci keredeyse tuhaf

bir hüzün kaplarmış benl iğimizi. B izi, rüzgar yemiş gibi halsiz ve bezgin hir hale sokarmış. Bu bezginlik kısa sürede de

yerini art arda gelen uğursuzluklara bırakırmış. Lanetlenmiş

olduğumuzdan başımıza gelmeyen kalmazmış. Aslında, N agual bu uğursuzluğun onun öğütlerine kulak asmadan kalın-

tıları gezmeye heveslenmemizden kaynaklandığını söylemişti.

"Örneğin Eligio, asla Nagual 'ın sözünden çıkmadı . Bu

nedenle de kalıntılarda ne onun ne de bu Naugal ' ın ölüsüne

rastlayamayacaksınız; onlar hep şanslıydı, oysa biz uğursuzluklardan yakamızı kurtaramadık, özellikle de la Gorda ve

ben. Aynı köpek tarafından mı ısırılmadık! Mutfağın tavanındaki kalaslar çürüyüp ikimizin üzerine birden mi düşmedi! "

"Nagual bunları bana h iç anlatmamıştı," dedi l a Gorda.

"Elbette anlattı," diye diretti Pablito.

"Ne kadar uğursuz olduğunu bilseydim, o allahın belası

yerlere adımımı atar mıydım hiç?" diye çıkıştı la Gorda.

"Nagual her birimize aynı şeyleri söylemişti," dedi Nestor. "Sorun, hepimizin onu aynı dikkatle dinlemiyor olmasın da, daha doğrusu herkesin kendi işine geldiği gibi dinleyip, duymak istediklerini duymasında.

"Nagual, ikinci dikkatin yoğunlaştırılmasının iki yüzünün olduğunu söylemişti. Birinci ve en basiti kargışlı olanıymış. Bu, rüya görücülerin kendi rüyalarını para, insanlar üzerinde erk edinme gibi dünyevi işler

üzerinde yoğunlaştırdıklarında ortaya çıkarmış. Öteki yüzün elde edilmesi daha

zormuş; rüya görücülerin ikinci dikkatlerini, bilinmeyene

yolculuk gibi, bu dünyadan olmayan işlerde yoğunlaştırdıklarında ortaya çıkarmış. Savaşçıların bu yüze ulaşabilmeleri

için sonsuz bir kusursuzluğa sahip olmaları gerekirmiş."

Onlara don Juan' ın hepimize farklı farklı şeyler anlattı

ğından emin olduğumu söyledim. Örneğin, don Juan'ın bana

ikinci dikkatin kargışlı yüzü hakkında bilgi verdiğini hiç

anımsam ıyordum. B unun üzerine oradakilere, don J uan 'ın

genel anl amda dikkatin yoğunlaştırılması konusunda bana

anlattıklarını aktardım.

Don Juan bana, Meksika' daki tüm arkeolojik kalıntıların

özellikle de piramitlerin, modern insan için zararlı olduğunu

vurgulamış, piramitleri, düşünce ve eylemin farklı dışavu-

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

27

rumları olarak betimlemişti . Söylediğine göre içlerindeki her

unsur ve desen, bizler için tümüyle yabancı bir dikkatin çe

şitli yönlerini kaydetmeye yönel i k tasarlanmış çabalarmış.

Don Juan 'a göre, bunlar yalnızca geçmiş kültürlerin kalın tıları olmakla kalmı yor, aynı zamanda içlerinde tehl i keli bir

unsuru da barındırıyorlardı; saplantı yaratan her ilgi nesnesi

zararlı bir potansiyel içermekteydi .

B i r keresinde bu konuyu ayrıntılı bir biçimde tartışmıştık. Tartışmamız, tuttuğum notları em in bir şekilde nasıl saklayabileceğim konusunda bir türlü karar veremediğimi söylediğimde bana gösterdiği tepkiden kaynaklanmıştı . Notlarıma son derece düşkündüm ve onları güvenl i bir biçimde sakl amak benim için bir saplantı hal ini alınıştı .

"Ne yapmalıyım'?" diye sormuştum ona.

"Genaro sana bi zamanlar çözüm yolunu gösterm işti,"

diye yanıt vermişti. "Her zaman olduğu gibi, şaka yapıyor

sandın. Oysa, o h iç şaka yapmaz. Kalem yerine, parmağının

ucuyla yazman gerektiğini söylemişti. Onun söylediklerine

hiç kulak asmadın, çünkü bunun not almanın yapmaması olduğunu düşünemedin."

Önerisinin çok komik olduğunu söylemiştim ona. Kendim i b i r sosyal bilimci olarak görüyordum ve vardığım sonuçları kanıtlayabilmek için tüm söylenenleri ve yapılanları kaydetmem gerekiyordu. Don Juan içinse bunların birbirleriyle hiçbir ilişkisi yoktu. İyi bir öğrenci olmak için örneğin,

not almak gerek m iyordu. Ben, kendi adıma, konuyla ilgil i

bir çözüm görememiştim; don Genaro'nun önerisi de bana

olası bir şey değil, bir e.�pri gibi görümnüştü.

Don Juan S<tvını daha da ileri götürınüştü. Ona göre yazmak, birinci dikkati a111msamanı n h izmetine sokınakrnış ve

ben söylenenleri, yapılanları anımsamak için not alıyormu

şum. Don Genaro ' nun öneris iyse şaka değilmiş, çünkü not

almanın yapmaması olarak bir kağıt üzerine parmağımla yazı yazmam, ikinci dikkatimin anımsama üzerinde odaklanmasını sağlayacakmış ve böylelikle onca k ağıt parçasını bi-

ÖTEKİ BENLİK

riktirmek zorunda kalmayacakmışım. Don Juan böylece, not

almaktan daha kesin ve daha güçlü bir sonuç elde edeceğime

inanıyordu. Bu yöntemin, bildiği kadarıyla, daha önce denenmediğini ama ilke olarak oldukça sağlam olduğunu söylemişti.

Bu konuda bir süre diretmişti. Rahatsız olmuştum. Not

almak benim için yalnızca belleksel bir araç değildi; sakinleşmeme de yardımcı oluyordu. Beni rahatlatıyordu yazmak.

"Notlarını ne yapacağın konusunda kaygılanmaya ba�layarak benliğinin çok tehlikeli bi bölümünü onların üzerinde

odaklıyorsun," diye açıklammıştı don Juan. "Hepimizde vardır o tehlikeli bölüm, o sabit fikir. B iz ne denli güçlenirsek, o

bölüm de o denli ölümcülleşir. Savaşçılara verilebilecek en

önemli öğüt, erklerini üzerinde yoğunlaştıracakları nesnelerden kaçınmaları, tüm erklerini gereksiz siperler yerine, tin

üzerinde, bilinmeyene doğru yapacakları zorlu yolculuk üzerinde yoğunlaştırmalarıdır. Senin siperin de notların. Huzur

bulmanı engelliyorlar."

Notlarımdan hayatta ayrıl am ayacağıma inanıyordum.

Bunun üzerine don Juan benim için yapmama yerine başka

bir görev düşünmüştü. Böylesine güçlü bir mülkiyet duygum

olduğuna göre, kendimi notlarımdan kurtarmamın en uygun

yolu, onları ortaya çıkarmak, bir kitap yazmakmış. O günlerde, bunu parmağımla yazı yazmaktan daha komik bir şaka

olarak düşünmüştüm.

"Bu sahiplenme tutkusu salt sana özgü değil," demişti.

"Sav aşçının, büyücünün yolunu izlemek isteyen herkesin

kendisini bu saplantıdan kurtarması gerekir.

"Velinimetim bana, bi zamanlar savaşçıların da tutkularını yönelttikleri nesnelerin bulunduğunu söylemişti. Bu saplantı, kimin nesnesinin daha erkli olduğu sorusunu ortaya çıkarmış. Bu nesnelerin kalıntıları bugün de yeryüzünde erk savaşının anıları olarak duruyor. Allah bilir hangi sabitlenmelerle yüklüler. Senden çok daha erkli adamlar kendi dikkatlerinin tüm yönlerini bu nesneler üzerinde toplamışlar.

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

Sense, o cılız kaygılarını notlarının üzerinde heni.iz toplamaya ba�ladm . Öteki dikk at düzeylerine daha ula�amadın bile.

Bu yolun sonunda kendini sırtında tomar tomar notlar ta�ıyan bi savaşçı olarak bulursan ne kadar korkunç olur clüşi.insene. O an geldiğinde, notlar da ayaklanacaktı r, özell ikle de parmağınla yazmayı öğrendiysen; ki o ha lde bile kağıt tomarları nı yığman gerekecek. Böyle bir durumda, birisi dola

şırken ortalıkta sen in not yığınl arı nı bulac<ık ol ursa zerre kadar şaşmam."

·'Nagual Juan Matus ' un mal mi.ilk sahibi olmamızı i stememesinin nedenini anlamak zor deği l ," dedi Nesıor, ben

konuşmamı bitirdikten sonra. "B izler riiyo göriicüleri:. Rii ra

giiren heden/erim i:in i k i nc i d ik ka t i n zay ı f yüzü üzerinde

odaklanması n ı istem iyordu.

'"O zaırnınlar hu zek ice manevral arı n altı nda yatan nedenleri kavrayaınaırnştını . Beni sahip olduğum şeylerden

ayırmaya zorladığı içi n ona kızgındım. Adil davranmadığını

düşünüyordum. Pabl ito ve Benito'nun hiçbir şeyi olmadığı

için ben i kıskanınalarmı önlemeye çal ı �ıığını san ıyordum.

Onlara oranla daha varsıldım çünkü. O zamanlar onun, rüya

giiren hedenimi korumaya çal ıştığının fark ında deği ldim . "

Don Juan rıiya giimıeyi çq itl i biç i ın lercle taıı ımlanıı ştı

hana. Bunlar arasında anlaşılnıası en güç olanı , bugün bana

hu kavranıın en iyi tanımı gibi görünliyor. Rii\'U giinıe uykunun yapnıama.rn/ır. Bu durumda rıi_\.•o giimıc, uygulayıcıları n

ya�amlarıı ı n bir böl üınüni.i uyku hali nde geçirmelerinden

lllu�u r. Öyle ki, riivo giiriicii/n artık uyumuyor gibidirl er.

Yine ele, uykusuzluk on larda herhangi bir soru n yaratmaz.

/foya gi)ımenin etkisi , sözüm ona ayrı bir bedeıiiı, riiya gii

J"ı'll hcdenin kullan ımı sonucu, uyanık ya�anan zamanı n bir

uzantısı gibi görünür.

Don Juan bana, rüya gr)reıı ki�inin kusursuz bir suret i

olduğu i ç i n riiya gören hedeıı e zanı an zaman ""ç ift" ya da

""iiteki" dendiğini söylenı i�ti. Özünde bu, saydam varl ığın

eııerj is iymiş, beyazımsı, bir hayalete benzeyen bu yayılım,

ikinci dikkatin bedenin üç boyutlu imgesi üzerinde sabitleştirilmesi sonucu yansıltılırmış. Don Juan, rüya gören bedenin

bir hayalet olmadığını, bu dünyada karşılaştığımız öteki varl ıklar kadar gerçek olduğunu anlatmıştı. Söylediğine göre,

ikinci dikkat, bir enerj i alanı oluşturan tüm varoluşumuz

üzerinde kaçınılmaz biçimde yoğunlaşıyor ve bu enerjiyi uygun gördüğü herhangi bir varlığa dönüştürebiliyordu. En kolay dönüşüm ise, elbette ki, gündelik yaşamımızdan ve birinci dikkatimizi kull anmamız sonucunda iyice tanıyabildiğimiz cismani bedenimize ait imgeydi. Varlığımızın bütün erkesini, akla gelebilecek herhangi bir varlığa dönüştürebilmek üzere yönlendiren özelliğe ise istenç adı veriliyordu. Don Juan bu sınırl arın neler olduğunu belirtmemişti, ama saydam

varlıklar düzleminde bu alan öylesine genişmiş ki, herhangi

bir sınır çizmeye çalışmak anlamsız olurmuş-bu nedenle,

saydam bir varlığın sahip olduğu enerji, istenç yoluyla her

şeye dönüştürülebilirmiş.

"Nagual, rüya gören bedenin her şeye karıştığını ve her

şeye yapışıp kaldığını söylemişti," dedi Benigno. "Herhangi

bir duyumdan yoksunmuş . Nagual bana erkeklerin kadınlardan daha erksiz olduklarını, çünkü bir erkeğin rüya gören

bedeninin daha mülkiyetçi olduğunu belirtmişti."

Küçük kız kardeşler onaylarcası na aynı anda başlarını

salladılar. La Gorda bana bakarak gülümsedi.

"Nagual bana senin mülkiyetçiliğin kralı olduğunu söylemişti," dedi. "Genaro'nun anlattığına göre sen sifonu çekmeden önce bokunla bile

vedalaşırmışsın."

Küçük kız k ardeşler gülmekten yerlere yuvarlandılar.

Genarolar kendilerini zor tutuyorlardı . Yanımda oturan Nestor, dizime hafifçe vurdu.

"Nagual ve Genaro senin hakkında enfes öyküler anlatırlardı," dedi. "Tanıdıkları tuhaf bir adamla ilgili öyküleriyle

bizi yıllarca eğlendirdiler. Şimdi o tuhaf adamın sen olduğunu biliyoruz".

Birdenbire çok utanmıştım. S anki, don Juan ve don Ge-

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

naro, çömezlerin önünde benimle alay etmekle, ihanet etmişlerdi bana. Kendime acıma duygusu kapladı benliğimi. Söylenmeye başladım. B ağıra çağıra, tümünün de beni aptal yerine koyduklarını ve bana karşı cephe almış olduklarını söyledim.

"Bu doğru değil ," dedi Benigno. "B izimle birlikte olmandan hoşnutuz."

"Öyle miyiz?" diye atıldı Lydia.

Orada bulunan herkes ateşli bir tartışmaya girişti. Kadınlar ve erkekler gruplaşmışlardı. La Gorda'ysa tarafsız

kalmaya çabalıyordu. O, yanımda oturuyor, diğerleri ayakta

bağrışıyorlardı.

"Zor günler geçiriyoruz , " dedi la Gorda kısık sesle.

"Çok rüya gördük, ama bu bizim gereksinmemizi karşılamaya yetmiyor."

"Nedir gereksinme duyduğunuz'?" diye sordum.

"B ilmiyoruz," dedi. "Bunu senin bize söylemeni umuyorduk."

Küçük kız kardeşler ve Genarolar, la Gorda' nın bana

söylediklerini dinlemek üzere yeniden oturdular.

"Bir lidere gereksinmemiz var," diye sürdürdü konuşmasını. "Sen Nagual 'sın, ama bir lider değilsin."

" Kusursuz bir Nagual olabilmek zaman alır," dedi Pablito. "Nagual Juan Matus bana kendisinin de gençliğinde beş

para etmez biri olduğunu söylerdi. Ta ki bir olay onu sarsıp ·

vurdumduymazlığından çekip çıkarana dek. "

"İnanmıyorum," diye bağırdı Lydia. "Bana asla böyle

bir şey söylememişti. "

"Uyuzun teki olduğunu söylemişti," dedi l a Gorda fısıldayarak.

"Nagual bana gençliğinde, tıpkı benim gibi meymenetsiz biri olduğunu söylemişti," dedi Pablito. "Ona da, velinimeti piramitlere adım atmaması gerektiğini söylemiş ve sırf bu yüzden zamanının neredeyse tümünü o piramitlerde_geÇi-

ÖTEKİ BENLİK

rir olmuş, ta ki bir hayaletler ordusu tarafından oradan kovuluncaya kadar."

Anlaşılan, bu öyküyü onun dışındakiler duymamıştı. Bir

kıpırdanma oldu.

"Bu olayı tümüyle unutmuşum," diye açıkladı Pablito.

"Anca şimdi anımsayabildim. B aşına gelenler tıpkı la Garda 'nın yaşadıkları gibi olmuş. Nagual 'ın biçimsiz bir savaşçı

oluşundan sonraki günlerin birinde, piramitlerde rüya görmeleri ve diğer yapmama/an gerçekleştiren savaşçıların kargışlı saplantıları peşini bırakmaz olmuşlar. Onu, tarlada çalı

şırken bulmuşlar. Söylediğine göre yeni açılmış bir tırmık

izinin olduğu yerde toprağın içinden çıkan bir elin paçasına

yapışmak üzere ona uzandığını görmüş. Önce bunu kazara

toprağa gömülen ırgatlardan birinin eli sanmış, onu çıkartmak için toprağı kazmaya başlamış. Ama sonra bir de bakmış ki toprağın içinde çamurdan bir tabut var. Meğer orada bir adam gömülüymüş. Nagual adamın çok zayıf ve esmer

olduğunu ve başında hiç saç bulunmadığını söylemişti. Nagual çılgınlar gibi tabutun üzerini toprakla örtmeye çalışmış.

Tarlada çalışan diğer ırgatların bunu görmesini istemediği

gibi, adamı kendi arzusunun dışında topraktan çıkartarak ona

bir zarar vermeyi de istemiyormuş. Kendini bu işe öylesine

kaptırmış ki, diğer ırgatların çevresinde biriktiklerini fark etmemiş bile. Tam o anda çamurdan tabut parçalanm ış ve

adam öylece toprağın üzerine yayılıvermiş; çıplakmış. Nagual adamı kaldırmaya çalışmış ve oradakilerden kendisine

yardım etmelerini istemi ş . Adamlar ona gülmüşler. Onun

sarhoş olduğunu, kafayı yediğini sanmışlar. Zira tarlada ne

adam varmış, ne çamurdan tabut, ne de buna benzer bir şey.

"Nagual , bu olayın onu oldukça sarstığını söyleınişti,

ama velinimetine konu hakkında hiçbir şey anlatmaya cesaret edememiş. Zaten söylemesine de fırsat kalmamış, bir hayaletler sürüsü daha o gece peşine takılmış bile. Birinin kapısını çaldığını duymuş, gidip kapıyı açar açmaz parlak sarı gözlü bir ç ıplak adam güruhu dalmış içeri. Onu yere yıkıp

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

üzerine çul lanmı şlar. Hayaletlerin geldiğini ghrrn velinimeti

hızla içeri girip onu el lerinden kurtarınasaymış, bütün kem iklerini k ı racaklarmış. Vel inimeti daha sonra onu emin bir

yere, evinin arkasında daima hazır tuttuğu çukura götürmi.iş.

"Nagual ' ın söylediğine göre, o gece olanlar onu öylesine korkutm uş ki hortlaklar k ayboldu ktan sonra bile uzun süre her gece kendi i steğiyle gidip çamur tabutun i ç i nde uyu

ınayı yeğlem iş . "

Pabl i t o konuşmasın ı b i t ird i . Herkes g i tmeye hazı rlanı r

gibiydi . Oturmaktan s ıkıldıkları nı göst ermek ister g i b i huzursuzca kımıldandı lar ve oturma biç imlerini değiştirdiler.

Onlara arkadaşımın Tul a p iram i t lerinde geceleri dolaşan

A tlanti s l i lerle ilgili anlattık ları n ı d i nlediğ imde iç imde son

derece rahatsız edici bir tepkinin oluştuğunu söyled im. Don

.Juan ve don Gen aro 'nun bana anlattıkları n ı böylesine beniın sedi ğ im i n o güne k adar farkına varmamı�tım. B u devasa t a�

figürlerin yi.irüyebi l melerine pek olası l ı k vennemenıe kar�ıı,

yine de önceki yargılarımdan kesi nl ikle uzakLı�m ı ş t ı m . Gösterdiğim tepki , benim için tam bir sürpriz olmuştu.

On l a ra A t l a nt i s l i lerin geceleri ora l arda y ü rümekrinin

ikinci dikkatin yoğunlaştırılmasının açık bir örneği olduğunu

uzun uzun anlat lını . Bu sonuca, aşağıda belirttiğim varsayımlardan yola çıkarak ulaşmıştım: B irincisi, bizler salt gündelik sağduyumuzun bizi

olduğumuza inanmamızı gerektirdiği varlıklar değil iz. B izler saydam varl ıklarız ve saydaınlı

ğımızın farkı na varabilme yeteneğine sah ibiz: bizler kendi

l"arkı ııdalığımızın, ya da don .Juan ' ı n dediğ i gibi, dikkat imi

ı.in farkl ı yönleri n i aç ığa çık arm a yeteneğine sahibiz. Üçlinci.i ol arak, bu aç·ığa çıkarı�, kend i kend imize göstereceği m i z

bil inçli çabalarla ya da geçirebileceğimiz bedensel bir sarsınt ı sonucu, kazara ortaya çıkabilir. Dördi.inci.i ol arak. bi.iyi.icülerin kendi dikkatleri n i n farklı yönlerini kasıtlı bir biçimde 1 11addeler üzerinde yoğunla�tırdıkları zaman lar olın u �tur. Be

�inci olarak, ya�adık l arı ü rküntü ve ric i mekanlar göz önüne

;ıl ındığın da , Atlan t i s l ilerin, fark lı zam anlarda ya�aın ı � büyi.i-

ÖTEKİ BENLİK

etiler için sabitlenme nesneleri oldukları sonucu ortaya çıkar.

Arkadaşıma bu bilgileri veren bekçinin, kendi dikkatinin

bir diğer yönünü ortaya çıkamış olduğunu söyledim; belki de

hiç farkında olmadan bir an için, büyücülerin ikinci dikkatlerinin yansımalarının alıcısı durumuna gelmişti. O zaman,

adamın o büyücülerin saplanmalarını yansıtan bir görsüyle

karşılaşmış olması bana pek uzak bir olasılık gibi görünmüyordu.

Eğer o büyücüler, don Juan ' la don Genaro'nun geleneğinin üyeleri idiyseler, onların kusursuz uygulayıcılar olmaları

gerekiyordu ki, bu durumda, ikinci dikkatlerini sabitlqtirme

yoluyla elde edebilecekleri başarıların da sınırı olmaması gerekirdi. Eğer Atlantislilerin geceleri yürümeleri gerektiğini

kafalarına koydularsa, Atlantislileri yürütürlerdi.

Konuşmam boyunca, küçük kız kardeşler bana karşı oldukça öfkeli davrandıl ar; söylediklerimden rahatsız olmuş

görünüyorlardı. Sözlerimi bitirdiğimde, Lydia beni laf kalabalığından başka hiçbir şey yapmamakla suçladı. Ardından

da kalktılar ve veda bile etmeden çekip gittiler. Adamlar da

küçük kız kardeşlerin peşinden gitti, ama kapıda durup benimle el sıkıştılar. La Gorda ve ben kaldık odada.

"Bu kadınların bir derdi mi var?" dedim.

" Yo hayır, yalnızca konuşmaktan sıkıldı l ar," dedi l a

Gorda. " H arekete geçmeni bekliyorlar."

"Nasıl oluyor da Genarol ar konuşmaktan sıkılmıyor?"

"Onlar kadınlardan daha aptal," dedi kuru bir sesle.

"Ya sen Gorda?" diye sordum. "Sen de konuşmaktan sıkılıyor musun?"

"Ben ne olduğumu bilmiyorum," dedi ciddi bir sesle. "Seninle birlikte olduğumda sıkılmıyorum, ama küçük kız kardeşlerle birlikte olduğumda, onlar gibi sıkıntıdan patlıyorum. "

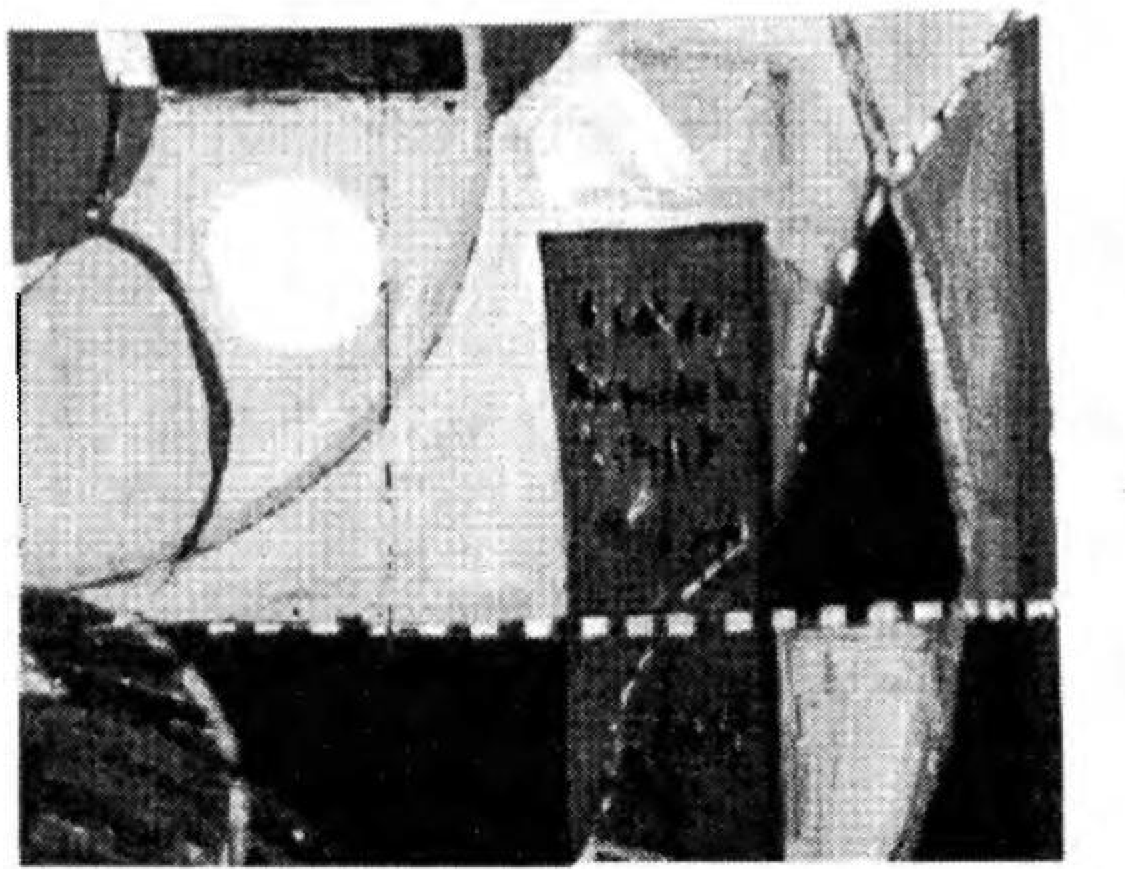
O günü izleyen günler durgun geçti. Onlarla birl ikte olduğum bu süre içinde küçük kız kardeşlerin bana düşmanca

duygular besledikleri gün gibi ortadaydı. Genarolar bana ol-

İKİNCİ DİKKATİN SABİTLEŞTİRİLMESİ

dukça kayıtsız davranıyorlardı. Yalnızca Gorda benimle anla�ıyor görünüyordu. Nedenini merak cdiyorcluıı. Los /\ngcles ' a gitmek üzere oradan ayrı l m adan önce bunu ona sordum.

"Nasıl olduğunu bilmiyorum ama sana alı�t ı m , " diye yanıt verdi. "Sanki sen ve ben bir l i kteyiz, ama küçük kız kardeşlerle Genarolar bizden farklı bir dünyada ya�ıyorl ar. "

BİRLİKTE GÖRMEK

L os An

yorgu geles ' a

nluktur dönüşümü

ya da ani izleyen

bir nefes bir

darl kaç ha

ığıdır fta

diy boyunca

erek geçiştirdiğim bir rahatsızlık hissettim. Bu duygu, bir gece kan ter

içinde uyanıp kendimi nefes alamaz bir durumda bulduğumda artık dayanılmaz kerteye gelmişti. Gittiğim doktor, sorunumun gerginlikten kaynaklanan nefes darlığı olabileceğini söyledi. Sakinleştirici yazdı ve tekrarlanması durumunda bir

kesekağıdının içine nefes alıp vermemi salık verdi.

Meksika'ya geri dönüp la Gorda'nın önerilerine başvurmaya karar verdim. Ona doktorun teşhisini anlattığımda beni

sakin bir sesle yatıştırarak hasta filan olmadığımı, en sonunda kalkanımı yitirmeye başladığımı, yaşadığım deneyimin

"insan biçimimin yitimi" ve insani ilişkilerden uzaklaşma

sürecinin yeni bir aşamasına giriş olduğunu anlattı.

"Ona karşı koyma," dedi. "Doğal tepkimiz bu duyguyla

ıııüeadelc etmektir. Böyle yaparsak onu kendimizden uzakla�tırırız. Korkuyu bir kenara bırak ve insan biçim inin yiti-

ÖTEKİ BENLİK

mini adım adım izle."

Kendi deneyiminde, biçiminin çözülüşünün ilk kez rahminde derin bir acıyla başlayan ve yavaş yavaş bacaklarına

ve boğazına doğru iki yönde ilerleyen dayanılmaz bir baskı

şeklinde ortaya çıktığını anlattı. Bu etkilerin anında hissedildiğini de ekledi.

Bu yeni aşamaya geçişimin her ayrıntısını kaydetmek istiyordum. Kendimi olan bitenleri ayrıntılı bir biç imde yazmaya hazırlamıştım ama hiçbir gelişme olmaması bende tam bir düş kırıklığına yol açtı. Sonuçsuz geçen birkaç günlük

bekleyişten sonra, la Gorda' nın açıklamalarına güvenim kalmadı ve doktorun teşhisinin doğru olduğuna karar verdim.

Anlaşılabilir bir durumdu bu. Dayanılmaz bir gerilime yol

açan bir sorumluluk taşıyordum. Çömezlerin bana yakıştırdıkları liderliği kabul etmiştim, ama nasıl lider olunacağı konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Üzerimdeki baskının daha ciddi sonuçları da ortaya çıkmıştı. Alışkın olduğum enerj i düzeyi giderek düşüyordu.

Don Juan olsa, kişisel erkimi yitirmekte olduğumu ve sonunda yaşamımı da yitireceğimi söylerdi. Kendisi beni, yalnızca

kişisel erkle yaşamak üzere yönlendirmişti. Anladığım kadarıyla bu, özneyle evren arasında, öznenin ölümüyle sona ermedikçe, b itmeyen bir ilişki biçimiydi. Beni bu durumdan kurtaracak bir çare bulamadığıma göre ecelimin geldiğine

karar verdim. Kapıldığım sonumun geldiği duygusu, diğer

çömezleri çileden çıkartıyordu. Hem rahatlamak hem de onl arı daha fazla sıkmamak için b irkaç günlüğüne onlardan

uzaklaşmaya karar verdim.

Geri döndüğümde onları, küçük kız kardeşlerin kapısının önünde beni beklermişçesine dikilirken buldum. Nestor

arabaya doğru koştu ve motoru durdurmamı bile beklemeden

Pablito 'nun kaçtığını söyledi. Dediğine göre ölmek için Tula

şehrine, atalarının yurduna gitm iş. Aklım başımdan gitti .

Kendimi suçlu hissediyordum.

BİRLİKTE GÖRMEK

BİRLİKTE GÖRMEK

La Gorda benim kadar üzülmemişti anlaşılan. Gülücükler saçıyor, duyduğu hoşnutluğu gizlemi yordu.

"Gebersin pezevenk," dedi. "Bundan böyle hep birlikte,

uyum içinde yaşayacağız, olması gerektiği gibi. N agual bize

senin yaşantımıza değişiklik getireceğini söylemişti, getirdin

de. Pablito artık bizi rahatsız etmiyor. Kurtuldun ondan. Onsuz her şey daha iyi. B ak, nasıl da mutluyuz. "

Onun bu duygusuzluğu beni çok kızdırmıştı. Olabildi

ğ ince sert bir dille, don Juan ' ın hepimize bir savaşçının ya

şam biçim inin nasıl olması gerektiğini büyük bir özenle tanımladığını söyledim. Pablito ' yu bu şekilde ölüme terk etmenin savaşçı kusursuzluğuna uygun düşmeyeceğini vurguladım.

"Ne yapabilirsin ki?" diye sordu la Gorda.

"Aranızdan birini onunla birlikte yaşaması içın gotureceğim," dedim, "ta ki Pablito da dahil olmak üzere, hepiniz

buradan taşınabilinceye dek."

B ana güldüler, Pablito'ya daha yak ı n oldukl arını sandı

ğım Nestor ve Benigno bile. En çok gülen la Gorda oldu,

sanki bana meydan okuyordu.

Dönüp, beni desteklemelerini umduğum Nestor ve Benigno 'ya baktım, onlar da bana sırt çevirdiler.

La Gorda'dan sağduyulu olmasını istedim. Ona yalvardım. Aklıma gelen her şeyi sıraladım. Aşağılayarak bakıyordu bana.

"Haydi gidelim," c.iedi ötekilere.

B ana anlamsızca gülümsedi. Omuzl arını s ilkti ve dudaklarını belli belirsiz bir biçimde büzdü. "Bizimle gelebil irsin,"

dedi sonra, "Soru sormayacağına ve o aşağılık pezevenk

hakkında konuşmayacağına söz verirsen."

"Sen biçimsiz bir savaşçısın la Gorda," ded im . "Bunu

kendin söylemi ştin bana. Öyleyse neden Pabl ito ' yu acımasızca eleştiriyorsun?"

La Gorda yanıt vermedi . Ancak, sözlerim onu etk ilemiş-

t i . Kaşlarını çattı v e gözlerini kaçırdı.

"La Gorda bizimle birlikte ! " diye bağırdı Joscfina yüksek perdeden bir sesle.

Küçük kız kardeşler la Gorda'nın çevresini sardı lar ve

onu eve doğru sürüklediler. Peşlerinden gittim. Nestor ve

Ben igno da içeri girdiler.

"Ne yapacaksın, bizi zorla mı götüreceksin oraya?" diye

sordu la Gorda.

Pablito' ya yardım etmeyi bir görev olarak gördüğümü

ve aynı şeyi herhangi biri için de yapabileceğimi söyledim.

"Gerçekten bu işi başaracağını sanıyor musun?" diye

sordu la Gorda. Gözleri öfkeyle parlıyordu.

Esk iden olduğu gibi öfkeyle bağırıp ç ağırmak geldi

içimden. Ancak bu kez koşullar farkl ıydı. Bunu yapama;:dıın.

"Josefina'yı götüreceğim," dedim. "Nagual benim."

La Gorda küyi.ik kız kardeşleri etrafında topladı ve gövdesini onlara siper etti. El ele tutuşmak üzereydiler. İçimden

bir ses, el ele tutuşacak olurlarsa, aralarında oluşacak güçbirliğinin çok büyük olacağını ve Josefina'yı yanımda götürme

çabamın sonuçsuz kalacağını söylüyordu. Tek şansım, onlara

bir araya gelme fırsatını vermeden darbeyi indirmekti. Avucumun içiyleJosefina'yı ittim, odanın ortasına doğru sendeledi. Yeniden bir araya

gelmelerine fırsat vem1eden, Lydia ve Rosa' ya vurdum. Acıyla kıvranmaya başladılar. La Gorda, o

güne kadar görmediğim bir öfke iç inde üzerime yürüdü.

Vahşi bir hayvanın saldırısına uğramı ş gibiydim . Tüm dikkati, bedeninin tek bir hamlesi üzerinde yoğunlaşırnş gibiydi.

O anda bana vursaydı, ölürdüm. Yumruğu bedenimi bir kaç

santim arayla ı skaladı . Arkasından sarılarak onu kavradım,

birlikte yere yıkıldık. İyice nefessiz kalıncaya kadar yerde

defalarca yuvarlandık. Bedeni gevşedi, midesin in üzerinde

sıkı sıkıya kenetlenmiş bulunan ellerimin arkasını okşamaya

başladı.

BiRLiKTE GÖRMEK

O anda Nestor ve B en igno ' nun kapının önünde durdukl arını gördüm . Her i k i s i de handıysa düşüp bay ı l acakmış gibi

görünüyorl ard ı .

La Gord a utangaç b i r şeki lde g ü l ümsedi v e k u l ağ ı m a

onu a l t ettiğime memnun olduğunu fıs ı l dadı .

Josefina ' y ı Pablito 'nun yanma götürdüm. Onun, tüm çömezler arasında, birisinin i lgisine gerçekten gereksinim d uyan tek kişi olduğunu ve Pabl ito ' nun da en az içerlediği k i msenin o olduğunu hissediyordum. İç i ndeki şövalye l ik duygusunun Pab li to ' yu ona yak laşmaya zorlayacağını, çünkü Josefin a ' n ı n onun yard ı m ı na gerçekten gerek s i n i m duyacağını düşünüyordum.

Bir ay sonra, Meks ika ' ya geri döndüm . Pabl ito ve Joscfina dönmüş lerd i . B irlikte don Genaro ' nun ev inde oturuyorl ar, e v i B e n i g no ve R o s a ' y l a pa_\r l a ş ı y or l a rd ı . N e s to r ' l a Lydia, Soledad ' ın evine yerleşm i ş lerd i , l a Gorda' ysa, küçük

kız kardeşlerin ev inde tek başına o turu yordu.

"'Ye n i yaşam düzen imiz seni ş aş ı rttı m ı '?" d i ye sordu l a

Gorda.

Şaşkın l ı ğ ı m ı g izleyemedi m . Bu ye n i düzenlemenin ne

anlama geldiğini t üm ayrı n t ı ları yla öğrenmek i st iyordum.

La Gorda, kuru bir sesle, bildiği kadarıyla bunun herhangi bir anlamı ol madığın ı söyledi. Ç i ftler hal inde yaşıyorlar ama karı-koca gibi davranmıyorlardı. Ayrıca, tahm inimin aksine, kusursuz birer savaşçı olduklarınıı d a ekledi.

Bu yeni biçim bana oldukça sevim l i gel d i . Herkes alab i l d i ğ i n e rahat görünüyordu . A ralarında bir dalaşma y a d a

çekişme y o k t u . K ı z ı l deril ilerin yere l giysileri i ç i ndeyd i l er.

K ad ı n ların neredeyse yerleri süpüre n bol etekleri v ardı . Koyu renk şal lara bürünmüş lerd i ve sürekl i şapka g i ye n Josefina dışında hepsi saçların ı örmüştü. Adamlar ince beyaz kumaştan p ijamayı andıra n pantolonlar, gömlekler ve lıasır şapkalar g iy m i ş l e rd i . H e p s i n i n ayağ ı n da el y a p ı m ı s andal l ar vard ı .

r La Gorda'ya bu yeni giyim tarzının nedenini sordum.

Bana gitmeye hazırlandıklarını söyledi. Ya benim yardımımla, ya da kendi kendilerine, eninde sonunda bu vadiyi terk

edip, yeni bir dünyaya, yeni bir yaşama doğru yol alacaklarmış. Bunu gerçekleştirebildiklerinde, değişimi kabul etmiş;

Kızılderili giysileriyle de, kentli giysileri içindeki yaşamlarından daha belirgin biçimde uzaklaşmış olacaklarmış. Kendilerine içinde bulundukları durum ne olursa olsun akışkan ve rahat olmal arı gerektiğinin öğretildiğini ve bana öğretilenlerin de bunların aynısı olduğunu söyledi. Benden beklenen, ne yaparlarsa yapsınlar, onlarla ilişkilerimde rahat oı-·

mammış. Buna karşılık onlardan beklenen de vadilerini terk

etmeleri ve savaşçılar gibi akışkan olup olamayacaklarını anlamak için de bir başka bölgeye yerleşmeleriymiş. -�

La Gorda'dan başarma şansımız konusundaki görüşünü

dosdoğru açıklamasını istedim. Hepimizin alnında başarısızlık yazılı olduğunu söyledi.

Sonra birdenbire konuyu değiştirdi ve rüyasında kendini

devasa iki dağın arasında uzanan dar bir geçitte gördüğünü

söyledi; bu dağların ona oldukça tanıdık göründüğünü düşünüyordu ve benden kendisini yakındaki bir kente götürmemi

istiyordu. Nedenini bilmemekle birlikte, o iki dağın orada

bulunduğuna ve rüyadan aldığı mesajın, birlikte oraya gitmemizi gerektirdiğine inanıyordu.

Ş afakla birlikte yola çıktık. O kentten daha önce de geçmiştim. Oldukça küçük bir yerdi ve çevresinde la Gorda'nın

görsüsüne uzaktan yakından benzeyen bir şey fark etmemiştim. Çevrede sadece kel tepeler bulunuyordu. Öyle görünüyordu ki, sözünü ettiği o iki tepe orada değildi, orada olsalar bile onları bulamayacaktık.

Bununla birlikte, şehirde geçirdiğimiz iki saat süresince

ikimiz de tanımlayamadığımız bir duyguya kapıldık; kimi

zaman iyice belirginleşen ama daha sonra yeniden karanlıklara gömülen, zihnimizde yalnızca büyük sıkıntı ve düş kı-

rıklığı yaratan bir bilinmezlik duygusu. O kente gitmek bizi

gizemli bir biçimde huzursuz etmişti; daha doğrusu, bilemediğimiz nedenlerden dolayı, yoğun bir tedirginliğe kapılmıştık. Hayatta akl ıma gelmeyecek, saçmasapan bir çelişk iye düşmüştüm. Bugüne dek o kentte durduğumu bile anımsamıyordum, şimdiyse, yalnızca orada bulunduğuma değil, aynı

zamanda bir süre yaşamış olduğuma da yemin edebilirdim.

Silik bir anıydı; şehrin sokaklarını ya ela evlerini anımsaın ıyorclum. Duyumsadığım, zihnimde bir şeylerin açı k seçik

canlanacağına ilişkin belli beli rsiz, ama güçlü bir seziycli.

Bunun ne olduğundan emin değildim, bir arıı olabil irdi. Bu

sezi , giderek yoğunlaştı, özell ikle bir evi gördüğüm an. Evin

önünde durdum. La Gorda 'yla birlikte evi arabanın içinden

belki bir saat izledik, yine de, arabadan dışarı çıkıp eve girmek konusunda ikimizden de herhangi bir öneri gelmedi.

İkimiz ele son derece huzursuzduk. La Gorda 'nı n o iki

dağla ilgili görsüsü üzerine konuşıııaya başladık; kısa süre

içinde ele konuşmamız tartışmaya dönüştü. Benim rii_m.1 1111

c iddiye almadığımı clüşi.ini.iyorclu. Sonunda tepem iz attı ve

birbirimize bağırıp çağırmaya başladık; kızgınlıktan değildi

bu, sinirlerimiz bozulmuştu. Ben kendime hakim olup bağırmayı kestim.

Dönüşte arabayı toprak yolun kenarında clurclurclum. Bacaklarımızın açılması için ufak bir yürüyüşe çıktık. Bir süre

yürüdük; hava oldukça rüzgarl ıydı. La Gorcla hala tedirgin

gorünüyordu. Arabaya geri döndük ve içercle oturduk.

"Bilgilerini toparlayabilsen," dedi la Gorcla yalvaran bir

sesle. "Anlayacaksın insan biçiminin yitiminin ... "

Cümlenin ortasında sustu ; kaşlarımın çatıldığı nı görünce

kısa kesmesi gerektiğini düşünmüş olmal ıydı. Yaşadığım çel işkinin farkındaydı . Zihnimde bilinç! i olarak toparlayabileceğim bilgiler bulunsaydı, bunu o ana kadar başarabilmiş

olurdum zaten.

"Ancak bizler saydam varlıkları z , " dedi aynı yalvaran

sesle. "Görünürde sahip olduklarımızdan çok daha fazlasına

sahibiz. Sen Nagual 'sın. Sen daha da fazlasına sahipsin. "

"Sence n e yapmam gerekiyor?"

L "Nesnelere sımsıkı sarılma arzundan kurtulmal ısın," dedi. "Bende de aynı şeyler olmuştu. Örneğin, sevdiğim yiyeceklere, yaşadığım yerdeki dağlara, konuşmaktan zevk aldı

ğım insanlara sıkı sıkıya sarılmıştım. En çok da beğenilme

arzusuna.')

Ona bu öğütlerinin benim için anlam taşımadığını, çünkü bildiğim kadarıyla hiçbir şeye sıkı sıkıya sarılmadığımı

söyledim. Israrla, insan biçimimi yitirmemek için bir şekilde

araya engeller koyduğumu bildiğimi söyledi.

"Dikkatimiz, sabırlı bir biçimde yoğunlaşmak üzere eğitilmiştir," diye sürdürdü konuşmasını. "Dünyada varlığımızı

sürdürebilmemizin yolu budur. B irinci dikkatine, bana oldukça yabancı gelen, ama senin çok iyi bildiğin bir şey üzerinde yoğunlaşmak öğretilmiş.

Ona zihnimin soyutlamalar yol uyla işlediğini söyledim-bunlar, matematiksel soyutlamalar değil, daha çok ussal önermeler biçimindeydi.

L "Şimdi, kendini tüm bunlardan kurtarmanın zamanı ,"

dedi. "İnsan biçimini yitirebilmek için tüm bunlardan kurtulman gerekiyor. Öylesine güçlü bir direnç oluşturuyorsun ki

sonunda halin kalmıyor. " J

Onunla tartışabilecek durumda değildim. Onun insan bi

çimini y itirmek adını verdiği süreç, şu an için kafamın almayacağı kadar belirsizdi. Kafam, o kentte yaşadıklarımıza takılmıştı. La Gorda'ysa bu

konuda konuşmak istemiyordu. '

"Öneml i olan senin bilgilerini toparlayabilmendir," dedi.

"Gerçekten yapmak zorunda olsan bunu becerebilirsin. Örneğin Pablito'nun kaçtığı ve seninle yumruk yumruğa geldi

ğimiz o gün olduğu gibi."

La Gorda o gün olanların "kişinin bilgisini toparlaması"nın bir örneği olduğunu belirtti. Tam olarak farkında olmadan görme gerektiren kannaşık bazı manevralar yapmıştım.

BiRLiKTE GÖRMEK

"O gün bize saldırmakla kalmadın, " dedi. "Giirdiin de."

Doğruyu söylemek gereki rse , h ak l ı y d ı . O gün olup bitenlerde bir gariplik vard ı . Olayı en ince ayrı ntısına kadar

düşünmüştüm, neler olduğunu kendime bir türlü açı k l ayamamıştım. Yaşanan anın duygusal yükünün ben i i nanılmaz bir

biç imde etkilemiş o l m a s ı d ı ş ı nd a , olayla i lg i l i yete r l i b i r

açıklama bulamıyordum.

Evlerinden içeri girip dört kadınl a karşı karşıya geldiğim

an, olağan alg ı l ama biçimimi değiştirebildiğimi fark etm i ştim. Önümde koyu kehribar renk l i , biçimsiz dört baloncuk

görmüştüm. Bunlardan birinin ren g i daha açıktı ve daha cana

yakın görünüyordu. Diğer üçü ise h asmane, kes k i n , beyazımsı kehribar renkli kızıllıklardı . Tatl ı renkl i k ızıl l ı k la G ord a ' y d ı . Ü ç hasmanc k ızı l l ı k da, tehdit edici biçimde onun çevresinde dolaşıyordu.

En yakınımda bulunan beyazımsı saydamlık, k i hu Josefin a ' yd ı , b i raz denges i n i y i t i rm iş d u ru mdaydı . Ö ne doğru

eğilmişti, onu ş iddetle itmiştim. D i ğer i k i s i n i n içeri doğru

eğilmiş bulu nan sağ yanlarına b i r tekme atm ı ş t ı m . Onları n

b u kısımlarını tekmelemek konusunda b i l inçli b i r düşünceye

sahip değildim. Yaln ızca bu girintiyi u ygun bir nokta olarak

görmüştüm-bir şeki lde sanki ayağımı oraya ycrlqtirnıcın

için ben i davet ediyor gibiydile r. Somıç tam isabetti . Lyd i a

ve Rosa o a n bay ı ldılar. Her ikisini d e sağ uylukl arından tek

ınelemiştim. B u , kemiklerin i kırabi lecek türde bir darhe de

ğ i l di, yalnızca önümdeki ı ş ı k baloncukları n ı ayağım l a itmiştim. Yine de i nd irdiğim darbe, sanki bedenlerinin en kolay

incinen bölümlerine ş iddetli bir tekme atm ışım gibi bir etki

yaratm ıştı .

La Gorda hakl ıydı, farkında olmadığım bazı bilgileri toparlayab ilmiştim. Eğer görmek b u ysa, ussal yönden vard ı

ğım somıç şuydu k i , görmek bedensel bir b ilgid ir. Zihıı inı izde görsel duyuımın başatlık kazanmas ı , bu bedensel b i l g i y i

etkiler v e o n u n göze i l i şk i n bir d u y u m olarak ortaya ç ı km as ı na neden olur. B e n i m deney imled i ğim, s a l t görsel değ i l d i .

Işık baloncuklarını, gözlerimin yanı sıra bir diğer duyumla

daha görmüştüm, çünkü onlarla uğraştığım tüm süre boyunca dört kadını da görüyordum. Işık baloncukları bedenleriyle

yan yana da durmuyordu. B irbirlerinden ayrıktılar. Benim

için konuyu daha da karmaşık kılan, olayın zaman boyutuydu. Tüm olan bitenler, birkaç saniye içinde gerçekleşmişti.

Eğer olduysa, bir anlık görüntüden diğerine sıçrayışım yok

sayılacak bir hızla olmuş olmalıydı. Bu nedenle, ancak eşzamanlı iki farklı görüntüyü algıladığımı anımsıyordum.

İki ışık baloncuğunu tekmeledikten sonra tatlı renkl i

ışık-la Gorda-bana doğru yaklaşmıştı. Üzerime gelmemişti, sol yanıma doğru i lerlemişti; amacının bana vurmak

olmadığı anlaşılıyordu. Bu nedenle, parıltı yanımdan geçer

geçmez onu yakalamıştım. B irlikte yerlerde yuvarlandıkça,

onun içinde eridiğimi h issetmiştim. Zaman duygusunu ger

çek anlamda yitirdiğim tek an da, o an olmuştu. La Gorda ellerimin arkasına sarıldığında yeniden kendime geliyordum .

"Rüyamızda, küçük kız kardeşlerle el ele tutuşmayı öğrendik," dedi la Gorda. "El ele bir hat oluşturmayı biliyoruz.

O günkü sorunumuz, o hattı odamızın dışında hiçbir yerde

oluşturmamış olmamızdan kaynaklanıyordu. B u yüzden beni

içeri sürüklediler. Senin bedenin, el ele tutuşmamızın bizler

için ne anlama geldiğini biliyordu. Eğer bunu başarsaydık,

onların denetimine girecektim. Onlar benden daha vahşidirler. Bedenleri sıkı sıkıya kenetlenmiştir; cinsellik onları ilgilendirmez. Oysa beni ilgilendiriyor. Bu da beni daha güçsüz kılıyor. Eminim, senin de bilgini toparlayabilmeni bu denli

güç kılan şey, cinselliğe duyduğun ilgi."

Cinselliğin insanı güçten düşürücü etkilerini anlatmayı

sürdürdü. R ahatsız olmuştum. Konuyu değiştirmeye çalıştım, ama tedirginliğime aldırmadan bu konuya geri dönmeye

kararlı görünüyordu.

"Haydi birlikte Mexico City ' e g idelim," dedim umutsuzca.

Onu şaşırtacağımı sanm ıştım. Yanıt vermedi . Dudakları-

nı büzdü, gözlerini kıstı. Çenesindeki adaleleri sıktı, dudaklarını burnunun altında toplayacak biç imde büzdü. Yüzünü

öyles ine çarpıttı ki, hayrete düşüim. Şa�kınlığım karşısı nda

ifadesini değiştirdi yüzündeki adaleleri gevşetti.

"Haydi, Gorda," dedim. "Mexico City ' e gidelim . "

"Elbette, neden olmasın'?" dedi. " N e alımım gerekiyor

yanıma?"

Ondan bu tepkiyi beklemiyordum, Ş<q ırma sırası bana

gelm işti.

"H içbir şey," dedim. "Olduğumuz gibi gideceğiz."

Tek bir söz daha etmeden arkasına yaslandı ve Mexico

City 'e doğru yola koyulduk. Vakit hata erkendi, henüz öğlen

bile olmamıştı. Ona benimle birlikte Los A ngcles 'e gelmeye

cesaretinin olup olmadığını sordum. 8 i r an için daldı.

"Bu soruyu saydam bedenime sordum," dedi.

"Ne dedi?"

"Ancak erk izin verirse gidebil irmişim."

Sesinde öylesine bir duygu yoğunluğlı vardı ki, arabayı

durdurdum ve ona sarıldım. O an ona duyduğum sevgi öylesine derindi ki, beni ürkütüyordu. Bunun c insellikle ya da

ruhsal desteğe duyulan gereksinimle bir ilgisi yoktu; bu duygu, bildiğim her şeyin ötesindeydi.

La Gorda'ya sarılmak daha önce de hissettiğim duyguyu

tekrar uyandırdı içimde, susturduğum, bilinçaltımın derinliklerine ittiğim birtakım şeylerin gün ışığrna çıkmasın a ramak

kalmıştı. B unun ne olduğunu anlamak üzereydim, ama tekrar

yitti.

La Gorda' yle birlikte Oaxaca kentine vardığımızda henüz akşam olmuştu. Arabamı ara sokaklardan birine park ettim ve birlikte kent merkezindeki meydana doğru yürüdük.

Don Juan 'la don Genaro'nun oturdukları bankı bulduk. B oştu. Saygılı bir sessizlik içinde orada oturduk. Sessizliği bozan la Gorda, buraya birçok kez don Juan ve kim olduğunu

anımsayamadığı bir başkasıyla geldiğini söyledi. Bunun yalnızca rüyasında gördüğü bir şey olup olmadığından emin de

ğildi.

"Don Juan'la birlikte bu bankta ne yaptınız?" diye sordum.

"Hiçbir şey. Oturduk ve otobüsü ya da bizi alıp dağların

tepesine götürecek olan kereste kamyonunu bekledik," dedi.

Ona, don Juan' la bu bankta oturduğumuzda saaatler süren konuşmalara daldığımızı söyledim.

Don Juan'ın şiire duyduğu büyük sevgiden ve boş oldu

ğumuz zamanlarda ona nasıl şiir okuduğumdan söz ettim. Şiirleri en fazla ikinci bölümüne kadar, o da beğenirse, dinlerdi; kalan bölümleriyse şairin esrikliği olarak yorumlardı.

Ona okumuş olduğum yüzlerce şiirden ancak birkaçını ba

şından sonuna değin dinlemişti. Başlarda ona kendi hoşlandıklarımı okuyordum; tercihim soyut, kapalı, düşünsel şiirlerdi. Daha sonraları, kendi beğendiği ş iirleri bana defalarca okuttu. Onun düşüncesine göre şiir kısa ve öz olmalıydı. Ulu

bir yalınlığın kesin, dokunaklı imgelerinden oluşmalıydı.

Akşamüstü , Oaxaca 'daki o banka oturduğumuzda don

Juan'da her zaman özel bir tutkuyu canlandıran Cesar Vallejo'nun bir şiirini ezbere la Gorda'ya okudum; bunu onun için

değil, kendim için yapmıştım.

Ne yapıyor bu saatte acaba

And dağlarından sevdiceğim Rita

kamışların ve vahşi kiraz ağaçlarının güzeli.

Boğuyor bu yorgunluk beni artık ve kanım uyuşuyor içimdeki

miskin içki gibi.

Ne yapıyor acaba o güzelim elleriyle pişmanlık içinde,

bem beyaz kolalı çamaşırların üzerinde gezinirdi ütüsü,

öğleden sonraları.

Yağan bu yağmur içimden sözlerimi sürdünne arzusunu alıyor.

BİRÜKTE GÖRMEK

Ne oldu acaba dantelli eteğine;

i şine gücüne; yürüyüşüne;

p ınarından yaydığı şekerkamışı kokusuna.

K ap ıdadır şimdi,

bakıyordur hızla i lerleyen bir buluta

K i remit damın üzerinde vahşi bir kuş ötecektir;

ve o, i ç i t itreyerek fısıldayacaktır sonunda, ' Tanrım ne kadar

soğuk ' '

Don J u an ' ı n anıs ı inanılmayacak k adar can l ı yd ı . Bir dü

şünce ya da bir h i s değ i l d i bu. B u , ne olduğu b i l inmez an ı,

ağlattı beni . Gözlerimden yaşlar boşanıyor, bir türlü dindirem iyordum.

İ k indini n son saati don Juan için her zaman büyük önem

taşırd ı . Onun bu saate duyduğu saygı y ı ve eğer bana öneml i

b ir şey olacaksa, bunun günün o zamanında olacağına duyduğu inancı ben de benimsemiştim.

La Garda, başını omzuma yaslad ı . Ben de başımı onun

başına. B ir süre öylece kaldık. Rahatlam ıştım; d uyduğum tedirg inlik geçmi ş t i . Yalnızca baş ı m ı la Gord a ' n ı n başına yaslamamın bana böy l e s i ne h u zu r veriyor olması şaşırtıcıydı.

Ona, şaka olsun diye, başlarımızı b irbirine bağl amamız gerek t i ğ i n i söyleyecektim ama bu söylediğin1 İ ciddiye alacağın ı anladım. Tüm beden

i m gülmekten sarsıldı ve uykuda olduğumu ayrım s ad ı m , ama gözlerim aç ıktı; eğer gerçekten isteseyd i m , ayağa k a l k ab i l i r d i m . K ı m ı ldamak i s temediğ i m için orada öylece durdum ; tam anlam ı y l a u yanıktım, aynı zamanda da uykuda. Çevrede yürüyen ve b ize bakan insanları

gördüm , Genelde benimle ilgilenilme s i nden hoşlanmadığım

halde, onlara zerre kadar aldırm ıyordu m . Sonra insanlar bir

anda beyaz ı ş ı k tan kocaman köpüklere dönüştüler. Yaşam ımda ilk kez saydam yumurtalarla gerçek anlamda ve doğrudan

k arş ı l aşmıştım ! Don Juan i nsanların görücülere saydam yu

ımı rtalar b i ç i m inde göründüklerini söylem i ş t i . B u algıyı, b i r

an için yanıp sönen ışıltılar olarak deneyimlemiştim ama

hiçbir zaman bakışlarımı, o gün yaptığım gibi, onlar üzerinde odaklayamamıştım.

Işık kabarcıkları önceleri oldukça şekilsizdi . Gözlerim

bunların üzerinde yeterince odaklanamamış gibiydi. Fakat

daha sonra, bir anda görüş gücümü en sonunda doğru biçimde ayarlamayı başarabildim ve beyaz ı şık kabarcıkları uzunca saydam yumurtalar şeklini aldılar. Büyüktüler, aslında devasa sayılırlardı, iki metreden uzun, bir buçuk metreden geniş olmalıydılar, belki de daha fazla.

Bir an yumurtaların artık h areket etmediklerini fark ettim. Önümde saydam, yoğun bir kütle gördüm. Yumurtalar

beni izliyorlar; tehditkar biçimde karşıma diziliyorlardı. Ağır

ağır doğrularak dik oturdum. La Gorda omzuma yaslanrrıış,

derin bir uykuya dalmıştı. Çevremizde bir grup genç vardı.

Sarhoş olduğumuzu sanmışlardı herhalde. B izi taklit ediyorlardı. İçlerinde en cüretkar olanı, la Gorda'nın göğüslerine

dokunmaya başlamıştı. Onu sarsarak uyandırdım. Telaşla yerimizden kalktık ve orayı terk ettik. Gençler peşimize takıldılar, bizimle dalga

geçiyorlar, bağırarak açık saçık şeyler söylüyorlardı. Köşede beliren polisi görünce bizi rahatsız etmekten vazgeçtiler. Tam bir sessizlik içinde kent merkezinden arabayı bıraktığım yere doğru yürüdük. Akşam olmak üzereydi. B irdenbire la Gorda koluma yapıştı. Gözlerinde

vahşi bir ifade vardı, ağzı açıktı. Eliyle işaret etti.

"Bak ! Bak ! " diye bağırdı. Nagual ve Genaro, oradalar ! "

Önümüzdeki uzun bloğun köşesinden iki adamın döndü

ğünü gördüm. La Gorda hızla o yöne doğru koşmaya başladı. Peşinden koşarken gördüklerinden emin olup olmadığını

sordum. Kendinde değildi. Kafasını kaldırıp baktığında, don

Juan ve Genaro' yu onu seyrederken gördüğünü söyledi. Göz

göze geldikleri an, yürüyerek uzaklaşmışlardı.

Köşeye ulaştığımızda, iki adam bizden yine aynı uzakl ıkta duruyorlardı . Y üz hatlarını ayırt edemiyordum. Orada

yaşayan Meksikalı l ar gibi giyinmişlerdi. B aşlarında hasır

BİRLİKTE GÖRMt'K

şapka vard ı . B iri, don Juan gibi iri yarı , d i ğeri ele Genaro gib i zayıf yap ı l ıydı . İki adam bir başka köşeyi döndü ler, biz de

bağıra çağıra peşlerinden seğ irtt i k . G i rd i kleri sokak ı s s ı zdı ,

hafifçe sola doğru k ı v rı l ıyor ve şehrin kenar mahallelerine

çıkıyordu . İki adam tam yolu n k ı vrıldığı noktadaydıl ar. İ şte

o anda öyle bir şey oldu ki o adamları n gerçekten don J u an

ile Genaro olabi lecek leri düşünces i ne kapı l d ı m . Adam l ardan

daha kısa boylusunun bir h areketiydi bunu düşündüren. Profilinin dörtte üçünü göreb i leceğ i m iz biç imde bize doğru döndü ve onları izlemem izi ist iyorımışcasın a ha fifçe baş m ı eğd i .

Don Genaro ' nu n ormanda dolaştı ğ ı m ı z günlerde bana s ı k s ı k

yaptığı bir h areketti b u . Her zaınan benim önümde yü rür, bana cesaret vermek, ona yetişebilmem konusunda beni i k n a

etmek istercesine dönüp baş ı y l a b u hareket i yapard ı .

La Gorc\a avazı çıktığı kadar bağırmaya baş ladı . "Nagual ! Genaro ! B ekleyin 1 "

La Gorda önümden koşuyordu . Adam l ar i leride, alacakaranl ı kta k ı smen görülebilen barakal ara doğru çok h ı z l ı b i r

biçimde yürüyorlard ı . Ya bu barakalarcLın b i rine girı ıı i ş ya ela

civarda çok sayıda bulunan pat ikalardan b i rine yöne l m i ş olmalıl ard ı ; b irdebire gözden kaybo ldul ar.

La Gorda orada d u rdu ve h i ç çeki nmeden . i n l e re-e s i ne

adları nı haykı rdı . Çevredekiler kimin bağırd ı ğ ı nı görebi lmek

i�' i n dışarı fırladıl ar. Sakinlqinceye dek .�arı l d ı m ona.

"Tam önüııı deyd i ler," dedi ağlayarak . "Otuz metre bile

yoktu aranı ızda. Dikkatini onl ara çekebilmek iç i n sana seslendiğ imde bir blok ötemizde bir an için durdu lar. "

O n u yat ı ş t ı rm aya çalı ştı m . Çok gergindi . Titreyerek bana sarı ldı. N ede n i n i b i lm iyordum ama, o iki adamın don J uan ve don Geııaro olmadıklarından kes i n l ik le e m i n d i m ; b u yüzden d e l a Gorda ' nı n heyecanın ı paylaşanı ıyorcl u nı . Eve

geri dönmemi z gerektiğini, erk i n ona benimle birl ikte deği l

Los Angele s ' a , Mex ico City ' ye b i l e gitmesine izin vermedi

ğini söyledi . Heni.iz böyle bir yolculuğun zamanı gelmem iş.

Onl arı görmenin de b i r yora olduğuna i nanı yordu . Ona, evle-

rinin bulunduğu yönü, doğuyu göstererek gözden kaybolmuşlardı .

O anda e n başa dönmeye herhangi b i r itirazım yoktu. O

gün içinde yaşadığımız tüm olaylardan sonra yorgunluktan

bitmiş olmam gerekirdi. Oysa, benliğimi alabildiğine yoğun

bir enerji dalgası kaplamıştı. Tıpkı don Juan' la birlikte oldu

ğumuz, içimden omuzlarımla duvarlara bindirip onları yıkmak geldiği günlerdeki gibi.

Arabaya doğru yürüdüğümüz sırada la Gorda'ya karşı

içimi bir kez daha tutkulu bir sevgi kapladı. Bana olan yardımları için ona ne denli teşekkür etsem azdı. O gün saydam

yumurtaları görmemi sağlamak için yaptığı her şeyde başarılı olduğunu düşünüyordum. O sırada oturmakla son derece

cesur davranmış, gülünç duruma düşmeyi, hatta bedensel incinmeleri bile göze almıştı. Ona m innettarlığımı ifade ctlinı.

Çıldırmışım gibi bana baktı ve bir kahkaka patlattı.

"Ben de aynı şeyleri senin için düşünmüştüm," dedi.

Tüm bunları yalnızca benim için yaptığını sanmıştım. Saydam yumurtaları ben de gördüm. Bu, benim için de ilk kez

olan bir şeydi. B irlikte gördük! N agual ve Genaro' nun yaptı

ğı gibi. "

L a Gorda' nın binmesi için arabanın kapısını açtığımda o

gün yaşadığımız deneyim tüm gücüyle etkisini gösterdi. O

ana kadar tümüyle duyarsızdım, içime bir ağırlık çökmüştü.

Şimdiyse, duyduğum coşku, la Gorda 'nın biraz önceki heyecanı kadar yoğundu. Sokaklarda koşmak ve bağırmak istiyordum. Yatıştırma sırası la Gorda'ya gelmişti. Yere çömeldi ve baldırlarım ı okşadı. Çok garip, hemen sakinleşmiştim.

Konuşmakta güçlük çektiğimi ayrımsadım. Düşüncelerim,

söze dökemeyeceğim bir h ızla akıyordu zihnimde. Evinin

bulunduğu kente hemen dönmek istemiyordum. Yapacak daha çok şey varmış gibi geliyordu. Yine de, ne istediğimi tam

olarak açıklayamıyordum. Oldukça isteksiz olan la Gorda' yı

kent merkezine doğru sürükleyerek götürdüm, ama o saatte

oralarda boş bank yoktu. Çok acıkmış olduğumdan, onu bir

BİRLİKTE GÖRMEK

5 3

restorana doğru çek t i m . B i r şey y iyemeyeceği n i sanıyordu

ama garson y iyecekleri geti rdiğinde benim kadar acıkm ış olduğunu anladı . Yemek bizi tümüyle rah atlatmıştı .

O gece d aha geç bir saatte gidip bankta oturduk. Oraya

oturabilene dek bize olanlar konusunda ona herhangi b i r şey

söylemekten k açındım. La Gord a ba�larda konuşmak istemiyordu . Benl i ğ i m a l ı ş ı l m ad ı k bir coşku içindeydi. Don J u an'la b i rlikte o l duğum zaman l arda d a b u n a benzer anlar ya

şamıştım, ama bunlar gene l l ikle sanrı landırı c ı b itkilerin etkisiyle ortaya çıkardı.

Sözlerime gördüklerimi l a Gord a ' ya anlatmakla başladım. O saydam yumurtaların beni en fazla etkileyen yanı dev i n imleriyd i . Yürümüyorlardı . yerde oldukları halele yüzercesi ne cleviniyorlarclı . Devi n im leri hoş görünm üyordu. S ı rıkl a yürürmüşçesine, kazık gibi ve silkinerek i lerl i yorlard ı . Dev in i m halindeyken yumurta biçim leri ufalıyor, yuvarl aklaşıyordu; sıçrarcasın a, silkinircesine, hızla bir a�ağı b i r yukarı sall anıyorlard ı . Sonuçta yarattık ları etk i , son derece rahatsız

edici sinirsel bir ü rpermeycl i . Tel ev izyonclaki h ızlandın lmış

görüntülere benziyorlardı en çok.

Kafam ı karıştıran bir başka şey de bacaklarını n olmamasıydı. B i r zamanl ar dansçı l arın buz üzerinde askerlerin hareketlerini takl i t ettikleri bir bale gösteri s i izlem iştim; askerlere benzeyebilmek için yerlere kadar inen bol t ü n i k l e r g i ym işlerd i . Ayaklarını görebilmek olanaksızdı, bu nede n l e de buz üzerinde akıp gicl iyorımış g i b i b i r e t k i yaratıyorlard ı .

Önümden geçen saydam yumurtalar d a kaba yüzeyl i b i r zem i n üzerinde kayı yorm u ş g i b i b i r i z l e n i m b ı ra k ı yorlard ı .

S ayclamlıkları , bel l i bel i rsiz b i r aşağı b i r yukarı dev i n i yord u ,

ama bu bile b e n i rahatsız etmeye yet i yordu. Yu m urtaların

dev i nimleri yavaşladığında, biçimleri de uzuyordu. Bazıları

o denl i uzun ve k atı görünüyorl ardı ki, insanın aklına tahta

ikonaları getiriyorlard ı .

S aydam y u m urtaları n d a h a d a rah ats ız e d i c i b i r diğer

öze l l i ğ i de, h içbiri nde göz bulunmamasıydı . Can l ıl arı n göz-

lerininin bizleri böylesine çektiğinin o zamana dek ayırdına

varmamıştım. Saydam yumurtalar tümüyle canlıydılar ve beni büyük bir merakla gözlüyorlardı. İne çıka silkindiklerini,

yaklaşıp eğilerek beni seyrettiklerini görüyordum, ama gözleri yoktu.

Bu saydam yumurtaların çoğunun üzerinde, tam orta bölümlerinin altında siyah noktalar bulunuyordu. Bazılarındaysa yoktu bu büyük noktalar. La Gorda bana, üreme faaliyetinin erkeklerin ve kadınların bedenlerini etkilediğini ve bunun sonucunda m idenin hemen alt kısmında bir deliğin ortaya çıktığını söylemişti. Ancak bu saydam yumurtaların üzerindeki noktalar bana tam olarak birer delik gibi görünmemişti. Bu bölgeler saydam değildi ama derin de değildi. Üzerinde s iyah noktalar bulunan yumurtalar daha yaş l ı , daha yorgun görünüyorlardı; yumurta biçimlerinin üst kısımları

aşınmış gibiydi, gövdelerinin diğer bölümlerindeki parl akl ı kl a karşılaştırıldıklarında mat görünüyorlardı. Öte yandan,

üzerinde siyah noktalar bulunmayan yumurtalar, göz kama�tırıcı parlaklıktaydılar. Bunların tehlikeli oldukları dü�üncesine kapıldım. Canlı ve güçlüydüler, enerj i ve beyazlık yüklüydüler.

La Gorda bana, başımı onunkine yasl adığım an rüya

görmeyi andıran bir ruh durumuna girdiğini söyledi . Uyanı kmış ama yerinden kıpırdayam ıyormuş. İnsanların çevremizde dönüp durduklarının farkındaymış. Daha sonra bunların saydam baloncukl ara, en sonunda da yumurta biçimli yaratıklara dönüştüğünü görmüş. Benim de görüvor olduğumu

bilmiyormuş. İlk başta onu kolladığımı sanıyormu�, ama, ba

şımın yarattığı basınç çok artınca benim de görüyor olmam

gerektiğine kanaat getirmiş. Zihninde olup bitenler hakkında

ancak, toparlanıp, uyuyor görünmesinden yararlanarak onu okşamaya çalışan adamı yakaladığım zaman bir fikir sahibi olabilmiştim.

Görsülerim izin b irbirinden farkı, onun "kökler" adını verdiği, aslan kuyruğunu andıran ince telcikler aracılığıyla

:

erkeklerle kadınları b irbirinden ayı rabi lmesiyd i ; bunlar, c i nsel organ l arın b u l undukları böl geden içeriye doğru uzuyorlardı. Bu köklerin y aşamın kaynağı olduğunu söyledi. Cen in, büyümesi n i gerçekleştirebilmek amacıyla kendisini bu besleyici kökçüklerden birine bağlı yarak onu iyice emiyor, geride

yalnızca bir delik bırakıyormuş. Öte yandan, erkeklerin kısa,

incecik telcikleri varmış; bunlar canlıl arırnş ve bedenlerinin

saydam kütles inden bağımsız bir biçimde y üzi.i yorlarm ı ş .

Ona, bunları birl i k te görmemizin neden inin ne olabilece

ğ i n i sordum. Herhangi bir yoru m d a bu l u nmaktan kaçın d ı ,

ama tah m inlerimi s ü rdü rmem konusunda beni t q v i k e t t i .

A k l ı m a i l k geleni açıkça belirt t i m : B u işte duygul arı n rol ü

olab i lirdi.

Ayn ı gün akşamüstü, la Gord a ' y l a b i rl ikte don Juan ' ın

e n sevdiği bankta oturu p , onun sev d i ğ i ş i iri okudum. Çok

duygu l anmıştım. Duyguları m , böyle bir yoğunl uğa bedenimi

hazırlamış olmalıydı . Rii_va gr)rmeyle birl i kte tam bir sess izlik durumuna geçmeyi ele öğrenmişti m . Zihni m deki dinmek

bilmez konuşmal arı susturarak, tıpkı bir kozan ı n içi nden gizlice dışarıyı seyrediyormuş gibi kalab i l iyordu m . Böyle bir

durumda y a b i li n c im ü zerinde az da o l s a s a h i p o l d u ğu m

kontrol ü tümüyle b ı rakı yor v e b i r riiyaya d a l ı yor y a d a o

kontrolü si.irdüyor, edilgen, düşü ncelerden arınmış, arzul ardan sıyrılmış bir duruma geçiyordum. Bununla birlikte, bunların önemli birer etken olduğunu s anm ı yordum. B ence bu süreçte k atal izör işlevini la Gorda görüyord u . Giirnıek için

gerek l i koşu l l arı n gerçek leşme s i n e yol açan u n s u r u n , ona

olan duygu larımdan kaynaklandığına inanıyordum.

Düşünceleri m i ona söylediğimde, la Garda mahcup bir

biçimde güldü.

"Sana katılmıyorum," eled i . " Bence, bedenin anımsamaya başlad ı . "

' ' B ununla n e demek istiyorsun Gorda?" diye sordum.

Uzun bir sessizlik oldu. Ya söylemek i s temedi ğ i bir �eyi

söyleyebilmek için keneli kendisiyle mücadele ediyord u , ya

da umutsuzca doğru sözcükleri bulmak için uğraşıyordu.

"Bildiğim birçok şey var," dedi; "yine de neyi bildiğimi

bilemiyorum. O kadar çok şeyi anımsıyorum ki, sonuçta bir

bakıyorum, belleğimde hiçbir şey yok. Sanırım sen de aynı

açmazların içindesin."

Ona böyle bir şeyin farkında olmadığımdan emin olması

gerektiğini söyledim ama bana inanmak istemiyordu.

"B azen senin gerçekten bir şey bilmediğine inanıyorum," dedi. "Bazen de bizlerle dalga geçtiğini düşünüyorum.

Nagual bana kendisinin de bilmediğini söylerdi. Senin hakkında söylemiş olduğu birçok şeyi şimdi anımsamaya başlıyorum. "

"Bedenimin anımsamaya başlıyor olması ne demek?"

diye sordum ısrarla.

"Bunu bana sorma," dedi gülümseyerek. "Neyi anıınsaman gerektiğini ya da bu anımsamanın nasıl olduğunu bilemem. Ben şahsen böyle bir şeyi hiç yaşamadım. Bu kadarını biliyorum."

"Çömezler arasında bana bunu söyleyebilecek herhangi

biri var mı?"

"Hiç kimse yok," dedi. "Sanırım ben bir haberciyim, sana şu an ancak mesajın yarısını iletebilen bir haberci."

Ayağa kalktı ve onu evine götürmemi rica etti. O anda

bulunduğumuz yerden ayrılamayacak denli heyecanlıydım .

Önerim üzerine kent merkezinde gezindik. Sonunda başka

bir banka oturduk.

"Bu kadar rahatlıkla birlikle görebilmemiz sana garip

gelmiyor mu?" diye sordu.

Zihninden neler geçtiğini anlayamıyordum. Yanıl vermeden önce tereddüt ettim.

"Sana daha önce de birlikle gi)rdüğümüzü sandığımı

söylersem yanıtın ne olurdu?" diye sordu bu defa, sözcüklerini büyük bir özenle seçiyordu.

Ne demek istediğini kavrayamadım. Aynı soruyu bir kez

yas-
y

daha sordu. Yine anlayamamı şt ı m .

" N e z a m a n hirlikte görmüş olabi l i ri z '! " d i ye sord u m .

"Sorun hiçbir anl am i fade etmiyor. "

" İ�te mesele de bu," d iye yanıt verel i . " B ilnı iyonı m , ama

yine de içimde seninle hirli/.:.ıe giiıdii,�iimii:c dair bir his var.

An iden ü rperd i m ve ayağa kalktı m . B i r kez daha o kentte kap ı ldığım duyg u l arı anımsad ı m . Lı Gorda bir şeyler siiylcmck ü zere ağzı n ı açt ı , ama c ü m l e n i n y;ırı s ı n;ı gel meden sustu. Şas_., ı rm ı s� bir seki lde bana bak t ı , elini dudakları m a

.)

!adı , daha sonra ben i arabaya doğru s ü rükl eyerek götti rd ü .

Gece boyunca araba k u l l andım. Konuşmak, olanl a rı de

ğerlendirmek isti yordu m , ama o, sanki olası bir tart ı �mayı

önlemek isterce s i ne uykuya dal d ı . E l bette hak l ı yd ı . İ k i m i z

arasın da, bir ruh d urumunu gereğinden faz l a clcğerlcnd i rerek

dağ ı tmanın yol açacağı teh l i kenin farkı n d a olan oyd u .

Eve vardığ ı m ı zda arabadan inerken, Oaxaca ' d a başımıza gelenler konusunda h içbir şey söylemememiz gerektiğini

belirtt i .

" ' O d a neden, Gorda?" diye sord u m .

"Gücümüzü harcam amızı istem iyoru m , ' " d i y e yanıt v ereli. "Büyücünün yöntemidir bu : kazand ıkl arı ıı ı asla harcamayacak s ı n . "

"Ancak bunun hakk ı nda hiç konuşmazsak, bize gerçekte

neler olduğunu h içbir zaman bilemeyiz k i ." diye kar�ı �· ıktıın.

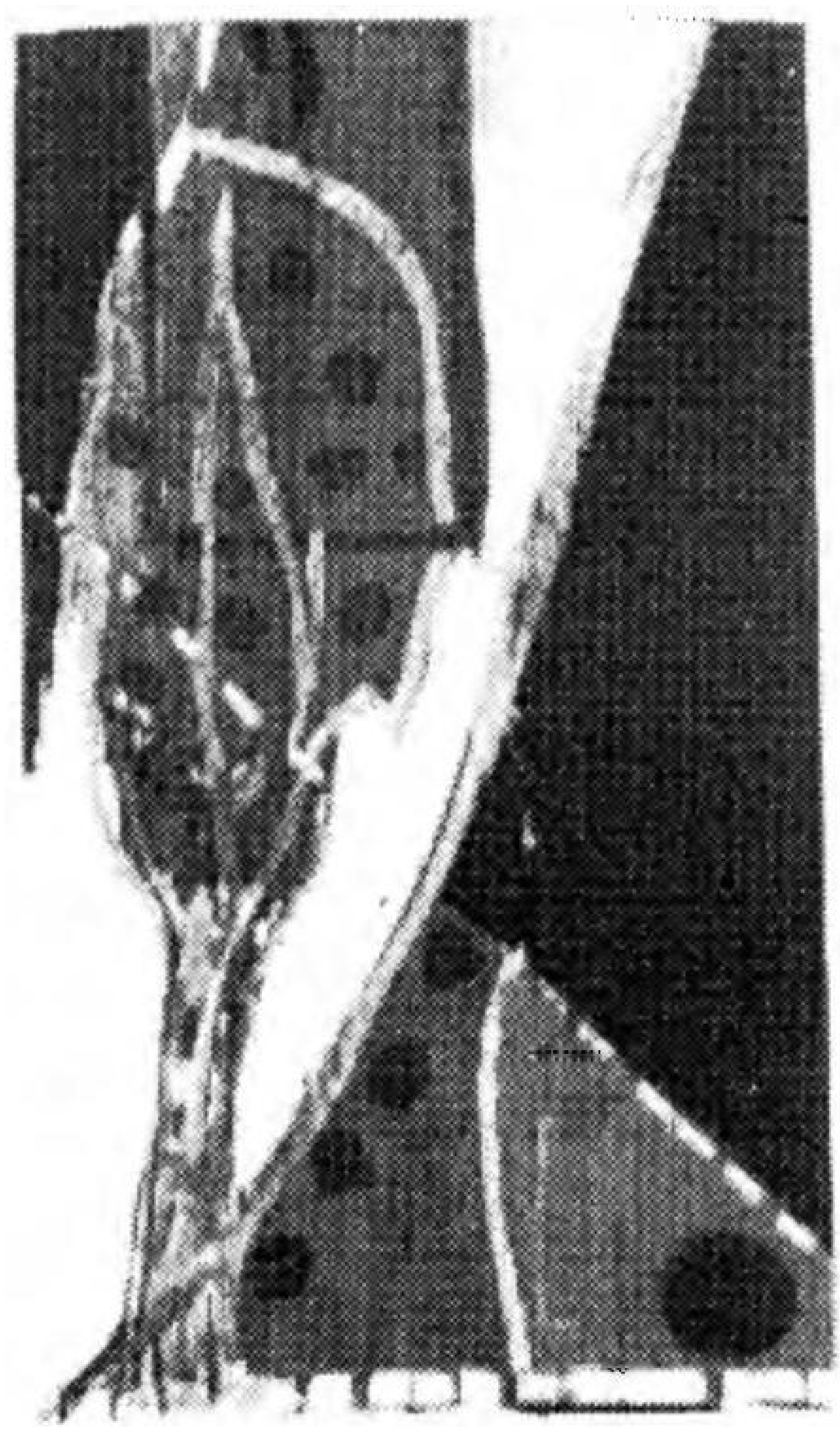
"En az dokuz gün ses siz olmam ı z gerekiyor." ded i .

"Yalnızca kenel i aram ızda bile konuşamaz m ı yız'!" d i ye

sordum.

"Öze l l ikle b u n u yapmama l ı y ı z . " ded i . Savunmasız durumday ı z . Kend imizi zamanın iyilqtiri c i g ü c ü ne bırakmamız gerekiyor. ,.

Aynı gece

ÖTEKİ BENLİÔİN S ANKİ A !\ I L A R I

Aynı gece

duğunu hepim

söyler iz

m i yen

s i n i izd e n

biz to

e ? plandığımız

" d i ye

da,

sordu

"Neler

Neslor. " o

S li z

ik iniz neredeydiniz dün?"

La Gorda' nın olup bitenler h akkında hiç k im seye bir şey

siiylemememiz gerektiği konusundak i uyarı s ı aklımdan uçup

gitmişt i . Onlara yakınlardaki kente gitt i ğ imizi ve orada son

dncce g izeml i bir ev gördüğümüzü anlatt ım.

Orada b u lunan herkes b i r anda irkildi. B ir dalgalanma

ı ıldıı, birbirlerine baktılar, daha sonra da, b ir açıklama yap

ı ı ıa.�ını isterm i şçesine, bak ışların ı l a Gorda ' ya çevi rdiler.

"Nasıl b i r evdi bu?" diye sordu Nestor.

La Gorcla ağzımı açmama fı sat vermeden atı ldı . Telaşl ı ,

1 11·1\·dcyse tutarsız b i r b iç i m de konuşmaya başladı. A k l ın a

ı·sı igi gibi konuştuğu düpedüz ortadaydı. Hattta konuşurken

;11 ;ıy;ı Mazatec dilinde sözcükler ve deyişler bile katıyordu.

l l;ııa fı rlattığı k açamak bakışlarında artı k d i l im i tutmam• ge-

1 1·k 1 igini belirten sessiz bir yalvarma okunuyordu sank i .

" Ya gördüğün rüya, Nagual?" diye sordu bana, e n sonunda bir yolunu bulup kurtulan birinin rahatlayışı içinde.

" Yaptığın her şeyi bilmek isteriz. B unu bize anlatmanın bizim için son derece önemli olduğunu düşünüyorum."

Elinden geldiğince kayıtsız davranmaya çalışarak kula

ğıma eğildi ve Oaxaca' da yaşadıklarımızdan sonra, onlara

gördüğüm rüyayla ilgili her şeyi anlatmam gerektiğini söyledi.

"Bu sizin için neden bu kadar önemli'/ " diye sordum

yüksek sesle.

"Sanırım sona çok yaklaştık," dedi la Gorda ciddi bir ses

tonuyla. "Bize söyleyeceğin ya da yapacağın her şey artık

bizim için son derece önem taşı yor."

Onlara gerçek rüyam olduğuna inandığım olayları anlatmaya başladım. Don Juan bana deneyimlerin üzerinde gerektiğinden fazl a durmanın hiçbir yarar sağlamayacağın ı söylemişti. Bana pratik bir yol öğretmişti; söylediğine göre,

aynı görsünün üç kez tekrarlanması halinde çok dikkatli olmam gerekiyormuş; yoksa, bunun ikinci dikkati kurma yolunda acemice bir girişimcinin ilk basamağı atlamasından öte bir anlamı olmazmış.

Bir kez rüyamda sıçrayarak uyandığımı ve yataktan düştüğümü görmüştüm, ama bir de bakmıştım ki bedenimin hilla

yatakta uyuyor. Kendimi uyurken izledim, rüyada olduğumu

anlayacak ölçüde özdenetime sahiptim. Don Juan' ın ani sarsıntılara ve şaşkınlığa uğramamam için verdiği öğütlerine

uyarak ihtiyatlı davrandım. Don Juan, rüya görücünün serinkanlı olması gerektiğini söylerdi. Rüya görücü, uyuyan bedeniyle uğraşmayı bırakıp, odadan dışarı çıkmalıymış. N asıl olduğunu anlayamadan birdenbire kendimi odanın dışında

bulmuştum. Kendimi orada bulmamın bir anda gerçekl eşti

ğinden eminim. Dışarda, oda kapısının önünde ayakta durdu

ğumda fark ettiğim ilk şey, holün ve yukarı çıkan merdivenin devasa boyutlarda olduklarıydı. Gerçek yaşamda son derece sıradan olan bu yapıların bana böylesine büyük görün-

ÖTEKİ BENLİÔİN SANKİ ANILARI

6 1

meleri beni gerçekten ü rkütmüştü o gece: hol, bir k il ometreden daha uzun görünüyordu ve merdivenin on altı basamağı

vardı .

Algıl adığım b u devasa uzak l ık lar iç inde nas ı l yol alaca

ğımı bilemiyordum. Ne yapacağım ı b ilemez bir halde kalakalmıştım, dah a sonra b i r şeyler beni h arekete geç i rm i ş t i .

Ancak yürümüyordum. Adımlarımı h issetmiyordum. B irdenbire kendi m i merd ivenin parm ak l ı k l arına tutunurken bulmuştum. El lerimi ve kollarımın dirseklerime kadar olan bölümünü görebiliyordum, ama onl arı h issederniyorcluın. Anladığırn kadarıy l a kendi kas s is tern irnden tümüyle farklı bir güçle tutunuyordum parmaklıklara. Merdivenlerden aşağı inmeye çal ıştığımda ela aynı şey olınu�tu. Nasıl yürüyebilece

ğimi b ilnıiyorclum. Tek bir adım bile atamı yordum . Sanki

bacakl arım birbirine yapışmış gibiydi. Eğildiğimde bacaklarıım görebi l iyordum, ama onları ne ileriye ne yana ne de yukarı doğru oynatab i liyordum. En üst basamakta kaskatı kes i lmiş gibi duruyordum . Kendimi hacıyatmaz gibi h issediyordum.

Yürüyebilmek için olağanüstü bir çaba harcadım ve hantal bir top gibi basamak l ardan aşağı doğru zıpladım. Zemin

k ata inebilene k adar canım çıktı, halimi başka türlü arılata

ıııam, görsümü sürdürebilmek, onun olağan bir rüyanın kaypak imgeleri içinde çözülüp gitmesini engelleyebilmek iç in

iizel bir özen göstermem gerekiyordu.

Dış kapıya ulaşabildiği mde, kapıyı açamadım. B ütün çabalarım boşunaydı ; o anda oclamclan, kapı açıkmı ş gibi kayar;ık süzüldüğümü anımsadım. Yapımım gereken tek şey o kayma duyumunu yeniden anımsarnaktı, bunu yaptığım gibi

kendimi sokakta buldum. Sokak karanlık görünüyordu�

kurşuni, göz gözü görmez bir karanlık��İl k anda dikkatim i

,_-eken şey, tam önümde, göz h izamda uzanan devasa bir ışık

l ıavuzu oldu. B unun bir sokak l ambası olabileceği sonucuna

vardım; bu sonuca algı yolu i le değil, fikir yürüterek varmış

ı ı ıı, çünkü tam köşede, altı metre yükseklikte bir sokak lam-

basının bulunduğunu biliyordum . O anda, herhangi bir nesnenin yukarıda mı aşağıda m ı , sağda mı solda mı olduğunu

kestirebilecek h a l de olmadı ğımı anladım . Çevremdeki her

şey burnumun d i b indeymi ş gibi görünüyordu. A l g ılarım ı ,

gündelik yaşamdaki gibi düzenleyebilecek herhangi bir düzenekten yoksundum . Her şey orada, tam önümde uzanıyordu, ve ben görüntüleri zihnimde normal haliyle algılayabilme becerisinden yoksundum.

Ş aşkınlık i çinde sokakta ö ylece durdum; ta k i havada

yükseld i ğ i m i hisse d i nceye kadar. Elektrik d ireğine tutundum. Esen ş iddetli bir rüzgar beni yukarı kaldırıyordu. Direk

ü zerinde sokağı n adını i yice görebilene kadar yüksel d i m :

Ashton.

Ayl ar sonra, kendimi bir kez daha rüyada, u yuyan bedenime bakarken bulduğumda, artık neler yapmam gerekti ğ ini

biliyordu m . Olağan rüya s ıras ı n da, bu süreç iç inde gerek l i

olan tek unsurun istenç olduğunu öğrenmiştim artık; bedenin

c ismaniliğinin h erhangi bir önemi yoktu. Bu, rüya görenin

dev imini ağırlaştıran b i r anıydı y alnızca. H iç v akit kaybetmeden kayarak odadan d ışarı ç ıktım , ç ünkü hareket etmek

için kap ı y ı açmak ya da yürümek gibi eylemlerde bulunmam

gerekmiyordu. H o l ve merdiven bu kez, ilk görüşümde o ldu

ğu gibi devas a değildiler. Kolaylıkla, kayarak dışarı ç ıktım

v e i stencimle üç blok öteye ilerledi m . Işıkl arın son derece

rahatsız edici görüntüler oluşturmaya devam ettiklerinin farkına vard ı m . G özlerimi onlara d iktiğimde, ölçülemeyecek

boyutl arda ı şık h avuzları oluşturuyorlard ı . Rüyanın d i ğer unsurlarıysa kolayca deneti m altına alınabili yordu . B inalar ola

ğ anüstü ölçüde ,bü yüktüler, ama garipsemiyordurn. N e yapacağımı düşünmeye koyuldum. Daha sonra, oldukça rastlantısal bir biçimde, nesnelerin ü zerine gözlerimi d ikmeden, her zamanki gibi onlara yalnızca göz ucuyla bakacak o lursam,

algılarımı düzene sokabilceeğimi ayrımsadım. D iğer bir dey i şle, don Juan ' ın öğütlerini harfiyen yerine getirecek ve rüyamı olduğu gibi kabullenecek olursam, gündelik yaşamımın

tanıdık algılarından yararlanabi lecektim. Kısa bir süre sonra

görünüm, tam olarak tanıdık olmasa bile, denetim altına alınabilir bir n itelik kazandı.

Benzer bir rüyayı bir sonraki görüşümde sokağın köşesinde yer alan, en sevdiğim kafeye gittim. Bu yeri seçmemin

nedeni, sabahı n çok erken saatlerinde oraya gitmeyi alışkanlık haline getirmiş olmamdı. O saatte orada, gece vardiyasında çalı ş an garson k ızları görd ü m ; tezgfth ı n kenarında bir grup insan yemek yiyordu ve sağda, tezgfthın en ucunda tiıhaf bir tip v ardı , her gün Los Angeles Üniversi te s i 'nin çevresinde turlarken gördüğüm bir adam. B ana gerçekten bakan tek kişi bu adam oldu. İçeriye girdiğim an varl ığımı h issetmiş gibiydi. Döndü ve gözünü bana dikti.

Aynı adamı birkaç gün sonr a, sabah erkenden, uyanık

olduğum bir saatte bir kez daha gördüm. Yüzüme baktı ve

sanki beni tanıdı. Onunla konuşmama fırsat vermeden, deh

şete düşmüş gibi koşarak uzakl aştı .

Aynı kafcye bir kez daha geldim, ama bu kez rüyonurı

seyri değişmişti. Caddenin karşı tarafından restoranı izlemeye koyulmu ştum ki, görüntü değişti. Artık tanıdık binaları

görmüyordum. B unun yerine eski çağlardan bir manzarayla

karşı karşıyaydı m . Gece de değildi. Güneş pırı l pırı l parl ıyordu ve önümde uzanan gür yeş i l l iğin bürüdüğü bir v ad iye

bakıyordum . B ataklık gibi bir yerdi burası ve her yanı koyu

yeşi l renkli, kamışa benzer bitkiler kaplamıştı . Yanımda, iki

buçuk üç metre yüksekliğinde düz bir kaya parçası vard ı .

Üzerinde kocaman, kı lıç gibi sivri dişli bir kaplan oturuyordu. Taş kesilmiştim. Uzun bir süre gözlerimizi dikip birbirimize baktık. H ayvan olağanüstü büyüktü, ama görünümü ürkütücü değildi. Muhteşem bir baş ı , koyu bal rengi gözleri, kocaman pençeleri, devasa bir göğüs kafesi vard ı . B eni en

çok etkileyen, kürkünün rengi oldu . Tüm bedeni koyu kahve,

neredeyse çikolata rengindeydi. Kürkünün rengi bana kavrulmuş kahve çekirdeklerini anı msattı, ama daha parl aktı; şa

şırtıcı derecede uzun, kirli ya da k arışık olmayan , tüyleri var-

dı. Bir pumanın, bir kurdun ya da bir kutup ayısının postuna

benzemiyordu. Daha önce hiç görmediğim bir şeydi.

O günden sonra, düzenli bir biçimde aynı kaplanı görür

oldum. Ortam kimi zaman bulutlu ve serindi. Vadiye yağmur

yağdığını görüyordum; yoğun, bereketli yağmurlar. Kimi zaman da vadi ışığa boğulmuş oluyordu. Kılıç gibi keskin dişli

başka kaplanlar da görüyordum sık sık. Onların kendilerine

özgü gümbürdeyen kükremelerini işitiyordum-bu sesler

içimi fena halde bulandırıyordu.

Kaplan bana hiç dokunmadı. Üç beş metre uzakl ıktan

bakışıyorduk. Ne yapmaya çalıştığını anlıyordum. Bana özel

bir nefes alma biçimi gösteriyordu. Sonunda rüyamda belli

bir noktaya ulaştım; nefesimi kaplanınkine benzetmede o

denli başarılı oldum ki bir kaplana dönüşmeye başladığımı

hissettim. Çömezlere, rüya görmemin somut bir sonucu olarak bedenimin daha güçlü kaslara kavuştuğunu söyledim .

Öykümü dinledikten sonra Ncstor, şaşkınlık içinde, onl arın rüyalarının benimkinden son derece farklı olduğunu

belirtti . Hepsinin ayrı ayrı görevleri olu yordu rıi yalarr nda.

Nestor'un görevi insan bedenine musallat olan hastalıklar

için sağaltım yöntemleri bulmaktı; Benigno 'nun görevi insanı ilgilendiren her konuda çıkarımlar, öngörüler, çözümler

geliştirmekti; Pablito 'nunkiysc inşa etmenin yollarını araştırmaktı. Nestor, tıbbi bitkilerle uğraşmasının bu görev !erden

kaynaklandığını söyledi . Benigno 'nun kehanet gücü, Pablito ' nun da marangozluk becerisi vardı. Nestor, o güne değin

rüyalarını ancak yüzeysel olarak algılayabildiklerini ve bu

konuda aktarabilecekleri somut hiçbir şeyin bulunmadığını

söyledi.

"B izim çok ilerlemiş olduğumuzu sanıyor olabilirsin,"

diye devam etti, "oysa değiliz. B izim ve kadınların yerine

her şeyi yapan Genaro ile Nagual' dı. B iz kendi başımıza bir

şey yapabilmiş değiliz henüz."

"Anladığım kadarıyla N agual seni farklı biçimde yeti�tinniş," dedi Benigno ağır ağır ve dikkatle. "Sen bir kaplan-

ÖTEKİ BENLİÔİN S ANKi ANILAR!

d ı ı ı ve y ine bir kaplana dönüşeceksin. N agual ' a da böyle old ı ı . O bir kargaydı ve yine bir kargaya dönüştü."

" Mesele, artık böyle bir kapl anın olmaması," dedi Nesl ı ır. " Böyle bir durumda ne olacağını h içbirimiz bilın iyonıL. "

Başını çev irerek orada bulunan lıcrkcs i kastettiğini bel ı ıl ı i.

"Ben ne olacağını biliyorum," dedi la Gorda . .. Nagual

doıı J uan Matus bu duruma huya/er riiyası derdi. Hiddetli ve

vok edici olmadığımız için hiçbirim izin hayalet riiwısı gör

ı ı ınliğimizi söylemişti . Bunu kendisi de hiç deneyimlemedi.

Siiy lediğine göre; her kim k i böyle rüyalar görür. hayaletle-

1 1 1 1 yardımını ve dostluğunu almay a ela yazgılıd ır.

" Bu ne anlama geli yor, Ciorcl<ı'1" d iye sordum .

"Senin bizler gibi olmadığın anl<ı ıııııı<ı geli yor," ded i sık ıııl ıl ı bir sesle.

La Gorda çok huzur suz görünüyordu. Ayağa kalktı ve

ı ıdaıın içi nde üç dört volta attıktan sonra tekrar oturdu.

Ortalığı bir sessizl i k kaplad ı . .Josefina anlaşılınaz bir

·,.qler m ırı ldand ı . O da çok gerg in görü n ü y ordu . La Gorda

1 111a sarı ldı ve eli yle sırtını okşayarak yatı�t ırmaya ç alı ştı.

"Josefina sana Eligio hakk1 11da bir şeyler söylemek istivor." dedi bana.

Herkes tek bir söz söylemeden , meraklı gözlerle Joscfi

ı ı :ı ' ya baktı .

La Gorda sözlerini sürdürdü, " E l igio dünyas1111 clcği ştir

ı ı ıl'sine karşın hftlfı içimizden b iri. Josel'ina da sürekli konu

·1ı ıyor onunla. "

Diğerleri birdenbire kulak kesildiler. Önce birb irlerine,

"nıra bana bak t ı lar.

"Rüyada buluşuyorlardı , " dedi la Gorda duygusal bir ses

1 t ı ı ı u y l a .

.Josefina iç ini çekti . S i nır krizi geç ir i yor gibi y d i. Tüm

i ıl'dcnini bir titreme kaplam ıştı. Pablito yerele onun üzeri ne

ı ı ı ; ı ı ı d ı ve diyafram ı ndan der i n derin nefes alırken onu da

kendisiyle birlikte nefes almaya zorladı.

"Ne yapıyor?" diye sordum la Gorda' ya.

"Ne mi yapıyor! Görmüyor musun?" d iye yanıt verdi

sert bir sesle.

Fısıldayarak onun Josefina' yı rahatlatmak istediğinin

farkında olduğumu, ama bu yöntemi daha önce görmediğimi

söyledim. La Gorda, Josefina ' ya enerj i vermek üzere Pablito' nun, erkeklerin enerjilerinin yoğunlaştığı bedeninin orta

bölümünü, Josefina'nın rahminin, yani kadınların enerji depoladıkları bölgenin üzerine yerleştirdiğini anlattı.

Josefina doğrul arak bana gülümsedi. Tümüyle rahatlamış görünüyordu.

"Eligio'yla sürekli buluşuyorum," dedi. " Her gün bekliyor beni."

"Nasıl olur da bunu bize söylemezsin?" diye çıkıştı Pablito.

"Bana söyledi," diye araya girdi la Gorda ve Eligio 'nun

aramızda bulunmasının hepimiz için ne anlama geldiği konusunda uzun bir nutuk çekti. Eligio 'nun sözlerini açıklamak

için benden bir işaret beklediğini sözlerine ekledi.

"Lafı dolandırıp durma, kadın ! " diye bağırdı Pablito.

"Bize onun ne söylediğini anlat."

"Sana söylenmedi ki! " diye bağırdı la Gorda.

"Kime peki?" diye sordu Pablito.

"Nagual ' a," diye bağırdı la Gorda, parmağıyla beni göstererek.

La Gorda, sesini yükselttiği için özür diledi. Eligio 'nun

söylediklerinin son derece karmaşık ve gizeml i olduğunu,

kendisinin bu söylenenleri bir türlü toparlayamadığını belirtti.

"Sadece dinledim onu. Yapabildiğim tek şey bu oldu :

onu dinlemek," diye devam etti.

"Yani sen de mi buluşuyorsun Eligio ' yla?" diye sordu

Pablito. Sesinde, öfke ve merak b irbirine karışıyordu.

"Evet, öyle," diye yanıt verel i l a Gorda fıs ı ldar gibi. "Bu

konuda konuşamazdım çünkü onu beklerncm gerek iyord u . "

B e n i gösterdi ve sonra d a her i k i el iyle itti ben i . B ir an

i\· in dengemi y itirdim ve yana doğru sendeledi m .

"Ne o luyor? N e y aptığını sanıyorsun?" d i y e sordu Pabl il ı ı öfke içinde. K ızılderil i ler aşklarını böyle mi gösteri rler?"

La Gord a ' ya dönd ü m . S us m am i ç i n dudakl arı y l a bana

l >i r i şaret verel i .

"Eli gio, senin N agual olduğun u . a m a bize göre olmadı

)'. ı n ı söylüyor, " eledi J osefina.

Odaya bir ölüm sessizli ğ i çöktü. Josefi n a ' n ın söylediği

ı ıl' bir anlam verem i yordu m. Biri leri n i n bunu açıklaması ge

ıL· k i yordu .

"Rah atladın m ı şimdi?" d iyerek dürttü ben i la Gorda.

Onlara öyle ya da böyle herhangi bir fi krim i n olmadığı

ı ı ı söyl edim. Tıpkı parmağı ağzında k alan çocukl ara benziy orl ardı . La Gorda, utancından yerin dibine geç m i ş g i b iydi.

Nestor ayağa kalktı ve l a Gorda' ya döndü. Ona Mazatec

d i l i nde b i r şey ler söyled i . Sesinde buyurgan, azarl ayıcı b i r

i l l i ! vard ı .

İ spanyolca olarak, "B ize bildiğin her �eyi anlat , Gorcla."

ı l ıye sürdürdü konu şmasını. "Böylesine önem l i bir �eyi kcn

ı l ııe saklamaya, bizimle eğlenmeye hakkın yok. "

La Gorda hiddetle kaqı ç ı ktı söylenenlere. B il di klerin i

k rnd i s i ne saklad ı ğ ın ı , ç ü n k ü Eligi o ' nun kendi s inden böyle

ı�, t l·d iğini belirtti. J osefina onaylarcas ına başını salladı.

"Eligio bunları sana mı yoks a J osefi n a ' y a mı söyledi ? "

ı l ı Vl' sordu Pablito.

" İkimiz birl ikteydik," dedi la Gorda fıs ı l tıyla.

" Yani sen ve .Josefi na birlikte riiyo gijriiyordunuz ! " d i ye

l ı;ıyk ı rdı Pablito, afal l ayarak.

Sesindek i büyük şaşkınlık, ötekiler arasında y ay ı l an şok

· Lı l gasıyla uyum içi ndey d i .

" El igio ikinize t a m olarak n e söyledi ? " d i ye sordu Pab l i-

to, kendisine gelir gibi olduğunda.

"Nagual ' a sol yanını anımsayabilmesinde yardımcı olmam gerektiğini söyledi," dedi la Garda.

"Sen neden söz ettiğini anlıyor musun?" diye sordu hana

Nestor.

Anlamama olanak yoktu. Onlara, bunu ancak kendilerinin bilebileceğini söyledim. Ancak kimseden çıt çıkmıyordu.

"Eligio Josefina 'ya şu anda anımsayamadığı başka şeyler de söylemişti," dedi la Garda. "Yani gerçekten kötü durumdayız. Eligio senin kesinlikle Nagual olduğunu ve bize yardım etmen gerektiğini, ama bize göre olmadığını söyledi.

B izi gitmemiz gereken yere ancak sol yanını anımsadıktan

sonra götürebilecekmişsin."

Nestor babacan bir tavırla Josefina'ya döndü ve El igio 'nun söylediklerini anımsatmaya çalıştı ona. Bu sözlerin

ne anlama geldiğini anımsamam konusunda beni zorlamamıştı, çünkü hiçbir şey anlamamıştım.

Josefina, üzerinde büyük bir baskı varmış gibi yüzünü

buruşturdu ve kaşlarını çattı. O anda buruşmuş bir bez bebe

ğe benziyordu. Büyülenmişçesine onu izledim.

"Yapamıyorum," dedi sonunda. "Benimle konuşurken

neden söz ettiğini anlıyordum, ama şu anda bunları söyleyebilecek durumda değilim. Bir türlü anımsayamıyorum."

"Hiçbir şey mi hatırlamıyorsun?" diye sordu Nestor.

"Tek bir sözcük bile mi?"

Dilini dışarı çıkarttı, başını iki yana doğru salladı ve o

anda bir çığlık attı.

"Hayır, yapamıyorum," dedi , kısa bir süre sonra.

"Ne tür rüyalar görüyorsun, Josefina?" diye sordum.

"Bildiğim tek tür rüyayı," diye yanıt verdi ters ters.

" Kendi rüyamı nasıl gördü ğ ü m ü anlattım , " ded i m .

"Şimdi de sen anlat."

"Gözlerim i kapattığımda o duvarı görüyorum," ded i .

"Sisten bir duvar sanki . Eligio beni orada bekliyor. Beni du-

varı n ötesine geç iriyor ve sanırım bana b ir şeyler gösteriyor.

Ne olduğunu b ilm iyorum, ama birl ikte b irtakım şeyler yapıyoruz. Daha sonra beni duvarın önüne geri getiriyor ve bırakıyor. Döndüğüm gibi de gördüklerim i unutuyoru m . "

" L a Gorda ' yla birlik te gitmeyi nası l başardınız?" diye

sordum .

"Eligio bana o n u da getirmemi söyledi," ded i. "İk imiz

birl ikte l a Gorda ' yı bekledik ve o kendi rüyasına girdiğinde

onu kaptık, o duvarın arka tarafına çekt ik. İki kez yaptık bu

ıı U."

"Nasıl kaptınız onu?" diye sordum.

"Bilmi yorum � " diye yanıt verdi Josefina. "Ama seni de

bekleyeceğim ve rüya gördüğünde seni ele kapı p götürece

�im, bunu o zaman öğreneceksin."

" Herhangi birini kapıp götürebilir mis in?"

"El bette , " ded i gülümseyerek. " A ncak bunu yapm am,

ı; li nkü erkimi boşa harcamış olurum. La Gorda ' y ı , E l i g i o

onun benden daha mantıkl ı olduğunu, bu nedenle el e söyleyeceklerini ona anl atmak istediğini söylediği için kapıp gö

ıiirmüştüm."

"O halele Eligio sana ela aynı şeyleri söyleı11 İş olmalı,

< lorda" dedi Nestor, alışık olmadığım bir sertl ikte.

La Gorda olağandışı bir tavırla başını eğdi , ağzının iki

k ı yısı açıldı, omuzlarını silkti ve ellerini başının üzerine doğiLI kaldırdı.

"Josefina biraz önce sana olanl arı anl attı," dedi. Benim

;ıııms ayabilmem olanaksız. Eligio fark lı bir h ızda konuşuyor. O konuşuyor, ama benim bedenim onun söylediklerin i

aıl ayamıyor. Hayır, hayır. B edenim anımsayamıyor maale

-;d. Nagual ' ın anımsayacağın ı ve bizleri gitmemiz gereken

vne götüreceğini söylediğini biliyorum. B ana başka bir şey

'i iyleyemedi , çünkü anlatacak çok şey v ardı, oysa zamanı-

1 1 1 1 1. çok dardı . K im o l duğunu anımsayamadığım b i ri n i n

ı ı 1.dl ikle beni beklediğini söyledi."

"Tüm söyledikleri bunlar mıydı?" diye diretti Nestor.

"Onu ikinci kez gördüğümde, bana eğer gitmemiz gereken yere varmak istiyorsak, hepimizin eninde sonunda sol

yanımızı anımsam ak zorunda olduğumuzu söyledi. Ancak

ilk önce onun anımsaması gerekiyor. "

Parmağı ile beni gösterdi ve daha önce de yaptığı gibi

beni itti. Darbenin şiddetinden bir top gibi öne yuvarlandım.

"Neden yapıyorsun bunu, Gorda?" diye sordum, biraz

sinirlenmiştim.

"Anımsaman için sana yardımcı olmaya çalışıyorum,"

dedi. " Nagual Juan M atus bana, arada bir seni sarsmak için

böyle itmek gerektiğini söylemişti."

La Gorda, hiç beklemediğim bir anda bana sarıldı.

"Yardım et bize, Nagual," diye yalvardı. "E�er yardım

etmezsen mahvoluruz."

"Gözlerimden yaşlar boşanmak üzereydi. B ulundukları

açmazdan dolayı değildi bu; içimde bir şeylerin kıpırdadığını

hissediyordum . Onunla b irlikte o kente gittiğimizden bu yana içimdeki bu kıpırtı dışarı çıkmak istercesine sürekli büyüyordu.

La Gorda'nın yalvarmaları kalbimi parçalıyordu. O anda

yüksek tansiyondan kaynaklandığını tahmin ettiğim bir krize

daha yakalandım. Tüm bedenimi soğuk bir ter kapladı ve daha sonra m idemde kasılmalar başladı . La Gorda büyük bir

şefkatle baktı bana.

B ir bulguyu açıklamadan önce beklenmesi gerektiği konusundak i i lkesine sıkı sıkıya bağlı olan la Gorda, Oaxaca' daki birlikte görmemiz üzerine konuşmaya hiç yanaşmadı. Günler boyu uzak durdu ve tamamen ilgisiz davrandı.

Hastalığım konusunda bile tek bir söz etmedi. Diğer kadınlar

da. Don Juan, içimizdekileri dışa vurmak için en uygun zamanı beklemek gerektiğini vurgulardı hep. La Gorda'nın neden böyle davrandığını anlayabiliyordum, ama beklemek ko-

ıusundaki ısrarını rahatsız edici buluyordum ve beklenti leri

ın ize ters düştüğünü düşünü yord u m . O n l arla çok uzun b i r

s [ire b irl ikte kalamayacaktım, b u nedenle hepim i zin bir araya gelip bütün b ildiklerimizi paylaşmam ı z gerektiğini söyled i m . Kararından vazgeçmeye n i yet i yoktu .

"Bek l ememiz gerekiyor," ded i . B i r çözüm bu lhbi lıneleri

için bedenlerimize bir �ans tanımalıyız. Görev i m iz a111msa

ıaktır, zihinlerimizle değ i l , bedenlerim i zle anımsamak. Bu

ıu herkes b i l ir. "

Mera k l ı gözlerle bana bak t ı . Sank i , ben i m d e görev i anl ad ığ ı ma dair b i r i ş aret arıyord u . Onların arasına d ışarı dan

katıldığı mı , şaşkın bir h alde bulunduğumu h i ssett i m . B e n

yalnızdı m , oysa onlar birbirlerine destek o l ab i li yorlard ı .

" B u , savaşç ı l arın sessizl i ğ i , " dedi gülerek ve gönül a l ı c ı

lıir tonla ekled i , "Bu sessizlik başka konularda d a koıuşaınay ız anlamına gel mi yor. "

"Belki de i nsan biçiminin y i t i rilmesi konusundaki tart ı ş

ı ı ı alanmıza geri dönebi l iriz," dedi m .

Gözlerinde rah atsız olduğunu beli i eden b i r i fa d e bel ird i .

(>na, beni m için her zaman , öze l l i k l e kavramlar söz konusu

ı ıldığunda, anlam ın açı k l ığa kavuşturulmasının önem l i olclugunu anl attım uzun uzun.

"B ilmek i sted i ğin tam olarak ned i r?" d iye sordu.

"B ana söylemek isteyebi leceğin her şey," ded i m .

" N agual b a n a , insan biçim i n i n y i t i rilmesinin özg ü rl ü k

get irdiğini söyle m i �ti," eledi . " B u n a i n anıyoru m . A n c a k b u

ii1.gi.irlüğü duyums�tyabi lmi� değilim, yan i ş imd i l ik . "

B ir anlı k sessizl ik oldu . Kuşkusuz söyledikler i ne tepki

ı ı ıi ölçüyordu.

"Ne tür b ir özgürlük b u Gorda'?" diye sordum.

"Kendini anıın sayabi l me özgürlüğü," ded i . "Nagual, i nsaıı biçiminin yitirilmes i n i n bir yaya b�nzedi ğ i n i söylemişti.

1\. i� iye anım s ayabi lme özgürlüğü verir ve bu da kişiyi daha

ı iı.gür k ı lar."

"Sen neden hissedemedin bu özgürlüğü?" diye sordum.

Ağzında dilini şaklattı, omuz silkti. Ya aklı karışmıştı,

ya da daha fazla konuşmak istemiyordu.

"Sana bağlanmış durumdayım," dedi. "Anımsayabilmek

için insan biçimini yitinn edikçe, benim özgürlüğün ne oldu

ğunu bilebilmem olanaksız. Fakat belki de sen anımsayamadan insan biçimini yitiremeyeceksin. Kaldı ki, bizim bu konu üzerinde konuşmamamız gerekiyor. Neden Genarolar ' ın yanına gitmiyorsun?"

Çocuğuna dışarı çıkıp oynamasını söyleyen bir anne

edasıyla söylemişti bunları. Ancak, bu tavrına hiç kırılmadım. Oysa, bunları söyleyen bir başkası olsaydı tavrını kolaylıkla küstahlık ya da küçümseme diye yorumlayabilirdim.

Onunla birlikte olmaktan zevk alıyordum, fark da buydu.

Pablito, Nestor ve Benigno' yu Genaro'nun evinde tuhaf

bir oyun oynarken buldum. Pabl ito, yerden bir buçuk metre

yükseklikte, koltuk altlarından uzanarak göğsünü kavrayan

deri kayışa benzer bir şey içinde, havada asılı duruyordu.

Bedenini kavrayan kayış, kalın deri bir yeleğe benziyordu.

Daha dikkatli baktığımda, Pablito ' nun aslında kayışın üzerinden tıpkı üzengi gibi ilmikler halinde aşağı doğru inen kalın şeritlerin üzerinde, ayakta durduğunu fark ettim. Çaprazlam asına durarak çatıya destek sağlayan, kalın yuvarlak bir sütunun üzerine geçirilmiş iki halatla odanın ortasından aşa

ğı doğru asılıydı. H alatların her b iri Pablito 'nun omuzları

üzerinden, metal birer halkayla kayışa bağlanmıştı.

Nestor ile B enigno b irer halata asılmışlardı. Yüz yüze

dikiliyor, kavramış oldukları halatları yukarı doğru çekerek

Pablito' nun havada asılı kalmasını sağlıyorl ardı. Pablito,

yerden yukarı doğru yükselen, rahatça tutabileceği aralıklarla konmuş, ince uzun iki direği sıkı sıkı tutuyordu. Nestor

Pablito'nun solunda, Benigno'ysa sağındaydı.

Oyun şiddetli bir rekabet içeriyordu-halatı çekenlerle

havada asılı duran kişi arasında süren acımasız bir savaş.

Odaya girdiğimde duyabildiğim tek ses, Nestor 'la Be-

ı ı igno 'nun derin derin solumaları oldu. Kol v e boyun kasları

lıarcadıkları yoğun güçten dolayı ş i ş m i şt i .

Pab l i to, her i k i s i n i d e izl i yor, b i r b i rine b i r d i ğerine çevi

ıı yordu gözlerin i . Üçü de kendilerini oynadı k l a rı oyuna öyk.s i ne k aptırını ş l ardı ki, ben i m v arl ığımı fark eth1ediler bile;

va da fark etm i ş olsalar bile, beni selaml am ak için konsantrasyonlarını bozacak h alde deği llerd i .

N estor ' l a Benigno, tam b i r sessizlik i ç i nde on o n beş dak i ka kadar birbirl erine baktılar. Daha sonra N e stor, i p i bırak ı yorm u ş g ib i yapt ı . B e n igno y u t m a d ı bu n u m aray ı , a m a l 'ablito kandı . S o l e l i d i re ğ i daha s ı k ı kavradı v e daha s ı k ı tut ı ıımak için d i re ğ i n üzerinde d uran ayakları n ı daha sağlam

lıastı. Benigno, hamle yapmak için Pablito ' nu n e l i n i gevşett ığ i ana kadar bekledi ve tam o anda h alatı tüm gücüyle çek

ı ı .

Benigno ' nu n çek i ş i , Pab l i to ' y l a N estor ' u gafi l avlaınıştı.

l kn igno ti.im ağırlığıyla halata asıldı. Nestor etkisiz duru m a

ı •.d d i . Pabl ito denges i n i yen i den sağlayabi lmek i ç i n t ü m gül· i iyle uğraştı ama n afile. Ben igno oyunu kazanmıştı.

Pablito kayış l ardan çıktı ve yanıma geld i . Ona oynadık

L ı rı bu olağandışı oyun üzerine soru l ar sordum. Her nede nse

k oı ıuşmak istemedi . Aletleri kaldırdı ktan sonra Nestor ' l a Be

ı ı ı gıło da yanım ıza geldiler. Nestor, oyunun Pabl ito tara fın

ı laıı tasarlandığın ı söyled i . Belirl liğine göre Pabl ito, riiym1111

v a p ı s ı n ı bulduktan sonra bunu b i r oyun b i ç i m inde tasarla

ı ı ı ı ş t ı . Önceleri i k i k i ş i n i n b i rden, aynı zamanda kasl a rı nı

ı • ı iç lendirmesi için kullanı lan b i r araçmış. A ncak, daha sonra

l knigno ' nu n rüyası onlara oyuna nasıl g i r ileceği n i göste r

ı ı ı i ş . Buna göre , oyuna katılan her üç k i ş i önce kasları nı gcr

ı · ı ı ı leştiriyor ardından, k i m i zaman saatler s ü re n b i r h azırlık

\tirccine girerek, görsel yeti l erini keski n lqti ri yordu.

"Ben igno bu sürec i n bedenle r i m i z i n anı m samasına y ar

ı l ı ı ıı c ı o l d u ğ u n u d ü ş ü n ü yor. " d i ye s ü rd ü rd ü kon u ş m a s ı n ı

NL'.stor. "Örneğin Gorda, oyunu gerçekten çok tuhaf b i r bi

\ ı ı ı ıdc oynuyor. H an g i konumda olur s a olsun sonunda k aza-

nan mutlaka o oluyor. Benigno, onun bedeninin anımsayabildiği için kazandığını düşünüyor."

Aralarında bir sessizlik yasasının bulunup bulunmadığını sordum . Güldü ler. Pabli to, Gorda ' nın N agual Matus ' a

özendiğini söyledi. E n anlamsız ayrıntılara kadar büyük bir

özenle taklit ediyormuş onu.

"Yani, geçen gece olanlar üzerine konuşabilir miyiz')"

diye sordum. Gerçekten şaşırmıştım, çünkü la Gorda şiddetle

buna karşı çıkıyordu.

"Bizim için fark etmez," dedi Pablito. "Nagual sensin� "

"Benigno burada tuhaf, gerçekten çok tuhaf bir şey

anımsadı," dedi Nestor, bana bakmadan.

"Ben kendimce bunun karmakarışık bir rüya olduğuna

inanıyorum," dedi Benigno. "Ancak Nestor böyle olmadığını

düşünüyor."

Sabırsızlık içinde bekledim. B ir baş işaretiyle devam etmelerini belirttim.

"Geçen gün senin ona, yumuşak toprakta iz sürmeyi öğrettiğini anımsadı," dedi Nestor.

Söyledikleri o kadar saçma geliyordu ki gülmek istedim,

ama üçü de yalvaran gözlerle baktılar bana.

"Saçma bu," dedim.

"Her neyse, benim de böyle bir anımın olduğunu anlatmam gerekiyor sana," dedi Nestor. "Beni kayalık bir yere

götürdün ve nasıl gizlenileceğini gösterdin. Benimki karmakarışık bir rüya değildi. Uyanıktım . B ir gün Benigno'yla birlikte yürüyor, bitki arıyorduk. B irdenbire senin bana öğrettiklerini anımsadım ve tıpkı öğrettiğin biçimde gizlendim, Benigno' nu n ödü koptu, aklını başından aldım."

"Ben mi sana öğretmişim? Nasıl? Ne zaman?" diye sordum.

S inirlenmeye b aşlamıştım ama şaka yapıyor gibi bir halleri yoktu.

"Ne zaman? İşte sorun da bu," dedi Nestor. "Ne zaman

olduğunu ç ık artam ı yoruz. Ancak Ben igno ve ben, öğrete n i n

.�e n olduğunu b i l i yoru z . "

B ir ağırl ı ğı n altında ezi l d i ğ i m i h isse d iyordum . Nefes almakta zorlandım. Yine hastalanmaktan korktum. O anda. l a

Gorda ' y l a birlikte gôrdüklcrimizi o n l a ra an1\'ı tm ay a k arar

verdi m . B u konuda konu�mak, beni rahatl attı . Öykümü bitird iğ imde yeni de n kendime hakim o l abilm i � t i m .

" N ag u al J u an Matus b i zler i n , az d a o l s a , aç ı l m am ı z ı

sağladı," ded i N estor. "Hepi m i z b i ra z giirehiliyonız. Çocuk

sahibi olanların bede n lerinde k i delik leri gijrehi!iyorıc, ayrıca k i m i zaman insan ları çevreleyen bel l i bel i rsiz ı � ı l t ı y ı da

fark ede b il iyoruz. S en h iç göremed(�ine göre, öyle anla� ı l ı yor k i , Nagual sen i , kendi kendi n i açab i l me n i ç i n , tümüyle

kap a l ı bırakını�. La Gorda ' y a yardım ettiğine göre o, y a içten gelen bir biç imde giiriiyor ya da yaln ızca senin s ı rtından

geçınıyor.

Onlara Oaxac a ' da olup bite n i n rastlantısal olabi lece ğ i n i

anlattım . Pab l i to, h e p b irlikte Genaro ' nu n en s e v d i ğ i kayalıklara g iderek orada kafa kafaya verip otur m a m ı z gerekti ğin i söyled i . Öteki l er de bu fikri epey parlak buldular. Bence sakıncası yoktu . O rada uzunca kaldık, ama h iç b i r �ey o l m ad ı . Yine de oldukça rahatlamı�tık.

K ayaların üzerinde oturduğumuz s ırada onlara, l a G orda'nı n don Juan ' la Genaro olduğunu sandığı adam lardan söz

ettim. Oturdukları yerden kayarak i n d i ler ve ben i çeki�tirerek la Gorda ' nı n evine götürdü ler. İç lerinde e n heyecan l ı s ı

Nesto r ' du . Tu tarsı z davranıyordu. Davranı�l arı ıdan t e k anlayab i ldiğim, benden bu tür b i r i � aret gel mes i n i bekl iyor olduklarıydı.

L a Gorda bizi kapıda bek l iyordu . Onlara neler anlattı ğımı b i li yordu.

Ona herhangi bir �ey söylemem ize fırsat b ı ra k madan

" Yalnızca bedenime zaman tanımak isten1 İ� t i m , " ded i . " Kesinlikle em i n olmam gere k iyordu ve � i md i bundan e m i n i m .

Onlar, N agu a l ' la Genaro 'ydu."

"O barakalarda ne vardı?" diye sordu Nestor.

"Barakalara girmemişlerdi," dedi la Garda. "Tarlalara

doğru, doğuya yürümüşlerdi. Bu kente doğru."

Onları sakinleştirmek istiyormuş gibi davranıyordu.

Kalmalarını söyledi; istemediler. Çeşitli gerekçeler belirterek

gittiler. La Gorda'dan tavrından rahatsız oldukları anlaşılıyordu. La Garda çok öfkelenmiş görünüyordu. Onun bu öfkesinden neredeyse haz alıyordum ve bu tür bir ruh hali bana oldukça yabancıydı. Huzursuz bir insanın varlığı beni her zaman sinirlendirirdi, la Gorda'nın gizemli ayrıcalığı dışında.

Öğleden sonra la Gorda' nın odasında toplanmıştık. Şaşkın görünüyorlardı. Gözlerini yere dikmiş, sessizce oturuyorlardı. La Garda, konuşmayı denedi. Boş durmadığını, her şeyi ölçüp biçtiğini ve birtakım sonuçlara vardığını söyledi.

"Sorun iki artı ikiyi bir araya getirmek değil," dedi Nestor. "Burada bedenle anımsayabilme görevinden söz ediyoruz."

Nestor 'un söylediklerini onaylar gibi başlarını salladılar.

Öyle görünüyordu ki, konuyu önceden aralarında görüşmüşler, la Gorda'yla beni dışlamışlardı.

"Lydia da bir şeyler anımsıyor," diye sürdürdü konuşmasırıı Nestor. "Önceleri kendi budalalığının eseri sanıyordu, ama benim anımsadıklarımı duyduğunda, bize bu Nagual 'ın onu gözlerinin sağaltımı için bir sağaltıcı ya götürdüğünü ve onu orada bıraktığını söyledi."

La Gorda'yla ben, Lydia'ya döndük. Utanmışçasına ba

şını eğdi. Sanki bu anı, ona çok acı veriyordu. Nagual onu

bulduğunda, gözlerinin bulaşıcı bir hastalığa yakalanmış olduğunu ve göremediğini anlattı. B iri onu arabayla çok uzakta bulunan bir sağaltıcıya

götürmüş , sağaltıcı gözlerini iyileştirmiş. Hep bunu yapanın don Juan olduğunu sanmış, ama sesimi duyar duymaz bunun ben olduğumu anlamış. B öyle

bir anının tutarsızlığı onu, beni ilk gördüğü andan başlayarak

derin bir acıya sürüklemiş.

"Kulaklarım bana yalan söylemez, " dedi uzu n bir sessizl i kten sonra Lydia. "Beni oraya götüren sendin."

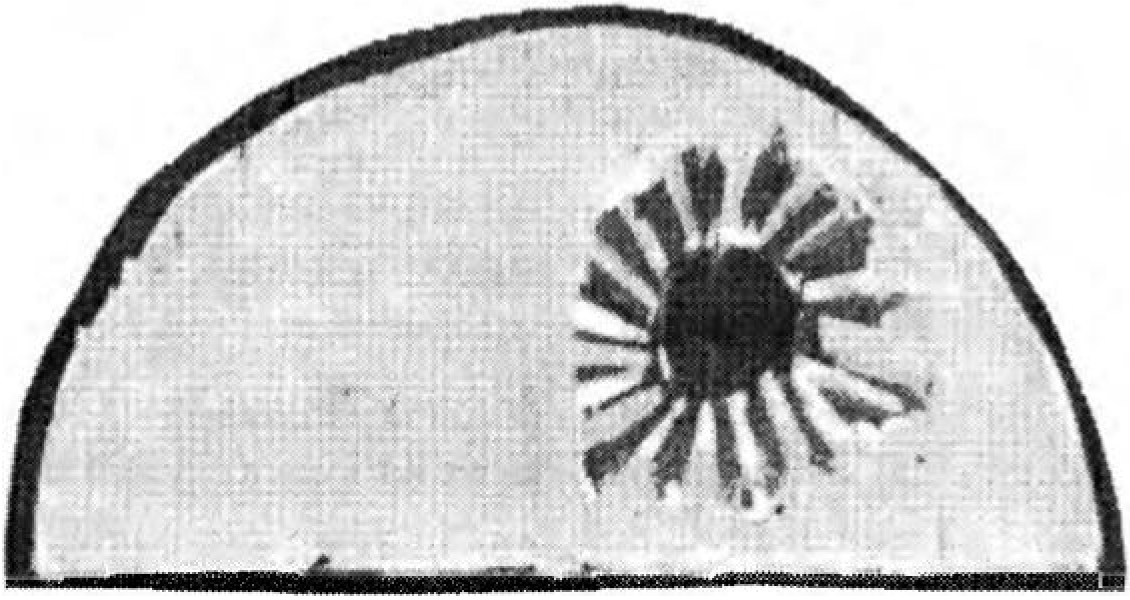
"Bu olanaksız ! " diye bağırdım.

B edenimi denetleyemediğim bir titreme sarınıştı. İkircikli bir duyguya kapılmıştım. Belki de, benliğimin diğer böl ümünü denetim altında tutmakta başarısız olan aklım, geri

,·ekilerek izleyici olmayı yeğlemişti. Benliğimin bir bölümü

ı itremeler içindeyken öbür bölümü bir kenara çeki lm i ş, onu

ızl iyordu.

sun?"

S EVECEN LİGİN SINIRLAR I N I AŞMAK

" N e oluyor bize Garda?" diye sordum, diğerleri evleri

! ne gittikten sonra.

" B edenl e ri m i z a n ı m s ıy or. Ancak n e y i anlmsadıkl arı nı b i r

t i i rlü çıkaramıyorum," dedi.

"Lydia, N estor ve Benigno ' mı n an ı l arına i nanı yor m u-

"Elbette. O n l ar çok c iddi i n s a n l ardı r. L a f olsun d i ye

hiiyle şeyler söylemezler. "

"Ama söyledikleri olanaksız. B ana inanı yorsun, değil m i

< ;orda?"

"Senin anımsamadığına inanıyoru m , ama . . . "

Sözünü bitirmed i . Yanı m a geldi ve ku l a ğ ı m a eği le re k ,

lısıldayarak konuşmaya başlad ı . N agual J uan M atus ' a zam a

ıııı gelinceye dek kimseye anlatmayac ağına dair söz verdiği

lıir �ey olduğunu söyledi. B u , ancak başka çıkış yolu olm adıg ı ı ıda kullanıl ac ak b i r kozmu�. Heyecan dolu b i r sesle, be

ı ı i ııı Josefi n a ' y ı Pablito ' y l a birl ikte y aşamak üzere Tu l a ' y a

götürmem sonucu oluşan yeni yaşam düzenlerini Nagual'ın

öngörmüş olduğunu fısıldadı. Bu örgütlenmenin doğal düzenini sürdürebilirsek, bir grup olarak başarabilme konusunda

az da olsa bir şansımiz varmış. La Gorda'nın açıklamasına

göre, çiftlere bölünerek canlı b ir organizma oluşturmuşuz.

B iz bir yılan, bir çıngıraklı yılanmışız. Yılan dört bölümden

oluşuyormuş, erkek ve dişi olarak da uzunlamasına ikiye bölünmüş. Söylediğine göre onunla ben, yılanın ilk kısmını,

başını oluşturuyormuşuz. Bu, yılanın soğuk, hesapçı, zehirli

bölümüymüş. Nestor 'la Lydia'nın oluşturduğu ikinci kısım,

yılanın metin ve erdemli kalbiymiş. Üçüncüsü Pablito ' yla

Josefina'nın oluşturduğu karın bölgesiymiş: değişken, tutarsız, güvenilmez bölüm. Dördüncü bölümü, çıngırağın yer aldığı kuyruğu ise, anadilleri Tzotzil dilinde saatlerce çıngırdayan Benigno' yla Rosa oluşturuyormuş.

Kulağıma fısıldamak için eğilen la Garda bedenini dikleştirdi ve sırtıma hafifçe vurdu.

"Eligio, aklıma nihayet gelen bir söz söylemişti," diye

sürdürdü konuşmasını: "Josefina, onun ' patika' sözcüğünü

defalarca söylemiş olduğu konusunda benimle aynı kanıda.

Bu patikayı arayacağız!"

Ardından, herhangi bir soru sorm ama fırsat vermeden,

bir süre uyuyacağını ve daha sonra bir yolculuğa çıkmak

üzere herkesi toplayacağını söyledi.

Gece yarısından önce yola çıktık ve parlak ay ışığı altında yürüdük. Öbürleri, başta böyle bir yolculuğa çıkma konusunda isteksiz davrandılar, ama la Garda, oldukça başarılı bir biçimde, onlara don Juan'ın sözünü ettiği yılan betimlemesini kısaca anlattı. Yola çıkmadan önce Lydia, yolculuğun uzayabileceğini söyleyerek yanımıza erzak almamızı önerdi. La Garda, yolculuğun mahiyetine ilişkin hiçb ir fikrimizin bulunmadığını söyleyerek, Lydia'nn önerisini geçiştirdi. Nagual Juan M atus 'un ona bir zamanlar bir patikanın ağzını göstermiş olduğunu, ilk fırsatta bu noktaya ulaşıp yolun erkinin

S EVECENLİGİN S IN IRLAR I N I AŞMAK

bize kendisini göstermesini beklemenin en doğrusu olacağını

bel irtti . La Gorda, bu patikanın sıradan bir yol olmadığını,

toprak ü zerinde uzanan doğal bir hat olduğunu ve Nagual ' ın

dediğine göre onu takip edip onunla bütünleşebilirsek, bu

yolun bize güç ve bilgi vereceğini ekledi.

İk i kişinin ortak laşa idaresinde yola koyulduk. La Gorda

bizi motive ediyor, Nestor bölgenin coğrafi öze l l ikleri n i tanıyordu. L a Gorda bizi dağlarda bir yere getirdi. Nestor idareyi

ele aldı ve ardından bir patikayı işaret etti. Dizil işimiz gayet

açıktı; baştaki önderli k ediyor, ötekiler bir yılanın yapısına

uygun biçimde onu izl iyordu: kalp, bağırsaklar ve kuyru k.

Erkekler kadınların sağındaydı. Her çift, kenel i önündeki çiftin bir buçuk metre ardından gel iyordu.

Olabildiği nce sessiz ve hızlı bir biç imde yürü yorduk.

Zaman zaman köpek havlam aları duyuluyordu; dağ yollarında yükseklere tırmandıkça, yalnızca ağustosböceklerinin sesleri duyulur oldu. U zunca bir süre yürüdük. La Gorda aniden durdu ve koluma yap ı ştı. Eliyle önümüzdeki bir yeri işaret

etti . Yaklaşık yirmi otuz metre uzakta, yolun tam ortasında

boyu iki buçuk metreye yak laşan kocaman bir adam karaltısı

vardı. B i rbirimize sokul arak sıkı sıkıya kenetlendik. Gözlerimiz o karanlık şekilde, donup kal dık. Karaltı yerinden kıpırdamadı . B ir süre sonra N estor tek başına ona doğru birkaç adım attı . K araltı ancak o zaman hareket etti. Bize doğru geleli. Devasa beden ine karşın oldukça çevikti.

Nestor koşarak geri geldi. Nestor yanım ıza geldiği an ,

adam da durdu. Bu defa, la Gorda korkusuzca ilerledi . Adam

da bize doğru bir adım attı . Yürümeyi sürdürdüğümüz takdirde, kuşkusuz, dev adamla çarpışacaktık . Bu yaratık her ne

ise, bizden kat kat güçlüydü. Bunu kanıtl amasına fırsat vermeden inisiyatifi ele aldım, herkesi gerisi ngeri ve hızla oradan uzaklaştırdım.

La Gorda ' nı n evine tam bir s e s s i z l i k içinde döndük.

Oraya v armam ız saatler s ü rd ü . Son derece yoru l mu ş t u k .

Odaya oturup rahat bir nefes alm ıştık ki, la Gorda konuşma-

ya başladı.

"Lanetlendik biz," dedi bana. "İlerlememizi istemedin.

Yolda gö�düğümüz şey dostlarından biriydi. Öyle değil mi?

Onları çağırdığında gizlendikleri yerden dışarı çıkıyorlar. "

Yanıt vermedim . Karşı çıkmamın anlamı yoktu. Geçmişte don Juan 'la don Genaro'nun birlikte bana birtakım dolaplar çevirdiklerine inandığım sayısız durum hatırladım. Don Juan karanlıkta benimle konuşurken don Genaro 'nun beni

korkutmak için kılık değiştirdiğini düşünürdüm ve don J uan

beni korkutanın bir dost olduğunu ısrarla söylerdi. Farkında

olmadığımız birtakım dostların ya da varlıkların serbestçe

dolaşıyor olmaları, benim için inanması güç bir düşünceydi.

Ancak daha sonra, don Juan'ın anlattığı dostların gerçekten

var olduklarını yaşayarak keşfetm iştim; söyledikleri gibi

bunlar, dünyada serbestçe dolaşan varlıklardı.

Pek sık hissetmediğim buyurganca bir patlamayl<l :ıyağ;ı

fırladım ve la Gorda'yla ötekilere bir önerim bulunduğunu ,

bunu onaylama ya da reddetme konusunda özgür olacaklarını söyledim. Eğer kendilerini buradan ayrılmaya hazır hissediyorlarsa, ben de onları götürme sorumluluğunu üstlenmeye hazır olduğumu belirttim . Ancak, hazır değillerse, onlar için

başka herhangi bir sorumluluk üstlenmeyecektim.

Hepsinde bir iyimserlik ve güven duygusunun uyandığını hissettim. Hiç kimse bir şey söylemedi. Önerimi kendi

kendilerine ölçüp biçiyormuş gibi sessizce bana baktılar.

"Eşyalarınızı toplamanız ne kadar sürer?" diye sordum.

"Eşyamız yok," dedi la Gorda. "Olduğumuz gibi gidece

ğiz. Hatta gerekiyorsa şu an bile yola çıkabiliriz. Ancak, üç

gün daha bekleyebilirsek, bizim için daha uygun olacaktır. "

"Evleriniz ne olacak?" diye sordum.

"Soledad ilgilenir," dedi.

Onu son gördüğümden bu yana dona Soledad ' ın adından

ilk kez söz ediliyordu. O kadar meraklanmıştım ki, o anın

heyecanını unutuverdim . Oturdum. La Gorda, dona Sole-

SEVECENLİĞİN SINIRLARIN I AŞMAK

:

:

SEVECENLİĞİN SINIRLARIN I AŞMAK

dad ' l a i l g i l i soru l arıma y a n ı t v e rm e k te t e reddüt e d i yord u .

Sözü Nestor aldı v e doıla S olcdad ' ı ıı bu c i varda olduğunu,

ama hiçbirinin onun neler yap t ı ğ ı konusunda fikri o l m adığ ı ı ı ı

söy led i . B irbirleri n i n e v lerine g ö z ku lak o l m a k o n u s u n d a

ara l arında a n l a�mı şlar v e doıla Soledad o n lara h aber vermeden gelip gidiyorm u ş . Doıla Soledad o n l arı n e ninde sonunda

oradan ayrı lacakl a rı n ı b i l i yormuş v e m ü l k le ri n i n gerektiği

biçimde e l den ç ı kart ı lmasıyla ilgil i soru m l u l u k la rı o üstlenecekmi ş

""Nası l h aber verecek s i n i z ona')" d i ye sordum.

"Bu, l a Gord a ' n ı n i ş i , " dedi Nesıor. " R i z onun nerede

olduğunu b i l m iyo ru z . "

"Doıi a So lcdad nerede, Gorda'?" d i ye .�ordum.

"' Ben nerede n bileyim'! " diye a t ı l d ı la Gorda.

"Ama onu ç ağıran sens i n , " dedi Nestor.

La Gorda bana bakt ı . Kayıtsız b i r bakı ş t ı b u , ama ben i

ürpert t i . B u b ak ı ş ı tan ı yordum ama nereden? B ede n i m i n derinliklerinde b i r kıpırtı h issetti m ; karnım d aha önce lıiç lıissetmec\ i ğ i m bir b i ç i mde s e rt l q ın i ş t i . D i y afraın ı m y u k a rı doğru b i r basmç yapıyordu s ank i . U zansam m ı uzanrnasarn

m ı d i ye düşü nmeye başlaını ş t ı m k i birdenb i re ayakta buldum

ken d im i .

" L a Gorda b i l m i yor," d ed i m . O n u n n erede o l d u ğ u n u

yalnızca b e n b i l iyoru m . "

H erkes b ü y ü k b i r ş aş k ı n lığa <.hi�müşt i.i-bel k i ele h e rkesten faz l a ben--, ama böyl e b i r şey söylemiştim: onun n erede

olduğunu bi ldiğimden h i ç şüphem yok t u . B u , b i l i ncimi yarıp

geçen b i r anlık parlama gibiyd i . K ı ra\ , son derece el i k z irveleri olan d ağ l ı k bir a l an gördüm; engebe l i , ıssız ve soğuk b i r

b ö l g e . Kendime geldiğimde, bu m an zaray ı b i r fil m d e görmüş olabileceği m i , v e bu insanl arl a b i rl i k te olman ın yara t t ı ğ ı

baskını n k afamı k anştı rdığ ı ıı ı clüşü ıdüın.

Böylesine m ü n asebetsiz, ama kasıt l ı olmayan b i r tavırl a

onları ş aşırttı ğ ı m içi n özür diledim. Yen i de n oturdum.

ÖTEKİ BENLİK

"Yani, bunu neden söylediğini bilmediğini mi iddia ediyorsun?" diye sordu Nestor.

Sözlerini özenle seçmişti. B u durumda söylenmesi gereken, en azından benim söyleyeceğim söz: "Yani , onun nerede olduğunu bilmiyorsun aslında," olurdu. Anlayamadığım bir duyguya kapılmış olduğumu söyledim. Onlara gördüğüm

manzarayı anl attım ve dona Soledad'ın orada bulunduğuna

neredeyse kesin gözüyle baktığımı söyledim.

"Bu bize sık sık olur," dedi Nestor.

La Gorda'ya döndüm, o da başını salladı. Ondan bunu

açıklamasın ı istedim.

"Böyle çılgınca, karmakarışık şeyler bizim de aklımıza

gelir," dedi. "Lydia 'ya, Rosa'ya ya da Josefina'ya sorabilirsin."

Yeni yaşam düzenlerine geçtiklerinden bu yana, Lydia,

Rosa ve Josefina benimle fazla konuşmamışlardı. Genellikle

söyledikleri havadan sudan şeylerdi.

Lydia bakışlarını kaçırdı . Zaman zaman başka şeyleri de

anımsadığına ilişkin birşeyler mırıldandı.

"Bazen senden gerçekten nefret ediyorum," dedi bana.

"Bize budala numarası yaptığını düşünüyorum. Sonra, senin

bizim yüzümüzden çok kötü hastalandığını anımsıyorum. O

sen değil m iydin yoksa?"

"Elbette oydu," dedi Rosa. "Ben de bazı şeyler anımsıyorum. B ana çok nazik davranan bir kadını anımsıyorum.

B edenimi nasıl temiz tutacağımı öğretmişti, sonra ilk kez

saçlarımı bu Nagual kesti. O, saçımı keserken kadın beni tutuyordu, korkmuştum çünkü. O kadın beni severdi, her zaman kucaklardı . Çok uzun boyluydu. B eni kucakladığında başımı göğsüne yaslardım. B ana şefkat gösteren tek insandı

o. Onun için seve seve ölüme gidebilirdim. "

"Kimdi o kadın, Rosa?" diye sordu la Gorda, soluğu kesilircesine.

Rosa, çenesinin üzüntü ve küçümseme yüklü bir devini-

miyle beni imledi.

"O b i l iyor," dedi .

Hep s i , b i r y anı t beklercesine gözleri n i bana diktiler. Öfke içi n de Ros a ' y a bağırd ım ve ciddi b i r suçlama anlam ın a

gelen bu tür ifadeler kullanmaya h iç hakkı olmadığın ı söyledim. Onl ara hiç yalan söylemem işt i m .

Rosa, öfkelenmeme şaşı rın adı . Sakin bir s e s l e , kadın ı n ,

hastalığım geçti kten sonra geri geleceği m i söylediğ i n i açıkladı. Rosa, kadını n bana baktığın ı , sağalt ı m ı nı i ç i n bana yardımcı olduğunu anlamış: işte bu yüzden ele, artık i y i leşmiş

göründüğüme göre , onun kim ve nerede olduğunu b i lmem

gerekiyormuş.

"Nas ı l bir hastalığa y akal anınıştım, Rosa?" diye sordum.

' ' H astalanmışt ın , çünkü dünyana sahip ç ı kamı yordun , "

dedi kenclindcn em i n . "Sanırı m ç o k uzun b i r süre önce birisi

bana senin b ize göre b iri olmad ı ğ ı nı söylemişti, tıpkı riiyada

Eligio ' nu n l a Gorcla' ya söyled iği gib i . B u yüzden bizi terk

ettin ve Lydia seni h iç affetmedi; senden ölene dek n e fret

edecek. "

Lydia karşı çıkarak, benimle i l g i l i duyguları n ın R os a ' n ın

anlattık l arıyla h içbir i l g i s i n i n bulunmadığını söyledi . Yalnı zca, çabuk s i n i rlenen bir y apı sı varı1 1 1 ş ve ben im budalalıkla-

rıma kolayca öfkelcniyormuş.

.

J o sefi n a ' ya o n u n da b e n i a n ı m s a y ı p a11 1 m s am a d ı ğ ın ı

sordum.

"Elbette anımsıyorum," dedi gülümseye rek. "Ancak beni bilirs i n , aklım havadadır b i raz. B ana güve n ilmez. Sağım

solum h i ç bel l i olmaz."

La Gorda, Josefin a ' da n anımsadıkların ı anl atm asını i sted i . Josefina, herhang i bir şey söylememek konusunda kararl ı ydı, birbirleriyle ileri geri atı ştılar; en sonunda Josefi n a hana döndü.

" A n ım s am ay a i l i ş k i n bu kadar koıı u şına 11 1n n e y a ra rı

var? B u nların hepsi l af," dedi. "Hiçbirinin değeri yok . "

Josefina 'nın bu sözlerine hepimiz katılmıştık. Artık söylenecek bir şey kalmamıştı . Birkaç dakika süren bir sessizl ikten sonra hepsi kalkarak gitmeye hazırlandılar.

"Bana güzel giysiler aldığını anımsıyorum," dedi Josefina birden . B ir dükkanda merdivenlerden yuvarlanmıştım,

anımsamıyor musun? Neredeyse b acağımı kırıyordum ve

sen beni kucağında taşımıştın."

Herkes yeniden oturdu ve pür dikkat Josefina 'ya baktı-

!ar.

"Bir de çılgın bir kadın anımsıyorum," diye sürdürdü.

"Beni dövmek istemişti ve sen öfkelenip araya girinceye kadar beni kovalayıp durmuştu."

Sabrım taşmak üzereydi. Odada bulunan herkes dikkatle

Josefina'yı dinlemeye koyulmuştu ki, bize kendisini ciddiye

almamamız gerektiğini, çünkü aklı havada bir insan olduğumı söyledi . H aklıydı da. Anımsadıkları, bana abuk sabuk

şeyler gibi geliyordu.

"Senin neden hastalandığını da biliyorum," diye devam

etti. "Oradaydım. Ancak neresi olduğunu anımsamıyorum.

Seni bu aptal Gorda'yı bulman için o sisten duvarın ötesine

götürdüler. Sanırım kaybolmuştu. Geri dönememiştin. Seni

geri getirdiklerinde ölmek üzereydin."

B ize anlattığı düşleri, boğucu bir sessizlik izledi. Herhangi bir soru sormaya cesaretim yoktu.

"Onun neden oraya gitmiş olabileceğini ya da onu kimin

geri getirdiğini anımsayamıyorum," diye devam etti Josefina. "Hastalandığını ve artık beni tanıyamadığını anımsıyorum. Bu aptal Garda, birkaç ay önce eve ilk geldiğinde seni daha önce hiç göımemiş olduğuna yemin etti. Oysa ben seni

hemen tanıdım. Senin hastalanan N agual olduğunu aıımsadım. Sana bir şey söyleyeyim mi? Sanırım bu kadınlar kendilerini zorlamak istemiyorlar. Adamlar da, özellikle bu aptal Pablito. Oysa, orada olduklarına göre, onların da anımsamaları gerekiyor. "

"Nerede olduğumuzu anımsıyor musun?" diye sordum.

" H ay ı r, anımsayamıyoru m , " dedi Josefi n a. "Ama beni

oraya götürürsen anımsay ab i l i r i m . H e p i m i z sendel i yorduk

orada, bize sarhoş d i yorlardı. E n az sersem lem i ş d u ru mda

olan bendi m de bu yüzden çok iyi anı ms ıyorum " .

" B ize k i m s arhoş dedi?" d iye sordum.

' ' S ana değ i l , y al nı zca bize," d iye yanıt verdi J osefina.

" K i m o l d u ğ u n u b i l m i yo ru m . S a n ır ı m N ag u a l J u a n M atus 'tu."

Onlara baktı m, herkes gözleri n i benden kaç ı rdı .

" B i r sona doğru yaklaşı yoru z , " d i ye m ı rı ldandı Ncstor

kendi kendine konuşurcası n a. " Kend i sonuımızla yüz yüzeyiz. "

Gözlerinden yaşlar boşanmak üzereyd i .

"Sonumuz geldiği i ç i n mutlu ve gururlu olmam gerek i r, "

d iye sürdürdü. "Yine d e hüzün duyuyo ru m . B u nu açıklayabilir m i s in , N aguaJ'i "

B i rdenbi re herkes hüzünlend i . D i k baş lı Lyd i a b i l e hüzünlü görünüyordu.

"Ne oluyor s i ze böyle?" d iye sordum nqcli b i r sesle.

" Hangi sondan söz ediyorsunuz?

"Sanırım herkes hangi sondan söz ett i ğ im i z i b i l i yo r, "

d e d i Nestor. " S o n günlerde t u h a f duygu l ar kaplıyor i ç i m i .

B i z i bir şeyler çağı rıyor ve b i z , yapmamız gerektiği g i b i , her

şeyi olunma bırakmıyoru z . Sıkı sıkıya sarı l ı yoru z . "

Pabl ito y i ğ itçe b i r jestle içlerinde herhangi bir şeye yapı

şıp kalmayan tek k i ş i n i n la Gorda olduğunu söyledi. D i ğerlerinin umutsuz derecede benc i l kişi ler olduklarını dü şünüyordu.

" N ag u a l J u an M at u s g itme z a'm a n ım ı z ge l d i ğ i nd e b i r

işaret alacağımızı söylem işti," dedi N estor. "Gerçekten sevdiğimiz bir şey gelecek ve b iz i alac ak m ı ş . "

"B unun büyük bir ş e y olması gerek m i yorm u ş , " d i ye ekledi B e nigno. "Sevd i ğ i m i z herh a n g i bir şey o l a b i l eceğ i n i

söylem işti."

"Benim için bu işaret, asla sahip olamadığım kurşun askerler biçiminde olacak," dedi Nestor bana. "Bir bölük süvari atlarıyla gelip beni alacak. Senin için ne olabilir bu?"

Don Juan'ın bana bir zamanlar ölümün akla gelebilecek

herhangi bir şeyin arkasında gizlenebileceğini, hatta bunun,

not aldığım defterin üzerindeki bir mürekkep lekesi bile olabileceğini söylediğini anımsadım. Ona, bir gün Los Angelcs ' dc Hollywood Bulvarı'nda yürürken, bir trompetin eski, budala bir ezgiyi çaldığını anımsadığımı söylemiştim. Müzik, yolun karşısındaki bir plakçı dükkanından geliyordu.

Daha önce hiç bu kadar güzel bir ses duymamıştım. Ezgi

tüm benliğimi kaplamıştı. Kaldırımın kenarına oturmuştum.

Trompetin akıcı sesi doğrudan beynime akıyordu. Onu tam

sağ şakağımın üzerinde duyabiliyordum. Müziğin ses i beni

gevşeterek esrikleştirm işti. Bittiğinde, yaşadığım o deneyimi

bir kez daha yaşayamayacığımı hissettim; hemen dükkana

koşarak o plağı ve onu çalabileceğim stereo bir müzik setini

satın almayı düşündüysem de bundan vazgeçtim.

Don Juan, bunun insanların yazgılarını denetleyen güçler tarafından b ana verilmiş bir işaret olduğunu söylemişti.

Bu dünyayı-herhangi bir biçimde-terk etmenin zamanı

geldiğinde, o trampetten gelen aynı sesi, aynı budalaca ezgiyi ve aynı eşsiz trompetçiyi duyacakmışım.

Ertesi gün, onlar için koşuşturmayla geçen bir gündü.

Yapacak bir sürü işleri vardı. La Gorda, tüm yaptıklarının ki

şisel işler olduğunu ve kimseden yardım almadan kendileri

tarafından yapılmaları gerektiği n i söyledi. Tek başıma kalmaya itirazım olmadı. Benim de yapmam gereken bir sürü

şey vardı. Zihnimi son derece rahatsız eden yakınlardaki o

kente gittim. Doğruca la Gorda'yı ve beni büyüleyen o eve

yöneldim; kapıyı çaldım. Bir bayan açtı. Ona çocukluğumda

o evde yaşamış olduğuma ilişkin bir masal uydurdum ve evi

görmek istediğim i belirttim. K adın çok cana yakın davrandı

ve beni içeri aldı. Ortalığın dağınıklığı için özür diledi , oysa

her taraf derli topluydu .

Evi n içinde yığın l a anı gizliydi. Oradaydıl ar, onları h issediyordum, ama h içbi r şey anımsayamı yordum .

Erte s i gün, la Gorda şafak sökerken ayrı l d ı ; bütün gün

dışarıda olacağını tahmin ediyordum, ancak öğle üzeri geri

döndü. Çok sinirl i görünüyordu .

"Soledad geri döndü ve sen inle görü şmek istiyor, " dedi

duygusuz bir sesle.

Herhangi bir açıklamada b u l u n m adan beni dona Soledad ' ın evine götürdü. Dona Solcdad, kapın ın önünde kaqıladı ben i . Onu son gördüğümden daha genç ve güç l ü görünüyordu. Yı llar önce tanımış olduğum kadın a benzerl i ğ i pek

.

azdı.

La Gorda ağlamamak iç i n kendini zor tutuyor gibiydi.

Yaşadığımız gerginl ikler, ruh duru m unda tümüyle anl ayabileceği m bir değ i � i k l ik y aratınıştı. B i r �ey söylemeden gitt i .

Dona S oledad bana konuşmak i ç i n ç o k a z vakti n i n o ldu

ğunu ve bunun her dak ikasını kul l anmak isted i ğ i n i söyledi.

Tuh af bir biçimde sayg ı l ı davra n ıyordu. S öylediği her sözde

bir nezaket vardı .

Ona bir soru soıınak için sözünü kesmek i stedim. Onun

nerede olduğunu merak ediyordum. Son derece zarif bir bi

çimde bu i steğimi önledi. Sözleri n i büyük bir özenle seçti ğ in i v e zamanı çok kısıtlı olduğu için ancak söy lenmes i gerekenleri söyleyebileceğini belirtti.

B ana gereğinden fazla uzun gibi gelen bir süre gözlerimin içine baktı. Ayn ı zaman süresi içinde ben i m le konuşabilir, bazı soru l arıma yanıt verebi l i rd i . Dalıa �oma, sessizliğini bozdu v e bana tümüyle anlamsız gelen birtakım sözler söyledi. Paralel ç izgileri aştığımız i l k gün, kendis inden bunu istemiş olduğum için bana saldırdığ ın ı , bu saldır ı s ın ın etkili v e amacına u y g u n olduğunu umduğunu söyl e d i . İ ç i mden ona

bağırmak, ondan böyle bir şeyi asla istememiş o l d u ğ u m u

söylemek geliyordu. Paralel ç izgilerin ne olduğunu bilmiyordum, anlattıkları bana tümüyle anlamsız geliyordu. Eliyle

dudaklarımı bastırdı. Gayri ihtiyari geri çekildim. Üzülmüş

görünüyordu. B irbirimizle konuşabilmemizin olanaksız olduğunu , çünkü o an iki paralel çizgi üzerinde bulunduğumuzu ve bu ç izgiyi aşabilmeye ikimizin de gücünün yetmeyece

ğini söyledi; o anki ruh durumunu ancak gözleriyle anlatabilccckmiş.

Herhangi bir neden olmamasına rağmen, gevşediğimi

hissettim, içim rahat etmişti. Yanaklarımdan aşağı gözyaşları

dökülüyordu. Daha sonra, bir an için olağanüstü bir duygu

benliğimi ele geçirdi; kısa bir andı bu, ama yine de, bilincimi, ya da kişiliğim i, ben olduğuna inandığım, hissettiğim

varlığımı, temelinden sarsmaya yetecek denli uzun sürdü. O

kısa zaman süresi içinde, gerek amaç, gerekse mizaç yönünden birbirimize çok yaklaştığımızı fark ettim. Durumlarımız

birbirine benziyordu. Bunun çetin bir savaşım olduğunu,

ama bu savaşımın henüz bitmediğini bilmesini istiyordum.

Savaşım asla bitmeyecekti. O ise, bana veda ediyordu; çünkü, kusursuz bir savaşçı olarak yollarımızın bir daha karşılaşmayacağını biliyordu. Yolun sonuna varmıştık. Yitiri lmiş

bir bağlılık, bir kan bağı duygusu, benliğimin derinlerinden,

karanlık bir köşesinden dalga dalga yayıldı. Bu ani ışık, bedenimden yükselen bir elektrik enerjisi gibiydi. Onu kucakladım; dudaklarım hareket ediyor, benim için anlam taşımayan sözler söylüyordu. Gözleri parladı. O

da anlayamadığım bir şeyler mırıldanıyordu. Kesin olarak hissedebildiğim tek

duygu, paralel çizgileri aşmış olmamın somut bir anlam taşımadığıydı . İçimde, derinlerden yukarıya doğru yükselen bir

acı vardı. Açıklayamadığım bir güç, benliğimi ikiye bölü yordu. Nefes alamadığımı hiss�ttim ve her şey karardı.

Birinin beni hareket ettirdiğini, hafifçe sarstığını hissettim. La Gorda' nın yüzü belirginleşti. Dona Soledad'ın yatağına uzanmıştım ve la Garda başucumda oturuyordu. Yal nı zdık.

9 1

"Nerede o" " diye sordu m.

"'Gitti," diye yanıt verdi l a G ord a.

La Gord a ' ya her �eyi anlatmak i sted i m . Beni susturdu.

Kap ı y ı açtı . Tüm çömezler d ı şarıda, beni bek l i yorlard ı . En

parlak giysilerini giymişlerd i . La Gorda. sahip olduk ları lıer

şeyi parçalayıp att ık l arını söyledi. Vak it ak�aıı ü s tüydü. S aatl erd i r u yuıı u�tuıı . H iç konuşmada n . a rn baıı ı ö n ü nde park

ettiğim l a Gorda ' ıı ın e v i ne doğru yürüdük. Pazar gez i nt i s i ne

çıkan çocuklar g i b i , arabanın içine doluştul ar.

Arabaya binmeden önce , ayakta vadiye uzun u zun bakt ı m . Bedenim yavaşça döndü v e kendi i stenc i . amacı doğru l tusunda tam b i r daire ç izd i . B u l unduğumuz yeri n ruh u n u yakalad ığımı h issett i m . B u duyguyu i ç i mde tutmak i s t iyor d u m , ç ü n k ü haya t ı nı boyunca bur�ı l arı b i r daha göremeyece ğ i m den emind im.

Ötekiler bu deney i m i daha önceden ya�am ı � olmal ı yd ı lar. Hüzünlü değ i l d i ler, b irbirleriyle konu� uyor, şakalaşı yorlardı.

A rabayı ç al ı şt ı rd ı m v e yola koyu l d u k . Yo l üzerindeki

son dönemece u laştığıırnzcla, güne� batıyord u . La Gord a d u rmam i ç i n bana seslend i . A ra badan indi v e yol kenarında uzanan küçük bir t e peye doğru koş t u . K o l l a rı n ı tepeye doğru uzatarak derin b i r soluk aldı.

Dağlardan aşağı yolc uluk tuhaf b i r b içimde k ı s a ve tümüyle o l aysız geçt i . Herkes sess izd i . La G or d a ' y ı konuşturmaya ç a l ıştım ama konuşmamakta k ararl ı yd ı . Dağl arı n tahakkiiıı edic i olduğunu, kendi l e r i n i sahi plend i ğ i n i , enerj i l erini harcayacak o l ur larsa, dağları n onları asla b ı rakmayaca

ğını söyle d i .

Dağları a�ıp düzl üklere u l aştığım ızda canla n d ı l ar, özel l i k le el e l a Gorcla . Tüm ben l iğ i n i b i r enerj i kapl am ı ş t ı . Ondan

herhangi bir istekte b u l u nmamama rağmen, b i l g i v e rmek konusunda gön ü l l ü b i l e davran d ı . A ç ı k l anı aları n clan b i rine göre, k i bunu Soleded d a onay l ı yord u , N agual J uan M at u s ona,

benliğimizin bir başka yüzünün daha olduğunu söylemişti.

Bu sözleri duyar duymaz, diğerleri de sorularıyla ve yorumlarıyla lafa karıştılar. Mantıksal yönden gerçek olması olanaksız birtakım olaylara ilişkin karmakarışık anılarından söz ettiler. B azıları beni ancak birkaç ay önce tanımış olduklarına göre, geçmişin derinliklerinde olup biten olaylarla ilgili

anılarında beni anımsıyor olmaları , onların kavrama sınırlarının ötesinde bir olguydu.

Onlara, bunun üzerine, dofia Soledad' l a karşılaşmamı

anlattım . Onu yıllardan beri çok yakından tanıyor olduğum

duygusuna nasıl kapıldığımı ve paralel çizgiler adını verdiği

sınırları aştığımdan neredeyse emin olduğumu söyledim.

Açıklamalarıma tepkileri karışık oldu; anlaşılan bu terimi

daha önce duymuşlardı , ama ne anlama geldiğini kavrayabildiklerini sanmıyordum. Benim için terim, yalnızca bir mecazdı . Ancak, onlar için de aynı anlama geldiğinden emin değildim .

Oaxaca şehrine yaklaştığımızda, la Gorda 'nın don Juan' la don Genaro' nun kaybolduklarını söylediği yeri görmek

istediler. Arabayı hemen o bölgeye doğru sürdüm. Geldiğimizde, arabadan fırladılar ve etrafı araştırmaya koyuldular;

büyük bir dikkatle ipucu arıyorlardı. La Gorda, don J uan' la

don Genaro ' nun gittiklerine inandığı yönü onlara gösterdi.

"Korkunç bir hata yaptın, Gorda," diye bağırdı Nestor.

"Orası doğu değil, kuzey."

La Gorda karşı çıktı ve düşüncesini savundu. Kadınlar

ona arka çıktılar, Pablito da onlara katıldı. Benigno, tarafsız

görünüyordu; yanıtı benden beklermiş gibi ısrarla yüzüme

baktı, ben de beklediği yanıtı verdim. Arabada bulunan Oaxaca şehir haritasını alarak onlara gösterdim. La Gorda ' nın

gösterdiği yön, gerçekten de kuzeydi.

Nestor yorumda bulunarak en baştan beri, yaşadıkları

şehirden ayrılmalarının vaktinden önce ya da zoraki gerçekleştiği kanısında olmadığını söyledi; zamanlama doğruydu.

Diğerleriyse böyle hissetmiyorlardı ve bu kararsızlıklarının

SEVECENL IÔ İN S I N I RLAR I N I AŞ MAK

a l tında l a Gorda ' n ı n hata l ı değerlend i rm e s i y a t ı yord u . La

Gorda g i b i onlar da N agual ' ı n yaşadı k ları kent i gösterd i ğ i ne ;

y a n i bulundukları yerde kalmalarını söy lediğine inanmışl ard ı . O l a n l ar ı kısaca d ü ş ü ndü kten sonra o n l a ra . son t ah l i lde

h atanın bende olduğunu söyled im. S uçlanması gereken biri

varsa o da bendim, çünkü h arita bende olmas ı na rağmen, za

ınanında onu kullanmayı ak ı l edeıneın i �tiın .

Daha sonra onl ara, adam l a rdan b i r i n i n , y a n i b i r a n don

Genaro olduğunu s a n d ı ğ ı m k i ş i n i n , b i ze baş ı y l a b i r i ş aret

yaptığını söyleme y i unuttuğumu anlattım. La Gorda ' ıı ı n gözleri gerçek bir şaşk ı n l ı k , hatta tela� i ç i nde iri iri aç ı l d ı . Kend i s i n i n böyle b i r i şaretin ayrı m ın a v armadığ ı nı söyl e d i . İ şaret yalnızca banaydı.

'Tamam işte ! " d i ye bağ ı rdı N e s tor. " ' Yazg ı l a rı ın ı z mülıürlcncli ! "

Konuşmak i ç i n d i ğerlerine dön d ü . Herkes b i r ağ ızdan

konu ş u yord u . Onl arı s ak i nl e ş t i rmek için e l l e r i y l e b i rt a k ı m

hareketler yaptı.

"Umarım yola ç ı kmadan önce h e p i n i z de h iç geri dön

ıncyceekm i ş gibi yapmanız gere ken her şeyi yapın ı � ı nı zdı r,"

ded i . "Zira as l a geri dönmeyeceğiz."

"B ize doğru yu söyl üyorsun deği l m i ')" d iye sordu bana

Lydia, öfkel i bir bak ı ş l a . Diğerleri de yanı t bck l i yorımışcası

ıııa gözlerini bana d i k t i l er.

B öyle bir şeyi u y d u rm am i ç i n b i r neden i m o l m ad ı ğ ı nı

siiyledim. O adam ı n bana başıy l a i şaret vermes i ben i m i ç i n

i ineml i değ i l d i . K aldı k i , o i k i adamın d o n Juan ' l a d o n Genarn olduk l arı n a ikna olmuş b i l e cleğ i l cl i m .

"Çok kurnazs ı n , " d e d i Lydi a . " T ü m b u n l arı kuzu g i b i

pqi nden gitmemi z i sağlamak i ç i n s ö y l üyor da olabi l irs i n . "

"Dur b i r dakika," eled i l a Gord a . " B u N a g u a l , ded i ğ i n

,L' i h i , kurnaz o l ab il i r ama böyle b i r şey i a s l a yapm az."

Yen iden hep bir a ğ ı zdan konuşmaya baş l a d ı l a r. Araya

; • i ıı ıııek ve gördi.i ği.im �ey i n beni m iç i n fark etmed i ğ i n i hay-

kırmaya çalıştım.

Ncstor çok kibar bir biçimde, Genaro' nun vadiden ayrılmanın zamanı geldiğinde bunu bir şekilde onlara başının bir

devinimiyle belirteceğini söylemiş olduğunu açıkladı. Sözü

alıp, eğer bu olaydan dolayı yazgıları mühürlendiyse, benim

yazgımın da onlarınkiyle birlikte m ühürlendiğini söyledi

ğimde sakinleştiler; hep birlikte kuzeye gidecektik.

Daha sonra Nestor bizi kalabileceğimiz bir yere, şehirde

işi olduğu zamanlar kalmış olduğu bir pansiyona, götürdü.

Keyifleri yerine gelmişti, öyle ki, rahatımı kaçıracak ölçüde

neşeliydiler. ydia bile bana sarılarak beni böylesine zor durumlarda bıraktığı için özür diledi. La Gorda' ya inandığını,

bu nedenle de bağların ı etkin bir biçimde kopartmadığını

söyledi. Josefina' yla Rosa'nın içi içine sığmıyordu ve defalarca sırtımı okşadılar. La Gorda'yla konuşmak, onunla neler

yapmamız gerektiğini tartışmak istiyordum. Ancak o gece

onunla yalnız kalabilmcmizc olanak yoktu.

Nestor, Pablito ve Bcnigno sabah erkenden işlerini yapmak üzere ayrıldılar. Lydia, Rosa ve Josefina da alışverişe

çıktılar. La Gorda, yeni giysiler alacağını, ona yardımcı olmamı istediğini söyledi . Kendisini akışkan bir savaşçı gibi

hissedebilmesi için ona tam bir özgüven sağlayabilecek bir

giysi arıyordu ve giysilerini benim seçmemi istiyordu. Ona

yalnızca elbise bulmakla kalmadım, ayakkabılar, naylon çoraplar ve iç çamaşırları ela dahil olmak üzere, tüm kıyafetlerini baştan aşağı yeniledim.

B irlikte yürüyüşe çıktık. İki turist gibi şehir merkezinde

dolandık, yerel giysileri içindeki Kızılderilileri seyrettik. Bi

çimsiz bir sav aşçı olarak, zarif giysileri içinde son derece rahat görünüyordu. Çok alımlıydı. Sanki hep bu şekilde giyiniyormuş gibiydi. Ama ben onu bu halde görmeye alışamamıştım.

La Gorda'ya sormak istediğim tüm soruların zihnimden

dökülüp boşalması gerekiyordu, oysa bu soruları sözlere dö-

ıı üştürmek o anda bana ol anaksız gibi ge liyordu. Ne soraca

ğımı bilemi yordum . Son derece ciddi bir sesle yeni göri.inü

ınünün hoşuma g i t t i ğ i n i söyle d i m . Tam bir ağırbaş l ı l ı k l a ,

bende b u sevecence duyguyu uyandıranı n , s ı n ı rları aşırnşlık

olduğunu söyledi.

"Dün gece bazı sınırları aştık," ded i . "Soledad bana ne

beklemem gerektiğini söylem işti , bu nedenle ben hazırl ı k l ı ydım. Oysa sen değildin."

Yavaş ve yumuş ak bir sesle bir gece önce sevecenl iğin

s ın ı rl arı nı aştığımızı anlatt ı . Bir çocukla, y a da b i r yabancı yla komışuyorınuşçasına, hecelerin li stline basa basa konuşuyordu. Ancak, kend i m i an lattıklarına vere m iyordum. Kal dı

ğımız pan s i yona geri döndük. D i n lenmek i s t iyordum ama

yeniden dışarı ç ıkmak zoru nda kald ı m . B i r şey bul amayan

Lydia, Rosa ve Josefina benden la Gorda' nın g iys i lerine benzer bir şeyler bulmamı istiyorl ard ı .

Öğleden sonra pansi yona geri dönm üş, k i.i ç li k kız kardeşleri hayran hayra n seyred iyordum . Rosa, topuklu ayakkabılarıyla yürümekte zorlanıyordu. Ayakları yl a i l g i l i şakalar yapıyorduk ki, yavaşça kapı açı l d ı ve Neslor içeri g i rd i , ola

ğan ü s tü görü n ü yord u . Ü zerinde laci v e rt b i r tak ı m e l b i s e ,

açı k pembe b i r gömlek, mav i b i r k ravat v a rdı. Saçl arı özen le

t aranrnıştı ve fön lenmi ş gibi hafi f kabarıktı. Kadınlara baktı,

kadınlar da ona. A rdından Pabl ito girdi ve onu Benigno izledi. İk i si de müthiş şıktılar. Ayakkabıl arı p ırı l p ı rı l d ı , t ak ı m elbiseleri onlar için ısmarlama diki l m i ş gibiydi.

H e rkes i n şehirli giysilerine bu denl i çabuk alışmal arı na

�·ok şaşırırnştım. B ana don Juan ' ı hatırlatı yorlard ı . Genaro l arı şehirli giys i leri içinde gördüğümde don Juan ' ı tak ı m elbiseyle i l k gördüğüm anda duyduğum şaşkınl ığ ı n aynı s ı n ı duy

ıııuşturn , ama değ i ş im le r i n i h e me n be n i ın se ye b i l cl i ın . Ö te

yandan, kadınların değ i ş i m i ne şaş ı rmam ıştım, ama bir nedenle buna a l ışamamıştım da.

Genaroların kendilerine böyles i ne uyan giysiler bulabil

ınelerinde bir büyücü şansının on l ara yardım ettiğini düşünü-

yordum. Ş anslarının yaver gitmesi konusunda düşündüklerimi duyunca güldüler. Nestor, bir terzinin bu giysileri onlar

için aylar öncesinden hazırlamış olduğunu söyledi.

"Hepimizin birer takım elbisesi var," dedi bana. "Deri

valizlerimiz bile var. Dağlardaki günlerimizin sona erdiğini

biliyorduk. Gitmeye hazırız şimdi ! Elbette, önce bize nereye

gideceğimizi söylemen gerekiyor. B ir de burada ne kadar kalacağımızı."

İşiyle ilgili olarak kapatması gereken bazı hesaplarının

bulunduğunu, bunun için zamana gereksinimi olduğunu söyledi. La Gorda araya girerek tam bir buyurganlık ve kesinlikle, o gece oradan ayrılacağımızı, erkin bize izin vereceği kadar uzaklara gideceğimizi söyledi; sonuç ol arak, akşam oluncaya kadar işlerini halletmeleri gerekiyordu. Nestor 'la

Pablito tereddüt içinde kapının önünde durdular. Onayımı almak istiyormuş gibi bana baktılar. En azından onlara karşı

dürüst davranmam gerektiğini düşünüyordum; ama tam, kesin olarak ne yapmamız gerektiğinden emin olmadığımı onlara söylemek üzereydim ki, la Gorda sözümü kesti.

"Gün batımında N agual 'ın her zaman oturduğu bankta

buluşacacağız," dedi. "Yola oradan ç ıkacağız. Yaşamımız

boyunca asla buraya dönmeyeceğimizi bilerek, burada yapmamız gereken ya da yapmak istediğimiz her şeyi o zamana

kadar bitirmiş olmamız gerekiyor."

Herkes gittikten sonra la Gorda' yla yalnız kalmıştık. Ani

ve beceriksiz bir hareketle, kucağıma oturdu. O kadar hafifti

ki, kalça adalelerimi kastığımda ince bedenini sallayabiliyordum. Saçlarına tuhaf bir parfüm kokusu sinmişti. Şaka yollu,

parfümünün kokusunun dayanılmaz olduğunu söyledim. Gülüyor ve kucağımda s allanıyordu ki, nereden geldiğini bilmediğim bir duygu, bir anı zihnime yerleşiverdi. Birdenbire kucağımda bir başka Gorda'nın oturuyordu, benim tanıdığım

Gorda'nın iki katı irilikte, şişman bir Gorda. Yüzü yuvarlaktı ve saç ındaki parfüm kokusuyla ilgili olarak ona takılıyordum. Ona göz kulak oluyormuşum gibi bir şey hissettim.

S EVECENLİÔİN S I N I RLARINI AŞMAK

B u yapay anının etkisiyle ayağa kalktım. La Garda gürültü yle yere dü�tü. Ona neyi ' anımsadığı m ı ' anlattım. Onu

ş i�ırnm hal iyle yalnı zca bir kez gördüğümü ve bunun çok kısa bir süre iç inde gerçekleştiği n i , yüz hatları nın nasıl olduğu

h akkında hiçbir fikrimin olmadığ ın ı , yine de bu konuda bir

görsümün bul unduğunu söyledim.

Herhangi bir yorumda bulunmadı. G i ys i lerini çıkarttı ve

yeniden eski gi ysilerini g i ydi.

" B unun için hazır değ ilim," ded i , yeni giysi leri göstererek . "Özgür olabilmem izden önce yapmamız gereken bir şey

daha bulunuyor. N agual Juan M at u s \ı n t a l i m at l a rı n a göre ,

hepimizin toplanarak onun seçmiş o lduğu bir erk noktasında

oturm amız gerek iyor. "

" Nerede bu nokta?"

"Civardak i dağl arın birinde. K apıya benzer b i r yer. Nagual, o noktada doğal bir çatlağın b u l u nduğunu söylemişti.

Dünya üzerinde birtakım erk noktaları nı n bulunduğunu söyl erdi; eğer biçimsizsen, del iklerin içinden geçerek b i l i nmeyene, başka bir d ü n y a y a geçe b i l i rm i ş s i n . O d ü n y a y l a bu içinde y aş ad ı ğ ı m ı z d ü n y a , iki para l e l ç i zgi o l u ş t u ru rm u ş .

Olasılık l a hepim iz şu ya da b u za111aıda o iki çizginin ötesine geç ir i l m iş izdir, ama b i zler bunu anımsamayız. El i g i o o

öteki dünyada yaşı yor. K i m i zaman rli vu gijn11e yoluyla o

dünyaya u l aşabil i yoruz. Josefina, elbette içimizde e n i y i riiyu görücü. O çizgi leri her gün geçiyor o, ama aklı havada olması onu i l g i s i z, hatta budala bir duruma getiri yor. Elig io, ben i m ondan daha ak ı l l ı olduğumu düşünere k , o ç izgi l e r i

aşabilmeme yardımcı olmaya çalıştı ama benim d e o n u n kadar buda l a olduğum anlaşıldı. Eligio bizl erden sol yanımızı

anımsamamızı istiyor. Soledad bana sol yaıı ın şu anda içi nde

yaşadığımız dünyaya paralel olduğunu söyle111 işt i . Bu nedenle, m adem E l igio bizim anımsamamızı ist iyor, demek ki b izler daha önce ora d a bulunmuşuz. Üs te l i k riiyuda da değil.

B undan dolay ı , zaman zaman tuhaf şeyler anım s ı yoruz.

Vars a y ! m ları göz önüne a l ı nd ı ğ ı nda, v a rd ı ğ ı sonuçl ar

mantıklı görünüyordu. Neden söz ettiğini anlıyordum; bu za

.

man zaman istenmeden gelen anılar, gündelik yaşamın ger

çekliğini altüst ediyordu, oysa bizler bu düşlerin gerçekleştikleri zamanı, yaşamlarımızın hangi döneminde gerçekleşmiş olabileceğini bulamıyorduk.

La Gorda yatağa uzandı. Gözlerinde kaygılı bir ifade

vardı.

"Beni rahatsız eden, o erk noktasını bulmak için ne yapmak zorunda olduğumuzu bilmememiz," dedi. "Orayı bulmadan yolculuğa çıkmamız söz konusu olamaz".

"Beni endişelendiren de, sizleri nereye götürmem gerektiğini ve sizlerle ne yapacağımı bilmemem," dedim.

"Soledad bana sınıra varıncaya kadar kuzeye gideceğimizi söylemişti," dedi la Gorda. "Bazılarımız daha ela kuzeye gidecek belki de. Ancak sen bizimle birlikte tüm o yolu gelmeyeceksin. Senin yazgın farklı . "

La Gorda bir a n daldı. Düşüncelerini toparlamak için çaba harcıyormuş gibi kaşlarını çatmıştı.

"Soledad yazgımı yerine getirmem için benimle gelece

ğini söylemişti," dedi. "İçimizde senden sorumlu olan tek ki

şi benim."

Telaşım olduğu gibi yüzüme yayılmış olmalı, la Gorda

gülümsedi.

"Soledacl ayrıca, bana senin tıkandığını söylemişti ," diye

devam etti . "Zaman zaman, Nagual olduğunda, clüzeliyorsun

ama. Soledad senin diğer zamanlarda, birkaç saniye aklı ba

ş ına geldikten sonra eski çılgınlığına geri dönen kaçığın teki

olduğunu söylemişti . "

Dona Soledad uygun bir benzetme yapmıştı, anlayabileceğim türde bir benzetmeydi bu. Paralel çizgileri geçtiğime

i nandığım an, olasılıkla ona göre aklımın başımda olduğu bir

andı . Oysa benim ölçülerime göre aynı an, kendimden en

fazla uzaklaştığım andı. Dona Soledad' la ben, hiç şüphe yok

1ti .farklı iki düşünce ç izgisinde bulunuyorduk.

SEVECENLİĞİN SIN IRLARI N I AŞMAK

"Başka neler söyledi?" diye sordum.

"Anımsamak için kendimi zorlamam gerektiğini söyledi," dedi la Gorda. "Anılarımı bilinç düzeyi ne çıkartmak için

çok uğraştı; bu nedenle sana ayıracak zamanı yoktu."

La Gorda ayağa kalktı; gitmeye haztrdı. B irlikte şehirde

bir yürüyüşe çıktık. (_Çok mutlu görünüyordu. Bir yerden di

ğerine gidiyor, önüne çıkan her şeyi seyre dalıyor, gözleriyle

dünyanın tadını çıkarıyordu. Bu benzetmeyi bana don Juan

söylemişti. Dediğine göre bir savaşçı ne beklediğini bilir ve

beklerken gözleriyle dünyanın tadını çıkarır. Ona göre bir savaşçının nihai başarısı sevinçti. O gün Oaxaca'da, la Gorda,

don Juan'ın öğretilerini harfi harfine yerine getiriyord�

Öğleden sonra geç bir saatte, gün batımından önce, don

Juan' m bankına oturduk. İlk gelenler Benigno, Pablito ve Josefina oldu. B irkaç dakika sonra, diğerleri de b ize katıldı.

Pablito, Josefina'yla Lydia ' nın arasrna oturdu ve kollarıyla

onlara sarıldı. Eski giysilerini giymişlerdi. La Gorda ayağa

kalkarak onlara erk noktasından söz etti.

Nestor ona güldü ve diğerleı:i de onunla birlikte güldü-

ter.

"Bir daha asla bize patroniçelik taslamana izin vermeyeceğiz," dedi Nestor. "Sana bağlı değiliz artık. Dün gece sınırları aştık "

La Gorda istifini bozmadı ama diğerleri öfkelenmişlerdi.

Araya girmek zorunda kaldım. Yüksek sesle, bir gece önce

geçmiş olduğumuz sınırlar hakkı nda daha çok şey bilmek istediğimi söyledim. Nestor bunun yalnızca onları ilgilendirdi

ğini söyledi. La Gorda itiraz etti. Anlaşılan kavga çıkmak

üzereydi. Nestor 'u bir köşeye çektim ve sınırlar hakkında

bilgi vermes i için onu zorladım.

"Duygularımız her şeyin çevresinde sınırlar yaratır," dedi. "Bir şeyi ne denli çok seversek, sınırlar da o denli güçlü

olur. Ş imdilerde evimizi seviyorduk; oradan ayrılmadan önce duyguları mızı yukarı doğru çekmemiz gerekiyordu. Evi-

mize duyduğumuz duygular vadimizden batıya, dağların tepesine doğru yükseldi. Sınır burasıydı, daha sonra o dağların

tepesini aştığımızda, asla geri dönmeyeceğim izi bildiğimiz

için, sınırları koparttık."

"Ama ben de geri dönmeyeceğimi biliyordum," dedim.

"Sen o dağları bizim sevdiğim iz gibi sevmiyordun," diye yanıt verdi Nestor.

"Bunu göreceğiz," dedi la Gorda gizemli bir şekilde.

Pablito ayağa k alktı ve eliyle la Gorda ' yı göstererek,

"Bizler onun etkisi altındaydık," dedi. "Bizi gırtlağımızdan

yakalamıştı. Şimdi anlıyorum ona uymakla ne büyük budalalık ettiğimizi. Dökülmüş süt için ağlamaya değmez, ama bir

daha dökülmesine asla izin vermeyeceğiz."

Lydia' yla Josefina Nestor ve Pablito 'ya katıldılar. Benigno 'yla Rosa' ysa, bu tartışma onları artık hiç ilgilendirmiyormuş gibi baktılar.

Tam o anda yeniden kesin ve otoriter bir tavır takındım.

Bilinçli herhangi bir istence bağlı olmayan bir hareketle aya

ğa kalktım, bundan böyle grubun tüm sorumluluğunu yükleneceğimi, la Gorda 'yı da yorumlarda bulunmak ya da kendi

fikirlerini tek çözüm olarak sunmak yükümlülüğünden kurtaracağımı söyledim. Konuşmam b ittiğinde, gösterdiğim cesarete şaşırmıştım. La Gorda da dahil olmak üzere herkes çok memnun görünüyordu.

Gösterdiğim patlamanın ardındaki güç, önce burnumdaki solunum yollarının açılmaya başladığına ilişkin bedensel

bir duyum oldu ve bunun ardından, don Juan ' ın ne demek istediğini, özgür olmadan önce ziyaret etmemiz gereken yerin

nerede olduğunu kesinlikle bildiğimi hissettim. Burnumdaki

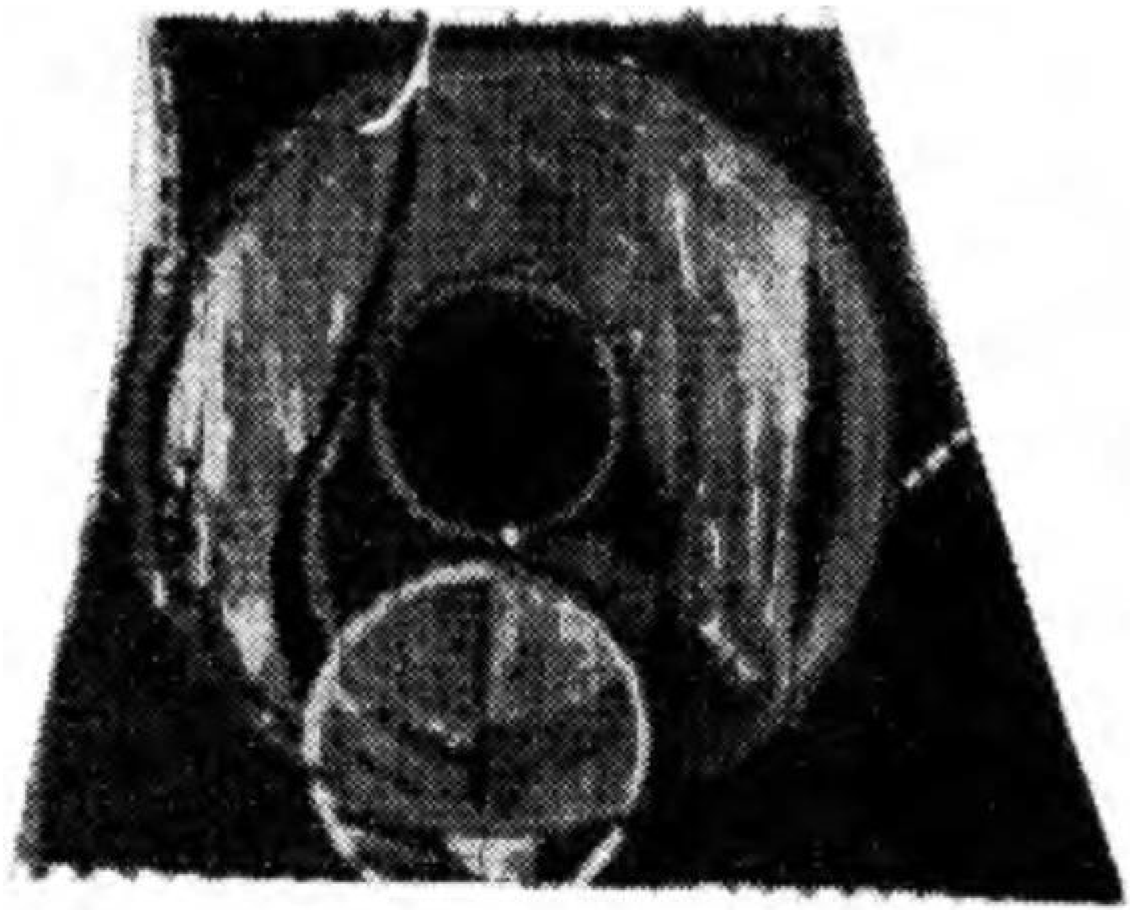
solunum yolları açılınca, kafama takılan bir ev görsüledim.

Nereye gitmemiz gerektiğini onlara söyledim. Talimatlarımı herhangi bir tartışmada, hatta yorumda bulunmadan kabul ettiler. Pansiyonu boşalttık ve akşam yemeği için dı�arı çıktık. Daha sonra, saat on bire kadar şehir meydanında gezindik. Arabayı bulunduğumuz yere getirdim, güıiiltüyle içe-

SEVECENLİ Ô İN S I N I RLA RI N I AŞMAK

ri doldul ar ve yola koyulduk. L a G orda bana q l i k etmek

üzere uyanık kaldı, d iğerleri uyudu lar. Dalı a sonra Ncstor d ireks iyona geç t i ve la Gorda ' y l a ben uykuya daldık.

ÖFKELİ BİR BÜYÜCÜ ORDUSU

Şafakla birlikte kente vardık. Orada direksiyona ben geçtim ve arabayı eve doğru sürdüm. Eve varmamıza birkaç

b ok kalmıştı ki, la Gorda durmamızı istedi. Arabadan indi

ve kaldırımda yürümeye başladı. Diğerleri de birer birer arabadan indiler. La Gorda'nın ardından gittiler. Pablito yanıma

gelerek arabayı bir blok ötedeki meydanda park etmem gerektiğini s'öyledi. Söylediğini yaptım.

La Gorda'yı köşeyi dönerken gördüğüm an, kendisini

iyi hissetmediğini anladım. Yüzü olağanüstü solgundu. B ana

yaklaşarak kilisedeki sabah ayinine katı lacağın ı söyledi.

Lydia da onunla birlikte gitmek istiyordu. İkisi birlikte meydanı geçtiler ve kiliseye gittiler.

Pablito, Nestor ve Benigno daha önce görmediğim ölçüde ciddiydiler. Rosa ürkmüştü, ağzı açılım�, gözlerini kırpmadan sabit bir bir bakışla eve doğru bakıyordu. Yal nızca Josefina gülümsüyordu. Sırtıma dostça vurdu.

"Başardın işte seni hergele ! " diye bağırdı. "O namussuz-

!arın canına okudun."

Katıla katıla güldü.

"Doğru yerde m iyiz, Josefina?" diye sordum.

"Elbette,'·' dedi. "La Gorda hep kiliseye giderdi. O za-

manlar hiç aksatmazdı.

"Şuradaki evi anımsıyor musun?" diye sordum .

"Orası Silvio Manuel' in evi," diye yanıt verdi.

O adı duyar duymaz hepimiz yerimizden sıçradık. Tüylerimin diken diken olduğunu hissettim. Bu adı daha önce

kesinlikle duymamıştım, ama işitir işitmez irkildim. Silvio

Manuel son derece az rastlanan bir isimdi; tınısı da çok akıcıydı.

Genarolar' la Rosa da benim kadar sarsılmışlardı. Hissettiklerimi düşününce, benim de yüzüm onlarınki kadar sararmış olmalıydı.

"Silvio Manuel kim?" diye sorabildim en sonunda Josefina'ya.

"Şimdi yakaladın beni işte," dedi. "bilmiyorum kim olduğunu."

Aklı bir karış havada birisi olduğunu ve söylediklerinin

ciddiye alınmaması gerektiğini yineledi. Nestor, anımsadığı

her şeyi bizlere anlatması için ona yalvardı.

Josefina düşünmeye ç alıştı, ama o baskı altında kendinden istenenleri yapabilecek b iri değildi. Ondan böyle bir şey

istenmemiş olsaydı, bunda daha başarılı olabileceğini biliyordum. B ir fırın, ya da yemek yiyebileceğimiz bir yer bulmayı önerdim.

"O evde fazla bir şey yapmama izin vermemişlerdi ,

anımsadığım tek şey bu," dedi Josefina birden.

B ir şey arıyormuş ya da alışmaya çalışıyormuş gibi dön-

dü.

"Burada bir şey eksik ! " diye bağırdı. "Burası tam olarak

böyle değildi."

Ona yardımcı olacağını düşündüğüm, örneğin bazı evle-

ÖFKELİ BİR BÜYÜCÜ ORDUSU

1 05

rin eksik, ya da boyanmış mı olduğu, yeni bazı e v lerin m i in

şa edildiği g i b i bazı sorular sordum. Ancak Josefi na, değ işikliğin nereden kaynak l andığını an ımsı yanı ıyord u .

Fırına doğru yürüdük ve tat l ı çörekler sat ı n a l d ı k . L a

Gorda' yla Lydia ' y ı beklemek üzere meydana g e r i dönüyorduk k i , Josefina akl ın a b i r şey ge lmiş g i b i el iyle alnına v u rdu.

"Neyin eks i k olduğunu b i l i yorum 1 " d iye bağırdı . O sersem s is ten duvar! O zaman buradayd ı . Ş imdi g i t m i ş . "

H e p b i r ağızdan, o n a d u v a r hakk ı n d a soru l a r sord u k ,

a m a Josefina, sank i b i z orada yokmuşuz g i b i konuşmasını

.\ürdürdü .

"Ta yukarı lara, gökyüzü ne kadar uzanan s i sten b i r duvard ı , " ded i . "Tam buraday d ı . N e zaman baş ımı çev i rsem,

onu görüyordum. Beni del i rtm işti. Evet öyle, al lalı ı n belası !

O duvar ben i del i nmeden önce ben böyle terele l l i değildim.

(iözlerim açıkken d e kapalıyken d e görüyordum onu. Duvarın peşimden geldi ğ i n i san ıyordum . "

Josefi n a b i r a n durgun laştı . Gözlerinde umutsuz b i r bak ı ş bel i rd i . Bu bak ı ş ı bunalımdaki insanların yüzleri nde de

giiımüştüm. Telaşla ona çöreği n i yeme s i n i söy ledi m . Hemen

sakinleşti v e çöreğini yemeye baş lad ı .

"Tüm b u olan lar hakkında ne düşünüyors u n , Nestor?"

d iye sordum

" Korkuyorum ," dedi sessizce

" Herhangi bir şey anı m s ı yor musun?" d i ye sordum.

O l umusuz anlamda başını s a l l ad ı . Ay n ı s o ru y u P ab l i -

t o ' yl a B e nigno ' ya ela yöneltti m . O n l ar da h a y ı r derces i ne

l ıaşlarını salladılar.

" Ya sen, Rosa?" d iye sordum.

Rosa, ona seslend i ğ i m i duyunca yerinden s ıç rad ı . D i l i

ı ı ı ı u lm u ş g i b i y d i . Gözleri n i e l i nde t u ttuğu çöreğe d i k m i ş ,

ı ıı unla n e yapacağın ı b i l m i yormuş g i b i bakı yordu.

" E l bette anı m s ı yor, " ded i Josefi na gü lerek, "ama ödü

koptu. Görmuyor musun, ödü bokuna karışacak neredeyse"

Kendi sözleri Josefina' ya çok komik gelmiş olmalı ki,

gülmekten yerlere yattı, bu arada da çöreğini yere düşürdü.

Eğilip aldı, üzerindeki tozları s ilkeledikten sonra yedi.

"Deliler her şeyi yer," dedi ve sırtıma vurdu.

Nestor 'la B enigno, Josefina' nın soytarılıklarından rahatsız olmuş görünüyorlardı. Pablito ' nunsa hoşuna gitmişti .

. Hayran hayran bakıyordu Josefina'ya.

"Haydi eve gidelim," diye ısrar etti Josefina. "Orada sizlere anlatacağım bir sürü şey olacak."

La Gorda' yla Lydia'yı beklememiz gerektiğini söyledim; ayrıca, orada oturan o sevimli bayanı rahatsız etmek

için de çok erken bir saatti . Pablito, marangozluk yaptığı dönemlerde bu kente gelip gittiğini, yolculara yiyecek veren bir

ailenin yaşadığı bir ev bildiğini söyledi. Josefina beklemek

istemiyordu . Ona göre, ya eve gitmeliydik, ya da yemek yemeye. Ben kahvaltı etmeyi önerdim ve Rosa'ya kiliseye giderek la Gorda'yla Lydia' yı almasını söyledim, ama B enigno centilmelik ederek onları beklemeye gönüllü olduğunu, onlarla birlikte kahvaltı edilen yere geleceklerini söyledi.

Anlaşılan evin yerini o da biliyordu.

Pablito bizi doğrudan doğruya o eve götürmedi. Bunun

yerine, önerim üzerine kentte uzun bir tur attık. Kentin öteki

ucunda incelemek istediğim eski bir köprü vardı. La Gorda 'yla birl ikte buraya geldiğimiz gün köprüyü arabadan görmüştüm. Sömürge döneminden

kalmışa benziyordu. Köprüye gittik ve b irdenbire yolun tam ortasında durdum. Orada dikilen bir adama köprünün tarihi olup olmadığını sordum.

B ana elli yaşında olduğunu, tüm yaşamı boyunca o köprünün orada bulunduğunu söyledi. Köpıünün yalnızca beni büyülemiş olduğunu sanıyordum, ama diğerlerine baktığımda, onların da etkilen.diklerini fark ettim. Heyecandan Nestor ve

Rosa'nın kalbi güm güm atıyordu. Pablito Josefina' ya tutunuyordu, Josefina da bana.

"Hiçbir şey anımsıyor musun Rosa?" diye sordum .

"O iblis, S ilvio Manuel bu köprünün diğer yakasında,"

dedi ve aşağı yukarı on metre ötedeki köprünün diğer ucunu

gösterdi.

Rosa' nın gözlerinin içine baktım. Olumlarcasına başını

salladı ve fısıldayarak bir zamanlar büyük bir korku içinde

bu köprüyü geçtiğini, köprünün diğer yakasında bir şeyin

onu parçalamak üzere beklediğini söyledi.

İki adamdan hayır yoktu. Şaşkın şaşkın yüzüme baktılar.

Her ikisi de, nedensiz bir korkuya kapıldıklarını söylediler.

Doğrusu ben de onlar gibi hissediyordum. Dünyanın tüm paralarını bana verecek olsalar bile, köprüyü geçmeye cesaret

edemezdim. Neden böyle korktuğumu da bilmiyordum.

"Başka ne anımsıyorsun, Josefina?" diye sordum.

"Şu anda bedenim çok korkmuş durumda," dedi. "Başka

bir şey anımsamı yorum. O iblis Silvio Manuel her zaman

karanlığın içindedir. Rosa'ya sor istersen. "

B i r baş hareketiyle Rosa'dan konuşmasını istedim. Başını olumlar gibi üç dört kez salladı ama sesi çıkmıyordu. Ya

şadığım gerginlik hiç istemediğim bir duyguydu, ama o öl

çüde de gerçekti. Hepimiz köprünün ortasında duruyor, Josefina'nın işaret ettiği yöne doğru bir adım bile atamıyorduk.

En sonunda Josefina insiyatifi ele aldı ve geri döndü. Kent

merkezine döndük. Daha sonra Pablito bizi büyük bir eve

götürdü. La Gorda, Lydia ve Benigno bizden önce gelmişler,

yemeğe başlamışlar, bizim için yemek bile ısmarlam ışlardı.

Ben aç değildim. Pablito, Nestor ve Rosa afallamışlardı; Josefina büyük bir iştahla yedi yemeğini. Masada sıkıcı bir

sessizlik hakimdi. Sohbet etmeye çalıştığımda m asadakiler

bakışlarını benden kaçırdılar.

Kahvaltıdan sonra eve doğru yürüdük. Kimsenin ağzını

bıçak açmıyordu. Kapıyı çaldım ve kapıyı açan bayana arkadaşlarıma evi göstermek istediğimi anlattım. B ir an duraksadı. La Gorda onu rahatsız ettiğimiz için özür diledi ve biraz para verdi.

Josefina bizi doğruca evin arka tarafına götürdü. Daha

önce geldiğimde evin bu bölümünü görmemiştim. Odalarla

çevrelenmiş parke taşlı bir avlu vardı. Büyük tarım araçları ,

üzeri örtülü koridorlarda depolanmışlardı. Ortalığın böyle

dağınık olmadığı zamanlarda bu avluyu görmüşüm gibi bir

duygu vardı içimde. Her bir yanda ikişer oda olmak üzere

avlunun çevresinde toplam sekiz oda bulunuyordu . Nestor,

Pablito ve Benigno oracıkta düşüp bayılacaklarmış gibi görünüyorlardı. La Gorda terden sırılsıklam olmuştu. Josefi na'yla birlikte duvarların birindeki bir oyuğa oturdu, b u sırada Lydia ' yla Rosa, odaların birine girdiler. Birdenbire Nestor sanki bir şey bulmak istermiş gibi başka bir odaya daldı. Ardından da Pablito' y la Benigno.

B ayanl a yalnız kalmıştık. Onunla konuşmak, sorular

sormak, Silvio M anucl 'i tanıyıp tanımadığını öğrenmek iskdim, ama kendimde konuşabilecek gücü bulamıyorduıı. Midem düğümlenmişti. Ellerimden ter boşanıyordu. İçimi daraltan, gizli bir hüzün duygusu, orada bulunmaya n , sözlere dökülemeyen bir şeye duyduğum özlcmdendi.

Artık dayanamıyordum. Tam bayana veda ederek çekip

gidecektim ki, la Gorda içeri girdi ve yanı ma geleli. Avlunun

dışında bir hole açılan geniş bir odada toplanmamız gerekti

ğini fısıldadı . Oda, bulunduğumuz yerden görülebil iyordu.

Odaya doğru yürüdük ve içeri girdik. Çok geniş, boş bir

odaydı, yüksek kirişli bir tavanı vardı , içerisi karanlıktı ama

havadardı.

La Gorda herkesi odaya çağırdı. Kadın odaya girmedi ,

bize bakmakla yetindi. Herkes tam olarak nereye oturacağını

biliyordu. Gcnarolar, kapının sağ tarafına, odanın bir yanına,

küçük kız kardeşler de sol tarafa, odanın diğer yanına oturdular. Duvara yakın oturmuşlardı. Bense, la Gorcla ' nın yanına oturmak istememe rağmen, odanın ortasında bir yere oturdum. Burası benim için ayrılınış gibiydi. Nedenini bilmiyordum ama, sanki gizli bir güç oturacağımız yerleri bizim

için önceden belirlemiş gibiydi.

Orada oturduğum sırada tuhaf duygular dalga dalga ben-

l iğimi kaplad ı . Edilgin ve gevşem iş b i r haldeydim. Kend i m i ,

yabancı hüzün v e özlem duyguları n ı n yansıtıldığı b i r s inema

perdes i gibi hissettim. A ncak , kes in bir anı olarak ayrı m ın a

v arabi l d i ğ i m hiçbir şey yoktu. B i r saati aşkın bir süre odada

oturduk. Sonuna doğru , ben i denetleyeınediğim gözyaşl arı na

boğan o doğaüstü hüznün kaynağ ı nı g ü n ış ığın a ç ı ka rtmak

üzereyd i m . A ncak o anda, tıpkı ilk oturduğumuzda olduğu

gibi istençdı ş ı bir hareketle ayağa kalktık ve evden ayrı ldık.

Bayana teşekkür etmeyi y a da veda etme y i bile akıl etmenüştik.

M eydanda toplandık. La Gorda sözü al arak biçimsiz olduğu için gru bun soru m l u luğunun hfılfı onda olduğunu , bu

kanıya S i l v i o M anuel · in e v inde ui<ı�tığı soıuçl ardan vardığın ı söyled i . La Gorda bizim yoru m l arı ın ızı bek l i yordu. D i ğerlerin i n sess izliği ne talıammii l ede m i yordum . En sonunda bir şeyler söyleme gereği n i h issett i m .

"Evde vard ı ğ ı n sonuçlar nelerd i la Gorda'? " d i ye sordum.

"Sanırı m bu sonuçl arın neler olduğunu hepimiz b i l i yoruz," dedi tepeden bakan bir ses tonuyla.

" B iz bilmiyoru z , " ded i m . "heni.iz hiç kimse bir �ey söylemed i .

"Konuşın<uıız �art deği l , bil iyoruz," eled i la Gurda.

Böylesine önem l i bir konuyu bu �ck il de geç iştireıncyeceği m i söyledim. Neler h i sseıı i ğ i m i z hakkında konu�marnız

gere k iyordu . Ti.im bu yaşananl ardan bana kabı n , beni iğ im i

yiyip bitiren b ir hüzün ve derin b i r acı olmuştu.

" N agual Juan Matus haklıydı," dedi l a Gorda. "Özgür

nlabilmek o erk noktasında oturmamız gerekiyordu. B e n arlık özgü rüm . Nasıl olduğunu bilmiyorum ama, ora y a oturdu

ğum an, üzerimden bir yük kalkt ı . "

Üç k a d ı n ona katıldıkları nı belirt t i ler. Üç a d a m s a onu

onaylamadı lar. �estor, birtakım gerçek yüzleri anımsamanı n

q iğ i ne ge l d i ğ i n i , a m a , görü s ü n ü netlqt i re b i l m e k i ç i n n e

den l i uğraşırsa uğraşs ın , b i r şeylerin o n u enge l ledi ğ i n i söyle-

di. Deneyimlediği tek duyum, kendini hala bu dünyada yaşıyor olarak bulmanın yarattığı derin hüzün ve özlem duygusuydu. Pablito 'yla Benigno da aşağı yukarı aynı şeyleri söylediler.

"Ne demek istediğimi anladın mı, Gorda?" diye sordum.

Canı sıkılmış gibi göründü; daha önce hiç görmediğim

kadar kibirliydi. Yoksa daha önce de, bir yerlerde onun bu

şekilde davrandığını görmüş müydüm? Gruba bağıra çağıra

bir şeyler anlatmaya koyuldu. Ne söylediğine dikkat edemiyordum. Netlik kazanmayan ama ç ıkartmama ramak kalan

bir anıya dalmıştım. Bu anının sürebilmesi için sanki la Gorda'dan sürekli bir akım sağlamam gerekiyordu. esinin tınısı,

öfkesi üzerinde sabitleşmiştim. Sakinleştiğirıi hissettiğim an,

ona bağırarak kaba olduğunu söyledim. Gerçekten sinirlendi.

B ir süre onu seyrettim. Başka bir zamanda, başka bir Gorda'yı anımsıyordum; göğsümü yumruklayan, öfkeli, şişman

bir Gorda. Onun öfkeli haline güldüğümü, bir çocuk gibi

onunla eğlendiğimi anımsıyordum. Bu anı, la Gorda sesini

kestiğinde sona erdi. Ne yaptığımın farkına varmış gibiydi.

Hepsine birden seslenerek tehlikeli bir durumda olduğumuzu söyledim- bilinmeyen bir gücün tehdifi altındaydık.

"O güç bizi tehdit etmiyor," dedi la Gorda kuru bir sesle.

"Bize çarptı bile. Ve bence onun ne olduğunu biliyorsun. "

"Bilmiyorum ve sanırım bunu diğer erkekler adına da

söyleyebilirim," dedim.

Genarolar başlarını sallayarak beni onayladılar.

"Bu evde sol yanımızı yaşadığımız sırada oturuyorduk,"

diye açıkladı la Gorda. "Duvardaki oyuğun içinde oturur ağlardım. Zira ne yapmam gerekiğine karar veremezdim bir

türlü. S anırım bu gün o odada biraz daha kalsaydım, hepsini

anımsayabilecektim. Ancak, bir güç beni odadan dışarı itti.

< >dada başka insanların bulunduğu zamanlarda da orada

ılıırdıığumu anımsıyorum. Ancak yüzlerini anımsamıyorum.

Y i ı ıt· de, bugün orada oturduğumda birtakım gerçekler zih-

1 1 1 1 1 11 k ı ıc ı l q t i . Ben biçimsizim. İyi ya da kötü, her şey beni

ÖFKELİ BİR BÜY ÜCÜ OR DUSU

buluyor. Örneğin ben , eski k üstahlığımı ve düşü nce lere dal ıp

g i t m e i s te ğ i m i yen i den kazand ı m . A m a , başka şeyler de

edindim, iyi şeyler."

"Ben de öyle," dedi Lydia ince b i r sesle.

"İyi şeyler nedi r'?" d i ye sord u m .

"Sanırım senden nefret etmekte haksızım," d e d i Lyd ia.

"Nefret im rahatlamamı enge l l iyormu ş . B unu hana o odada

söylediler, oradaki k ad ı nl ar ve adam l ar. "

"Hangi kad ı nl ar ve adaml ar') " d i ye sordu Nestor korku

dolu bir sesle.

"Onl ar oradayken ben de orac\aydıın , tek bil d i ğ i m bu,"

dedi Lyd ia . "Sen de oradaydın . Hep i m i z oradaydık. "

"Kimdi o adamlar ve kad ı n lar, Lycl i a'?" d i ye sord u m .

"Onlar oradayken ben de oradayd ı m , t c: k b i l d i ğ i m bu,"

d iye tekrar etti Lyd ia .

"Ya s e n , Gorda'?" d i ye sordum.

"Sana söylemiştim, herhangi bir yüz ya da özel bir şey

anımsamıyorum , ' ' ele d i "Anc ak bir şeyi b i l d iğim kes i n . O evde n e
y aptıysak, hep sol yanım ızda yaşı yorken yaptık. Paralel çizgileri aştık, ya

da biri aşımımızı sağlad ı . Sahip olduğumuz tuhaf anı l ar o zamandan, o dünyadan ge l i yor. "

K o n u ş m a k s ı z ı n , h e p b i r l i k t e , m e y d a n d a n a y rı l d ı k ve

köprüye yöneldik. La Gord a ' y l a Lyd i a önden koşuyorl ard ı .

Köprüye vardığımızda, onl arı daha önce durduğumuz yerde

bulduk.

" S il v io M anuel karanlı ğın ta ken d i s i , " d iye fıs ı ldadı la

< iorda, gözle ri n i köprünün d i ğer yakasından ayırmadan.

Lyd i a titri yordu. O d a ben i m l e konuşmaya ç a l ı ş ıyordu

ama ağzınd a geveledi k lerini duyamıyordum.

Herkesi köprüden uzak laştırd ı m . O köprü hakk ında bildiklerimizi b i r araya geti rebilirsek, iç inde bulunduğumuz aç

ı ıazı belk i anlayab i l i ri z diye düşünüyordu m .

Köprüden b irkaç metre ötede yere oturduk. Çevrede çok

sayıda insan dolaşıyord u , ama kimsen i n b i ze ald ı rdığı yoktu .

"Silvio Manuel kim, Gorda?" diye sordum.

"Bu adı bugüne kadar hiç duymamıştım," dedi. "Bu adamı tanımıyorum, ama onu biliyorum. Adını duyduğumda

dalga dalga bir şeyler vuruyor.bilincime. Josefina evde oldu

ğumuz sırada onun adını söyledi bana. O andan itibaren, tıpkı Josefina gibi benim de zihnime, dilimin ucuna sözler takılmaya başladı. Günün birinde Josefina' ya benzeyeceğim hiç aklıma gelmezdi. "

"Neden Silvio M anuel ' in karanlığın kendisi olduğunu

söyledin?" diye sordum.

"Hiçbir fikrim yok," dedi. "Yine de burada bulunan herkes bunun doğru olduğunu biliyor."

La Gorda kadınları konuşmaya zorladı . Hiçbiri tek bir

söz söylemediler. Ben Rosa' ya döndüm. Üç dört kez bir �ey

söylemek ister gibi davranmıştı. Onu bizleri bekletip durmakla suçl adım. Ufak tefek bedeni kasıldı.

"Köprüyü geçtik ve Silvio Manuel bizi köprünün diğer

yakasında bekliyordu," dedi zor işitilir bir sesle. "Ben en arkadaydım. Diğerlerini parç al adığında onların çığlıkları nı

duydum. Kaçmak istedim ama iblis Silvio Manuel köprünün

iki ucunu da tutmuştu. Kaçacak yer yoktu."

L a Garda, Lydia ve Josefina, Rosa' nın anlattıklarını

onayladılar. Onlara bunun yalnızca kapıldıkları bir duygu

mu, yoksa gerçekten yaşadıkları bir olayın anbean anımsanı

şı mı olduğunu sordum. La Garda kendi açısından olayın tıpkı Rosa'nın açıkladığı gibi, anbean bir anımsayış biçiminde

gerçekleştiğini söyledi. Diğer iki kadın da onunla hemfikirdiler.

Yüksek sesle, köpr!lnün çevresinde yaşayan insanlara

neler olabileceğini düşündüm. Eğer kadınlar Rosa'nın belirttiği gibi bağırdılarsa, çevreden gelip geçenlerin mutlaka onl arı duymuş olmal arı gerekirdi; çığlıklar ortalığı birbirine katmış olurdu. Bir an için, tüm kentin gizli bir komplo içinde

bulunduğunu hissettim. Tüm bedenim ürperdi. Nestor 'a döndüm ve korkumu tüm boyutlarıyla açık açık anlattım ona.

ÖFKELİ B İ R B Ü Y Ü CÜ O R D U S LJ

N es tor, N agu al J uan M at us' la Genaro · nun gerçekten üs

!lin b irer sava�çı olduk l a rı n ı ve bundan dolay ı d a m ü nzev i

b i r ya�am sürdürd ü k l er in i söyled i . İnsanl a rl a b i re b i r i l i � k i

k u ruyorlardı . T ü m kent i n , lıatta köprü n ü n c iv a rı nda yaşayan

i nsanları n o n l arla g i z l i bir rn1l a � ın a i ç i nde b u l u nmaları o
lanaksızd ı . Nestor ' u n söyled i ğine göre böyle b i r şeyin o l ab i lmesi
için, tüm bu i nsanla rı n b i rer savaşçı o l m aları gere k i yordu k i , bu da
çok u fak b i r olas ı l ı k t ı .

Josefina çevremde dolaşmaya, küçümser b i r bakı ş l a ben i

tepeden tırnağa süzmeye başlad ı .

"Gerçekten çok küstah l ı k ed i yors u n . · · ded i . " B i zzat kendin burada
olmana rağmen h i ç b i r şey b i l ıı1 i yorın u ş g i b i davran ı yors u n . B
izi sen get i rd i n bur<ı y a ! B i z i zorl a bu kiiprüye sen s ürükled i n ! "

Kadın ların bak ı s l a rı nda tehd i t k fı r b i r i fade be l i rd i . Y ı r-

,

dım ister g i b i Nestor ' a bakt ı m .

" H iç b i r şey anımsamıyonı m . " ded i . " B urası bana ü rkünt li veri yor,
tek b i l d i ğ i m bu."

Nestoı" a dönmek, ben i m oldukça i ş i me ge l m i ş t i . Kadınlar bu kez
ona yük lendi ler.

"Elbette a n ım s ı yors u n " d iye bağ ı rd ı J osefina. " H e p i m i z

madayd ı k . N e sal<ık şeys i n sen ! "

Soru larım i ç i n rahat b i r ortam gerek iyord u . O n l a rı köp

ıiiden uzak l aş t ı rd ı m . H areket etıneyi terc i h eden k i ş i le rd i , bu

l\L'den le de onl arı n da ben i m g i b i s o ru n l arı oturmak yeri ne

.t'.L'Zi nerek tart ı ş m a y ı clalı a d i n le n d i r i c i b u l ac a k la r1 11 1 d ü ş ün

ı li i ın .

Yürü meye baş l ad ı ğ ı m ı zda kad ı n l a rı n öfkeleri başladığı

ı•ibi çabucak kayboldu. Lydi a ' y l <ı Jose l ina daha d a konuşkan

1 1ldul ar. Defalarca, S il v io M anuel ' i n i nsanda korku uyandı rd ı ğ 1 111 b e l i rt t i l er. B un u n l a b i r l i k te h iç b i r i beden s e l b i r ac ı ı lı ı yınuş ol dukları n ı anımsamı yorlard ı : tek a n ı m s ad ı k l arı kork ıdan d i z le r i n i n bağ ı n ı ıı çözü l d i.i ğ i.i y d i.i . Ros<ı t e k b i r söz

·. ı ıy lcmiyor, ama jestleriyle d i ğerl e r i n i n söyled i k l e r i n i onayl ı v ordu. O n lara , köprüyü gece mi geçmeye ç a l ı ş t ı k l ar ı n ı s or-

dum. Lydi a ' yla Josefina gündüz olduğunu söylediler. Rosa

boğazını temizledi ve gece olduğunu fısıldadı. La Gorda olayın alacakaranlıkta, güneş doğarken ya da doğmasına yakın

bir zamanda yaşandığını belirterek bu tutarsızlığı açıklığa

kavuşturdu.

Kısa bir sokağın sonuna ulaştık ve gayri ihtiyari köprü

yönüne doğru geri döndük.

"Bu yalınlığın ta kendisi," dedi birdenbire La Gorda,

sanki o anda aklına gelmiş gibi. "Paralel çizgileri aşıyorduk,

ya da daha doğrusu, Silvio Manuel bizim paralel çizgileri aşmamızı sağlıyordu. O köprü bir erk noktası , bu dünya üzerinde bir delik, diğerine açılan bir kapıydı. Ve biz bunu geçiyorduk. B u noktayı geçmek bizlere acı vermiş olmalı, çünkü bedenim korkuyor. S ilvio Manuel bizleri köprünün diğer yakasında bekliyordu. Yüzünü h içbirimiz anımsayamaz, çünkü

Silvio Manuel karanlığın kendisidir ve yüzünü asla göstermez. Yalnızca onun gözlerin i görebiliriz."

"Tek bir göz," dedi Rosa sessizce ve uzaklara baktı.

"Burada bulunan herkes, sen de dahil olmak üzere," dedi La Gorda bana bakarak, "Silvio Manuel ' in yüzünün karanlıkta olduğunu biliyor. Kişi ancak onun sesini işitebil ir, yumuşak, öksürük gibi bir ses."

La Gorda konuşmasını kesti ve beni dikkatle incelemeye

başladı. Bakışları rahatsız etti beni. Gözlerinde ihtiyatlı b ir

ifade vardı. B ildiği bir şeyi gizlediği duygusuna kapıldım.

Ona bunu sordum. Beni yalanladı, ama nedensiz birtakım

duygulara kapıldığını kabul etti . Israr ettim ve kadmlardan

köprünün öte yakasında olup bitenleri anımsamalarını istedim. Kadınların tek anımsadıkları, diğerlerinin çığlıklarını

duyduklarıydı.

Genarolar tartışmalara katılmadılar. Nestor 'a olup bitenler hakkında herhangi bir bilgisinin bulunup bulunmadığını

sordum. Ciddi bir sesle tüm bu olanların onun kavrayı� yeteneğin i n ötesinde olduğunu söyledi.

Onları köprüye geri g i tmeye ve toplu halde köprüyü

gL·çıneye zorladı m . Adam lar bu öneri y i hcıııen k a b u l e t t i ler,

;ıına k ad ın l ar kar�ı ç ı k tı l ar. A k l ı ma gelen i li m gerekçeleri sayıp döktükten sonra, en sonunda Lycl ia, Rosa ve Josc l"i ı ı a ' y ı

İ l e kaka yürümeye razı e t t i m . La Garda isteksizdi a m a köprüyü geçme dli�i.i nce s i yine de onu cezbed i yordu . Kad ı n l ar l a

lıirl ikte, b a n a herhangi b i r yard ım d a bu l u ıııı adan yli rli ıııeye

lıa � l ad ı , Genaro l ar d a o n u n l a b i r l i kle: k li ç ü k k ı z kardqleri

ıurla y li rü tmc çabalarıma s i n i r l i s i ni rl i g ü l üyorl ard ı . a ı na ba

ı ıa yard ı m c ı o l m ak i ç i n parm a k l arı n ı d a h i k ı p ı rdatmad ı l a r.

Daha önce durduğumuz ye re k adar y ü rü d ü k . B i rde n b i re kendimi üç kadını bir a rada tuı amayacak kadar güçsüz h i sset t i m .

Yardı m etme s i i ç i n l a Gorcl a ' ya seslen d i m . İ s t ek s i z b i r b i

': i mde Lyd i a ' y ı t u t m ay a ç a l ı � ı ı ğ ı s ı r;ıda g ru p d a ğ ı l d ı ve l a

< lorda d ı � ı ııda hepsi oradan uzakl a�aı«tk koca a d ı m l arla, nel cs nefese kendilerini sokağa att ı la r. La Gorda ve ben, köprü

VL' yapı�ın ı � g i b i k ı p ı rdamadan o l d u ğ u m u z yerde k a l a k a l d ı k .

ıl eriye g i dem iyor, g e r i çek i l ı ı ıck zoru nda k a l d ı ğ ı m ı z i ç i n de

kendi ken d i m i ze ö1keleniyord u k .

L a Go rcla k u l ağ ı m a e ğ i l e re k k o r k m a m a m gere k t i ğ i n i ,

1,_· linkü gerçe kte köprünün diğer yak a s ı nd a o n l a rı bek leyen i n

l ıen olduğumu fı s ı ldadı . Benim S i l v io M an ue l ' i n yard ı m c ı s ı

ı ı l d u ğ u m u b i l d i ğ i n i , a m a b u n u o n l ara aç ı k Lt rn a y a c e s a ret

L·deıned i ğ i m i ele ekled i .

O anda b i r ö fke dal gası beden i m i sars t ı . L a Gorda ' n ı n

l ıu t ü r yoru m l arda b u l u n maya. böyle d u y g u l ara k ap ı l m aya

l ı iç hakk111 ı n o l m ad ı ğ ın ı dli�ündüm. Onu saçl arı ndan y a ka l a

ı l ı rn ve beden i n i b ü k l ü m . Ö fkeden ç ı l d ı rm a k üzereyken ken

ı l iıne gelebi l d i m ve durd u m . Özür d i l ey1:Te k onu k u c a k l ad ı m .

S : ı k i n olmam gere k t i ğ i n i dli�üıdüm. O n a , l ider konum u nda

l ı u lunın am ı n s i n i rleri m i bozmaya b a � l ad ı ğ ı n ı .�öy l e d i m : i le rkdi kçe gerg i n l i ği m g i derek daha da y o ğ u n l a � ı yord u . B an a k : ı ı ı lmadı ğ ı nı söy l e d i . I srarla, S i lv i o M anuel ' l c ben i m b i rbi

ı ı ı ı ı ize son derece yakm olduğum uzu . ve efe n d i m bana h a l ı rl ; ı l ı l ınca, b u n a öfkel i b i r ıepki gö,qerd i ğ i m i be l i ri l i . B e ıı i rn ı • ı ı1.et i m i 11 1 a l t ı n a veri l m i � olduğu için �aıı s l ı o l d u ğ u n u : yok-

sa, onu köprüden aşağı atabileceğimi söyledi.

Geri döndük. D iğerleri sağ salim köprüden uzaklaşnı ış.

korkulu gözlerle bize bakıyorlardı. Zamanın durduğunu h issettim. Ortalıkta hiç kimse görünmüyordu. Köprü üzerinde

neredeyse beş dakikaya yakın bir süre durmamıza rağmen ne

köprüden geçen ne ele ortalıkta gezinen tek bir kişi bile görünmemi�ti. S onra birdenbire günün yoğun bir saatinde herhangi bir işlek yolda karşılaşabileceğimiz biçimde çevremizi insanlar sardı.

Tek bir kelime konuşmadan, şeh ir meydanına döndük.

Tehlikeli biçimde zayıftık. Kentte biraz daha kalmak konıısunda hafif bir istek duyuyordum, ama arabayla doğuya, Atlantik kıyısına doğru yol aldık. Nestor'la ben sırayla direks iyona geçiyorduk. Vcracruz'a kadar yolda yalnızca yemek yemek ve benzin almak için durduk. Veracruz, bizler için tarafsız bölgeydi. La Gorda böyle bilmedikleri bir şehrin eski giysilerinden kurtulmak için uygun bir yer olduğunu söyledi.

B i r otele yerleştik ve orada eski giysilerini çıbrtarak parçaladılar. Yeni bir şeh i rde bulunmanın verdiği heyecan, moralleri ve kendilerini iyi hissetmeleri açısın dan çok yararl ı oldu.

B i r sonraki durağımız Mex ico City oldu. Bir zamanlar

don Juan 'la birl ikte kaldığımız A laıneda Parkı yakınlarında

bir otele yerleştik. İki gün boyunca tam birer tur ist gibi yaş<ıdık. Olabildiğince çok sayıda turistik yer gezdik. Kadınlar

tek kelimeyle ba�döndürücü görünüyorlardı. Benigno bir rehin dükkanından fotoğraf makinesi satın aldı. Makineye film

koymadan dört yüz y irmi beş fotoğra f çekti. B ir yerde duvarlardaki mozaikleri hayranlıkla seyrederken, yanıma gelen

bir güvenlik görevl i s i bana bu harika görünüşlü yabancı bayanların hangi ülkeden geldiklerini sordu. Beni turist rehberi

sanmıştı. Sri Lanka' dan geldiklerini söyledim. Söylediğime

inandı ve Meksikalılara bu kadar benzemeleri ne hayret etti.

Ertesi gün saat onda, don Juan ' ın ben i bir zamanlar içeri

ittiği hav ayolu bürosuna gittik. Beni iti�iyle havayolu büro-

ÖfKELİ BİR BÜYÜCÜ ORDUSU

.\t t n u n b i r k a p ı s ı n d an g irm i � cl iğeri ııden ç ı kın ı � t ı ın . Ancak d ı

şarı ç ı kt ı ğ ı m d a kend i m i , olın ;ıın gereken yerde, a rka sokakta

değil , en az iki k i l om etre ötede b i r pazar meyda n ı nda b u l

ı ı ı u � , çevremdek i i ns a n l arı seyre d a l ı n ı şt ı m .

L a Gor cl a , lrnvayo l u b ü ros u n u n ela, köprü g i b i , b i r e rk

ıιokt a s ı , bir para l e l ç iz g i den d iğerine geç i l e n b i r kapı o ld u ğu

ıιu d ü ş ü n d ü ğ ü n ü s öy l e d i . Yo ru m u n a g ö re N ag u a l b e n i o

;ıç ı k l ıktan içeri i t m i ş t i ama ben i k i d ü n y;ı ara s ı n cLı . i k i parakl ç i z g i aras ı n da s ı k ı ş ı p k a l m ı şt ı m : b u n e de n l e ele pazar ıιeycl a n ı n claki h areket l i l iğ i , onun b i r parçası o l ı ıı ;ı d a n seyret

ıιeye koy u l m u ştum. N agual ' ı n ben i iterek öte yaka y a geçir

ı ıιeyi amaç l ad ı ğ ı nı , ama ben i m i stenc i m i n onun bu g i ri ş i m i n i

enge ll e d i ğ i ni v e sonuçta ben i m d e ge l d i ğ i ı ı ı \'. i zg i d e , b u ct li ıιyada kal d ı ğ ı m ı söyled i .

Havay o l u b ürosunda n pazar y e r i n e . o radan d;ı d o n J u

; ı n ' l a benim büro d a k i geç i rd i ğ i m cleney i m clen soıır;ı birl i k t e

l lturduğuımız A l ameda Park ı ' n a yürü d ü k . D o n .J ıιaıı ' l a b i rl iki L' b i rçok kez o parka g i t m i ş t i k . '\J e l cr y;ı p m a m ı z gere k t i ğ i n i L ı rt ı �a b i lmem i z i ç i ı ı e ı ı uyguıı yerin orası o l d u ğ u n a i na n ıyordum.

B u l u n d u ğ u m u z yerin e rk i n i n buıιcl a ı ı sonr a k i acl ı m ı n ı ız ı n

ı ı c o l m a s ı g e rek t i ğ i k o n u s u n d a b i r k a r;ır v e reb i l m e s i i ç i n

vaptıkl anm ı z ı gözden ge�· i rı ne y i a m aç l ı yo rd u m . K öp r ü y ü

)'.eçmek kon u s u ndak i y o ğ u n çabamızdan s o n r a , yol a rLıdaşl a rı ın ı bir grup hal i nde b i r arada t u t a b i l ı n e n i ıı bir y o l u n u clü

�Linrneye ç a l ı ş m ı ş , a m a b u n d a başarı l ı o l a m a m aırn � t ı ı n . Önli

ı ı ıüze çıkan taş basamakl arın üzerine ot u rd u k ve konuşırnıına

iıL'n iın iç i n b i l g i lerin sözcü lerle ayrı l m az b i r b Li t ü n l ü k o l u �

ı ı ırduğuna d u y d u ğ u m i n anc ı d i le get i rm e k l e ba�lacl ı ı ı ı . O n l a

ı ; ı , b i r o l ay ya da deney i m i n b i r k a v ram bi�' i ın i nde sözlere

ı li inü�türül rned ikçe, s i l in ip y itmeye m a h k u m o l d u ğ u n u aç ık

Lı d ı m ; b u neden l e de d u nıımıımız hakk ı nd a tek tek b i r değcrk ı ı d i rmede b u l u n m a l a rı n ı i s i yord u ın .

İ l k söz a lan Pablito o l d u . B u nu o l d u k ç a t u h a f b u l d u m ,

1.. ı i ı ıkü ş u a n a değin o l ağan üstü ses s i z k a l m ı şt ı . Özür d i l eye-

rek söyleyeceklerinin, herhangi bir anımsamadan ya da bir

duygudan kaynaklanmadığını, yalnızca bildiklerinden çıkardığı bir sonuçtan ibaret olduğumu belirtti. Kadınların köprüde olup bitenler hakkında söylediklerinin kendisi için anla

şılmaz bir yanı yokmuş. Pablito ' ya göre bu, köprünün sağ

yakası olan tona/dan, sol yakası olan naguala doğru olan çekimle ilgiliymiş. Burada herkesi korkutan, bir başkasının denetimi ele geçirmesi ve bu geçiş için onları zorlamasıymış.

O sırada S ilvio Manuel 'e yardım edenin ben olduğunu kabullenmesi de zor değilmiş. Benim daha iki gün önce aynı

şeyi yaptığımı, köprüde herkesi iteklcdiğimi gördüğünü de

bunun kanıtı olarak belirtti. Ancak o gün, bana yardım edebilecek hiç kimse, onları köprünün öte yakasına çekmek üzere

bir Silvio Manuel yokmuş.

Konuyu değiştirmeye çalıştım ve onlara, bizim deneyimlediğimi türdeki unutma vakalarına amnezi adı verildiğini anlatmaya koyuldum. Amnezi üzerine bilgilerim, durumumuzu aydıılatacak ölçüde değildi, ama beni sanki bir emir veril mişçesine bir şeyi unutabilmenin olanaklı olmadığına

inandırabilecek ölçüde sağlamdı . Onlara birinin, olasılıkla

don Juan' ın , bizlerin şu anda anımsama gücümüzle ulaşamadığımız bir şeyler yapmış olması gerektiğini söyledim. Bumm ne olduğunu tam olarak ortaya çıkartmaya çalışıyordum.

Pablito benim, Sivio Manuel ' le gizli bir anlaşma içinde

bulunan kişinin ben olup olmadığımı çıkartabilmemin çok

öneml i olduğu konusunda ı srar ediyordu . B u noktada,

Lydia'yl a Josefina'nın paralel çizgileri geçmek konusunda

onları zorlayarak üstlendiğim rolden kendisine söz ettiklerini

belirtti. Bu konuyu tartışmak beni oldukça rahatsız etti. Dona Soledad 'l a konuştuğum güne değin paralel çizgileri hiç

duymadığımı söyledim; ama, bu düşünceyi derhal benimsemek konusunda da herhangi bir tedirginlik hissetmemiştim.

Onlara, bir anda zihnimde bir ışığın çaktığını ve birden onun

neden söz ettiğini kavrayıverdiğimi söyledim. Onu anımsadığım an, bu paralel çizgileri kendimin de geçtiğim düşünce-

1 l l)

ÖFKELİ B İ R B Ü Y Ü C Ü ORDU S U

1 l l)

s i ne b i l e inandım. L a Gorda d ı � ı n d a hep s i , para l e l ç i zg i leri

i l k kez ben onl ara söz etti ğ imde d u y m u ş l a rd ı . La Gorda ' ysa

para l e l ç izgi leri, b enden çok kısa b i r s ü re önce doiia S oledad ' dan öğrenmiş.

Pab lito, S il v io M anucl ' l e aramdaki i l i ş k iden söz etmeyi

dened i . Onu enge l l ed i m . H e p i m iz i n köprüde d i ğer yakaya

geçmek üzere u ğraşt ı ğ ı m ı z s ı rada k e nd i m i n-ve o l as ı l ı k l a

d a hepimizi n-o lağan olmayan b i r gerçek l ik d u ru m u na g i rd i ğ i m izin ayrı m ın a o anda varamadı ğ ı m ı söyled im . B u deği

ş i m i n ayrı m ın a ama köprüde b i zden başka k i m se n i n bulunmad ı ğ ı n ı fark edince v arab i l m iş t i m . Orada yaln ı zca biz, sek i z i m iz bu l u nu yord u k . G ü nq l i b i r g ü n d ü , ama b i rd e n b i re gökyüzü b u l u tlanm ı � , saba h ı n o rta s ı n d a parlayan gün ı ş ı ğ ı

alacakara n l ı ğ a dönüşmüştü. B e n kendi kork u l a rı m v e k i ş isel

yoru m l arı m a ö y l e s i ne göm ü l m ü ş o l m ;ı l ı y ı m k i , bu ürküntü

verici değ i ş i m i başta fark edeme m i ş t i m . Geriye döıdüğürni.i zde, d i ğe r insanların etra fta d o l aş t ı k l a r ı n ı görd ü m . Pek i ,

b i z köprü yü geçmeye ç a l ı ş ı rken neredey d i b u imanl ar?

La Gorda ve ötek i ler h iç b i r şey fark etmem i ş lerdi-ger

çekte onlara anlatmam dan önce herhang i b i r değ i � i k l i ğ i n ayr ı m ı n a v a rın aırn ş l a rd ı . Hepsi b i rden h u z u r s u z l u k ve k orku

karı ş ı m ı bir i fadeye y üzüme bak t ı l ar. Pab l i to y i ne at ı l d ı ve

be n i yapmak i stemed i k l e ri b i r şey i �· i ı ı o n l a r ı zor l am ak l a

s uç l ad ı . B u n u n n e olduğunu söy l e m i yord u , ama sözleri n i n

altında yatan i ma d iğerler i n i n de onu desteklemeleri i ç i n yeterl i oldu. B irdenb i re önümde öfkel i bir biiyücü grubu o l u şmuştu. Onlara , köprüde yaşad ı ğ ı m ı z ve bizi içine alan böylesine tuhaf bir dene y i m i her açıdan i ncelemek zoru n d a oldu

ğumu açı k layab il m e k h ay l i zam anı m ı aldı. En sonunda sak i n l eşebi l d i ler, ama bunun neden i , ;ın latt ı k l arı m a i nanma larından çok, duygusal açıdan yoru l ırnı� o l ın a l arı yd ı . La Gorda d a dah i l olmak ü zere tümü de, � idetle Pabl i to ' dan yanayd ı l ar.

Nestor farkl ı bir açıdan yak l a�t ı . Ben i m , o l as ı l ı k l a kendi

eylemleri n i n kapsamı nı n tam olara k ayrı m ı n da o l mayan gö-

nülsüz bir temsilci olduğumu öne sürdü. Diğerleri gibi benim onları yanlış yola sürüklemek üzere görevlendirilmiş olduğuma inanam ıyormuş. Onları bilerek yıkıma doğru sürüklediğimin farkında olmadığımı h issediyorımış, ama yaptı

ğım, tam olarak buymuş. Ona göre paralel çizgileri aşmanın

iki yolu varmış, bu yollardan biri, kişinin bu çizgileri bir

başkasının, d iğeriyse, kendi erk iyle aşabilmesiymiş. S ilvio

M anuel, p aralel çizgileri geçmelerini sağlamak için onları

öylesine korkutmuş ki, bazıları bunu yaptıklarını bile anımsamıyorlarmış. Onlara düşen görev, kendi güçleriyle köprüyü aşabilmekmiş; benim görevimse, onlara engel olmak.

Daha sonra sözü B en igno alarak, don J uan ' ın erkek çömezlerine yaptığı son şeyin, kendimizi bir uçuruma atmamızı sağlayarak paralel ç izgileri geçmemize yardımcı olmak olduğunu söyledi. Benigno, köprüyü geçme konusunda daha ş imdiden bir hayli bilgiye sahip olduğumuzu, ama bunu bir

kez daha başarmak için doğru zamanm henüz gelmediğine

inanıyordu. Köprüde ileri doğru bir adım daha atamamışlardı , çünkü henüz bunun zamanı gelmemiş. Bu nedenle de,

karşıya geçirmeye zorlamakla onları yok etmeye çal ıştığımı

düşünmekte haklılarmış. Düşüncesine göre, kes in bir bilinç

durumunda çizgi leri aşmak, atacakları son adım anlamına

gelecekmiş ve böyle bir adım ancak yeryüzünden yok olmaya hazır olduklarında gerçekleşebilecekmiş.

Daha sonra Lydia geldi karşıma. Herhangi bir değerlendirmede bulunmadı ama, efelenerek, onu ilk kez köprüye nasıl sürüklediğimi anımsamamı

istedi. Kaba bir biçimde benim N agual Juan M atus 'un değil, Silvio Manucl 'in çömezi olduğumu; Silvio M anucl' le benim b irbirimizin bedenlerimize girdiğimizi söyledi.

La Gorda'yla köprü de yaşadığıma benzeyen bir öfke

krizine daha kapıldım. Kendime tam zamanında hakim oldum. Sakin olmalıydım. Kendi kendime defalarca beni anal izlerin ilgilendirdiğini söyledim.

Lydia'ya, bana bu şekilde sataşmanın yararsız olduğunu

ÖFKELİ B İ R B Ü YÜCÜ O R D U S U

bel i rt t i m . Susmak b i l m iyord u . S i l v i o :vLı nuel ' i n ben i nı d endim olduğunu, bu nedenle de ben i ıı ı o n l a r ı n bir parçası o l amayacağ ı m ı söy ledi bağırarak. Rosa ona kat ı l arak, olduğum her şeyi bana S i l v io Manul.' l ' i n verd i ğ i n i söy led i .

Ros a ' ya doğru sözc ükleri kul l a n d ı ğ ı ıdan e nı i n o l u p o l mad ı ğ ı nı sordum . On:ı . sah i p oldıığuıı h e r � e y i S i l v i o Maıuel ' in verdiğ i n i söylem i ş o l nıası gerek t i ğ i ı ı i söy l ed i ıı. K u l l andığı sözcü k lerin doğru olduğunu öne s ü rd ü . B ;ııa olduğum her şeyi S i l v i o M aıuel verıı iş. La Gor da b i l e ona deste k l e yerek c iddi b i ç i m d e h;ıstala ıcl ı ğ ı ıı , t ü ıı gücümtiı tükend i ğ i .

i ç i m d e k i her şe y i n e r i y i p g i t t i ğ i b i r z a m a n ı a n ı m s ad ı ğ ı n ı

söy led i; iştt o zaman. S i l v io M anuel d ur u m a ıtid;ıhale e t n ı i ş

ve bedenime yen i bir yaş:ııı poıı ı p a l a ı ıı ı ş . L ı Corda ' y a giire ,

sonuçlarla uğraşacağıma.gerçek köken l erim i b i l nıem i n daha

yerinde o l u rm u ş . Ona göre , bugüne değ i n bana yard ı m eden

k i ş i n i n Nagual J uan M atus olduğu varsay ı m ı ndan yararlan

ın ı ş ı m . Nagual ü zerinde .sab i t lq nı e m i n nede n i ı ı i n o n u n sözcükl ere duvdufru d ü s k ü n l ü k m ü s . Öte vall(bıı S i l v i o \ıJanue l ,

.r

..__

s

.':ı

_,.

sess i z karan l ı k m ı ş . Onun i 1. i ndcn g itmek i ç i n para l e l ç i zg i le-

ri aşmam gereki yorm u ş . Oysa N agual J uan \1<ıt us ' uıı i 1. i n den giclcbi lme ı ı ı i ç i n yapmanı gerekrn tek ş e y o n u ı ı hakk ı n da konu � nı aknı ı ş.

Siizleri ben im i ç i ı ı saçı ıal ıklan iite lı i\· b i r a n l aıı i LıdL' etm iyord u . Konu ya denk d ü ş t ü ğ ü n e ı n a nd ı ğ ı nı bir yoru ıı ı d a

b u l u n nıaya hazı rl a n ı yord um k i . b i rdenbire ka Lııı karıı aka rı

ş ı k oldu. B e l i rtmek istediğim kon unun ııe olduğunu ç ı kart am ı y ordunı , oysa i k i s a n i ye önce t ü m a ç ı k l ı ğ ı y l a z i h n i nı d c

duru yordu. B u n u n yerine, t u h af bir anı z i hn i m e m u s a l l a t oldu. Bu, herhangi bir konuya i l iş k i n b i r duygu değ i l . geı\ektcn yaşannı ı ş bir o l ay l a i l g i l i yoğun bir aıııyd ı . B i r zam an l ar don Juan ve y ü z ü n ü şu an <,; ı ka rtanı ad ı ğ ı m b i r ad;ını l a b i rl i kte olduğumu anıııs ı yord u m . Ü ç ü m ü z b i r l i k t e . s;ı ıı ı rı m hayata i l işkin bir konu ü zerı ıı de konuşuyorduk. S ağcl<ı . üç dört ıııclr e ilerde ak ı l a l ınaz bir biçi llldc. sarı ı ı ı.<; ı bir s i s duv arı uzaıııyor, a n l ayabil di ğ i m k adarı y l a . dünyayı ı k ı ye böl üyordu . Yer-

den başlıyarak gökyüzüne, sonsuzluğa doğru yükseliyordu.

N i rengi noktalarının yardımıyla yönümü bel irled iğimi ve

sisten duvarın ekseninin doğudan batıya doğru uzandığını

fark ettiğimi anımsadım. O çizginin kuzeyine doğru uzanan

her şey, bildiğim dünyaya aitti. Don Juan 'a çizginin giineyindeki dünyada ne olduğunu sordum. Don Juan beni birkaç

derece döndürdü ve başımı çevirdikçe sisten duvarın da benimle birlikte hareket ettiğini gördüm. Dünya, benim zihnimin kavrayamayacağı bir düzeyde ikiye bölünmüştü. Bölünme gerçek görünüyordu, ama sınır, somut bir düzlemde yer almıyordu; demek ki sınır içimdeydi. Ya da öyle miydi ger

çekten?

Bu anının bir boyutu daha bulunuyordu. Öteki adam ,

dünyayı ikiye bölmenin büyük bir ba�arı olduğunu söylemişti, ama bir savaşçının bu duvarın dönüşünü durdurabilecek

zihin berraklığı ve denetim gücüne sahip olması daha da büyük bir başarıymış. Duvarın içimizde olmadığını söylemişti;

hiç şüphesiz bu ayrım dış dünyadaymış, dünyayı ikiye bölüyormuş ve başımızı hareket ettirdiğimizde, sağ şakağımıza

yapışmış gibi bizimle birlikte dönüyormuş . Duvarın dönmesini önleyebilmek büyük bir başarıymı ş ve böyle bir başarıyı

elde etmek savaşçı ya istediği an duvarı <qabilme gücünü

sağlıyormuş.

Çömezlere biraz önce anımsadığım olayı anlattığımda,

kadınlar öteki adamın Silv io Manuel olduğundan kesinlikle

emin olduklarını söylediler. Sisten duvar konusunda bir uzman olan Josefina, Eligio 'nun diğerlerine karşı üstünlüğünün

duvarı hareket etmeden durmasını sağlayabilme, böylelikle

istediği an duvarın içinde geçebilme yeteneği olduğunu söyledi. R üya sırasında sisten duvarı delip geçmenin daha kolay

olduğunu, çünkü böyle bir durumda duvarın hareket etmedi

ğini ele ekledi.

La Gorc\a, belki de kendisine acı veren bir dizi anıdan

etkilenmiş gibi görünüyordu. Düşündüklerini söze c\ökebilene kadar kıvrandı durdu. Sonra da benim Silvio Manuel ' in

yardımcısı olduğumdan art ı k hiç şüphe s i n i n ol mad ı ğ ı n ı bel i rtti. B izzat N agua l , di kkat l i olmad ığı takd i rde oıu esir alacağım konusunda uyarın ı �. Soledad bile onu uyarm ı � . bana d i kkat etmes i n i , çünkü ruh u m u n i n s a n l a rı e s i r a l d ı ğ ı m ı ve

on l arı emri mde u�ak ol arak k u l l ;ı n d ı ğ ı m ı söyleın i �-k i b u ,

ancak S i lv i o Manuel ' i n yapabi leceği b i r �ey m i � . S i l v io Manuel beni esir alırn � ve buna kar�ı l ık ben ele . yakınıma gelen

herkes i esir alı yorı n uşurn . Kendi s i n i n de, S i l v i o M anucl ' in

e v i ndeki o odada oturduğu ana değ i n büyümün etk i s i a l t ı n d a

yapdığın ı , a m a o an, b i rdenbire om uzları ü zeri nden b i r yük ü n k a lktığın ı h i ssett i ğ i n i söyledi .

L a Gord a ' n ı n sözleri n i n etk is iyle ayağa kalktım ve sendeled i m . M i demde bir bir bo�l u k h i ssed i yord u m . Hangi d urumda olur s a olsun, bana destek o lacağı konusu nda ona güvenebi leceğimden e m i n d i m . İ hanete uğrad ı ğ ı m ı h i ss e t t i m .

Onlara gerçekte ne h i ssett i kleri m i a n l atma11 1 n u y g u n o l acağını d ü�ündüın , ama b i rdenbire kend i m e ge l d i m . R u nun yerine

onlara, b i r sava�çı ol arak tam b i r tara fs ı z l ı k i ç i nde b i r sonuca

vardığım ı , don Juan ' ıı ya�aın ı m ın a k ı � ın ı değ i�tirml'.s i n i n a l tında yatan nedcn iıı, b a n a d a h a i y i bir y a � a m sağlayab i l ın l'. k

olduğunu söy ledim. B ana y<ıpt ı k l arı n ı (kfo larrn değnlendirm i �tim ve heps i nde vardığım somıç aynıyd ı . O . bana özgürl i.i ği.imi.i sağlamı�tı. e n i m de b i l d i ğ i m tek �l'.y, yakı11 1 ındaki lere sağlayab i leceğim tek �ey, ancak özgür!Li k o l ab i l i rd i .

Nestor, ben i desteklediğ i n i bel i rten b i r hareket yaptı v e

bana kar� ı duydukları dü�ın a n l ı ğ<ı bir s o n verıne lcri i ç i n k adın l arı uyard ı . B ana baktı ğ ı nda gözlerinde, a n l amaya ç a l ı �an

ama anlayamayan biri n i n i fades i okunuyordu . B a n a , onl ara

ait, gerçekten garip b i r ku�a benzed i ğ i m i söy k d i . Sevece n l i

ğ i n v e tekdüze l i ğ i n s ı ıı ı rl arı n ı aşa b i l ml'.k i ç i n b i r a n ben im

varlı ğ ı m a gereks i n im duyın u� l ard ı . Ş im d iyse özgürd ü l e r v e

o n lara e n g e l o lacak h içbir �ey yoktu . B e n i m l e birl i kte k a l m al arı h iç �i.i phe y o k k i hoşm u � , ama bu, o n l a r i c; i n ö l ü m c ü l o l acakını �·

Çok d u y g u l a n m ı � a benziyordu. Yanı m a ge l d i v e e l i n i

omuzuma koydu . B u dünya üzerinde b i r d a h a h i ç k ar�ı l a�m ayacağ ımızı hissetti ğ i n i ; küçük i nsanlar gibi tart ı �arak , � i k ayet edere k , b i rb i ri m i z i s u ç l a ra k a y r ı l m am ı zdan ü z ü n tü duyduğun u söyledi . Benimle, kendi adt11 a değ i l , diğerlerinin

adına konuştuğunu be l i rten Ncstor, a ra larından ayrılm am gerektiğini , çünkü artı k bir arada bulunmamızın olanak cl ı � ı olduğunu düşünüyordu . La Gorcla ' nı n b i rlikte oluşturduğumuz yılan bet i m l emesini e n ba�ta kendisine gülünç gel m i ş . Ş i m diyse fikrini değiştirm i ş , b u düşünce artık ona gül ünç gelmiyormuş. Bir gru p olarak başarı l ı olabi lmem i z için son �an sı

ınızmış bu.

L_Pon Juan bana yazgımı alçak gönü llülük içinde kabıı l

etmeyi öğretmişti.

"Bi savaşçını n yazgısının akışı değ i şmez," elem işti ban;i

bir seferinde. "Çet in olan, onun bu katı sın ırlar içinde ıı creyt

v arab i leceği , k u s u rsuzluğunu n e ölçüde koru y a b i l eceği d i r.

Eğer yolunun üzerinde engel lerle karş ı laş ı rsa, savaşçı kendi

kusursuzluğu iç inde bu engel leri yenmek üzere onl<ırl a sava

ş ı r. Eğer yolunun üzerine dayanılmaz güçlüldcr ve ac ı l ar ç ı karsa, yazgı s ı nı n ç iz d i ğ i yolu saçını n b i r te l i kadar bile de

ğiştiremez. _j

Atacağımız b i r sonr a k i adım ı n bize bulunduğumuz yerin

e rk i n in işaret etmesine i l işkin olara k en ba�ta verm i ş oldu

ğum kararın doğru olduğunu dü�ündüm. Ayağa kal k t ı m . Ötek i l er başlarını çev i rd iler. La Gorcla y a n ı m a gel d i ve hiçb i r

�ey olmamı� g i b i oradan ayrılmanı gerekt i ğ i n i , kendisinin de

daha sonra b ana yeti�cceğini ve eşl i k. edeceğini söyledi. Ö l'kclenmi�tim. B ana k <ıtılması için hiçbir neden bulunmad ı ğ ı n ı

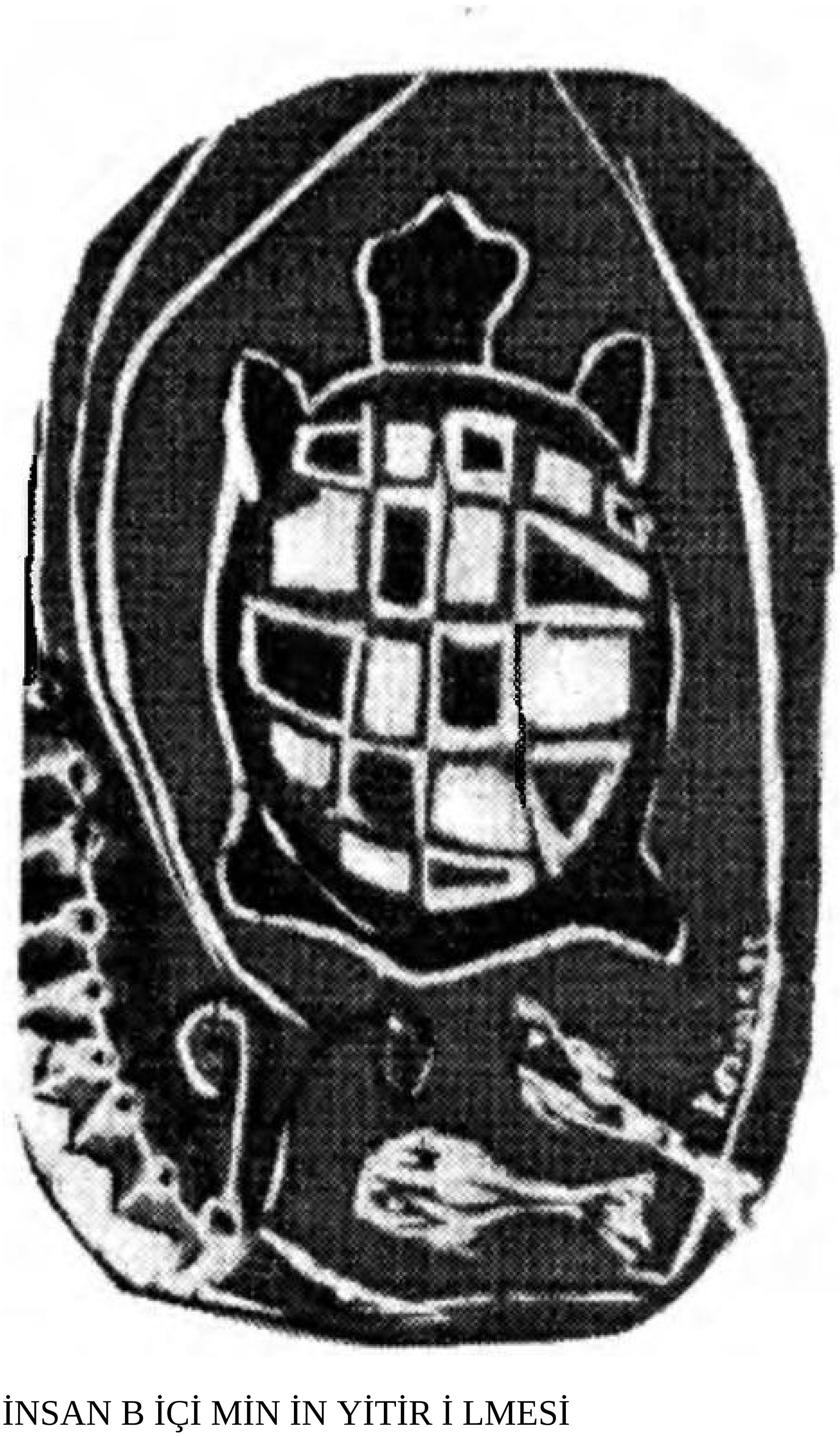
söylemek i sted i m . O da diğerl e rine kat ı l mayı seçrn i�ti. İh a nete uğrad ı ğ ı m ı h issett i m . Neler hissett i ğ i m i anlamış gibiyd i . Sakin b i r sesle bana, k.tiçi.ik i nsanlar ol arak değ i l , bire r sava�çı olarak yazg ı l arı ın ı z111 e m i rlerini b i rl i kte yerine get i rmem i z gerektiğ i n i söyledi.

Bölünı İ k i

R ü va Gi)rm e S a n at ı

Birkşitalç i ay

İNSAN B İÇİ MİN İN YİTİR İ LMESİ

Birkşitalç i ay

bölgsonra,

eleri n gr

e ubun

yerlq d iğer ü y

melcrinc eleri n i n

yardım Mek

etm s

e i

s knai ' n

n ı n

ar çedından, l a Gorda Arizona ' ya taş 1 11d ı . B öylece, çömezl ik deney imimizin en tuhaf ve en sürükleyici k ı s m ı n1 11 b i l i nmezl iklerin i çözmeğe ba�ladık. Ba�;l angıçta i l i � k i k r i m i z h ay l i gerg i nd i .

Alameda Park ı ' nda b irbirimizden ayrı l ı rken ona kar�ı b issettiğim duygul ardan kend i m i kurtarab i l mek ben i m için ol duk

ça zordu. Di ğerlerindense biç haberim yok l u . Nerede ol dukl arı nı bilmesine rağ men , l a Gorda bana h içbir �ey söylemed i .

O n l arın n e l e r yapt ı k l arın ı öğrenmem i n gere k s i z ol duğ unu

düşünüyordu.

Görünürde La Gorda ' y l a aramızda hiçbir soru n yokmu�

gibi görünüyordu . Yine ele, bana karşı öte k ilerin tarafmı tutmuş olmasını kendime bir türlü yediremi yordum . Bu duyguyu asla bel l i etmemiştim, y i ne de h issed iyordum . H iç b i r şey olmamı� gibi ona yardımcı o l u yor

ve el im den geleni yapıyordum. fak at kusursuzluk bunu gerekt irdiği için böyle dav-

ranıyordum. Bu benim görevimdi; yerine getirmek için seve

seve ölüme gidebilirdim. Kendimi, modern kent yaşamın ın

karmaşası içinde ona yol göstermeye, onu eğitmeye adadım;

İngilizce öğrenmeye bile başlamıştı. İnanılmaz bir ilerleme

gösteri yordu.

Üç ay hızla geçti. Ancak, Los Angeles 'da bulunduğum

bir gün, sabahın erken saatlerinde başımda dayanılmaz bir

basınçla uyandım. B u bir baş ağrısı değildi; daha ziyade kulaklarımda çok yoğun bir ağırlık hissediyordum . Aynı ;ığırl ı

ğı gözkapaklarımda ve damağımda ela hissediyordum. J\tqimin yükseldiğ inin fark ettim, ama ateş yalnızca karamın

içindeydi . Takatsız bir biçimde yerimden doğru lmaya çalıştıın. Bir kriz geçiriyor olduğumu sandım. Aklıma ilk gelen,

yardım istemek oldu, ama her nasılsa kendime gelebildim ve

sakinleşmeye çalıştım. Bir süre sonra, başımdaki basınç hafiflemeye başladı, ama bu kez boğazımın üzerinde düğümlenmişti. Nefes alamadığımı h issediyordum, bir süre tıkanır gibi oldum ve öksürdüm; daha sonra basınç yavaş yavaş

göğsüme, kasıklarıma, bacaklarıma cloğnı ilerledi , sonunda

beden imi terk etti.

Bana olanlar her ne ise, yaklaşık iki saat sürnıüştü. Bu

iki işkence saati boyunca sanki bir şey bedenimin içinde aşa

ğılara doğru ilerliyor, dışarı çıkmaya çalışıyordu. Bu şeyin

içimde bir halı gibi yuvarlandığını hissediyordum. O sırada

bunu bedenimin boşluğu içinde hareket eden bir kabarcığa

da benzetmi ştim. Ancak bu imgenin yerine birincisini yeğledim, çünkü k atlanarak büyüdüğünU hissediyordum . Tıpkı

kıvrılan bir halı gibi giderek ağırl aşıyor, aşağılara doğru indikçe daha acı verici oluyordu. Acını n dayanı lmaz hale geldiği iki bölge, dizlerim ve ayaklarım, özellikle sağ ayağım oldu. Acı ve basınç bütünüyle kaybolduktan sonra bile otuz

be� dakika boyunca sağ ayağım sıcaklığını korudu.

La Gorda, anlattıklarımı dinledikten sonra, insan biçimimi bu kez kesinlikle yitirdiğimi, kalkanlarımın tümünü, hiç

iNSAN B iÇİ Mİ N İN Y iTİ R İ LMESİ

deği l se büyük bir bölümünü indird i ğ i m i söyledi . H a k l ı ydı

da. Nasıl olduğunu bilmeden , hatta neler olup bittiğinin fark ı n a varmadan , bana son derece y abancı gelen b i r konumda

b u l ımı ştum kend i m i . Yaban c ı l aş m ı ş , i l g i s i z le ş m i ş t i m . La

Gord a ' n ı n bana yapm ı ş oldu k l a rı artık u m urumda değ i l d i .

B ana yaptığı saygısızl ığı affettiğim i ç i n değ i l ; sanki herhangi

b i r i hanet hiç olmamış g i b i y d i . İç i m d e la Gord a ' ya ya da

herhangi b i r i ne yöne l i k , açık ya da g i z l i , k i n k a l ma m ı ş t ı .

H i ssett i ğ i m , i stenç l i b i r i l g i s i z l i k ya da uyuşukluk d e ğ i l d i ;

b i r yabanc ı l aşma. hatta b i r yalnı z l ı k isteği b i le deği l d i . Daha

çok , garip bir uzaklaşma duygusu, y aşadığım anı n derinliklerine dalab ilme ve bunun dışında hiçbir şey düşünmeme yeteneğiydi bu. İ nsanl arın yaptıkları ben i etk i lem i yordu. çünkü artık hiçbir bekl entim kalmam ıştı. Tuhaf bir huzur duygusu,

yaşamımın başat gücü hal ine gel m i ş t i . � B i r savaşçın ı n yaşam ın d a k i k a v r a m l ardan b i ri n i -yan s ı z l ı ğ ı-uygu l ad ı ğ ı m ı

h i ssedi yordum . L a G orda , kav ram ı y a l n ızca u y gu l a m an ı n

ötesine geçtiğimi söylüyordu; o n a göre b u k av ram ı yaşı yordum.

Don Juan · la böyle b i r şeyi tam olarak gerçekleşt i rebi lme

olasılığım üzeri ne uzun uzun tartışmıştık. B ana yans ızl ı ğ ı r

bilgel ik anlamın a gel mediğini söylem i ş t i , ama yine d e yansızlık bir avantaj m ı ş . çünkü savaşçıya bel l i durunı l a rı yeniden değerlendi rebi

lmes i , konuml a rı yen iden gözden geç i rebi lmesi için bir a n l ı k da olsa bir d uraklama fı rsatı veriyormuş. B un u n l a b i r l i kte, be l i rt t i ğ i ne göre . bir savaşçın ı n bu fazl adan anı amacına uygun ve doğru biçi mde k u l l anabi lmes i için t üm yaşamı boyunca hiçbir şeye boyun eğmeden mücadele etnıesi gere k iyormuş. 1

Böyle b i r duyguyu dene y i m leyeceğim konusunda umudum yoktu. A n l ad ı ğ ı m kadarı y l a, kend i l i ğ i nden ge l i şen bir

duygu değ i l d i bu. B u nun sağl ayacağı yararlar üzerine düşünmek, ya da nasıl ortaya ç ıkabi leceği ne i l işkin olası l ı k la r üzerine akı l yürütmek de b i r somıç vermeyecekti. Don Juan ' ı tanıdığım y ı l l ar boyunca, dünyayl a a ramdaki bağlard a s ürekl i

bir azalma hissetm iştim, ama bu süreç entelektüel düzlemde

gerçekleşmişti; gündelik yaşamımdaysa, insan biçimimi yitirdiğim ana değin herhangi bir değişim yaşamamıştım.

La Gorda'yla, insan biçiminin yitirilmesi kavramının,

bir çömezin eğitim sürecinde belirli bir eşiğe ulaştığında,

onu kuşatan bedensel bir duruma bağlı olduğu görüşü üzerinde tartıştık. Böyle de olsa, tuhaftır, la Gorda ' yla benim

için insan biçiminin yitirilmesinin nihai sonucu, yalnızca pe

şinden koşulan ve kutsanan yansızlık duyumunun elde edilmesi değil, aynı zamanda o kolay kolay yakal anamayan

anımsamanın da gerçekleştirilmesi olmuştu. Ve bu durumda

aklın payı çok küçüktü.

Bir gece, la Gorda'yla bir film üzerine konuşuyorduk.

Açık saçık bir film izlemişti ve film hakkında ne düşündüğünü merak ediyordum . Filmi hiç beğenmemişti. Bu tür şeylerin kişiyi zayıflattığını, bir savaşçı olmanın, Nagual Juan Matus gibi tam bir cinsel perhiz içinde disiplinli bir yaşam

sürdürmeyi gerektirdiğini söyledi.

Ona don Juan' ın kadınlardan hoşlandığını, bakir olmadı

ğını bildiğimi, bunun da güzel bir şey olduğunu söyledim.

"Delisin sen ! " diye bağırdı, sesinden eğlendiği anlaşılıyordu. "Nagual kusursuz bir savaşçıydı. O, şehvetin ağlarına

hiçbir zaman yakalanmadı."

Neden don Juan ' ın bakir olmadığını düşündüğümü merak etti. Ona, çömezl iğimin başlarında Arizona'da yaşadığımız bir olaydan söz ettim. B ir gün, oldukça yorucu bir yürüyüşten sonra don Juan' ın evinde dinleniyordum. Don Juan tuhaf bir biçimde sinirli görünüyordu. S ık sık kapıdan dışarı

bakmak üzere yerinden kalkıyordu. B irisini bekliyor gibiydi.

Daha sonra aniden bana bir arabanın yoldaki dönemece ulaştığını ve eve doğru geldiğini söyledi. Gelen kişi, bir kız, bir

arkadaşıymış ve ona battaniye getirmiş. Don Juan ' ın utandı

ğını o güne değin hiç görmemiştim ve onun ne yapacağını

bilemez derecede rahatsız görünce son derece üzüldüm. Kızı

görmemi istemediğini düşündü m . Ona g izlenebileceğimi

İNS AN B İÇ İ M İNİN YİTİR İ LMESİ

1 3 1

söyledim, ama odada gizlenebileceğim bir yer yoktu. Bunun

üzerine, yere uzanmamı söyledi ve üzerime bir hasır serdi.

Dışarıda bir arabanın durduğunu duydum, hasırın deliklerinden, kapının önünde ayakta duran bir kız görünüyordu. İnce,

uzun boylu , çok genç bir kız. Çok güzel olduğunu dü�ündüm. Don Juan, alçak, sevecen bir sesle ona bir �ey söylüyordu. Daha sonra dönerek eliyle beni gösterdi.

"Carlos hasırın altında gizleniyor," derni�ti yüksek sesle.

"Ona selam ver. "

K ı z son derece dostça bir ifade ile bana e l sallaımş, merhaba demişti. Kendimi budala gibi hissetmiş, beni böylesine

utandırıcı bir duruma soktuğu için don Juan ' a öfkelenmiştim. Açıkça, böyle davranarak kendi gerginliğini hafifletmeye çalışıyor, ya da daha da kötüsü, benim önümde kıza hava atıyordu.

Kız gidince öfke içinde ondan bir açıklama istedim. İçtenlikle, kendini engell eyemediğini, çünkü ayakl arı m ın gördüğünü ve ne yapacağını bilemediğini söyledi. Bunu duydu

ğumda, çevirdiği dolabın ne olduğunu tam olarak anlamıştıın; genç arkadaşıyla bana hava atıyordu. Ayaklarımın görünmesi olanaksızdı, çünkü dizlerimi kalçamın altında doğru çekmiştim. B i l i yormuş gibi gülümsedim ve don Juan bana

kadınlardan, özellikle de o kızdan hoşlandığını itiraf etmek

zorunda kaldı.

O olay hiç aklımdan çıkmamıştı. Don Juan 'sa bu konudan bir daha hiç söz etmedi. Ne zaman konuyu açsam, beni

hep susturuyordu. O kızı c.lüşünmek benim için neredeyse bir

saplantı halini almıştı . Bir gün, kitaplarımı ok uduktan sonra beni arayacağını umuyordum .

L a Gorda çok tedi rgin oldu. Ben konuşurken oda11 1 n içinde apğı yukarı yürüyordu. Ağlamak üzereydi. Tehlikeli olabileceğini clüşünclüğüm çeşit çe?it dolambaçlı i lişki ağları geldi akl ıma. La Gorcla 'nın bencil olduğunu ve başka bir ka-· dın tarafından tehdit edilen bir kadın gibi davrandığın ı di.i �ündüm.

RÜYA GÖRME SANATI

"Kıskandın mı, Gorda?" diye sordum.

"Aptallaşma," dedi öfkeyle. "Ben biçimsiz bir savaşçıyım. Kıskançlık ya da sahiplenme duyguları kalmadı bende."

Genaroların bana 'la Gorda Nagual ' ın kadınıdır ' dediklerini söyledim. Güçlükle duyulan bir sesle konuşmaya başladı.

"Sanırım öyleydim ," dedi ve yüzünde anlaşılmaz bir ifadeyle yatağının üzerine oturdu. "Öyle olduğumu sanıyordum. A ncak nasıl olduğunu bilmiyorum. Nagual Juan Matus 'un senin için anlamı neyse, benim için de öyleydi. O, bir erkek değildi. O N agualdı. Cinsellikle ilgilenmezdi."

Ona don Juan 'ın o kızdan hoşlandığını anlattığından

emin olması gerektiğini söyledim.

"Onunla yattığını söyledi mi?" diye sordu la Gorda.

"Hayır, söylemedi, ama anlattıklarından böyle olduğu

rahatça anlaşılıyordu," dedim.

"Nagual 'ın senin gibi olmasını isterdin, değil mi?" diye

sordu küçümser bir ifadeyle. "Nagual kusursuz bir savaşçıydı."

Haklı olduğumu ve düşüncemi sorgulamaya gerek olmadığını düşünüyordum. Salt la Gord a ' yı eğlendirmek için,

genç kadının don Juan 'ın metresi değil de, çömezi olabilece

ğini söyledim.

Uzun bir sessizlik oldu. Söylediklerim beni de rahatsız

etmişti. O ana değin bu hiç aklıma gelmemişti. Kafamı bir

önyargıya takmıştım ve başka bir olasılığı aklıma bile getirmemiştim.

La Gorda genç kadını betimlememi istedi. Bunu yapamadım. Yüzüne dikkatle bakmamıştım. Yüz hatlarına dikkat

edemeyecek ölçüde öfkeliydim ve utanmıştım. O da bu uygıııısuz durumdan rahatsız olmuş, aceleyle evden çıkmıştı.

l .;ı (iorda, nedense genç kadının Nagual ' ın yaşamında

\ ı ık nı ırnı taşıyan bir insan olduğunu düşündüğünü söyledi.

l l ı ı ı ı ı ı ı ı 1 1 1ı· ıim- . don Juan 'ın tanıdığımız dostları üzerine ko-

İ N S A N B İÇ İ M İ N İ N Y İT İ R İ L M E S İ

mışmaya başladık. Ona don Juan ' ın zaınan zaman beni de

götürdüğü peyote törenlerini, orada gördüğüm herkesi ayrıntılı olarak betimledim. Hiçbirini tanı m ıyordu. O zaınaıı, don

Juan 'la il işkisi bulunan tanıdığım insanların say ıs ının onun

tanıdıklarından daha çok olabileceğ inin farkına vardım. Ancak söylemiş olduğum bir şey onun, genç bir kadının Nagual ' la Genaro ' nun da bulunduğu küçük beyaz bir arabayı kullanırken gördüğü bir anı s ı nı canland ı rdı. Genç kadın. iki adamı la Gorda ' nı n evine bırakmış. gitmeden önce la Gorda'nın yüzüne bakırnş. La Gorda genç kadının Nagual 'la Genaro y

'

o arabas ına alan herhangi biri olduğunu düşünmüş. La

Gorda' nın anlattıklarını dinlerken. don Juan 'ın evinde gizlendiğim hasırı n altın cl<ın kalkt ı ğ ı mda d ı şarıda beyaz bir

volkswagen ' in gözden kaybolduğunu gördügüın ü anımsadım.

Ona, don Juan ' ın görmüş olduğum bir diğer dostundan

daha söz ettim. Bu, kuzey Meksika'da bir kasabanın pazar

yerinde bana peyote veren bir adamdı. Bu adanı ela yıllarca

zihnimden çıkmamıştı. Adı Vicente ' ydi. Bu adı duyar duymaz la Gorda 'nın bedeni sanki bir sinirine dokunımışuın gibi

irkildi. Sesi tizlqti. Benden adamın adını bir kez daha söylememi ve onu betirnleıneın i istedi. Bir kez daha. herhangi bir

betimlemede bulunamı yordum. Adamı on yılı aşk111 bir süre

önce yalnızca bir kez, birkaç dakikalığına görebilmiştim.

La Gorda ' yl a birlikte gergin bir dönem geç iriyorduk.

Birbirimize değil, bizi tutsak eden şey ne ise, ona kızıyorduk.

Eksiksiz b içimde anı msamaları m ı z ı hı zlandı ran son

olay, ü�üti.ip ateşlendiğim bir gün ortaya çıktı. Yatağımda yat ıyor, arada s ı rada uykuya dalıyor. yeniden u yanı yorcluın.

/.ihıiimde çe�itli amaçsız dü�üncclcr geziniyordu. Bütün gün

kafama eski bir Meks ika sarkısının ez!.!isi takılıııstı. Bir an,

;

�

;

dü�ümde birinin bu şarkıyı g itarla seslendirdiğini gördüm.

l ·:Zginin tekdüzel iğinden �ikayet ettim ve protesto ett iğim in-

san, gitarı karnıma doğru fırlattı . Gitarın bana çarpmasın ı

önlemek için geriye doğru sıçradım, kafam duvara çarptı ve

uyandım. Gördüğüm düşü anımsamıyordum ama ezgi aklımdan çıkmıyordu. Gitarın sesini unutamıyordum; beynimin

içinde çalıp duruyordu. Yarı uyanık, ezgiyi dinlemeye koyuldum. B ir rüyaya giriyor gibiydim. Gözlerimin önünde eksiksiz ve ayrıntılı bir rüya görüntüsü belirdi. Bu görüntüde yanıma genç bir kadın oturmuştu. Yüz hatlarını tüm ayrıntılarıyla seçebiliyordum. Kim olduğunu bilmiyordum, ama onu görmek beni çok şaşırtmıştı. B ir anda tamamen uyanmıştım_

O yüzün bende yarattığı tedirgi'nlik öylesine yoğun olmuştu

ki, yerimden kalktım ve odanın içinde bir aşağı bir yukarı

yürümeye koyuldum. Bedenimden ter boşanıyordu, odadan

dışarı çıkmaya korkuyordum. La Gorda'dan da yardım isteyemezdim çünkü Josefina'yı görmek üzere birkaç günlüğüne

Meksika'ya gitmişti. Karın bölgemi güçlendirmek üzere belime bir çarşaf bağladım. Çarşaf, dalgalar halinde bedenimin

içinde akıp giden sinirli enerjiyi dindirmeme yardımcı oluyordu.

Odanın içinde aşağı yukarı gezindikçe, zihnimdeki görüntü dağılmaya başladı. Ancak benim arzu ettiğim gibi huzurlu bir unutuşa değil, karmaşık, eksiksiz bir anımsayışa dönüştü. B ir zamanlar, bir tahıl ambarında üst üste yığılmış

arpa, buğday çuvallarının üzerinde oturduğumu anımsıyordum. Genç bir kadın, aklıma takılan o Meksika şarkısını söylüyor ve gitar çalıyordu. Gitar çalışıyla dalga geçince gitarın sapıyla kaburgalarımı dürtmüştü. Orada benimle birlikte oturan başkaları da vardı, la Gorda ve iki adam daha. Adamları

iyi tanıyordum, ama genç kadını çıkartamamıştım. Anı msamaya çalıştım, ama durum umutsuz görünüyordu.

Her yanımı soğuk ter kaplamış halde yeniden yatağıma

uzandım. Sırılsıklam olmuş pijamalarımı çıkartmadan önce

kısa bir süre dinlenmek istemiştim. B aşımı yüksek bir yastı

ğın üzerine koyduğumda, zihnim biraz daha açıldı ve gitarı

ç alanın kim olduğunu anımsadım . O, Nagual kadındı; l a

İNSAN BİÇİMİNİN YİTİRİLMESİ

Gorda ve benim i ç i n yeryüzündeki en önem l i insan. O, N agual adam ı n d i ş i benzeriydi; onun e ş i ya da kadını deği l , kar

ş ı lığıydı . Gerçek bir l iderin berraklığına v e yetkesine s ah i p t i .

B i r kadın olarak, bizleri bes l i yordu.

Bel leği m i daha fazla zorl amaya cesaret edemedi m . Tam

anlamıyla anımsamaya dayanamayacağı m ı seziyordum. Anlaşı lmaz duygulara kapı ldım. Onun e n s af, en yansız ve en

der i n sevecen l i ğ i n k i ş i l e ş m i ş b i ç i m i olduğunu bil iyord u m .

La Gorda ' nı n ve beni m Nagual kadın ı hayattak i h e r şeyden

daha çok sevd i ğ i m i z i söylemek yal an olmazdı . B ize ne olmuştu da onu böyle unutab i l m i ş t ik'1

O gece yatağımda yatarken öylesine huzursuzl aşını ş t ı m

k i yaşamımdan kayg ı l an maya baş lamıştı m . B i r şarkı m ı rı ldandım ve bu şarkı ben i m için yönlendiri bir güç oldu. Ancak biraz olsun sak i nleşebi ldiğimde kendi kendime d e fal arca tekrar ettiğim sözcükleri n de o gece zihn i mde bel i ren bir anı

oldukları n ı anı msadım; bu sözler bir formü l , biraz önce deneyimlemiş olduğum gibi bir zihin kargaşasından beni çekip

ç ıkartan büyül ü sözlerd i ler.

Yazgımı yöneten güce tes l im oldu m .

H içbir şeye yapışıp k almayacağı m , böylece, savunacağım

hiçbir şey olmayacak.

Zihn imde hiçbir düşünce olmayacak, böylece, göre b i lece

ğ i m .

H i ç korkum olmayac ak , böy lece kendi kend i m i anı m s ayaca

ğ ı m .

Formülün, o zaman ne anlama geldiğini çık aramadığım

hir dizesi daha vard ı .

Yansız v e rahat,

B ir ok gibi fırlayıp Kartal 'ı aşacağı m özgü r olmak i ç i n .

Hasta v e ateşler i ç inde olmam , bir tampon h lev i n i gör-

RÜYA GÖRME SANATI

müş; yapmış olduğum şeyin, ya da hiçbir şey yapmamış olduğuma göre, bana olan şeyin ana etkisini saptırını ş olabil irdi.

La Gorda' yla ilgili bulanık anılarım, ya da orta Meksika'daki o evde yaşamış olduğuma ilişkin önsezi bir anlamda

hayatımın gidişatını ciddi biçimde değiştirmişti, ama Nagual

kadını anımsamanın yanında bunlar hiçbir şey sayılmazdı .

H içbir şey ! Bunun nedeni, anıl arın geri getirdiği duygular

değil, daha çok onu unutmuş olmamdı; ve bu, kişinin bir adı

ya da bir ezgiyi unutmak gibi değildi. O açığa çıkma anından

önce zihnimde onunla ilgili hiçbir anı bulunmuyordu. Daha

sonra, bana bir şey oldu, ya da üzerimden bir şey kalktı ve

kendimi, yaşamıma o ana kadar giren en önemli, ama daha

önce hiç karşılaşmadığım insanı anımsıyor buldum.

La Gorda'ya anımsayışını anlatabilmek için, iki gün daha geri dönmesini beklemek zorunda kaldım . Nagual kadını

anlatır anlatmaz la Gorda da onu anımsadı; farkındalığı bir

şekilde bana bağlıydı.

"Beyaz arabada gördüğüm kız Nagual kadın dı ! " diye

bağırdı la Garda. "Bana geri dönmüştü ve ben onu anıınsayamamıştım. "

S özlerini duyuyor, ne anlama geldiğini kavrı yordum

ama dikkatimi onun sözlerine vermem bir hayli zamanımı

aldı. Dikkatim dağılmıştı ; sanki gözlerimin önüne bir ışık

yerleştirilmiş, daha sonra da giderek kısılmıştı. Bu ışığın kısılmasını engelleyemezsem öleceğimi düşünüyordum . Birdenbire bir kasılma hissettim ve benliğimin birbirinden ayrılan iki bölümünü bir araya getirdiğimi anladım; don Juan'ın evinde gördüğüm genç kadının Nagual kadıı olduğunun ayrımına varmıştım.

O anda yaşadığım duygusal çalkantılardan kurtulmama

la Garda yardım edemezdi. Çalkantılı bir ruh hali içindeydi.

Hıçkıra hıç kıra ağlıyordu. Nagual kadını anımsamanın yarattığı duygusal şok onu gerçekten sarsmıştı .

"Onu nasıl unutabildim'7 " diyerek içini çekti.

Yüzünü bana döndüğünde gözleri nde b i r ş üphe parı ltısı

sezdi m .

"Onun varlığı hakkında hiçbir fikrin yoktu, değ il mi?"

diye sordu .

B aşka b i r durumda, bana sorduğu sorunun küstahça, hakaret yüklü b i r soru olduğunu d ü şüncbi l ircl inı . ama ben ele

aynı şeyleri onun için düşünüyordum . Anlattık l arından fazlasını bildiğini düşünüyordum.

" H ay ı r, yoktu , " eled i m . " Ya sen i n ? Sen i n haberin var

mıydı ondan?"

Yüzüme öyle masum ve şaşırnı ı ş b i r i fade ile baktı k i ,

şüphelerim b i r anda s i l indi.

" Hayır , " d i ye yanıt verd i . "B ugüne eleğin bilmi yordum.

O ve N agual Juan Matus ' la Oaxaca ' daki meydanda. bankta

oturduğumuzu şimdi aıımsıyonı m . Bunu yaptığımı da oıı un

yüzünü ele anını s ıyorclum, ama tüm bunları n b i r düş olduğumı sanıyordum hep. Her şeyi hem b i l i yor, hem de b i l m i yordum. Peki neden bunun bir düş olduğunu düşündüm> B i r an pani ğe kapı lmıştım. Daha sonra kusur s u z bir bi

çimde ayrı mına v armaya başladım ki, o komı ş tukça b i l inc imde bir yerde b i r kanal aç ı l ı yord u . B i rdenbire, ben i m de

don Juan ve Nagual kadınla b i rl i kte o bankta otur m u ş oldu

ğumu an ladı m . O anda onlarla her b i rl ikte oluşumda deneyimlediğim bir duyguyu anımsad ı m . B u , hayal bile edilemeyen bir bedensel hoşnutluk, mutluluk. eks i z l i k l i k duyumuydu. Don Juan ve Nagual kadının kusursuz b i rer varlık olduklarını ve onlarla birlikte olman ı n benim için gerçekten büyük bir şans olduğunu düşündüm. O bankta dünyanın en m i.ikeın

ınel v arl ıklarıyla yan yana oturmakla, belki de i nsani duygularımın özüne varm ı ş t ı m . B i r keres inde don Juan 'a, yaşadı

ğım bu duyguyu saf, bozulmam ı ş , kes i n t i s i z saklayabil mek

için ölmeye hazır olduğumu t i.i m kalbimle söyle m i ş t i m .

La Gorda ' ya bu anım ı anlattım. B ana n e demek isted iği

ıııi an ladığın ı söyled i . Bir an i ç i n sessiz kaldık ve daha sonra, anıın sayı�ımızın yarattığı duygusal yogunluk bizi tehl ike-

li bir hüzün, hatta umarsızlığa itti. Ağlamamak için duygularımı güçlükle denetleyebildim. La Gorda, yüzünü koluyla

örtmüş, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

B ir süre sonra sakinleştik. La Gorda gözlerimin içine bakıyordu. Ne düşündüğünü biliyordum. Gözlerinden sorununu okuyabiliyordum. Bunlar, günlerdir benim de zihnime takılan sorulardı. Nagual kadın kimdi? Onunl a nerede karşılaşmıştık? Nereden geliyordu? Diğerleri de onu tanıyorlar mıydı?

Tam bunları sormak üzereydim ki, la Gorda bana engel

oldu.

"Gerçekten bilmiyorum," dedi ve bu soruyu bana yöneltti. "Bunun yanıtını senden bekliyordum. Nedenini bilmiyorum, ama neyin ne olduğunu senin anlatabileceğini düşünüyorum."

O yanıtı benden bekliyordu, bense ondan. Durumumuzun tersliğine güldük. Ondan Nagual kadın hakkında tüm

bildiklerini anlatmasını istedim. La Gorda iki üç kez birşeyler söyleme girişiminde bulundu, ama düşüncelerini bir türlü

toparlayamıyordu.

"Nereden başlayacağımı gerçekten bilm iyorum, " dedi .

"Tek bildiğim şey, onu sevmiş olduğum."

Ona, benim de aynı duyguları paylaştığımı söyledim.

Nagual kadını her anımsadığımda, ilahi bir hüzün beni pen

çesine alıyordu. Konuşurken, bedenim sarsılmaya başlamıştı.

"Sen ve ben onu seviyorduk," dedi la Gorda. "Bunu neden söylediğimi bilmiyorum, ama onun bize sahip olduğunu

biliyorum."

Bu sözlerini bana açıklaması için onu zorladım. Bunu

neden söylediğini bilemiyordu. Sinirli bir tonda konuşuyor.

duygularını değerlendiriyordu. Karın boşluğumda bir çarpıı

tı hissettim. La Gorda'yı konuşması, söyleyeceği bir şey

yoksa daha önce söylediklerini tekrar etmesi, susmaması iı;iıı

zorladım. O konuştukça sesi, farklı bir zaman boyutuna gc

çebilmem için bir kanal işlevini görüyordu. Sanki kanım damarlarımda olağanüstü bir basınçla, süratle akıyordu. Her

yanım karıncalanmaya başlamıştı ve o anda çok net bir anı

canlandı. Bedenimde, Nagual kadının, Nagual ' ı tamamlayan

varlı k olduğunu hissettim. O, N agu al ' a huzur, mükemmellik,

güven, kurtuluş duygusu sağlıyordu.

La Gorda'ya Nagual kadının don Juan ' ın ortağı olduğu

ıu sezdiğimi söyledim . La Gorda şaşkın lıkla yüzüme baktı.

l layır der gibi yavaşça başını salladı.

"Onun Nagual Matus 'la hiçbir ilgisi yoktu, seni şaşkın,"

dedi sert bir ifadeyle. "O senin içindi. Bu yüzden sen ve ben

ı ına aittik."

La Gorda ' yla bakıştık. Kendisine de mantıksız gelen clü

�iinceleri istemeden dile getirdiğinden emindim .

"O senin içindi de ne elemek l a Gorda'?" diye sordum

ııı.un bir sessizl ikten sonra.

"O, senin ortağındı," dedi. "Siz ikiniz bir ekiptiniz. Ben

1 1ı ı tın himayesi altındaydım. Ve o, bir gün geri vermem koşul ı ı y 1 a seni bana emanet etti . "

L a Gorda' ya tüm bi ldiklerini bana anlatması için yalvard ı ıııı, ama başka hiçbir şey bilm iyordu sanırım. Gücümün tükrndiğini hissettim.

"Nereye gitmiş olabilir?" eledi la Gorda birdenbire. "Bu

ıııı tahmin edemiyorum. Nagual 'la değil, sen inle birl ikteydi.

) ı ı anda burada, aramızda olabilir. "

Bir kez daha bir şüphe v e korku krizine girdi. Beni, Na

ı·ı ı;ıl kadını Los Angelcs 'da gizl iyor olmakla suçladı. Korku-

1.ıı ıı ı ı biraz olsun hafifletmeğe çalıştım. Şaşkın lıkla, la Gor

. ı.ı · yıa karşımda bir çocuk varmış gibi konuşmaya başladığı

ı ı ı ı lark ettim. Beni dikkatle dinliyor gibi görünüyordu; oysa

l ıı ıı lmş bakıyordu ve bana aldırmıyordu . S anırım la Gorda,

l l('ıii ıı gibi sesimi bir kanal olarak kullanı yordu. Bunun far-

1. ı ı ıda olduğunu da biliyordum. Konumuzun sını rları içinde

.ı ı v kyebileccklerim tükeninceye kadar konuştum. Bu arada

l ı.ı·�k;ı bir şey oldu ve kendimi, yarı yarı ya kendi anlattıkl arı-

mı dinler buldum. La Gorda'yla istencimin dışında konuşuyordum. İçimde o ana değin biriken sözcükler, şimdi özgürlüklerine kavuşmuşlar, anlaşılamaz derecede saçmalaşmışlardı. Bir şey beni durduruncaya değin konuştum, konuştum.

Don Juan 'ın, Oaxaca'daki o bankta Nagual kadına ve bana,

varlığı onun için, bir insanın dostluğundan umut edeceği ya

da bekleyebileceği her şeyin topl andığı özel bir insandan söz

ettiğini anımsadım. Bu kişi, bir kadındı ve Nagual kadın benim için ne anlama geliyorsa, onun için de bu kişi aynı anlama geliyordu. Nasıl Nagual kadın beni terk ettiyse, o da don Juan ' ı aynı şekilde terk etmişti. Don Juan ' ın kadına olan

duyguları değişmemişti ve bazı şiirlerin onda uyandırdığı

hüzün, bu duyguları içimde yeniden alevlendiriyordu.

Bana şiir kitaplarını getiren kişinin de Nagual kadın olduğunu anımsadım. Arabasının bagajında ciltler dol usu şiir

kitabı bulunurdu. Don Juan ' a şiir okumam için beni teşvik

eden o olmuştu. B irdenbire, Nagual kadınla birlikte o bankta

oturuşumuza ilişkin anı öylesine yoğunlaştı ki, gayri ihtiyari

derin bir soluk aldım, göğsüm şişti. Şimdiye değin duymuş

olduğum duygulardan daha güçlü, boğucu bir yitiriş duygusu

benliğimi kapladı. Sağ omuzumun üzerinde duyduğum şiddetli bir acının etkisiyle öne doğru eğildim. B ildiğimi h issettiğim, benliğimin bir bölümünün serbest bırakmak istemedi

ği bir anı daha vardı.

Zihnimi rahatlatmanın tek yolu olarak mantıksal kalkanımdan geride kalanlarla ilgilenmeye başladım. Kendi kendime defalarca, la Gorda'yla benim birbirinden kesinlikle farklı iki ayrı düzlemde yol aldığımızı söyledim. Anı msadıkları, benim anımsadıklarımdan çok daha fazlaydı, ama araştırma yetisinden yoksundu. Diğerleri, ya ela kendisi hakkında araştırmalarda bulunacak biçimde eğitilmemişti. Ancak, aslında benim de ondan daha iyi olmadığım düşüncesi kafama

takıldı. Ben de halil, don Juan 'ın bir zamanlar olduğumu

söylediği kadar beceriksizdim. Don Juan ' a şiir okuduğumu

hiç unutmamıştım ama İspanyol şiiriyle ilgili bir kitabımın

olmadığı, ya da böyle b i r k itabı hiçbir zaman arabamda bul undurmadığım gerçeğini inceleme y i akı l edememiştim.

Daldığım düşüncel erden b e n i la G orda çek i p ç ıkart t ı .

Kendinden geçmek üzereydi. B ağırarak, N agual kadın ı n çok

yakınımızda bir yerlerde bulunduğunu h issettiğini söylüyordu. B irbirimizi bulmak ü zere b i z n as ı l terk edi l d iysek, N agual kadın da bizi bulmak üzere terk edilmiş. Uslamlamasının gücü karş ı s ında neredeyse ikna olmuştum. Ne var k_i , i ç i mde

bir ses, hunun böyle olmadığını söylüyord u . B u ses, bil inç

düzlemine çıkartmaya cesaret edemedi ğ i m , içimde yatan o

anıydı.

La Gorda ' yl a tartı şmak i s te di m ama bunun iç i n bir neden yoktu, m antıksal kalkanım ve k u l l anacağım sözcükler,

N agual kadın ı anımsayı şımın etkisini azaltmakta yeters i z kalacaklard ı . Bu a nı n ı n bende y arattı ğı etki , ölüm korkus undan

bile daha sarsıcı olmuştu.

"Nagual kadını n gem i s i bir yerl erde batt ı , " dedi l a Gorda zayıf bir sesle. "San ı rım ıssız bir yerde yapayalnız bir halde ve ona yardım etmek için h içbir şey yapınıyoruz.

"Hay ı r ! H ayır! " d i ye bağırdım. "O artı k burada değ i l . "

Bunu neden söyledi ğ i m i tam o larak b i l m i yordum. ama,

doğru olduğunu b i l i yordum. B i r an, ak ı l alımız b i r hüznün

derinli klerine gömü ldük. İl k kez, benl i ğ i m i n tanıdığım bölümünde var olan anı l arı i çinde gerçek, s ı nı rsı z b i r üzünç, ürküntü verici b i r eks

iklik hissettim. İç imde bir yerlerde kabuk bağlayan bir yara yeniden açı l mı ş t ı . Geçmişte olduğu g i b i

bilmenin ve gizemi n oluşturduğu bir örtünün arkasına sığınamazd ı m . B i lmemek, b e n im i ç i n b i r m u t l u l u kt u . B i r a n

için, teh l ikeli b i r biçimde umutsuzluğa doğru sürü k lendi ğ im i

.

hissettim. L a Gorda engell ed i bunu.

"Sav aşçı , özgürl üğü arayan insandır, " d i ye fıs ı ldadı kulağıma. "Hüzün özgürlük değ i l di r. B u ndan kendim i z i kurtarmal ıyız. "

Yansızlık duygusuna sahi p o l mak, don J u an ' ı n el a belirtt i ğ i g i b i , yaş a n ı l an d u ru m l arı yeniden değerlendirebilmek

için bir anlığına ara vermeyi içerir. Üzüntümün derinliliklerinde onun ne demek istediğini anlamıştım. Yansızlığa sahiptim; bu zamanı doğru biçimde kullanabilmek için uğraş vermek bana kalmıştı.

İstencimin bunda herhangi bir rol oynayıp oynamadığından emin değildim, ama birdenbire duyduğum o derin üzüntü dağılıverdi. Ruh durumumun böylesine süratli ve kesin bir

biçimde değişimi beni telaşlandırmıştı.

"İşte şimdi benim bulunduğum yere geldin ! " diye atıldı

la Gorda ona olanları anlattığımda. "Aradan geçen tüm bu

yıllara rağmen, biçimsizliği nasıl kullanacağımı hala öğrenemedim. Bir anda bir duygudan diğerine umutsuzca sürüklenip durdum. Biçimsiz olduğumdan için, küçük kız kardqlere yardım edebiliyordum,- ama aynı zamanda da, onların insafına kalmıştım. Onlar, beni bir aşırılıktan diğerine sürükleyebilecek güce sahiptiler.

"Sorun benin insan biçimimi senden önce yitirmemden

kaynaklanıyor. Sen ve ben biçimlerimizi aynı anda yitirmiş

olsaydık, birbirimize yardımcı olabilirdik; böyle olduğu için

ruh durumum, anımsayabildiğimden daha süratli bir biçimde

inişler çıkışlar yaşıyordu. "

Biçimsiz olması konusunda öne sürdüğü savların bana

hep düzmece göründüğünü itiraf etmek zorundayım. Benim

anlayışıma göre insan biçim inin yitirilmesi zorunlu olarak

qsüremli bir süreci, kişilikte bir tutarlılığı da kapsaması gerekirdi, oysa bu manik depresif duygusal yapısının ışığında,

onun böyle bir konuma u laşabilmesi olanak dışı görünüyordu. Bu açıdan, ona oldukça kaba davranmış ve haksızlık etmiştim. İnsan biçimini yitirmiş birisi olarak bulunduğum konumda biçimsiz olmanın en azından ı lımlı ve dengeli bir ki

ş ilik yapısına zarar verdiğini düşünüyordum. Burada otomatik duygusal bir güç sözkonusu değildi. Yansızlığın bir özelliği olan kişinin kendi uğraşının içine gömülebilme kapasitesi, doğal olarak, onun yaptığı her şeyi kapsar. Biçimsiz olmanın sağladığı yarar, verilen kısa bir aradır, ama bunun için

İ N S A N B iÇİ M İ N İ N Y İ T İ R İLMESİ

gerekli olan özdisipl ine ve cesarete sahip olunması koşuluyla.

En sonunda l a Gorda ' nı n geçm işteki davranış l a rı bana

anlaşıl ı r görünmeye başlamıştı. O, y ı l l ardır biçimsizdi ama

gerekli özdisipl ine sahip olamamıştı. Bu yüzden de ruh d urumundaki ani değişikliklerin ve eylem l eriyle amaçl arı nrasında var olan inanılmaz derecedeki tutarsızlıkların esiri oluyordu.

N agual kadını i l k anımsayışıın ı zdan sonra l a Gord a ' yla

ben, tüm gücümüzü topladık ve daha fazl a anımsayab ilmek

i ç i n günlerce uğraştık, ama anılar tükenmiş g i b iyd i . Şahsen

ben, anı msamaya başlamadan önce k i d u rumuma geri dönmüştüm. İç imde yığınla anın ın daha gömülü olduğunu sezmekteydim, ama bunlara ulaşamıyordum. Zihnim bomboştu ve diğer herhangi bir anıya i l işkin en ufak bir çağrı şıma bile

ulaşamıyordum .

L a Gorda ' yl a birl ikte karışıklık v e şüphelerle dolu korkLınç bir döneme girm iştik. B izim durumumuzda b i ç i m s i zl ik , akla gelebi lecek en kötü güvens iz l i k duygu ları tarafından kemirilmek anlamın a gel iyordu. Kendimizi don J u an ' ın ellerinde birer kobay gibi h issediyorduk . B izim için o, taıı ımıdığımızı sandımız, oysa gerçekte hakkında h içbir şey bilmediğimiz bir i nsandı. Şüphelerimiz ve korkuları m ı z l a birbirimizi dolduru yorduk. E l bette, tartışmalarımız111 başl ıca konusunu N agual kadın oluşturuyordu. D ikkat i m izi onun üzerinde odaklad ığımızda, anı larım ı z öylesine keski n l q iyordu ki, nasıl olup da onu unutmuş olduğumuzu bir türlü açıklayamıyord u k . B u d u ru m da, don J u a n ' ın gerçekte b i ze ne

yapmış o l ab ileceği konusunda sonu gelmeyen k u rgul amalara

yol açıyordu. B u varsayımlar sonuçta kullanılmış o l duğumuz

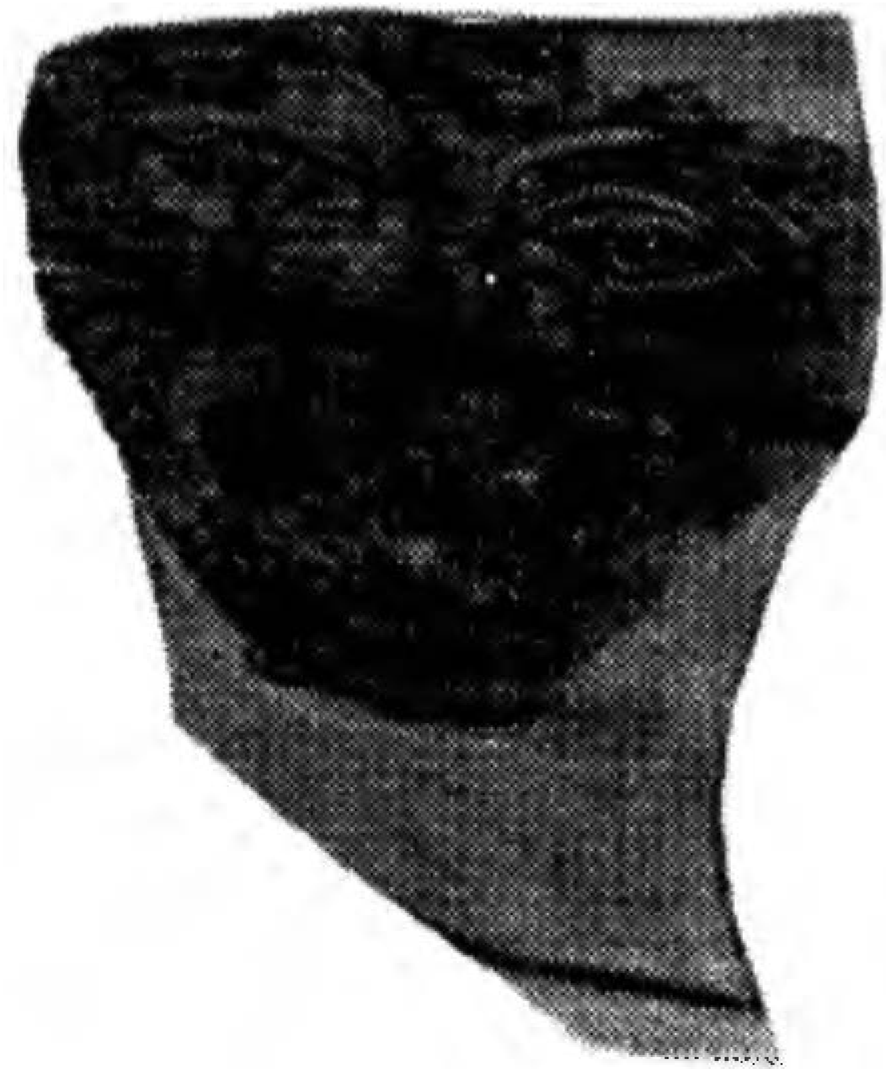
duygusuna kolayca kapı lmamıza neden oluyord u .

D o n Juan ' ın bizi k e n d i amaçları i ç i n k u l l anmış olduğumı . b i z le ri umutsuz, kendi ken d i m i z i tanıyamaz bir hale get i rd i ğ i n i düşündükçe büyük b ir öfkeye k apı l ıyorduk.

Öfkemiz dindiğinde, üzerimize bir korku sindi-çünkü

don Juan ' m bize daha da kötü şeyler yapmış olabileceği dü

şüncesinin yarattığı dehşet duygusuyla yüzyüze gelmiştik.

BİRLİKTE R ÜYA GÖRMEK

B ir gün

mek , l a Gor

üzere, da

birl i ' ya,

kte s ıkıntı

bir

larnnızı

rüvaya

az da

dalmayı olsa

önerd i dind

m . B i r

u ebil

öneriyi d i l e getirdiğim an, günlerdi r ben i rahat bırakmayan iç sık ı ntısından değ i ş i m i arzu lama yoluyla büyük ölçüde kurtul ab ileceğimin bilincine varmıştım. Net b i r şeki lde anlamıştım ki, l a Gorda ile aramızdaki soru n, fark ınd a olmadan, sanki

başka seçenek yokmuşçasına korku ve güvensizlik duygu ları

üzerinde odak l anmamızdan kaynaklanıyordu ; oysa tüm deneyimlerimiz boyunca dikkatimizi tam aksi yönde, yaşadıkl arımızı n gizemi, olağanüstülüğü üzerinde yoğunlaştırmamız seçeneği , biz fark ında olmasak da, her zaman var olmuştu.

La Gord a ' ya kavradı klarımdan söz ettim. H i ç karşı ç ıkmadan ben i m l e aynı fiki rde olduğunu söyled i . B irde n b i re

canlanmış, sıkıntısı bir anda s i l inip gitm işti.

"Ne tür bir riiya görmel i y iz sence?" diye sordu.

"Kaç tür rüya vard ı r? diye sordum.

" Birlikte rüya görebiliriz," d i ye yanıt verd i . "'Bedenim

bizim bunu daha önce önce yapmış olduğumuzu söylüyor.

Topluca rüyaya dalmıştık. B u bizim için çocuk oyuncağı

olacak, tıpkı birlikte görmek gibi."

"Ancak birlikte rüya görme için gerekli yöntemin ne olduğunu bilmiyoruz daha," dedim.

"Birlikte görmenin de nasıl olduğunu bilmiyorduk, ama

yine de gördük. diye yanıt verdi. "Eğer denersek başaracağımızdan eminim, çünkü bir savaşçı aşama aşama ilerlemez.

Önemli olan kişisel erktir sadece. Ve şu anda biz buna sahibiz.

"İki farkl ı yerden başlamalıyız rüyalarımıza, bu iki yer

birbirinden olabildiğince uzakta olmalı. Rüyaya ilk giren di

ğerini bekleyecek. B irbirimizi bulduğumuz an, kol kola gireceğiz ve birlikte derinliklere dalacağız."

Rüyaya önce ben girecek olursam onu nasıl bekleyeceğimi bilmediğimi söyledim. B urada neyin olup bittiğini o da

tam olarak açıklayamıyordu, ama söylediğine göre, diğer rüya göreni beklemeye Josefina 'kapmak ' adını veriyordu. La

Gorda, Josefina tarafından iki kez 'kapılmıştı ' .

"Josefina bu eyleme ' kapmak ' adını veriyordu, çünkü

burada birimizin, diğerini kolundan yakalaması gerekiyor,"

dedi la Gorda.

Daha sonra bana bu kapmanın nasıl yapıldığını göstermek üzere, sağ önkolunu benimkiyle kenetledi, öyle ki, her

ikimiz de birbirimizin dirseklerinin altındaki bölümü sıkı sıkıya kavramıştık.

Bunu rüya sırasında nasıl yapabileceğiz?" diye sordum.

Bence, rüya, akla gelebilecek en özel durumdu.

"Nasıl olacağını bilmiyorum, ama seni kapacağım," dedi

la Gorda. "Sanırım bedeni m bunun nasıl olacağını biliyor.

B ununla birlikte, konuştukça daha da zorlaşır bu iş."

R üya görmeye, birbirinden uzak iki yerde başladık. Rüyaya giriş önceden düzenlenmesi olanaksız bir süreç olduğu

için, sadece yatıp uzanma zamanı üzerinde bir karara var-

BIRLIKTE R Ü YA GÖRMEK

BIRLIKTE R Ü YA GÖRMEK

mıştık. Benim la Gorda 'yı beklemek zorunda kalabileceğim

olasılığı bende büyük bir kaygı uyandırı yor, alışkın olduğum

biçimde kolayca riiyaya girmemi engell iyordu. Huzursuzluk

içinde geçen on on bq dakikadan sonra, dingin 11yu11ık/ık

adını verdiğim bir duruma ulaşabildim.

Yıl lar önce, riiya görme konusunda bel l i bir deneyim

kazandığımda, don Juan 'a rüyu gijrnıenin ortak birtakım aşamaların bulunup bulunmadığını sormuştum. Bana, son tahlilde her rüya gôre11i11 farklı olduğunu söylemi şti. Ancak la Gorda' yla konuştukça, kişilerin riiyu gijmıe sürec inde birtakım benzerl iklerin bulunduğunu kqfetmiştim ve bunl ara

bağlı olarak riiya görmenin farklı aşamaları üzerine sınıflandırıcı bir dizge geliştirmeye çalışmıştım.

D ingin 11yu11 ık/ık ilk aşamaydı. Bu, kişinin algıları nı n

uyku durumuna geçtiği, ama kendisinin henüz bil inçli oldu

ğu aşamaydı . Kiş isel deneyim lerimde bu aşamaya her giri

şimde, tıpkı gözkapakları sıkı sıkıya kapal ı b i rinin güneşe

baktığında gördüğü gibi , akışkan kı rmızımsı bir ışık algılıyordum.

Rii.r·u giirmen irı ik inci aşamasına dinunıi/..: 11vw11Uık adını

veriyordum . Bu durumda, kırmızı ışık, tıpkı bir sis bulutumın dağıldığı gibi cLığıl ı yor ve kişi, durağan bir görünüme,

değişik unsurlardan oluş<ın bir tabloya bakı yordu. Bu durumda kişi, üç boyutlu bir resim, donuk bir görüntü - bir manzara, bir yol , bir ev, bir kişi, herhangi bir şey görüyordu.

Üçüncü aşamaya ben, edilgen tanı /,:/ı /..: adı veri yordum.

Bu aşamada riiycı g(>riicii artık dünyanın donuk bir görünti.isüni.i değil, olayları gözlemliyor, tanı klık ediyordu. Burada,

görsel ve işitsel duyumların başatlığı , riiyu gijnnenin bu a�amasını önce l ikle gözlerin ve kulakların yaşadığı bir olgu durumuna getiriyordu.

Dördüncü aşama, olayların iç ine sürüklenilen aşamaydı.

Bu aşamada riiya gôriicii, etkin olmaya, girişimlerde bulunmaya, zamanını iyi kullanmaya zorlanıyordu. Bu duruma di

ıami/..: insiyatif' adını veriyordum.

La Gorda'nın beni bekleme konusundaki önerisi birlikte

rüya görmemizin ikinci ve üçüncü aşamalarıyla ilgiliydi. Dinamik uyanıklık adını verdiğim ikinci aşamaya girdiğimde,

don Juan ve aralarında şişman Gorda'nın da bulunduğu çe

ş itli kişilerin yer aldığı bir rüya sahnesiyle karşılaştım. Ne

olduğunu anlamaya fırsat kalmadan birinin kuvvetle kolumu

çektiğini hissettim ve 'gerçek' Gorda' nın yanımda olduğunu

anladım. Sol tarafımdaydı ve sağ önkolumu sol eliyle sıkı sıkıya kavramıştı. Elimi önkoluna doğru kaldırdığını rahatlıkla

hissediyordum, böylece birbirimizi önkollarını kavramıştık.

Daha sonra, kendimi rüyanın üçüncü aşaması olan edilgen

tanıklık durumunda buldum. Don Juan bana, la Gorda' yla

bakmamı ve onu özümden bir parça gibi-gözüm gibi-korumam gerektiğini söylüyordu.

Onun sözcüklerle böyle oynaması bana büyük keyif verdi. Orada onunla ve diğerleriyle birlikte bulunmak bani ola-·

ğanüstü mutlu ediyordu. Don Juan açıklamalarını sürdürerek, bencilliğimi kullanabilmemin ve yararlı bir duruma getinnenin olanak dışı olmadığını söyledi.

Orada toplanan insanlar arasında genel bir samimiyet

hakimdi. Don Juan ' ın bana söyle diklerine gülüyorlar, ama

dalga geçmiyorlardı. Don Juan, bencilliği, en rahat, gündelik

yaşamımızda yaptıklarımızla yararlı bir duruma getirebilece

ğimizi; benim yaptığım her işte başarılı olduğumu, çünkü

kimsenin beni mahvetmek gibi bir arzusunun olmadığını ve

tek başıma bir ok gibi süzülmenin benim için çok zor bir iş

olmayacağını söyledi. Bununla birlikte, la Gorda' nın gözetimi bana verilecek olursa, bağımsız etkinliğim parçalara bölünecek ve hayatta kalabilmek için kendime duyduğum bencil ilgiyi, la Gorda'yı da kapsayacak biçimde, genişletmem gerekecekmiş. Don J uan üzerine basa basa, ancak la Gorda 'ya y ardım ederek esas görevimin yerine getirilmesine

ilişkin ipuçlarını bulabileceğimi söylüyordu.

La Gorda şişman kollarıyla boynuma sarıldı. Don Juan

susmak zorunda kaldı. O kadar gülüyordu ki, sözlerini ta-

BİRLİKTE R 0 YA GÖRMEK

1 49

rnamlayamad ı . Herkes kahkahalarla gülüyordu.

Hem l a Gorda ' dan rahatsı z olmuş hem de utan m ı � t ı m .

Kendimi kurtarm aya çalıştım, ama kol l a rı nı sıkı sıkı boynuma sarmıştı. Don J uan durm amı bel irten b i r el hareket i yaptı.

Şu anki utancıın 1 11 , içimdek i utanc1 11 yanında b i r h iç olduğumı söyledi.

Kahkaha sesleri k u l ak ları s ağ ı r edecek ölçüde yükselm i şt i . Kendi m i çok mutlu hissed i yordum ama nasıl davranm am gerek t i ğ i n i b ilmedigim için, La G o rda ' yl a uğraşmak zorunda kalmak beni rahatsız edi yord u .

O anda rüyamda bakış açı m b irdenbi re değ işiverdi-dah a doğrusu, bir şey beni bu sahneden çekip çı karttı ve kend imi e trafı seyrederken buldum. Kuzey Meksika' da b i r evdeydik; d ik i ldiğim yerden çev rem i kısmen göreb ildiğim için nerede olduğumu an layab i l m i ş t i m . Uzaktan dağl a rı göreb i l i yordum. Arka tarafta , üstü ört ü l ü b i r avludaydık . İ nsanl ardan bazı ları b i rtakım i r i i skem l elere otur m u ş l a rd ı : bu n u n l a b i rl ikte çoğu, ya ayakta dur u yorlard ı , ya d a yere otu nnuşlard ı .

Orada b u l u n an herkes i tan ı yo rd u m . O n a l t ı k i ş i y d i le r. L a

Gorda benim yanımda ayakta dur uyor, don J u an ' a bakı yordu.

Aynı anda iki farklı duyguyu b i rden yaşayab i l cceği m in

a y rı m ı n a vard ı m . Ya riiyo g ijnne s ah n e s i n e geri d ö n e re k

u z u n s ü redi r y i t i rdiğim b i r duyguya yen i den kavuştuğumu

h issedecektim, ya da şu andaki ruh hal i m i n yarattığı sahnelere tarnk l ı k edecektinı . R iiya s a h n e s i n e geri d ö n d ü ğ ü m d e ,

kendimi güvende ve korun aklı h i s sediyordum; içi nde bulunduğum ruh durumuy l a tanıklığımı sürdürctüğümdeyse kendimi y i tik, emniyetsiz, acı

içinde h issediyordum. İç inde bulunduğum ruh d u rumundan hoşlanmadım, bu nedenle de riiya sahnes ine geri döndüm .

Ş i şman Gorda, s e s i t ü m kahkahalara rağmen duyulacak

b i r biçimde, onun kocası olup olmayacağı mı soruyord u . B ir

anl ı k sessizl i k oldu. Don Juan, ona ne söyleyeceğ i n i hesaplıyor gibi görü nüyordu. Daha sonra el iyle ba�mı okşadı ve be-

nim adıma konuşabileceğini, kocası olmaktan büyük mutluluk duyacağımı söyledi. H erkes b ağıra ç ağıra gülüyordu .

Ben de onlarla birlikte güldüm. Bedenim gerçek bir haz duygusuyla kasıldı ama benim la Gorda'yı aşağılamak gibi bir

niyetim yoktu. Onun bir soytarı, ya da bir budala olduğunu

düşünmüyordum. O bir çocuktu. Don Juan bana dönerek, bana ne yaparsa yapsın, la Gorda' ya değer vermem gerektiğini ,

onunla ilişkilerim sayesinde bedenimi eğiterek, e n zorlayıcı

durumlarla karşılaştırdığımda bile rahat davranabilme yetisini kazanmam gerektiğini söyledi. Ardından tüm topluluğa

seslenerek, l a Gorda ' yla ilişki kurmak türünden en yoğun

gerginlik koşulları altında başarılı olduktan sonra, normal

koşullar altında kusursuz olmanın çok daha kolay olduğunu

belirtti. Konuşmasını sürdüren don Juan, benim durumlar ne

olursa olsun la Gorda' ya öfkeleneıneyeceğimi, çünkü onun

gerçek velinimetim olduğunu; ancak onun aracılığıyla bencilliğimi yararlı bir duruma getirebileceğimi söyledi .

Gördüğüm rüya.va öylesine dalmıştım ki, bir riiya gi5riicü olduğunu bile unutmuştum. Rüyada olduğumu kolumun

üzerinde hissettiğim ani bir baskı hatırlattı. Yanımda la Gorda' nın v arlığını h issediyor, ama onu görmüyordum. Orada

yalnızca kolumun üzerinde bir dokunuş, tensel bir temas olarak vardı. Dikkatimi bu duyum üzerinde odakladım; tenimin

üzerinde sıkı bir kavrayış gibiydi. Daha sonra la Gorda tamamen somutlaştı; üst üste bindirilmiş film kareleri gibiydi-bir filmdeki görüntü hileleri gibi. Rüya sahnesi dağıldı.

Artık, la Gorda ve ben, önkollarımız birbirine kenetlenmiş,

birbirimize bakıyorduk.

B irlikte, bir kez daha şahit olduğumuz riiya sahnesine

baktık. O anda, ikimizin de aynı şeyleri gördüğümüzden en

ufak bir şüphem kalmam ıştı. Ş imdi, don Juan la Gorda 'ya

bir şeyler söylüyordu , ama onu duyamıyordum. Dikkatim

riiya görmenin üçüncü aşaması olan edilgen ta111klıkla, ikinci

apması olan dinamik uyamklık arasında gidip geliyordu. Bir

a ıı içiıı don Juan , şişman la Gorda ve diğer on altı kişiyle bir-

BİRLİKTE RÜYA G ÖRMEK

l ikte oluyordum, bir an sonra ise, şu anki Gorda ile donuk bir

sahneyi izliyor oluyordum.

Daha sonra bedenimde hissettiğim yoğun ve ani bir sarsıntı beni farklı bir dikkat boyutuna geti rdi: Kuru bir odun

parçasının çatırtısına benzeyen bir ses duydum. Küçük bir

patlama sesiydi bu, ama bana eklemlerin olağanüstü yüksek

sesle çatırdaması gibi gelmişti. Kendimi riiymın birinci a�aması olan dingin 1tya111klık durumunda buldum. Uyuyordum

ama tümüyle bilinçliydim. Bu sakinlik veren durumda olabildiğince uzun süre kalmaya çalıştım, ama bir diğer sarsıntı

beni o an uyandırdı . Birdenbire, la Garda 'yla hirlikte riiya

gôrdü.�iimiiziin ayrımın a vardım.

Onunla konuşmak konusunda çok istekl iydim. O da aynı

şeyi i stiyordu. Birbirimize doğru koştuk ve konuşmaya daldık. Sakinleştiğimde ondan, hirlikte giirdii,�iimıh; n)).•o sırasında neler yaşadığını tüm ayrıntılarıyla bana anlatmasını istedim.

"Seni uzun süre bekledim," diye başl ad ı . " Benliğimin

bir bölümü, seni yitirdiğimi hissediyordu, ama diğer bölümüm sinirlerinin bozuk olduğunu, sorunlarının bulunduğunu

söylüyordu, bu nedenle de, bekledim."

"Nerede bekledin, Gorda?" diye sordum.

"B ilmiyorum," diye yanıt verdi. "() kırmızımsı ışıktan

uzaklaşmıştım ama hiçbir şey göremiyordum. H içbir şey göremiyor, el yordamıyla ilerliyordum. Belki de hfıl<l o kırmızımsı ışığın içindeydim, ama ışık kırmızı değildi. Bulundu

ğum yer şeftali rengi hafif bir ışığa bürünmüştü. Daha sonra

gözlerimi açtığımda karşımdaydın. G i tmeye hazır görünüyordun, bu nedenle seni kolundan tuttum. Daha sonra etrafıma bakınınca Nagual Juan Matus 'u, seni , kendimi ve diğerlerini gördüm . Vicente'nin evindeydik. S en olduğundan daha gençtin ve ben şişmandım."

Vicente' nin evinden söz etmesi bende birdenbire bir anıyı canlandırdı ve bu anım ı la Gorda 'ya anlatmaya başladım.

Bir gün kuzey Mcksika'da Zacatccas şehrinden geçerken,

içimden don Juan 'ın eski dostlarından biri olan Vicente ' ye

uğramak gelmişti. Bunu yaparken, farkında olmadan dünyanın dışında bir bölgeye girdiğimi anlamamıştım, çünkü don

Juan beni hiçbir zaman onunla tanıştırmamıştı. N agu al kaclıı

gibi, Vicente de başka bir alana, farklı bir dünyaya aitti. Ona

bu ziyaretten söz edince, la Gorcla sarsıldı, ki bu boşuna de

ğildi; onu çok iyi tanıyorduk; ona don Juan kadar, belki daha

da fazla yakındık. Ne var ki, Nagual kadın gibi, onu da unutmuştuk.

Bu noktada, la Gorda'yla büyük bir fikir ayrılığına düştük. Vicente, Genaro ve Silvio Manuel ' in don Juan'ın dostları, onun yandaşları olduklarını birlikte anımsıyorduk. Birbirlerine bağlanmışlardı. La Gorcla' nın ve benim anımsayamadığımız, onları neyin bir araya getirdiğiydi. Vicentc Kızılderili değildi, gençliğinde eczacılık yapmıştı. Grubun bilginiydi ve hepsini sağlıklı tutan bir sağaltıcıydı. Bitkibiliıne tutkuyla bağlıydı. Onun bitkiler hakkında hayattaki en bilgili insan olduğundan hiç şüphem yoktu. La Garda ve ben, don

Juan ela dahil olmak üzere herkese tıbbi bitkiler hakkında

bildikleri her şeyi Vicente ' nin öğrettiğini biliyorduk. Nestor'la özel bir olarak ilgileniyordu ve hepimiz Nestor'un bir

gün onun gibi olacağını düşünüyorduk.

"Vicente'yi anımsamak beni kendi hakkımda düşünmeye zorluyor," dedi la Garda. "Ne kadar tahammül edilmez

bir kadın olduğum geliyor aklıma. Bir kadının başına gelebilecek en kötü şey, çocuk sahibi olduğu, bedeninde delikler

bulunduğu halde küçük bir kız gibi davranmasıdır. Ben im

sorumum da buydu. Şirin olmak istiyordum, ama boştum.

Keneli kendimi rezil etmeme izin verdiler, gerçek bir ahmak

olmam için beni teşvik ettiler. "

"Kim onlar, Gorcla?" diye sordum.

"Nagual, Vicente ve sana böylesine ahmakça davrandı

ı • ı ı ı ı s ı rada Vicente 'nin evinde bulunan herkes ,"

l .:ı < ionla y

'

l a birlikte bir şeyin farkına varmıştık. Onun

L ı l ı :ı ı ı ı ı ı ı ı i l n l i l ı ı l l' z tavırl arıyla uğraşmak iç in beni kurban

seçm i �Jerdi. O, herkese b u la�ınaya u ğra�m ı� t ı ama h iç kimse

onun saçnıal ı k l arına katlanaım � t ı .

" Yicente bana tahaınrn ü l ederd i . " d e d i l a Gord a . " B enimle oynard ı . H atta ona amca derel i m . S i l v io Manucl ise b i r

seferinde ona amca ded iğ imde o pençeye benzer e l leriyle beni öyle b i r tutmu�tu k i , neredeyse kol l an ı n kopacak t ı . "

Dik kat i m i z i S i l v i o M an u e l üzeri nde yoğ u n l a� t ı rıı aya

ç a l ı � t ı k , ama neye benzed i ğ i n i aıı ı nı sayanıacl ı k . Yarl ığııı a n ı l a rı m ı ıda h i ssed i yo rduk ama o b i r k i � i değ i l , y a l n ı ı.ca b i r duyguydu.

R iiwı sahnesi söz konusu olduğu sürece, bunun gccçnı i�te

bell i bir zaman ve bel l i bir ınekan iç inde gerçekten ya�anıı ı �

b i r olayıı asl ın;ı sadı k b i r s ureti o l d u ğ u n u a n ı msayabili yorduk; ama bunun ne zaman olduğunu aıı ı ıısayabil ıııck b i zler

için hen ü z olanabızd ı . Bununla b irl ikte. ben i nsanlarl a i l i � k ilerimdeki g ü ç l ük lere k a r � ı kend i m i eği t e b i l mek üzere l a

Gorcla ' y l a i l g i lend i ğ i m i aıı ı ın s ı yord u m . G ü ç top l u msal ko

� u l l arda kend i m i rahat h i sset t i ğ i m bir ruh d u ru ımınu i ç sc l l q t i rmek ben im için b i r zoru n l u l uktu ve h i ç k i ıısc bu konuda

la Gord a ' dan daha iyi bir eğitmen ol amazd ı . Ş i �man G ord a ' y l a i l g i l i bel l i b e l i r s i z a n ı l a r ı m m nedeni b u y d u , �· ü n k ü d o n Juan ' ı n emirlerini h a rfi h arfi ne yerine get i rm i � t i m .

La Gorda, riira g örme sahnes i n de k i r u h cl u nı m u n d a ıı

hoşnut o l m a d ı ğ ın ı be l irtt i . O, y a l n ı zc a i zlemeyi terc i h ediyord i , ama ben, onu t i k s indiren eski duygul arı n ı a n ı m sayab ilmesi i ç i n onu zorl adım. Rahatsız l ı ğ ı öylesine artm ı � t ı k i , ona böylesine itici gelen bu d u ru mdan kurt u l m ak iı; i n e l ime

sıkıca yap ı � t ı .

Ertesi g ü n tekrar hirllkre rıiyu giimıcvi b rarl a�t ı rd ı k . O,

yatak odasıııdaydı , b e n ç a l ı �ma odamdayd ı ın , ama h i ç b i r � e y

olmad ı . Yal n ı zca rİİ \'(/Vll g i rebi lmek i ç i n h arcad ı ğ ı m ız güç

bile bizi b i tk i n bırakmaya yetm i � t i . İ l k denemem i zde elde ett iğ i m i z ba�arıyı y inelemek üzere haftalarca uğra�t ı k , a m a narileydi. Uğrad ı ğ ı m ı z her ba�arı s ı z l ı k b i z i daha ö1k e l i ve daha h ırslı yapıyordu .

İçine düştüğümüz açmaz karşısında, birlikte rüya görme'

girişimlerimizi bir süre için ertelemeye, rüya görme sürecini,

bu sürecin kavramlarını, yöntemlerini daha yakından incelemeye karar verdim. La Gorda başta bu kararıma karşı çıktı .

Ona göre, rüya görme üzerine bildiklerimizi gözden geçirmek üzüntülerimize ve hırslarımıza teslim olmanın bir başka

yoluydu. B<ışarılı olmasak bile, girişimlerimizi sürdürmemizi

yeğliyordu. Israr ettim ve sonuçta teslim olarak benim görü

şümü kabul etti.

Bir gece birlikte oturduk ve sakin sakin rüya görme konusunda bildiklerimizi tartışmaya başladık. Kısa sürede, don

Juan 'ın özellikle vurguladığı birtakım anahtar kavraml arın

bulunduğu açıkça ortaya çıktı.

Birincisi, eylemin kendisiydi. Kişinin uykuya daldığında, düşlerinin unsurları, özellikleri ya da üzerinde henüz sahip bulunduğu bilinç tortusu üzerinde odaklanmayla varılan benzersiz bir farkındalık durumu olarak başlıyor gibi görünüyordu.

L,!?on Juan ' ın ikinci dikkat adını verdiği bilinç tortusu,

yapmama uygulamalarıyla harekete geçiriliyor ve durduruluyordu. Rüya görmr'nin ortaya çıkmasında başlıca yardımın

zihinsel dinginliğin sağlanması olduğunu kabul ettik; don Juan bu duruma ' içsel söyleşinin sona erdirilmesi' ya da kendi

kendine konuşmanın yapmaması adını veriyordu. Bu durum

üzerinde ustalık kazabilmem için don Juan bana, gözlerim

ufuk çizgisinin tam üzerinde, millerce yol yürütmüştü. Yöntemi iki yönden etkiliydi. Yıllarca süren denemelerden sonra

içsel söyleşilerimi sona erdirmeme yardımcı olmuş, dikkatimi eğitmişti. Don Juan beni uzun süre çevresel görüm üzerinde yoğunlaşma konusunda zorlayarak, dikkatimi tek bir etkinlik üzerinde yoğunlaştırabilme yeteneğimi geliştirmişti.

Daha sonra, dikkatimi denetim altında tutmayı başarıp

belirli bir iş üzerinde yoğunlaşarak saatlerce çalışmayı başardığımda-bunu daha önce asla becerememiştim--bana rüyaya girmenin en iyi yolunun dikkati göğüs kafesinin ucun-

da, m iden i n üst bölgesi üzerinde yoğ u n l a� t ı rm a k olduğunu

söy l emişti . B e l i rttiğine göre riivu g!irmck iç i n gere k l i olan

d ikkat bedeni n bu bölgesinden kaynaklanıyorımış. R ii vuyu

doğru i lerleme ve aray ı ş için gere k l i ol an enerj i , göbek del i

ğinin dört beş santim üzeri nde yer a l a n bölgeden yay ı l ı yormuş O, bu eneıji ye i stenç ya da seç

b i r <ıraya geti rme

.

ıne ,

gücü adını veri yordu . Kadında ise riiyu

,

g!irnıc içi 11 gereken

d ik kat de ener j i de rah imdeym iş.

" B i r kadı nı n rii yulom1111 rahminden g e l d i ğ i nden hiç şüphe yok, çünkü kadın beden i n i n merkezi rah i m d i r, " ded i l a

Gorda. "Benim durumumda, b i r rii vm·u başlamak y a d a onu

sona erdi rmek için yapmam gereke n tek şey d ik kati m i rahmin üzerinde odaklamaktır. Bunu rahm imin i ç i nde h i ssetıney i öğrendim. B i r an kı rmı zı ms ı bir parı l tı görüyorum ve dal ıp gidiyorum ."

"O kı rmızı msı parıltıyı görmen ne kadar sürüyor ?" diye

sordum.

" B ir kaç saniye. D ikka t i m i rah i m üzeri nde oclak lamam l a

rüyaya dal ıp gitmem bir oluyor," diye devam etti. " K ad ın ları

h iç uğraşt ırmaz bu. B ir k adın i ç i n en zor olan, nasıl başlanacağ ı nı öğrenmektir; içsel söyleş i m i susturup dikkat i m i rahmin üzerinde yoğunlaşt ı rabi l mek b i rk aç y ı l ı m ı a l d ı . Belki de bir k adı nı n her zaman kend i s i n i k ı ş k ı rtacak b i ri ne gereks inim duymasının neden i bu.

"Nagual, beden i m i n o bölges i n i h issede b i l ıncm için göbeğ i m in üzerine soğuk, ıslak çak ı l taşl arı ya da bir ağırl ı k

yerle ş t irirdi ; bana b i r k urşun pan; a s ı b u l m u ş t u b u i ş i ç i n.

Gözlerimi kapatmam ı , d ik k at i m i o nokta üzerinde odak l am am ı söy lerdi Her se l'cri nde uykuy;ı dal ard ı m . Ancak bu onu

.

rahatsız e tmezdi . D ikLıt i r<ı h m i n üzerinde ucLıkl aştığı s ü rece

k i ş i n i n ne yapt ığı öncı ı ı l i değ i lm i ş En .\oırnnda, üzerine h iç

.

bir şey ycrl q t i ri lrnccl e ıı de o ı ıokLt Li zeri ıde y oğuıı l a�ınay ı

iiğrencli m ve bi r gli ıı tek baş ı ııı a riiya ı'o dalmayı ba�ard ı r�

Göbeğimde, >Jagual ' ın b i rçok kez a ğ ı rl ığı yerle ş t i rm i ş o ldu

ğu noktayı h issediyordum, .\oma b i rdenbire her zaırnın oldu-

ğu gibi uykuya daldım ama bir şey tam rahmime doğru beni

çekiyordu. Kırmızımsı parıltıyı gördüm ve daha sonra görebileceğin en güzel rüyaya daldım. Ancak, gördüklerimi don

Juan' a anlatmaya çalıştığımda bunun sıradan bir rüya olmadığını anladım. Ona rüyamın ne olduğunu anlatabilmem olanaklı değildi; kendimi mutlu ve güçlü hissediyordum. Bunun üzerine, bana tüm bunların bir rüya olduğunu söyledi.

"O günden sonra bir daha hiç üzerime ağırlık koymadı.

Herhangi bir müdahale olmadan rüya görebiliyordum. Zaman zaman bana gördüklerimi kendisine anlattırır, sonra da

talimatlar verirdi. R üya görmeyle yönlendirme bu olmalı.

\.1a Gorda'nın dediğine göre don Juan kendisine, dikkati

sabit durumda kalmaya zorladığı sürece her şeyin rüya görmeye yardımcı olan bir yapmama olabileceğini söylemişti.

Örneğin don Juan, kendisiyle birlikte diğer çömezler yaprakl ara ve kayalara bakmalarını söylemiş, Pablito ' yu kendi yapmama yöntemini geliştirmesi için teşvik etmişti. Pablito işe, geri geri yürüme yapmamasıyla başlamıştı. Yönünü belirleyebilmek, bir şeye çarpmamak için arada bir sağına soluna

göz atıyordu. Ona dikiz aynası kullanmasını önerdim. O da

bu fikrimden yola çıkarak, kendine üzerinde yüzünden on iki

santim uzaklıkta, göz hizasının beş santim altında iki aynayı

tutan bir bölümün eklendiği tahta bir m iğfer yaptı. İki ayna,

onun önünü görmesini engellemiyorlardı ve bir yan açı oluşturacak biçimde konumlandırıldıkları için de, arkasını tam

olarak görebilmesini sağlıyorlardı. Pablito, 360 derecelik bir

bakış açısına sahip olmakla övünüyordu. Bu buluşun yardımıyla Pablito, canı istediği zaman herhangi bir mesafeyi geri

geri kat edebiliyordu.

Kiş inin rüya görmek için kendisi için belirlemiş olduğu

konum da ço� önemli bir konuydu.

"Bunu Nagual bana daha önce neden söylemedi bilmiyorum," dedi la Gorda, "ama bir kadın için başlangıçta en

uygun konum dikkati rüya görme üzerinde odaklandıktan

sonra bedeninin yere düşmesini sağlayacak biçimde bağdaş

k urmasıdır. Nagual bana bunu başladıktan neredeyse b i r y ı l

sonra söylem işti. Ş imdi, o pozisyonda b i r an kal ıyoru m , rahm i m i h issedi yorum ve hemen riiyo giinncye başl ıyoru m .

B aş l angıçta, l a Gorda g i b i ben de, yere uzanarak riiya

giiriiyordunı. A nc ak b i r gün don Juan bana , en iyi sonuç ları

elde edebilmek i ç i n ayak taban ları m ı b i t i ş t i rerek, kalçalarım

yere değecek biçimde yumuşak, i nce bir hasır örtü nün üzerine oturmam gerektiğini söyledi. K al ç a eklemleri m i n esnek

oldukları n i ç i n , bundan o l a b i l d i ğ i nce y<ı rarl anab i leceğıın i ,

kalçalarımı hasır örtü üzerinde t am anlamıyla düzle�tirebi leceğirni belirt t i . Bu konumda riiyoyo g i recek olursam, bedenim i n yana doğru kaymasını ya da düşmes i n i önleyebi leceğimi, buna karş ı l ı k da gövdemin öne doğru e ğ ileceği n i ve alnım ın ayaklarıma değebileceğini ekled i .

B ü yük önem ta�ıyan b ir d iğer konu da rii wı giimıeriin

zaman lamasıydı. Don J uan b i ze , riiva giirme için en uygun

zamanın gece n i n geç saatleri ya da sabahın e rken s aatleri olduğunu bel i rtm i ş t i . Bu saatleri terc ih etmes i n i büyücünün

b i l g ilerinin k ı lg ısal uygulanması adın ı verd i ğ i süreçle aç ı.k l ıyordu. Söylediğine göre, sosyal b i r ortamda riiyo gören k i� in in, tek başına ve her türlü m üdahaleden uzak kalabi leceği koşu l l arı sağlaması gere k i yormu ş . M üdahale derken bel i rtmek istedi ğ i , d iğer i nsanların varlıkları değ i l , onların d ikkatl e r i y le i l g i l i ym i � . Don J u an ' a

göre, d ü nyadan k a ç m a k ve g izlenmek anlamsızdı . Ona göre k i ş i terk e d i l m i ş , ıssız b i r

yerde b i l e olsa, d iğer riiyo görücülerin d ikkatleri b i ze m üdahalede bulunmayı s ü rdürürmüş , çünkü b i ri nc i d i k katlerinin

sabitleştirilmesi engellenemezm i ş . İ nsan b u l unduğu yerd e

ancak, b i rl ik t e o l d u ğ u k iş il er i n büyük b i r b ö l ü m ü uykuya

daldığında b irinci dikkatin sabitlcştirilmesi nden k ı s a b i r s ü re

için kendini kurtara bi l i rm i ş . B u saatler çevre mizdeki insanların b irinci d ikkatlerinin uykuya daldığı zamanm ış.

B u sözlerinden sonra don Juan, i k i nc i d i kkati tanım lamaya g iri�ti. Don J uan ' ın açıklamas ı n a göre, k i ş i n i n rii yası -

11111 ba�ında gerek duyduğu dikkat i , rli wı /)()yunca bel i rl i bir

nesne üzerinde durması gereki yormuş . Ancak dikkatimizi

hareketsiz duruma getirerek olağan bir düşü gerçek bir rüyaya dönüştürebilirmişiz.

Don Juan ayrıca, rüya sırasında gündelik yaşamımızda

kullandığımız dikkat mekanizmalarını aynen kullanmamız

gerektiğini, birinci dikkatimize, algıların şekilsiz ve karmakarışık ortamını farkındalığın düzenl i dünyasına dönüştürebilmek üzere büyük bir güç kullanarak, dünya üzerindeki nesneler üzerinde odaklanmanın öğretildiğini açıkladı.

Don Juan bizlere, ikinci dikkatin şans getirici işlevinin

bulunduğunu da açıkladı. Ne denl i çok uygulanırsa, arzu edilen sonucu elde etme olasılığı da o denl i yüksek olurmuş.

Ancak, bu da genelde dikkatin bir işleviymi ş ve gündelik ya

şam ımızda öylesine kanıksanmış ki, bunu fark edemiyorınu

şuz bile; bir olayla karşı karşıya geldiğimizde, bunu bir kaza

ya da tesadüf eseri olarak görürüz ve bu olayın bizim onun

öyle olmasını istediğimiz için ortaya çıktığını aklımıza getirmczmışı�

İk inci dikkat üzerine konuşmalarımız, d iğer bir önemli

konuyu, rüya gören bedeni gündeme getirdi. Don Juan, la

Gorda' yı bu konuya yönlendirebi lmek için ikinci d ikkatini

mümkün olduğu ölçüde sabit bir biçimde rüya sırasında uçu

yor olma duygusunun unsurları üzerinde odaklama görevini

verm işti.

"Rüya sırasında uçmasını nasıl öğrendin?" diye sordunı

la Gorda'ya. "Bunu sana öğreten oldu mu?"

"Bu dünyada bunu bana Nagual Juan Matus öğretti," eli

ye yanıt verdi. "Rüyadaysa, yüzünü asla göremediğim biri

bana yol gösterdi. Bu, yalnızca bana ne yapımım gerektiğiıı ı

söyleyen bir sesti. Nagual bana rüya sırasında uçmayı öğren

me görevini vennişti, ses ise bana bunun nasıl yapılacağını

öğretti. Olağan bedenimden, yani elinle tutab ileceğin bede

nimden rüya gören hedenirne geçebilmeyi kendi kencliılll·

öğrenebilmek yıllarımı aldı."

"Bunu bana anlatmalısın, Gorda," dedim.

"Sen rüyanda bedeninden uzaklaştığını gördüğünde rüwı gi5ren hedenine geçmeyi öğreni yordun ," diyerek devanı

etti. "Ancak, bana sorarsan N agual sana özel likle herhangi

bir görev vermedi , bu nedenle de sen bildiğin yolda devam

ettin. Oysa bana, rüya gören /Jedenimi kull anma görevi veril

ınişti. Küçük kız kardeşlerin de görevleri buydu. Bana gelince, bir kez düşümde bir uçurtma gibi uçtuğumu görmüştüm .

Nagual a bunu anlattım, çünkü havada süzülüyor olma duy

'

µusundan çok hoşlanmıştım . Sözlerimi çok ciddiye aldı ve

hunu benim için bir görev durumuna geti rdi. Rüya görmeye

haşladığı an, kişinin anımsadıklarının artık bir düş değil , rü

\'(t olduğunu söyledi.

B öylece rüyada uçmanı n yoll arı nı bulmaya çalışt

"

ı m .

Ancak , gerekl i koştıll arı sağlayamıyordum. Riivanıı etkile

ıııeye çalıştım , ama bu işleri daha da zorlaştırd ı . En sonunda

N agual benden , kendimi zorl amaya son verıııeın i , bunun

kendi kendine ortaya çıkması nı beklememi istedi. Yavaş yavaş, rüyamda uçmaya başladım. Bu, hep bir kad111 sesi oldugunu düşündüğüm bir sesin bana ne y apmam gerektiğin i siiylemeye baş lamasından sonra gerçekleşti.

" Kusursuz biçimde uçmaya başladıktan sonra, Nagual

l ıana rüyamda uçtuğum sırada yaptığım her şeyi uyanıkken

dL· yapmam gerektiğini söyledi. K ıl ıç dişl i kaplan sana nefes

;ılınayı gösterdiğinde senin de böyle bir fırsatın olmuştu. An

\ ak sen rüyanda asla bir kapl ana dönüşmedin, bu nedenle de

ı ı yanıkken bunu gerektiği biçimde gerçekleştirebilmeyi başa

ı ;ı ı ıııadın Oysa ben rüyamda uçmasını öğrendim. Dikkatimi

.

,

ı ıi ı·a gören hcden im üzerinde odaklayarak , uyan ı k ke n bir

ıı,: urtrna gibi uçabiliyordum . Sana bir seterinde gösterıııiş

ı ı ı ı ı , zira rüya gi5rcrı hedenimi kul lanmayı öğrend iğimi gör-

1 1 1\'lli istiyordum ama sen olan bitenin farkında değildin."

Havada gerçek bir uçurtma gibi aşağı yukarı sallanarak

l ırn i korkuttuğu gün den bahsedi yordu. Bu olay bana çok

.. ı,:ıııa gelmiş akla mantığa

,

sığdıramaın ı�tı ın . Bu Li.ir olaylar-

1 .ı kar�ı kar�ıya geldiğimde bunları genellikle a�ırı stres ko-

şulları altında oluşan algılar olarak değerlendiririm. Yoğun

stres anlarında, algıların duyu organları tarafından büyük öl

çüde çarpıtılabilieceğine inanırım. Bu açıklamam hiçbir şeyi

açıklığa kavuşturmuyordu, yine de mantığımı rahatlatmama

yardımcı oluyordu.

La Gorda'ya rüya gören hedene dönüş adını verdiği süreçte, salt uçmanın yinelenmesinin ötes inde başka b irtakım

gerçeklerin de bulunması gerektiğini söyledim.

Yanıt vermeden önce bir süre düşündü.

"Nagual sana da söylemi ş olmal ı , " dedi , ""bu dönüşün

gerçekleşmesinde asıl öneml i olan, tüm ağırlığın ikinci dikkat üzerinde yoğunlaşmasıdır. Nagual, dünyayı oluşturan şeyin dikkat olduğunu söylemi şti; elbette ki haklıydı . O, dikkatin üstadıydı. Sanırım, riiya gören bedenime dönüş için gereksinim duyacağım tek şeyi n d i kkat i m i uçma üzer i mk odaklamam olduğunu keşfetme işini bana bıraktı. B urada

önemli olan dikkati riiyaya yöneltmek, uçma sırasında yaptı

ğım her şeyi gözlemlemekti . İkinc i dikkatimi bu yolla eğitebildim. Bir kez somutlaştıktan sonra, dikkati hafifçe de olsa

ayrıntılar ve uçma duygusu üzerinde odaklamak daha yoğun

biçimde uçuş riiyas1111 ortaya çıkartıyordu ve riiya giirme artık beni m için sıradan bir iş oluncaya değin havada süzülüyordum.

"Böylece, uçma konusunda ikinci dikkatim keskinlqti.

Nagual bana riiya gören bedenime dönüş görevi n i verdiğinde, uyanık durumda ikinci dikkatimi harekete geçirmem gerektiğini kastediyordu

bence. B irinci dikkat, yani, dünyayı oluşturan dikkat, tam olarak aşılamaz; ama, eğer ikinci dikkat yeterince yoğunlaştırı lm ışsa, bir süreliğine yerini ikinci

d ikkate bırakabilir. Doğal olarak rüya g(·İrmck ikinci dikkatin

bir tür yoğunlaştırı lmasıdır. Yani, diyebilirim ki, rüya giirc11

hcdene dönebilmek için uyanık durumda, bıkana dek riivo

görme çalışması yapımın gerekir."

"İstedi ğin an riiya gören hcdcninc dönebilir misin? diye

sordum.

" Hayır, bu o k adar kol ay değ i l , " dedi l a Gorda. " U yanı kken uçmayla ilgili dev inim leri ve duyuml a rı y i nelemey i öğrendim, ama her i stediğimde uçamıyorum. Daima riİ\'O giiren heden inıe bir engel ortaya çıkıyor. K im i zamanlar bu engelin zayı fl adığını h issedi yoru m : böyle zamanl arda bcdcıı iıı ı özgür k a l ı yor v e tıpkı riiyodo olduğu g i b i uçabi 1 i yoru m .

La Gorda ' ya kendi deneyim imden s ö z ettim ve d o n J uan' ın ikinci dikkat i m i eğitmek üzere lı<1 11a üç görev verd i ğ i n i

anlattım. B u görevlerin birinc i s i , rii_wı s ı rasında elleri m i b u labilmekti . Daha sonra benden , b i r bölge bulmam ı , d i kkat i m i

h u bölge üzerinde yoğu n l a� t ı rm a m ı ve daha sonra d a gün

içinde rii_\'U gijrerck bu bölgeye ula�ıp u l a� amay:ıcağı ıιı ı saptamamı istem işti. Bana o alana t an ı d ı ğ ı m b i ri n i , terc ihen bir

kadını ye rl q t i rınem i önerd i . B u k i � i n iıı iki görevi bul unuyordu: birinc i s i , rüya göreli.iği.im sırada gen,;ektrn urada bulunduğumu kanıtlayabi lecek kolayca ayrı m ı n a v:ırı l aıı ayan deği�imlcri belirlemek, ikincisiyse, tam olarak ik inci dikkati

ıııin baş l ayacağı ufak ayrı nt ı l arı seçmek.

Riiya göriiciin iin bu konuda karşılaşacağı en ciddi sorun,

gü ndel ik yaşamın d ikkati içinde kes inl ikle ayrı m ı na varı lmayan ayrıntı lar üzerinde ikinci dikkatin kesint i s i z bir biç imde

sabi tle�mesi , böylel ikle bunları n geçerl i l iklerinin önü nde neredeyse a�ılamaz bir enge l i n oluşturu l m as ı ycl ı . K i �inin riiva

ı lo görmeyi istediği �ey, onun günde l i k ya�amda üzerinde

di kkatini sabitle�t i rmek i s tediği �ey değ i l d i r.

Don Juan, k işinin ikinc i dikkat i n i dev i n i m s i zlqt i rmeye

yalnızca öğrenm e dönem inde çalıştığını bel irt t i . B undan sonr a , ki�inin ikinci d i�katin karşı kon u lması ncrcclcysc olanak

'" çekimine k ar�ı mücadele etmesi ve çevres indek i her şeye

v:ılnızca öylesine bakması gerek iyord u . Rii wı sırasında k i ş i

ı ı i ıı her şeyi olabildiğince kısa süre içinde gözlemesi gerekivordu. Herhangi bir şey üzerinde odakl anı l clığında, kişi de

ı ıl·t iın ini yitiri yordu .

Don J u an ' ın bana verdiği en son genci görev, bcdeıiim

' il'n uzak l a ş m akt ı . B u n u ancak kısmen başara b i l m i � t iın _ve

tüm uğraşlarım içinde rüya görme konusunda elde ettiğim

tek gerçek başarının bu olduğuna inanıyordum. Don Juan,

gündelik yaşamın ait olduğu dünyayı rüya sırasında denetimim altında tutabilecek ölçüde rüya görme duygusunu kusursuzlaştırmamdan önce beni terk etti. Tam rüya gördii,�üm zamanla gündelik yaşamımın yer aldığı dünyanın kaçınılmaz

bir biçimde kesişeceklerini düşünüyordum ki, onun ayrılması, bunu engelledi.

İkinci dikkatin denetimini açıklayabilmek için, don Juan

istenç kavramını geliştirm işti. Söylediğine göre istenç', bir

enerj i alanı olarak bedenin saydamlığı üzerinde çok büyük

bir denetim oluşturulması; bir yetkinlik düzlemi veya bir savaşçının yaşamına belirli bir dönemi nde birdenbire ortaya çıkan bir varoluş durumu olarak tanımlanabilirmiş. Mutlak bir sessizlik anının ardından bedenin ortasından yayılan güç, bir

anlık yoğun dehşet ya da derin üzüntü biçiminde cleneyiınleniyormuş; ama her durumda kişinin hissett iğ i , bir mutluluk

anı değilmiş, çünkü mutluluk anının, savaşçının, bedenin

saydamlığından yararlanarak sessizliğe dönüştürebilmesi

için gerek duyduğu yoğunlaşma üzerinde zayıflatıcı bir etkisi bulunuyormuş.

"Nagual bana, bir insan için üzüntünün dehşet duygusu

kadar güçlü olduğunu söylemişti," dedi la Gorda. "Üzüntü,

bir savaşçının kanlı gözyaşları dökmesine neden olur. Her

ikisi de bir sessizlik anı getirirler. Ya da, sessizlik kendiliğinden çıkar ortaya, çünkü savaşçı sessizliği elde edebi lmek

için yaşamı boyunca uğraşmıştır."

"Senin böyle b ir sessizlik anınını hissettiğin oldu mu

hiç?" diye sordum .

"Elbette oldu, ama nasıl bir şey olduğunu anımsayamıyorum," dedi. "Bunu sen de ben de yaşadık ama ikimiz dL·

hiçbir şey anımsamıyoruz. Nagual bunun bir karanlık an, içsel söyleşinin sustuğu andan bile daha sessiz bir an olduğunu

söylemişti. Bu karanlık, bu sessizlik, ikinci dikkati yönlen

dirme, emir verebilme, harekete geçirme amacının ortay;ı

1 63

çıkmasına neden olur. Bu yüzden buna istenç <rdını veriyorum. Amaç ve etkisi istenci oluştururlar; Nagual bu ikisinin

birbirlerine bağlı olduğunu söylemişti. Tüm bunları bana rüyada uçmayı öğrenmeye çalışırken anl atmıştı. Uçma amacı

uçma duygusuyla sonuçlarnr."

Ona bir gün istenci deneyimleme olasılığın dan umudumu kestiğimi söyledim.

"Deneyimleyeceksin," dedi la Gorda. "Sorun, ne s'enin

ne de benim bize ne olduğunu fark edebilecek ölçüde güçlü

bir kavrayışa sahip olmamamız. B iz kendi istenç-/erinıi:.i h issedemiyoruz, çünkü onun, örneğin öfkelenmek gibi, her zaman yaptığımız ya da hissettiğimiz bir şey olması gerekt iğine inanıyoruz. Oysa isten�· çok sessizdir, fark edilemez. İstenç öteki benl iğe aittir."

"Hangi öteki benlik, Gorda'i" diye sordum.

"Neden söz ettiğimi biliyorsun," diye yanıt verdi kısaca.

l?iiya giirdü,�ümıh:de öteki benl iğimi zde yaşarız. Bugüne de

ğin sayısız kez öteki benl iğimize girdik, ama eksiksiz değiliz

henüz."

Uzun bir sessizlik oldu. Henüz eksiksiz olmadığımızı

söylemekle haklı olduğunu kabullendim. Sonsuz anlamları

olan bir sanatın ycn iyetme çömezleri olduğumuzu h i ssedi yordum. Ancak daha sonra bel k i d e la Gorda' nı n başka bir

şeyden söz ed i yor olabileceği d üşüncesi aklıma geldi . Bu

mantıklı bir değerl endirme değildi . Karın boşluğunda karıncalanmaya benzer bir duygu hissettim ve onun belki de farklı bir şeyden söz ettiğini clüşündüm. Hemen sonra, bu soru

ıuıı yanıtını hissettim. Zihn imde bir yığın farklı farklı dü

şünce belirdi. Her şeyi n orada olduğunu biliyordum , önce

göğüs kafesimin ucunda ve daha sonra zihnimde. Sorunum,

bildiklerimi sözcüklere dönüştürecek denli süratli bir biçimde çözüınleyememekti.

La Gorda bir yorum ya da davranışla düşünce sürecime

ıııüdahale etmedi . Ağzını bile açmadan bekl iyordu. Bana öyksine içten bağlanmıştı k i , herhangi bir şey söylemesine ge-

rek kalmam ıştı .

Uzunca bir süre daha daha bu birliktelik duygusunu ya

şadık ve bu duygu ikimizi de sardı. La Gorda ve ben yavaş

yavaş sakinleştik. En sonunda konuşmaya başladım. İkimizin de ortak olarak bildiği şeyleri yinelemem gerekmiyordu

ama aramızdaki fikir alış verişini yeniden canlandırabilmek

için, ona hangi yönlerden eksik olduğumuzu bildiğimi söyledim, ne var ki bildiklerimi dile getiremiyordum.

"Bildiğimiz bir çok şey var," dedi. "Ancak yine de, bunları kendi amaçlarımız için kullanamıyoruz. Çünkü bildiklerimizi nasıl ortaya çıkartabileceğimizi bilmiyorum. Sen bu baskıyı yeni yeni h issetmeye başladın. Bense yıllardır yaşıyorum bunu. B i l i yorum, ama bilemiyorum. Çoğu zamaıı

kendi içimde yolculuklara çıkıyorum ve bildikleri mi anlatmaya çalqtığımda tıpkı bir budala gibi davranıyorum."

Ne demek i stediğini anlıyordum ve bunu yaşıyordum.

istenç ve onun öteki benlik adını verdiği kavram üzerine tlimüylc kılgısal, apaçık şeyler biliyordum, ama ne bildiğim

konusunda tek bir söz söyleyem iyordum; bunun nedeni konuşmaktan sıkılıyor ya da çekin iyor olmam değildi. Yalnız·

ca, nereden başlayacağımı, bildiklerimi nasıl düzenleyeceğimi bilmiyordum.

"istenç ikinci dikkat üzerinde öyle bir denetim oluşturuı

ki, ona öteki beni ik adını veririz," dedi la Garda uzun bir

sessizlikten sonra. "Bütün uğraşmalarımıza rağmen, ötd i

benliğin ancak çok küçük bir parçasını bilebiliyoruz. NaguaL

bilgimizi tamamlamayı bize bıraktı. Bu, bizim anımsama gii

. . "

revımız.

Aklına bir şey gelmiş gibi avuç içiyle alnına vurdu.

"Aman Tanrım ! Öteki benliği anımsıyoruz! diye bağırd ı

avazı çıktığı kadar, çıldırmış gibiydi. Daha sonra sakinlc:1t ı

ve kısık bir sesle konuşmasını sürdürdü. "Şurası açık ki biı

orada bulunduk ve bunu anımsamanın tek yolu da şimdi yap

tığımız gibi rüya gören heden/erimizi, hirlikre riiya gördii,�ıi

müz sırada fırlatm amız.

"N.iiyo gi!rcn hcdenleriıni:i Cırlatm;ık ıic demek'?

"Gen;ıro ' rn111 kend i rii_ı·u giiını hcdcı1 111i nas ı l fı rl att ı ğ ı n ı

göz l e r i n l e görclii n , " ded i . " Yava� b i r k u r� u n g i b i yeri nden

fırl am ı � t ı ; g ii rü l tü l ii b i r ç aL Lı yı � l ;ı b i rl i kte clli nyevi bedene

k e n d i n i b i r y a p ı � ı y o r bir ç özü yo rd u . N a g u a l bana G e n aro ' nu n rii_ı·a giircn hcdcninin nor m al y;ı� a m ı m ızda y;ıpabildi

ğimiz her � e y i yapab i l d i ğ i n i söy l e nı i �t i ; s e n i sarsmak i ç i n

;ıy n ı �ck i l de sessizce a rkandan sana b i r \;ok k e z yak J ;ı�ıı ı � t ı .

Nagua l ' la Cienaro ' nun n e y i n pe�imk o l d u k l a rı n ı � i ıd i a n l ı yoru m . Sen i n a n ı nı sanı anı i s t i yo rl a rd ı v c b u n u gc rçek lc� t

i r

ınek i ç i n gözler i n i n öniinde Genaro k e n d i nirn giirc11 hcdc

ıiini fırlatarak i n aıı ı l nı ;ız beceri ler serg i l i yordu. Ancak bir sonuç alamadı lar. "

"'Oı ı u n rii_\'ll giircn hcdc11i11i11 i\· ı rnk olduğu n u a s l a a n l ayam ad ı m , " dedim .

" ' B u n u a s l a aıı Lıy a nı ad ı ıı t,,: ii n k ii i z l e m i y o rd u ıı

ded i .

, "

"Geıarn, örneğ i n yemek yeme k . iç mek g i b i rii_rn giircn hcdcn in yapam a y a c a ğ ı �ey l e r yapm;ıya \· ;ı l ı �;ı rak h u n u sana

göstermeye ç a l ı � l ı . N agual b;ııa. Genaru ' n u n sıçarak d a ğ l a rı

t i t reteceğ i n i siiy l c yerek se n i n le eğlend i ğ i n i siiy !eıı i � t i .

"Neden rii ı·u giiren heden buıı l a rı y apam;ız! d i ye sor

"

dum.

"Riiyu gi5rcn heden yeı ı ıe ya da içme n i yet i n i de netl cye

ı ı ıez de ondan

d iye yaıııt verd i .

, "

' ' B u n u n l a n e elemek i s t i yors u n , Gorda!" d iye sordum.

"'Genaro ' n uıı en b ü y ü k b a� arı s ı , riiyu s ı rası nda bede n i n

ıiiı·eıini öğren m i� olması ydı," d iye aç ı k l ad ı . "O, sen i n ba�l a

ı ı ı ı� olduğun i � i b i t i rm i � t i . Tiim beden i n i o l ab i l d iğ i nce k usur

·.ııı. bir biçi mde riivm·u dön ü � t ü rebi l i yord u . J\ ı ı c a k . rii wı gi>

ı ı ·n hede11i11 niı·eıi fizikse l beden i n 11iı·cıi11dc11 o l d u kça fark l ı dır. Örneği n rii_ı·u gi>rcn heden b i r d u v arı a�abil i r, \' Ü n k ü

,

ı ı,_- ııp gi tmen i n nİ\'ctinı b i l i r. Fiziksel beden , yl'.ıııek YL'ıneıı i n

111 1·l'fi11i b i l i r. aın ;ı ort<ıda k a v bu l ın aıı ı n ııı ı·cıi11dc11 h abers iz-

.

'

d ı r Gcıı aru ' ıı u ıı fi z i ksel bccle ıı ı i -; i ı ı b i r d u v ar ı ı ı i<,· i ııc.il'.ıı geç

ı ı ws i riiyu giirc11 hcdcni11in yeme k yl'.ml'. s i k adar o l a n ak s ı z-

,

dır."

La Gorda, söylediklerini tartıyormuş gibi bir süre için

sustu. Ona herhangi bir soru sormadan önce biraz beklemek

istiyordum.

"Genaro yalnızca rüya gören bedenin niyeti üzerinde ustalaşmıştı," dedi yumuşak bir sesle. "Öte yandan Silvio Manuel, niyetin en büyük üstadıydı. Yüzünü bir türlü çıkartamamamızın nedenini şimdi anlıyorum. Çünkü o, hiç kimseye benzemiyordu."

"Bunu ncrden çıkartıyorsun Gorda?" diye sordum.

Ne demek istediğini bana anlatmaya çalıştı. Ama sözlerinde tutarlılık yoktu. B irdenbire gülümsedi. Gözleri parladı.

"Buldum! " diye bağırdı. Nagual bana Silvio Manuel 'in

niyetin üstadı olduğunu, çünkü onun daima öteki benliğinde

yaşadığını söylemişti. O gerçek bir şefti. Nagual ' ın yaptığı

her şeyin ötesine geçebilmişti. Aslında, Nagual 'ın senin sorumluluğunu üstlenmesini sağlayan da oydu."

La Gorda'nın söylediklerini duyduğumda büyük bir rahatsızlık hissettim. Midem bulandı ve bunu ondan gizleyebilmek için büyük bir çaba harcadım. Ona arkamı döndüm

ve elimle ağzımı tıkadım. B ir an için sustu ve daha sonra

içinde bulunduğum durumu görmezlikten gelmeye karar vermiş gibi bana doğru ilerledi. Konuşmasını sürdüreceği yerde

bana bağırmaya başladı. Artık bizi mutsuz eden şeyleri açığa

ç ıkartmanın zamanının geldiğini söyledi. Mexico City 'de

olanlardan sonra göstermiş olduğum öfkenin hesabını sordu.

Ona olan hıncımın, diğer çömezlerle bana karşı birlik olmasından değil, maskemi düşürmek üzere onlara katılmasından

kaynaklandığını öne sürdü. Ona içimde artık bu tür duyguların bulunmadığını söyledim. Ancak o bu konuda oldukça katıydı. Onlarla yüzleşmediğim sürece bu duyguların bir şekil de ortaya çıkacaklarını öne sürdü. Silvio Manuel ' le aramdaki bağların meselenin en can alıcı noktasını oluşturduğu konusunda ısrarlıydı.

Bu sav ı duyduktan sonra ruh durumumda ortaya çıkan

BİRUKTF; R ÜYA GÖRMEK

değişikliklere inanılmazdı. İki farklı kişi olmuştum -biri öfkeden kudurmuş, ağzı ndan köpükler saçan bir deli, diğeriyse

sakin, gözlemci bir kişilik . M idemde müthiş acı veren bir kas ılma h issettim ve hastaland ı m . A ncak kasılmaya neden

olan, bulantı değil, katlanılması olanak dışı bir öfkeydi.

En sonunda sakinleştiğimde, davranışlarımdan utandım

ve i leride benzeri olayların patlak vermesi olasılığı beni kaygıl andırdı.

"Gerçek doğanı kabullendiğin zaman bu öfkeden kurtul acaksın," dedi la Garda kayıtsız bir sesle.

Onunl a tartışmak istedim, ama bunun yararsız olduğunu

biliyordum. Kaldı ki, kapıldığım öfke krizi tüm eneıjimi tüketmişti. Eğer la Gorda haklıysa, ne yapacağımı bilmez bir

hale gelme düşüncesi beni güldürdü. Daha sonra, eğer Nagual kadını unutabilirsem, her şeyin mümkün olabi leceğini dü

şündüm. Acı bir şey yemişim gibi boğazımda bir yanma h i ssettim. Tıpkı arkamda bana sessizce yaklaşan birini görmüş

gibi bedenim ani bir telaşla sarsıldı ve o anda daha önce h iç

farkına varmadığım bir şey hissett im. La Gorda haklıydı.

Silvio M anuel benliğimi eline geçirm işti .

La Garda bunu ona söylediğimde yüksek sesle güldü.

Kendisinin de S ilvio Manuel ' le ilgi l i bir şey hatırl adığını

söyledi.

"Onu bir insan olarak, Nagual kadını anımsadığım gibi

anımsamıyorum," diye devam etti, "ama Nagual ' ın onun

hakkında bana söylediklerini anımsıyorum."

"Sana ne söylemişti?" diye sordum.

"Silvio Manue l ' in yeryüzündeyken Eligio gibi olduğunu

söylemişti. Bir gün tek bir iz bırakmadan ortadan kaybolmuş

ve öteki dünyaya gitmiş . Yıllarca nerede olduğunu kimseler

bilememiş; daha sonra bir gün geri dönmüş. Nagual, S ilvio

Manuel ' in nerede olduğunu ya da neler yaptığını anımsamadığını söyledi, ama bedeni değişmiş. Dünyaya öteki benli

ğinde dönmüş."

"Nagual başka neler söyledi, Gorda?" diye sordum.

..

..

RUYA GORME SANATI

"Daha fazla bir şey anımsamıyorum," diye yanıt vereli.

"Sanki bir sis tabakasının içinden bakıyordum."

Zihinlerimizi yeterince zorlayabilsek, Sil vio Mamıcl ' in

kim olduğunu ortaya çıkarabileceğimizi hissediyordum. B umı ona söyledim.

L "Nagual niyetin her yerde varolduğunu söylemişti," eledi

la Garda birdenbire.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordum.

" B ilmiyorum," dedi. "Yalnızca aklıma gelen şeyleri söylüyorum. Nagual ayrıca, dünyayı oluşturan şeyin nivct oldu

ğunu söy !emişti."

Bu sözleri daha önce ele duyduğumu biliyordum. Don

Juan 'ın da bana aynı şeyi söylediğini, ama benim bunu unutmuş olduğumu düşündüm.

"Don Juan sana bunu ne zaman söyledi?" diye sordum .

"Ne zaman söylediğini anımsamıyorum," dedi. ""Ancak

bana insanların, bu bağlamda tüm canlı varl ıkların niveıin

esiri olduklarını söylemişti. Onun pençeleri arasındayız. Bize istediği her şeyi yaptırabiliyor. Bizi harekete geçiren güç

o. H atta bizi öldüren de o.

"Bununla birlikte, bir savaşçı olduğumuzda niyetin bizimle dost olacağını söylemişti. B izi bir süreliğine özgür bırakır; kimi zaman, sanki bir süredir bizi bekl iyormuş gibi gel ir bizi bulurmuş. Don Juan bana kendisinin niyetin yalnı zca bir dostu olduğunu söylemişti-oysa Silvio Manuel niyetin

ustasıydı."

İç imde dolup taşan, dı şarı çıkmaya çalış<ın gizli anılar

vardı. Yüzeye ulaşmak üzereydiler. B ir an için yoğun bir düş

kırıklığı yaşadım, daha sonra pes ettim. Silvio Manuel ' le ilgili bilgileri ortaya çıkartmak artık beni ilgilendirmiyordu.

La Gorda ruh durumumda oluşan bu değişimi, Silvio

Manuel ' le ilgili anıları mızla yüzleşmeye henüz hazır olmadığımızın bir belirtisi olarak yorumladı.

"Nagual kendi niyetiyle neler yapabileceğini hepimize

hicbir

sey

yapmadılar.”

y

y

y

gösterdi , ' ' dedi birdenbire. " 'N i vcıi çağıra rak b i rt ak ı ıı şeylerin görii n ınes i n i .sağla yab i l i yordu . "

B ana, eğer w;ınak i s t iyor.sam, z i h n i ın i u<,·ına 11/ycıi üzer i nde toplamaın gerekt i ğ i n i söyleın i ş t i . B an a kendi z i h n i n i

LI\'llla üzeri nde nas ı l toplad ı ğ ı 11 1 gösterdi v e havada .s H; rayarak. dev b i r uçurtma gibi b i r daire ç i z d i . Ya da el inde b i rtak ı ın �eylerin bel i rmes i n i sağlayab i l i yordu. B i r çok �eyin n i yet i n i hi/di.�ini v e niveı ederek bu �eyleri çağırabi lceeğ i n i söyleın işı i . Onunla S il v io M anuel aras ı nd a k i fark , 11ircıi11 ust;ısı o larak S i l v io M anuel ' i n , her �ey i n 11i vcıi11i b i l i ıııe s i ycli .

O n a bu a n l a t t ı k l arı rn n d a h a faz l a a ç ı k l aına gerekt i rd i ğ i n i

söy l e d i ı n . Z i h n i ndeki d ü ş ünceleri aktara b i lınek i ç i n u y g u n

sözcükler bul maya ç a l ı � ı yord u .

· · B e n , riiyo /orı 111d11ki uç· u ş ıı ırnl a deney i m l c d i ğ i ın tüm

duyguları y i ne kıne yoluyla u ç ı n a 11/rc/1111 öğre n d i ın . " ded i .

B u , yal n ı zca biriydi . N agual kendi yaşaıı 1 11chı y ü 1.lerce şey i n

11ivcıi11i iiğrenın i � t i . A ncak S i l v i o :VJ ;ımı e l , kaynağ ı n kendisine gitti. Oradan 11i\·cıi11 öt.ünü ald ı . H erhang i b i r şey i n nı ycıini öğrenınek 1.orunda değ i l d i . Kend i .s i 11i ı·cıli b i r olıı u ş ı u . B u defa ela h iç b i r arzusu kal ın aını �tı . ç· ü n k ü 11ircıi11 ke n d i ne ait

bir arzusu yoktur. Bu yüzden i.ı tc11<, koıı u .s u ı ıd a N agual ' a ba

ğ ı ın l ı o l ın a k zo ru ndayd ı . D i ğe r bir dey i ş l e , S i l v i o M amıe L

Nagual ' ı n i s ted i ğ i her �eyi yapab i l iymd u . S i l v i o Maıı LIL' l ' i n

niyetini Nagual yön lend i riyordu. Ancak, 0Jagual ' ı n d a h iç b i r

arzusu ka l ın a d ı i!. ı i c i n , coi!.u n l u k l a

•.

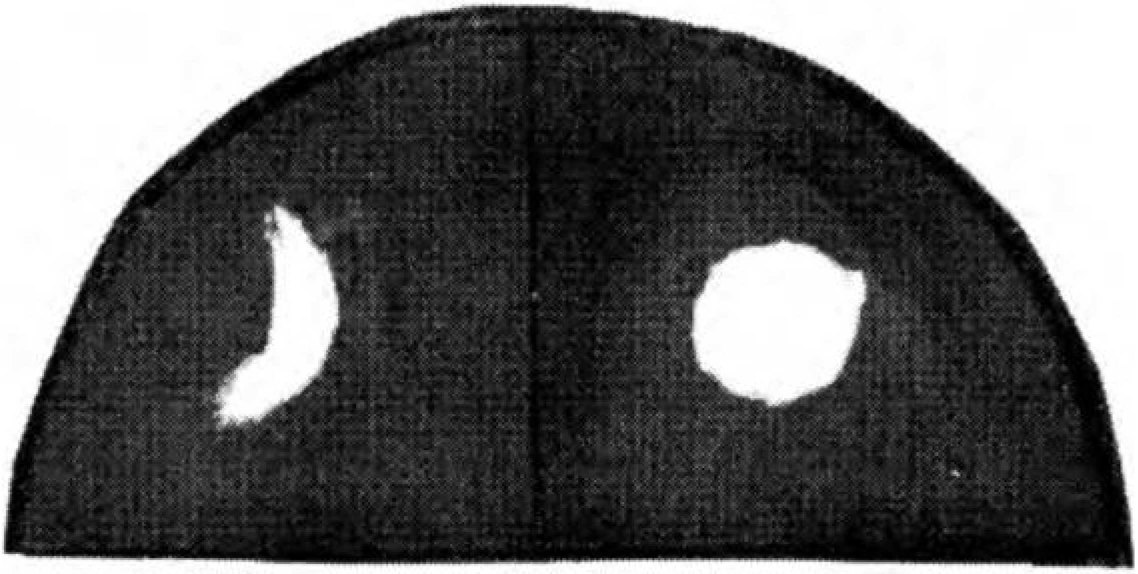
,

,

•

\

_,,)

SAG VE SOL YAN B İLİNCİ

La Gor

mal da

ar, ' yla rüya

yalnızca görme

birlikte üzerine

rüya

sür

görme dürdüğümüz

konusundaki konuşaçmazlarımızı çözdüğü için değil, aynı zamanda bu kavramları entelektüel bir düzleme oturtabildiğimiz için de son derece yararlı oldu. B u komı üzerinde konuşmak bizleri meşgul ediyor; huzursuzluğumuzdan bir an için de olsa sıyrı lmamızı sa�lıyordu.

Dışarıda işimin olduğu bir gece la Gorda' yı bir telefon

kulübesinden aradım. Bana bir mağazaya gittiğini ve orada

benim, v itrindeki mankenlerin ardına sakl anı yor olduğum

duygusuna kapıldığını söyledi. Onunla eğlendiğimi düşünmüş ve bana müthiş öfkelenmiş. Beni yakalamak amacıyla

mağazanın içinde koşuşturmuş. Daha sonra da, gerçekte, benim yanımda sık sık yaptığı bir şeyi huysuzluk nöbetine kapıldığını anı msıyor olduğunun farkına varırnş.

Daha sonra, aynı anda bir kez daha /Jirlikte riiya gi5rmenin zamanının geldiği sonucuna vardık. Konuştukça, için:ıiz-

deki iyimserliğin yeniden canlanıyordu. Eve acele içinde gittim.

B irinci aşamaya, dingin ıyanıklık duru muna kolayca

u laştım. Karın boşluğumdan dalga dalga ateşlerin yükseld i

ği, girişimimizden çok başarıl ı sonuçlar e lde edeceğimiz dü

şüncesine dönüşen bedensel bir haz duydum. fakat , ardından, bu düşüncenin yerini sinirli bir bekleyiş aldı. Düşüncelerimin göğsümün merkezinde h issettiğim sızıdan kaynaklandığını biliyordum. Dikkatimi burada odakladığım an, sızı kayboldu. Tıpkı açıp kapatabileceğim bir elektrik akımı gibiydi.

Sızı bir kez daha, bu kez öncekilerden çok daha şiddeti i

bir biçimde başladığında, kendimi la Gorcla ' yla yüz yüze

buldum; bir köşeyi döner dönmez onunla çarpı�mı�ıın g ibi.

Onu izlemeye daldım. Öylesine gerçek ve öylesine oydu ki

uzanıp ona dokunmak istedim. O an içimde, ona cluyabilccc

ğim en saf, en tinsel sevecenlik duyguları kabardı. D indiremediğim hıçkırıklara boğuldum.

La Gorda bu ani düşkünlüğümü bastırabilmek için aceleyle kollarımızı birbirine kenetlemeye çalı�tı ama kımı ldayamıyordu . Çevre mize bak ındık. Görebilecek bir manzara fil an yoktu. B irdenbire bir gerçeğin farkına vardım, ve la

Gorda' ya birbirimizi izlemeye daldığımız iç in riiyu sahnesini kaçırmış olduğumuzu söyledim. Onunla konuşurken, yeni

bir durumun içinde bulunduğumuzu hisssettim. Kendi sesim

beni ürkütmüştü. Tuhaf, sert, itic i bir sesti bu. İrkildim.

La Gorda h içbir şey kaçırmadığımızı, farkl ı bir şeyin

ikinci dikkatimizi yak al adığın ı söyledi . Gülümseyerek, çıkardığı sese şaşırdığını bel irten, dudaklarını şaklatır gibi bir

hareket yaptı .

Rüyada konuşmak benim için yeni ve etk ileyici bir �eydi, çünkü konuştuğumuzu diiş/emiyor, gerçekten konu�uyorduk. Bu da, rı"iyamda merdivenden aşağı ilk inme çabalarıma benzeyen büyük bir çaba gerektiriyordu.

Ona sesimi komik bulup bulmadığın ı sordum. Ba�ını

s a l l ad ı ve yüksek sesle güldü. Ci ü lc rkeıı ç ı karttı ğ ı ses bana

�a�k ı ıı l ı k veriyordu . Don Genaro da son derece t uh a f ve kork u tucu sesler ç ı ka rt ı rd ı ; Lı Gorda " n ı n g ü l ü � ü de bu t ü rdend i .

B i r süre sonra. l a Gorda " y l a b i rl ikte niyu giiren hcdc11/cn111i

�e kendi l iğim izden girdiğimizin ayrı ııı 1 11a vard ı m .

E l i n i tutmak istedim . Dene d i m . ama kol u m u yeri nden

k ı p ı rdatam ı yordum. Böyle bir d u ru m d a hareket etme konusunda bel l i bir dene y i rn i ın olduğu i�· i ıı . l ;ı Gorda 'n ı n yanına

g i tmeyi i s tedim . Amacım onu kucaklamaktı, ama onun öyles i ne yakla�tım ki, beden leri m i z birle�ti . B i r b irey olarak kend i m i n fark ı n dayd ı m ama ay111 z a m a n d a , k e nd i m i la G ord a ' nı n b i r parçası gibi h i ssedi yordu m . B u duygudan son derece ho�·l andı m .

B ir �ey duru mu m uzu bozuncaya kadar, b i rbirim ize kenetlenm i ş bir biç i mde kaldı k . Etrafı i ncelemem gerek tiği h i ss i ne k ap ı l d ı m . B ak ın d ı ğ ı m da, bu bölgeyi dalıa önce de kes i n l i k le görmüş olduğum duygusuna kap ı l d ı m . K u m tepec ikleri n i andı ran küçük, yuvarl ak tümsek ler ara s ı ndayd ı k . Göreb i l d i ğ i m i z k adarı y l a her y an ı m ı z bu t üm se k l'erlc d o l u y d u .

Açık sarı renk l i , k u ınta�ından, ya da pütürl ü kükürt kabart ı l arından yap ı l m ı � g i b i görü nüyorlardı . Gökyüzü d e a y n ı rekteydi ve son derece boğucu görün üyordu . Hav acfo sarı ms ı bir s i s tabakası y a da gökyüzünde be l l i n o k t a l a rdan a ş a ğ ı l a ra

doğru inen sarı renk l i b i r t ü r buhar _vard ı .

L a Gorda ' n ın v e ben i m normal biçimde nefes a l d ı ğ ı m ı z ı

fark ett i m . Göğsüme dokunamıyordum ama s o l u k a l d ı ğ ı m da

göğsümün genişled i ğ i n i h i ssediyordum. A n laşılan, s a rı buhar

tabakası bizim için zararl ı değ i l d i .

B ir l ikte h areket etmeye ba� l a d ı k . Yava�ça. d i k k at l i bir

biçimde , y ü rü r g i b i i le r l i yord u k . K ı sa b i r s ü re i lerledi kten

sonra bitkin düştüğümü h i ssett i m , la Gorda da ben i m l e ay111

duru m daydı . Yüzey in hemen üzeri nde, kayar gibi ilerl i yorduk ve öyle anla� ı l ı yordu k i , bu �ek i lde i lerlemek, i k i nc i dikkat i m i zi son derece yoru yord u; olağanü.�ti.i düzeyde b i r yo

ğunla�ma gerektiriyordu çünkü. Norm alde olduğu g i b i yü rü-

meye çalışmıyorduk, ama sonuç aynı oluyordu. Hareket etmek, aralıklarla enerji patlamaları gerektiriyordu. Amaçsızca, öylesine yürüyorduk, bu nedenle de sonunda durmak zorunda kaldık.

La Gorda bana bir şeyler söyledi. Sesi o denli kısıktı ki,

zar zor duyulabiliyordu. Giderek ağırlaşan bölgelere doğru

bilinçsiz bir halde ilerlediğimizi, o yöne doğru i lerlemeye

devam edecek olursak basıncın giderek artacağını, somıçta

bizi öldüreceğini söylüyordu.

Hemen geri döndük ve geldiğimiz yöne doğru ilerledik,

ama bitkinlik peşimizi bırakmadı. Her ikimiz de öylesine yorulmuştuk ki, artık ayakta duramıyorduk. Yere yıkıldığımız

anda rüya konumuna geri döndük.

O anda ben çalışma odamda u yandım, la Gorda yatak

odasında.

Uyandıktan sonra ona söylediğim ilk şey bulunduğumuz

o boş, ıssız bölgeyi daha önce birkaç kez gördüğüm oldu. B u

manzaranın en azından iki farklı yönünü görmüştüm; biri tümüyle düz bir alan, diğeriyse kum tepeciklerine benzeyen çıkıntıların kapladığı diğer bölge. Konuşmamı sürdürürken, aynı görsüyü yaşayıp yaşamıdığımızı sonnayı bile gereksiz

bulduğumu fark ettim. Durdum ve ona duyduğum coşkuya

kapılarak kendimi kaybettiğimi söyledim: sanki bir tatil yolculuğuna çıkmıştım ve bu yolculukla ilgili notlarımı onun

notları ile karşılaştırmak istiyor gibi davranmıştım.

"Böyle bir konuşma için hayli geç oldu," dedi içini çekerek, "ama eğer seni mutlu edecekse, neler gördüğümüzü

anl atırım."

Büyük bir sabırla, gördüğümüz, söylediğimiz, yaptığımız her şeyi anlattı. Kendisinin de daha önce o ıssız bölgede

bulunduğunu, oranın tümüyle ıssız bir yer olduğunu, bildiğimiz dünyayla diğer dünya arasında bir yer olduğunu bildiğini söyledi.

"Burası, p aralel çizgiler arasındaki dünyadır," diye dev am etti. "Buraya rüyada u l aşabiliriz. Ancak, bu dünyayı

terk ederek d i ğer d ünyaya, paralel ç izgilerin ötes indek i dünyaya u l aşabilmek i ç i n , bu alanı tüm bede n i m i z l e aşmam ı z

gerekir."

O ıssız bölgeye tüm bedenlerimizle g irme düşüncesi akl ı m a gel ince tüm bedenim irki l d i .

"'Sen v e ben oraya t ü m beden leri m izle g i rdik," diye devam etti la Gorda. Bunu anımsamı yor musun?"

Don Juan ' ın gözeti m i altında o bölgeyi iki kez görınüş

olmamın dış ında b i r şey anımsamı yordum. İk i seferinde de o

deneyi m i zihn imden s i l i p atmıştım, çünkü bu m anzarayı sanr ıl andırıcı bitkilerin etkisi altındayken görı n ü ş tü m . Zihnimde

değerlendirerek, bu göri.ingüyü duygu larımın e t k i l e ş i m i y l e

o luşan deneyimler, k iş i sel görsülcr ol arak nitelcnd i rıı iştim .

Aynı sahneyi farkl ı koş u ll ar a l t ın d a gördüğümü anımsamıyordum.

"Sen ve ben bedenleri m i z l e ne zaman gittik oraya'? " diye sordu m .

" B i l miyoru m , " ded i . ·'Orada daha önce de bulunduğunu

bana söy l ediği nde orayl a i l g i l i be l l i bel irsiz b i r anı uyandı

zihnimde. S anırım ş i m d i , anı m s am aya başladı ğ ı m o l a y la rı

tamaml am ak üzere bana yardım etme s ı ras ı sende. H e n ü z

düşüncelerim i toparlayam ıyorum , a m a S i l v i o M anuc l ' i n Nagual kadın ı , seni ve beni yanına al ara k o terk ed i l m i ş bölgeye götürdüğünü anım s ı yonı m . Ne var k i , b i z i neden oraya götürdüğünü b i l m iyorum. Riiv({(Jo ela değ i ldik hem."

Anlattık ları nın bundan sonrasını duyamadım. Zihnim, şu

ana deği n açıklığa kavuşamamış b i r şeylere yönelm i ş t i . Kafamın i ç i nde amaçsızca dolaşan düşüncelerim i. düzene sokabilmek için uğraşıyordum. B ir an için y ı llar önces ine, içsel söyleş i m i h e n ü z s u s tu ramadı ğ ı m y ı l l ara geri d ö n d ü ğ ü m ü

h issettim . D a h a sonra s is kaybol m aya başladı. Düşü ncelerim, ben i m b i l i n ç l i yönlendi rmem o l m ak s ı z ın , b i r d ü z e ne

g i rmeyi başardılar ve bunun sonucunda, bir zamanlar deneyimlediğim karmakarışık anımsayış parı l t ı l a rı s ı rasında kısmen de olsa anı m s ayab i l d i ğ i m bir olayla i l g i l i b ir anı tüm

boyutlarıyla ortaya çıktı. La Gorda haklıydı, bir zamanlar

don Juan bizi, olasılıkla dinsel inaklardan esinlenerek "araf"

adını verdiği bir bölgeye götürmüştü. Aynca la Gorda ' nın bu

sırada rüyada olmadığımızı söylemekte haklı olduğunu da

bili yordum.

Don Juan o gün, Silvio Manuel ' in önerisi üzerine, Nagual kadın , la Gorda ve beni bir araya getirmişti. Don Juan

bana, orada toplanmamızdaki amacın, kendi kendime, ama

nasıl olduğunu bilmeksizin, en yoğun dikkat biçiminin yer

aldığı, bilincin erişilmesi zor, özel bir bölümüne ulaşmış olmamdan kaynaklandığını söyledi. Don Juan 'ın sol sol taraf

adını verdiği o bölgeye daha önce ulaşmıştım, ama bu çok

kısa sürmüştü ve onun gözetimi altında gerçekleşmişti. Bu

deneyimin bell i başlı özelliklerinden biri, don Juan ' la i l işkisi

bulunan b izler için taşıdığı en büyük değer, don Juan ' ın kimi

zaman ' si s duvarı ' adını verdiği sarımsı bir buhardan oluşan,

devasa bir duvarın v arlığını algılayışımız olmuştu. Bu sisten

duvar her zaman sağ tarafımda yer alıyor, ufuk çizgisinden

sonsuzluğa doğru uzamyordu. Sisten duvar, başımı çevirdik

çe ya sağa ya da sola doğru dönüyor, hiçbir zaman yüzümü

ona çeviremi yordum.

O gün, gerek don Juan, gerekse Silvio Manuel bana sis

duvarından söz etmişlerd i . Silvio Manuel ' in , konuşmasını

bitirdikten sonra, tıpkı bir kedi yavrusuymuş gibi la Gorda'yı

ensesinden yakalayarak onunla birlikte sis kümesinin ötesine

geçtiğini anımsıyorum. Gözden y itişlerini bir anlığına da olsa görebilmiştim, çünkü don Juan bu arada bir yolunu bulup

beni duvarın karşısına getirmişti. Beni ensemden kavramamış, sise doğru itmişti; bir an içinde kendimi o bomboş manzaraya bakarken bulmuştum. Don Juan, Silvio Manuel, Nagual kadın ve la Gorda da oradaydılar. Ne yaptıkları beni hiç ilgilendirmiyordu . Son derece tatsız ve bunaltıcı bir baskıbir tür bitkinlik hissediyor, nefes almakta zorlanıyor, çıldıracak gibi oluyordum . B oğucu, sarı renkli, alçak tavanlı bir mağaranın içinde olduğumu ayrımsadım. B asıncın bedenim-

de ya rattığı etki öyles ine yoğuıı l aşıııı�tı ki . artık ııe ks a lamaz hale gelıni�t iıı . Saıki t üm hedeıısel i�levleriıı durnıu�t u: bedeniıı iıı hiç bir biil üıı iinü l ı i s sedeıııiyorduıı. Yiıc de.

hareket edebiliyor. yürüyebiliyor. kol Lırıııı uzatab i liyor. ha

şııııı döııdürehi l iyorduıı. Elleriıı i b lç :ılarıııııı ti1.eriıe koymuştuıı. Kalçalarıııda . hatt:ı avuç Lırıııda h i ç b ir şey lıissct

ıııiyorduıı. Bacak l arııı ve kol larım yerli yerııdeydiler aııa

dokuııulabilir bir varlı k l arı yuktu.

Korbıyl:ı N agul kadıııı kol uııa yapıştım ve deııges iıi

bozduıı. ı\ıcık. oıu \'.l' keıı beıiın ka.slarıııı güc iıı değildi .

Kaslar ı ımLı ya da i s k e l et yapııcla nr o l :ıı bir g ü ç değ i ld i

b u . bedeıiıı i n taıı ıerke1. iıdcıı kayı:ı k Lııyordu.

Bu glidi bir kez daha deııcııek üz.ere. Lı G orda 'yı yakaladım. O lııLı l lıtuııuıc:ı . .

seıcl e l edi. Dalıa soır:ı. on l arı sarsan eıcıjiıiı. oılar:ı vaıt uz gibi yapı�aı s opamsı bir \·ıkııtıdaı kayıaklaıdığıı ayrıın s:ıdıı. Çıkııtı. bedeı iıiı ort:ısına yerl qtirilıi � t i.

Tüı buıLır b ir aı i \· iıdc olup bitıı i�t i . H rnıL'ı ardımbı.

keıdiıi tekrar acı ve korku içimle ba�ladığıı ıoktada buldum. S essizce. yardıı i ster gibi Silv iu VI :ınue l · e baktım. Bak ı ş larıııa k arşılık vni ş b i ç iıı inde ı k a v bolcluğuıu :ıılaclın .

Ciö1.leri soğuk ve i Lıde s i zdi. Doıı Ju :ıı baıa ark :ısıııı döııdii

ve kavr:ıyabilıııcıiiı öte.sinde bedeıı sL' l bir cle lı şL't duygusu

içinde deriıılcrdcıı g e l en b ir t i trrnıeyl c sarsıldıııı. D :ım:ı rl arıııdaki kaıııı k:ıyıı:ıdığııı lıi ssediyorcluıı. buııuıı ııeclcıı i lıissettiğiıı :ı�ın sıcak dl'ği 1. i \· iıııdeıı ge kıı ve patl:ııı:ı noktas ına ulaşaıı b ir h:ıs 1 11\· duygus uydu.

LDoıı Ju :ın ralıatlaııwııı ve keııdiın i iil Liıııüııe terk etıııc

ıni buyurdu. Öliiıceyc k:ıdar orada k:ılııaın gne ktiğiıi, ola

ğanüstü bir 1.;·aba göstererek k or k uııu ka bullenecek olur sam

lıuz.m i \· i mlc ölc b i kceğiıııi . ıılicade l eye girişece k o l ur.sanı

can �·e k i şerL'k öleceğimi söyle d i .

O güııe değiıı beııiııl c \'llk : ı z koıııu�aıı ·Silvio M aıı uc l , b u

kez koıuşınay:ı ba�ladı ve kapıldığııı clclı�ct duygusunu kabul l enebilıncıı i \·in gere k l i olan enerjıııiı bcdcn iıııiı ortasın-

da yer aldığını, b aşarı l ı alımını n tek yolunun tartışmadan kabullenmekte , ümidi kesmeden tesli m olmakta yattığını belirtti.

Nagual kadın v e l a Garda son derece sakindi ler. Orada

ölmekte olan tek k i ş i bendi m . S i lvio M amı e l , enerj i m i bu şek i lde harcarsam, sonumum çok daha ç abuk geleceği n i , kendimi şimdiden ölü k abul etmem gerektiğini söyled i . Don Ju an, kendisi n i izlemeleri içi n N agual kadına ve l a Gord a ' y<ı işaret etti . B an a arka l arı n ı döndüler. Ne yaptıklarını göremedim. Tüm bedeni mde güç l ü b i r t itrq i m h issedi yordum. Bunl ar ölüm hırıltıla rıydı; mücadelem sona erın işti. A rtık önemsem i yordum . B e n i öldürmekte o l an a ş ı l amaz dehşet duygusuna tesl i m oldum. B e de n i m , bede n i n olarak gördüğüm bi

çim, kendi n i ölümüne tes l i m etm işt i . Dehşet duygusunu kabulle n irken, bel k i de def ederken, ince bir bulı;ırın-kükürı

sarısı çevre n i n i çi nden yükselen beyazımsı bir salgının-beden i m i terk ett i ğ i n i ayrımsadım.

Don Juan geri dönerek yan ı m a geldi ve merakla beni inceledi. S il v i o M anuel uzaklaşarak la Gord a ' y ı bir kez dah<ı

ensesinden y ak al ad ı . Onu gözlerimin önünde dev bir bez bebek g i b i s i s duvarının içine doğru savurdu . Daha sonra kend i s i de sisin i ç i nde gözden k ayboldu.

N ag u a l k adın ben i s i s in içi ne çağıran bir i ş aret yapt ı

Ona doğru i lerledim , am a ona ulaşmamdan önce , don J uaıı

beni şiddetle i t t i ve yoğun sis tabakas ı n ı n dışına doğru sür ü k l en d i m . S e n d e l e me m i ş t i m , a m a s i s d u v a rı n dan d ı ş arı doğru kaydım v e g ündel i k dünyay a doğru baş aşağı yuvar

l andım.

Bunu o n a a n l attı ğ ı md a , la G o rd a o l anl a r ı taın a rn ı y k

anımsadı. Daha sonra kendisi de b i rtakı m ayrıntılar ekledi .

" N agual k ad ı n v e ben senin yaşamınla i l g i l i herhangi biı

korku duymam ı şt ı k , ' ' dedi . N agual bize, sah ip olduklarmdaıı

k u rtulman için zorl anman gerektiğini söylemi ş t i , ama bu ye

n i b i r şey değ i l . B ütün erkek savaşç ı nın korkutul arak bu şc

k i lde zorlanması gerekir:_J

.. S i lv i o M a n u e l bcıı i o güne clcğ i ı ı ü ç kez d uvarın ötes ine

geç i rnı i ş t i ve böy l e l i k le n as ı l rahat davra n a b i lece ğ i m i öğrenm i ş t i m . B e n im ralıat d a v ran d ı ğ ı ın ı giirdüğ ü nde, bundan etk i leneceğ i n i söylem i ş t i , ö y l e de o l d u . D i re nm e y i b ı ra k t ı n v e rahatlad ı n . "

.. Rah a t l am ayı öğrenmek sen i n i ç i n de zor o l d u m u ') "

" Hayır, bu b i r k a d ı n İ\· i n \·oc u k oyuncağı g i b i d i r. ' ' ekel i . "

B iz i m avanta j ı mız b u . A ncak tek soru ı ı . s i s d u va rı n ı n ötes i ne

taş1 11111amız gerekmesi B u n u t e k b;ı ş ı ı ı ı ı z a yapam ıyoru z . "

" Neden, Gorcla'?" d i ye sor du ıı ı .

" Du varı ;ışab i l m c k i ç i n k i :j i n i ıı \'Ok a ğ ı r o l m a s ı gen.:k i yor, oysa k ad ı n la r h;ı l"i rt i r, " ele d i . " H e ı ı ı de ç o k l ı a fi l. "

· · ya N a g u a l k a d ın '! Onu k im se t a ş ı ı nı yorc! u , " ded i m .

">.lagual k a d ı n iize l d i . " d i ye y a n ı t verel i l a G orda . . . O her

şey i t e k b a ş ı n a yapa b i l i yord u . B e n i oraya g ö t ü re bi l i yo rd u ,

seni d e . H atta o ı. s.s ı z böl gey i t e k b a ş ı n a ;ış;ı b i l iyo rd u . N a g u a l

b u n u n , b i l i nmeyen i ç i nde yo l c u l u k y;ıp;ın t üm gcz g i ı ı l e r i ç i n

b i r zoru n l u l u k olduğunu söy leıııi ş t i . "

"Nagual k a d ı n neden ben i m l e oraya g i t t i '! " d iye sord u m .

" S i l v io M a n u a l s a n a destek o l m a m ı z i ç i n b i z i yan ı n a aldı," ded i . S e n i destek lemek i ç i n iki kadın ve i k i e rk eğ i n koruın a s 1 11 a gerek d u yd u ğ u n u d ü ş ü nü yo rd u . Orada d o l aşan ve pusuya yatan yara t ı k l a rdan konı n maıı gere k i yorı ı ı u ş . O ıssız

bölgede k arş ı m ı za dos t l ar çıkar k i m i zaman. Dalı;ı acı m a s ı z

yarat ıklar ela . · ·

"Seni de koru d u la r m ı '1" d i ye surd u m .

' ' B e n i m koru nmay;ı gere k s i n i m i m yok , " ded i . " B en b i r

kac\ 1 11 ı m . B u n l ardan e t k i l e n m e m . A nc a k lıepiıııı i z sen i n deh

şet l i b i r açmaza g ird i ğ i n i d ü ş ü nd ü k . Sen N agua l ' cl ı ıı . üstel i k

son derece b u d a l a b i r Nagu a l . B u a c ı m a s ı z dostl arda n - i fritler de d i ye b i l i r i z- b ir i n i n seni ii l cllirdJ i l cceğ i n i , ya d a par

\·a l ayabikceği ı ı ı chi ş ü n d ü k . S i lv io M an u e l b izt' böy l e söyle

ı ı ı i ş t i . Sen i dört y a n ı ndan destek lemek ıç i ı ı b i zi y a n ı n a a l d ı .

Ancak, i ş i n e n k om i k t arafı . n e N ag u ;ı l . n e de S i l v i o Manuel

bize gerek duymadığını bilmiyorlardı. Uzun bir süre, enerjini

yitirinceye kadar yürümen planlanmıştı. Daha sonra Silvio

Manuel , sana dostları gösterecek ve peşinden gitmelerini işaret ederek seni korkutacaktı. O ve Nagual sana azar azar yardım etmeyi planlıyorlardı. Kural böyledir. Ancak işler aksadı. Oraya girdiğin gibi aklını yitirdin. Daha bir adım bile atmadan ölmeye başl adın. Ölümüne korkuyordun, oysa daha dostları görmemiştin bile.

Silvio M anuel bana, ne yapacağını bilemediğini söyledi .

bu nedenle kulağına eğildi ve söylemesi gereken en son şey i

olanları kabul lenmeni, ümidi kesmeden teslim olmanı fısıldadı. Hiç kimsenin yardımına gerek duymaksızın kendi kendine sakinleştin ve planlamış olduk l arı şeylerin hiçbirini yapmak zorunda kalmadılar. Nagual ve Silvio Manuel ' in bizi oradan ç ıkartmak dışında yapacakları hiçbir şey blmamıştı. "

L a Gorda'ya dünyaya geri döndüğümde yanımda birinin

olduğunu ve ayağa kalkmama yard ım ettiğini söyledim .

Anımsayabildiğim tek olay buydu.

"Silvio Manue l ' in evindeydik," dedi. "Şimdi o ev hakk ında birçok ayrınıyı anımsayabiliyorum. Kim olduğunu bilmediğim biri bana, Silvio Manuel' in bu evi bulduğunu ve bir erk noktası üzerinde inşa edilmiş olduğun için evi satın aldı

ğını söylemişti. Ancak bir başkası, Silvio Manuel ' in ev i bulduğunu, ev hoşuna gittiği için onu satın aldığını ve erk noktasını daha sonra eve getirdiğini söyledi. Ben de eve erk noktasını getirenin Silvio Manuel olduğunu düşünüyorum. Bence kendisi ve arkadaşları orada yaşadıkları sürece o evde erk noktasını bulunduran, onun kusursuzluğuydu.

"Onların o evden ayrılma zamanı geldiğinde, o noktanı ı ı

sahip olduğu erk de onlarla birlikte kayboldu ve ev S i l v ı ı ı

Manucl' in onu bulmadan önceki durumuna; sıradan hal i ıw

geri döndü . "

L a Garda konuşmasını sürdürdükçe, zihnim giderek ay

dınlanıyordu, ama yine de, o evde beni böylesine üzen ol�ı

yın ne olab ileceğ i n i ortaya ç ı kartınış değ i ld i ıı . Neden i n i b i l rneın eıne rağmen, b u n u n N agual kad ı n l a b i r i l i � k i s i n i n bulunduğundan emindim. Neredeydi N agual kadın'!

L a Gorda ' ya bu soru m u yöneltt i ğ i mde. ban:ı bir yanıt

vermedi. Uzu n b i r sess i z l i k o l du. K:ıhv a l t ı hazırl aııak için

izin isteyerek yanımdan ayrı l d ı : heni.iz .saba h ın erken saatleriyd i . Beni acı do l u , s ı k ı n t ı l ı kal b i m l e ba� ba�a bıraktı. Geri

gelmesi içi n ona seslend i m . Öfkelendi ve ımıtt"aktaki tabak

çanağı yere fı rlattı. N eden böyl e yapt ığını b i l i yordum.

Bir diğer hirlikrc n"i_ı.•o g(jnnc seansı ını zda i k inci dik katin do l ambaç� l arı i ç i nde dah:ı da der i n l e re d a l d ı k . Bu ol ay,

birkaç gün sonr a o l d u . La G ord a ve be n . d u rup d u ru rken,

kendim izi b i rl i kte ayakta duru rken bulduk. Yarars ı zca. üç ya

da dört kez kol ları m ızı b i rbirine kenetlemeye ç a l ı ş t ı . Ben i ml e konu�tu, ama ne söyled i ğ i n i anLıyanı ı yord u nı . B u n u n l a

biri i k t e , yeni den riiyo gı>rc 11 hede 11 I c nm i:e dönel i.igi.inı i.izi.i

anlatmaya çalıştığın ı b i l iyordum. Ti.ııı dcv inimlerimizin bedenlerim izin ortasından kaynaklanması gere k t i g i konusunda

ben i uyarıyordu .

S o n g i r iş i m im i zde, i ncelemek üzere herhangi b i r riiyo

sahnesiyle kar� ı l a�mamıştı k , ama, yaklaşık bir y ı l ı a�an b i r

süredir neredeyse h e r g ü n riivo/an111du kar� ı l a�t ığım bir bölgeyi ayrı m sadı m : buras ı , k ı l ı ç d i � l i kapl anın vad i s i yd i .

Birkaç metre yürüdük; bu kez dev i n i m lerim iz s ars akça

ya da gürü l t ü l ü değ i l d i . C:i e rçekten. yi.i ri.i yi.i ş(i m üzi.i göbeğimizden kaynak l anan güç yönlend i riyordu ve herh a n g i b i r

kas gücü söz k onusu değ i l d i . Yal n ı zca deneyiın s i z l iğim yi.i

ı.i.inden zorl a11 1 yorcluın ; ya�aın ı nda i l k kez b i s i k lete b inen biri gibi h issediyordum kend i m i . Kısa bir s ü re i ç i nde yoru l arak

tempomu y i t i rdi m , teredd(it iç i ıdeycl i ın ve kencliın clcıı e m i n

değ i ldim. Durduk, La G orda ' n ıı tcııposu da di.i�ın i.i �tü.

Çevremizi incelemeye koy u l d u k . Her �ey. � Li plıeye yer

l ı ı ra k rn a y a n bir b i ç i mde gerçek görli ı ı i.i yorcl u , hiç değ i l se

giizlerimize . Tuh af b i t k i lerl e kap l ı engebe l i bir arazi c!eycl i k .

diğer vakasına geçmemizi istediğini biliyordum. Ona bunun

1 82

R0YA GÖRME SANATI

Gözüme çarpan acayip bitkileri tanıyamıyordum. B ir buçuk

iki metre uzuğunlunda bodur ağaçlara benziyorlardı. Üzerlerinde kalın ve düz, sarımsı açık yeşil renkte birkaç yaprak ve

çok büyük, son derece güzel görünümlü, uçları altın renkli

bir tabakayla çevrili koyu kahverengi ç içekler bulunuyordu.

B itkinin gövdesi odunumsu değildi, hafif ve esnekti, kamışa

benziyordu; yüzeyleri uzun, korkunç görünümlü iğnemsi dikenlerle kaplıydı. Yerlerdeki birtakım kurumuş bitkiler bana

gövdelerin boş oldukları izlenimini uyandırdı.

Yer çok karanlıktı ve ıslak görünüyordu. Eğilerek yere

dokunmak istedim, ama hareket edemedim. La Gorda bana

bedenimin ortasını kullanmamı işaret etti. B unu yaptığımda,

yere değebilmek için eğilmeme gerek kalmamıştı ; iç imde

duyarga gibi h issedebilen bir şey vardı. Ancak ne h issettiğim i söyleyebilmem olanaksız. B aşka şeylerden ayı rabilece

ğim elle tutulur bir özelliği yoktu. Yere dokunduğumda bumm toprak olduğunu hissettim; bunu dokunma duyumla de

ğil, içsel bir görüşle kavramıştım. Daha sonra entelektüel bir

açmaza düştüm. Nasıl oluyordu da rüya gôrme görsel yetilerimin bir ürünü olarak ortaya çıkıyordu? Bunun nedeni, gündelik yaşamımda görselliğin başat bir rol oynaması olabilir miydi? Bu sorular çok gereksizdi. Çünkü yanıt bulabilecek

durumda değildim, bu sorgulamalarımın yarattığı tek etki

i kinci dikkatimin zayıflaması oldu.

La Gorda, daldığım derin düşüncelerden çıkabilmem

için bana şiddetle vurdu. B edenime bir darbenin indiğini hissettim; içimde şiddetli bir sarsıntı duydum. Eliyle önümüzü

gösterdi. Kılıç dişli kaplan, onu her zaman gördüğüm yerde.

o kaya parçasının ü zerinde oturuyordu. Kaya parçasına, aramızda on metre kalıncaya kadar yaklaştık, kaplanı görebilmek için başımızı kaldırmamız gerekiyordu. Durduk. Kaplan ayağa kalktı . B üyüklüğü , özellikle iriliği insana şaşkınlık veriyordu.

La Gorda'nın sessizce kaplanın arkasına geçerek tepenin

teh l ikeli o l ab i leceğini anlatmak i stedi m , <ıma fikri m i ona nasıl aktaracağımı b ilem i yordum . K a p l an öfl:e l e ıı m i � görünüyord u , h areketlcırnı i � t i . Üzerim ize a t l ay acakı ı ı ı � ç a s ı n a arka ayakları n ı n üzerinde doğru l d u . Deh �el i ç i nde kal ıııı �t ı nı .

L a Gorcla bana dönerek g ü l ü msed i . Paniğe kap ı l m amam ı , kapl anın yal n ı zc a ruhani bir imge o l d u ğ u n u söylemeye

çalı� t ı ğ ı n ı a n l ad ı m . B ir ba� h a reke t i y l e y o l a devam etmem

için ben i y ü rekl e n d i rd i . Ancak, k a p l a n ı n , a k l ı n a l m ay ac a ğ ı

b i r düzlemde, var olduğunu o l d u ğ u n u b i l iyorclu ıı . b u b e l k i

günde l i k ya)aıı ı m ı z ı n görüngü.sel düzlem inde y e r a l m ı yordu

aııa kap l an yine de gerçek t i . La Gorcl a ' y l a hir/ikıe rii w{(/o

olduğumuz i ç i n , dünyanı n gerçek l i ğ i n i y ı t i rııi?t i k . O anda,

biz de kaplanla aynı d i i z l eııdeycl i k : b i z i m v a ro l u � u ıııuz da

ruhani bir v aro l u � b i ç i m i y d i .

L a Gorda ' n ı n b i t i p t ü k e ıı ııı e ye ı ı ı s ra r l a r ı ü ze r i ne b i r

adı nı daha a t t ı k . K a p l a n . üzerinde d u rd u ğ u kaya parçası ıid�lll

a t l ad ı . Dev gövde s i n i ıı h av ada h ız l a sav nı ! arak bana doğru

geld i ğ i n i görd ü m . A rt ı k ni rndu o l d u ğ u m d u y u m u n u y i t i rm i�t i m-bana göre k ap l an gerçekti ve ben i p a rç a l ay acakt ı .

! � ı k l ar, görünt ü l e r ve o güne değ i n gördüğüm en yoğun renklerin olu�turd u ğ u bir i mge ler s ağanağı çevremde dönüp d u rmaya ba� l adı . Çal ı�ırnı odamda uyand ı m .

Birlikte riiyu giirnıek knnusunda taın b i r yet k i n l i ğe k avu�tuktan sonra, tanı b i r yansızl ı ğa kav u �t u ğ u ımızdan ve art ı k tel a) l an m anı ay ı ba�ardığım ı zdan eıııiıı o l d u m . B u , a m aç l ı lıir çaba.n ı n sonucu değ i l d i . B izleri kar� ı l ı k u ın ııı adaıı, k u s ur s u z b i r biçimde h areket edeb i l m e m i z konusunda güdü leıı d i reıı gizli b i r dürtü v ard ı . Sonr a k i seansları mı z da h ı z ı m ı z v e lıu kez riiya giinnenin i k inci a�amasıııa, di11u111 ik ıı ı·anıklı,�a

kolayca g i reb i l rn e m i z i n d ı � ı nda, b i r i n c i s i ne benz i yord u .

Birlikte rii ı·a giimıc konusunda ö y l e s i ne b i r ye t k i n l iğe

ıı l;ı�ını�tık ki, bunu her gece ba�arı y l a y i nel e b i l iyord u k . B öyk bir amacı m ız olm aınas 111 a rağmen, hirliktc rii_vu gr)rme se

; ı ı ı s l a rı ın ı z kend i l i ğ i nden Ü�' alan üzeri nde oda k l a n ı y o rd u :

kum tepeci kleri, kı lıç dişli kapl a nı n yaşadığı bölgenin doğal

yapısı ve e n önem li s i , geçıni � i n u nutulan olayları .

La Gorda ' nı n ve beni m önem l i roller oynaclı ğıınız olaylarla i l g i l i sahnelerle karşılaştığımızda, la G orda kolları n ı ben im k ilerle kenetlemekle herh a n g i bir güç l ü k l e k arşı l a � m ı yordu. B u eylem b a n a usdışı bir gü vcn I ik duygusu veri yordu . La Gorda bu eylem i n , i k i n c i dikka t i n yarattığı yoğun yal nızlık duygusunun uzaklaştırılmasına duyduğumuz gereks i n imi karş ı l ad ı ğını bel irtti . Kol larımızı kenet lemek, b i r nesnel l i k duyumu y aratıyor, böy lel ikle de, tek tek lıer s;ılıncde gerçekleşenleri gözlemleye b i l iyormu�uz. K i m i zaman oLıyl ar ı n b i r parçası o l m aya zorl a n ıyord u k . K i m i zamansa, t ü müyle nesnel b i rer gözlemci konum u ndayd ı k ve olup b i tt ıı l e r i b i r s i nema perdesinde n i zlerm i ş g i b i izl iyorduk.

Kum tepeci kleri n i ya ela kaplan ı n yaşadığı cloğ;ıl orLırn ı

ziyaret ett i ğ i m i zde, kollarımızı b irbi r i ne kenetlcyeı ı ı i yorduk

B öyle anl arda, h içbir olay d iğeri n i n aynı değ i l d i . Dev i n i m lerimizi h i ç b i r zarn a n önceden tasarl ayamıyorduk , aına i l k kez

karş ı laştığımız d urum lara karşı kend i l iğinden b i rtakım tcpl\ iler gel işti riyord u k .

La Gorda ' ya göre, hir/ikıe giirdii_�ii111ii: riiralomı biiyül\

b i r böl ümü ü�: k ategoride toplanıyordu. B irinc i s i ve bugünL·

değin en öneml i bölümü oluştu ra n grup, birl i k te ya�aın ı � old u ğ u m u z o l a y l arın ye n i de n c a n l an ma s ı n d a n o l u ş u yordu

İ k i nc i s i , ben i m tek başıırnı · yaşadığını ' olayların birl i kte gözden geç irilmes i ydi -kı l ı ç d h l i kaplanın ülkesi bu k atcgori yl·

dah i l d i . Ü çüncüsüyse, ziyare t i m i z s ı rasında gördüğüıı (iz h ı

ç ıınıyle, var olan b i r bölgeye yaptığımız gerçek yolcu l u klardan o l uş uyord u . La Gorda o sarı tepec iklerin var oldul\ l ;ırı nı .

bu alana yolculuk eden sav aşç ı lara her zaman böyk gürliıı dükleri n i öne sürdü.

B i r konuyu o n u n l a tart ı ş m ak i s te d i m . Hem o, lıeıı ek

ben, unutmuş o l duğumuz, ama y i ne de gerçekte tan ıdı�ı ııı ıı

b i rt ak ı m k i ş i lerle, ş u aıı k av rayam ad ığımız nedeıı l crlc, g i ·

zern l i i l i şk ilere g irmişt i k . Öte yandan, k ıl ı ç d i ş l i kaplan bl·

S A(I V E SOL YA N B I U \' C İ

ı �s

ıı iıııı keıı d i ri.i y aıııı ııı eseri yd i . B u i k i s i ıı i ıı ;ıyııı k at egori i ç i ııde

yer :ı l ıııa Lı rı ıı ı aıLıyaııı ı yord u ı ı ı .

La G urcla yaıı ı ı ı n ı d a lı a di.i � Li ı ı c e k r i ı ı ı i söyl cıııeckıı verd i .

S a ı ı k i gen;ekıeıı :r i h n i ıı ı i n i \· i ne g i rııı i � . h i r nıe ı ı ı i o k ur g i b i

di.i şi.iııcckriın i uku y ;ıbi lııı işı i .

"On l a r ;ıyııı s ı n ı Lı d a h i l . "' ele d i ve s i n i rl i b i r h i <,· iıııde):'.li l d i.i . " N e d e n u n u l l u ğ u ııı u z u . y a d a ıı a s ı l o l u y u r cLı b u n l a rı ş i m d i aıı ı ııı sa d ı ğ ı ııı ı z ı aç ı k l a y;ıın ı yonıı. H i t,· h i r Ş L' Y i ;ı<ç· ı k la ya

ı n ıyoru z . K ı l ı <,· d i � l i k a p l a n ora l : ı rd a b i r y e rde. Nerede o l d u

ğ u n u a s l :ı b i l cıııeyeee ğ i ı . Aıııcı k . keıı d i ı i lı ı ı i ııı i ıde y a ra t t ı ğ ım ı z ı u ı ;ırs ı z l ı k l arl;ı ıιcdeıı u ğ ra şal ı ııı·1 H i r i ı ı i ıı geı\ e k . d i iieri

ıı i n ri.iya o l d u ğ u n u siiy kııı c k öte k i heıı l i k i\· i ıı l ı i <,· b i r aııl aıı

i fa de eı ıııeı . .,

La G o rda ' y Lı heıı . hiı!ık ı c rıi\ 11 '..!,in ıııc \'I g i ı l i a ıı ı l a r ı ıı

d Li ş l c neım·ycıı di.iıiyas ı ı ı a u Lışııı;ık i (; i ı ı k u l l a ı ı ı yurd u k . l3 i ı i ııı

i <,· i ıı hir!ikıc rii nı giim ıck.):'. tiıide l i l\. ya�aı ı ı ı ı ı ı ızdak i aıı lararıı ı ıdaıı ç ı l\. ;ırsayaıı a d ı ğ ı ı ı ı ı ı u l ;ı y Lırı ;ııı ı ıı ı s a ııı a ı ı ı ı ı ı ç i ı ı b i r yold u . B u o l a y l a rı u y ; ı ıı ı l\. o l d uğuıııııı saat i n i\· i ıde gii!dcıı

ge<ç· i re rek d alıa ayrııl ı l ı b i rL ı k ı ııı :ııı ı l a ra d a u Lı�;ı h i l i yord u k .

B u yliıte ıı ıl c . i <; i ı ıı i ıde dniıı k rck giiııı i.i l i.i k a l ııı ı ş lı i y ı ğı ıı rLi y a y ı b i l i ıı c i ıı ı ş ı ğ ı ı ıa <ç· ı ka rı ı ı ı ı � t ı l\. . Ci L'(;ııı i � IL' y:ışa d ı k Lırııı ı z ı b i r ıdJıe u b u ıı aıı l aya b i l ıı ı L' K l\' i ıı ı l\. i y ı l lmy u ıc;ı o l ağaıli s! li

çaba ve yoğuıı d i k k a t lı arcaııı ı � l ı k .

Doıı J ıı;ııı b i ı L' i ıı s a ıı l ;ı r ı n i k i y e ;ıyrı l d ı ğ ı ıı ı s ü y l c ı ıı i ş ı i .

Sağ yaıı

b u n a 101111/ a d ı ı ı ı v e r i yo rd u . u s ı a rafı ıd:ııı l\. a v ra ıab i l e ı ı lıer şeyi keıı d i s ı ı ı ı r l ;ı rı ıa ;ı l ı rııı� . Ö t L' yaıd:ııı ıug110/

adı ı ı ı verd i ğ i d iğer yaıı beı i ı ı ı k ı ırnıc; iize l l i k kr i ı ı yer a l d ı ğ ı

b i r bül µeyııı i ş w b u bii l µe siizci.i k lcrin k;ıp.saııı i<,· i ıde he ! i rleyenı e11ıı i ş i ı . Sol yan . k a v ray ı ş a d ı ı ı ı verd ı ğ i ı ıiz s i.i re<,; beden i n t i.imli i <,· i ıde o l u ş u rs a be l k i k a vr ; ı ı ı a b i l i rn ı i) : hu hii l):'.e

ıı i n Lıv r:uıısa l Lışı ı rı ı ı a ya olan d i re ı ı c i d e b u r:ıdaıı l\. : ı y ıı ak Lı

ı ı ı rııı ı � .

Duıı J uaıı bize ayrı cı eıı ya l ı ıı ı ıı daıı e ı ı k a rııı a ş ı k v e ş a

ş ı rt ı L· ı o l a ı ıı ı ıa k a d a r. bi.iyüc ü l i.iğc ı l ı�k i ıı 1 Liıı yl'l i lc r i ı ı . o Lı s ı l ı k l ar ı ıı ve soııı ut ba� a r ı l a rıı ı . i ı ı s a ı ı bcdc ı ı i ıı ı ı ı K L· ı ı d i s ı ı ıde yat-

tığını açıklamıştı.

La Gorda, benliğimizi iki bölümden oluştuğu ve her �eyin bedenimizde olup b ittiği kavramlarından yola çıkarak,

anılarımızla ilgili bir açıklama geliştirdi. Nagual Juan Matus ' l a ilişkide bulunduğumuz iki yıl süresince zamanımızın,

sağ yanımızda ıonal dediğimiz olağan bil inç düzleminin bulunduğu birinci dikkatle, sol yanımızda yüksek bilinç düzlem inin yer aldığı nagua/, ya da ikinci dikkat arasında bölündüğüne inanıyordu.

La Garda, Nagual Juan Matus ' un rüya aracılığıyla ikinci

dikkat üzerinde özdenetimin sağlamamıza ve bu yolla öteki

benliğimize ulaşmamıza çabaladığını düşünüyordu. O, doğrudan ik inci dikkatimizle bağlantı kurmamızı sağl amıştı ,

ama bunu bedenlerimizi kullanarak gerçeklqtiriyorduk. La

Garda, sırtından iterek ya da masaj yaparak onu bil incin bir

yönünden ötekine geçmeye zorladığın ı anımsıyordu. Kimi

zaman da, sağ omuzuna üzerine ya da çevresine sert bir darbe indirdiğini söyledi . Bu darbe, La Gorda' nın ol ağanüstü

berrak bir zihin durumuna girmesini sağlı yormuş. La Gorda'ya göre böyle bir durumda her şey bir ivme kazanıyormuş, ama dünya üzerinde hiçbir şey cleğişiyormu�.

Benzer bir durumu benim ele yaşadığımı anımsadığımda, la Gorda'nın bana bu olayı anlatmasından bu yana haftalar geçmişti. Durup dururken don Juan sırtıma bir yumruk indirirdi. Bu darbeyi hep, iki omuzumun birleştiği noktada,

omurgamın üzerinde hissederdim. Bunu olağanüstü bir zihin

berraklığı i zlerdi. Dünya aynı olurdu, ama görüntü netlqirdi.

Her şey, tek başına dururdu. Belki de don Juan 'ın darbesiyle

uslamlama yetilerim uyuşuyor, böylelikle algılanma müdahale edemiyorlardı.

Daha sonra, ya tam olarak belirleyemediğim bir süre bu

durumda kalırdım , ya ela don Juan sırtımda aynı noktaya bir

darbe daha indirerek beni normal bilinç düzeyime geri getirirdi. Beni ne iter, ne de sırtıma masaj yapardı. Her zaman

doğrudan, sert bir darbe indirirdi-bu, bir yumruk darbesi

SAÖ V E SOL YAN B i Lİ NCi

g i b i değ i l , b u n u n yeri ne. b i r an iç i n nefe s i m i ke.sen y u ı ı ı u �
a k

b i r şaplak b i ç i ııı i nde o l u r d u . Yeıı i den o l ağan şek i ld e ıiefe s

a l a b i l ıııek i ç i n y u t k u nııı a m , deri n d e r i n s o l u k l aıııııı aıı
gerek ird i .

L a G orda ela aynı şeyleri ya�ad ı ğ ı n ı be l i rtt i : N ag u a l ' ın

darbe s i y l e c i ğerlerindeki t ü ın h a v a boş a l ı yo rı n u ş ve t e k rar

soluklanab i l ıııek i ç i n çok der i n b i r b i \· i ııide n efes alması gerek i
yorımış . La G orcla, nefe.s a l ııı a n ı n e n öneııı l i u ı ı s u r ol du

ğ u na inamyorcl u . G örti şüıie göre. b i l i n c i nde t ü ın o değ i ş i k l iğ i

y aratan u n s u r, d a rbe y i yed i k ten s o n r a c iğ e r l e r i n d e n i çeri

doğru sol u k l ad ı ğ ı lıavayııı ı ş . a m a nefes a l ın a n m a l g ı l a y ı ş b i

ç i ın i ı ı i ve b i l i nc i n i ne şek i lde değişt i rd i ğ i n i a\· ı k l ayaıı ı
yordu .

Ayrı ca, n orıııa l b i l i n c i n e geri dönmek üzere lıi\· b i r zaıııan s ı rt ı n
a darbe v u ru l ın a ın ı ş : u lıep bu diinii ş i i ın i i k e n d i k e n d i n e
yaşa m ı ş , anı a bunun nede n i n i de a(,; ı k l ayaıı ı y md u .

A n l a t t ı k l arı ban:ı lı i \; d e y abanc ı ge l ın e ıı ı i ş t i . Çoc u k l u

ğumda, lıa t t a yet i ş k i n b i r adanı uLıra k . arada s ı rad:ı L'seıı rüzgarın
heni Yl' re dev i rd i ğ i o l ı ı ı u şı u . A ncı k . don Ju aıı ' ı n d a rbes i n i n
e tk i s i , nc fe s i ıı ı i k c s ıı ı e k l e b i r l i k l l' . lı i <ç· böy le değ i l d i .

Herlı a n g ı b i r ac ı sözkonu değ i l d i : bumııı yeri ne darbe, t a r i f

e d i lenı e z b i r d u ru m a y aratı yor d u . R u d u y u m u a n l a t a b i l
ınen i n tek y o l u . i ç i m i k ur u t t u ğ u n u bel i rt m e k o l a b i l i r. S ı

rt ı m a i n e n darbeler s a n k i c i ğe rleri ıııi k u r u t u yo r v e çevreıııd e k i lıcr

şeyi n b i r sis t abakas ı nı n ard ı nda g i zleıı ıııe.s i ne neden o l u yordu. Daha sonra, la Gorda ' n ı n d a aç ı k la d ı ğ ı g i b i . N a g u a l ' m darbes i y l e b u l aıı ı k l aşan lıer şey, ben ncles a l d ı k ç a k ri stal ize

bir berrakl ı ğa bürünüyord u : ı ıcles :ı l ı ş mı b i r kata l i zör. b u z i h i n aç ı k l ı ğ ı nı n e n iineıı l i uns u ru g i b i yd i .

Aynı şeyler. günde l i k yaşa m ı n b i l i nc i ne geri d ö n ü ş süreci i ç i nde ele y i ne l e n i yord u . ! lava c i ğerleriıııden d ı şarı fı ş k ı rı yor, seyrett i ğ i m dünya yeniden b i r s i s perdes i ne bu l aı ı ı yor, daha sonra. c i gcrleriın i hav a y l a d o l du rduğuıııda, \·e v reıııdeki

her şey yen i den be rrak l:ışı yorcl u .

B u y ü k se k b i l i nç d u nı rn l :ırı n ı ıı b i r d iğer özel l i ğ i d e , k i � i s e l c t k i l e � i ın i n k ı y a s la namaz ö l ç üde zeıı g i n l q ı ıı e s i y d i . B u

R ÜYA GÖRME SANATI

zenginleşmeyi bedenlerim iz, bir ivme duyumu şeklinde kavrıyorlardı. ağ ve sol yanları m ı z ara s ın daki gidiş-ge l i şler,

gündelik yaşamımızdaki eylemler ve etkilqimler süreci içinde sağ yanımızda gereğinden fazla enerji tükettiğimizin farkına v armamızı sağlıyordu. Öte yandan, sol yanım ızın, tutuınluluğa ve ivmeye gereksinimi v ardı .

L a Garda b u ivmenin gerçekte ne olduğunu açıklayamıyordu ve ben de aynı durumdaydım. Yapabildiğim cıı i y i

açıklama, sol yanımla olayların anlamını kesin v e dolaysız

bir biçimde kavrayabildiğimi belirtmek oluyordu. Yaptıklarımız her yönüyle nedensiz ve hazırlıksızdı. Önce hareket ediyor, sonra dinleniyordum: h iç di.işi.inıneden ilerliyor ve geri dönüyordum. La Gorda ve benim ivmeden anladığımız buydu.

La Gorda ve ben bir zaman sonra, sol yanımızdaki algı

zenginliğinin edim sonrası farkına varma sonucu olduğunu

fark ettik. Etkilqirn ıın iz, onu anımsayabilme kapasitemizin

ışığında zenginleşiyordu. İşte o anda, o yüksek bil inç durumlarında her şeyi tek bir yığın, ayrıştırılması olanak dışı ayrıntılardan meydana gelen hacimli tek bir kütle biçiminde algıladığımızın farkına vardık. Bu her şeyi bir anda algılayabilme yetisine yo,�1111/ıık adını verdik. Yıllar boyu, bu deneyim yığınlarını oluşturan ayrı parçacıkları inceleyebilmenin olanak dışı olduğunu di.işi.ini.iyorduk; bu parçacı kların us yönünden herhangi bir anlam oluşturacak bir süreklilik içinde bir sentezini oluşturmaya çalışmıştık. Bu tür sentezler oluşturamadığımız için, anımsayamıyorduk . Anımsama yctisiıidcıı

yoksun oluşumuz, gerçekte algılarımıza yönelik anılarımii'.ı

bir temele oturtamamızdan kaynaklanıyordu. Deyim yerindeyse, anılarım ızı herhangi bir temele oturtamı yor, onları bir

düzene sokamıyorduk. Deneyimlerimiz bizim için oradaydılar, ama onlara ulaşabilmemiz olanaksızdı , çünkü bir wı,�1111

lıık duvarı tarafından engel lenm i�lerdi.

Bu durumda anımsama görevi, benl iğimizin sol yanıyLı

sağ yanını birle�tirmek, bu birbirinden kesinlikle ayrı algıla-

S AÔ V E SOL YAN B İ L l \'Cİ

rn a b iç i m i n i t e k b i r b ü t ü n lı:ı l i nl' gt> t i rım·kten ba.) ka b i r � e y

değ i l d i .

Ya�ac\ ı ğ ı m ı z �ey l e ri n , c,;ok u z u n s ti rnıcd i ğ i ı ı i lı i s s c l l i k .

Yo,�unluk terimleriyle a l g ı l am a yt>l i m i z yüzünden. uzun süreli zaman geç i �leri n i y a l nı zc a b i l i nç cl ı � ı m ı zd a a l g ı l aırn � olab i l i rd i k . La Gorda, eğer yo,�1111/u,�u doğru b i r �ek i l de yeniden düzenleyeb i l i r.sek , bin y ı l d ı r y a � ı yor o l d u ğ uımıza içıe n l i k lc

inanabileceğim izi lı i ssed iyemi u .

A n ı m s a ı n a görc v i ı n i zdc b i ze y ard ı ıı ı e t m e k üzere doıı

Juaıı ' ı n bize yard ı m ı . yü k s e k b i l i n\' cl lizkın inde bu l u nd uğumuz s ı rada bazı i ns;ın l arl a i l i � k i k u rnı:ı m ı z ı .sağlamak olm u�tu. O l ağan b i l inç düzlemi nde bu k i� i lerle lıic,; k a r� ı Lı�maı n ı �

o l nı aı n ıza ç o k d i kkat eı ın i� ı i . B u �c k i ldc, an ı ııısaı ıı;ı iı.; i ı ı gerek l i olan uygun ko�ul ları s a ğ l a ı n ı � l ı .

A n ı m s a m a s ü rec i ıaıııaın l a nd ı k t <ııı s u ıır:ı . l a G orda v e

ben ç o k g a r i p b i r z i lı i ıı duru ııı u n a g i rıı ı i � t i k . D o ı ı Ju a ı ı v e

onun dostl a rı y l a pay l a � ın ı � olduğuıııuz �eyler üznine a y r ı nt ı l ı b i l g i m i z vard ı . B u t ü r ;ın ı l a r, örne ğ i n \·oc ı ı k l u k y ı l l a rı m a i l i � k i n b i r o l a y ı n aıı ı m s an ı � ı nd a n fa rk l ı yd ı l a r: o Lı y Lı rı n a n bean can l ı bir b i ç i m de a n ı ın sanı � ı ı ı ı n öte s inde b i rt a k ı m öz.e l l i k l eri vard ı . B i rt a k ı m k o n u � m a l a r ı , o n la rı d i n l i yorı ıı u� g i b i k u lak ları rn ı zd a y rn i dcn olu�t u rı n u

�ı u k . H e r i k i ı ı ı i z d e ya�ad ı k ları m ı l ı a k k ı nd<ı lıerlıaıgi b i r v a rs a y ı m d a b u l u n ın a y ı gere k s i z b u l u yord u k . Deneysel ben l i k lcriın i z i ı ı b;ı k ı � ac,; ı s ı ml a n a ı ı ı ıns a n a n l ar, � u aıda gen;ekteıı o l u p b i ı i yurd u . A n ı ı n s a ın an ı n mahiyeti böy leyd i .

B i zi böy l e s i n e zorl ayan sonı l;ı ra e n son u n d a y;ı n ı l b u l ;ıb i l i yord u k . Nagual k a d ı ıı ı n k i ın o l d u ğ u n u , ara ı ıı ı z d a k i yerin i n , ro l ü n ü n ne o l d u ğ u n u a n ı ın sa ı n ı �l ı k . Doıı .J u a n v e don Geııaro ' yl a o l ağan b i l ine,; düzlem inde. don .J u a n ve d i ğer ark ad a� l arı y l a yü k s e k b i l iç düzlcnı i ıde e � i ı s ü re lerk b i rl i k le o l d u ğ u m u z u , a y r ı m s am a n ı ıı ötes i nd e . ç ı k a r s a y a b i l d i k . B u

i l i � k i lerin b i r ro,�u11/ıık ört ü s ü a l t ı n d a g i z. lcııcıı l ti ın ayrı ııı ı l arını anLıyab i l ı ıı i �t ik .

E l d e e t ı i ğ i m i z b u l g u l ar ü zerine sürd i.i rd ü ğ ü ın üz d i k k �ıtl i

bir inceleme sonucunda, basit bir yöntemle kişil iklerim izin

iki yanı arasında bir köprü olu�turabilcccğimizi anladık. Daha sonra, başka konulara, eski soruların yerini alarak öncelik

kazanan diğer sorulara yöneldik. Tüm merakımızı özetleyen

üç konu, üç soru vardı. Don Juan kimdi ve arkada�ları kimlerdi? Bize gerçekten ne yapmışlardı? Ve hepsi birden nereye

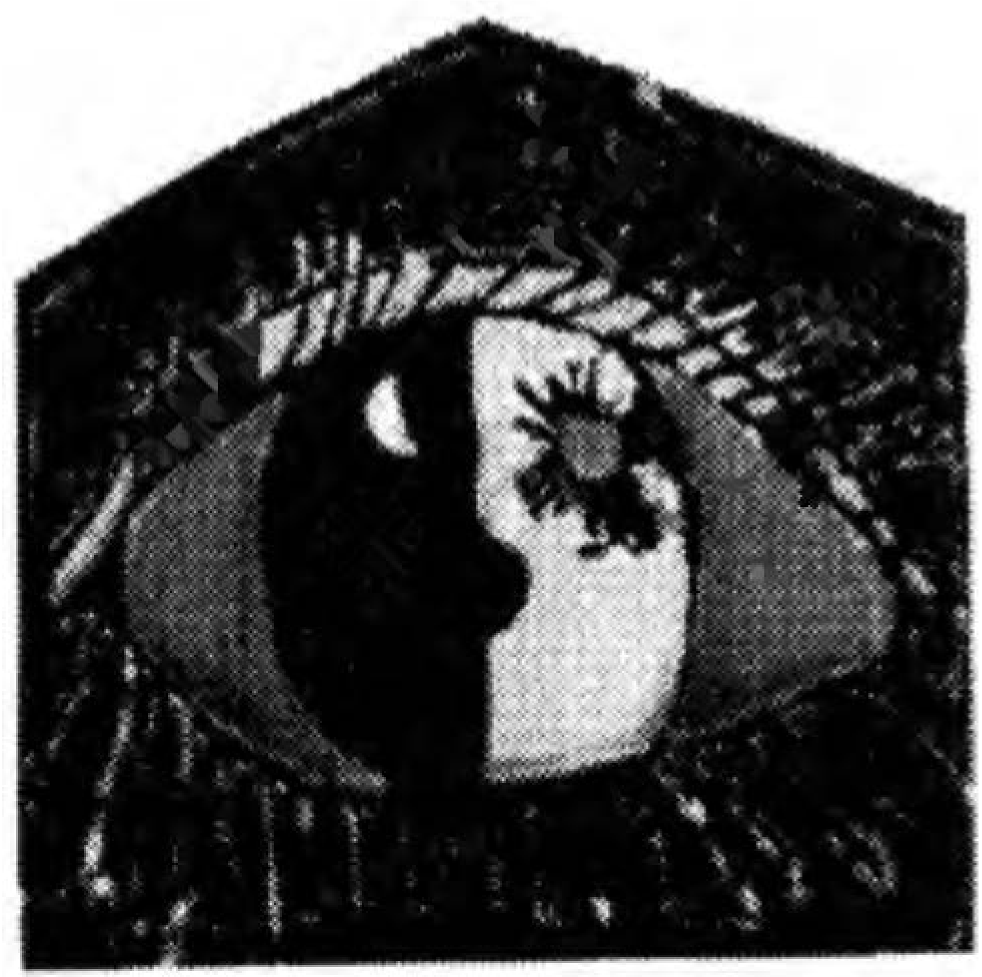
gitnü�lerdi?

B ö l ü ın Ü c;

Kartal ' ın Arn1ağan ı

<...

NAGUAL' IN KURALI

') ı+

, I ' .f,

'

'

.

'

,ı , .

. -

..

' •

' .

'

· ·.;

D on Juan,

bilgi ve kendi

rme geçmişi ve

konusunda ki

son şisel

der yaşamı

ece ci

üzerine

mri

biz

davrandı . le

re

B u

suskunluğu, özünde, öğretici b i r yöntemdi; kendisi için zaman, bir sava�çı olduğunda başlamış; bundan önce olup bitenler, onun için önem taşıırnyordu.

La Gorda 'yla benim onun yaşamını n daha önceki yılları

hakkında tüm bildiklerimiz, Arizona' da doğduğu ve cbeveylerinin Yaqui ve Yuma Kızılderil ilerinden olduklarıydı. Henüz bir bebekken. ebeveyn leri onu da yanlarına alarak, Kuzey Meksika'dak i Yaqui Kızılderil i lerinin yanına yerleşmişler. On yaşına gel diğinde, Yaqui sava�ları patlak verıniş. Bu dönemde anası ölmüş, babası ise Meksika ordusu tarafı ndan

esir alınmış. Don Juan ve babası, ülkenin en güney ucunda

bulunan Yucatan eyaletinde bir yeniden yerleşim merkezine

gönderilmişler. Don Juan, orada büyümüş.

Don Juan bu dönemde yaşadıkları hakkında bize b ilgi

vermemişti. B u konu hakkında bizlere herhang i bir açı kla-

mada bulunmanın gereksiz olduğuna inanıyordu. Bense tam

aksini düşünüyordum. Yaşamının bu bölümüne önem vermemin nedeni, kişiliğinin ayırıcı özelliklerinin ve liderlik üzerinde böylesine durmasının, onun yaşamının bu döneminden kaynaklandığını düşünmemdi.

Ama, onun bizlerin ve diğer arkadaşlarının gözünde ta

şıdığı önemin gerçek nedeni, öneml i de olsa, onun yaşam ı

nın bu bölümü değildi. Onun büyüklüğü, "kural"la olan rastlantısal ilişkisinden dolayıydı.

Kuralla ilişkili olmak, bir efsaneyi yaşıyor olmak şeklinde tanımlanabilir. Don Juan, bir efsaneyi yaşıyordu; onu el i

ne geçiren ve Nagual durumuna getiren bir efsaneyi.

Don Juan'ın dediğine göre kural onu eline geçirdiğinck

kendisi, o yıllarda aynı durumdaki binlerce kuzey Meksika' l ı

Yaqui Kızılderilisi g ibi sürgünde yaşayan, öfkeli, kural tan ı

mayan bir adammış. Bir gün işten sonra, diğer işçilerden hı

riyle para yüzünden ölümüne bir kavgaya tutuşmuş ve göğ

sünden tabancayla vurulmuş. Kendine geldiğinde, yaşlı bıı

Kızılderili 'yi üzerine eğilmiş, göğsündeki ufak yarayı paı

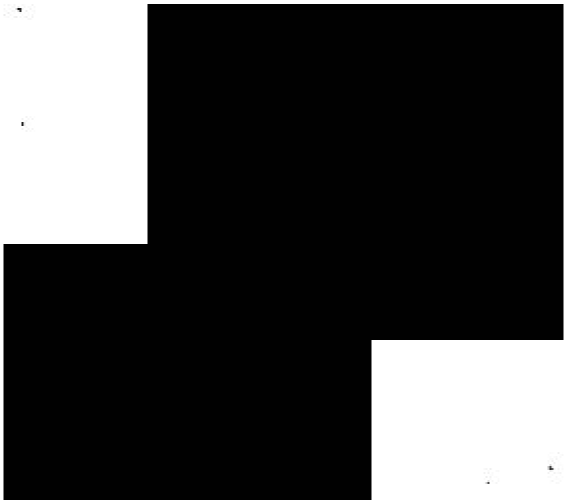
maklarıyla yokluyorken bulmuş. Kurşun, göğüs boşluğum

saplanmamış, ama kaburgalarından birinin yanında bir ad;ı

leye girmiş. Don Juan, şoktan, kan kaybından ve söylediği ıll
göre, ölüm korkusundan, iki ya da üç kez bayılmış. Yaşlı K ı
zılderil i kurşunu çıkartmış v e kalacak bir yeri olmayan drn ı
Juan 'ı kendi evine götürerek bir aydan fazla bir süre bakıı ı ı
nı üstlenmiş.

Yaşlı Kızılderili kibar, ama haşin bir adammış. Don .J ı ı
an' ın oldukça güçlendiği v e neredeyse tümüyle iyileştiği lıı
gün, yaşlı adam sırtına güçlü bir darbe indirerek onu yüksd
bilinçlilik durumuna getirmiş. Daha sonra, bir hazırlık a�;ı
masına bile gerek duymadan, don Juan ' a kuralın N agu al ı '
onun rolüne ilişkin bölümünü göstermiş.

Don Juan da, bana ve l a Gorda' ya tam olarak aynı �n ı
yaptı; bizlerin farklı bilinç düzlemlerine geçmemizi sağl:ıı l ı
v e N agu al ' ı n kuralını ş u şekilde açıkladı:

Tli m cın l ı v;ırlık l;ırı n ycızgı s ı n ı yöneten g(ice Kart a l adı veril i r; b u n u n nedeni , bu g(iclin bir l\:arıa l o l m a s ı . ya ci<ı kart a la bc111.emcsi deği l , görlic (i n ü n gözüne ölçli leıneyecek derecede b liyü k . kara bir kart a l o la ra k görü n mesinden . sonsuı.;ı doğru y ü k se l e n b i r kart a l g i b i dimd i k durmas ı d ı r.

Görücü , K arı al o l a n kara n l ığa bak t ı ğ ında. dört ı � ı k parı l t ı s ı

Kart a l · ın neye be111.e d i ğ i n i orıay;ı ç· ı ka rl ı r. B i r � i ın�ek ç a k ı � ı n a

hcıızeyen i l k pmı l t ı . görücü n ü n Karı a l ' ı n hedcıı i n ı n ana h a t l a r ı n ı

;ıyrı ınsayabilınesine yardımc ı o l ur. 13u ı�ıkt a . b i r kartal ı n t üylerine

ve pençelerine benzeyen hey;ıı. kümeler yer ;ıl ır. İ k inci � i ınşek ı � ı l t ı s ı , k a n a l (,; ı rp ı � l ar ı n ı , h ı r k a rı a l ı n kaıı;ı t l arı n;ı benzeyen r ü ı.gfır o l u �ıuran si y;ılı l ığ ı görün Lır k ı l ar. C!çLiıcLi � i nı �e k p ı r ı l t ısıyla. göriicli , y ı r t ı c ı , in sana öı.gü o l nı<ıyan bir gii1. ayrını s<ır. Dördüncü ve son ı ş ı l ı ıysa, Karı a l ' ın ıie yapt ı ğı nı gösterir.

K<ırl a l , yeryliı.ünde ya�aıı ı� ve ölımi�. t ı p k ı o n la ra ya�;uıaları n ı sağla y;ın sahipleriyle h u l u�ıııa k üı.ere , hiç d u rmaksızın ateşi n t,·evrcsi nclc dönüp d u ran .si ne k l e r g ı h i , gagas ı na doğru akan l li ın

yara t ı k l arı n b i l i nc i n i parça l a y ı p y utar. Kart a l . bu k üç ü k a l e v le r i

parçal ara ay ı r ır , o n l a r ı deri parças ı n ı t ;ıb<ı k layan b i r s e p i c i g i b i

dliındüı. eder ve dah;ı sonr;ı yutar; ç ü nk ii b i l i nç Kartal ' ı n gıdasıdır.

Kart a l , t ü m yaşayan varl ı k l arı n yaı.g ı l arı n ı yönelen güç, q i ı

lııçiındc v e a y n ı and<ı t ü m bu cıı l ı varl ı k l arı yansııııas ı d ı r. B u n e denle, b i r insanın Karı a l ' a yakarması . ond<ın i y i l i k d i lemesi . ıncrlıamcl beklemesi söı konusu o l aın;v. Karı a l ' ı n i nsan ol<ın hiilüın ii lıütünü yerinden oynal;ıın ayacak d e n l i önenısi1.dir.

Göriicü, Kart a l ' ı n iste k leri n i , o n u n yapt ı k l arına bakarak ;ınla

\';ıhil ir. K art a l . lıer ne kadar h içbir canl ı n ı ıı ko� u lları ıdaıı eıkilen

ı ı ı L'se ele, he r birine h i r armağan hcı lı�cıııı i ş t i r. Kart;ı l ' ı ıı İ sled i ğ i ve

ı ı ı ;ıııdığı ki)İ, bi l i nç· 'ıle ? İ n i e l i nde lı u l u n d u nna g lidi n ü . (i l ii ıııL� w

ı ı ık ol maya kar�ı durın ;ı g[i c Li ıli e d i n i r. B ü t ü n can l ı lara hah�edi l

ı ı ı i .� t i r h u gii ç , eğer i s t erse , ö1.g i i r l Li ğ Li n ka p ı Lırı n ı açs ı n v e İ�' İ n c

" ır s i ıı diye. Öıgii r l li k k ap ı la rı n ı göre n görii c ii l e r v e hu k ap ıcbıı

ıı .. ni giren ler h i l irler k i K art ;ı l hu armağanı b i l i n c i ö l ii ın s li ı l c�t ir

ı ı ıvk iç in verm i �t ir.

Can l ı var l ı k la rı h u n a doğru yön lendirmek üzere K a rt a l . Nagu-

al ' ı yaratmıştır. Nagual, kendisine kuralın açıklandığı çift bir varlıktır. İnsan, hayvan, bitki, ne biçimde olursa olsun, ikiliğinin gücüyle Nagual, o gizli geçiş yolunu bulmak üzere ilerler.

Nagual, erkek ve dişi olarak çiftler halinde oluşur. Çift bir erkek ve çift bir dişi, ancak kural tek tek her birine açıklandıktan .

her biri kuralı tam olarak kavrayıp kabullendikten sonra Nagual

olabilirler.

Nagual adam ya da Nagual kadın görücülere, dört bölmeden

oluşan saydam bir yumurta olarak görünür. Sol ve sağ olmak üzere

yalnızca iki yanı bulunan sıradan insandan farklı o larak, Nagual ' ın, iki uzun parçaya bölünmüş bir sol yanı ve eşit biçimde ikiye

bölünmüş bir sağ yanı vardır.

Kartal, Nagual adamı ve Nagual kadını önce görücü olarak

yaratmış ve bunları görmek üzere hemen dünyaya gönderm işt i r.

Daha sonra bunların yanına, iz sürücü dört kadın savaşçı, üç erkek

savaşçıyla, beslemeleri, geliştirmeleri ve özgürlüğe doğru yönlendirmeleri için bir de erkek haberci göndermiştir.

Kadın savaşçılara dört ana yön adı veril ir; bunlar, bir karenin

dört köşesi, dört ana ruh hali, insan soyunda var olan dört kadın

kişiliğini gösterirler.

Birincisi, doğudur. Ona düzen adı verilir. İyimser, iyi huylu.

yumuşak, sürekli esen bir rüzgar gibi kalıcıdır.

İkincisi, kuzeydi;. Ona güç adı verilir. Becerikli, dürüst, açık

sözlü, sert esen bir rüzgar gibi azim lidir.

Üçüncüsü, batıdır. Ona duygu adı verilir. Sarr1an altından su

yürüten, vicdansız, kurnaz ve soğuk esen bir rüzgar gibi sinsidir.

Dördüncüsü, güneydir. Ona gelişme adı veri lir. Besleyip büyüten , dürüst, çekingen, sıcak esen bir rüzgar gibi ılıktır.

Üç erkek savaşçı ve haberci, dört ana erkek faaliyetini ve mizacını temsil ederler.

B irinci tip, bilgi adam ı , araştırıcı erkeği temsil eder; soyl u.

güvenilir ve ciddidir, koşul lar ne olursa olsun, kendin i görevini yerine getirmeye adamıştır.

İkinci tip, eylem adamıdır; son derece hareketl idir. giiçlii lı ı ı

NAG UAL' IN K URALI

1 97

m izah anlayışı vard ı r, uçarı ve arkadaş canl ısıdır.

Üçüncü tip. olay ların gerisindeki örgütleyici, giı.em l i . b i l i nemeyen adamdır. Onun hakkında komışlı laın a z , çünkü kendisi hakkı nda en u fak bir bir ipucu bile vcrıııekıcn hoşlanmaz.

Dördüncü ıip. haberc idir. O yardımc ıdır. az konuşan , k�ıramsar bir adamdır ve doğru b iç imde yönlendirildiğinde çok başarı l ı

olabilir, a m a t e k baş ına ayakta durmayı beceremez.

Kolay l ı k sağlasın diye, Kartal, Nagual adama ve Nagual kadına, adam ve kadın t i p l erinin her birinin saydam bede nine özgü b irtakım özel l i klcrini göstermişt i r.

B i lgi adam ın ı n üzerinde küçük bir tür girinti. karın boşluğun u n üzerinde parlak bir çukurluk bulunur. K i m i adam larda bu böl ü m , yoğun bir saydam l ı k , k i m i zaman da clliı. ve yansımasız bir ayna gibi parlak bir b iç imde görünür.

Eylem adamı nda, istencin yer aldığı bö lümde i p l i ksi uza n t ı l ar

bulunur. İpliksi uzantı ların sayısı b irle bq arası nda deği ş ir, boylarıysa bir iplik görü n ümünden , iki buçuk metreye kadar uzunlukta

kal ı n , kamç ıya benzer doku naç lara kadar çeşit l i l i k gösterir. K i m ilerindt.:, bu i p l i kimsi uzantı ların i.içü dokunaç şt.: k l i n i al acak biçimde gelişirler.

Olayları n gerisi ndeki adamı bel irleyen tek bir n i t e l i k bulunmaz; buna karş ı n , genelde istcnçdı şı bir biçimde ortaya ç ı kan bir

yarat ıc ı l ı k yeteneği, d iğer görücü lerin dik kat leri n i etkin bir biçimde enge l leyen. bir güç patlaması, bu tipin baş l ıca ay ı rı c ı öze l l ikleridir. B u t i p bir adam la birl i kte olduk larında görüc ü ler, görme ediminden çok, dı ştan gelen ayrı nt ı ları n içinde boğ u l ur l ar.

Yardımcının bel irg i n bir şek l i yoktur. Görüc ü l ere, kusurs u z

bir saydam koza içinde parı ldayan berrak bir ışı l t ı g i h i görü nür.

Öte yandan , d i ş ilerin d ü nyası nda, doğ u , krndi saydam l ığ ı

içinde, solımı� küçük alanl ara hcıı.eyen. neredeyse gözle göri.i lcmeı. leke lerden tanın ır.

Kuzeyin tüm beden inden bir ı�ık yayı l ı r: atqi andır�ın kırırnzınısı bir parı l t ı saçar.

B at ı n ı n bede n i n i ç o k i nc e . saycLı m b ı r tab�ıb b i r zarf � i b i

kaplam ıştır, bu tabaka nedeniyle batı, diğerlerinden daha koyu

renkli görünür.

Güneyin yanar döner bir ışıltısı vardır; bir an yanar ve sonra

matlaşır, daha sonra yine yanar.

Nagual adamla Nagual kadının saydam bedenlerinde iki farkl ı

devinim bulunur. Sağ yanları dalgalanırken sol yanları dönenir.

Kişilik yönünden, Nagual adam destekleyicidir, kararlıdır ve

sabittir. Nagual kadınsa mücadelecidir ama rahatt ır, her zaman tetiktedir ama gergin değildir. Her ikisi ele kendi konumlarıııı dört

ana tavır olarak temsil etmektedirler.

Kartalın N agual adam ve Nagual kadına verdiği ilk emir, kendi başlarına, iz sürücülerin kopyaları olan, ama rüya görücüler arasından seçecekleri dört dişi savaşçı, dört yön bulmak olmuştur.

Rüya görücüler, görücülere, saça benzeyen telciklerle örtülü

olarak görünürler. İz sürücüler de bu örtülere sahiptir ama, tclcikler yerine, sayısız küçük yumrulardan oluşur onların örtüsü.

Sekiz dişi savaşçı, sağ ve sol gezegenler olarak adlandırılan

iki takıma ayrılırlar. Sağ gezegen dört iz sürücüden, sol gezegense

dört rüya görücüden oluşur. İki gezegenin bütün savaşç ı larına

Kartal tarafından keneli özel görevleri öğretilir: İz süriiciifcre i:

sürmek, rüya görücülere rüya görmek.

Her iki gezegenden birer dişi savaşçı birlikte yaşarlar. Birbirlerine o kadar benzerler ki diğerleri için birer ayna gibidirler, ama

sadece kusursuzluk sayesinde aynadan yansıyan çağrıları ve istekleri anlayabilirler.

Dört iz siirücü ya da dört savaşçı sadece zor görevleri gerçekleştirmek için bir araya gelirler: ve sadece çok özel koşullarda el

ele tutuşmaları gerekir, çünkü birbirlerine dokundukları an bir bütün oluştururlar ki bu, ya hayati bir gereksinim karşısında ya da bu

dünyadan ayrılma zamanı geldiğinde kullanı lmalıdır.

Aynı yönün iki dişi savaşçısı birden erkeklerden birine bağlanmıştır. Böylece, gerektiği kadar savaşçı içeren dört aile oJu�lurulur.

Erkek savaşçılar ve ulak, bağımsız bireyler olarak görev ya-

NAGUA L' I N K U RA L I

pabilcceklcri g i b i , gerc k l i ğ i mk: b i r btillin ele o l u 0ıurab i l i rl e r.

Daha sonra. N agual ve ı a k ı m ı üç u lak daha b u l ın a k l a y ü k ü m l ü ı u ı u l ur. B u n la rı n erkek y a da kacl ı ıı o l a b i l irl e r. aın:ı. eı-Ke k u l a k ların clörclüncli l ipıen, yarcl ı ın c ı erkek l e rden . kad ı n l arın güneyden olmaları gere k i r.

Nagual ada m ı n ıak ı rn ı nı öı.gürl tiğe doğrn götüre b i l nıesiıii y ardım etmesi yoldan ç ıkmasın ı engellemesi ve tak ı ma yol göstermesi için. Karı a l . Nagual k ad ı n ı öıeki d ü n y:ıy:ı göl li rlı r.

Daha s o n ra . N :ı g u a l ve sav a0ç ı la rı n a u n ut m a l arı e m red i l i r.

Karan l ığa dalarlar ve yen i göre v ler a l ı rlm: ke n d i lerini w Karıal ' ı

anımsama göre v i .

Unutma emri öylesine güçlüdür k i , herkes birbirinden ayrı l ı r.

K i m o l d u k l a rı n ı a n ımsamaılar. Kanal . kend i lerini y e n iden a n ı m samayı lxışaracak o l u r la rsa, kenel i b ül ü n l li k lcri n ı a n ı ıısayacak l:ırı

ıı ı düşünür. Ancak böy l e l i k l e en son yol c u l u k ları n a ç ı k< ı h i l ıııe lcri

i ç i n gereken güce ve dayanık l ı l ığa sah i p olahi leceklenl i r.

Kendi lıiil ti n l ük lc r i n i yeniden k:mındı kl:ın sonra kendi lerine

veri lecek ol:ın en son görev, ç i rı v;ırl ı k l:ırd:ın ol u�an yeni b i r 1;·i rı

bul m;ık ve k ur a l ı açı k l amak yoluy lcı on ları yen i Nagıal ad:ım ve

yeni N:ıgual kadıııa dönü�l lirmck l ı r. Ve hiiy leu: e n :ıı. kal ı l ı ın l:ı i l k

Nagual adam v e Nagua l kadın meydana geı ırildi kıeıı sonra, hu yeni N;ıgu;ıl ç i rt c . iı. sürücü dörı k ad ı n sava�(,· ı . li<; erkek sava�ç ı ve

b i r u lak sağl :ıııır.

İ l k N ;ıgu:ı l ve grubu geç idi a.�ıııa k üzere hazır o l d u k brı ncb.

ilk N agual k a d ın yol göstermek üzere o n l cırı bek l iyor o l u r. Daha

.�o nra on l:ırn, Nagual kad ı n l a birl ikle d iğer d ü ny:ıya geçıııelcri i ç i n

e m i r ver i l ir; Nagual kad ı n gru b u na ı � ı ğ ı y Lı yol gösıerece k . Nagual

adamsa bu i:)le ın i yinelemek üı.ere yery(i z ü ı ıde kalacak ı ı r.

B u :ırada ycry üı.li nde, Nagua l ' ın liderli ğ i alı ı nd:ı e n :11. on allı

kişi olur: sekiz kadın savaşçı, N:ıgııal da dahi l olmak üzere dört erkek savaşçı ve dön u l a k . D ü n yayı ıeı·k e ı ıne anı nda. ycıii N agual

kad ı n d:ı o n l ara kat ı l ı r v e sayı on yedi o l ur. Kendi k i�isel gücü,

gru b a daha faz la sava�ç ı e klenmesine iı.iıı veriyors:ı . dörder k i � i d e n o lu�•ın s•ıva�çı ların gruba e klcıın e l eri gere k i r.

200

KARTAL'I N ARMAÔANl

Don Juan' a kuralın insanlar tarafından nasıl bilindiğini

sorduğumda bana kuralın sonsuz olduğunu ve bir savaşçının

davranışlarının her yönünü kapsadığını söyledi. Kuralın yorumlanışı ve birikimi, çağlar boyunca tek görevleri Kartal ' ı

görmek, onun sonsuz akışkanlığını gözlemlemek olan görücülerin sorumluluğuymuş. Yaptıkları gözlemler sonucu görücüler, kişinin insanlığını içeren saydam kozanın kırılması ko

şuluyla, Kartal' da insanın belli belirsiz bir yansımasını bulabilirlermiş. B öyle bir durumda, Kartal'ın ödün vermez yargıları görücüler tarafından kavranabilir, doğru biçimde yonımlanabilir ve düzenli bir kural olarak bir araya getirilebilirmiş.

Don Juan, kuralın bir masal olmadığını, özgürlüğe geçmenin sonsuzluk kavramından genelde anlaşıldığı gibisonsuza değin yaşamak anlamında-sonsuz yaşam olmadığını belirtti. Kural, kişinin ölüm anında normal koşullarda terk ettiği bilinci muhafaza edebileceğini söylüyormuş. Don Juan, bu bilincin korumasının ne anlama geldiğini açıklayamıyordu, ya da belki de böyle bir bilinç onun kavrama yetene

ğinin ötesindeydi. Velinimeti kendisine, geçiş anında kişinin

üçüncü dikkate ulaştığını ve kendi bütünlüğü içinde bedeninin, bilgiyle canlandığını açıklc:ımış. Bedende var olan tüm

hücreler tek tek, aynı anda hem kendinin, hem de bedenin

bütünlüğünün bilincine varıyormuş.

Velinimeti ayrıca don Juan ' a bu tür bir bilincin bölmelere ayrılmış zihinlerimize anlamsız görüneceğini de belirtmiş

Bu nedenle, bir savaşçının mücadelesinin en can alıcı noktası, kuralda belirtildiği anlamda geçişin, üçüncü dikkate geçiş

sürecinin savaşçı tarafından ayrımsanması değil, böyle bir

bilincin en baştan var olduğunun kavranması olurmuş.

Don Juan, kuralın başlangıçta kendisi için, salt sözcükler

dünyasın da v ar olduğunu belirtti. Kuralın gerçek dünyaya

nasıl uyarlanacağına aklı ermiyormuş. Bununla birlikte, vel i

nimetinin etkin kılavuzluğu altında ve yoğun çalışmalarını ı ı

sonucunda, kuralın özünü kavramayabilıneyi başarmış, onu

bir efsane olarak değil, yararlı yönlendirmelerden oluşan biı

NAGUAL'IN KURALI

dizge olarak benimsemiş. O andan itibaren, üçüncü dikkatin

gerçekliği i le baş edebilmek konusunda bir sorunla karşılaşmamış. Kendi yönteminde tek engel, kuralın dünya üzerinde

gerçekten var olan bir açıklığı , bir geçit yolunu bul masını

sağlayabilecek bir yol gösterici olduğu düşüncesine duyduğu

neredeyse kesin i nançmış. Bir şekilde, savaşçıııın gelişiminin birinci aşamasına gereksizce saplanıp kalmış.

Sonuçta, bir l ider ve bir öğretmen olarak Don Juan ' ın

görevi, çömezlere, özellikle de bana, kendi hatasını yinelememek üzere yol göstermek olmuştu. Onun en büyük başarısı bizlere, bir savaşçının gelişiminde var olan üç gelişim aşamasını hiçbirine takılıp kalmadan gösterebi lmesiydi. Önce bizleri, kuralı bir yol gösterici olarak algılamamız için yönlendirmişti; daha sonra, kişinin en üstün bilince ulaşabilece

ğini, çünkü böyle bir bilincin var olduğunu anlamamızı sağlamıştı; daha sonra da, bilincin diğer yüzüne, gizli dünyasııa

açılan geçit yoluna ulaşabilmemiz için bize yol gösterm işti.

Don Juan bize, birinci aşama olan, kuralın bir yol gösterici o larak kabul edilmesi düzlemine doğru yol göstermek

üzere, Nagual ve onun rolüne ilişkin bölümü ele almış, bumın apaçık bazı gerçeklere karşılık geldiğini göstermişti. Bunu göstermek üzere, yüksek bil inç düzleminde bulunduğumuz sırada, kural tarafından betimlenen sekiz insan tipinin örneklerini oluşturan kendi grubunun üyeleriyle sınırsız etkileşimlere girmemizi sağladı. Bu ilişkiler sürdükçe, kuralın

daha karmaşık ve kapsamlı yönlerinin de ayrımına varıyorduk; ta ki ilk başta bir efsane şekl inde kavramsallaştırdığımız, ama özünde bir yol gösterici olan bir dizgenin ağına yakalandığımızı anlayıncaya kadar.

Don Juan, buraya kadar geçirdiğimiz deneyimlerin kendi durumuyla özdeş olduğunu söyledi. Velinimeti de, birinci

aşamayı geçmesine yardımcı olmak üzere, kendisine aynı

şeyleri sunmuş. Bunu sağlamak için vel inimeti, don Juan 'ın

da bize yaptığı gibi, bilincinin sol ve sağ yönleri arasında gidip gelmesini sağlamış. Bilincinin sol yanında onu, sekiz ka-

dm, üç erkek savaşçı, dört haberciden oluşan ve öngörü ldü

ğü biçimde, kural tarafından betimlenen tiplerin en belirgin

örneklerinden oluşan kendi grubunun üyeleriyle tanıştırmış.

Bu kişileri tanımak ve onlarla etkileşime girmek don Juan ' ı

şaşkına çevirmiş. Yalnızca kuralı tam b ir yol gösterici kabul

etmekle kalmamış, aynı zamanda bilinmeyen olanaklarımızın boyutlarını kavramayı da başarmış.

Söylediğine göre, kendi grubunun tüm üyeleri toplanıncaya kadar geçen süre içinde, kendisini savaşçının yöntemine öylesine vermiş ki, gruptakilerin hiçbiri açıkça bir çaba göstermeksizin, velin imetinin grubundaki savaşçıların eksiksiz birer kopyaları olacağını sorgulamadan kabullenmiş. Don

Juan'ın söylediğine göre, kişisel beğenilerinin, hoşnutsuzlukl arının, ilişkilerinin ve diğer çoğu özelliklerinin benzerli

ği, bir öykünme sonucu değil; kuralın da belirttiği gibi aynı

özellikleri ve becerilere sahip belirli insan gruplarına ait olmalarından kaynaklanıyordu. Aynı gruba ait bireyler arasındaki hemen hiç fark yokmuş.

Kendi velinimetinin savaşçılarıyla yaşadığı ilişkilerin

sonuçlarını bana açıklamaya çalışırken don Juan, kuralı yorumlayış biçimleri ve kuralı bir yol gösterici olarak kabul etmeleri için diğer savaşçıları nasıl yönlendirdikleri, onları ne şekilde eğittikleri konularında velinimetiyle kendisi arasında

var olan önemli farklıl ıklara değindi. Söylediğine göre-evrensel ve bireysel olmak üzere-iki tür yorum varmış. Evrensel yorum lar, Kartal 'ın insanların eylemlerine aldırmadı

ğını, bununl a birlikte, insana özgürlüğüne ulaşabilmek üzere

bir geçit yolu sağladığını öne sürermiş.

Öte yandan bireysel yorum, görücülerin evrensel yoruml ardan öncül olarak yararlandıkları ve bu yöntemle vardıkları

geçerli sonuçlardan oluşurmuş. Bu tür yoruma örnek olarak;

Kartal ' ın i lgisizliği yüzünden, özgürlüğe ulaşabilme şansımı,

belki de kendi kararlılığımla, yükseltmem gerekiyor diyebil irmişiz.

Don Juan' a göre, çömezlerini yönlendirme konusunda

kendisinin ve velinimetinin uyguladıkları yöntemler birbirinden oldukça farklıydı. Don Juan, velinimetinin- tarzının ciddiyet olduğunu belirtti; her şeyi baskıcı yöntemlerle yönetiyormuş ve Kartal konusunda karşılıksız yardımın söz konusu olamayacağına inandığı için, h iç kimseye doğrudan bir şey

yapmamış. Bunun yerine, kişilerin kendi işlerini kendileri

görebilmelerini sağlamaya uğraşm ı ş . K artal ' ın armağanı

olan özgürlüğü bir bağış olarak değil, fırsat elde etmek için

bir fırsat olarak görüyormuş.

Velin imetinin yönteminin olumlu yönlerini takdir etmesine rağmen, don Juan ondan farklı düşi.ini.iyordu. Daha sonra kendi başına kaldığında, bu yöntemin boşuna zam an kaybı olduğunu bizzat gijrmiiş. Ona göre, herkesi hazır bir durumla

karşıl aştırmak ve onları bu durumu kabullenmeye zorlamak,

çömezlerin durumu kendi başları n a k abu l lenmeye haz ı r

oluncaya kadar beklemekten daha kestirme b i r yol muş. Bana

ve diğer çömezlere uyguladığı yöntem de bu oldu.

Liderlik yöntemindeki bu farkın don Juan üzerindeki en

büyük etkisi, velinimetinin savaşçıları y l a kurduğu zorunlu

etkileşim sırasında kendini hissettirm iş. Kuralın buyruğuna

göre velinimetinin don Juan' a önce bir N agual kadın, sonra

da savaşçı grubunu oluşturmak üzere dört kadın ve dört erkek bulması gerekiyormuş. Velinimetiyse, don Juan ' ın bir

N agual kadının sorumluluğunu üstlenebilecek kişisel erke

sahip olmadığını gı)rmiiş ve bu yüzden, sıralamayı tersine

çevirerek kendi gru bundaki kadınlara, don Juan için önce

dört kadın, sonra da dört erkek bulmalarını söylemiş.

Don Juan, sıralamanın btı şekilde tersine çevrilmesinin

onu etkilediğini itiraf etti. Bu kadınların kullanımına sunulduğunu anlamış ve bu durumu zihni nde cinsel kullanım şeklinde canlandırmış. Fakat bu beklentilerini velinimetine açması pek hayırlı olmamış onun için. Velinimeti derhal don Juan 'ı keneli grubundaki kadınlarla ve erkeklerle bir araya

getirmiş ve onlarla ilişki kurması için don Juan ' ı orada bırakmış.

Don Juan için bu savaşçılarla karşılaşmak, yalnızca ona

kasıtlı bir biçimde güçlükler yarattıkları için değil, aynı zamanda bu karşılaşmanın özünde son derece önemli bir bulu

şu ortaya çıkartmak üzere tasarlanmış olduğu için, gerçekten

güç bir sınav olmuş.

Don Juan, tüm katılanlar aynı bilinç düzleminde bulunmadıkça, sol yan bilincinde ilişki kurulamayacağını belirtmişti. B izlerin, onun savaşçılarıyla ilişkilerimizi sürdürmemiz dışında, sol yan bilincine girmemize izin vermemesinin nedeni buydu . Velinimetinin kendisi ü zerinde uyguladığı

yöntem de böyleymiş.

Don Juan, velinimetinin grubundaki üyelerle ilk kez kar

şılaşmasında olup bitenler hakkında bana kısaca bilgi verdi.

Onun deneyimini, ne beklemem gerektiği konusunda bir örnek olabileceğimi düşünüyordu. Velinimetinin dünyasın ın

olağanüstü düzenliymiş. Grubundaki üyeler, Meks ika' nın

her bölgesinden gelen Kızılderili savaşçılardan oluşuyormuş.

Onunla karşılaştıklarında, güney Meksika'nın ücra, dağlık

bir bölgesinde yaşıyorlarmış.

Evlerine varır v armaz, don Juan birbirine tıpatıp benzeyen iki kadınla karşılaşmış. O güne değin gördüğü en iri Kızılderili kadınlarmış bunlar. Asık suratlı ve sert tavırlıymışlar, ama yüz hatları çok sevimliymiş. Aralarında yürümeye çalıştığında onu kocaman göbeklerinin arasında yakalayıp

kollarını sıkı sıkı kavradıktan sonra onu dövmeye başlamışlar. Daha sonra onu yere atıp üzerine oturmuşlar ve neredeyse kaburgalarını kıracaklarmış.

On iki saati aşkın bir süre kimıldamasına izin vermemişler, bu arada velinimetiyle oracıkta sohbete dalmışlar; velinimeti tüm gece boyunca hiç durmadan konuşmak zorunda kalmış ve en sonunda sabahın

ilerleyen saatlerinde kadınlar don Juan 'ın ayağa kalkmasına

izin vermişler. Söylediğine göre onu en çok korkutan şey,

kadınların gözlerindeki kararlılık ifadesiymiş. İşinin bittiği ni, kadınların sözlerini tutup, o ölünceye kadar üzerinden

kalkmayacaklarına inanmaya başlamış.

Normalde, bir sonraki savaşçı grubuyla buluşmadan önce arada bir haftalık bir bekleme süresi bulunurmuş. ama velinimeti onu savaşçılarının arasına bırakıp gitmeyi planladığı için, don Juan vakit geçirmeksizin diğerleriyle buluşturulmuş. B ir gün içinde tüm savaşçılarla tanışmış ve tümü de

ona pislikmiş gibi davranmışlar. Onun bu iş için uygun adam

olmadığın ı, çok kaba ve fazlasıyla ahmak olduğunu, hem

çok genç, hem de şimdiden bunamaya başladığını söylemişler. Velinimeti, onu zekice savunmuş, bu koşulları değiştireb ileceklerini ve böylesine çetin bir uğraşın gerek kendileri, gerekse don Juan için büyük bir zevk sayılması gerektiğini

öne sürmüş.

Don Juan, ilk izleniminde haklı çıktığını belirtmişti. O

günden sonra onu bekleyen, yalnızca ağır iş ve güçlükler olmuş. Kadınlar, don Juan 'ın ele avuca sığmayan biri olduğunu ve kendisine dört kadını yönetmek gibi karmaşık ve hassas bir görevi yerine getirmek konusunda güvenilemeyeceğini görmüşler. Aynı zamanda birer görücü oldukları için, kuralı kendilerince yorumlayarak, don Juan ' ın önce erkek savaşçı larla, daha sonra dört kadınla birlikte olmasın ın daha yerinde olacağı kararına varmışlar. Don Juan, kadınların görüşünün doğru olduğunu söylemi şti, çünkü, kadın savaşçılarla baş edebilmesi için bir Nagual ' ın gücünün doruğunda olması gerekirmiş; böyle bir erk durumuysa, yüksek bir dinginlik ve insani duyguların en az yer aldığı bir denetim gücü gerektirirmiş ki, o aşamada onun için böyle bir durumu dü

şünmek bile söz konusu değilmiş.

L Velinimeti, don Juan 'ı tüm grup içinde en acımasız ve

ödün vermez savaşçılar olan iki batılı kadının gözetimine

vermiş. Don Juan, kural gereği batılı kadınların gözü dönmüş çılgınlar olduğunu, bunlara dikkat edilmesi gerektiğini

söylemişti. B u kadınlar, rüya giirme ve iz sürme sonucu, sağ

yanlarını, yani akıllarını yitirirlerıniş. B il inçlerinin sol yanı

olağanüstü keskinleştiği için mantıkları kolayca uçup gidermiş. Bir kez ussal yanlarını yitirdikten sonra, qsiz birer rüya

görücü ve iz sürücü olabilirlermiş, çünkü artık onları alıkoyabilecek herhangi bir ussal safra kalmazmış.

Don Juan bu kadınların onu kösnül duygularından kurtardıklarını anlattı. Zihni ödül ve kişisel doyum düşüncelerinden tümüyle arınıncaya değin, altı ay boyunca, zamanın büyük bir bölümünü, tütsülenen bir et parçası gibi, mutfağın

tavanından sarkan deri bir kayışla havada asılarak geçirmiş.

Don Juan, deri kayışın bedensel olmayan bazı hastal ıkların sağaltımı için olağanüstü yararlı bir düzenek olduğunu

belirtmişti. B urada düşünülen, kişinin havada asıldığı nokta

yerden ne denli yüksekteyse ve kişi yere değmeden ne denli

uzun süre havada asıl ı kalırsa, gerçek anlamda arıtıcı bir etkinin gerçekleşme olasılığını da o denli yüksek olacağıymış.

B atılı savaşçılar tarafından arındırıldığı sırada, diğer kadınlar grubu i ç i n erkek v e kadın savaşçı arayışındaymışlar.

B unu başarmak y ı llar sürmüş. Bu arada don Juan, vel inimetinin tüm savaşçılarıyla tek başına etkileşime girmek zorun

da bırakılmış. B u savaşçıların varlıkları ve don Juan ' ın 011

larla temasları , öylesine ezici bir etki yaratıyormuş ki doı ı

Juan onlardan hiçbir zaman kurtulamayacağın ı düşünüyor

muş. B u süreç onun kuralın varlığına toptan ve harfi harfiıll"

bağlanmasıyla sonuçlanmış. Don Juan, öteki dünyaya ulaşaı ı

hakiki bir geçit yolunun varl ığı üzerinde düşünerek çok za

man harcadığını beli rtmişti. O, böyle bir uğraşı , her duruımLı

önlenmesi gereken bir tuzak olarak görüyordu. Bu tuzağ:ı

düşmemi önlemek üzere, kendi grubunun üyeleriyle gerekl ı

i lişkileri sürdürdüğüm sırada beni, l a Gorda y a d a diğer çii

mezlerden birinin koruması altında tutuyordu.

Benim durumumda, don Juan ' ın savaşçılarıyla buluş

mak , uzun bir sürecin nihai sonucuydu. Don Juan' la aramı;

daki gündelik konuşmalarda bu konudan asla söz edilınezd ı

Onların varlı ğını yalnızca bana zaman zaman bölümler ha

l i nde açıkladığı kuraldan yapmış olduğum ç ıkarsamalardaıı

anlayabiliyordum. Daha sonra bana, onların gerçekten v;ı ı

olduklarını, en sonunla onlarla karşılaşacağımı söylem işt ı

B irtakım genel yönergeler ve önerilerde bulunarak beni bu

karşılaşmaya hazırlamıştı.

Beni ortak olarak yapılan bir hata, sol yan bilincinin gereğinden fazla abartı lması, onun berraklığı ve gücü karşısında gözlerin körelmesi konusunda uyardı. Söylediğine göre, bireyin sol yan bilincinde olması, onun hemen o anda tüm

budalalıklarından arındığı anlamına gelmiyordu-sol bilinçte olmak, yalnızca daha güçlü bir algılayabilme yetisi, daha

çabuk bir biçimde kavrama ve öğrenme ve her şeyin ötesinde, daha geniş bir unutma yeteneğine sahip olma anlamına

geliyordu.

Don Juan ' ın kendi savaşçılarıyla buluşma zamanı m yakl aştığında, bir yol gösterici olarak kullanmamı sağlamak

üzere, bana kendi velinimetinin grubu hakkında biraz bilgi

verd i . Dışarıdan bakan birine, kimi zaman velinimetinin

dünyasının sanki dört ayrı aileden oluşuyormuş gibi görünebilim1iş. Birinci aile, güneyli kadınlar ve N agual ' ın habercisi

tarafından; ikinci ev, doğulu kadınlar, araştırmacı ve bir erkek haberci; üçüncü ev, kuzeyli kadın lar, eylem adamı ve bir

diğer erkek haberci; dördüncü evse, batılı kadınlar, olayları n

gerisindeki adam ve üçüncü erkek haberci tarafından kuru l muş.

B aşka zamanlarda aynı dünya, gruplardan oluşmuş gibi

görünebilirmiş. Bir grup, birbirlerine kesinlikle benzemeyen

dört yaşça daha büyük adamdan oluşuyordu ve bunlar, don

Juan'ın velinimetiyle onun üç erkek savaşçıymış. Bir ikinci

grup, habercilerden oluşuyormuş ve bu dört adam birbirlerine çok benziyorlarmış. Üçüncü gru p , birbirinin görünürde

eşi, çift ikiz kadınlardan oluşuyormuş, bunlar güneyli ve do

ğulu kadınlarmış. Dördüncü grup ise görünürde kız kardeş

iki çiftten oluşuyormuş ve bunlar kuzeyli ve batılı kadınlar

ını ş .

B u kadınların h içbirinin ara l arında akrabalık i l işkisi

yokmuş. B irbirlerine benzemelerinin nedeni, don Juan ' ın velinimetinin sahip olduğu olağanüstü güçmüş. Don Juan bu

KARTAL'I N ARMAGANI

kadınları iki mamuta benzetiyormuş, görünüşleri ürkütücüymüş, ama kendileri son derece dost canlısı ve sevecenmişler.

Doğulu kadınlar çok güzel, genç ve espriliymişler, onl arı izlemek göze ve kulağa son derece hoş gelirmuş. Kuzeyti kadınlar, son derece kadınsıymış, kibirli ve oynakmışlar, yaşl anmaktan korkuyorlarmı ş ama aynı zamanda son derece açık sözlü ve sabırsızmışlar. B atılı kadınlarsa kimi zaman

çılgın, kimi zamansa ciddiyetin ve çalışkanlığın doruğundaymışlar. Don Juan ' ı en çok rahatsız edenler bunlarmış, çünkü,

son derece ciddi, kibar ve yardımsever olmalarına karşın, her

an kendilerini kaybedip gözü dönmüş birer çılgın gibi hareket edebilecekleri gerçeğini don Juan bir türlü anlayamıyormuş.

Öte yandan, erkekleri adlarını anmaya bile değir bulmuyordu don Juan. B unlar hakkında kayda değer hiçbir özellik

bulamadığını söylemişti. Kişilikleri, kadınların sahip oldukl arı kararlılığın şaşkınlık verici etkisi ve velinimetinin ezici

gücü tarafından tümüyle ele geçirilmiş gibiymiş.

L Kendi uyanışından söz ederken don Juan, velinimetinin

dünyasına fırlatıldıktan sonra, çekinmeden yaşamanın ne

denli kolay ve rahat olduğunun farkına varmış. Kendi hatasının, amaçlarını yaşamındaki sahip olabileceği tek değerli şey

olarak görmek olduğunu anl amış. Tüm yaşamı boyunca bir

serseri olarak yaşamış; bu nedenle hayattaki en büyük tutkusu, maddi zenginlikler elde etmek, adam olabilmekmiş. Bu

konudak i hırsına ve başarısızlık karşısında yaşadığı derin

üzüntüye kendini o denli kaptırmış ki, çevresindeki hiçbir

şeyi incelemeye v akit bulamamış. Velinimetinin yanında yer

almayı seve seve kabullenmiş, çünkü kendisine en sonunda

adam olmasını sağlayabileceği bir fırsat sunulduğunun ayrımına v armış. En azından bir büyücü olmayı öğrenebileceğini

düşünüyormuş. Velinimetinin dünyası içinde soğurulmanın,

onun üzerinde İspanyol Fetihçilcrinin Kızılderili kültürü

üzerinde yaptığı etkiye benzer bir etki yaratacağını hissediyormuş. Bu, her şeyi yok edecekmiş, ama güçlü bir kendi

NAGUAL'I N KURALI

kendini inceleme sürecini zorla da olsa ortaya çıkartacakmış.

*

Tuhaftır, don Juan ' ın savaşçı grubuyla karşılaşmaya ha-

zırlanırken gösterdiğim tepki , hayranlık ya da korku değil,

daha ziyade iki konuya karşı duyduğum önemsiz bir düşünsel meraktı. Bunlardan birincisi, dünya üzerinde dört tip kadın ve dört tip erkek bulunduğu yolundaki önermeydi. B u konuda don Juan 'la tartıştık ve insanlar arasındaki bireysel

farklılıkların sahip olduğu kapsamın böylesine basit bir şemaya sığmayacak denli geniş olduğunu belirtm iştim. Benimle aynı düşünceyi paylaşmıyordu. K uralın nihai olduğunu, herkesi kapsayam.ayacağını öne sürmüştü.

İkinci konuysa don Juan ' ın bilgilerinin kültürel bağl amıydı. B unu kendisi de bilmiyordu. Bunu, bir tür "Pan-Indianizm" düşüncesinin ürünü olarak görüyordu. Kökenleri üzerine geliştirdiği kurgulama şöyleydi: Bir zamanlar, İspanyolların Fetihlerinden önce Kızılderili dünyas ında, ikinci

dikkatin işleniş biçimi gücünü yitirmiş. Belki de yüzyılları

aşan bir süre boyunca gücünü yitirmeye başladığı noktaya

ulaşıncaya değin herhangi bir engellemeyle karşılaşmaksızın

gelişimini sürdürmüş. Bu dönemde uygulamacıların denetime gereksinimleri yokmuş büyük olasılıkla, bu nedenle de,

bir sınırlamanın bulunmadığı bir ortamda, giderek daha dolambaçlı bir nitelik kazanan ikinci dikkat, güçleneceği yerde

zayıflamaya başlamış. Daha sonra İspanyol akın c ı lar gelip

üstün teknoloj ileriyle Kızılderili dünyasını yerle bir etmişler.

NAGUAL' I N S AVAŞÇI TOPLULUÔ U

Don

kurJu

t u al n

a ,

h i bunl

l d i ğ i arı n e

nden lvi nden

e b i l g yil aelrni ınzica

b i r avuç

toparlay

sava?

arak y o l ç

l ı ıı

ar ı n

n ı

yen iden bel i rledikleri nden emind i . Don Juan ' l <ı v el i n imetin i n i k i nc i d ikkat üzerine b i l d ikleri her �ey, yeniden y a p ı l a nd ı rı l m ı ? b i r yoruma, en sert ko� u l l ard;ı ve yoğun b;ıskı a l t ı nda ?Ck i l lencn, bu nedenle de içten b i rt ak ı m s ı n ırlamal a rı bul unan yeni b i r yorum a dayan ı yord u .

D o n J u an , sava�ç ı l a rı y l a i l k kar� ı l a�ın am i ç i n zamanın

uygun olduğuna k arar verd ikten soıırа. farkl ı bir b i l inç düzl em i ne geçmemi sağl amı�, daha sonra, sava�çı la rı n ben i m le

kar� ı la�tıkl arında yapacakl arı n ı n onu i lg i kncl irmecl i ğ i n i bel i rt m i � t i . Sava?ç ı ların beni dövse bile onl ara karı �mayacakmı?, beni öl d ü rmenin d ı ?ında bana istedikleri her �eyi yapab i l i rlerm i � . Top l ul uğundak i sava�ç ı l ar, vel in imet i n i n top l u lu

ğunun kus ursuz kopyalarıymı�. Tek b i r fa rkla; k ad ı n ların daha da öfkel i , e rkek lerinse benzersiz v e son derece g üç l ü y

ıni.i � . B u nedenle, o n larla i l k kar� ı l a?mam, göğüs göğüse bir

2 1 2 .

KARTAL'IN ARMAGANI

çarpışmaya benzeyebilecekti.

Bir yandan kendimi gergin hissediyor ve korkuyor, öte

yandan da merak ediyordum. Zihnimde sonu gelmeyen tahminler hızla dolaşıyordu, bunların çoğu da savaşçıların neye

benzeyebileceği konusundaydı.

Don Juan bana, kendi deneyiminde olduğu gibi ayrıntılı

bir tören söylemini ezberlemem konusunda beni hazırlamak.

ya da karşılaşmayı olabildiğince rastlantısal bir biçimde düzenlemek gibi iki seçeneğinin bulunduğunu belirtmişti. Hangi seçeneği benimseyeceği konusunda bir yora bekliyordu.

Velinimeti de benzer bir şey yapmış, ancak o, don Juan'a yora kendisini göstermeden önce tören söylemini ezberlemes i

için ısrar etmiş. Don Juan dört kadınla yatmakla ilgili cinsel

fantazilerini ona açıkladığında, velinimeti bu açıklamayı yora kabul etmiş, tören söylemini boş vermiş.

Benim durumumdaysa, don Juan bana tören söylemini

öğretmeden önce b ir yora beklemişti. Bu yora, don Juan 'Ia

benim Arizona'da bir sınır kasabasından arabayla geçerken

bir polisin beni durdurduğunda gelmişti. Polis beni ülkeye

yasadışı yolla giren bir yabancı sanmıştı. Ancak ona sahte

olduğundan şüphe ettiği pasaportumu ve diğer belgelerimi

gösterdikten sonra yoluma devam etmeme izin vermişi. Tüm

bu olay boyunca don Juan arabanın ön koltuğunda, yanımda

oturuyordu ancak polis ona dönüp bakmamıştı bile. Tüm

dikkatini benim üzerimde toplamıştı. Don Juan, bu olayın

beklediği yora olduğunu düşünüyordu. Yorumuna göre dikkati kendi üzerimde toplamak benim için çok tehlikeli olurmuş ve vardığı sonuca göre, benim dünyamın tümüyle yalınlık ve dürüstlükten oluşması gerekiyormuş-ayrıntılı törenler ve gösteriş benim kişiliğime hiç uymuyormuş. Bununla b irlikte, onun savaşçılarıyla tanıştığımda törensel davranış

biçimleriyle ilgili az da olsa bazı bilgileri verdi bana. Onlara

güneyden yaklaşmakla işe başlamalıymışım, zira erkin sonsuz bir akış içinde izlediği yön güneymiş. Yaşam gücü bize

güneyden akar ve bunun etkisiyle bizler de kendi akışımızı

NAGUAL'IN SAVAŞÇI TOPLULUGU

kuzeye doğru yönlendirirmişiz. Söylediğine göre bir Nagual ' ın dünyasına açılan tek kapıya güneyden ulaşılıyormuş ve

bu kapıyı iki kadın savaşçı oluşturuyonnuş; bu kadrnlar beni

karşılarlar, eğer uygun görürlerse, içeri girmeme izin verirlermiş.

Don Juan beni Meksika' nın ortalarında bir şehrin eteklerinde bir eve götürdü. Eve güneyden yürüyerek yaklaştığımızda, birbirinden bir buçuk metre uzaklıkta yüz yüze ayakta duran iki kocaman Kızılderili kadın gördüm . Evin ana kapısından sekiz on metre ötede, sert toprak zem in üzerinde duruyorlardı. Kadınlar olağanüstü adaleli ve sert görünüyorlardı. Her ikisinin de kapkara, uzun saçları vardı ve s:ıçlarını

kalın birer örgüyle arkadan toplamı şlardı. Kardeş gibi görünüyorlardı. Aşağı yukarı aynı boyda ve aynı ağı rlı ktaydı lar-yaklaşık bir altmış boyunda ve yetm iş kilo ağırlığında olduklarını tahmin ettim. B iri çok esmerdi, neredeyse zenciye benziyordu, diğeri ise çok daha aç ık ten liydi. Meksika'nın orta bölgelerinde yaşayan tipik Kızılderili kadınlar gibi uzun, geniş etekli elbiseler giymişlerdi, ayaklarında el yapımı sandallar vardı.

Don Juan kadınların on metre önünde durmam ı söyledi.

Solumuzda duran kadına döndü ve yüzümü ona doğru döndürdü. Adının Cecilia olduğunu ve bir rüya giiriicii olduğunu

söyledi. Daha sonra bir şey söylememe fırsat vermeden birdenbire döndü ve sağımızda duran diğer kadına dönmem i istedi. Bu kadının adı Delia'ydı ve bir iz siiriiciiydii. Kadınlar başlarıyla beni selamladılar. Bana ne gülümsemediler, ne el

sıkıştılar, ne de memnun olduklarını belirten başka bir hareket yaptılar.

Don Juan, bir kapının iki yanında duran iki sütun gibi

onların aralarından geçti. B irkaç adım attı ve kadınların beni

içeri davet etmelerini bekliyormuş gibi döndü. Kadınlar kısa

hir süre hareketsiz bir biçimle beni süzdüler. Daha sonra Ce

L· il ia, gerçek bir kapının eşiğinde duruyorm uşum gibi bana

içeri gelmemi söyledi.

Don Juan bana yolu göstem1ek üzere i lerledi. Ön kapıda

bir adamla k arşılaştık. Ufak tefek bir adamdı. İlk bakışta bana çok genç göründü, ancak daha dikkatl i baktığımda elli

yaşlarında olduğunu anladım. B ende yaşlı bir çocuk izlenim ini u yandırdı . Ufak yapıl ı , oldukça zayıftı ancak kasları

güçlüydü ve insanın içine işleyen koyu gözleri vardı. Küçük

bir cine, bir gölgeye benziyordu. Don Juan adamı benimle

tanıştırarak adının Emilito olduğunu, kendisini habercisi ve

yardımcısı olduğunu , kendisi adına beni ağırlamakla görevlendirildiğini söyledi.

Emilito bana olabilecek en iyi ev sahibi gibi görünmüştü. Sıcak bir gülüşü vardı ; küçük beyaz dişleri kusursuz bi

ç imde düzgündü. Benimle el sıkıştı, daha doğrusu, kollarını

bana doğru uzatarak iki elimi sıkı sıkı kavradı. Tüm davranışl arından bir hoşnutluk süzülüyordu; beni karşı l amanın

ona büyük b ir haz verdiğine yemin edebilirdim. Sesi son derece yumuşaktı ve gözleri parlıyordu.

Geniş bir odaya girdik. İçerde bir kadın daha vardı . Don

Juan, kadının adınının Teresa olduğunu söyledi . Cecilia ve

Delia' nın habercisiydi. Çok az konuşuyordu, ancak samim iydi. Don Juan ' ın peşinden evin arkasına, üzeri örtülü bir

avluya geçtik. Ilık bir gündü. Avluda bir masanın çevresine

oturduk ve sade bir akşam yemeğinden sonra, gece yarıs ın ı

geçinceye k adar konuşmaya daldık.

Emilito b izi ağırlıyordu. Anlattığı egzotik öykülerle hepimizi etkiledi ve son derece eğlendirdi. Kadınlar giderek

açıldılar. Emilito' yu büyük bir zevkle dinlediler. Kadı nların

kahkahalarını işitmek son derece zevkl iydi. Olağanüstü ölçü

de adeleli, açı k sözlü ve iri yapılıydılar. Konuşmanın bir yerinde Emilito, Cecilia'yla Delia'nın onun için birer anne, Teresa'nın da bir kız evlat gibi olduklarını söylediğinde, kadıı

! ar onu yakaladılar ve bir çocuk gibi havaya savurdular.

İk i kadından Delia, daha m antıkl ı , daha gerçekçi gibi

görünüyordu. Cecilia ise belki b iraz daha soğuktu ama rulı

sal yönden daha güçlü izlenimi uyandırıyordu. B ende dalı:ı

hoşgörüsüz, daha sabırsız izlenimini uyandırdı; Emilito' nun

bazı öykülerinden sıkılmış gibi davrandı. Bununla birlikte,

Emili to "Sonsuzluk Öyküleri" adı n ı verdiği öykülerini anlattığı sırada kesinlikle can kulağıyla dinliyordu. Emilito, her

öyküsünden önce, "Sevg i l i dostl ar, b u nu b i l i yor musunuz .. . ?" sözleriyle bir sunuş yapıyordu. Anlattıkları arasında

beni en fazla etkileyeni , evrende var olduklarını öne sürdü

ğü, insan olmayan ama i nsana en yakın canlı yaratıklara il işkin öykü oldu. Bu yaratıkların devinim konusunda bir takıntıları bulunuyormuş ve kendi içlerinde ya da çevrelerindeki en hafif dalgalanmayı bile saptayabiliyorlarmış. Bu yaratıklar harekete karşı öylesine duyarlıymışlar ki, onlara bir küfür

gibi geliyormuş. Devinim onlara büyük bir ac ı veriyormuş

ve en büyük arzuları tam bir d inginliğe kavuşmakmış.

Emilito sonsuzlukla ilgili öykülerinin arasına akla hayale gelmeyecek, yakası açılmadık espriler serpiştiriyordu. B ir

öykü anlatıcısı olarak sahip olduğu i nanı lmaz yeteneğinden

dolayı, anlattığı öykülerden her birinin, bizlere bir şeyler öğretmek için yararlandığı birer eğretileme, birer alegori oldu

ğunu anlamaya başlamıştım.

Don Juan, Emilito 'nun yalnızca sonsuzluğa yaptığı yolculuklarda tan ı k olduğu olayları aktardığını söyledi. B ir habercinin rolü, tıpkı askeri operasyondaki bir keşif kolu gibi, Nagual ' ı n önünden ilerleyerek ona yol göstermekmiş. Emil ito, ikinci dikkatin sınırlarına ulaşıyor ve tanık olduğu her ayrıntıyı diğerlerine aktarıyordu.

Don Juan ' ı n savaşçılarıyla ikinci karşılaşmam da tıpkı

birincisi gibi ustaca tasarlanmış bir biçimde gerçeklqti. B ir

gün don Juan farklı bilinç düzlemlerine geçmemi sağladı ve

bana savaşçı larıyla ikinci kez buluşacağımı söyledi. Arabayla Kuzey Meksika' daki Zacatecas kentine doğru yola koyulduk. Sabahın erken saatlerin de kente vardık. Don Juan yalnızca burada mola vereceğimizi ve doğulu kadınlarla topluluğundaki araştırmacı savaşçı yla yapacağım ikinci resmi bu-

luşmamın gerçekleşeceği ertesi güne kadar burada dinlenebileceğimizi söyledi. Daha sonra buluşma yerlerinin nasıl se

çildiğini ayrıntısıyla anlattı. Güneyli kadınlar ve haberciyle

tam öğleden sonra buluştuğumuzu, zira kuralla ilgili kişisel

bir yorumda bulunarak geceyi temsil etmek üzere tam o saati

seçmiş olduğunu söyledi. Gerçekte güney geceydi-ılık ,

dostça, rahatlatıcı bir gece ve buna uygun olarak da, iki güneyli kadınla gece yansında buluşmamız gerekiyordu. Bununla birlikte, bu bana uğursuzluk getirebilirdi, zira benim yönlenmem genelde ışığa, iyimserliğe doğruydu ve bu iyimserlik karanlığın gizemine doğru uyum içinde ilerliyordu. O

gün yaptığımız şeyin de tam olarak bu olduğunu söyledi; birbirimizin dostluğundan zevk almış ve ortalık zifiri karanlık

oluncaya değin konuşmuştuk. Gerçekten de ortalık karardı

ğında neden fenerlerini yakmadıklarını merak etmiştim.

Don Juan, öte yandan, doğunun sabah, ışık olduğunu

söyledi ve doğulu kadınlarla ertesi gün sabah saatlerinde buluşacağımızı söyledi.

Kahvaltıdan önce şehir meydanına gittik ve bir banka

oturduk. Don Juan, o işlerini hallederken benim orada oturup

onu beklememi istedi. Yanımdan ayrıldı ve kısa bir si.ire sonra, bir kadın gelerek bankın diğer ucuna oturdu. Kadına fazla

dikkat etmedim ve bir gazete okumaya başladım. Kısa bir

süre sonra sıraya b ir kadın daha oturdu. Kalkıp bir başka

banka oturmak istedim, ancak o an, don Juan'ın özellikle o

bankta oturmam gerektiğini söylediğini anımsadım. K adınlara arkamı döndüm, son derece sessiz oldukları için orda olduklarını unutmak üzereydim ki, bir adam yaklaşarak onları selamladı ve yüzü bana dönük olarak ayakta durdu. Aralarındaki konuşmalardan kadınların onu beklemekte olduklarını

ayrımsadım. Adam , geç kaldığı için özür diledi. Oturmak is

tedi. Yana doğru kayarak ona yer açtım. Hararetli bir biçimde bana teşekkür etti ve rahatsız ettiği için özür diledi. Köy

den geldikleri n i , şehirde k aybolduklarını, bir seferirHk

Mexico City 'e gittiklerinde de trafik yüzünden az daha ya

şamlarından olacaklarını anlattı. Bana Zacatecas ' da yaşayıp

yaşamadığımı sordu. Ona hayır, dedi m. Daha fazla konuşmaya niyetim yoktu ama gülümsemesi hoşuma gitti. Yaşlı

bir adamdı ve yaşına uygun bir görünümü vardı. Kızı lderili

değildi. Küçük kırsal bir kasabadan gelen kibar görünümlü

bir çiftçiye benziyordu. Üzerinde takım elbise, ba�ıı1da bir

hasır şapka vardı . Yüz hatları son derece narin, cildi neredeyse saydamdı. Kemerli bir burnu, ufak bir ağzı ve kusursuz derecede bakımlı beyaz bir sakalı vardı. Son derece sağlıklı görünüyordu ancak hayli sıskayd ı . Orta boyluydu ve sağlam bir yapısı vardı, ancak bitkin görünüyordu.

Ayağa kalkarak kendisini tanıttı. Adın ın Vicente Medrano olduğunu, iş için yal nızca bir günlüğüne kente geldiğini

söyledi . Daha sonra iki kadını göstererek kız kardqi olduklarını söyledi. Kadınlar ayağa kalkarak bize doğru döndüler.

İkisi de çok zayıftı ve erkek kardeşlerinden daha esmerdiler.

Aynı zamanda ondan çok daha genç görünüyorlardı. Tenlerinin adamın teni gibi olmadığını fark ettim. Kadın ların ikisi

de oldukça alımlıydı. Yüz hatları adamınki gibi ince, gözleri

parlak, bakışları dostaneydi . Boyları yaklaşık bir altm ış civarındaydı . Giysileri çok şıktı, ancak giym iş oldukları şall ar,

alçak ökçeli ayakkabılar ve kal ın pamuklu çoraplar. onlara

hali vakti yerinde çiftçi kadınları görünümü veriyordu. Kadınlardan daha büyük olanı elli yaşlarında, daha genç olanıysa kırk yaşlarında görünüyordu.

Adam beni onlarla tanıştırd ı . Kadınlardan büyüğünün

adı Carmela, daha genç olanın adı ise Hermel inda 'ydı. Aya

ğa kalktım ve onlarla el sıkıştım. Çocuklarının olup ol madı

ğını sordum. Bu soru benim için genellikle bir sohbet i başlatan soru olmuştur. Kadınlar güldüler ve birlikte ellerini karınları üzerinde gezdirerek ne denli ince yapılı olduklarını gösterdiler. Adam sakin bir sesle kız kardeşlerinin yaşlı birer

kalık olduklarını , kendisinin de ihtiyar bir bekar olduğunu

belirtti. Yarı şakacı bir tonla, ne yazık ki kız kardqlerinin biraz fazla erkeksi oldukları nı, bir kadını çek ici kılan di� i l ikten

KARTAL'I N ARMAÖANI

yoksun olduklarını, bu nedenle de koca bulamadıklarını itiraf etti.

Kadınların toplumumuzdaki i k incil konumlarını göz

önüne aldığımızda, evelenmemekle daha iyi ettiklerini söyledim. Kadınlar bu söylediklerime karşı çıktılar; onların efendisi olmayı arzulayacak bir erkek bulmuş olsalardı, bu erke

ğin hizmetçisi olmayı seve seve kabullenebileceklerini söylediler. Daha genç olanı, gerçek sorunun babalarının ona kadın gibi davranmayı öğretmemesi olduğunu söyledi. B unun üzerine, adam içini çekerek babalarının son derece buyurgan

olduğunu, ona maço b ir erkek olmayı öğretmediğini, bu nedenle kendisinin de evlenebilmesini engellediğini söyledi .

Üçü b irden iç çektiler ve düşüncelere daldılar. Gülmemek

için kendimi zor tuttum.

Uzun süren bir sessizlikten sonra adam, b iraz daha oturursam babalarıyla ela tanışma şansımın olacağını, babalarının ilerleyen yaşına rağmen son derece hareketl i biri olduğunu söyledi. Utangaç bir tavırla, babalarının onları kahvaltı etmeye götüreceğini, zira kendilerinin hiçbir zaman yanlarında para taşımadıklarını söyledi. Para kesesi her zaman babada olurmuş.

Hayretler içinde kalmıştım. B öylesine güçlü görünen bu

insanlar gerçekte zayıf, bağımlı çocuklar gibiydiler. Onlara

veda ederek oradan ayrılmak üzere yerimden kalktım. Adam

ve kız k ardeşleri k almam için ısrar ettiler. B ana, kahvaltıd<ı

kendilerine eşlik edecek olursam, babalarının da çok hoşuna

gideceğini söylediler. B abalarıyla tanışmayı i stemiyordum,

ancak bir yandan da merak ediyordum. Benim de birini bekliyor olduğumu söyledim. O anda kadınlar kıkırdadı ve yüksek sesle k ahkaha atmaya başladılar. Adam da kendisini tutam ayak gülmeye başladı. Kendimi budala gibi hissediyordum. Oradan bir an önce kaçıp gitmek istedim. O anda don Juan göründü ve bana yaptıkları numaranın farkına vardım.

Hiç de komik değildi.

Hep b irlikte yerimizden kalktık. Don J uan ' ın bana bu

Hermelita,

kadınların doğulu kadınlar, Carmela'nıı i= siiriicü, Hermelinda'nın rüya görücü, Vicente 'ninse savaşçı, araştırmacı ve

kendisinin en eski dostu olduğunu anlattığında, hala gülüyorlardı.

Tam şehir meydanın dan ayrı l ı yorduk k i , aramıza bir

adam daha katıldı, uzun boylu, kırk ya:;darında esmer bir Kızılderili 'yeli bu. Levi 's marka kot pantolon giymişti ve başında bir kovboy şapkası vardı. Son derece güçlü ve ağırbaşlı bir görünümü vardı. Don Juan adamı bana, Juan Turna, Vicente 'nin habercisi ve araştırma asistanı olarak tanıştırd ı .

Birkaç blok ötede bulunan b i r restorana doğru yürüdük.

Kadınlar beni aralarına almışlardı. Cannelita, yaptıkları şakadan gücenmediğirni umduğunu, kendilerini doğrudan doğruya tanıtmak ya da benimle dalga geçmek gibi iki seçeneklerinin bulunduğunu, son derece züppe bir tavı rla onlara arkamı dönüp başka bir banka gidip oturmayı arzuladığımı görünce, benimle dalga geçmeye karar verdik lerini açıkladı .

kişinin her zaman alçak gönüllü davranması ve

k işiliği bile olsa, savunacak h içbir şeye sahip olmaması gerektiğini ekledi; kişi, kendini savunmamalı, koru malıymış. Onları küçümseyerek ben kendimi korumamış, yalnızca savunmuştum.

Onlarla tartışmak istedim. Bana oynadıkları oyun k arşısında gerçekten şaşkına dönmüştüm. Tartqmaya başladım,

ancak belirtmek istediğim noktayı henüz açıklamama fırsat

vermeden don Juan yanıma geldi. İki kadına benim bu kavgacı halime aldırmamaları gerektiğini, saydam varlıkların bu

dünyada edindikleri gereksiz saçmalıklardan arınabilnıclcrinin çok uzun sürdüğünü söyled�J

G ittiğimiz restoranın sahibi Vicente 'yi tanıyordu ve bizler için mükell ef bir kahvaltı sofrası hazı rlamıştı. Orada bulunan herkes çok neşeliydi, ancak ben zihnimi kaplayan dü

�üncelerden kendimi kurtaramıyordum. Daha sonra, don Juan 'ın arzusu üzerine Juan Turna yolculuklarından söz etmeğe

başl adı. Gerçeklerden söz eden bir adamdı. Aklımın almaya-

cağı olayları böylesine yalın biçimde anlatabilme yetisi kar

şısında büyülenmiştim. Anlattıkları arasında bana en ilginç

geleni, dünyayı çaprazlama kestiği v arsay ı l an ışın ya da

enerji dalgalarıyla ilgili betimlemeler olmuştu. Anlattığına

göre bu dalgalar, evrende var olan diğer şeyler gibi düzensiz

bir akış izlemiyor, belirli bir düzen içinde sabit duruyorlarmış. B u düzen, saydam bedende yer alan yüzlerce noktayla

çakışıyormuş. H ermelinda'nın anlayışına göre, tüm bu noktalar dünyevi bedenimizde yer almıyorlardı, ancak Juan Turna, saydam bedenin hayli büyük olduğunu düşünecek olurs ak, bazı noktaların dünyevi bedenimizden yaklaşık bir metre ötede yer aldığını belirtti. Bir anlamda bu noktalar bedenim izin dışındalarmış, ancak yine de değillermiş; saydam varl ığımızın etrafında yer alıyorlar, ancak toplam bedenimizin bir bölümünü oluştu ruyorlarmış. Bu noktaların en önemlisi,

k arın bölgesinden yaklaşık 30 santimetre ötesinde, düz bi

çimde i leriye doğru uzandığı varsayılan sanal bir hattın sa

ğında yer alıyormuş. Juan Turna b izlere bunun, ikinci dikkatin toplandığı merkez olduğunu, avuçlarımızla hafifçe havaya vurarak bu noktayı yönlendirebileceğimizi anlattı. Juan Tuma'yı dinleyemeye daldığımda öfkemi unuttum.

Don Juan'ın dünyasıyla bir sonraki karşılaşmam batıda

oldu. B atıyla ilk temasımın son derece önemli bir olay oldu

ğu, bu karşılaşmanın bir şekilde daha sonra neler yapacağım

konusunda alacağım kararları etkileyeceği konusunda don

Juan beni uyardı. Ayrıca bu olayın, bu denli katı davrandı

ğım ve kendime böylesine önem verdiğim için özell ikle

önemli bir sınav olacağını da belirtti. Doğal olarak batıya ak

şam alacakaranlığında yaklaşıldığını; günün bu saatinin zor

bir saat olduğunu, batıdaki savaşçılarının çok güçlü, cesur ve

büsbütün çılgın olduklarını söyledi. Ayrıca, onun bir diğer

savaşçısını, perde arkasındaki adamı tanıyacaktım. Don Juaı

son derece temkinli ve sabırl ı davranmam gerektiği konusunda beni uyardı; kadınlar yalnızca vahşi birer çılgın ol

makla kalmıyorlar; aynı zamanda hem onl ar, h em de adamlar onun tanıdığı en güçlü sava�ç ılar gru bunu oluşturuyorlarmış. İnancına göre bunlar, i k i nc i d ikkatin en usta insanları ydılar.

B i r gün, birdenbire, bat ı l ı kadınları z iyaret etme zamanının geldiğini söyled i . Kuze y Meksi k a ' el a bir kente doğru yol

aldık. Tam gün batımında, don Juan bana kentin eteklerinde

büyük, ı ş ı ksız bir evin önünde durınaın ı söyled i . A rabadan

indik ve ana kapıya doğru yürüdük. Don J uan kapıya b irkaç

kez v urdu. Yanıt yoktu. Oraya y an l ı� bir zamanda gelmiş o l duğumuzu düşündüm. Ev boş görünüyordu.

Don J uan yoru l u ncaya değ i n kapı yı çalmayı sürdürdü .

Daha sonra bana kapıya vurmam i ç i n i�aret verd i . H i <,; durmadan kapıya v u rmaya devam etmem i , z i ra içerdek i lerin

ağır işi tt iklerin i söyled i . Daha sonra ya da ertesi gün tekrar

uğramanın daha i y i olup olmayacağırn sordum. Bana kapıya

sertçe vurmayı sürdürmemi söyled i .

Sonsuz g i b i gelen b i r bekleyişten sonr a , kapı yavaşça

açı l d ı . Tuh af görünüşlü b i r kadın kapıdan baş ını d ı şarı çıkarttı ve kapıyı kırmak ya da komşuları ve onları n köpeklerini öfkelendirmek gibi bir niyetim m i olduğunu sordu.

Don Juan bir şey söylemek üzere öne doğru bir adı nı attı. K adın dışarı çıktı ve şiddetle onu yana doğru itti. Parma

ğ ı n ı bana doğru sall ayarak bağınn aya baş l adı ve dünyanın

sah i b i y m i ş i m g i b i , d ü nyada k e n d i m de n başka h i ç k i m s e

yokmuş g ib i g i b i davrandığımı söyl e d i . Söyledikleri ne karşı

çıktım ve yalnızca don Juan ' ın bana söyled iklerini yerine getirdiğimi belirttim. Kadın don J u an ' ın bana kapıyı kırm am ı

d a söyleyip söylenmediğini sord u . Don Ju an ara y a g irmeye

çalışt ı , ancak kadın onu bir kez daha itti .

Kadın yataktan yeni kalkm ı ş g i b i görünüyordu. Ü stü b a

ş ı darmadağı nd ı . Büyük olas ı l ı k l a kapı nın sesine uyanmıştı,

üzerindeki giysiyi de kirli sepetinden alırn � olm al ı y d ı . Ayakları ç ı plaktı , beyazlanmaya yLiz tutan sa\ları korkun\ derecede bak ı ms ızdı. Boıcuk g i b i , k ı rm ı z ı 12özkri v ardı . Ev kadıııı

gibi görünüyordu, ancak kendine has bir çekiciliği vardı :

uzun boylu sayılırdı, yaklaşık bir yetmiş boyundaydı, esmerd i ve olağan üstü adaleliydi; çıpl ak kollarının üzerinde bo

ğum boğum adeleler görünüyordu. Kalçaları güzel ve çekiciydi.

Tepeden bakan bir ifadeyle beni baştan aşağı süzdü ve

bağırarak henüz ondan özür d ilememiş olduğumu söyledi.

Don Juan, yüksek sesle ve açık bir biçimde özür dilemem

gerektiğini fısıldadı.

Don Juan ' ın söylediğini yaptığımda, kadın gülümsedi ve

don Juan ' a dönerek onu bir çocukmuş gibi kucakladı . Söylenerek kapıyı benim çalmama izin vermemiş olması gerekti

ğini zira elimin kapıya dokunuşunun çıkardığı sesin çok rahatsız edici olduğunu mırıldandı. Don Juan ' ı elinden tuttu ve

eşikten geçmesine yardım ederek evden içeri aldı. Ona "sevgili küçük ihtiyar" diyordu. Don Juan güldü. O korkunç karının saçmalıklarından zevk alıyormuş gibi davranması beni dehşete soktu. "Sevgili küçük ihtiyar"ını içeri aldıktan sonra

bana baktı ve bir köpeği kovuyormuş gibi eliyle uzaklaşmam ı işaret etti. Ş aşkınlığımı görünce güldü; dişleri kocaman,

çarpık çurpuk ve çok pisti. Daha sonra fikrin i değiştireli ve

içeri g irmemi söyledi.

Don Juan karanlık bir holün ucunda zorlukla ayrımsayabildiğim bir kapıya doğru i lerledi. Kadın nereye gittiğini bilmediğini söyleyerek onu azarladı. B iz i başka bir karanlık hole götürdü. Ev çok büyük görünüyordu ve içerde

tek bir ışık yoktu. Kadın, çok geniş bir odanın kapısını açtı. Oda neredeyse bomboştu. Yalnızca ortasında iki eski koltuk vardı ve

tavandan, o güne eleğin gördüğüm en sönük ampul sallamyordu. Eski moda, uzun bir ampuldü bu.

Koltuklardan b irinde başka bir kadın oturuyordu. B irinci

kadın yerde bulunan ufak b ir hasırın üzerine oturdu ve başını

diğer koltuğa yasladı. Daha sonra dizlerini göğsüne yaslayarak tüm vücudunu sergiledi. Külodu yoktu. Aptallaşmış bir

şekilde bakakaldım.

Kadın ç irki n , sert bir ses tonuyla bana neden v aj i nasına

baktı ğımı sordu. Onu yalanlamaktan başka söyl eyecek b i r

şey bulamadım. B an a vuracakmı ş g i b i ayağa kalkt ı . B enden,

ona aval aval baktı ğı m ı , z i ra o güne eleğin yaşamı mda h iç

v a j ina görmedi ğ i m i söyl ememi istedi . Son derece utanm ı ş ,

aynı zamanda ela böyle bir duru mda yakalandığım i ç in s i n i rlenmiştim.

Kadın don Juan ' a dönerek, avazı ç ıktığı k adar bağı rarak,

defalarca o güne eleğin b i r v aj ina görmediysem nasıl Nagual

olabi ldiğimi sordu . Odanın diğer tarafına koştu ve öteki kadının oturduğu koltuğun yanında durdu. K adıııı omuzları n dan sarsarak b e n i göstereli ve tüm yaşamında hiç vaj ina görmemiş bir adam olduğunu söyled i . Y üksek sesle gülerek benimle alay etti.

Utançtan yerin d i b i ne g irdi m . Beni düştüğüm bu küçültücü clunımclan kurtarması için don Juan ' m b i rşeyler yapımts ı gerekt i ğ i n i hissediyordum. B ana b u kadınl a rı n oldukça ç ılgın olduklarını söyledi ğ i n i anı m s ı yordu m . B u a ç ı k l a m a

yeters iz kalıyordu ; bu kadın gerçekten tımarhane l i k t i . Destek

ve tavsiye bekler g i b i don J u an ' a baktı m. B ak ı ş l arı n ı benden

kaç ırdı. S anırım, o ela benim g i b i ne y apacağını b ilemez halcleycl i , ancak sanki bir an yüzünde hınzırc a bir gülümseme

yakal adığımı h issettim, ancak süratle başını çev i rerek bunu

gizled i .

Kadın sırtüstü uzandı , eteğini yukarı çekti ve bana g i z l i

g i z l i bakacağıma can ımm isted i ğ i g i b i onu seyretmem i emret t i . Y ü z ü m ün k ı pk ı rm ı z ı olduğunu h i ssett i m , b a ş ı m a ve

boynum a ateş basm ı şt ı . Öylesine s i n irlenm iştim ki neredeyse

cleneti m i m i y i t ir i yordu m . K ad ın ı k afa s ın ı yakal a y ı p y e re

vunnak geld i içimden.

Koltukta oturan kad ı n yerinden kalktı v e öte k i kadını

saçlarından yakalayarak sanki h iç b i r gayret sarfctmcden tek

bir hareketle ayağa kaldırd ı . Yarı kapal ı gözlerle bana bakarak yüzünü aramızda beş altı santim kal ıncaya kadar yaklaştırdı . Ş aşırtıcı b i ç i mde ferahl atıcı bir kokusu vard ı .

Yüksek sesle, işe başlama zamanın ın geldiğini söyledi.

H er iki kadın da ampulün ışığının altında bana doğru yaklaştılar. B irbirlerine benzemiyorlardı. İkinci kadın daha yaşlıydı, ya da daha yaşlı görünüyordu ve yüzünü kaplayan kalın pudra tabakası ona bir soytarı görünümü veriyordu. Saçlarını

düzgün bir biçimde arkasında topuz yapmıştı. Oldukça sakin

görünüyordu, ancak alt dudağı ve çenesi sürekli titremekteydi.

Kadınların her ikisi de uzun boylu ve güçlü görünümlüydüler; tehdit edici bir biçimde tepemde durdular ve uzun

bir süre beni süzdüler. Don Juan kadınların sabitleşen dikkatlerini bozacak herhangi bir harekette bulunmaktan kaçındı.

Daha yaşlı olan kadın başını salladı, bunun üzerine don Juan

bana onun adının Zuleica olduğunu söyledi; o, rüya gijriicüynıüş. B ize kapıyı açan kadının adı Zoila'ymış ve o i: sürücüymüş.

Zuleica bana döndü ve papağanı andıran bir sesle daha

önce hiç vajina görmediğimin doğru olup olmadığını sordu.

Don Juan artık kendine hakim olamıyordu, gülmeye başladı.

Ona işaret ederek ne söylemem gerektiğini bilmediğimi belirttim. Kulağıma eğildi ve hiç vaj ina görmediğimi söylememin daha hayırlı olacağını fıs ıldadı; yoksa benden bir vajinayı betimlememi istermiş, Zuleica' nın benden bir sonraki isteği bu olacakmış.

Zuleica, böyle bir yanıt verdiğimde, benim adıma üzüldüğünü belirtti. Daha sonra da Zoila ' ya dönerek vajinasını

bana göstermesini söyledi. Zoila ampulün altına u zanarak

bacaklarını açtı.

Don Juan, bir yandan kahkahalarla gülüyor, bir yandan
da öksürüyordu. Beni bu tımarhaneden kurtarması için ona
yalvardım. Yen iden kulağıma eğilerek dikkatli ve ilgili oldu
ğumu gösterecek şekilde vaj inayı iyice incelememi, yoksa
alimallah dünyanın sonuna kadar orada kalabileceğimi fısıldadı.
Dikkatli ve ayrıntılı incelemelerimden sonra Zuleica ba-

NJ\GUAL' I N S AVAŞÇI TOPLULUÔU

na, bundan böyl e vaj i na uzmanı ol arak hava atab i leceği m i ve

eğer günün birinde külot g iymemh b i r kadın la kar� ı l a�acak

o lursam, art ı k bir v a_ı i na gördüğüme göre. falta�ı g i b i ;11; ı l m ı �

gözlerle kaba v e müstehcen bak ı � l arLı bakmaın ;ıyı öğrendi

ğimi söyled i .

Zulcica ç ı t çıkarmadan bizi i <,; a v l u ya giitii rdii . Orada birinin beni bek l emekte olduğunu söyled i . İç· a v l u z i firi karanl ık t ı . Diğer i nsanl ar ın s i lüetlerini zorl u k l a anımsayab i l i yordum. Daha sonra. b i rkaç metre ötede ayakta d u ran bir adamın koyu renk gölgesini fark ettim. B edenim gayri ihtiyari sars ı l d ı .

Don J u a n adam l a ç o k a l ç «tk b i r .�e s l e k o n u � arak be n i

kendi s i yl e tanı�tırm ak i ç i n get i rd i ğ i n i söyled i . A d aıı;ı beıı i ın

a d ı m ı s öy l e d i . B i r a n l ı k ses s i z l i kten sonra d on J u a n bana

adamın adıııı ı S i l v i o Man uel olduğunu. kendi s i n i n kara n l ı

ğm sav a�çı s ı, ti.i m sav a�ç ı top! u 1 uğ u ıı u ıı 1 ide ri o 1 d u ğ u ıı u

aç!kladı. Daha sonra S i l v io Manucl beıiiıı ı le konuştu . Konuşma bozukluğu çek t i ğ i n i cli.i �ündüıı-sc s i zor i � i t i l iyord u ve

sözcük ler ağzından öksürük g i bi ç ı k ı yord u .

Daha yakına gelmeıııi emrett i . Ona yaklaşmaya çal ıştı

ğ ımda, sank i havada si.izül i.i yorı n u ? g i b i geri çek i l d i . H iç ses

çıkartmadan geriye doğru y ü rüyorıııu� g i b i beni bir saloıııuı

daha ela k aran l ı k köşelerine doğru ç -c k t i . A n l ayamad ı ğ ı m bir

şeyler mırıldandı . Konuşmaya n i yetlendim ama boğazı m ı n

ka�ınd ı ğ ı nı ve k a v ru l duğunu hissettim. İ k i ü ç kez bana b i r

şeyler söyled i ; e n sonunda soyunnı aı ı ı ı emret t i ğ i q i a n l ayab i l
dim. Sesinde v e o n u çevre leyen karan l ı kta beni e l ine geçiren

hir güç vard ı . Em rine karşı ge l e m i yord u m . Ü ze r i m dek i leri

1,; ıkartarak kork u ve soğuğun et k i s i y l"e t i t re ye rek karş ı s ın da

ı;ırılçıplak durd u m .

Etraf öylesine k ara l ı kt ı k i, d o n J uan ve i k i k ad ı nı n y a k ı

ı ı ı mızda olup olmadık l arın ı göremiyordum. Yak ı n ı mda, birk aç metre
ötede alçak ses l i kes i n t i s iz b i r lı ı � ı rt ı d u y u yordum;

daha sonra serin b i r rüzgarın estiğ i n i hi ssettim . S i l v io Manu

L·l ' in soluğunu t ü m bedenimde duyuyord u m .

KARTAL'IN ARMAGANI

Daha sonra bana giysilerimin üzerine oturmamı ve ka

ranlığın içinde kolayca ayrımına vardığım aydınlık bir noktaya bakmamı söyledi. B ana saatler gibi gelen bir süre boyunca ışığa baktım, ta ki aydınlık noktanın Silvio Manuel ' i ı ı sol gözü olduğunu fark edinceye kadar, O anda, onun tüıı ı

yüzünün ve bedeninin hatlarını ayrımsayabildim. Salon ilk

göründüğü kadar karanlık değildi. Silvio Manucl bana yak

!aştı ve ayağa kalkmama yardım etti. Karanlığın içinde böy

lesine net bir biçimde görebilmek beni coşkulandırdı. İk i ka

dının beni seyrettiklerini gördüğüm halde çıplak olmamdaıı

rahatsızlık duymadım. Anlaşılan kadınlar da karanlıkta göre

biliyorlardı; beni izlemeye koyulmuşlardı. Donumu giymek

istedim, ancak Zuleica benden erken davranarak donumıı

elimden çekip aldı.

İki kadın ve Silvio Manuel uzun süre beni seyrettilcı

Daha sonra don Juan k aranlığın içinden gelerek bana ayak

kabılarımı verdi. Ardından, Zoila ağaçların çevrelediği açı k

bir avluya doğru bize yol gösterdi. Avlunun ortasında ayakLı

duran bir kadının silüetini ayrımsadım. Don Juan onunla ku

nuştu ve k adın ona bir şeyler m ırıldandı . Don Juan baıı;ı

onun güneyden geldiğini, adının M arta olduğunu ve bat ı l ı

kadınların habercisi olduğunu söyledi. Marta, beni m dalı:ı

önce çıplak olarak hiçbir kadınla tanıştırılmadığıma baJıs,

girebileceğini; usul en, kişinin önce tanışıp, daha sonra sı >

yunmasının gerektiğini belirtti. Yüksek sesle güldü. Gül li�ıı

öylesine hoş, öylesine canlı ve gençlik doluydu ki, karanl ı r ı

v e sessizliği içinde tüm evin içinde yankılandı durdu. Baıı;ı

destek olması için gözlerim don Juan'ı aradı. Ancak Silv i ı ı

Manuel ' le birlikte ortadan kaybolmuşlardı. Üç kadınla b i ı

l ikte yalnız kalmıştım. B irdenbire gerginleştim v e Marta ' v:ı

don Juan ' ın nereye gittiğini bilip bilmediğini sordum. Taı ı ı "

anda biri beni koltuk altlarımdan yakaladı. Acı içinde l ı ı ı

çığlık attım. B u kişinin S ilvio Manuel olduğunu anlarnı�t ı ı ı ı

Hiç ağırlığım yokmuş gibi beni havaya kaldırdı ve silkelcv\·

rek ayağımda ayakkabılarımı düşürdü. Daha sonra beni d ı ı

!erime kadar buz gibi su dolu bir fıçının içine ayakta duracak

biçimde yerleştirdi.

Fıç ınm içinde uzun bir süre durdum, bu arada herkes

dikkatle beni izliyordu . Daha sonra Silvio Manuel beni bir

kez daha yerimden kaldırarak birinin dikkatle fıçının kenarına yerleştirdiği ayakkabılarımın yarnna taşıdı.

Don Juan bir kez daha karanlığın içinden geldi ve bana

giysilerimi uzattı. Giyinmem i ve nezaketen bir süre orada

kalmamı fısı ldadı . Marta kurulanınaın iç in bana bir havl u

verdi. Gözlerim iki kadını v e Silvio Manucl ' i aradı ama görünürde kimseler yoktu.

Marta, Don Juan ve ben, uzun bir süre karanlıkta dikildik ve konuştuk. M arta görünürde don Juan' a bir şeyler anlatıyordu, ancak bana öyle geliyordu ki asl ında bana sesleniyordu. Ayrılmak için don Juan 'dan bir işaret bekledim, ancak o, M arta ' nın ateşli konuşmasını dinlcmeğe dalıp gitmiş gibi

görünüyordu. Marta don Juan 'a Zoila'yla Zuleica 'nın o gün

çılgı nlıklarının doruğunda olduk larırn anl atıyordu. Daha

sonra beni aydınlatmak için onların çoğunlukla son derece

mantıklı davrandıklarını ekledi.

B ir sırrı açıklar gibi, Marta 'nın saçırnn böylesine clağı

ıık durmasının esas nedeninin, saç ların en azmdan üçte birinin Zuleic a ' n ı n saçı olması ndan kaynak landığını söyledi.

Olay şöyle olmuş: İki kadın birbirlerinin saçlarını tarıyorlar

ıııış. Zuleica, daha ·önce yüzlerce kez yaptığı gibi Zuleica 'nm

saçını örmüş , ancak bu kez, kontrolünü y itirmiş ve kendi

saçlarının bir bölümünü de Zoila'nın saçlarıyla birlikte ör

ı ı ıüş. Marta 'nın söylediğine göre ayağa kalkıp koltuklarına

doğru yürümek istediklerinde kıyamet kopmuş. Onlara yardıma koşmuş. O sırada, Zuleica Zoila 'nın saçlarının kendi

.,açl arı arasında örü lmüş olan bölümünü makasla kesmeye

karar vermiş. Ancak bunu izleyen itişmeler arasmda yanlışlıkla kendi saçını kesmiş.

Don Juan, duyduğu en komik şeymiş gibi kahkahalarla

ı·ıilüyordu. Avlunun uzak köşesinden yumuşak, öksürüğü an-

dıran kahkahalar duydum.

Marta, Zuleica' nı n yeniden uzayıncaya kadar saçlarını

arkada topuz yapmak zorunda kaldığını ekledi.

Don Juan' la birlikte ben de güldüm. Marta ' yı sevmiştim. Diğer iki kadındansa nefret etmiştim. Beni tiksindiriyorlardı. Oysa Marta, dingin ve sessiz amaçlılığın kusursuz bir örneği g ibiyd i . Yüz hatlarını ayrımsayanı ıyordunı , ancak

onun son derece güzel olduğunu düşlüyordum. Sesinin b(iyüleyici bir tınısı vardı.

Çok kibar bir biçimde don Juan 'a bir şeyler yemek istl'yip istemediğimi sordu. Don Juan benim Zu leica ve Zoila'nın yanında kendimi pek rahat hissetmediğimi, ınideın i ı ı bulanmış olabileceğini söyledi. Marta, iki kadının artık orad:ı

olmadıkları konusunda bana güvence verdi ve bizi karanlık

bir holden geçirerek çok iyi aydınlatılmış bir mutfağa getirdi. B u zıtlık gözlerim için çok fazlaydı. Kapının qiğindl'

durdum ve gözlerimin ışığa alışmasını bekledim.

Mutfağın çok yüksek bir tavanı vardı ve oldukça mo

dern, donanımlı görünüyordu. Mutfağın bir tür yemek odasına benzeyen bölümünde oturduk. Marta, genç ve çok gü�· lüydii; vücut hatları dolgun v e çekiciyd i, yuvarlak bir yi.izti .

küçük bir ağzı ve burnu vardı . S imsiyah saçlarını örrni.iş w

başının etrafına dolamıştı.

Sanırım, ben onu nasıl büyük bir merakla izliyorsam, ı ı

da beni aynı ilgiyle izlemekteydi. Oturup yemek yedik \il'

konuştuk. Beni gerçekten büyülemişti. Eğitimli değildi, aıı
cak konuşmalarıyla beni tam anlamıyla etkisi altına aldı . Zu
ila'yla Zuleica'nın çılgınlık anlarında yaptıkları akla hayak
s ığmaz şeyleri anlattı.
Oradan ayrıl ıp yola koyulduğumuzda don Juan, M;ıı
ta'ya duyduğu hayranlıktan söz ederek, Marta'nın kararl ı l ı
ğın bir insanı nas ı l etkilediğ inin belki de en iyi örneğ i ı ı ı
oluşturduğunu belirtti. M arta, ödün vermez bir amaçlılı� ı ı ı
dışında hiçbir deneyiminin y a d a hazırlığının bulunmaması
na karşın, Zoi l a, Zulcica ve S ilvio Manuel ' in hakırnmı üsı

lenmek g i b i akl a gelebil ecek e n çetin görevi başarı y l a üstlenebilmiş.

Don Juan ' a S i lvio M anuel ' in neden kend i s i n i ışıkta görmeme i z i n vermediğini sordum . B ana karanl ığı n S ilvio Manuel 'in esas unsuru olduğu , i l eride onu görmek için sayısız fırsatımın bulun acağı yanıtını verd i . Bununla birlikte ilk kar

ş ı l aşmamızda, kend i s i n i erk i n i n , yani gecen in kara n l ı ğ ı n ın

sını rları içinde muhafaza etmesi n i n zoru n l u olduğunu v urgul adı . S i lv i o Manuel ' le i k i kadın b i rl ikte oturuyorlard ı , zira

birl ikte müthiş bir büyücü ekibi oluşturuyorlardı.

Don J u an bana bat ı l ı kad ın lar hakkındaki hükümlerimde

acelec i davranm amam gerektiğini söyled i . Onlarla, kontrolden çıktıkl arı bir anda karş ılaşmıştım, ancak bu deneti ms izl ik , yalnızca görünüşteymi ş . A s l ın da, içlerinde hiç değişmeyen bir öz v arm ı ş ; bu neden le, e n ç ı l g ın anları nda bile, bu çılgın l ık lar bir başkası tarafı ndan sahnelenen bir perform ansmış gibi. kendi sapkınlıkları na güleb i l i yorlarnı ı ş .

S i l v i o M an ue l ' in duru muysa fark l ı y m ı ş . O , kes i n l i k l e

del i değ i l m i ş ; bu i k i kadı n l a böylesine başarı l ı b iç imde baş

ede b i lmes i n i n en büyük nedeni , onun sah ip olduğu derin b i l i nç l i l ikmiş, o ve diğer i k i kadı n iki z ı t kutbu tems i l etmekteymiş. Don Juan, S i l v i o M anuel ' i n yapı s ı n ın doğuştan böyle olduğunu ve çevres inde bulunan herkesin onun bu ayrı calığını n farkında olduğunu be l i rtti. D iğerlerine karşı son derece katı ve hoşgörüsüz davranan velinimeti b i le , S i l v i o Manuel 'e büyük i l g i gösterirmi ş . B u te rc i h i n gerçek nede n i n i anl ayabi lmek don J uan ' ı n y ı l l arı nı a l m ı ş . Doğas ı n d a var o l an açı k l anamaz bir öze l l iğ i yüzünden, S i l vio M anuel bir kez sol

yanının b i l inc i ne daldığında bir daha bu duru mdan çıkmıyormuş. Yüksek b i l i nç duru mu nda kalmaya duyduğu güç l ü eğil im l e , v e l in

i me t i n i n üstün l i derl ik n itel ikleriyle b i rleşmes i , onun yal nızca kuralın b i r y o l göste rici olduğu ve gerçekte

farkl ı bir b i linç düzlemi n i n daha bul unduğu sonucunu değ i l ,

aynı zamanda b i l incin diğer dü nyasma v aran gerçek geç i d i

d e h erkesten önce kavrayabilmes i n i sağl am ı ş . D o n J u a n S il -

vio M anuel 'in en kusursuz bir biçimde elde ettiği büyük ba

şarıları ortak amaçlarının hizmetine sunarak dengeleyebildi

ğini söyledi. S ilvio M anuel, don Juan 'ın arkasın daki gizli

güç olmuş.

Don Juan'ın savaşçılarıyla son karşılaşmam kuzeyde oldu. Don Juan bu topl antıyı gerçekleştirmek üzere beni Guadalajara şehrine götürdü. Buluşmamızın şehir merkezine oldukça yakın bir yerde, öğle vakti olacağını söyledi, zira kuzey, gün ortasıydı. Otelden saat 1 1 civarı ayrıldık ve şehir merkezine doğru kısa bir yürüyüş yaptık.

Nereye gittiğime dikkat etmeden yürümeye koyuldum.

Buluşma konusunda kara kara düşünerek yürüyordum ki, bir

mağazadan aceleyle çıkan bir kadınla çarpıştım. Elinde taşıdığı paketler yere düştü ve dağıldı. Özür dileyerek paketleri

toplamasına yardım ettim. Don Juan, geç kalacağımızı söyleyerek acele etmem konusunda beni uyardı. Kadın çok şaşırmış görünüyordu. Kolundan tuttum. Yaklaşık altmış yaşlarında, çok ince yapılı, uzun boylu bir kadındı ve çok şık giyinmişti. Oldukça şık bir görünüşü vardı. Son derece kibar davrandı ve suçun kendisinde olduğunu, uşağını aradığını,

bu nedenle dikkatinin dağıldığını söyledi. Kalabalığın içinde

uşağını bulabilmek için kendisine yardım edip etmeyeceğimi

sordu. Don Juan ' a döndüm ; kadını az daha öldüreceğimi, bu

nedenle en azından ona yardım etmem gerektiğini söyledi.

Elinden paketleri aldım ve mağazaya geri döndük. Bira1.

ötemizde, oralı olmadığı aşikar, kaybolmuş bakışlarla çevre

:;ine bakan bir Kızılderi l i gördüm . Bayan onu çağırdığımb

kJybohnuş bir köpek yavrusu gibi yanına geldi. Ellerini ya

layacakmış gibi görünüyordu.

Don Juan dışarda bizi bekliyordu. Bayana acele etmemiz gerektiğini belirtti ve daha sonra da ona adımı söyledi .

Kadın k ibar bir b iç imde güldü v e elimi sıktı. Gençliğirnk

herhalde bir afetti diye düşündüm; zira hala çok güzel Vl'

alımlıydı.

NAGUAL'IN SAVAŞÇI TOPLULUÔU

Don Juan birdenbire bana döndü ve adının Nelida oldu

ğunu, kuzeyden geldiğini, ve bir rüya gijrücü olduğunu söyledi. Daha sonra beni kadının uşağı ile tantştırdt; adı Genaro

Flores'di, kendisi eylem adamı, topluluğun eylemlerinin gerisindeki savaşçı ydı. İ yice afallamıştım. Üçü birden kasıla

kasıla gülmeye başladılar; şaşkınlığtm arttıkça daha çok eğleniyor görünüyorlardı.

Don Genaro biraz ötede bulunan bir grup çocuğun yanına giderek paketleri onlara verdi ve onlara, biraz önce konu

şurken gördükleri bayanın kendisinin patronu olduğunu, bu

p aketleri onlara hediye olarak aldığını, zira bugün canını n

bir iyilik yapmak istediğini söyledi. Daha sonra konuşmadan

yarım blok kadar yürüdük. Dilim tutulmuştu. Birdenbire Nelinda eliyle mağazayı gösterdi ve bizden çok kısa bir süre

onu beklememizi, kendisi için ayırdıkları bir kutu naylon çorabı alması gerektiğini söyledi. B i r an gülerek bana baktı ,

gözleri parl ıyordu; bana, şaka bir yana, büyücü olsa da olmasa da, her zaman naylon çorap ve dantel külot giydiğini söyledi. Don Juan ve Genaro, iki budala gibi kahakalar attı lar.

Nelincla 'ya bakakaldım, zira elimden başka bir şey gelmiyordu. Onda, aynı anda hem son derece dünyevi, hem ele bu

dünyaya ait olmayan bir şeyler vardı sanki.

Şakacı bir tonl a don Juan ' a bana göz kulak olmasını , zira düşüp bayılmak üzere olduğumu söyledi. Daha sonra nazik bir tavırla don Genaro 'ya dönerek içeri girip tezgahtardan siparişini alması nı rica etti. Don Genaro

tanı içeri g iriyordu ki, Nelinda fikrini değiştirnı i� g ibi onu geri çağırd t ; ancak, don Gcnaro onu duymadı v e içeri girerek gözden

kayboldu. Nelinda, izin isteyerek, don Genaro' mın peş inden

dükkana daldı.

Don Juan eliyle sırtıma bastırarak beni düştüğüm sıkın tıdan kurtardı. Bana, adı Florinda olan diğer kuzeyl i kadınla

başka bir zaman, tek başına tanışacağımı, zira onun farklı bir

ruh durumuyla bağlantımı sağlayacağını bel irtti. Söylediğine

göre, Florinda'yla Nelinda birbirlerinin birer kopyasıydılar.

Nelinda öylesine ince zevkli, öylesine zarif görünüyordı ı
k i , onu bir moda dergisinin sayfaları arasında düşleyebiliyor
dum. Bu denli güzel ve zarif olması- Fransız ya da Kuzey
İtalya kökenli olabil irdi-beni şaşkına çevirmişti. Gerçi Vi
cente de Kızılderili asıllı değildi, ancak kırsal kökenli olu�ı ı
onu daha sıradan b i r konuma yerleştiriyordu. Don Juan · : ı
dünyasında Kızılderili kökenli olmayan kişilerin neden hu
lunduğunu sordum. Bir N agual ' ın topluluğunda yer alan s:ı
vaşçıları seçen unsurun erk olduğunu, erkin neler tasarladığı
nı bilebilmenin olanak dışı olduğunu belirtti.

Mağazanın önünde yaklaşık yarım saat bekledik. Doı ı
Juan sabırsızlanıyormuş gibi davrandı ve benden içeri girL·
rek onlara acele etmelerini söylememi isted i. Mağazad�ı ı ı
içeri girdim. İçerisi fazla geniş değildi ve arka kapı yoktı ı .
ancak görünürlerde hiç kimse yoktu. Tezgahtarlara onlaıı
sordum, ancak kimsenin haberi yoktu.

Don Juan 'la yüz yüze geldim, neler olduğunu sorduııı
Bana onların ya yer yarılıp içine girdiklerini, ya da tam sırt ı

m ı kütürdettiği sırada oradan gizlice sıvışmq oldukl arı ı ı ı söyledi.

Öfke iç inde ona tüm adamlarının hilekar olclukları ı ı ı söyledim. Gözlerinden yaşlar boşanı ncaya kadar güldü. Bl' nim tam bir enayi olduğumu söyledi. Kendime böylesiıιc· önemsiyor olmam , beni tam bir maskara durumuna düşürii yordu. Öfkeli halime öylesine gülüyordu ki, duvara yaslaıı mak zorunda kaldı.

La Gorda bana don Juan ' ın topluluğunun üyeleriyle i l k kez karşılaşmasını anlatmıştı. Onun anlattıkları d a biçim ol:ı rak aynıydı, yalnız içerik farklıydı. Savaşç ılar ona karşı belk ı biraz daha sert davranmışlar, ancak la Gorda, onların bu ta\ rının nedenini, uykusundan uyandırmak için kendisini saı ' ma girişimi ve aynı zamanda da, kendisinin ki�iliğinin çirl-; i ı ı yüzü olarak tanımladığı bölümüne kaqı doğal bir tepki bi\. ı minde yorumlamış.

Don J uan ' ın dünyası nı inceled i ğ i m i zde, bunun gerçekte

v e l i n imetinin dü nyasın ı n bir sureti olduğunun ayrı m ı na v ardık. Çq i t l i g ru p l ardan ya da e v le rden o l u�tuğu söylenebil i rd i . B i rb i ri nden bağı m s ı z görü n ü rde k ı z k arclq dört ç ifti n olu�turduğu bir gru p b u l u n u yordu : b u ç i ftler birl i kte çal ı ş ıyorl ar, b i rl ik te ya�ıyorl ard ı : d iğer grupta üç adam vard ı : bunl ar yaşça don J u a n ' 1 11 akranıydılar ve ona o ldukça yakındı lar: onl ardan b i raz daha genç i k i adam ı n , Eın i l i to v e J u an Tum a ' n ın olu�turduğu b i r gru p daha vardı ve son ularak da, görünürde birbiriyle akraba daha gen�· i k i güney l i kad ı n , Marta i l e Teresa ' nı ıı o l u � t urduğu bir e k i p b u l un u yord u . Ra�ka b i r

açıdan bakıldığında bu topl u l u ğ u n . M e k s i ka ' n ı n b i rbiri nden

oldukça uzak fark l ı bölgelerinde yer a la n dört evden o lu�tu

ğ u söyleneb i l i rd i . B un l arın birinc i s i , i k i batı l ı k ad ı n Zuleica

ile Zoi l a, S i l v io M anuel ve haberc i M arta ' dan o l u� uyord u .

İkinc i s i , g ü ney l i kad ın lar Ccc i l ia ve Dc l i a , d o n J u an ' ı n h aberc i s i E m i l i t o ' y l a h aberc i Teresa' daıı ol u� uyordu. B i r d iğer ev, doğul u kad ı n l ar Carıne l a ' y l a Hcrme l inda, Vicentc ve haberci Juan Tu m a ' dan o l u�uyord u : son ol arak da, kuze y l i k adınl ar, Nel i nda i l e Flor i n d a ve don Genaro bulu nuyordu.

Don J uan ' a göre, kendi dünyas ı , vel i nimet i n i n dünyasın ın sah i p olduğu uyum ve huzurdan yoksundu. B i rbi ri n i ger

çek anl amda dengeleye n , ve b i rbiri n i n t ı patıp q i olan i k i kad ı n , y a l n ı z c a k uzey l i sava�ç ı lar, N c l i n d a ' y l a Flor i nda ' y d ı .

Günde l i k koıııı�mal arı nı ızın birinde Nel iıında, b i rb i rlerine aynı kan gru buna s ah i p ol acak ölçüde benzed i k leri n i bel irtm i�ti.

Bana göre. etki lqim leri m i z i n neden olduğu sürprizlerin

arasında en ho�uma gideni, ilk kar� ı l a � t ı ğ ı nıda bana son derece i t i c i görünen Z u l e ica ' yl a Zoi l a ' n ı ı ı dönü�ümü olımı�tu.

Don J u a n ' ı n bel i rt t i ğ i gibi. en c iddi ve ç a l ı � ka n sava�ç ı l a r

hal ine ge l m i � l e rd i . Onl arı b i r dahak i görü � ü nı dc g öz l erime

i n anama d ı m . Ç ı l g ın l ı k k ri zl e ri geç m i � t i ve �imdi kar� ı nı d a

i y i g i y im l i , uzun boyl u , sağlam yapı l ı , parlak s i y a h ta�l ara

benzeyen gözleriyle i k i Meks i k a l ı bayan duruyord u . G ü l e -

rek, sanki başka insanlarmış ve hiçbir ilgileri yokmuş gibi o

gece olup bitenlerden söz ettiler. Don Juan' ın kendi velinimetinin topluluğunda bulunan batılı kadınlarla karşılaştığında yaşamış olduğu sıkıntıyı şimdi anlayabiliyordum. Zuleica 'yla Zoila'nın onlarla ilk kez karşılaştığımda gördüğüm sevimsiz, tiksinti verici yaratıklara dönüşebileceklerini kabullenebilmem, bana olanaksız gibi geliyordu. B ir çok kez

geçirdikleri dönüşüme tanık oldum, ancak bir daha hiçbir zaman onları ilk kez karşılaştığımda yargıladığım biçimde yargılamadım. Her şeyden fazla beni üzen, onların öfke krizleri olmuştu .

Ancak, bana e n büyük sürprizi yapan Silvio Manuel oldu. Karanlığın içinde onunla ilk tanışmamızda, bana buyurgan bir adam, insanı ezip geçen bir dev gibi görünmüştü.

Oysa, ufak tefekti, ancak zayıf, çelimsiz biri değildi. Bedeni,

bir binicinin bedenine benziyordu-kısa boylu, ancak kusursuz derecede biçimli. Bana bir sporcu gibi göründü. Bedeni

üzerinde öylesine usta bir denetimi vardı ki ki, kaslarını sıkarak bedenini, bir kurbağa gibi, olduğunun iki katı şişirebil iyordu. Hiç acı duymadan bedenindeki tüm eklemleri yerinden oynatıp, yeniden yerleştirebiliyordu. S ilvio M anuel 'e baktığımda her zaman derin ve bana yabancı gelen bir korkuya kapıldığımı hissetmişimdir. B ana farklı bir zamandan

günümüze gelen bir ziyaretçi gibi görünmüştü. Solgun, ama

esmer, bronz bir heykele benzeyen bir yapısı vardı. Keskin

yüz hatları, kartal gagasına benzeyen kemerli burnu, dolgun

dudakları ve birbirinden uzak, çekik gözleri, ona bir Maya

freski üzerinde yer alan bir desen görünümü kazandırıyordu.

Gündüz boyunca tavırları sıcak ve dostçaydı, ancak hava kararır kararmaz akıl sır ermez bir değişime uğruyordu . Sesi

değişiyor, karanlık bir köşeye çekilerek, karanlığın içinde

kayboluyordu. B öyle anlarda yalnızca sol gözünü görebiliyordum; sol gözü açık kalırdı ve kedigillerden vahşi bir hayvanın gözü gibi tuhaf bir parıltıyla parlardı.

Don Juan ' ın savaşçılarıyla aramdaki ilişki sürecinde or-

NAGUAL'IN SAVAŞÇI TOPLULUGU

taya çıkan bir diğer husus da kontro//ii (ı lgınlık konusuydu .

Don Juan bana bir zamanl ar, tüm savaşçı kadınların zoru n l u

olarak bölündükleri i k i k ategoride n , riiya giiriiciiler v e i z sürücülerden söz ederken bu konuyu kısaca açıklaınıştı. S öylediğine göre topluluğundaki tüm ü ye ler, günde l i k yaşantı larının bir bölümü olarak rüya görme ve iz siirnıe edimlerinde bulunurlard ı ; ancak, riiya gôrücüler gezegeniyle iz siiriiciiler

gezegenini oluşturan kadın lar kendi etkinl iklerinde özell ikle

ustal aşmı şlard ı .

İz sürücüler gündelik yaşamın esas yükünün taşıyıcılarıydıl ar. Onlar idareci , topluluğun insanlarla i l işki l erini sürdüren insanlardılar. G ündel ik yaşam dünyasına ilişkin şeyleri onlar denetliyordu. iz siiriiciilcr. kontrollii �·ılgınlı.�111 uygulayıcıl arıydı lar; rüwı giiriiciilcrin, rii_vo giirnıeni11 uygulayıcıları olmaları gibi. D iğer bir deyişle, kontrollü çılgın l ık, iz sürmenin temel ini oluşturu yord u , tıpkı düşlerin rüya görmenin temel in i oluşturduğu gibi. Don J u an ' ın söylediğine göre,

en genel anlamda, bir savaşçı nın ikinci dikkatte elde ettiği en

büyük başarı riiva gôrme, birinc i dikkat içinde e lde ettiği en

büyük başarıysa iz sürmeydi.

İl k buluşmamızda don Juan' ın savaşç ı l a rı n ı n bana olan

davranışl arın ı yanlış anlam ı ştım. Eylem leri n i . çeşitli d ü zenbazlı klar ol arak yoru m l aırn ş tım-eğer kontmllii �·ı lgınlı.�111

ne olduğunu öğre nmemi ş olsaydım, bugün b i l e izlenimim

aynı olurdu. Don Juan, savaşçı l arı n bana olan davranı ş ları nın

iz sürme konusunda verilen ustaca ders ler olduğunu bel irtti.

Söylediğine göre v e l in imeti ona her şeyden önce iz siirnıe

sanatın ı öğretmiş. Vel i n imetinin diğer savaşç ıl arı n ı n arasında

hayatta kalabilmek için bu sanatı hemen öğrenmesi gerekiyormuş. B e n im duru mumdaysa, be lirt tiğine göre, kendi başıma herhangi bir savaşım vermeyeceğime göre, ilk önce riiyu görmeyi öğrenmem gerekiyormuş. Zaman uygun olduğunda,

Florinda yanıma gelerek iz siirmrnin karmaşık süreçleri içinde bana yardımcı olacakm ı ş . B u konu üzerine benimle başka

hiç k imse konuşamayacakmış; bana ancak, ilk bul uşmamız-

da da yaptıkları gibi yeteneklerini sergileyebilirlermiş.

Don Juan bana Florinda' nın iz sürmenin en önde gelen

uygulayıcılarından b iri olduğunu ayrıntılı bir biçimde açıkladı; kendisi, velinimeti ve onun her biri birer iz siiriicii olan

dört kadın savaşçısı tarafından en ince ayrıntılarına kadar iz

sürme sanatı üzerine eğitilmişler. Florinda, don Juan ' ın dünyasına giren ilk kadın savaşçıymış, bu yüzden de, yalnızca iz

sürme sanatında değil, aynı zamanda, eğer o noktaya ulaşabilirsem, üçüncü dikkatin gizemleri konusunda da benim kılavuzum olacakmış. Don Juan bu konu üzerinde ayrıntıl ara girişmedi. Bu konunun, benim önce iz siirme_vi daha sonra da

üçüncü dikkate girmeyi öğrenebilmeme kadar beklemesi gerektiğini belirtti.

Don Juan , velinimetinin iz sürme sanatmda ustalaşmaya

ilişkin her konuda gerek kendisine, gerekse diğer savaşçılara

fazlasıyla zaman ve dikkat ayırdığın ı açıkladı . Velinimeti,

kuralm öğretileriyle, gündel ik yaşam içinde diğer insanlarla

baş edebilmeleri için karmaşık düzenekler gel iştirmh. Kihirliliğin olmadığı bir durumda sosyal ortamda ayakta kalabilmenin tek yolunun kontrollü çılgınlık olduğuna onları inandırabilmeni n tek yolunun bu olduğuna inanıyormuş.

Hazırladığı düzenekleri uygulamak üzere velinimeti, ki

ş ilerin eylemleriyle savaşçıların eylemlerini, kuralı n buyruklarının karşısına yerleştirerek geri çekilip, doğal sonucu beklermiş. Sürecin doğal bir gelişimi olarak başlangıçta insanların çılgınlığı bir süre için başatlık kazanır, savaşçıları da pe

şinden sürüklermiş, ancak sonuçta kuralın daha kapsamlı tasarıları karşısında yenilgiye uğrarınış.

Don Juan bize, velinimetinin oyuncular üzerinde bu şek ilde bir baskı kurm asından başlangıçta hoşnutsuzluk duyduğunu söyledi. B unu velinimetinin yüzüne de söylemiş. Velinimeti buna şaşırmamış. Sahip olduğu denetimin yalnızca Kartal ' ın yarattığ ı bir yanılsamadan ibaret olduğunu belirtmiş. O, yalnızca kusursuz bir savaşçıyınış, ve eylemleri Kartal ' a yansıtabilmeye yönelik alçak gönüllü girişimlerrni�.

Don Juan, velinimeti nin kendi tasarı m larını uygu layı�ında sahip olduğu gücün, K artal ' ın gerçek ve nihai olduğu, insan ların yaptık larını n da ç ı l g ın l ı ktan ba�ka bir anlama gelmediği gerçeği n i b i lmesinden kaynak landığ1111 be l i ri l i . Bunl a rı n ikisi birl q t i k lerinde /.:011ımllii rılgı11/ı/.: ortaya ç ı kıyormu� k i don Juan ' ı n velinimeti /.:onımllii vlgı11/ı,�ı sıradan insanların çılgı nl ığı ile Kartal ' ı n öğreti lerinin kes i n l iği arasındak i tek köprü olarak t an ıml ıyordu .

NAGUAL KADIN

Don de Juan,

Flor arı

inda ndırı

' ya lmak

benz üzere

eyen ,

ve hem

en

ba

iyi tılı

i:

kadın

siiriicii la

ol rın,

arak hem

kendisine bu sanatın inceliklerini öğreten kuzeyli kadının gözetimine verilmiş. Kuzeyli kadın ve velinimeti ona, kendi savaşçı topluluğunu oluşturacak olan üç erkek savaşçı, bir haberci ve dört kadın iz sürücüyü bulabilmesi için gerekli olanakları sağlamışlar.

Velinimetinin topluluğundaki sekiz kadın görücü, saydam üyelerin arayışına girmişler ve don Juan ' ın topluluğu

için uygun erkek ve kadın savaşçıları bulmakta zorlanmamışlar. Bununla birlikte velinimeti, buldukları savaşçı ları bir

araya getirmek konusunda görücülerin çaba harcamasına

izin vermemiş. İz sürme ilkelerini uygulamak ve bu kişileri

birer savaşçı haline getirebilme görevi don Juan 'a verilmiş.

Ortaya çıkan ilk savaşçı Vicente olmuş. Don Juan iz sürme sanatında onu yetiştirecek kadar becerik! i değilmiş. O

yüzden, velinimeti ve kuzeyli iz sürücü bu görevin büyük bir

bölümünü üstlenmiş. Daha sonra s ırasıyla, S ilvio ManueL

don Gcnaro ve son olarak da haberci Emilito gelmiş.

Florinda, ilk kadın savaşçı olmuş. Onu Zoila, Delia ve

daha sonra da Carmela izlemiş. Don Juan, velinimetinin savaşçıların dünyayla ilişki lerini yalnızca kontrollü çılgınlık

koşullarında sürdürmelerini sıkı sıkıya tembihlemiş. B unun

sonucunda en karmaşık planları düşünüp uygulama becerisine sahip, akıl l ara durgunluk veren bir uygulamacılar ekibi

oluşmuş.

İz sürme sanatı üzerinde belli ölçüde yetkinlik kazandıktan sonra velinimetleri, onlar için bir Nagual kadın bulma

zamanının geldiğini anlamış. Herkesin kendi işini kendi görmes i gerektiği ilkesine sıkı sıkıya bağlı olan velinimeti, Nagual kadını onların dünyalarına getirmek için yalnızca toplulukta bulunan herkesin uzman iz siirüciiler olmalarını değil, aynı zam anda don Juan ' ın görmeyi öğrenmesini de beklemiş. Don Juan, bekleyişle harcanan zamana son derece üzülmüş olmakla birlikte, Nagual kadının bulunması için harcanan ortak çabanın topluluktaki savaşçılar arasında daha güçlü bir bağın oluşmasını sağl adığını da kabul ediyordu. Bu bağ, özgürlük arayışına olan bağlılıklarına yeni bir canlılık

kazandırmış.

Velinimetleri stratejisini uygulamaya koyulmuş ve önce

N agual kadını çekebilmek için aniden sofu bir Katolik olmuş. B ilgilerinin mirasçısı olarak don Juan ' elan, gerçek bir

evlat gibi davranmasını ve onunla birlikte kiliseye gitmesini

istemiş. Onu her gün yanına katıp ayine sürüklüyormuş. Don

Juan' ın belirttiğine göre, son derece cana yakın olan ve güzel konuşmasını bilen velinimeti, kilisede rastladığı herkese

onu, kırık çıkıkçılık yapan oğlu olarak tanıştırıyormuş.

Anlattığına göre, o güne değin yabani bir pagan oları

don Juan, kendisini, konuşmak ve kendisi hakkında bilgiler

vermek zorunda kaldığı bu tür sosyal ortamlarla karşı kar�ı ya kalmaktan ölümüne korkmuş. Ancak daha sonra, velinimetinin yaptığı her eylemin altında mutlaka bir neden bulu-

NAGUAL KADIN

nacağını düşünerek kendini rahatlatmış. Onu gözlemleye rek

bu nede nlerin neler olabileceği n i çı karsamaya çal ışmış. Vel i n imetinin yaptıkları tutarl ı ve içten görünüyorm uş. Örnek b i r

Kato l ik o l ar a k , i ns an l ar a ra s ı n d a g ü v e n uyand ı rı yormuş.

Öze l l ik l e de, ona hayl i saygı duyan, b i r dost ve sırdaş ol arak

gören bölge papaz ı n ı n gözünde. Don J u an ne yapacağı nı bilemez durumdaym ı ş . ıYel in i ın e t i n i n y a gerçekten inan arak

Katol ikl i ğ i seçmiş olabi leceğ i n i . y a da tümüyle ç ı l dı rm ı ş olduğunu düşünüyorırnış. O s ı ra l ar, bir savaşçının aklını h içbir

durumda yitirmeyeceğin i he ni.iz kavrayamamış.

Don Juan ' ın k i l iseye g itme konusundak i kayg ı ları , velin imetinin kend i s i n i tanıdığı k i ş ilerin kızları y l a tanı şt ırdığında ortadan kaybo l m u ş . Doğru s u bu hoşu ıia g i t m i ş , ancak kendini rahatsız h i ssetm iyor da değ i l m i ş . Don .l uan, v e l i n imetinin onun konuşma yetene k leri n i gel i ştirmek üzere ona

yardımcı olmaya çalıştığın ı düşünın ü ş . O, ne konuşkan. ne

de sevi m l i biriytn i'.j . oysa ve l ın i mı:ti bir Nagual ' ı n zoru n l u

olarak her i k i öze l l iğe d e s a h i p olm;ısı gerek t i ğ i n i siiylcrın iş.

B i r yıl boyunca hemen her gün kil i seye gittikten sonra,

bir pazar ayini sı rasında, don Juan kil iseye gid işleri n i n altında yatan nedeni keşfetmi ş . Vel i n imet i n i n tanıd ı k l arı n ı n birinin kızı olan Ol inda adlı bir kızın yanında çöme l m i ş . Aylar boyunca her gün görüşüyor olmanın verdiği al ışkanl ıkla, dönüp ona bakmış. Gözleri buluşmuş v e birdenbire don J uan

onu saydam b i r v arl ı k biçim inde giimıiiş. Ol inda, ç i ft bir kadıımış. Vel in i meti onu en baştan ber i tanıyorm uş v ı: don J u an ' ın onunla i l

işki kurabilmesi i ç i n m ü m k ü n o l an en z o r yolu seçmiş. Don J uan, bizlere yaşadığı o anın tüm yaşam ı n ı n e n önem l i anları ndan b i ri olduğunu söylem işti.

Yel i n imeti, don J uan 'ı n giirdli,� iin ii b i l iyorm u ş . Onun

göre v i , ç ift varlıkları bir araya geti rmekmiş v e bunu k us ur s u z bir biçimde başarm ı ş . Ayağa kalkırn ş , k i l isen i n dört b i r

yanına göz gezdirm iş , daha sonra d a k a l k ı p arka.�ına bakmadan oradan ayrıl m ı ş . A rt ı k orada onun için yapacak faz l a bir

�ey kalmamı�.

Don Juan' ın dediğine göre, velinimeti ayinin ortasında

kalkıp gidince, tüm gözler ona çevrilmiş. Don Juan onun pe

şinden gitmek istemiş, ancak Olinda atik davranarak onun

elini kavramış ve alıkoymuş. O anda, don Juan, görmenin

salt kendisine özgü bir güç olmadığını anlamış. Aralarından

sanki bir akım geçmiş ve oldukları yerde mıhlanıp kalmışlar.

Don Juan birdenbire, ayinin bittiğini, üstelik kilisenin dışına

kadar geldiklerini fark etmiş. Vel inimeti, ikisinin beklenmedik ve patavatsız bir tavırla birbirlerine sevgi gösterileri yapmalarından öfke ve utanç duyan Olinda'nın annesini teskin ediyormuş.

Don Juan bundan sonra ne yapacağını bilemez haldeymiş. Bir plan yapmanın onun görevi olduğunu biliyormuş.

Bunun için gerekli olanaklara sahipmiş, ancak yaşadığı olayın önemi, kendi yeteneklerine duyduğu güveni yitirmesine

neden olmuş. B ir iz sürücü olarak aldığı eğitimi bir yana bırakmış, ve Olinda'ya karşı kontrollü çılgınlık yöntemini kull anıp kullanıp kullanmamaya bir türlü karar verememiş.

Velinimeti ona yardım edemeyeceğini söylemiş. Onun

görevi, ikisini bir araya getirmekmiş ve sorumluluğu da bu

noktada sona eriyormuş. Onu elde etmek konusunda gerekli

adımları atmak don Juan'a kalmış. Vel inimeti, eğer gerek duy arsa, don Juan ' a onunla evlenmeyi bile düşünmesini önermiş. Velinimeti, bir Nagual olarak, ancak kendi isteğiyle gelirse kıza doğrudan bir müdahalede bulunabilirmiş.

Don Juan önce kızın ailesinin de onayını alarak flört etmeyi denemiş ama ebeveynleri bunu hoş karşılamamış. Kızları için farklı bir sosyal sınıfa ait bir talip, söz konusu bile olamazmış. O linda, Kızılderili değilmiş; ailesi orta sınır

kentsoylu tabakadan geliyormuş ve ufak çapta ticaretle uğra

şıyorlarmış. B abasının kızı için başka niyetleri varmış. Don

Juan evlenme konusunda üsteleyecek olursa, kızı uzaklara

göndermekle tehdit ediyormuş.

Don Juan, ikili varlıkların, özelikle kadınların son derece tutucu, hatta çekingen olduklarını söylerdi. Olinda da

için

bunlardan biriymiş. Kilisede yaşadıkları ilk coşku dolu anlardan sonra davranışlarına tedbir, hatta korku hakim olmuş.

Kendi tepkileri onu korkutuyorımış.

Stratejik bir manevra olarak , velinimeti don Juan ' ı geri

çekilmeye, kızının bu davranışını onaylamayan babasına hak

veriyoımuş gibi görünmeye zorlamış-kilisedeki olayı gören

herkesin görüşü buymuş. Ağızdan ağıza dolaşan söylentilere

göre, ikisinin kilisedeki sevgi gösterileri kızın babasını öylesine rahatsız etmiş ki, koyu bir Katolik olmasın a rağmen kiliseye bir daha hiç gelmemiş.

Vel in imeti don J uan ' a, bir savaşçının asla kuşatılamayacağını söylemiş. Kuşatılmak, kişinin tehdit edilecek şahsi bir

servetinin bulunduğu anlam ın a gelir. Oysa bir savaşçının

kendi kusursuzluğu dışında sahip olduğu hiçbir şey yoktur

ve kusursuzluk tehdit edi lemez. Her durumda, kendi yaşamı

için verdiği bir savaşımda-ki don Juan ' ı n Nagual kadını elde etmek için verdiği savaşım böyle bir savaşımmış-bir savaşçının mevcut tüm olanakl arı stratejik olarak kullanması gerekirmiş.

B u nedenle don Juarı, kızı elde edebilmek

bir i: sürücü olarak sahip olduğu bilgi leri kullanmaya karar vermiş.

B u amaçla, daha o zamanlar hile ustası olduğu büyücülük

sanatını kullanarak kızı kaçırması için Silvio M anuel ' i görevlendirmiş. Silvio Manucl ' le son derece gözü pek bir adam

olan Genaro, çamaş ırcı kadın kıl ığında gizlice kı zın evine

girmişler. Öğle üzeriymiş ve evdekiler,akşam yemeğine davetli büyük bir ahbap ve akraba grubu için harıl harıl yemek

hazırlıyorlarmış. Olinda' yı yolcu etmek üzere aile arasında

bir parti düzenlemişler. S ilvio Manue l , tam o saatte ellerinde

çamaşırlarla eve giren iki çamaşırc ı kadının Olinda' nın p artisiyle pek i l işkisi o l amayacağ ı n ı düşünerek kendilerinden

şüphelenmeleri olasılığı üzerinde duru yormuş. Don Juan,

Silvio Manue l ' l e Genaro 'ya ev halkının gündelik alışkanlıkl arı üzerine gerekl i olan tüm bilgileri önceden vermiş. Çama

şırcı kadınların gene l l ikle yıkanmış temiz çamaşırları eve ge-

tirerek ütülenmek üzere bir depoda yığdıklarını bel irtmiş.

Silvio Manuel 'le Genaro, ellerinde büyi.ik birer çamaşır yığını, doğruca o odaya girmişler; Olinda' nın da orada olacağını

biliyorlarmış.

Don Juan 'ın anlattığına göre, Silvio Manuel, Olinda'ya

yaklaşmış ve hipnoz gücünü kullanarak onu bayıltmış. Kızı

bir çamaşır torbasının içine koymuşlar, torbayı yatak çarşafl arıyla sarmalamışlar ve içeri getirdikleri çamaşır yığınını bırakarak evden ayrılmışlar. Kapıda kızın babasıyla çarpışmışlar. Ama adam onlara bakmamış bile.

Don Juan 'ın vel im eti bu manevra karşısında ki.iplen.:

binmiş. Don Juan ' a hemen kızı evine geri götürmesini emretmiş. Çift kadının velinimetin evine kendi isteğiyle gelmesi gerektğini söylüyormuş, belki onlara katılmayı düşünmüyor olabilirmiş ancak en azından onlara duyduğu ilgiden dolayı eve gelmeliymiş.

Don Juan her şeyin bittiğini <.iüşi.inmi.iş-kızı kimse fark

etmeden eve geri götürebilmeleri olasılığı çok azm ış-ancak

Silvio Manuel bu işe de bir çözüm bulmuş. Don Juan 'ın topluluğundaki dört kadının kızı alıp terk edilmiş bir yola bırakmasını, don Juan 'ın da tam o anda oraya gelip kızı kurtarmasını önermiş.

Silvio Manuel, kadınların onu kaçırıyormuş gibi davranmasını istemiş. Yol ortasında bir yerde biri onları görerek

peşlerine düşecek, daha sonra onlara yetişerek ıni.icadelcyc

girişecekmiş. Kadınlar da ona karşılık vermek üzere, ellerindeki çuvalı inandırıcı görünmek için biraz sertçe yere bırakacaklarmış. Bu kovalayan kişi elbette don Juan olacakmış ve mucizevi bir biçimde, doğru anda, doğru yerde karşılarına

çıkıp kızı onların elinden kurtaracakmış.

Silvio Manuel k adınlardan doğal davranmalarını i stemiş. Kadınlardan kızın ağzını tıkaçla kapatmalarını istemi�

Kız elbette o zamana kadar uyanmış olacakmış ve çuval ıı

içinde bağırmaya başlayacakmış. Daha sonra kadınların çu

valla birlikte birkaç kilometre uzaklaşmaları gerekecekm i � .

NAGUAL K A D I N

Pqlerine düşen adamdan g iz lenecek lerı ı ı i � . En soıunda. ger

çekten çetin b i r mücadeleden sonr a e l lerindeki ç u v al ı b ı rakac a k l arn11�, k ı z ç u v a l ı n i ç incleıı ç ı k ı p don J u an ' l a dört kadı n aras ı nda nüithi� b i r k avgaya tanık olacakıı ı � . S i l v i o M anuel

k a d ı n l a r a , bu k a v g a n ı n g e rç e k ç i g ö rü n m e s i g e re k t i ğ i n i

söyleyerek, e l l erine sopa l ar tutu�turmuş v e oradan uzak la�madan önce inandırıcı b i r b i ç i mde don J u an ' a sopalarla v ur maları nı temb ih le m i � .

Kad ın l a rı n ara s ı nda en ç a b u k celal lenen Zo i l a ' ym ı�: don

J u an ' ı hırpal amaya ba� l ad ı k l a rı nd a rol ü ne kendi s i n i öyl e s i ne

kapt ırmı� k i , tüyleri diken diken eden b i r perform ans serg i l em i ş ve don J u an ' ı n s ı rt ın dan ve oıı u ıJ arı ndan deri l e r s ı y rı

J ı ncaya k adar ona vurnıuş. B i r a n k ad ı n l ar kavgayı ka zaıacakmı� g i b i görünnı ü � . S i l v io Manuel saklandığı ye rdeıı ç ı kmak zorunda k a l m ı) ve oradaıı geçen herhangi b i ri y m i ş g i b i yanlarına gelere k . b u n u n y a l n ı zc a b i r senaryo olduğunu, artak kaçarak oradan uzak l aşmaları gere k t i ğ i n i lıat ı r l at m ı � .

Böylece d o n J uan, O l i n cLı ' n ı n kurtarı c ı s ı ve koruyucusu

olmuş. Ona, kend i s i n i n de yaraland ı ğ ı ıı ı . onu ev i ne tek ba� ı na götüremeyeceği n i söy l e m i � . Kendi babas ı n ı n y a n ı n a gitmeler i n i , onu e v i ne d i n i bütün babas ı nı n b ı rakmas ı nı öncrm ı ş .

Vel inimet i n i n ev i ne v arı ncaya k adar O l inda, d o n J u a n ' a

y ürümesi i ç i n y a rd ı m e t m i � . Don J u;ı ıı ' ı n bel i rt t i ğ i n e göre

yara lannı ı � numarası yapm a s ı ııa hiç gere k k a l m am ı � : her yanı k an lar i çinde y m i � v e kapıya güç l ü k l e vara b i l m i � . O li n d a , v e l i nimeti ne o l u p b iten leri anlatt ı ğ ı n da v e l i n i nıcti g ü l memek

için ken d i n i zor tutmu�, a ğ l ıyor gibi d a v raıııııak zonı ı ıda kal m ı ş .

Don J u an ' ın yarala rı s arı l m ı ş ve yat a ğ ı n a uzan ı ıı ı � . O l i n d a o n a baba s ı n ı n kend i s i ıı i neden i stemed i ğ i n i a n l at m ay a b as l a m ı s ken sözlerini b i t i remeııı i s . Don J uan ' ın vel i n i m e t i

>

>

,

içeri g i rm i ş ve k ıza, y üri.iyü�i.inden, k a�· ı ranl arı n onun da s ı r-

t ı nı inc i t t i k leri n i n bel l i olduğunu söyl e m i � . Daha da c id d i l qmeden s ı rt ı nı tedav i etmeyi önerm i ş .

Olinda tereddüt edince, don Juan 'ın velinimeti ona kaçıranların oyun oynamadıklarını hatırlatmış, kaldı ki, oğlunu

neredeyse ö ldürüyorlarmış. Velinimetin bu açıklamaları

Olinda için tatmin edici olmuş; velinimetin yanına gelmiş ve

onun tam kürek kemiğinin üzerine sert bir darbe indirmesine

izin vermiş. Kütürtülü bir ses duyulmuş ve Olinda yüksek

bilinç durumuna girmiş. Velinimeti, kuralı ona açıklamış ve

tıpkı don Juan gibi o da, kuralı bütünüyle kabul lenmiş. Hiçbir şüphe, hiçbir tereddüt yokmuş.

Nagual kadın ve don Juan, birbirleriyle bütünleşmişler.

B irbirlerine karşı duydukları bu duygunun sevecenlik ya da

gereksinimle herhangi bir ilgisinin yokmuş; daha çok, aralarında v ar olan uğursuz bir engelin ortadan kalkması sayesinde ikisinin tek ve aynı varlığa dönüşmelerinin getirdiği bir duyummuş bu.

Kuralın öngördüğü gibi, don Juan ve Nagual kadın, yıllarca uğraşmışlar ve dört kadın rüya görücüyü, yani Nelinda.

Zuleica Cecilia ve H ermelinda'yla üç haberciyi, yani Juaı ı

Turna, Teresa ve M arta 'yı yetiştirmişler. Bunları bulmak da.

kuralın pragmatik niteliğinin don Juan ' a açıkça belirtildiği

farklı bir zaman içinde gerçekleşmiş: Bu kişi lerin tümü de

tam olarak kuralın olmalarını gerektirdiği gibiymişler. Orta

ya çıkışları, don Juan'ın velinimeti ve onun topluluğu da dahil olmak ü zere, herkes için yeni bir çember oluşturmu�

Don Juan ' l a onun savaşçıları için bu, rüya görme çembcrı anlamına geliyormuş; velinimetiyle onun topluluğu içinse, o güne değin eşine raslanmayan bir kusursuzluk dönemini ba�

l atıyormuu

Velin imeti don Juan' a , kendi gençliğinde, özgürlüğl· ulaşma düşüncesi olarak kuralla ilk kez tanıştırıldığın da bii yük bir coşkuya kapı ldığını, duyduğu sevinçten dolayı bir ; 1 1 1 donup kaldığını söylemişti. Ona göre özgürlük, hemen öniiı ı de, köşenin ardında uzanan bir gerçeklikmiş. Kuralın bir ylıl gösterici olarak mahiyetini kavrayabildiğinde, iyimserliği Vl umutları iki kat artmış. D aha sonraysa, gerçekçilik yaşanı ı ı ı

da daha ağı r basmaya başlamış; yaşlandıkça, gerek kend i s in i n , gerekse topluluğunun başarı şansın ın giderek daha az olduğunu düşünmeye başl amış. En sonundaysa, ne yaparlarsa yapsınlar, zayıf, insani b i l inç lerinden tam anlam ı y l a k urtu lab i l melerinin olanaksız olduğuna inanı r olıııuş. Kend i s i y le ve

yazgı sıyla barı ş m ı ş ve başarısızlığ111ı kabu l lenmiş. İç indeki

benl iğinden Kartal için b i l i n c i n i zengi n leştirmekten mutluluk duyduğunu beli rtmiş. Kartal her zaman onun iç inde o l acakmış.

Don Juan bizlere , top l uluğu tüm üyelerinin aynı ruh durumunu paylaştıklarını söylem işti. K ural ın önerd iğ i özgürlü

ğün, elde edilmes i olanak dışı b i r öze l l i k olduğunu düşünüyorl armış. K arta l ' ın tems i l ettiğ i yok edici gücü anl ık ela olsa

görebilmişler ve buna karşı koyabilmek konusunda en ufak

bir şansların ın bile bulunmadığ ı n ı düşünüyorl a rmış. Bununla

b i r l i kte hep s i de, bundan böyle yaşam l arı n ı , s a l t kusursuz

olabi lmek i ç i n , kusursuz biç imde yaşamaya kara r v erm iş ler.

Don Juan, v e l i n i me t i n i n v e topl u l uğ u n u n , kend i l e r i n i

yetersi z h issetmelerine karşın , y a d a b i rl i kte böyle h issettikl e r i i ç i n , özgürl ü k l e r i n i b u l m a y ı b a prcl ı k l ar ı n ı s ö y l e d i .

Üçüncü dikkate gircbi l m i şlerdi-ancak bu, toplu hal i nde de

ğil, teker teker olmuş. Geç it yolunu bul ımış olmaları , kuralda

yer alan gerçek l iğin nihai bağlamda doğru lanması anlamına

gel i yorm u ş . G ü n de l i k yaşam ı n b i l i n c i n i en son terk eden,

don Juan ' ın v e l i n i me t i olm u ş . K u ra l a uyarak , don J uan ' ın

Nagual kadın ı n ı yanına almış. İ k i s i birl i kte toplam b i l i nc i n

içinde eridikçe, don Juan ' la savaşç ı ları içten içe yanmaya b ı rakılmışlar- velinimetlerinin d ünyasında tanık olduk ları her

şeyi unutmaya zorlanmanın uyandırd ı ğ ı duyguyu betimleyebilmek i ç i n başka bir anl atım bulamıyord u .

Olanl arı unutmayan tek k i ş i , S il v io M a n u e l ' m i ş . Don

Juan ' a her bir bir yere dağı lmış toplu luğun üyelerini bir araya getirmek gibi zor bir görevi veren kişi de S i l vio M anuel

olmuş. Daha sonra onları kendi bütünlüklerini bulma göre v i nin i ç i n e sürüklemiş. B u i k i görevi yerine getirmek , toplulu-

ğun yıllarını almış.

Don Juan unutma konusunu enine boyuna tartışmış ancak bu tartışmalar yalnızca, vel inimetlerinin yokluğunda yeniden bir araya gelme ve her şeye en baştan başlama gibi bir durumun yarattığı büyük güçlüklerle ilişkili olarak gerçekleşmiş. Unutmanın, ya da k işinin kendi bütünlüğünü kazanmasının tam olarak ne anlama geldiğini bize hiçbir zaman açıklamamıştı. Bu yönüyle, ancak bizim keneli kendimize

becerebilmemize yardım ederek, kendi velinimetinin öğretilerine bağlı kalıyordu.

B u amaca ulaşabilmek için, la Gorda 'yla beni hirlikre

görme konusunda eğitmişti ve bize insanlann bir görücünün

gözüne saydam yumurtalar gibi görünmesine karştn, yuımırtaya benzeyen bu şeklin aslında bir dış koza, mum alevi renginde, sarımsı ışıltıların meydana getirdiği iç içe halkalardan oluşan, son derece etkileyic i , bü yüleyici , insanı hayretler

içinde bırakan bir çekirdeği çevreleyen parıltılı bir kabuk olduğunu gösterebilmişti. Son buluşmamızda, bir k i l isenin

çevresinde dolanıp duran insanları görmemizi sağlam ı şt ı .

Vakit akşamüstüydü ve hava kararmak üzereydi , ancak kat ı ,

saydam kozalarının içinde yaratıklar, çevrelerindeki her şeyin cam gibi parlak ve net biçimde görülebilmesini sağlayacak parlak ışınlar saçıyorlardı. Harikulade bir görünti.iydü .

LPon Juan, bizlere böylesine p arlak görünen yuın urt:ı

şeklindeki k abukların aslında m at olduklarını söylem i ş t i

S aydamlık göz kamaştırıcı biçimde parıldayan çekirdekteıı

yayılı yormuş; kabuksa gerçekte, onun saydamlığını azaltmaktaymı ş . O varlığı özgür kılmak için kabuğun kırılması

gerekirmiş. Kabuğun, canlıların yumurtadan çıkmak üzere

kabuklarını kırmal arı gibi, doğru zamanda ve içeriden kırı l ması gerekiyormuş. B u yapılmayacak olursa, içeride boğulup ölürlermiş. Yumur tadan çıkan canlılarda olduğu gibi, b i r savaşçı için d e , zamanı gelinceye kadar saydamlığını çevreleyen kabuğu kırabilmek olanaklı değilmiş.

Don Juan bizlere, bu kabuğu kırmanın, o gizem dolu pa-

NAGU A L KADIN

rılt ı l ı çekirde ğ i , K artal ' ın gıdası o l a n o b i l inç çekirde ğ in i

kurt arman ın tek yolunun, insan b i ç i m i n i n yit irilme s i olcluğumı açıklam ı � t ı . B u kabuğu k ı rab ilmek, ötek i ben l iği anı msamak ve k i ş i n i n kendi bütünlüğününe ul a�ması oluyorımış.

Don Juan ve savaşç ı la rı kendi bütü n l ü k lerine u l aşmışlar

ve daha sonr <J , i k i l i varl ı k l ardan yen i b i r \· ift olwjturmak üzere yeni görev lerine b aş l aınışlar. Don Juan bunun kolay bir iş

ol acağın ı düşündüklerini söyl e m i ş t i-diğer i � l e r de onla ra

görecel i o larak kolay görünmüş. S avaşçılar ol arak sağladıkları başarıları görünürde h içbir çaba h arcamadan gerçek le�t ireb i lmeleri n i n , vel i n i metlerin i n ustal ı ğ ı n ı n ve k i � isel erk i n i n sonucu olduğundan habers i zlerı ı ı i ş .

Ç i ft varl ı k l ardan oluş�ın yen i b i r ç i ft arayışl arı hiçbir sonuç getirıııern i ş . Tüııı arayışları na rağmen ç i ft bir kadın bulamamışlar. B irkaç ç i ft erke k l e karş ı l aşırn ş l ar, ancak bunlar, başarıl ı konum l arda, i ş i gücü olan k i ş ilerm i ş ve kendi ya

şam l arı ndan öylesine hoşnutlarm ı ş k i , b u n l ara yak laşmayı

bile gereksiz bulmuşlar. Bu i nsanları n yaşamlarına b i r amaç

bulmaya gereksin imleri yokımış. Bu amac ı zate n bulımış oldukl arını düşünüyorlarm ı ş .

D o n J u a n , b i r gün kend i s i n i n v e t u p l u l u ğ u n dak i lc r i n

yaşlandıkları n ı ve bu göre v i n yeri ne get iri lebi l me umutları n ın kalmadığın ı fark etm i ş . De rin üziintüııün v e yeters i z l i k

duygusunun a c ı VLTen etk i s i n i i l k kez o a n hi ssetm işler.

S i l v i o Manuel, art ı k bir kenara �·e k i lmeleri ve özgürlüğü

b u l m a u m u d u n u bir yana b ı ra karak k u s ur s u z b i re r y a ş am

sürdü rmeleri gerektiğini öncriyorımış. B u s;ı v ı n be l k i de her

şeyin anahtarı olduğu düşünce s i , don J uan 'a makul gel m i ş.

B u bağlamda, vel i n imetinin izin inden gidiyorm u ş . B ir savaş

çıyı, yolun u n üzerinde bel irl i bir noktada, aşılması olanak dı

şı bir umutsuzluğun e l i ne geçird i ğ i n i kabul etmek zorunda

kalımş. B i r yenilgi duygusu, ya da bel k i de dah a açı k b i r tan ı m l a bir aşağı l ı k duygu s u , k i ş i y i habersizce yakalı yor, onu

k ıskac ı n a a l ı yorınu � . Don Juan, daha öncel eri vel i n im et i n i n

kuşkuların a güldüğü n ü , o n u n c i d d i biç i m de kaygılandığı na

bir türlü inanamadığını söylemişti. Silvio Manuel ' in karşı

çıkmalarına ve uyarılarına rağmen don Juan, bunun onlara

bir şey öğretmek üzere tasarlanmış dev bir oyun olduğunu

düşünüyormuş.

Velinimetinin kuşkularının gerçek olduğuna inanmadığı

için velinimetinin özgürlük umudu olmaksızın kusursuz bir

yaşam sürdürme konusundaki kararının da gerçek olduğuna

inanmıyormuş. En sonunda velin imetinin başarısızlığı kabullenerek tam bir ciddiyet içinde köşesine çekildiğinin ayrımı n a v ardığında ve grubuyla birlikte karşıl arında yer al aıı olumsuzlukların ne denli fazla olduğunu fark ettiklerinde, bir

savaşçının her şeye rağmen kusursuz bir yaşam sürdürme

konusundaki kararına başarı sağlamayı amaçlayan bir stratej i

şeklinde yaklaşılamayacağını, bu gerçeğin kendileri için de

geçerli olduğunu görmüşler. Don Juan böyle anlarda, tüm bir

yaşam boyu süren bir eğitim sürecinin başladığını , savaşçıların görülmemiş ölçüde mütevazı koşullar altında yaşadıklarını belirtmişti; bir insan olarak sahip olduğu becerilerin yoksunluğu gizlenemez duruma geldiğinde savaşçının bir adım geri çekilerek başını eğmekten öte yapabileceği bir şey kalmazmış.

Don Juan, ayrımına varılan bu gerçekliğin topluluğundaki kadın savaşçıları etkilemediğini gözlemlemiş; bu kargaşa

onları hiç şaşırtmamış. B ize aynı duruma velinimetinin topluluğunda da tanık olduğunu söylemişti: kadın savaşçıl ar,

kendi yazgıları konusunda hiçbir zaman erkek savaşçılar kadar kaygılı ve mutsuz olmamışlar. Don Juan 'ın velinimetinin

yargılarına boyun eğmekle yetinmişler ve duygusal yönden

bir bezginlik ya da yorgunluk belirtisi göstermeden, onun

izimden gitmişler. Zaman zaman keyifleri kaçsa da, kadınlar

bunun fazla önemsememişler. Onlar için önemli olan tek şey,

bir iş yapıyor olmalarıymış. Özgürlük arayışında olan ve bu

arayışın karşısına çıkan engellerden etkilenenlerin, yalnızca

erkekler olduğu anlaşılıyormuş.

Kendi grubu içinde de don Juan, aynı karşıtlığı gözlem-

l i yormuş. Beceri lerinin yetersiz olduğunu söylediğinde k ad ı n l a r o n u n l a aynı fik irde olduk l a rı nı bel i rt m i ş l e r hemen.

Kadınları n , h i ç sözünü etmem i ş olsa lar d a , e n baştan beri

onun herhangi bir beceriye sahip olduğuna inanmadıkları sonucuna v armaktan başka bir açık l a m a bulam a m ı ş . Sonuç

o l arak, kadınlar güçsüz olduklarını anladı k l arı nda düş kırı kl ığı ya da umutsuzluk duymuyorlarm ış . Zira , bunu en baştan

beri biliyorl armış.

Don Juan, K artal ' ın erkek savaşçı l arın iki katı sayıda kadın savaşçı istemesini, kadın ların erkeklerden daha sağduyulu olmalarıyl a açık l ıyordu. Zor durumlarda kendilerini kapıp koyuverenler ve her şeyi y it i rd iklerin i sandıklar ı nda i n ti h ar

edenler erkeklerm i ş . B ir kad ı n , yönünü y a d a amac ın ı yitirdiğinde kendi n i öldürebil ir, ancak ait olduğu bir sistemin ba

ş arız olduğunda bunu yapmazmı ş .

D o n Juan ve savaşçı topluluğu umudu kestikten-ya d a

d o n Juan ' ın deyişi y l e , kendi s i v e erkek savaşç ı l ar d i b i boyl adıktan ve k adml ar onları eğlend irecek uygun yöntemler bulduktan-sonra , don J u an yaklaşabileceği ç i ft bir adama rastlamış. Bu çift adam benm işim. Söylediğine göre , akl ı başında h iç k imse özgürlük için savaşım gibi gül ünç ve an lamsız bir uğraşa girmeyeceğine göre, v e l in imetinin öğre t i le ri n i izleyecek ve gerçek bir iz sürücüye yaraşır biçimde, toplul uğunun diğer üyelerine yaptığı gibi beni de içeri alac akm ış. Benimle, bede n i m e basınç uygulayabi leceğ i b ir yerde y a l n ı z kalması gerekiyormuş ve ben buluşma yerine kendi isteğimle gelmel i y m i ş iın . K ol ayca onun e v i ne gelmemi sağl adıbe! i rt t i ğ i g i b i , çift adamı kendi ne bağlamak asla büyük b i r soru n yaratmam ış. Esas g ü ç l ü k , b ö y l e b i ri s i n i bu l a b i l rne k teyın i ş .

Don Juan ' ın evine i l k ziyaretim, g ündel ik b il i nc i m açısından, sıradan b i r görü şme olmuştu. Don Juan son derece

sev i m l i ve şakacı davranıyordu. Lafı, uzun süre araba k u l l anan bir k i ş i n i n bede n i nde duyduğu yorgunl uğa ge tirdi: b i r

antropoloj i öğre nc i s i olarak b u komı ben i h iç i l g ilendirm i-

yordu. Daha sonra, sırtımın dik durmadığını söyledi ve ba�ka hiçbir söz söylemeden elini göğsüme yasladı, beden im i

dik duruma getirdi ve sırtıma sert bir biçimde vurdu . Beni

öylesine hazırlıksız yakalamıştı ki, kendimden geçtim. Gözlerimi açtığımda bel kemiğim kırılmış gibi geldi bana, ancak

kendimi farklı hissediyordum. B aşka birisi olmuştum ve artık bildiğim ben değildim. O günden sonra, onu her görü

şümde bilincimin sağ yanından sol yanın a geçiyordum; derken bana kuralı aktardı.

Beni bulduktan hemen sonra, don Juan ç ift kadınla kar

şılaşmış. Vel inimetinin ona yaptığından farkl ı olarak, beni

kadınla tanıştırmak üzere bir plan yapmamış; bunun yerine,

tıpkı velinimetinin tasarladıkları gibi etkili ve ayrıntılı bir

düzen hazırlamış, bu düzenle çift kadını hem ayartmış, hem

de elde etmiş. Böyle bir görevi üstlenmiş, zira inancına göre

velinimetin görevi , çift varlıkları bulur bulmaz onları kendine bağlamak ve daha sonra bu ikisini inanılmaz bir serüvene

ortak etmektir.

B ana anlattığına göre, Arizona' da yaşadığı yıllarda bir

gün, bir iş için devlet dairesine gitmiş. Görevlilerden bir bayan, kendisine başvurusunu yandak i bölümde bulunan diğer

bir memura sunması gerektiğini söyleyerek, kafasını kaldırmadan eliyle sol tarafı göstermiş. Don Juan, bayan memurun

koluyla işaret ettiği yöne baktığında, tam karşısında masasında oturan bir ikili kadın görmüş. B aşvurusunu ona götürdüğünde onun genç bir kız olduğunun ayrımsamış. Kız kendisine, başvurularla ilgisinin olmadığını söylemiş ancak yoksul ve yaşlı bir Kızılderi liye yakınlık duymuş ve başvuruyu işleme sokmak üzere ona zaman ayırmış.

B irtakım resmi belgeler gerekiyormuş. Aslında bu belgeler don Juan ' ı n cebindeymiş; ancak o hiçbir şey bilmiyormuş, gerçek anlamda umutsuzmuş gibi davranmış, bürokratik mekanizmanın ona tam bir muamma gibi göründüğünü bel l i etmiş. Tam bir kafasız gibi görünmek onun için hiç de

zor olmamış; söylediğine göre, tüm yapması gereken, bir za-

NAG UAL KADIN

manlar normal b i l i nç düzlemi olara k kabul ettiği z i h i n duru m u n a g e r i d ö n m e k olıırn ş . K ı z l a i l i � k i s i n in i o l a b i l d i ğ i n c e uzatmayı amaç l a m ı ş . Ç i ft k adın ların s o n derece ender bul undukları n ı akı l hocası ken d i s i ne bel i rt m i ş ve o da daha sonraki deneyimlerinde akıl lıocasıı ın doğru söyled iğini anlamı�.

Akıl hocası ayrıca don Juan ' ı uyararak, ç i ft kadın l arı n sah i p

oldukl arı içsel özel l iklerin onl arı oldukça uçarı yaptığrnı bel irtm i ş . Don J u an , kozları nı doğru b i ç i mde oynayamamaktan, k ı zın gitmesinden korku yorm u ş . Vak it kazanmak üzere, k ı z ın sempat i s i n i kazanmaya çal ış ıyormuş. Resm i belgelerin

kaybolduklar ı n ı söyleyerek i ş l e m i daha da gec i kt i rm i ş . Hemen her gün , kıza farkl ı b i r belge get i ri yornrn ş . K ı z önce

belgeyi okuyor, sonra üzüntü içinde get i rdiği belge n i n doğru

belge olmadığını söylüyormuş. Don J u an ' ıı içler acısı hal inden öylesine etk i l enmiş k i ona, kend i s i için belge l e ri n yerine

yem in l i beyan h azırlaması i ç i n bir avukat tutmayı bile önerm ı ş .

B u olaydan üç a y sonra, d o n J uan belgeleri tes l im etme

zamanı n ıi geldiğine karar verı n i ş . O zamana k adar kız ona

alışmış ve artık her gün onu görmeyi uımıyorm u ş . Don J u an

son b i r kez daha , ona teşekkür etmeye ve veda etmeye gelmiş. K ıza, onun için yapt ı kları n a karş ı l ı k o larak bir armağan

vermek i stediğin i , ancak yanınd a yemek y iyecek parası n ın

bile olmadığını söylemi ş . Kız, onun açı k söz l ü l üğünden etkilenerek onu öğle yemeği ne götürm ü ş . Yemek s ı rasında don

J uan, düş ünce l i bir sesle, b i r armağan ı n mutlaka parayla satın alınan bir nesne olmas ı gerekmedi ğ i n i , armağanın , s ah i p

olmaktan ç o k , armağanı vere n i anımsata n bir şey olabil ece

ğ i n i söy lem i ş .

K ız, d o n J u an ' ın sözlerinden etk i lenm i ş . D o n J uan o n a

Kızı lderil i lere ve onları n içinde bulundukl arı yoks u l luğa kar

şı şefkat duyduğunu arıını satrn ı � . Don Ju aıı Kızıldcri l i lcriyok s u l zav a l ı l a r o l a ra k değ i l , sanatç ı l a r o l a rak-fa rk l ı b i r ı ş ı k t a görmeyi istey ip i stemed i ğ i n i sorm u ş . E r k dansç ı l arı

geleneğ i n i n son üyesi olan yaş lı b i r adam tanıdığını, eğer is-

terse adamın onun için dans edebileceğini belirtmiş; kızı, ya

şamı boyunca böyle bir şey göremeyeceğini, bunun yalnızca

Kızılderililerin tanık olduğu bir olay olduğuna inandırmış.

Kız bu teklifi memnuniyetle kabul etmiş. İşten çıktıktan

sonra arabasıyla don Juan'ı almış ve don Juan 'ın Kızılderilinin yaşadığını söylediği yere doğru yollanmışlar. Don Juan

kızı kendi evine götürmüş. Evden oldukça uzak bir mesafede, kıza arabayı durdurmasını söylemiş ve yolun kalan bölümünü yürümüşler. Eve varmadan önce don Juan durup tozlu,

kurumuş çamur zemin üzerinde ayağıyla bir çizgi çizmiş.

Kıza bu çizginin bir sınır olduğunu belirtmiş ve onu bu sınırı

geçmesi için zorlamış.

Nagual kadın bana, o ana kadar gerçek bir Kızılderili

dansçısıyla karşılaşmak düşüncesinin ona son derece çekici

geldiğini, ancak yaşlı Kızılderili toprak üzerinde bir çizgi çizerek bunun bir sınır olduğunu söylediğinde, tereddiitc kapıldığını açıklamıştı. Daha sonra don Juan kendisine bu sınırın yalnızca onun için çizilmiş olduğunu, bir kez bu çizgiyi aştıktan sonra geri dönülemeyeceğini belirttiğinde iyice paniğe kapılmış.

Kızılderili onun şaşkınlığı fark etmiş ve kendisini rahatl amaya çalışmış. Kibar bir tavırla kolunu okşayarak kendisi

oradayken ona hiçbir zarar gelmeyeceği konusunda güvence

vermiş. Ona sınırın dansçı için simgesel bir ödeme yolu olduğunu, zira Kızılderili 'nin para istemediğini açıkl amış. Ritüel paranın yerine geçiyormuş ve ritüel, onun kendi isteğiyle sınırı geçmesini gerektiriyormuş.

Yaşlı Kızılderili sınırı aşmış ve ona tüm bunların kendisine göre saçmalıktan başka bir şey o lmadığını, ancak Kızılderili dansçının kendilerini içeriden gözlediğini ve eğer dansını görmek istiyorsa, onun istediği şekilde davranılması gerektiğini söylemiş.

Nagual kadın, söylediğine göre, birdenbire öyle bir korkuya kapılmış ki, çizgiyi bir türlü aşamamış. Yaşl ı Kızılderili onu razı etmeye çalışarak, sınırı aşmanın tüm beden için

yararlı olduğunu söylemiş. Çizgiyi aşmak yalnı zc a kend i s i n i

daha genç h i ssetmesine yard ı m c ı o l m ak l a k a l m am ı ş , a y nı

zamanda onu gerçekten daha genç kılmış, s ın ı rı n böyle bir

erki v arm ış . Söylediklerinin gerçekl i ğ i n i kanı tlamak için sınırı bir kez daha geçmiş v e geçer geçmez, omuzları düşmüş,

ağzının kenarl arı aşağı doğru inmiş, gözleri parlakl ı ğ ın ı yitirm i ş . N agual kad ı n , sını rı geçmenin neden olduğu fark l ı l aşmaları yadsıyamamq.

Don J uan ç izgiyi üçüncü kez aşm ı ş . Kısa ve kesin dev i n im lerle derin b i r nefes alm ı ş ve göğsünü germ i ş . Nagual

kad ı n , b i r an onun s arkınt ı l ı k edeceği düşüncesinin zihninden geçtiğini söylemişti. A rabası , koşarak tı laş;ım ayacağı kadar u zaktaymış. Yapabileceği tek şey, kendi kendi ne bu ihtiyar K ı z ı l deril iden korkmanı n budalaca olduğunu söylemek olmuş.

Daha sonra yaş l ı adam onun m antığına ve m izah anlay ı

ş ı n a seslenmiş. S a n k i istemeden bir sı rrı açı k l ı yorm u ş , kendini ele veriyormuş g i b i b i r sesle, dansç ı y ı hoşnut etmek için

genç biriymiş g ib i davranmaya çal ı şt ığ ı n ı , s ın ı rı geçmek konusunda kendisi ne yardımcı olmadığı t akdirde, kamburu n u

çıkartmadan yürümenin yol açtığı gerg i n l ik yüzünden her an

düşüp bay ı l a b ileceğ i n i söylemi ş . Serg i lediği gösterinin neden olduğu yoğun gerginl iğ i göstermek üzere, ç i zg i boyunca

bir i leri bir geri yürümüş.

N a g u al kadın, kend i s i ne y a l v a ra n bir i fad e y l e bakan

gözlerden, genç b i r insana öyk ünmen i n bu yaş l ı bedende

uyandırd ı ğ ı acı l arın okunab i ldiği n i söylem i ş t i . Ona yardım

etmek ve bu i ş e bir son vermek üzere ç izgiyi aşırn ş ; art ı k eve

gitmek i st iyorm u ş .

Ç i z g i y i a ş t ı ğ ı a n , don J uan olağanüstü b i r çev i kl ikle s ıçram ı ş ve kayar gibi büyük bir rahat l ıkla evin çatısın a t ı rmanmış. N agual kadın, don Juan ' ın dev bir bumerang gibi havada süzüldüğünü söylemi ş t i . S ı çrayarak y a n ın a gel d i ğ i n de Nagual kadın s ırtüstü yere devri l m iş. O güne eleğin h i ç b u

kadar korkmamı ş , böylesine olağanüstü b i r ş e y i i l k kez gör-

•

düğü için de aynı ölçüde heyecanlanmış. Yaşlı adama, böylesine muhteşem bir gösteriyi nasıl başardığıı ı b ile soramamış. Tek istediği bir an önce arabasıııa binip evine gitmekmış.

Yaşlı adam, ayağa kalkması için ona yardım etmiş ve

kendisini kandırdığı için ondan özür dilemiş. Dansçının aslında kendisi olduğunu ve evin üzerinden sıçrayı şının da

onun dan sı olduğunu söylem iş. Ona, uçuş yönüne d i k ka t

edip etmediğini sormuş. Nagual kadın elini saatin ters yönüne doğru daire biçiminde çevirmiş. Yaşlı adam onun başı111

babacan bir tavırla okşamış ve onun böylesine dikkatli olu

şunun iyiye alamet olduğunu söylemiş. Daha sonra da, düştüğünde sırtını incitmiş olabileceğini, iyi olduğundan kesinlikle emin olmadan gitmesine izin vermeyeceğini belirtmiş.

Atak bir hareketle, omuzlarını düzleştirmiş, çenesini ve haşınının arka kısmını, belkemiğini dikleştirmek ister gibi yukarı

doğru kaldırmış. Daha sonra da, kürek kemiğinin üzerine

sert bir darbe indirerek, c iğerlerindeki tüm havayı boşaltmış.

Nagual kadın bir an nefes alamadığını hissetmiş ve bayılırnş.

Kendine geldiğinde don J uan' ın evindeymiş. Burnu kanıyor, kulakları uğulduyormuş, nefesi hızlanmış ve gözlerini

bir nokta üzerinde odaklayamıyoımuş. Don Juan kıza derin

nefes almasını ve sekize kadar saymasını söylemiş. Nefes aldıkça, etrafıııdaki her şey berraklaşıyormuş. Bana söylediğine göre, öyle bir an

gelmiş ki, tüm oda bir akkor halini almış; her şey kehribar renkli bir ışığı n altında parlıyormuş.

Kendini kaybeder gibi olmuş ve artık derin nefes alamıyormuş. Artık kehribar renkli ışık öylesine yoğunlaşmış ki, bir

sisi andırmaya başlamış. Daha sonra sis, kehribar renkli ipliklerden oluşan bir ağa dönüşmüş. Görüntü sonunda kaybolmuş, ancak dünya bir süre daha tekdüze bir biçimde kehribar rengine bürünmüş olarak kalmış.

Don Juan daha sonra onunla konuşmaya başlamış. Onu

evin dışına çıkartmış ve ona dünyanın iki yarıya bölündüğünü göstermiş. Sol yan berrakmış, ancak sağ yan amber renk l i

b i r örtüye bürünmüş. Don J u an k ı za . d ünyanın k avranab i l ir,

b izlerin anlaşı l a b i l i r olduğunu sanman ı n büyük b i r hata olduğunu bel irtmiş. A l gı ladı k l arın ın bir m u a m m a , ancak ki�in i n alçak gönül l ü l ük ve hayran l ı k iç inde kabul edeb i leceği bir g izem olduğunu söylem i ş .

Daha sonra o n a kural ı a ç ı k l am ı ş . K ı z ı n z i h n i ö y l e s i ne

açı k m ı � k i , a n l a t t ı ğ ı her şeyi rah atç· a kavrayabi l m i ş . K ural

ona uygun ve yeterince aç ı k görünüyorımış .

Don Juan ona, i nsanın birbiri nden t ü m ü y k ayrı i k i yan ı n ın bu l u nduğunu ve k iş i n i n bu mührü k ı r;ı rak bir yanından

d i ğe r yanı na geç·ebi l mes i n i n büyük bir d i s i p l i n v e k ararl ı l ı k

gerektird i ğ i n i aç ı k l aını ş . Ç i ft bir varl ı k b u aç ı dan önem l i bir

avanta j a sah i p m i ş : Ç i ft o l m a d ur u m u . sağ yanda yer alan

bölmeler arasında dolaşma konusunda görece l i b i r k o l a y l ı k

s a ğ ! ı yorın u ş . Ç i ft v a rl ı k l arı n en b ü y ü k el e za v ant aj 1 a rı y s a,

ben likleri i k i fark l ı böl meye sah i p olduk l arı i ç i n , esııe k l i kten

yok s u n , tutucu, değ i ş i m den korkan b i r k iş i l i k yapısına sah i p

olmaları y m ı ş .

D o n J u a n , amac ı nı n onu be n l i ğ i n i n a ş ı rı s a ğ uçtaki böl ü münden, daha aydın l ı k , d a h a zeki ve duyarl ı o l an sol yanına

geçmes i n i sağlamak olduğunu b e l i rt m i ş . A ncak, beklenmed i k bir rastlantı sonucu , bede n i n e i n dirdiği darbe onun Ç'. i ft

ben l i ğ i n i n ötesine geçmesine neden o l ımış ve �agual k a d ı n .

ben l iğ i n i n gündel i k yaşam ına a i t böl ü müüi n yer aldığı a ş ı rı

sağ yanından , a ş ı rı sol yan ı n a geç·ıni ş . Dört kez onu nor m a l

b i l i nç düzlem i ne geri get i rmeyi denem i ş . ancak b i r sonuç e l d e edemem i ş . B u nu n l a b i rl ikte. bed e n i ne i n d i r d i ğ i da rbeler sis duvarı yl a i l g i l i a l g ı l a rı rn i stençl i b i r bi<,: i ın clc aç ı p k apatmayı sağ l am a s ı konusunda ona yard ı mc ı o l m u ş . A m ac ı bu o l m am as ı n a rağmen, don J u aıı çizg i n i n onun i ç i n tek yön l ü

bir s ı n ı r ol uşturduğunu be l i rtt i ğ i nde doğru y u s öy l e m i ş . B i r

kez çizgiyi aştıktan sonra o da, tıpkı S il v io Manuel g i b i , asla

geri dönmem i � .

D o n .Ju a n , Nagual k a d ı ı ı l a ben i t a n ı � t ı rd ı ğ ı nda. b i rbi rim ı z ın varl ı ğ ı n d an dah i haberdar ol mamamıza rağ m e n . ara-

KARTAL' IN ARMAGANI

mızda bir yakınlaşma oluşmuştu. Don Juan kendi deneyim

lerinden, çift varlıkların birlikte olduklarında birbirlerimk

buldukları avuntunun tüm tanıml arın ötesinde, ancak çok kı

sa süreli olduğunu biliyormuş. Mantığımız tarafından kavra

namayan birtakım güçlerin bizi bir araya getirdiğini, sah ip

olmadığımız tek şeyin zaman olduğunu söyledi. Geçen lll' ı

dakika son dakika olabilirmiş; bu nedenle de her dakikan ı ı ı

hissedilerek yaşanması gerekiyormuş.

Don Juan bizi bir araya getirdikten sonra, kendisi ve s;ı

vaşçıları için yapmaları gereken bir tek şey kalıyordu : topl u

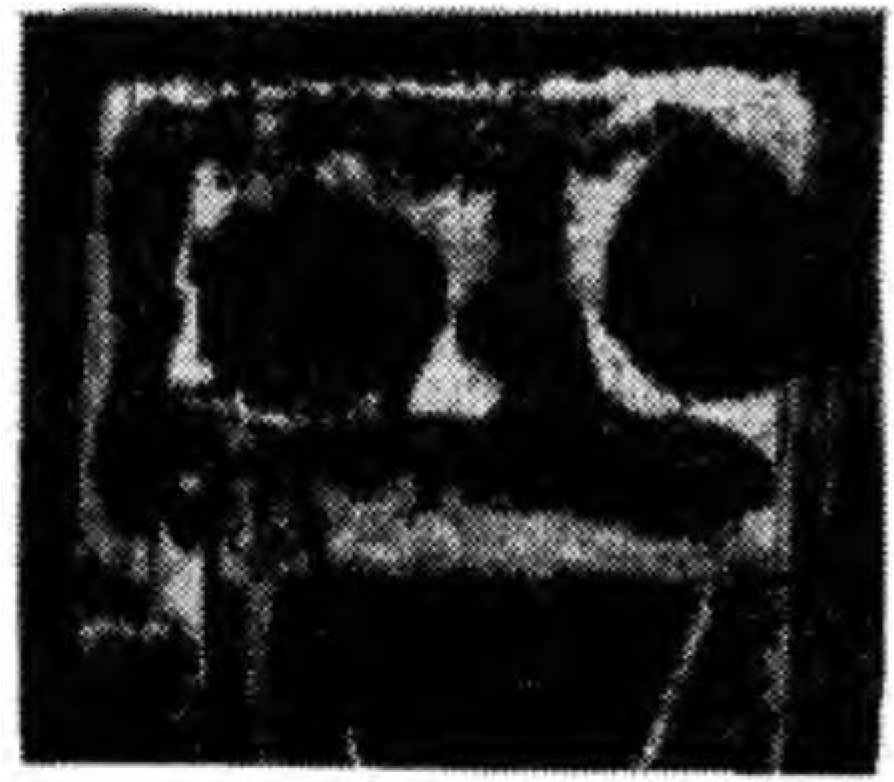
luğumuzu tamamlamak üzere dört kadın iz sürücü, üç erkek

savaşçı ve bir erkek habercinin bulunması. Bu amaçla, duı ı

Juan Lydia, Josefina, la Gorda, Rosa, Benigno, Nestor, Pa h

lilü ve haberci Eligio'yu buldu. Bunların her biri kabaca, doı ı

Juan ' ın kendi topluluğunun üyelerinin birer kopyasıydılar.

SILVIO MANUEL' İ N YAPMAMALARI

Don

ger Juan ve

eklerini sava

-

şçıları,

yani, sekiz N agua

özgürl l ka

ük dınla

savaşç benim

ısını

kuralın

beslemek,

geliştirmek ve yönlendirmek görevlerini yerine getirmemizi

beklemek üzere köşelerine çekildiler. Her şey mükemmel

görünüyordu, ancak yolunda gitmeyen bir şey vardı. Don Juan 'ın bulduğu ilk kadın savaşçılar i: siiriicii olmaları gerekirken, rüya gôriicüydiilcrler. Don Juan bu anormalliği nasıl açıklayacağını bilemiyordu. Çıkarabildiği tek sonuç, erk in

bu kadınları kendisinin reddedemeyeceği bir biçimde yolunun üzerine çıkarmış olduğuydu.

Don Juan ' ın zihnini daha da karıştın111 bir gariplik daha

vardı; don Juan ' ın yoğun çabaların a rağmen, kadın ları n

üçüyle, ü ç erkek savaşçı yüksek bil inç düzlemine b i r türlü

geçemiyorlardı. Sersemlemiş, dikkatsizleşmişlerdi ve mühürü, benliklerinin iki yanını birbirinden ayıran zarı koparamıyorlardı. Kasları arasında bir uyum sağlamayı beceremeyip, yalpayarak yürüdükleri için kendilerine "sarhoşlar" lakabı

takılmıştı. Yalnızca haberci Eligio'yla la Gorda olağanüstü

derecede bilinçli davrananıyorlardı. Özellikle Eligio, don Juan ' ın kendi savaşçılarıyla aynı düzeydeydi.

Üç kız bir araya geldiler ve ayrılmaz bir birlik oluşturdular. Üç adam da aynı şekilde gruplaştı. Kural dört sayısını

emrettiği halde üçlü gruplar oluşturulması uğursuzdu. Üç sayısı, enerjiyi, değişimi, devinimi, ve her şeyden önce de, yeniden doğuşu simgeliyordu

Kural artık bir yol gösterici olarak işlevini yitirmiş! i .

Bununla birlikte, b i r hatanın söz konusu olabileceğini akıllarından geçirmiyorlardı. Don Juan ve savaşçıları, erkin asla

hata yapmayacağını öne sürüyorlardı. Bu sorunun yanıtını

rüyalarında ve görmelerinde araştırdılar. Belki de çok acele

ettiklerini, bu üç kadınla üç adamın yetersiz olduklarının

ayırdına varamadıklarını düşündüler.

Don Juan kafasına iki şeyin takıldığını belirtti belirtti .

Bunların birincisi, onların arasında katılmamızın n e deni i

doğru olduğuydu. İkinci soruysa kuralın geçerliliğiyle ilgiliydi. Velinimetleri onlara kuralın bir savaşçıyı ilgilendirebilecek her şeyi kapsadığını kesin bir gerçek olarak öğretmi�.

onları kuralın uygulanamayacağı kimi durumların bulunabileceği olasıhğına karşı hazırlamamıştı.

La Gorda, don Juan 'ın topluluğundaki kadınların benimle sorunlarının bulunmadığını belirtti; erkeklerse ne yapaca

ğını b ilemez haldeydi. Erkekler için benim durumumun ku

rala uymaması anlaşılamaz ve kabul edilemez bir olaydı. Bu

na karşın kadınlar, benim orada oluşumun nedeninin enimk

sonunda açıklığa kavuşacağından emin görünüyorlardı. Ka

dınların, sonuçlara karşı tümüyle ilgisiz davranarak kendik

rini duygusal çalkantılardan uzak tutmayı nasıl ba�ardıkları

m anlamıştım. Şüpheye yer vermeksizin, benim durumumuıı

da bir şekilde kurala dahil olması gerektiğini biliyormuş g.ilıı

görünüyorlardı. B ir kere, rolümü kabullenerek, kes i n l i l--l l

onlara yardımcı olmuştum. Don Juan ve topluluğu, Nagtı;ıl

kadın ve benim sayemizde, kendi çevrimlerini tamamlanıı s

)ardı ve özgürlükleri ne kavuşmak üzereydi ler.

A radıkları yanıt e n sonunda S i l v i o Manuel ' dcn geld i .

Onun görm es i , küçük k ı z kardqlerle Gcnaroları n yeters i z

olmadı klarını ortaya çıkardı; ben onLır i ç i n u ygun bir Nagual

cleğ ilcliın . Onlara l iderlik edeb i lecek yeteneğe sahip değ i l d i m , zira k uralın öngördüğü p l an a uymayan, bir görüci.i olarak don Juan ' ın d i kkatinden kaçan, b i r şekle sah i ptim. Dört bölümden oluşuyorımış g ib i görünen saydam bcclcniın aslında yalnızca üç bölü m den oluşuyord u . "' Ü ç Çatal lı Nagual"

adını verdikleri bir d iğer k ural daha vard ı . Ben b u d iğer kurala uyuyordum. S il v io M anuel beni m , fark lı türlerden kuşl arın bakım ı v e sıcaklığı altında kuluçkadan çı kan bir kuşa benzed iğimi söylüyordu . Yine de, topl u l uktaki herkes i n bana

yardım etmesi , buna karşılık ben i m ele , onl ara ait olmadığım

halele, onlar için el imden gelen i yapmam gerekiyordu.

Don J u an , beni onl arın ara la rı n a kend i s i get i rd i ğ i i ç i n

benim soru m l ul uğumu üstleniyord u , ancak ben i m araları nda

bulunmam tümünü de olanca güçleriyle iki konuya açıklık

getirmeye zorlu yordu : onların arasında ne arı yordum sorusuna bir açık lama ve bu duru m u n yol açtığı soru na b i r çözü m .

S i l v io M anuel çok kısa b i r süre iç inde onların arasından

ayrı lmamı sağlayacak bir yol buldu. Projeyi yön lendirme görevini kendisi üstlenel i , ancak benimle k i ş i se l olarak uğraşacak sabıra ya da enerj i ye sahip o l madığı için, b u işi yerine getirmek ü ze re don J u an ' ı görev lend ird i . S i l v io Manuel ' i n

amac ı ü ç ç atall ı Nagual ' a i l işkin kurala uyan kadın ya ela erkek bir h aberci karşıma çıkana dek ben i hazırlamak t ı . K u ra l ı n b u bölümünü bana açıklamanı n o n u n görevi ol madığını söyledi. D iğerleri g i b i ben de uygun zamanı beklemek zorundaydım.

Ortalığı i yice karıştıran c iddi bir sorun daha ortaya çıktı.

B u sorun , la Gord a ' y l a i l g i l i ydi ve dolayı s ı y l a beni de i l gilendiriyordu . La Gorc\a, topl uluğuma b i r güneyli kadın olarak katılmıştı. Don J uan ve diğer görüc üler bundan em indiler. Görü n ü rde, Cec i l ia, Dcl ia ve i k i kadın haberc i yle <ıy n ı

gruptandı. Aralarında yadsınamaz benzerlikler vardı. Daha

sonra, la Garda gereksiz tüm kilolarını verdi ve yarı yarıya

inceldi. Keskin bir değişim geçirmiş, tümüyle farklı bir kişi

olmuştu.

Benimle uğraşmaktan onunla ilgilenmeye vakit bulamayan diğer savaşçılar ondaki bu değişimi uzun süre fark etmediler. La Garda' daki büyük değişiklik en nihayetinde dikkatlerini çektiğinde kendisinin bir güneyl i kadına hiç benzemediğini gördüler. İri bedeni, daha önceki görüşlerinde onları yanıltmıştı. La Gorda'nın, aralarına ilk katıldığı andan itibaren, Cecilia, Delia ve diğer güneyli kadınlarla gerçekte h iç

de iyi geçinmediğini anımsadıl ar. Öte yandan, Nelinda 'yla

Florinda 'dan çok hoşlanmıştı ve onlarla oldukça iyi geçiniyordu, çünkü aslında o hep onlar gibi olmuştu. Bu ela, ropluluğumda iki kuzeyl i rüya görücünün bulunduğu anl am ın a geliyordu, l a Garda ve Rosa; b u durum kurala uymuyordu.

Don Juan ve savaşçıları iyice şaşırmışlardı. Olup biten

her şeyi bir yora, olayların önceden kestirilemez bir biçimde

sapması yolunda bir işaret olarak yorumladılar. Kuralı bozanın, bir insan hatası olabileceğini kabul edemedikleri için,

tam olarak ayırdına v aramadıkları bir nedenle, üstün bir gücün onlara verdiği buyruk sonucu hata işlemiş olabileceklerini varsaydılar.

Bundan sonra ne yapılabileceğini uzun uzun düşündüler.

Henüz bir çözüm yolu bulamamışken aralarına, hiçbirinin

reddedemeyeceği bir güce sahip, gerçek bir güneyli kadın

olan Doiia Soledad katıldı. Doiia Soledad kurala tam olarak

uyuyordu. O bir iz sürücüydü.

Doiia Soledad' ın v arlığı bir süre için bizi rahatsız etti.

B ir ara, boşa kürek salladığımız hissine kapıldık. Ama sonral arı v arlığı topluluğu büyük bir canlılık getirdi. Florinda, i::

sürme sanatını öğretmek üzere onu kanatlarının altına aldı .

Ancak ne denli yararlı olursa olsun, enerjimin tuhaf bir bi

çimde giderek azalmasını önleyemiyordu, içimdeki gevşek

lik ve güçsüzlük giderek artıyordu.

S ILVIO MANUEL' İN YAPMAMALARI

Daha sonra bir gün S i lv io M an uel rüyosında ustaca bir

plan keşfettiğini söyle d i . Son derece heyecan lanmıştı ve plan ı n ayrı n t ı l arı n ı don J u a n ve diğer savaşç ı larla görüşmek

üzere bir kenara çekildi. Görüşmelerine N agual kadın da katıl ı yordu, ancak ben çağrıl m amıştım. Bu durum bende, S il v io Manue l ' i n hakkımda kqfettiği şey in , benim tarafımdan öğreni lmesini i stemedikleri şüphes i n i doğurdu.

Gruptaki lere şüphelerimden söz ettim. N agual kadın hariç hepsi güldü bana, bir tek o şüphelenmekte haklı olduğumu söyled i . S il v i o Manuel ' i n rü yası onların aras ında ne aradığımı ortaya ç ı kartmıştı, ancak yazg ı m a boyu n eğmem gereki yordu ve gerçek ten hazır ol m adan görev imin ne olduğumı öğrenemeyecektim.

Öy lesine kes in b i r tonda konuşmuştu ki, söyled i ğ i her

şeyi k abul lenmekten başka seçeneğ i m kal mamı ş t ı . Ayı ı ı şeyi

don Juan ya da S ilvio Maıı u e l söylem i ş olsayd ı , sanı rım böylesine kolay razı ol mazdım. Nagual kadın , ayrıca, don J uan

ve d i ğe rl er i y l e a y n ı fik irde o l ma d ı ğ ın ı söy l e d i . A m a , en

azından gereks i z sürtüşmeleri ve i taats izlik leri önlemek için,

eylem lerinin genci amaçl arını b i lmemel i ym i ş i m .

Silvio Manuel beni doğrudan doğru ya i k i n c i d ikkat düzlem ine aktararak görevime hazırl amayı amaç l ı yordu. B il i ncimi canlandırmak üzere bir dizi eylem planlaırnştı.

Silvio M anuel , d i ğerleri n i ne benim k ı lavuzluğumu üstlendi ğ i n i , beni kendi erk bölges ine, geceye yönlendireceği n i

söyledi. B ana, b i rtakım yapmama/arın riiyalannda kendisine göründüğünü açı k l amasını yaptı. B u nl ar, uygulayıcı olarak ben v e l a G orda, gözlemc i o larak d a N agual k ad ı ndan oluşan bir grup için tasarlanmıştı .

S i lv i o Manuel, Nagual kadından çok etkilen m i ş t i ; onun

h akkında ağzınd an y a l nızca hayra nl ık d o l u sözler dökü l üyordu. S ürekl i onun çok özel b i ri olduğunu belirt i rd i . Kendisiyle ya da topluluğundaki savaşçıları n herhangi biriyle e ş it koşullar altında görev y ap ab i l ird i ona göre. Gerç i deneyimi

yoktu, ancak dikkatini istedi ğ i b i ç imde k u llanab i l i yord u . Sa-

hip olduğu müthiş ustalığın, kendisi için, benim onların ar;ı
sında bulunu yor olmam kadar büyük bir gizem olduğuırn.
benim, amaçlarına bağlı ve kararlı bu insana uygun biri ola
mayacağımı söyledi. Bu amaçla, Nagual kadının etkisine d;ı
yanabilmem için l a Gorda' dan bana destek olmasını istedi.
Silvio M anucl ilk yapmamamız için, la Gorda'yla ancı
sırt sırta, dizlerimiz yukarda oturduğunuzda sığabileceğim iı
bir tahta sandık yaptı. Sandığın, içeri hava girmesini sagla
yan kafesli bir kapağı vardı. La Gorda ' yla ben sandığın i�·iıw
girip, zifiri karanlıkta tam bir sessizlik içinde, uyuınacLı ı ı
oturuyorduk. Sandığın içinde başlangıçta kısa sürelerle kalı
yorduk; kalış süremiz, bu sürece alışmamızdan sonra giderd
arttı ve sonunda hareket etmeden, gözümüzü kırpmadan biı
ti.in gece kalabilmeyi başardık.
Nagual kadın, yorgunluktan ötürü farklı bil inç düzlcırn
ne geçmemizi engellemek üzere yan ımızda kal ıyordu. S i l v i ı ı
M anuel, gerginlikten kaynaklanan olağandı ş ı koşull arcLı
yüksek bilinç düzleminden normal bilinç düzlemine ya d;ı

ters yöne kolaylıkla geçileceğini belirtmişti.

Yapmama/ar, her uygulayışımızda bizde eşine rastlarn;ı dığımız bir dinlenmişlik sağlıyordu. Bu beni oldukça şaşırt ı yordu, zira gece boyu uyanık kalıyor, gözümüzü kırprnı ym duk. B u dinlenmişlik duygusunu yüksek bilinç duruımııd:ı bulunmamıza bağlıyordum, ancak Silvio Manuel bana hıı ikisinin arasında hiçbir bağ bulunmadığını, dinlenme duyµu sunun dizlerimizi yukarı kırarak oturınamızdan kaynaklandı ğını belirtti.

İkinci yapmamada bize, kıvrılıp yatan köpekler gibi, aıı: ı rahmindeki bebeklerin yatışını andıran bir konumda, sol y;ı nımız üzerinde, alınlarımız kıvrılmış kollarımıza değecek hı ç imde, yere uzanmamız söylenmişti. Silvio Manuel, gözlcrı m izi olabildiğince uzun süre kapalı tutmamızı, ancak bi1<· konumumuzu değiştirerek sağ yanımız üzerinde yatırnıııı ı ı ı söylediğinde açmamızı belirtmişti. B u vapmama11111 amacı nın, işitme duyumumuzun görme duyumumuzdan ayrılması

nı sağlam ak olduğunu açıklam ı ştı . Daha önce olduğu g i bi ,

S i l v io Manue l , bu konumda uzanımı s ü rem i z i , tüm geceyi

uyanık geçi mıeyi başarıncaya k adar yavaş yavaş uzatırnşt ı .

B u s üreç ten sonra, S i lv i o M anucl ' in b izleri farkl ı b i r etk in l ik alanına aktarmasına hazırdık . Toprağa uzan d ı ğ ı m ız i l k

i ki yapmanwdo bel l i b i r algısal enge l i engel i aşmı� olduğumuzu açı kladı. İnsanları ağaçl ara benzet irdi . Söyledi ğ i ne göre , bizler h areket l i ağaçlar g i b i y d i k . Köklerimiz taş ı n ab i l i yordu , ancak bu, topraktan k u rtulduğumuz anlamına gelmiyord u . B i r denge k u ra b i lmek ü ze re , hav ada a s ı l ı k a l a ra k üçüncü yapmama edimi n i uygulayacağım ızı söyledi. S i lvio

Manue l ' in el i.iş i.inces ine göre , i l k iki)'O/J/nonw s ı rası nda d i k katleri mizi toplamayı başarm ı �t ı k v e üçüncü yopmoma e d i m i n i kusursuz bir b iç imde başarab i lecek duruma ge l m i ş t i k .

B ir gece , S il v i o Manuel l a Ciorda ' yla b e n i i skemlelere

benzeyen deriden i k i ayrı koşum takı mına bağl ayarak bütün

gece havada asıl ı t u tt u . Bu kayış takı m ı n a oturduk ve S i l v i o

Manuel b i z i b i r palangayla büyük bir ağacın e n tepes i ne k adar yi.ikseltt i . B i zlerden ağac ı n b i l i nc ine d ikkat etme m i z i istedi ; söylediğine göre onun kon u k larıydık ve b ize işaretler verecekti. S i l v i o Manu e l , N agual k adından da orada d urmasını ve zaman zaman b i ze seslenmes i n i isted i .

Ağaçta ası l ı h alde bu yapnwmoyı h e r y i ıele y i ş i m i zde,

bedenlerim izde, e lektrik akımları n ı n o l u�turduğu h afif itkileri andıran, olağanüstü b i r akış deney imledik. İ l k üç dört deneyimim izde, ağaç sank i biz davets iz m i safirlerden s ı k ı l ıyor gibiydi; daha sonra bu itki ler, barış ı n ve h uz u ru n i ş aretlerine

dönüşt ü . Silv i o Manuel bize, bir ağacın b i l i nc i n i n toprağın

derinl iklerinden beslendiğ i n i , oysa hareket eden varl ı k l ar ın

b i l i n ç leri n i n y üzeyden beslendi kleri n i aç ı k l adı . B i r ağaçta

h ı rç ı nl ı k b u l u nmazdı, oysa h areket eden v a rl ı k l ar tepeden

tırnağa bu duyguyla kaplıydıl ar.

S i lvio \!lanuel ' in savın a göre, kara nlıkta m u t l ak b i r d ing i n l i k l e durduğumuzda, algıları m ı z derin bir s arsınt ı geç i rmekteyd i . B öyle duruml arda i ş itme duyuımıımız baş at l ı k ka-

zanır, çevremizde bulunan, yaşayan ve var olan tüm yaratıkların verdikleri sinyaller bizim tarafımızdan ayrımsanu-�bu

ayrımsama salt işitme duyumuyla değil, işitsel ve görsel duyumların bir birleşimi tarafından gerçekleşirmiş. Söylediğine

göre karanlıkta, özellikle kişi havadan asılı olduğunda, gözler kulaklara bağlı, ikincil bir işlev kazanıyordu.

La Gorda'yla benim de farkına vardığımız gibi, Silvio

M anuel bu konuda tamamen haklıydı. Yapmama alıştırmalarıyla S ilvio M anuel, dışımızdaki dünyayı algılayış biçimimize yeni bir boyut kazandırdı.

Daha sonra la Gorda ve bana, bundan sonra gerçekleştireceğimiz yapmama edimlerimin, özünde, diğerlerinden daha farklı ve daha karmaşık olacağını belirtti. Bunlar, öteki dünyayla ilişkileri öğrenmeye yönelikti. Bu işlemi gece ya

da güneş doğmadan önce; tan vakti gerçekleştirerek, yaratacağı etkiyi en üst düzeye çıkartmak gerekiyordu. B ize, ikinci

grubun birinci yapmamasının iki aşamadan oluştuğunu söyledi. B irinci aşamada,yüksek bilincin en üst noktasında

odaklanarak sis duvarını ayrımsamamız gerekiyordu. Bir kez

bunu gerçekleştirebildikten sonra, ikinci aşama, paralel ç izgiler arasındaki dünyaya girebilmeyi göze almak üzere, bu

sis duvarının dönüşünün durdurulmasını sağlamaktan ibaretti.

Silvio M anuel bizi uyararak, esas amacının bizleri, herhangi bir zihinsel hazırlıkta bulunmaksızın, doğrudan ikinci

dikkatin içine yerleştirmek olduğunu söyledi. İkinci dikkati n

derinliklerinde yapılanları fikir yürütmeden, doğrudan öğrenmemizi istiyordu.Savına göre ikinci dikkat, bilinçsiz, büyülü bir geyiğin ya da

büyülü bir çakalın elinde bulunuyordu. Sis duvarının ötesine yolculuk edebilmek üzere gücümüzü zorladığımızda, eninde sonunda tüm varlığımızda sürekli bir başkalaşımı deneyimleyecektik; bu başkalaşım bizim paralel çizgiler arası ndaki dünyanın gerçek olduğunu, nas ıl

s aydam bedenimiz toplam varlığımızın bir bölümünü oluşturuyorsa, onun da gerçek dünyanın bir bölümünü oluşturdu-

ğunu an lamam ı zı ve kabul etmem izi sağl ayacak t ı .

S il v io Manucl ayrıca b e n i ve l a Gord a ' y ı , g ü n ü n biri nde,

d iğer çömezlere öteki dünyanın yol unu gösterebilmemiz o las ı l ığının bulunup bulunmadığını denemek için k u l l andığını

da açıklad ı ; böyle bir durumda, b u çömezler Nagual Juan

M atu s ' l a savaşçılarına en son yolculuklarında eşlik edeceklerdi. Nagual k adın da N agual Juan M atus ve savaşçı l arıy l a

birlikte bu dünyadan ayrıl acağına göre , çömezlar de o n u n ardından g itmek zorundaydı l ar, z ira Nagual adam 1 11 yokl uğunda onların tek l iderleri Nagual kadın ol acakt ı . Nagual kadının bu konuda bize güvend iğini , bu nedenle çal ı şmal arımızı onun gözeti m inde yaptığımızı bel irtti .

S il v io M anuel la Gorda ' y l a b e n i al arak evinin arkasındaki bahçeye götürdü ve yapmama edimlerimizi uygulamak

üzere b i zi yere oturttu. En yüksek b i l inç noktamıza ul aşabilmek i ç i n don Juan ' ın yardımına gerek s i n i m i m i z yok t u . Sis

duvarı nı kısa sürede görmeyi başardım. La Gorda ela ; ama ne

yaparsak yapal ım, sis duvarı n ın dönüşünü cl urdura rn ı yorduk.

B aşımı her çevirişimde duvar da başı m l a birl ikte dönüyord u .

N agual kad 1 11 duvarı durdurmayı ve o n u tek başına aşmayı b aş arı yordu. Ancak tüm ç a b a l a r ı n a karş ı n b i z i n1 de

kendi s i ile birl ikte duvarı aşmamızı o da sağlayamadı . En sonunda don Juan ve S i l v i o M anuel bizim için duvarı durdurmak zorunda kaldılar ve bizi i terek duvarı aşmamızı sağladıl a r. O s is duvarına g irdi ğ im gibi tüm beden i m i n bir halatın örgüleri misali büküldüğünü h issettim.

Duvarın öte yakas1 11da yuvarlak kum tepeciklerinin bulunduğu ürküntü veri c i , ıssız b i r düzlük uzanı yordu . Çevremizde çok alçak san bulutlar

vardı ancak ne gökyüzü ne de u fu k düzlem i görün üyordu ; solgun sarı m s ı buhar k ümeleri

görebilmeyi engel l iyordu. Y ü rüyebi lmek oldukça zordu. Basınç, beden imin alışık olduğu düzey i n çok üzeri ndeydi . La

Gord a ' y l a amaçsızca yürüyor, nereye g i t t i ğ i m i z i b i l m i yorduk, Nagual kad111sa gittiği yeri b i l i yor görünüyord u . Duvardan uzakl aştıkça ortalık daha ela karan lıklaşıyor, h areket et-

mek daha da zorlaşıyordu. La Gorda' nın da, benim de ayakta duracak halimiz kalmamıştı. S ürünmek zorunda kaldık .

Gücümü yitirmek üzereydim, l a Gorda da benimle aynı durumdaydı; Nagual kadın bizleri sürükleyerek duvarın olduğu

yere geri getirdi ve dışarı çıkarttı.

Aynı yolculuğu defalarca yineledik. Önceleri don Ju

an' la S ilvio M anuel bize yardım ediyor ve duvarı durduruyorlardı ancak daha sonra la Gorda' yla ben, neredeyse Nagual kadın kadar beceri edinmeyi başardık. Duvarın dönüşünü durdurabilmeyi öğrendik. Kendi kendine oldu bu iş. Benim açımdan, bu deney sırasında anahtarın niyet daha doğrusu niyetin özel bir durumu olduğunun, zira bunun bildiğim anlamda istencimden kaynaklanmadığının ayırdına vardım .

B u , bedenimin orta bölmesinde odaklanan yoğun bir arzuydu. Tuhaf bir gerginlik önce beni titretiyor, daha bir güce dönüşüyordu; bu güç gerçekte duvarı durdurmamakta ama bedenimin bir bölümünün istencimin dışında sağa doğru doksan derecelik bir açıyla dönmesini sağlıyordu. Somıçta, bir anlığına iki farklı b akış açısına sahip oluyordum. Hem s i s

duvarının ikiye ayırdığı dünyaya bakıyor, hem de gözlcrirniıı

önünde beliren, doğrudan doğruya sarımsı buhardan oluşan.

bir küme görüyordum. Daha sonra bu ikinci görünüm başatlık kazandı ve bir güç beni sisin ötesine doğru itti.

Öğrendiğimiz bir diğer konu da bulunduğumuz yerin

gerçek olarak kabullenilmesi oldu; yolculuklarımızın dağlar;ı

yapılan bir keşif gezisi ya da bir yelkenliyle yapılan deniz

yolculuğu kadar gerçek olduğunu düşünüyorduk. Kum tepeciklerini andıran tümsekler bize dünyanın herhangi bir bölgesi denli gerçek görünmeye başlamıştı.

La Gorda' yla ben, üçümüzün paralel çizgiler arasındaki

dünyada sonsuzluğu deneyimlediğimizi düşünüyorduk, ancak orada nelerle karşılaştığımızı tam olarak anımsayam ıyorduk. Anımsayab ildiğimiz tek şey, gündelik yaşam dünyasına geri dönmek üzere oradan ayrılırken yaşadığımız korku dolu anlardı. Bu anlar her zaman yoğun bir keder ve güven-

sizlik duygularıyla yüklüydü.

Don Juan ve savaşçı l arı çabaları m ızı büyük b i r merak

içinde izl iyorlardı , ancak tuhaft ı r, El igio k ı l ı nı kıpırdatmam ıştı. Kendisi don Juan ' ı n kendi toplul uğundak i savaşçılarla

boy ölçüşebi lecek derecede eşsiz bir s avaşçı olmasına kar

şın, ne uğraşl arımıza katıldı, ne de bizlere yardım etti.

La Gorda, E l i g i o ' nun ken d i s i n i Em i l i to'ya, böylece de

doğrudan Nagual Juan M atu s ' a bağlamayı başarm ı ş olduğunu bel irtti. Kendisi hiçbir zaman bizim yaşadığımız soru n ları

yaşamam ı ştı , göz açı p kapayıncaya kadar ikinci dikkati içinde yoğu n l aşabil i yordu. İ k i n c i dikkatin s ı n ı r l amaları i ç i nd e

yolculuk etmek o n u n i ç i n parmak la rı nı ş ı k l atmak d e n l i kol aydı.

La Gorda bana, Eligio 'nun olağanüstü yeteneklerini kullanarak , diğerlerinin gerçek h akkın da e n ufa k bir ku�kuya

kapılmadıkladı s ırada bile, ben i m onlar için u ygun biri olmadığımı keşfetti ğ i n i anımsattı.

K uzey Meks i ka ' da Vicente ' n i n e v i n i n arka bahçesinde

oturduğum bir gün , b irdenb i re Enı i l i t o ' y l a Eligio bel irm işl e rd i . Herkes, uzun süre orta l ıktan yok olan Em i l ito ' nu ıı bir

yolculuktan geri dönmü ş olduğunu düşünüyord u . K imse ona

tek bir soru sormadı . B ulgularını önce don Juan ' a, daha sonra isteyen herkese anlatırd ı .

O gün, Emi l i t o ' y l a El i g io eve arka kapıdan girmişlerd i .

Emil ito h e r zaman olduğu g i b i coşkuluydu. Eligio i s e her zam anki sessiz, ciddi tavrı n ı benimsem i şt i . B u i k i s i n i ne zaman bir arada görsem , Em il ito' nun bu göste r i ş l i k i ş i l i ği n i n Eligio ' yu gölgede b ı raktığını , b u durumun El i g i o ' yu daha da

içe kapanık hale düşünürdüm.

Eın i l i to don J u aı ' a bakmak için içeri g irdi ği nde El igio

da benimle l aflamaya baş l amıştı. G ü lerek yanıma gelmişti.

Kolların ı omuzuma yaslayıp dudaklarını kulağıma y aklaştırarak bana paralel ç i zg ilerin mühürünü e n sonunda çözeb i l diğini, Emi l i to 'nun "zafer" a d m ı verd i ğ i noktaya u laşabileceğini fıs ı ldamıştı.

Açıklamalarını sürdürerek "zafer" hakkında anlayamadığım bazı şeyler söylemişti. A nlattıklarının ancak anahatlarını kavrayabiliyordum. Konuyu açıkladıktan sonra, Eligio elimden tutarak avlunun ortasına getirmiş, çenemi biraz yukarı kaldırarak gökyüzüne bakmamı ve ayakta durmamı söylemişti. O da sağ yanımda, benimle aynı konumda dikiliyordu. Kendimi rahat bırakmamı, başımın üst kısmının ağırlığının çekimiyle geriye doğru düşmemi istemişti. B ir güç beni arkamdan kavramış ve yere doğru çekmişti. Arkamda bir

uçurum belirdiğini hatırlıyorum. Yuv arlanmış, daha sonra

b irdenbire kendimi kum tepeciklerini andıran tümsekleri n

bulunduğu o boş alanda bulmuştum.

Eligio kendis ini izlemem için beni zorluyor, bana, zaferin yamacının tepelerin üzerinde olduğunu söylüyordu. Adım

atamayacak hale gelinceye kadar onu izlemiştim. Sanki havadan yapılmış gibi, hiç güç harcamadan önümde yürüyordu. Geniş bir tepeciğin üzerinde dunnuş, ileriyi göstermişti .

Geri dönerek, koşarak yanıma gelip, bana zaferin yamacı olduğunu söylediği o tepeyi sürünerek de olsa tırmanmam için

yalvarmıştı. Tepe, belki de otuz kırk metre ötemdeydi ancak

benim bir adım atacak halim kalmamıştı.

Beni sürükleyerek tepeyi aşmama yardım etmeye çalışmıştı; ancak beni yerimden bile kımıldatamıyordu. Ağırlığım

neredeyse yüz kat artmıştı . En sonunda Eligio, don J uan 'ı ve

topluluğunu çağırmak zorunda kalmıştı. Cecilia beni omuzuna alarak dışarıya taşımıştı.

La Gorda bana, Eligio'ya bu görevi Emilito' nun verdiğini belirtti . Emil ito kurala göre h areket ediyormuş. Zafere

yolculuğunu gerçekleştirmiş olan habercimin bunu bana göstermesi gerekiyordu.

Eligio'nun zafere u laşmak için son bir gayrette bulunmamam için beni zorladığı an coşkusunu ve yüzündeki hevesli ifadeyi; girişimimin başarısızla sonuçlanması karşısında duyduğu üzüntüyü ve düş k ırıklı ğını anımsıyorum. O

günden sonra benimle bir daha konuşmadı.

SlLVIO MANUEL' İN YAPMAMALARI

La Gorda ' y l a ben, sis duvarı nın ötesine olan yolcu l uğumuza kend imizi öylesine kapt ı rm ı �tık ki, S i lv i o Manuel ' l e

b i r sonraki J'll/Jnıoma edim inde neleri ya�ayacağ ı m ı z ı tümüyle unutınu�tuk. S ilvio M anuel bize b u clcnc y i ın i n son derece heyecan verici olacağını , küçük kız kardq lcr ve Genarolarla b irli k le paralel çizgileri a�arak doğrudan doğru ya topl am bilinç dünyasına geçece ğ i m i z i bel irtm i � t i . Dofia Soledad ' ı aramıza almamı�tı zira, y apımıma deneyi m leri yalnızca rüya görücüler içindi, oysa o bir i: siiriiciiydii .

S i l v io M anuel ayrı ca, defalarca K arıal ' ın ayakları n a kapanarak, kendim izi üçüncü d ikkate a l ı � t ı rmaın ı zı isted iğini

söylemi�ti. B izleri bunun için hazırlad ı ; bir sava�çın ın o ıssız

alana yaptığı yolculukları n gerçek s ın ı rl a rı n a�ı lınası için hazırlayıcı bir a�ama olduğunu açıkladı. Ki�inin yüksek b i l i nç

durumunda, ya da riiya sırasında sis duvarı nı a�maya çalı�ması, ancak toplam b i l incinin küçük bir bölümünü çalı�tırm asıyla gerçekleşir; oysa, bedensel ol arak diğer dünyaya ge

çebilmek için tüm v arlığımızın katıl ım ı gere k i r.

S ilvio M anuel , köprüyü, gerçek bir geçi�in s imgesi olarak kullan ıyordu. Ona göre, köprü bir erk noktasına kom�uydu; ve erk noktaları , d i ğer dünyaya u l a�an çatlaklar, gcçh yollarıydı. Dü�ünces i ne göre la Gorda ' y l a ben , K artal ' ı görebilme ye dayan acak güce, az da olsa, u la�mı�tık.

Ü ç k adını ve üç adam ı toparlayarak onları e n yüksek bil inç durumuna getirmenin ben im k i�isel göre v im olduğunu

söyled i . Onlar için e n azından bunu yapmak zoru ndayd ım,

zira özgürl üğe kavuşabilme fırsatının y itirilmes inde ben i m

ele rolüm bu lunuyordu.

Hareket saat i m i z i gi.in ağarmadan önce y a da şafak vakti

olarak beli rlem işti. Üzerime düşen göreve sadık kalarak, tıpkı don J u an 'ın bana yaptığı gibi, grubun en yüksek b i l inç

düzlemine geçmesini sağlamaya çal ı�tı m . Bedenleri ni ne �ek ilde yönlendi receğ i m i , aslında o n l arl a ne yapacağı m ı b i lmediğim için s ı rtları na vurmakla yetindim. Yorucu birkaç g ir i ş imden sonra, don J u an müdah a l e etmek zoru n d a k a l d ı .

Gruptakileri olabilecekleri en hazırlıklı duruma getirdi ve bir

hayvan sürüsü gibi köprünün başında bana tesl im etti. Görevim onları tek tek köprüden geçirmekti. Erk noktası güney

yönündeydi; son derece tekinsiz yora. Plana göre, ilk önce

Silvio Manuel köprüyü geçecek, grubu ona teslim etmem i

bekleyecek ve daha sonra da, bilinmeyenin içinde grubumuza yol gösterecekti.

S ilvio M anuel köprüyü geçti, peşinden de Eligio; dönüp

bir an olsun bana bakmamıştı. Köprünün kuzey yanında birbirine sıkı sıkıya yaklaşmış altı çömezden oluşan grup bana

kalmıştı. Hepsinin de ödü kopmuştu; denetimimden çıktılar

ve çil yavrusu gibi dağıldılar. Üç kadını tek tek yakaladım ve

onları Silvio M anuel 'e teslim etmeyi başardım. Silvio Manuel kadınları iki dünya arasında uzanan çatlağın girişinde tuttu. Üç adam yetişemeyeceğim kadar hızlı koşuyorlardı. Onları kovalayamayacak derecede yorulmuştum.

Bana akıl vennesi için köprünün diğer yakasında duran

don Juan ' a baktım. Topluluğunun diğer bölümü ve Nagual

kadınla birlikte beni seyrediyordu; kadınların ya da adamların peşinden koşmam için bana işaret ediyorlar ve beceriksiz

girişimlerimle eğleniyorlardı. Don Juan, üç adamı boş verip

la Gorda' yla birlikte köprüyü geçmemi , Silvio Manuel ' in

yanına gitmemi işaret etti.

Köprüyü geçtik. Silvio M anuel ve Eligio, bir adam boyunda yatay bir yarığın kenarlarını tutuyorlardı. Kadınlar ko

şarak la Gorda'nın arkasına gizlendiler. Silvio Manuel hepim ize yarığın içine doğru yürümemizi buyurdu. Söylediğini

yaptım. Kadınlar ona uymadılar. Girişin ötesinde hiçbir şey

yoktu. Ağzına kadar hiçbir şeyle doluydu. Gözlerim açık,

ti.im duyularım uyarılmış durumdaydı. Önümü görebilmek

için kendimi zorladım. Ancak önümde hiçbir şey yoktu. Ya

da, eğer önümde bir şey varsa, onu göremeyecek durumdaydım. Duyu organlarım , tanıdığım, anlamlandırdığını bir şey

seçemiyordu . Daha önce hiç deneyimlemedi ğim biçimde

hiçliği algılıyordum. Bedenimin parçalandığını hissediyor-

dum. İç imden yükselen b i r güç , clı �arı çıkmaya uğra�ıyordu.

Kelimenin gerçek anlam ı y l a, patlamak üzereydim. tam çözülmek üzereydim k i , b i r e l i n beni kavrayarak oradan dı �arı

çektiğini hi ssett i m .

Nagual kadın orayı a � ı p ben i k u rtarm ı � t ı . El igio, yerinden k ıpırdayamıyordu, zira yarığı tutmaktaydı; S i l v io M anuel 'se her e l i nde iki kadın olmak üzere dört kadını saç l<ırı ndan yakalamı�, onları içeri doğru sav urmaya hazır bir halde bekl i yordu.

Sanırım tüm olay yakla�ık on bq dakika içinde olup bitt i : ancak o sırada, köprünün çevre s i ndek i insanlara ne oldu

ğunu merak etmek akl ı m ın ucundan geçm e m i � t i . Adeta zamanın ak ı�ı durınu�tu. Meksiko C i ty ' ye yolc u l uğumuz sıras ın da köprüye geri döndüğümüzde de olduğu gibi.

S i l v io Manuel , giri� i rn i n , ba�an sız g i b i görünse de, tam

b i r ba�arı y l a sonuç landığını söy l e d i . Dört kadın yarı ğı ve

onun ötes inde uzanan d iğer dünyayı görmüşlerd i : ben i m orada deney i m lediğimse. gerçek anlamda bir ölüm duygusuydu.

'"Ö l üm ü n görke m l i ya da h u z u r verici h iç b i r öze l l i ğ i

yoktur," ded i . "Zira gerçek deh�ct ölüm anında başlar. Orada

h issettiğin sı nırsız güçle, Kartal seni öyle b i r s ı kacak k i , i ç i nde bulunan, sah ip olduğun cıı u fak b i l inç ı � ı l t ı s ı bile s i l i n i p

gidecek."

S i l v io Manuel, la Gord a ' y l a beı ı i y e n i b i r g i ri � i m için

hazırl adı . B ize. erk noktaları n ı n dü nyayı biçimini y i t i rmekten koruyan bir tür k ubben in üzerinde yer alan gerçek delikler olduğunu aç ıkladı. İk inci di kkat i içinde yeterince güç toparlanab i ld i ğ i s ü rece , b i r erk noktas ı ndan y ararl anabilmek olanak l ıydı. Kartal ' ın varlığın a dayanab i lmenin anahtarı n ın ,

k i � i n i n 11iyeti11i11 kudre tinde yattığını söyled i . Nivet ol madan,

hiçbir �ey olamazdı . Ötek i dünyaya ad ım atan tek k i ş i ben

olduğuma göre, az kal s 1 11 beni öldürecek olan neden i n , keneli

amacımı değiştirmedeki yetersizliğim olduğunu söyled i . B ununla birl i kte, çok çalışarak tümümüzün de kendi 11ireti111i:i

sürdürebi leceği m i zden emindi. B u nunla b irl i kte bize n i vetin

ne olduğunu açıklamadı. Şaka yollu, bunu ancak Nagual Juan M atus'un açıklayabileceğini belirtti-ancak o da bizimle

birlikte değildi.

Ne yazık ki bir sonraki girişimiz gerçekleşmedi, zira

enerjim i yitirmiştim. Yaşama gücüm bedenimden süratle ve

yok edici bir biçimde akıp gitti. B irdenbire kendimi öylesine

güçsüz hissetmiştim ki, Silvio Manuel' in evinde kendimden

geçtim.

La Gorda' ya bundan sonra nelerin olup bittiğini bilip

bilmediğini sordum. Şahsen benim bu konuda en ufak bir

fikrim yoktu. La Gorda, Silvio Manuel ' in herkese Kartal 'ın

beni gruptan ayırdığını, en sonunda, yazgımı uygulam ak

üzere beni hazırlamaları için uygun bir duruma geldiğim i

söylediğini anlattı. Planı, bilinçsiz bir anımda beni p:ırakl

çizgiler arasındaki dünyaya geçirmek ve bu dünyanın, bedenimde artakalan tüm gereksiz enerjiyi çekip almasını sağlamaktı. Bu düşüncesi tüm yoldaşları arasında kabul görmüştü, zira kural kişinin oraya ancak bilinçli durumda girebileceğini

söylüyordu. B ilinçsiz bir durumda oraya girmek ölüm getirirdi, zira bilinç olmadığında yaşam gücü o dünyanın basıncı

altında tükenip giderdi.

La Gorda onu yanlarına almadıklarını söyledi. Ancak

Nagual Juan M atus ona bir zamanlar benim dirimsel eneıjiden yoksun olduğumu, bir ölüden farksız olduğumu, hepsinin sırayl a bedenime taze enerj i üflediklerini söylemişti. O

dünyada, yaşam gücüne sahip herkes bunu üfleyerek diğerlerine aktarabilirmiş. Nefeslerini, üzerinde bir depolama noktası bulunan tüm deliklere gönderebilirlermiş. İlk üfleyen Silvio Manuel olmuş, onu Nagual kadın izlemiş. Enerjimin

kalan bölümünü Nagual Juan Matus'un topluluğunun diğer

üyeleri oluşturmuş.

Enerjilerini içime üfledikten sonra, Nagual kadın beni

sisten çıkartarak, Silv io M anuel' in evine taşımış. Başım güney doğu yönüne gelecek biçimde beni yere yatırınışlar. La

Gorda, ölü gibi yattığımı söyledi. Onunla birlikte Genarolar

S ILY IO MANUEL' İN YA PMAMALAR!

ve küçük k ı z k ardqler de oradalarm ı � . N agual kadın onl ara

benim hasta oldu ğumu , ancak bir gün geri dönerek ken d i l erine özgürlli kleri ne kavu�ınakta yardımcı o l ac ağ ı n ı , zira bunu

ba�armadan benim de özgür olaınayacağoını anlat m ı �t ı . S i lvio Manuel bana nefe s i n i verı n i � ve y a�ama döndürınü�. B u

yüzde n , l a Gorda v e küçük k ı z k arde� ler S i l v i o Manuel ' i n

benim e fendim o lduğumu anı m s ı yo rl ardı . H iç b i r �ey olmam ı � g i b i beni y a t a ğ ı m a g ö t ü r m ü � ve u y u ma y a b ı ra k ı nı � .

Uyandıktan sonra oradan ayrı l ım � v e geri dönmenı i�tim. Dah a sonra tüm o l u p biteni u n u t m u � , z i ra bir daha hiç k im se

onu sol yanına itmem i � . Geri dönüp, onu d iğerlerinin aras ında bulduğum, o kasabaya yerlqm i � . N agual Juan Matus ve

Genaro iki ayrı ev k u rm u � l ar. Gen aro e rkeklerin bak ı m ı nı ,

Nagual J u an Matus 'sa kadıı l arı n bakı m ın ı üstlenm i�.

Uykuya daldığımda kend i m i bunal m ı � ve güçsüz hissed i yord u m . Uyandığımdaysa tamamen kendimdey d i m ; i ç i m

i ç i m e s ı ğm ı yordu ve olağanüstü, o g ü n e deği n tan ı m a d ı ğ ı m

bir cneıj i tüm bede n i m i kapl aıı ı � t ı . Ancak d u y d u ğ u m bu heyecan, don Juan ' ı ıı bana la Gord a ' dan ayrı l acağım ı , ona yard ı m etmek ü zere geri dönmeye haz ı r ol acağ ı m güne k adar tek ba� ı m a k a l ı p , k usursuzla�t ı rırnıyı öğrenmem gere k t i ğ i n i

söylediği nde kaybol du. D o n J u a n kaygı l an ın am aıı ı ve cesaret im i yit irmememi istedi, z i ra k ur a l ın t a � ı y ı c ı s ı , ge rı,;ek görev i m i bana göstermek üzere bir gün m u tlaka kend i s i n i bana tanı tacaktı .

O günden sonra, oldukça uzun bir süre don J uan ' ı görmed i m . Geri döndüğümde sürek l i olarak b i l i n c i m i n sağ yan ı ndan sol yanı ıı a geçmemi sağlad ı ; bunu yaparken i k i am ac ı bulunuyord u . B i rinc i s i , sava�çı top l u l uğ u v e N agual k ad ı n l a

aramdaki i l i� k i leri s ürdü rmemi sağlamak, i k i n c is i y s e ben i ,

kend i s iy l e i l i�k i l e ri m i n kal an y ı l l arı nda s ü re k l i i l i � k idc b u l u nacağım Zulcic a ' nı n dolaysız gözet imi a l t ı nda tutmaktı .

Zul e ica ' nı n göze t i m i ne tes l i m e d i l m em i n nede n i n i don

Juan �öyle açı k l ı yord u : S i l v i o Manue l ' i n esas plan ıııa göre,

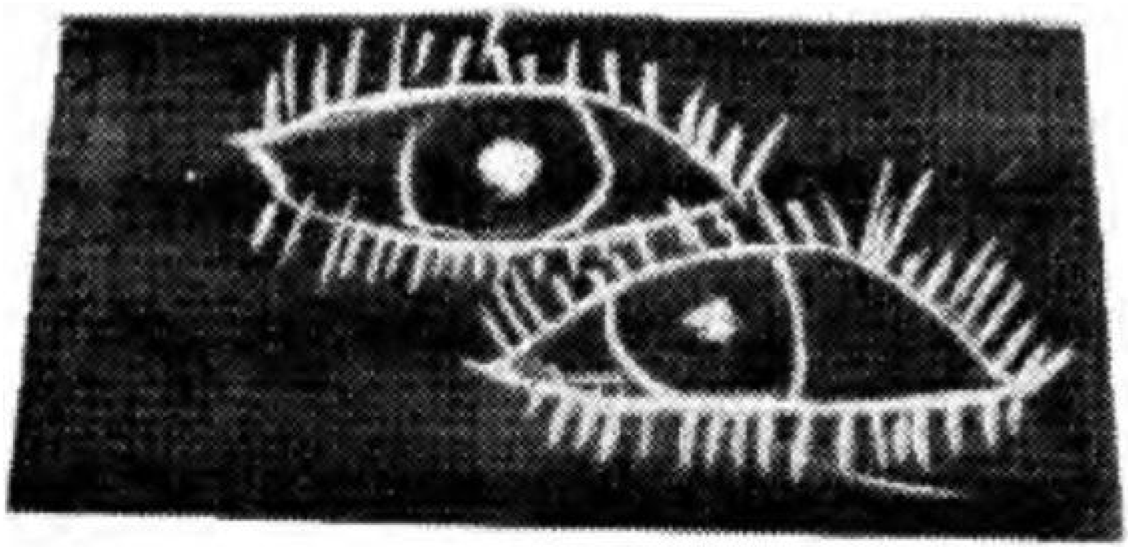
biri sağ yanım, diğeri sol yanım için olmak üzere bana öğretilmesi gereken iki tür yönerge bulunmalıydı. Sağ yana ait

yönerge, normal bili nç düzlem ine aitti ve beni insanların

içinde gizil durumda farklı bir bilincin var olduğuna duydu

ğum mantıksal bir inanca yönlendiriyordu. Bu yönergeden

don Juan sorumluydu. Sol yana ait yönergelerin bana öğretilmesi göreviyse Zuleica'ya verilmişti; bu yönerge yüksek bilinç durumunu ve yalnızca ikinc i dikkatin kullanımını ilgilendiriyordu. B u nedenle, Meksika'ya her gidişimde, zamanımın yarısını Zuleica, diğer yarısını don Juan' la geçiriyordum.

RÜYA GÖRMENİN İNCELİKLERİ

Don Jua

deney i n ,

m l artık

i

ikinci

olduğumu d i

b kkate

e l i rter gir

ek, me konusunda

heni i k i nci d i oldukça

kkate aktarına görevine başladı . S i l v i o Manuel beni i k inci dikkatin

eşiğine kadar geti rm i şti. B u duruml arda eks i k l i ğ i m , bana yeterli ve uygun temel lerin veri l m iş olmam asıydı. B i l i nmeyene

güven içinde g i rebi lmeyi göze almas ı i �· i n , kad1 11 savaşç ı l ardan farkl ı olarak , erkek savaşçıl ara ciddi b i rtakım gerekçeleri n gösteri l m e s i gereki r. K adın savaşçılarsa ken d i lerine yol gösteren l i dere tam bir güven d u y m a l arı koş u l u y l a o n lar,

hiçbir tereddüte kapı lmadan ikinc i dikkate girebi l irler.

Don Juan önce rüya g!irmc11i11 karıııaşık yönlerini öğrenerek i şe baş lamam gerektiğini söyleyerek beni Zulcica ' n ın

gözetimine verd i . K usursuz olmalı, öğrend iğim her şeyi büyük bir titizli k l e u ygulam al ı , her şeyden önce de, yaşam gücümü gere k s i z yere h arcamamak i ç i n d ikkat l i ve mantık l ı davranma l ı ym ışım. D i kkat i n ü ç aşamasına g i re b i l m ek ıçııı

k i ş in i n yaşam gücüne sah i p olmas ının b i r önkoşu l ın u ş , zira

yaşam gücünden yoksun savaşçının gidecek yönü ya da

amacı olamazmış. Ölüm sırasında bilincimizin üçüncü dikkate girermiş; ancak ölüm durumuna geçiş, Kartal yaşam gücümüzü parçalayıp yutmadan önce yalnızca bir an sürermiş.

La Gorda, Nagual Juan Matus'un tüm çömezlerine tek

tek rüya görmeyi öğrettiğini söyledi. Çömezlere bu görevi

benimle aynı zamanda verdiğini düşünüyordu. Onların yönergeleri de sağ ve sol olarak ikiye ayrılmış. Normal bilinç

düzlemine ilişkin yönergeler çömezlere N agual ve Genaro

tarafından verilmiş. Çömezlerin hazır olduklarına karar verdikten sonra, Nagual onların yüksek bir bilinç düzeyine geçmelerini sağlayarak, onları muhatap olacakları kişilerle baş

başa bırakmış. Vicente Nestor 'u, Silvio Manuel Benigno 'yu,

Genaro ise Pablito ' yu eğitmiş. Hermelinda Lydia' ya, Nelinda ise Rosa ' ya yön göstermiş. La Gorda ' ysa, Josefina ' yla

birlikte, bir gün yardımıma gelebilmeleri için, rüya g(jrmenin daha incelikli yönlerini öğrenmek üzere Zuleica' nın gözetimine verilmiş.

Bunun yanı sıra, La Gorda, erkeklerin ayrıca, iz siirmeyl

öğrenmek üzere, Florinda 'ya da götürüldükleri sonucuna

varmış. Davranışlarında ortaya ç ıkan büyük değişim bunu

kanıtlıyormuş. Savına göre, daha herhangi bir şey anımsamadan kendisine iz sürmenin ilkeleri öğretilmiş, ancak bu

son derece yüzeysel bir biçimde yapılmış; kendisine öğrendiklerini uygulama fırsatı verilmemiş, oysa erkeklere hem

pratik bilgi hem de görevler verilmiş. Davranışlarındaki de

ğişimler de bunun kanıtıymış. Kaygısız, neşeli birer insan olmuşlar. Yaşamdan haz alıyorlarmış; öte yandan kendisi ve

öteki kadınlar, gördükleri rüyalardan dolayı giderek daha karamsar ve daha ciddi bir ruh haline girmiş ler.

La Gorda, gruptaki adamlardan iz sürme konusunda bildiklerini bana açıklamalarını istediğimde, kendilerine verilen

yönergeleri anımsayamamalarının uygulamada bulunmalarına rağmen aslında ne yaptıklarını bilmediklerinden kaynaklandığını tahmin ediyordu. B ununla birlikte, eğitimleri, öbür

insanlarla olan ilişkilerinde kendini belli ediyordu . Kişileri

kendi arzuları doğrultusunda yönlendirme konusunda kusursuz birer sanatçıydılar. İz siimıe uygulamaları sayesinde erkekler kontrollii ç-ılgınlı,�ı bile öğrenmişlerdi. Örneğin Soledad Pablito 'nun annesiymiş gibi davranıyorlardı. Dışarıdan bakan biri, onların didişen birer ana oğul olduklarını sanabilirdi, oysa gerçekte onlar birer oyuncuydular. Herkesi kendilerine inandırmışlardı. Kimi zaman Pabl ito öyle bir performans sergil iyordu ki, kendisi bile inanıyordu.

La Gorda gruptaki herkesin davranışlarımdan dolayı iyice afalladıklarını itiraf etti. Benim bir kaçık mı yoksa kontrollü ç·ı/g111/ı,�111 bir üstadı mı olduğuma karar veremiyorlarmış. Sergiledikleri oyunlara inandığım ortadaydı. Soledad, onlara benim davranışlarıma aldanmamalarını , zira ben im

gerçek bir deli olduğumu söylemiş. Kontrollüymüş gibi davranıyordum, ancak onların gözünde öylesine anormaldim ki

bir Nagual gibi davranmayı beceremeyeceğimi düşünüyorlardı. Kadınların her birini bana öldürücü bir darbe indirmeleri için görevlendirm iş. Onlara bunu, aklını başımda olduğu bir sırada benim kendisine söylemiş olduğumu belirtmiş.

La Gorda, Zuleica'nın gözetimi altında riiya giirmeyi

öğrenmesinin birkaç yıl sürdüğünü anlattı. Nagual Juan M atus yeterince beceri kazandığından emin olduğunda onu, ger

çek m uhatabı olan Nelinda ' ya götürmüş. La Gorda'ya bu

dünyada nasıl davranması gerektiğini öğreten Nelinda olmuş. Ona yalnızca batılı giysileri içinde rahat hareket etmesini öğretmekle kalmamış, aynı zamanda ince zevkler edinmesini de sağlamış. Böylece, Oaxaca'da bana şaşırtıcı ve çekici gelen şehirli giysileri içindek i rahat davranışlarını daha önceden deneyimlemiş bulunuyormuş.

İkinci dikkate geçişimde Zuleica kı lavuzum ol arak son

derece başarılıydı. Görüşmelerimizin yalnızca gece vakti ve

zifiri karanlıkta gereçekleşrnesi konusunda ısrar etmişti. Bu

yüzden, benim için Zuleica yalnızca karanlıkta bir ses, dikkatimi başka h
içbir şey üzerinde değil, yalnızca sözleri üze-

rinde odaklamamı söyleyerek aramızdaki teması başlatan bir

sesti. Sesi, la Gorda'nın rüyada duyduğunu sandığı kadın111

sesiydi.

Zuleica bana, eğer rüya kapalı bir yerde gerçekleşecek se, bunun en i y i yolunun tam bir karanlık içinde dar bir yata

ğa uzanarak, üzerinde oturarak, daha iyisi, tabuta benzer bir

sandığın içinde oturarak yapılması olduğunu söyledi. Dışarıdaysa rüya görmenin bir mağaranın korunaklılığında, su çukurlarının kumluk yamaçlarında ya da dağlık bölgelerde bir kayanın üzerine oturarak yapılabileceğini; ancak asla bir vad ide düz bir zemin üzerinde, ırmakların , göllerin ya da denizin kenarında yap ıl m aması gerektiğini düşünüyordu; zir'ı düz alanlar ve su kenarları, ikinci dikkatin tam karşıtıyımşlar.

Onunla yaptığımız her seans gizemli işaretlerle yüklüydü. İkinci dikkat üzerinde tam bir başarı sağlamanın en emin

yolunun, ayinsel devinimler, monoton ezgiler, karmaşık hareketlermiş çünkü.

Öğretileri rüya görmenin temel ilkeleriyle ilgili değildi.

bunları don Juan bana daha önce öğretmişti. Kendisine gelen

kişiler nasıl rüya görülece,�ini zaten bildiklerini söylüyordu.

Bu nedenle o yalnızca bilincin sol yanının daha özel yanlarıyla uğraşmaktaydı.

Zuleica'nın yönergeleri, bir gün don Juan beni onun evine götürmesiyle başladı. Evine vardığımızda akşamüstü olmuştu. Ev bomboş görünüyordu, ancak biz oraya yaklaştığımızda kapı açıldı. Zoila ya da Marta' n ın ortaya çıkacağını sanıyordum, ancak girişte hiç kimse yoktu. Anlaşılan kapıyı

bize açan her k imse, alelacele ortalıktan kaybolmuştu. Doıı

Juan beni içerideki avluya götürdü ve üzerine minder yerle�t irilerek kanepeye dönüştürülen bir sandığa oturttu. Sandığıı

üzerindeki otuıma yeri yamru yumru, sert bir zemindi ve soıı

derece rahatsızdı. Elimi ince minderin altında gezdirdim ve

sivri uçlu kaya parçaları buldum. Don Juan benim durumu

mun hayli olağandışı olduğunu, zira rüya görmenin incelik-

RLİYA GÖRMENİN İNCELİKLER İ

!eri n i h ız l a öğrenmem gerekeceğ i n i söyledi . Sert b i r zemin

üzerinde oturmak, beden i m i n olağan bir oturma kon u m u na

k e n d i n i a l ış t ı rm as ı nı ö n l emeye y a rd ı m c ı o l a n b i r a raçm ı ş .

Eve girmeden k ı s a süre önce d o n Juan fark l ı b i r b i l inç düzlem i ne g irmemi sağl am ı ş t ı . Gerek duyduğum s ü rate u l aşab i l m e m için Zu l e i c a ' 11 1 n yönerge leri n i n bana b u b i l in ç düzle

ın i ncle v e r i l m e s i g e re k i y o rın u � . K e nd i m i t a m a me n b ı ra k m a m . içten b i r b i ç imde Zuleica ' y a t am b i r g ü v e n duymam gere k t i ğ i konusu nda beni uyarara k , bana dikkatimi tüm gücümle bakışlarımda yoğunl a�t ı rına ı n ı ve görüş aliı n ı m i ç i nde

b u lu nduğumuz avl uyu en i nce ayrı n t ı l a rı n a kadar be l leğime

kazıınamı emrett i . Tü m ayrı ntıl arla b i rl i kt e , orada ot urduğu

s ı rada h i ssett i k lerinıi ele e k s i k s i z bi�� iıııclc a n ı ms amam gerek i rm i ş . Ard111dan, tam ola rak anl adığımdan emin o l m ak i ç i n

yönergelerini b i r kez d a h a tekrar etti ve d a h a sonra oradan

ayrı ldı .

K ı s a b i r s ü re sonra ort a l ı k i y ice k arard ı . orada öylece

o t u ru p d u rm a k t a n .s i n i rl e r i m boz u l m a y a b a ş l a m ı ş t ı . D a h a

dikkati m i a v l u n u n ayrınt ı l arı üzerinde yoğunLt) t ı rııı adan arkamda bir h ı ş ı rt ı duydum ve daha sonra Zu leica ' n ı ıı sesiyle

i rk i l d i m . Sert b i r sesle yerimden k a lkarak onu izlemem i fı s ı l clacl ı . Otomatik b i r hareketle söyled i ğ i n i yaptım. Yüzünü görem iyordum:

önümde, ik i adım ötemde y ü rü yen kara n l ı k b i r şeki l d i y a l n ı zc a . B e n i , e v i n e n k aran l ı k s a l o n u n d u v a rı ndaki

oyuğa getird i . Gözlerim k a ra n l ı ğ a ;ti ı şm ı ş olmasına rağmen

h i ç b i r şey görem iyordum. J\yağıııı b i r şeye t ak ı l d ı v e o anda

bana oradaki dar bir sandığın içine oturmam ı , s ı rt ı m ı n be l i m e doğru o l a n bölümünü sert b i r yastık olduğuıu tahıııiıı ettiğim bir şeye yasla nı anı ı emretti .

D ah a sonra onun arkama doğru b irkaç ad ı m att ığı n ı hissett i m . Bu beni iy ice �a�ırtıı ı � t ı , z i ra s ı r t ı m l a duvar a rns 1 11claki mesafe n i n y a l 11 1 zc a bq on santim o l d u ğ u n u sanıyord u m .

Yum u � ak b i r s e s l e , d i kkati m i s ö z l e r i üzeri nde odak l a m a m ı

v e sözleri n i n be n i y ö nl e n d i rmes i n e i z i n v e r m e m i e m re tt i .

G ö z l e r i m i açı k t u t m a l ı v e t a nı öıüi nı cl c . göz h i za m d a b i r

nokta üzerinde sabitleştirmeliymişim; bu nokta, aydınlık ve

hoş turuncu-kırmızı bir ışığa dönüşecekmiş zamanla.

Zuleica çok yumuşak, duru bir ses tonuyla konuşuyordu.

Söylediği her sözcüğü duyabiliyordum. Bulunduğum yeri

çevreleyen karanlık, dikkatimi dağıtabilecek tüm dışsal uyarılardan ayırıyordu beni. Zuleica'nın söylediklerini bir boşlu

ğun içinde duyuyordum. Daha sonra salondaki sessizliğin ,

içimdeki sessizlikle uyumlu olduğunu ayrımsadım.

Zuleica, bir rüya görücünün ilk aşamada küçük bir ışıktan yola çıkması gerektiğini açıkladı; yoğun ışık ya da zifiri

karanlık, ilk hamlede bir rüya görücü için yararsızmış. Buna

karşın, mor, açık yeşil ya da koyu sarı gibi renkler, kusursuz

başlama noktalarıymış. Bununla birlikte kendisi, turuncukırmızıyı tercih ediyormuş, zira deneyimleri ona, en kusursuz rahatlama duygusunu bu rengin sağladığını göstermiş.

Bir kez turuncu-kırmızı renge girebilmeyi başarabilirsem, sırasını kaçırmamak kaydıyla, ikinci dikkatimi surekl i biçimde

toparlayabilirmişim.

Zuleica'nın sesinin benden ne yapmamı istediğinin bedenimle ayırdına v arabilmem, onun sesiyle yaptığımız birkaç seanstan sonra oldu. Yüksek bilinç düzleminde bulunmanın yararı, uyanıklık aşamasından rüya gi5rmc aşamasına geçişi tam olarak izleyebilmemi sağlamasıydı. Olağan koşullar altında bu deneyim oldukça bulanıktır, ancak koşullar sayesinde tek bir seans sonunda ikinci dikkatim denetimi ele geçirdi. B irinci aşama, nefes alabilmede olağanüstü bir zorlanma içinde geçti. Nefes almak ya da vermekte zorlanını yordum; soluğum kesilmemişti- soluklanma ritmim

birdenbire değişivermişti. Karın zarım kasılmaya ve bu kasılma sonucu bedenimin orta bölümü daha süratli bir biçimde inip kalkmaya başladı. B unun sonucu, o güne değin yaşadığım en

kısa süreli ve en hızlı soluma oldu. Akciğerlerimin alt kısımlarına doğru nefes alıyordum ve bağırsaklarım üzerinde büyük bir basınç hissediyordum. B aşarısız bir girişimle karıı zarımdaki kasılmaları durdurmaya çalıştım. Her deneyişim-

de daha çok acı duyuyordum.

Zuleica, bedenime gerekeni yapması için fı rsat vermemi

ve onu yönlendirmeye, kontrol etmeye kalkışmarnamı istedi.

Dediği gibi davranmak istiyordum, ancak bunu nasıl yapaca

ğımı bilemiyordum. On on beş dakika süren bu kasılrnalar

ortaya çıktıkları gibi birdenbire kayboldular ve kasılmaların

yerini tuhaf, şaşırtıcı, farklı bir duyum aldı . Bunu önce son

derece garip bir kaşıntı, ne rahatlatıcı ne de rahatsızlık verici

bedensel bir duyum şeklinde ayrımsadım; sinirsel bir ürperti

gibiydi. Giderek öyle yoğunlaştı ki, bedenimin neresinde cereyan ettiğini anlamak üzere dikkatim i onun üzerinde odaklamaya zorladım. Duyumun bedenimin herhangi bir bölgesinde değil, bedenimin dışında cereyan ettiğini, ancak bunu yine de hissettiğimi anlayınca şaşkına döndürn.

Zuleica'nın tam göz hizamda oluşan renk kümesine girmemi emreden sesine kulak vermedim ve dikkatimi tümüyle

bedenimin dışında oluşan bu tuhaf duyumun ne olabileceğinin keşfi üzerinde odakladım. Zuleica nasıl bir zihin durumunda bulunduğumu görmüş olmalıydı; birdenbire bana birinci dikkatin dünyevi bedene ait olması gibi, ikinci dikkatin de saydam bedene ait olduğunu söyledi. Belirttiğine göre ,

ikinci dikkatin kendisini topladığı nokta tam olarak Juan Tuma'nın ilk kez buluştuğumuzda betimlediği noktaydı-bedenin orta bölümünden yaklaşık otuz otuz beş santim yukarıda, mideyle göbek deliği arasında ve on santim sağda.

Zuleica bu bölgeye masaj yapmamı, bir arp ç alıyormuş

gibi iki elimin parmaklarıyla tam o noktaya dokunmam ı emretti. Bu sayede giderek parmaklarımın su gibi katı bir yere

temas edecek, en sonunda kendi saydarn kabuğumu hissedecekmişim.

Parmakl arımı kıpırdattıkça hava giderek katılaştı ve sonunda bir kütlenin ayırdııa vardım . Tanımlanması olanaksız

bir haz ti.im bedenimi kapl adı. Bedenimde yer alan bir sinire

dokunduğumu sandım ve bunun saçrna bir şey olduğunu dü

şünerek kendimi bir budala gibi hissettim . Parmaklarım ı ha-

reket ettirmekten vazgeçtim.

Zuleica, eğer parmaklarımı hareket ettirmezsem başıma

vuracağını söyledi. Parmaklarımla bedenimi sarstıkça, kaşıntının olduğu yere yaklaştığımı h issediyordum. En sonunda

bedenimin on on iki santim ötesine kadar yaklaştı . Sanki

içimde bir şeyler büzülüyordu. Ciddi ciddi bir oyuk hissediyordum neredeyse. Daha sonra başka bir acayip duygu ayrımsadım. Uykuya dalıyordum, ancak kendimdeydim. Kulaklarımda, bana buldozer sesini anımsatan bir uğultu vardı: daha sonra ise bir gücün beni uyandırmadan sol yanıma çevirdiğini duyumsadım. Bir sigaranın sarılışı gibi sıkıca oldu

ğum yerde döndürüldüm ve uyarılma çöküntüsüne geri döndüm. B il incim orada dondu; uyanamıyordum, ancak bilincim kendi içinde öylesine sıkı sarılmıştı ki, uykuya da dalamıyordum.

Zuleica'nın bana etrafıma bakınmamı söyleyen sesini

duydum. Gözlerimi açamıyordum, ancak dokunma duyum

bana sırtüstü bir çukurun içinde uzanmış olduğumu söyüyordu. Kendimi rahat ve emin hissettim. Öylesine dalmıştım ki

bu işe, kalkmayı istemiyordum. Zuleica'nın sesi bana kalkmamı ve gözlerimi açmamı emretti. Yapamıyordum . H areketlerim i istençlememi, ayağa kalkabilmemin artı k adelelerimi kasmakla b ir ilgisinin olmadığını söyledi.

Yavaş hareket ettiğim için bana kızdığını sandım. Ancak

daha sonra aslında tümüyle kendimde olduğumu , belki de

tüm yaşamımda olduğumdan daha bilinçli bir durumda bulunduğumu ayrımsadım. Mantıklı düşünebiliyordum ancak

sanki derin bir uykuda gibiydim. Zuleica' nı n beni bir hipnoza sokmuş olabileceği aklıma geldi. Bu düşünce beni bir an

rahatsız ettiyse de u mursam adım . Kendimi havada asılı, serbestçe yüzüyormuşum duygusuna bıraktım.

Söylediklerinin gerisini duymadım. Ya susmuştu ya da

artık kulaklarımı onun söylediklerine tıkamıştım. Bu cennetten ayrılmayı istemiyordum. H içbir zaman kendimi böylesine huzurlu, böylesine eksiksiz hissetmemiştim. Nefes alışı -

R ÜYA GÖRMENiN İNCELİ KLERİ

mın temposunu duyabi liyordum. B i rdenbire uyandım.

Onunla bir sonraki seansımcla, Zulcica, bana kendi saydamlığım içinde tek başıırnı bir oyuk oluşturmayı başardığımı, böyle bir oyuk oluşturmanın, saydam kozamcla ki uzak bir noktanın bedenime yaklaştığı, böylece ele denetime yaklaştığım anlamına geldiğini söyledi. Bana birkaç kez, bedenin bu oyuğu oluşturmayı öğrenmesinden sonra rii_wya girrnek çok daha kolay oluyordu. Garip bir dürtü, beden imin dolaysızca çoğalmayı öğrenmiş olduğuna ilişkin bir duyum

edinmiştim. Bu, kendini rahat ve emin hissetme, uykuda olma, dokunma duyumundan soyutlanmış bir biçimde havada

asılı durma, aynı zamanda da tam olarak uyanık bulunma ve

her şeyin farkında olmanın karı şımı bir duyguydu.

La Gorda, Nagual Juan Matus 'un kendisinde, küçük kız

kardqlerde ve Genarolarda bu oyuğu oluşturabilmek, böylelikle onlara ikinci dikkat üzerinde sürek! i odaklanabilme yetisini kazantlırmak için yıllarca uğraştığını söyledi. Juan M atus 'un ona açıkladığına göre, normal olarak oyuk, gerek duyulduğunda rüya görücü tarafından bir anda yaratı lıyor, daha sonra saydam yumurta ilk şekline geri dönüyormuş. Ancak

çömezlerin duru mu nda, başlarında bir Nagual lider bulunmadığı için, oyuk dışarıdan içeri doğru oluşmuş ve saydam

bedenleri üzerinde sürekli bir özellik olarak kalmış; kimi zaman bu durumun büyük yararlar sağladıgı oluyormuş, ancak

aynı zamanda da önemli bir engel oluşturu yormuş. Tümünü

ele dış uyarılara karşı korunaksız ve değişken tabiatlı yapmış.

Bir kercsincla Lyd i a ' y l a Ros a ' nın s aydam kozalarını

gördı(qiimü ve tekme attığımı anımsadım. Oyuğun onl arın

sağ uyluklarının dış bölümünün üst kısmında yukarılarda bir

yerde bulunduğunu ya da tam olarak kalça kemiklerinin en

üst kısmında bulunduğunu düşünmüştüm. La Gorda' nı n söylediğine göre tam ikinci dikkatlerinin girintisine tekme atmı

şım ve neredeyse onları öldürecekm işim .

La Gorda, kendisinin ve Josefina ' nı n birkaç ay Zuleica ' nın evinde yaşadıklarını söyledi. Nagual Juan Matus bir

gün onları farklı b il inç düzlemine geçirdikten sonra Zuleica 'ya teslim etmiş. Onları, ne yapacaklarını ve neleri beklemeleri gerektiğini söyleden, Zuleica'nın evinin ortasında tek başlarına b ırakmış ve tek bir söz söylemeden çekip gitmiş.

Hava kararıncaya kadar orada oturmuşlar. Daha sonra Zuleica onların yanına gelmiş. Yüzünü asla görmemişler, yalnızca sesini duymuşlar. Zuleica onlarla sanki duvarın üzerinde bir noktadan konuşuyormuş.

Zuleica idareyi ele alır almaz son derece buyurganlaşmış. Onlardan derhal soyunmalarını istemiş ve yerde duran

yumuşak tüylü, pançoya benzeyen giysilerin içine girerek

sürünmelerini emretmiş. Giysiler bedenlerini tepeden tırnağa

kaplamış. Zuleica daha sonra onlara, duvarın içindeki, benim

de girip oturduğum oyuğa girerek sırt sırta oturmalarını emretmi ş . La Garda kend ilerine verilen görevin, gözlerinin

önünde renkler beliri nceye değin sürekli olarak karanl ığa

bakmak olduğunu belirtiyordu. B ir çok seansın ardından,

gerçekten de karanlığın içinde renkler görmeye başlamışlar,

bundan sonra Zuleica onları yan yana oturtmuş ve bakışlarını aynı nokta üzerinde odaklamalarını söylemiş.

La Garda Josefina'nın çok çabuk öğrendiğini ve bir gece hışırtılı bir sesle pançonun içinden sıyrılıp turuncu-kırmızı renk kümesinin içine dalıverdiğini söyledi. La Gorda' nın tahminine göre ya Josefina o renk lekesine doğru uzanmış,

yahut da o renk lekesi gelip onu bulmuş. Sonuç olarak, Josefina bir an içinde pançonun içinden çıkıp gitmiş. O günden

sonra Josefina onların yanından ayrılmış ve la Gorda öğrenimini tek başına, yavaş yavaş sürdürmüş .

La Gorda' nın öyküsünü dinlerken Zuleica'nın beni de

tüylü bir giysinin içinde süründürdüğünü anımsadım. Ger

çekten, bana giysinin içinde sürünmemi emrederken vermiş

olduğu komutlar, bu emrin altında yatan nedeni de anlamamı

sağlıyordu. Zuleica bana kumaşın yumuşaklığını çıplak tenimle, özellikle de baldırlarımın derisiyle hissetmemi istemiş, defalarca, insanların baldırlarının dış bölümünde otağa-

nüstü bir algı merkezi nin bulunduğunu, beden inin bu bölümündek i der i n i n gevşediği y a el a y u m u ş ad ı ğı c\ ur u nı l arcla,

duyumsayabi lme yet i mizin akl ın alamayacağı ölçüde gel i şeb ileceğini söylemişti. Yumuşak, sıcak bir giysiydi ve bacakl arımda olağanüstü bir haz duyumu uyandırıyordu. B a l c\ ı rlarımclaki s i n i r merkezleri son derece u yarı l m ıştı .

La Gorc\a ela aynı beden sel hazzı duyumsam ı ş . Hatta,

daha ela i leri giderek, turu ncu-kı rmızı reıı k kümesine u l aşmasmda onu yönlendiren şeyin o paıçoıııun erk i olduğunu

düşünmeye başl am ı ş . B u gi ysi le relen öylesi ne etki lenm i ş k i

kendi s i i ç i n bir tane d i k m i ş . G iysinin aynı sın ı yapmış: yarattığı etk i n i n aynı olmamasına rağmen d iktiği g i y s i onda bir

avunç ve dinginlik yara tm ı ş . Söylecliğ iıııe göre , o ve Josefina

en sonunda tüm boş zamanl arı n ı la Gorda ' nı n her i k i s i için

dikmiş olduğu pançoların içi nde geç iırneğe başl aırnşlar.

Lyd i a ve Rosa da girm işler o elbiselerin iç ine ama onlar

pek hoşla nma mış. Benim gibi.

La Gorda, Josefi n a ' nı n ve kendis i n i n giysil ere o l an bağl ı l ığını g iys ilerin iç inde oldukları sırada riiwı re11/..:lcrini bulmaya yönlendi rilmiş olmalarına bağl ı yordu. Benim bu giysilere olan i l g isizl iğim inse, bu renkli bölge n in içine g i rın e y i

ş imclendi o n a göre-renk kümesi bana gelm i şti. H a k l ı y d ı ela.

B enim d urum umda Zuleica ' nı n ses i nin d ı ş ın d a hazırlık aşamasın ı yönlendiren bir şey daha v ardı . H iç şüphesiz, Zuleica

beni yönlendi rirken, la Gorc\ a ' y 1 a Josefi n a ' y ı yön lendi rcli

ğ inde uygulamış olduğu aşamaları ayneıı uygulaııı ıştı. B i rbirini izleyen birçok seans sırasında gözler i m i karan lığa odaklamış ve renk lenmeyi görmeye hazırlanmıştım. Gerçekte, z i fir i karan l ıktan, hatları t a m bir kes i n l ik içinde bel i re n renk lekelerine doğru dönüşüme başından sonuna eleğin tanı k o lab i l m i şt i m , daha sonraysa bedenim d ikkat i m i çeken b i r kaş ı n t ı tarafından dalgal anm ış ve dingin 11wırııklık aşamas ı n a gir

ıiı iştim. Turu ncu-kırm ı zı rengin iç i ne ilk kez o an c\ala b i l m i ş tiın .

Uykuyla uyanık l ı k arasında kalmayı öğre n nıemc\cn son-

ra, Zuleica temposunu yavaşlattı. Beni bu durumdan çıkartmak için acele etmediğine bile inanmaya başlamıştım. H i�·

karışmadan bu durumda kalmama izin veriyor, bana herhangi bir soru sonn uyordu; belki ele ağzını soru sormak için de

ğil, yalnızca emir vermek için açıyordu. Onunla gerçek anlamda hiçbir zaman konuşmamıştık, en azından don Juan ' la

konuştuğum biçimde.

Dingin u yanıklık aşamasında bulunduğum s ırada bir

kez, bu konumda kalmanın benim için yararlı olmayacağını .

zira ne denli haz verici olursa olsun, bel irgin birtakım sınırlamalarının bulunduğunun ayırdına vardım. O anda bedenimde bir titreme hissettim ve gözlerimi açtım, daha doğrusu, gözlerim kendiliklerinden açı lıverdiler. Zuleica bana bakıyordu . Bir an aklım karıştı. Uyandığımı sandım; karşımcLı Zuleica ' y ı bu şekilde görmeyi doğru s u beklemiyordu m .

Onun yalnızca sesini duymaya alışırnştım. Artık gece olmadığını ayrımsamak da beni şaşırtm ıştı . Çevreme bakın dım.

Zuleica'nın evinde değildik. Daha sonra, rüvada olduğunu uıı

farkına vardım ve uyandım.

Zul e ica daha sonra yönergelerinin yeni bir aşamasını

başlattı . yönergelerine, b il incimi bedenimin orta bölü n1 li

üzerinde oclaklamamı emrederek başladı. Benim durumumd:ı

bedenin orta bölümü, göbek deliğimin alt ucunun aşağısın daydı. B enden, bedenimin bu bölümüyle yeri süpürmem i,

göbeğimin üzerine bir süpürge bağlıymış da, onunla yeri süpürüyormuşum gibi yerde salınmamı istedi. Sayısız seanslar

boyunca, Zuleica' nın sesinin benden yapımımı istediği şeyı

başarmaya çalıştım. Benim dingin 11ya111klık aşamasına girmeme izin v ermiyordu. Amac ı , uyanık durumda kalmayı

sürdürerek, bedenimin orta bölümüyle yeri süpürüyor olnı;ı

duyumunu ayrımsamamda bana yol göstermekti. BeliıttiğinL·

göre sol yan bilincinde olmam bu alqtırmayı başarıyla ger

çekleştirmem için bana yeterli avantajı sağlayacaktı .

B ir gün, durup dururken, midemin bulunduğu bölge(k

hafif bir duygu hissetmeyi başardım. Bu, tanımlanabi lir h ı ı

RÜYA GÖRMENİN İ NCELİKLERİ

duygu değ i ld i; dikkat i m i bu d u y g u n u n üzerinde oclakl adı

ğ ı m d a , k arı n boş l uğ u m da , t am m id e m i n i ç i n d e değil ele ,

onun tam üzeri nde b i r karı ncalanma duygusu olduğunu ayrımsadım. İncelememi clerin lqtircl i kçe ayrı ntıları da duyumsadım. Başlarda h issettiğim bel i rs izlik yeri n i giderek kes i n l i

ğ e bıraktı . Karın boşl uğumla sağ bald ı rı m ara s ındaki bölgede gerilıneyle karı ncalanma karı ş ı m ı tuhaf bir duyumun ayırclına vardım.

Duyum keskinleşi nce , i s tençclışı b i r h areketle sağ uylu

ğurnu göğs ü me yaklaştırdım. Böy lece, bu i k i nokta bedenim i n elverdiği ölçüde birbirine yaklaşm ıştı. S in i rlerim olağanüstü uyarı lmıştı, b i r an ürperd i m ve o anda bede n i m i n orta bölümüyle yeri süpürüyor olduğumun ayırd ı na vard ı m ; bu,

oturma konumunda beden i m i her sal layışımda deneyim leycbildiğim dokunsal bir duyumdu.

Bir sonraki seansta, Zu leica dingin 11va111k/ık clunımuna

geçmeme izin verel i . A ncak bu kez duyuın s acl ıkları ın daha

önce dcney i m l cd ikleriıne benzem iyord u . S a n k i i ç i m de bu

duru mun daha önce verdiği h azzı özgürce deney i m lcmemi

engel leyen bir tür denetim mekan izması ol uşmuş tu-bu duru m a geç i nceye ele ğ i n geç i rd i ğ i m a ş a m a l a r ü z e r i n d e de

odak l amarnı sağlayan b i r denet imdi bu. Önceleri ikinci dikkatin yer aldığı noktadak i kaşıntıyı bu defa saydam kozamın

içinde duyumsadım. Parm ak larım ı arp çalı yormuş gibi k ı p ı rdatarak bu nokta üzerinde masaj yapt ı m ve nokta m idem i n

olduğu bölgeye doğru içeri göçtü . O n u neredeyse c i l d i m i n

lizerin clc h i s sedeb i l i yordum. S a ğ bal d ı rı m ı n d ı ş ın d a b i r karı ncal anma deneyimledim. H azla a c ı n ı n karı ş ı m ı bir duyumdu bu. Duyum önce tüm bacağı m a , daha sonra ela s ı rt ı m ın alt k ı sınıııa doğru yay ı l d ı . Kalçal arı m ı n t itredi ğ i n i duyum sadı m .

T ü m bede n i m i s i n i rl i b i r t i treme sarm ı ş t ı . Beden i m i n baş

aşağı bir ağa yakal andığını sand ı m . A l n ı m ve ayak parmakl ar ım ağa dok u n u yordu san k i . Daha sonra kend i m i , i k i y e

katlanarak bir ç arşafa sarı l ı yormu� gihi h issett i m . Çar�afı ben imle birlikte, merkezde kenel i ıç i nde s armalayan güç , s i n ir-

sel kasılmalarımdı. Sarmalama sona erdiğinde, artık kend i

bedenimi ayrımsayamıyordum. B içimsiz bir bilinç , kend i

içinde sarmalanmış sinirsel bir kasılmadan başka bir şey de

ğildim. Bu bilinç, bir çukurun içinde, kendi girintisi içinde

dinginleşti.

O zaman, rüya sırasında olup bitenleri anlatabilmenin

olanaksızlığını kavradım. Zuleica, sağ ve sol bilincin birbirleriyle iç içe geçtiklerini belirtmişti. Her ikisi de, ikinci dikkatin girintili merkezini oluşturan bir oyuğun içinde tek bir küme halinde devinimlerini sona erdiriyorlardı. Rüyaya girebilmesi için kişinin hem saydam bedenini hem de normal bedenini kullanması gerekiyordu. Önce, ikinci dikkatin merkezine bir başkası tarafından dışardan itilerek ya da rüya göriicü tarafından içeriden emilmek suretiyle ulaşılması gereki yordu. İkinci olarak, birinci dikkatı ayırmak üzere, bedeniıı orta bölgesinde konumlanan cismani beden ve baldırların .

özellikle de sağ baldırın uyarı lması ve temas edecekleri noktaya ulaşıncaya değin birbirlerine yaklaştırılmaları gerekiyordu. O anda kişi kendini bohçalanmış gibi hissediyor, ikinci dikkat otomatik olarak benliği eline geçiriyordu.

Zulcica'nın emirler yoluyla yaptığı açıklamalar, olanları

anlatabilmenin en inandırıcı yoluydu, zira rüya görme sırasında yaşanan duyumsal deneyimler beynimizde depoladığımız normal deneyi mlere benzemiyordu. B unların tümü ek beni şaşkına çeviriyordu. B ir kaşıntı duyumu, bedenimin dı

şında cereyan eden bir karıncalanma, belirli bir alanda odak

!aşıyordu ve böylece, duyumu hissettiği an bedenimin duyduğu kargaşa en alt düzeye iniyordu . Öte yandan, kendı

içi mde sarmalanmam, o güne değin yaşadığı m en rahats ı;

edici duyguydu benim için. Bedenimi bir şok durumuna sokan çeşitli duyumlar içeriyordu. Bir noktada, ayak parmaklarımın alnıma değdiğinden emindim ama böyle bir konrnm

asla gelemezdim. Armut biçiminde tepeden aşağı doğru sar

kan bir ağın içinde bulunduğumdan da hiç şüphem yoktu .

Normaldeyse, yerde oturuyordum v e uyluklarımı göğsürnL·

yaslaırn�tıın .

Zu leica ayrı ca, b i r s i ga ra g i b i sarılara k i k i nc i d i k k a t i n

ç u ku ru nu n içinde yerleşti r i l m i ş o l m a d u ygusunun, .�o l ve sağ

b i l i nc i n birleşerek başat l ı k düzeni n i n değişmesi ve üstünlü

ğün sol bil ince aktarı l ması sonucu oluştuğunu bel irtti. Ben i ,

i k i d i kkat düzl em i n i n yeni den normal k onum l arı na geri döndükleri v e sağ b i l incin dizginleri e l ine geç i rd i ğ i ters i ne dönüş sürecine d ikkat etmem konusunda d a uyardı .

B u süreç s ı rasın d a oluşan du yguları a s l a ayrı msayam ı yordum ancak u yarı s ı bende öyle b i r saplantı oluşt u rı n u ş t u

k i , olup b i ten h e r ş e y i inceleyeb i l me çabal arım i ç i nde ö l d ü r ü c ü b i r boc a laman ı n i ç i nde tutsak k a l d ı m . Zu l e ica b a n a t i tizlenınelerıınc bir son vermemi. yapacak başka işlerimin de b ulunduğunu emrederek uyarı s ın ı geri almak zoru nda k a ld ı .

Zuleiea, lıcr şeyden önce istençl i h areketler üzerindeki

denetimimi kusursuzlaştırmam gerek t i ğ i n i be l i rtti . Yönergelerine, dingin ıyanık/ık duru mundayken zaman zaman gözler i m i açmam konusunda bana yol göstererek başladı . B u n u gerçekl q t ireb i lmem büyük b i r ç abayı gere k t i riyordu. B i r keres i nde gözlerim b i rden b i re aç ı l d ı ve Z u e i c a ' y ı , k a r ş ı m d a

tehd it e d i c i b i r tavı rla üzerime doğru eğ i l i rken görd ü m . Yerde uzanm ı ş t ı m a n c a k n e rede o l d u ğ u m u an l ay a m am ı ş t ı m .

I ş ı k , g ü ç l ü b i r e l ek t r i k ampu l ü n ü n a l t ı ndaym ı ş ı m g i b i son

derece p arl ak tı ancak bu p:ırla k l ı k gözlerim i kaınaştı rınıyordu. Zule ica ' y ı rahatça görebi l i yordum.

Hareket i m i istençleyerek ayağa kalkmamı e m re tt i . Beden imin oruı bölü m ü n ü k u l l anarak kend i m i yuk arı doğru it

ıneıı gerek t i ğ i n i , t ü nı beden i m i yuk a rı doğru ka ldı rınak iç in

b i rer kol luk ckğneği gibi kul lana bileceğim ü�· ka l ı n doku nac ı m ı ıı bu l unduğumı söy l e d i .

K a l ka b i l mek i ç i n a k l a geleb ilecek her yolu dene d i m , a n c a k başaramadı m . Çocuk ken yaşad ı ğ ı m v e b i r t ü r l ü u yanamayı başarama d ı ğ ı nı , oysa tam a n l a m ı y l a kend imde o l d u

ğ u m v e u m u t s uzca r; ı ğ l ı k atmaya � a l ı ş t ı ğ ı m k a rabas a n l a rı

anı msatan b i r um;ı r.s ı zl ı k ve bedensel b i r ac ı d u yd u m .

En sonunda Zuleica benimle konuştu. Belli bir düzeni

izlemem gerektiğini, gündelik yaşamdaki gibi kendimi yormanın ve sinirlenmenin gücümü boşuna harcamaktan öte bir

sonuç vermeyeceğini ve bütün bütüne budalalıktan başka bir

şey olmadığını söyledi. İnsanın kendi kendini yorması ancak

birinci dikkat durumuna göreymiş; oysa, ikinci dikkat dinginliğin ta kendisiymiş. Benden, bedenimin orta bölümüyle

yerleri süpürdüğüm sırada deneyimlediğim duyumu yinelememi istedi. Bunu yineleyebilmem için oturuyor olmam gerektiğini düşündüm. Üzerinde fazla kafa yormadan dik bir biçimde yere oturdum ve bedenimin ilk kez bu duyumu ayrımsadığı konuma girdim. İçimde bir şeyler sallandı ve birdenbire kendimi ayakta buldum. H areket etmek için ne yapmış olabileceğimi tahmin edemiyordum. Her şeyi en başından itibaren yineleyecek olursam bu düzeni yakalayabilece

ğimi düşündüm. Bu düşünce zihnimden geçtiği an kendimi

yeniden yerde uzanır buldum. B ir kez daha ayağa kalktığımda, aslında herhangi bir yöntemin bulunmadığını, hareket

edebilmem için, hareket etmeyi içten amaçlamam gerektiğini

anladım. Diğer bir deyişle, hareket etmeyi istediğime kesinl ikle inamış olmam gerekiyordu, daha doğrusu, hareket etmem gerektiğine kendimi inandırmış olmam gerekiyordu.

Bir kez bu ilkeyi kavradıktan sonra, Zuleica iradeye dayalı hareketlerin akla gelebilecek her yönüyle ilgili haraketleri uygulamamı sağladı. Uygulamalarını arttıkça, rüya görmenin aslında ussal bir durum olduğu

gerçeği benim için giderek açıklık kazanıyordu. Zuleica bunu bana açıkladı. Söylediğine göre rüya sırasında sağ yan, ussal bilinç, rüya görücüye bir kendindelik ve ussallık duyumu kazandırmak üzere sol yan bilincinin içine girer; ancak ussallığın etkisinin en alt

düzeyde kalması ve yalnızca rüya görücüyü aşırılıklardan ve

tuhaf girişimlerden korumak üzere denetleyici bir mekanizma işlcvıiı' görmesi gerekmektedir.

Bıuı · 1 , n sonraki aşama, rüya gören bedenime yönlendirmeyı c

rnle ilgiliydi. Zuleic a ' yk ilk karşılaşmamda

. . .

RÜYA GÖRMENİN İNCELİ KLERİ

don Juan, beni bir sandığın üzerine oturtmuş ve avluyu dikkatli bir biçimde incelerni söylem işti. Dinsel bir görevi yerine getirircesine, kimi zaman saatlerce avluyu seyretmiştim.

Zuleica'nın evinde her zaman tek başımaydım. Öyle görünüyordu ki, oraya gittiğim günler, herkes ya gitmiş oluyordu ya

da gizleniyorlardı. Sessizlik içinde ve tek başıma olmak bana

iyi geliyordu, o avluyla ilgil i ti.im ayrıntıları ezberlemeyi ba

şarabildim.

Böylece Zuleica bana, dingin uyanıklık durumunda gözlerimi açabilme görevini göstermiş oldu. B unu başarabilmek

için bir çok kereler uğraştım. Önceleri gözlerimi açtığımda

karşımda onu görüyordum ve o, bedeninin bir sarsıntısı ile

beni tıpkı bir top gibi dingin uyanıklık aşamasına doğru geris ingeriye yuvarl ıyordu . Bu yuvarlanmaların b irinde yoğun

bir sarsıntı hissettim; ayaklarımın altında yer alan bir şey yukarılara, göğsüme doğru tırmandı ve öksürerek onu dışarı çıkardım; gece vakti avl unun görüntüsü birdenbire bedenimden dışarı doğru fırladı. Çıkan ses, bir hayvaıın kükremesine benziyordu.

Hafif bir mırı ltı halinde Zulcica' nın sesini cluycluın. Ne

söylediğin i duyam ı yordum. S andığın üzerinde oturduğumu

hayal meyal hissettim. Ayağa kalkmak istedim ancak somut

bir bedenimin olmadığını ayrımsadım. S anki bir rüzgar beni

uzaklara doğru uçuruyordu. Daha sonra, bana hareket etmememi söyleyen Zuleica' nı n sesini duydum. Devinimsiz bir

şekilde orada durmaya çalıştım ancak bir güç beni kendine

doğru çekti ve salondaki oyuğun içinde kendime gelelim. S ilvio Manuel bana bakıyordu.

Zuleica'nın evindeki her rüya görme seansından sonra

don Juan ' ı zifiri karanlık salonda beni bekliyor bulurdum.

Beni evden dışarı çıkarır ve farkl ı bilinç düzlemine geçmemi

sağlardı. Bu kez orada Silvio Manuel duruyordu. Tek bir söz

söylemeden beni deri kasnakların içine oturttu ve çatı kirhlerinin üzerine doğru havalandırdı. Ertesi gün öğlen oluncaya kadar orada asılı kaldım. Daha sonra don Juan gelerek be-

ni aşağı indirdi. B ana, yere dokunmadan belirli bir süre havada asılı kalmanın bedenin çevresine uyum sağlamasına

yardımcı olduğunu, özellikle de benim başlamak üzere oldu

ğum türde tehlikeli bir yolculuğa çıkmadan önce bu süreciı

son derece gerekl i olduğunu söyledi.

En sonunda gözlerimi açıp Zuleica'yı ya da karanlık avluyu görmeyi öğrenebilmem için birçok rüya görme seansı

daha geçirmem gerekti. Ancak bunlardan sonra Zuleica 'nıı

da en b aştan beri rüyada olduğunu anl ayabildim . Zuleica.

salondaki o oyukta benimle hiçbir zaman birlikte olmamıştı .

İlk gece sırtımın duvara dayalı olduğunu sandığımda aslında

yanılmıyordum . Zuleica yalnızca rüyadan gelen bir sesti.

Rüya seanslarının birinde, amaçlı olarak Zuleica 'yı görmek üzere gözlerimi açtığımda, onunla birlikte la Gorda' yla

Josefina'nın da eğilerek bana baktıklarını gördüğümde deh

şete düşmüştüm. O gün yönergelerinin en son aşaması başlıı

mıştı. Zuleica üçümüze kendisiyle birlikte yolculuk etmeyi

öğretti. B irinci dikkatimizin kökenlerinin bu dünyaya bağ! ı

olduğunu, buna karşın ikinci dikkatimizin kökenlerinin evrene bağlı olduğunu söylemişti. Bununla belirtmek istediği, tanım gereği bir rüya görücünün gündelik yaşamın kaygılarının dışında bulunduğuydu. B u durumda, rüya içinde bir yolcu olarak Zuleica'nın la Garda, Josefina ve

bana kaqı soıı görevi, bilinmeyene doğru yolculuklarında onu izlemek üzere ikinci dikkatlerimizi yönlendirmekti.

B irbirini izleyen seanslarda Zuİeica'nın sesi bana keneli

''saplantısının'' bir buluşmaya doğru bana yol göstereceğini ,

ikinci dikkatin söz konusu olduğu durumlarda riiya göriiciin iin saplantısı nın bir kılavuz işlevini gördüğünü ve onuıı

saplantısının bu dünyanın ötesinde gerçek bir yer üzerinde

odaklandığını söylü yordu. Oradan beni çağıracaktı ve ben

onun sesini o yöne doğru gitmek için bir hat olarak kullanacaktım.

İki seans hiçbir şey olmadı; Zuleica' nm sesi giderek zayıflıyordu ve onu artık izlemeye beceremediğimi düşünerek

endişelenmeye başlamıştım. Bana ne yapmanı gerektiğini

söylememişti. Üstelik üzerime olağanüstü bir ağırlık çökmüştü. Beni dingin 11ya11ıklık durumunun dışın a çıkmaktan

alıkoyan bağlayıcı bir güç vardı ve onu bir türlü kopartamıyordum.

Üçüncü seansta, gözlerim kendi kendine açılıverdi. Zuleica, la Gorda ve Josefina bana bakıyorlardı. Onlarla birlikte ayakta duruyordum. Daha önce hiç görmediğim bir yerde olduğumuzun ayırdına vardım hemen. Bu yerin en belirgin

özell iği, son derece parlak, dolaysız bir ışığın varlığıydı. Etraf, neonu a n d ı ran beyaz, g ü ç l ü b i r q ığ a b o ğ u l m u ş t u .

Zuleica, b i z i etrafa bakınmaya çağırır g ibi gülümsüyordu. La

Gorda'yla Josefina da, tıpkı benim gibi ihtiyatlı davranıyorlar, bana ve Zuleica 'ya ürkek gözlerle bakıyorlardı . Zuleica,

hareket etmemiz için bize i şaret etti. Açık havadaydık ve

parlak bir dairenin ortasında ayakta d ur uyorduk. Zem in,

kaya gibi sert görünüyordu, yukarıdan gelen kör edici beyaz

ışığın büyük bir bölümünü yansıtıyordu. Tuhaf olan, ışığın

gözlerim için çok yoğun olduğunu bilmeme rağmen, yukarı

bakıp ışığın kaynağını keşfettiğimde gözlerim hiç de yanmamıştı. Güneş ışığıydı. Doğrudan doğruya güneşe bakıyordum ancak, rüyada olduğum için olsa gerek, bana yoğun bir beyazlık gibi görünüyordu.

L a G o rd a ' y l a J o s c f i n a da g ü n e ş e b a k ı y o r l a rd ı v e

görünürde onların da gözleri yanmamıştı. B irden bire korkmaya başladım. Işık bana yabancıydı. Acımasız bir ışıktı bu;

bize saldırıyormuş gibi görünüyor, bir rüzgar yaratı yordu.

B u n u n l a b ir l ikte , herhangi bir sıcaklık hi ssetmiyord u m .

I ş ı ğ ı n k ö t ü n i ye t l i o l du ğ u n a i n an ı y o rd u m . L a G o rd a ,

Josefina ve ben b irlikte, ürkmüş çocuklar gibi Zuleica' nın

çevresinde toplandık. B ize sarıldı, daha sonra o beyaz, parlak ışık giderek sönmeye başladı ve tümüyle kayboldu. Onun

yerini yumuşak, son derece dinlendirici sarımsı bir ışık aldı.

O an bizlerin bu dünyada olmadığımızın aytrdına vardım. Zemin ıslak, p işmiş toprak rengindeydi. Görünürde hiç

dağ yoktu, ancak bulunduğumuz bölge tam olarak düzlük de

sayılmazdı. Toprak kavrulmuş, yer yer ç atlamıştı. Pişmiş

toprak katı , engebeli bir denize benziyordu . Çevremde

nereye baksam , bir okyanusun ortasındaymışım gibi, aynı

görüntüyle karşılaşıyordum. Yukarı baktım; gökyüzü, çıldırtıcı parlaklığını y itirmişti. K ararmıştı, ancak mavi değildi .

Ufukta, yakınlarda parlak b i r yıldız görünüyordu. İşte o an,

i k i güneşe, i k i y ı ldıza sahip b i r dünyada bulunduğumuz

düşüncesi uyandı zihnimde. Güneşlerden biri çok büyüktü

ve ufuk çizgisini aşmıştı, diğeriyse daha ufaktı ve olasılıkLı

da daha uzaktaydı.

Sorul ar sormak çevreyi dolaşmak ve araştırmalar yapmak istiyordum . Zuleica bize rahatlamamızı ve sabırla beklememizi işaret etti. A ncak, sanki bir şeyler bizi çekiyor gibiydi. B irdenbire la Garda ve Josefina gözden kayboldular.

ve uyandım.

O günden sonra bir daha hiç Zuleic a ' nın ev ine g i t medim. Don Juan ya kendi evinde ya d a nerede bulunuyorsak orada farklı bilinç düzlemine geçmemi sağlıyor, böylece rüyaya g iriyordum. Zuleica, la Gorda ve Josefin a ' y ı hep

beni bekler buluyordum. Aynı dünya ötesi manzaraya, artık

orayı iyice tanıyıncaya kadar defalarca geri döndük. Mümkün oldukça, ışığın parlak olduğu zamanı, gündüz vaktini es

geçiyor ve oraya geceleyin, ufukta devasa gök cisminin yü1'selişini izleyecebileceğimiz bir zamanda ulaşıyorduk : öylesine görkemliydi ki, ufkun pürüzlü çizgisi üzerinde patladığında, önümüzde uzanan yüz seksen derecelik açının eıı azından yarısını kaplıyordu. Bu cisim öylesine güzel, ufukt;ı

y ük seli ş iy se öylesine nefes kesiciydi ki, salt o görüntüyii

seyredebilmek için orada sonsuza değin kalabilirdim.

G ö k t e k i o c i s i m , t a m tepeye u l aş t ı ğ ı nd a ayd ı n l ı � ı

neredeyse tüm gökkubbeyi kaplıyordu. Onu seyredebilmd

için her zaman yere uzanırdık . Belli birtakım bölümleri varrl ı

ve Zuleica bize bunları tanımayı öğretmişti. Onun bir yıld ı ı

olmadığını fark etmiştim. Işığı bir yansımaydı; kütlesi n i ı ı

s a y d a m o l m a d ı ğ ı n ı d ü � ü n ü y o rd u m . z i ra y a n s ı t t ı ğ ı ı � ı k ,

devasa boyutları n a oranl.a, hayli y u nrn � a k t ı . Ç iğdem s arıs ı

yüzeyi üzerinde h i ç deği �ıneyen i r i , kahverengi noktalar v ardı.

Z u l c i c a b i zi düze n l i o l arak sözc ü k lerle bet iml e n m e s i

o l anaksız yol c u l u k l ara ç ı k ard ı . La CJ orda ' n ı n söyled i ğ i n e

göre, Zu leica Josefi n a ' yı b i l i nmeye n i n daha el a uzak v e derin

bölgelerine götü rüyordu; z i ra Josefi n a da Zulcica gibi olduk

ça ç ı l gındı; i k i s inde de b i r rii va gi5riiciivc kendi nde o l m a

n i t e l i ğ i n i s a ğ l a y a n u s s a l l ı ğ ın z e rre s i b u l u n m u y ordu-bu

nedenle de, herhangi bir �ey i ç i n ussal nedenler ya da açıklamalar aramak gibi bir dert leri de yoktu.

Z u l e i c a ' n ı n y o l c u l u k l a r h a k k ı n d a b a n a a n l a t t ı k l a rı

a r a s ı n d a b i r a ç ı k 1 a m a y a b e n z e y e n t e k k o n u rii v o

,

gi5riicii/erin erk l e r i n i i k i n c i d i k k a t l e r i üzeri nck o d a k l a n malarının, onları can l ı birer sapana dön ü�türdüğüydü. Rii.vo

görücüler güç lend ikçe ve kus urs uzl a � t ı k ç a , i k i n c i d i kkatlerini b i l i nmeyen iç inde daha uzaklara doğru fırlatabil iyorlar

ve rüyalarını uzatabi l iyorlarını � .

D o n J u a n b a n a , Z u l e ic a ' y l a y a p t ı ğ ı m y o l c u l u k l a rı n

yanı l s ama o l m ad ı ğ ı n ı , y apt ı ğ ı m h e r �ey i n i k i n c i d i kk a t i n

denet i m i yönü nde i leriye doğru a t ı l a n b i r a d ı nı o l d u ğ u n u

s ö y l e d i ; d i ğ e r b i r d e y i � l e , Z u l e i c a b a n a ö t e k i fı l c m i öğret iyordu. B ununla b irl i kte bana bu yol c u l ukları n mahiyet i n i açıklayamadı. Ya da bel k i de, b u konuyu henüz açı k l am ak

i s tem iyord u . B an a , i k i n c i d i k k a t i n y a p ı s ın ı , b i r i n c i d i kk at

terimleriyle aç ıkl amaya ç a l ı�acak o l ursa, sözcüklerin içi nde

u marsızca t u tsak o l acağın ı söyled i . B e nd e n k e n d i s o n u ç l ar ım ı kendim ç ı k artma l ı y m ı � ı m ; bense bu konu üzerinde

daha derin dü�ündükçe, onun isteks i z l i ğ i n i n i � levsel nedenl erden kaynak landığından daha da e m i n oldum.

İ k i n c i d i k k a t ü z e r i n d e k i y ö n e rg e l e r s ı r a s ı n d a ,

Zul e i ca ' n ı n k ı l av uzl uğu nda, mantı ğ ı m ı n ötes inde, ancak hiç

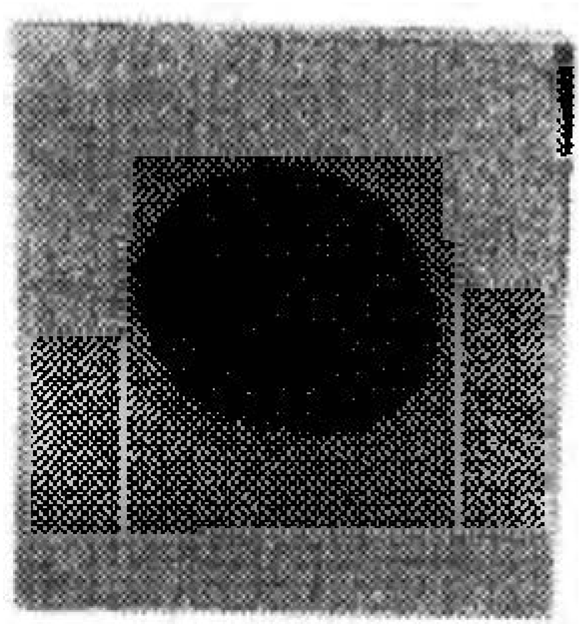
�üphesiz, b i r bütün olara k b i l i n c i m i n kapsaını iç inde yer alan

g izemlere doğru gerçek yolculuklar yapt ım. K avranamayan

bir şeye doğru yolculuk yapmasını öğrendim ve sonuçt;ı ,

Emilito ve Juan Turna gibi, kendi sonsuzluk öykülerime var

dım

FLOR I NDA

Z uleica'nın

mesiyle, bize rüya

kuralın bir gör

yol menin karmaşık

gösterici olarak yönlerini öğr

yadsınamaz etger

çekliğini kabullenmiş; içimizde gizli bir bilinç bulunduğu,

bu bilince ulaşabilmenin olanaklı olduğu üzerinde de tam bir

fikir birliğine varmıştık. Don Juan, kuralın gerektirdiklerini

yerine getirmişti.

Kuralın buyruklarına göre, don Juan beni şimdi savaşçı

topluluğunun o güne değin karşılaşmadığım tek üyesi olan

Florinda ' yl a tanıştı rac aktı. Don J u a n bana, Florin d a ' n ı n

evine tek başıma gitmem gerektiğini, Florinda' y l a aramda

geçenlerin diğerlerin i h iç ilgilendi rmeyeceğini söyled i .

Florinda, bana b i r N agualmışım gibi kılavuzluk edecekmiş.

Don Juan 'ın kendisi de, velinimetinin Florinda ' y a birçok

yönden benzeyen savaşçı üyesiyle bu tür bir etkileşimde

bulunmuş.

Don Juan bir gün beni Nelinda ' nın evinin k apısı nın

önünde bırakarak, içeri girmemi , Florinda ' nı n beni o rada

beklediğini söyledi.

"Sizinle tanışmak benim için bir şeref," dedim beni evin

girişinde karşılayan kadına.

"Adım Florinda," dedi.

Sessizlik içinde birbirimize baktık. Sanki dilim tutul

muştu. B ilinc im her zamankinden açık ve keskindi. Bun:ı

benzer bir duyumu daha önce hiç yaşamamıştım.

"Ne güzel bir isim," diyebildim ancak gerçekte bundan

daha fazlasını kastetmek istemiştim .

İspanyolcanın yumuşak ve vurgulu telaffuzu bu adı dah;ı

akıcı ve daha dolgun yapıyordu; özellikle r ' yi izleyen i harfini. Adı, az rastlanan bir ad değildi; ancak o güne değin o

i simde hiç k imseyle tanışmamıştım ve gizemi de burad;ı

yatıyordu. Önümde duran kadın o ada öylesine yakışıyordu

ki, sanki ad onun için yaratılmıştı, ya da belki de, bizzat o

kendisini bu ada yakıştırmıştı.

Görünüşü Nelinda'ya benziyordu, ancak daha özgüveıılı, daha güçlü görünüyordu. Daha ince ve daha uzundu. Akdenizlilere özgü zeytin rengi esmer bir teni vardı . İspanyol ya da belki Fransız asıllı olabilirdi. Yaşlıydı ama diri ve gern,·

görünüyordu. B edeni esnek ve çevikti. Bacakları uzun, yüzii

inceydi, küçük bir ağzı, son derece güzel, kalkık bir burnu.

koyu renk gözleri, örgülü beyaz saçları vardı. Yüzünde VL'

boynunda ne bir sarkık ne bir kırışık vardı. Sanki makyajla

yaşlandırılmıştı.

Geçmişe bakıp onunla ilk karşılaşmamızı anımsadığımda, tümüyle ilgisiz, ancak sırası gelmişken anl atmadaıı

edemeyece ğ i m bir başka anı c an l an ıyor zihnimde. B i r

zamanlar, haftalık bir gazetede, yirmi yaşlarındayken ya�l ı

b ir kadın rolünü oynamak üzere makyajla yirmi yaş dah;ı

yaşlı görünümü verilen bir kadın oyuncunun fotoğrafı yayınlanmıştı . Fotoğrafın yanında, gazete aynı oyuncunun zorluk

!arla geçen yirmi yıldan sonra gerçekten yaşlanmış yüziiıııii

gösteren bir görüntüsünü daha yayınlamıştı. Kanımca Florin

da, o oyuncunun ilk fotoğrafına, yaşlandırılmış haline ben

FLORfNDA

ziyordu.

"Bak hele kim gelmiş?" diyerek beni çimdikledi. "'Pek

bir şeye benzemiyorsun. Eciş bücüşsün. Hiç şüphesiz kendini düşkün! üklerine kapı ı rnı ı şsın".

Dobralığı bana don J u an ' ı a n ı m s a t m ı ş t ı ; gözlerinin

derinliklerinde sezinlediğim ifade de. Don Juan · ı a birl ikte

geç irdiğim yıll ara geri dönüp baktığımda, gözlerinde her

zaman huzurlu bir ifadenin yer aldığuıı anımsayıverdim. Asla onun gözlerinde huzursuz-luğu okuyamazdınız. Bundan,

don J u an ' ın gözleri n i güzel b u l d u ğ um anlamı ç ı kart ı l mamalı. Harikulade gözler d e görınüştüm, ancak b u gözler,

herhangi bir ifadeden yoksundu. Oysa Florin da ' ıı n gözleri,

don Juan ' ın gözleri gibi, bana tanık olunması gereken her

şeye tanık oldukları duygusunu veriyordu; sakindiler, ancak

uysal değildiler. Heyecan, ancak içsel yaşam olarak betimleyebileceğim bir duyuma yönlenm işti.

Florinda bana yol gösterdi ve oturma odası n ı geçerek

üzeri ç atı yla k a p l ı bir a v l u y a g e ç t i k . S e d i re benzeyen

yumuşak koltuklara oturduk . Gözleriyle sanki yüzümde bir

şeyler arıyor gibiydi.

"Benim kim olduğuıııu ve senin için ne yapmam istendiğini biliyor musun?" diye sordu.

Kendisi ve benimle olan ilişkisi hakkında bildiklerim in

don Juan ' ın yaptığı kısa açıklamalardan ibaret olduğunu söyledim. Durumumu anlatırken ona doi'ıa Florinda diyordum.

'"Bana dona Florinda diye hitap etme." dedi, rahatsız olduğunu ve utandığını belli eden çocuksu bir tavırla. "Ne o

kadar yaşlandım, ne de saygınlaştıın . "

Kendisine nasıl hitap etmemi istediğini sordum.

l_Ya l nı zca Florinda de, yeter", d e d i . " K i m o l d u ğ u m

sorusuna gelince, sana ş u kadarı n ı söyleyebilirim, ben, iz

sürme s an atı nı bilen bir kadın savaşç ıyım. Senin için ne

yapabileceğim sorusuna ge li nce, şunu söyleyebil irim k i ,

sana iz sürme sanatının ilk yedi kuralını , i z sürücülerin ilk üç

kuralını ve iz sürmenin ilk üç manevrasın ı öğreteceğ im.�

KARTAL'IN ARMAGANI

Normal koşullar altında her savaşçının sol yanında olup

bitenleri unuttuğunu, kendisinin öğretecekleri n i tam olar;ık

anımsayabilmemin yıllar süreceğini söyledi. Yönergeleriıii ı ı

yalnızca bir başlangıç olduğunu, günün birinde, farklı ko� u l

!ar altında, öğretilerini tamamlayabileceğini de ekledi.

Kendisine sorular sormamın bir sakıncasının bulunup

bulunmadığını öğrenmek istedim.

"İstediğini yapmakta serbestsin," dedi. "Senden tek i.�tediğim, uygulamalara bağlı kalmandır. Kaldı ki, bir şekilde.

tartışacağımız konular hakkında bilgin de var. Eksik yanın.

kendine güvenmemen ve bilgini erk olarak sahiplenememeıı .

Nagual, bir erkek olarak seni büyüledi. Kendi başına hareket

edemiyorsun. Ancak bir kadın kurtarabilir seni bundan.

"Sana yaşam öykümü anlatarak başlayacağım ve bunu

yaparken, her şey zihninde berraklaşacak. Yaşamımı sana

bölümler hal inde anlatacağım, bu nedenle de buraya sık sık

gelmen gerekecek."

B ana yaşamını anlatmak konusundaki istekl iliği, öbürlerinin isteksizliklerini ve bu zıtlığı düşününce beni oldukça

şaşırttı. Öbürleriyle birlikte geçirdiğim yıllar boyunca onların kurallarını öylesine sorgusuz sualsiz bir biçimde kabu l lenmiştim k i , Flori n d a 'nın bana kişisel yaşamını anlatmak konusundaki isteklilliği bana oldukça tuhaf göründü . İrki l dim.

"Anlam adım," eledim. " Bana özel yaşamını anlatacağını

mı söyledin?"

"Neden olmasın?" diye sordu.

Ona uzun uzun don Juan' ın bana kişisel geçmişin engel leyici gücü, bir savaşçının kendi kişisel geçmişini silmcs i

gerektiği üzerine söylediklerini anlattım. Don Juan özel

yaşamım üzerine başkalarına herhangi bir şey söylemem i

yasaklamıştı.

Tiz ve yüksek sesle güldü. Neşelenmiş gibi görünüyor-

du.

FLORiN DA

"Bu yalnızca erkekleri bağlar," dedi. "Kişisel yaşamının

yapmaması sonsuz öyküler anlatmaktır, ancak bunların hiçbiri gerçek kişiliğine ait olmamalı. B ir erkek olman, arkanda

somut bir geçmişin bulunduğu anlamına gelir. B ir ailen,

dostların, tanışların olur ve bunların her birinin senin hakkında kesin düşünceleri bulunur. Yan i erkekler soru m l u l u k

sahibidir. Kolayca ortadan kaybolamazs ın. Kendini unutturabilmen için, çok uğraşman gerekir.

"Benim durumumsa farklı. Ben bir kadınım ve bu bana

harika bir avantaj sağlı yor. B e n hesap vermek zoru n d a

değilim. K adınların hesap vermek zorunda olmadıklarını bilmiyor musun?"

"Hesap vermek zoru nda olmakla neyi kastettiğini bilmiyorum," dedim.

" Demek isted iğim, bir kadın kolayaca ort adan kaybolabilir," diye yanıt verdi. "Bir kadın hiçbir şey yapamazsa

evlenir. Kocasına ait olur. Çok çocuklu bir ailede kız çocukl ar kolayca gözden çıkartılabil ir. Onları hiç k i mse adam

yerine koymaz ve bazıları geride hiçbir iz bırakmadan rahatlıkla kaybolabilirler. Kimse de aldırmaz.

"Oysa bir erkek çocuk, güven duyulan biridir. B ir erkek

çocuk için sessizce sıvışıp ortadan kaybolmak kolay iş değildir. Kaybolsa bile, geride izler bırakacaktı r. Çek ip gittiği için

suçluluk duyar. Oysa kızlar duymaz.

"Nagual özel yaşantın konusunda ağzını kapalı tutmanı

öğretilediğinde, sana şu ya da bu şekilde güvenen ailene ve dostlarına karşı hata işlemiş olduğun duygusunu yenebilmen için sana yardımcı olmaya çalışıyordu.

"Yaşam boyu süren bir savaşımdan sonra erkek savaşçı, elbette ki kendi kendini silmeyi başarır. Ama bunun bedelini ödemelidir. Ağzı nı bıçak açmaz birisi olur çıkar ve sonsuza değin içini dökmemeyi bir görev beller. Kadınların bu tür güçlüklerle uğraşmak gibi bir zorunlulukları yoktur. B ir kadın, buharlaşıp uçmaya hazırlıklıdır. Aslında kendisinden beklenen de budur.

KARTAL'IN ARMAGANI

"Bir kadın olarak, sır tutmak konusunda hiçbir zorunl uluğum yok beni m . Kaldı k i , buna zerre kadar aldırmıyorum. Gizlilik, siz erkeklerin toplum gözünde önemli olmanın karşılığında ödemek zorunda olduğunuz bir bedeldir.

Savaşım yalnızca erkekler için geçerlidir, zira erkekler kendilerini silmiş olmanın sıkıntısını h issederler ve bir yerlerde,

bir şekilde ortaya çıkarlar. Sen örneğin; dolaşıp, her gittiğin

yerde konferanslar veriyorsun.

Florinda çok garip b ir biçimde sinirlerimi bozmuştu.

Varlığı beni nedense rahatsız etmişti. Doğrusu don Juan ve

Silvio Manucl de bende bir gerginlik ve korku uyandırırlard ı . A s l ı nda onl ard an ürküyordu m , özel l ikle de S i l v i o

Manuel 'den. Beni korkutuyordu ancak duyduğum dehşetle

birlikte yaşamasını öğrenmiştim. Öte yandan, Florinda ben i

korkutmuyordu. Gerginliğim, onun becerisinin beni tehdit

ettiğini hissetmemden kaynaklanıyordu.

Bana don Juan, ya da Silvio M anuel ' in baktığı gibi gibi

bakmıyordu. Onlar, gözlerini yüzüme dikerler ve teslim olup

başımı öte yana çevirinceye değin öylece bakarlardı. Florinda 'ysa arada bir göz atıyordu yüzüme. Gözlerini sürekl i

oradan oraya gezdiriyor, yalnızca gözlerimi incelemekle kalmıyor, yüzümün ve bedenimin her santimini de inceliyordu.

Konuşmasını sürdürdükçe gözlerini yüzümde, ellerimde,

kendi ayaklarında, tavanda gezdiriyordu.

"Seni huzursuz ediyorum, değil mi?" diye sordu.

Sorusu beni hazırlıksız yakalamıştı. Güldüm. Sesinde

hiç de tehdit eder bir ifade yoktu.

"Evet," dedim.

"Gayet makul birşey bu," diye devam etti. "Sen bir erkek olmaya alışıksın. Sana göre bir kadın kullanılmak için

yaratılmış bir v arlıktır. Kadın sence budalanın tekidir. Bir erkek, hem de bir Nagual olman, durumu daha da güçleştiriyor."

Kendimi savumaya zorunlu hissettim. Son derece önyargılı bir kadın olduğunu düşünüyordum ve bunu ona söy-

FLOR INDA

!emek istedim. Görkemli bir giriş yaptım, ancak gi.ilüşünü

duyduğum an hızım kesildi. Neşeli, gençlik dolu bir gülüştü.

Don Juan ' la don Genaro bana her zaman gülerlerdi ve onl arı n gülüşl eri de gençl i k dol u yd u , ancak Florinda ' n ın

gülüşünün farklı bir tınısı vardı. Ne bir telaş, ne de baskı vardı onun gülüşünde.

"İçeri girsek iyi olur,"dedi. "'dikkatimizin dağılmaması

gerekir. N agual Juan Matus zaten seni dolaştırmış ve dünyayı sana göstermişti; sana anlattıkları için gerekliydi bunlar.

Benim sana anlatacak larımsa farklı bir ortam gerektiriyor. "

Küçük b i r o d a d a , d e r i b i r k o l tuğa o t u rdu k . K a p a l ı

mekanlarda kendimi daha rahat hissediyordum. Hemen bana

yaşamını anlatmaya koyuldu.

Büyükçe b i r Meksika kentinde, hali vakti yerinde bir

ailenin çocuğu ol arak dünyaya gelmiş. Tek çocuk olduğu

için ailesi daha doğduğu günden itibare n onu şı martm ı ş .

Kendini sahte alçakgönüllüğe kaptırmamış ve güzelliğinden

hiç şüphe duymamış. Ona göre güzellik, hayran olunduğunda serpilip gelişen bir ifritıniş. Aşılması en zor olan ifritin bu

olduğundan en ufak şüphesi bulunmadığını , eğer çevremdeki

güzel insanl ara d i kkat edecek o l ur s a m , bunl arı n zavaI l ı

yaratıklar oldukla rını d a görebileceğimi söyledi.

O n u n l a t artışmak i s te m i yord u m , ancak o n a dü şüncelerinin önyargılı olduğunu söylemeden edemeyecektim.

Aklımdan geçenleri okumuş olmalı ki, bana göz kırptı.

"Onların hepsi zaval lı, inan bana," diye devam etti. " B ir

elene. Onların güzel oldukları için önemli oldukları düşüncesini aklından sil. Ne demek istediğim i anlayacaksın . "

Güzelliğ i yüzünden kapı ldığı ki birin tüm suçunun salt

ebeveynlerine ya ela kendisine yüklenemeyeceğini belirtti.

Bebekl iğinden itibaren çevresindeki herkes onun kendisini

önemli ve benzersiz hissetmesi için elbirliğiyle çalışmışlar.

"On beş yaşıma geldiğimde," diye devam etti, "Kendimi

dünyaya gelmiş en olağanüstü yaratık gibi hissediyordum.

Herkes böyle söylüyordu, özellikle ele erkekler."

İlk gençlik yıllarında hayranlarının ilgisine ve pohpohlamalarına kendini iyice kaptırmış. On sekiz yaşına geldiğinde, çevresinde kendisiyle evlenmeye niyetli on bir talibinin arasından ona göre en kusursuz olan kocayı seçmiş. Kendisinden on beş yaş büyük, oldukça varlıklı bir adam olan

Celestino' yla evlenmiş.

Florinda evlilik yaşamını, gerçek bir yeryüzü cenneti

olarak betimliyordu. Son derece geniş olan arkadaş grubuna

Celestino 'nun arkadaşları da eklenmiş. H ayat, sürekl i bir

şenlik gibiymiş.

Bununla birlikte bu mutluluk, topu topu altı ay sürrrüiş

ve bu süre göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş. Bilinmeyen

bir hastalığa yakalanmasıyla birlikte bu güzel günler birdenbire ve acımasızca sona ermiş. Florinda'nın sol ayağı, ayak

bileği ve baldırı şişmeye başlamış. Güzelim bacağının hatları

mahvolmuş; şişkinlik bacağının üzerinde öylesine yayılmış

ki, cilt üzerindeki dokular çatlamaya ve kabuk bağlamaya

başlamış. B acağının dizden aşağı bölümü üzerinde yaralar

oluşmuş ve yaralardan irin akmaya başlamış. Fil hastalığı

teşhisi konmuş. Doktorların onu iyileştirme ç abaları son

derece yetersiz ve acı verici oluyormuş; sonuçta, tedavinin

ancak gelişmiş tıp merkezlerinin b u l u nduğu Avrupa ' da

yapılabileceğine karar vermişler.

Üç a y i ç i nde Florinda ' nı n yeryüzü cenneti tam bir

cehenneme dön ü ş m ü ş . Umutsuzluğa ve acıya öylesine

gömülmüş ki, yaşamını sürdürmektense ölümü yeğlemeye

başlamış. Çektiği ı stırapların yarattığı içler acısı duruma

daha fazla dayanamayan b ir hizmetçi kız ona, Celestino 'nun

eski sevgilisinin, Florind a ' n ı n yemeğine bir karışımbüyücüler tarafı ndan hazırlanmış bir zehir-koyması için

kendisine rüşvet verdiğini itiraf etmiş. Yaptığından büyük bir

pişmanlık duyan kız, Florinda' ya kendis ini bir sağaltıcıya,

bu tür bir zehire karşı tek panzehirin ne olduğunu bilen bir

kadına götürmeye söz vermiş

Florinda, yaşadığı ikilemi anımsayınca kıkırdadı. Bağ-

FLORI NDA

n az bir Kato l i k o larak yetiştiri l m i ş . B üyücülüğe ya d a K ı z ı l deri l i yöntemlerine i nanmıyormuş. Ancak duyduğu a c ı öyl e s i n e yoğu n , durumu ise o de n l i c i d d i y m i ş k i , her ş e y i denemeye h azırın ı ş . Celestino'ysa ş iddetle karşı çıkı yorımış

buna. H i zmetç i kızı yetk i l i lere ş i kayet etmek n iyet indeym i ş .

Flori ncla ara y a g i rm i ş . B u n u n nede n i k ı z a ac ıması değ i l ,

s ağaltıcıyı keneli başma bu lamamas mclan duyduğu korkuymuş.

Flori nde b i rdenbi re ayağa kalktı ve gitmem gerekti ğ i n i

bel i rt t i . K o l u m a g i rerek , en eski . e n değerl i dostu yımı şum

gibi ben i kapı ya kad a r geç i rd i . Yorgun o l duğumu, z i ra sol

yan bil incinin i ht iyatla kullanı lması gereken öze l ve kırı lgan

b i r b i l i nç d ü z l e m i o l d u ğ u n u be l i rt t i . E rk s i z b ı ra k a n b i r

du rumdu b u ke s i n l i k l e . S i l v i o Manuel ' i n i k i n c i d i kkat i rn i

lopl ayab i l mem i ç i n beni sertçe h u d ü zleme g i rmeye zorl am aya çalı ştığ ı nda ölümle yüz yüze gelmem ele bunun b i r

kanıtıydı. İns anın h ı z l a b i l g i lcnnı e s i ı i ıı ııı ünküıı değ i l m i ş .

B u , ağı r işleyen b i r süreçmiş; beden doğru zamanda, doğru

ve kusur s u z koş u l l arda , i s tekten bağ ı m s ı z b i r b i ç imde b i l g ilerini topl amaya başlarm ı ş .

D ı ş kapmm önü nde b i r s ü re dur arak ayakü stü vedalaştık. B irdenbire bana, Nagual Juan Matus ' un o giin beni kendisine get i rmesinin nedeni ni n , dünyadaki vades i n i n dolmak üzere olduğunu bilmesi olduğunu söyledi. S i l v i o M anuel ' in

planına göre a l m ı ş olduğum i l k i k i yönerge tamam lanmış

o l u yord u . Ş i m d i tamam l an m a s ı gereken tek bölüm, o n u n

bana söyleyecek leri ydi. Ancak o n u n öğretileri gen;ek anlamda bir yönerge değı l , daha çok onunla olan b�ı ğ ı ın m k ur u l ması ile i l g i l iymiş.

Don J u an beni F l o r i n d a ' ya b i r sonraki g ö t li rü � ü n d e ,

kapının önünde t am ayrı l m adan önce, Florincla' nın bana söylediklerini y i n eleyerek, ken d i s i n i n ve toplul uğunun üçüncü

d ikkate g i rme zamanl arı n ı n yakl a ş t ı ğ ı n ı söyled i . S on ra d a

herhan g i b i r soru sormama fırsat vermeden beni e v i n iç i ne

doğru itiverdi. İtişi beni yalnızca evin içine değil, en keskin

bilinç düzlemime de sokmuştu. Sis duvarını gördüm.

Florinda, don Juan' ın beni içeri itmesini bekliyormuş

gibi, holde duruyordu. Koluma girdi ve sessizce beni otunna

odasına götürdü. Oturduk. Sohbet etmek i stedim, ancak

konuşamadım. Nagual Juan Matus gibi kusursuz bir savaşçı

tarafından yapılan bir itişin kişiyi farklı bir bilinç düzlemine

aktarabileceğini söyledi. En baştan beri benim hatam, yöntemin önemine duyduğum inançmış. Oysa, bir savaşçıyı

farklı bir bilinç düzlemine doğru itiş tarzı, ancak iki katılımcı, özelikle itişi yapan kişi, kusursuzsa ve kişisel erkle doluysa yararlı olabilirmiş.

Sis duvarını görmek, beni olağanüstü derecede sinirli

yapmıştı. Bedenim, kontrolümün dışında titriyordu. Florinda, bedenimin titremesini kişinin bu bilinç düzeyinde bulunduğu sırada aktif olmayı arzulamayı öğrenmiş olmasıyla ilişk ilendiriyor, beden imin en keskin dikkatini yapılanlar ü zerinde değ i l , söylenenler üzerinde odakl am asını öğrenebileceğini söylüyordu.

Daha sonra bana, sol yan b ilincinde bulunmanın oldukça

işe yaradığını bel irtti. Nagual Juan Matus, yüksek bilinç

konumuna geçebilmem için beni zorlayarak, ve savaş\�ılarıyla etkileşime girmeme yalnızca bu durumdayken izin vererek

beni korumuş oluyordu. Florinda, onun taktiğinin öteki benl iğin küçük bir bölümünü kasıtlı olarak ilişki anılarıyla doldurarak, işleyip yontmak

olduğunu söyledi . Anılar günün birinde öteki benliğin ölçülemez zenginliğine doğru bir yolculuğa çıkmadan önce ussal bir çıkış noktası işlevini görmek

üzere yeniden bilincin düzeyine çıkıncaya kadar unutulurmuş.

Çok gergindim, bana yaşam öyküsünü kalan bölümünü

anlatmayı sürdürerek sakinleştirmeyi önerdi. Bunun gerçekte, dünyada bir kadın olarak kendi yaşamının öyküsü değil,

değersiz bir kadına bir savaşçı olması için nasıl yardım edildiğinin öyküsü olduğunu vurguladı.

Anlattığına göre bir kez sağaltıcıyı görmeye k arar verdikten sonra, onu durdurabi lmek mümkün olmam ı ş . H izmet

ç i k ı z ve dört adamın t a ş ı d ı ğ ı b i r sedyen i n üzerinde t ü m

yaşam ı n ı değ i ş t i ren i k i g ü n l ü k b i r y o l c u l uğa ç ı k m ı ş . Yo l

yokm u ş . D ağ l ı k b i r alanda, zaman zaman adam l ;ı rı n s ı rtl arında i lerliyorlarmı ş .

Sağaltıc ı nın evine gece geç saatlerde varını şl ar. E v i yice

aydınlatılmış ve içerde bir sürü insan varm ı ş . Yaş l ı , k ibar bir

adam kendisine sağaltıcı nı n b i r hastayı ziyaret etmek üzere

o ra d an a y rı l d ı ğ ı nı , o g ü n g e r i d ö n m e y ec eğ i n i s ö y l e m i ş .

A d a m , sağa l t ı c ı nı n ç a l ı ş m al arı k o n u s u n d a o l d u kç a b i l g i

s a h i b i g ö r ü n ü y o r m u ş v e F l o r i n d a o n u n l a r a h a t r a h a t

k o n u ş ab i l eceğ i n i d ü ş ü n m ü ş . A dam o l d u k ç a y a rd ı m se ve r

davranı yormuş ve ona a�· ı larak kend i s i n i n d e b i r hasta o l duğunu bel irtm i ş . Hastal ığın ın kend i s i n i onulmaz b i r duru m a

get i rdiğini, b u yüzden dünyaya i l g i s i n i y i t i rdiğini söylem i ş .

Geç saatlere kadar h oşbeş etmi şler. Yaş lı adam öyles ine yardımseverm i ş k i , sağaltıcı geri dönünceye kadar d i n leneb i l m e s i için Florinda ' ya kendi yatağın ı verm i ş .

S ab ahleyin Flori nda bacağında büyük b i r ac ı y l a u yanmış aniden. B i r kadın bacağını oynatıyo r, parlak bir tahta

parçasını deris i n i n üzerine bastırıyorı n u ş .

'"S ağaltıcı ç o k güzel bir kadındı ," d iye sürdürdü Flori nda konuşması n ı . " B acağıma b i r göz attı ve başın ı s a l l a d ı .

"Bunu sana k i m i n yaptığını b i l iyoru m , " d e d i . Bunu yapması

i ç i n ya ona çok para verm i şler, y ah u t d a sen i n yararsız bir insan olduğuna kan aat getirmiş. Sence bunl ardan h an g i s i doğru?"

Florinda gülmüş. S ağaltıcını n y a ç ı lgın , ya da kaba biri

olduğunu düşünmüş. Dünyada herhangi birinin onun yararsız biri ol arak düşünebi leceğine i h timal verm i yorınu ş . D uyduğu dayanı lmaz acıya rağmen, kadına kend i s i n i n zengin ve değerli b i r insan olduğunu, k imsenin oyununa gelmeyeceğ i n i

anl atmış.

Florinda, sağaltıcmın o anda ona kar�ını tavrı n ı n değiş-

tiğini anımsadı. Ürkmüş görünüyormuş. Ona saygılı bir

tavırla " K üçük hanım" diye h it ap etmeye başlamış ve

odadakileri dışarı çıkarmış. Yalnız kaldıklarında sağaltıcı

Florinda'nın göğsünün üzerine oturmuş ve başını geriye,

yatağın ucuna doğru itmiş. İtişip kakışmaya başlamışlar.

Kadının onu öldüreceğini sanmış . B ağırmaya, hizmetçileri

çağırmaya yeltenmiş, ancak sağaltıcı aceleyle başını bir battaniyeyle örterek burnunu tıkamış. Florinda' nın soluğu kesilmiş ve nefes alabilmek için ağzını açmış. Sağaltıcı Florinda' nın göğsüne bastırdıkça ve burnunu tıkadıkça, Florinda ağzını daha da açıyormuş. Sağaltıcının ona ne yaptığını anl ayıncaya k adar, s ağaltıcının ağzına dayadığı kocaman

şişenin içindeki tatsız sıvıyı içmiş bile. Florinda, sağaltıcının

bu hareketi çok becerikli bir biç imde yaptığını, başı yatağın

kenarından aşağı doğru sarkmasına rağmen içtiği sıvın ın

boğazını tıkamadığını belirtti.

"O sıvıdan o kadar çok içmiştim ki kusacağımı sandım,"

diye devam etti Florinda. "Beni yatağın üstünde oturttu ve

hiç kırpmadan gözlerini gözlerime dikti . Parmağımı gırtlağıma sokup içtiklerimi çıkartmak istiyordum. Dudaklarımı

kanatıncaya kadar beni tokatladı. Bir Kızılderili beni tokatlasın! Dudaklarımı kanatsın! Ne annem ne de babam bana

bir fiske bile vurmamışlardı. Şaşkınlığım o denli büyüktü ki,

midemde hissettiğim rahatsızlığı unutmuştum.

"Adamlarımı çağırıp beni eve götürmelerini söyledi .

Daha sonra bana doğru eğilerek dudaklarını kulağıma yakl aştırdı ve kimsenin duymayacağı biçimde bana fısıldadı .

"Dokuz gün içinde geri dönmezsen seni kıçı kırık karı, bir

kurbağa gibi şişersin ve Tanrı ' ya canını alması için dua edersin."

Florinda sıvının boğazını ve ses tellerini tahriş ettiğini

söyledi. Ama bu öteki sorunların yanında hiç önemli değilmiş. Eve geri döndüğünde Celestino 'yu, çılgın gibi, öfke

içinde onu bekler bulmuş. Konuşamadığı için Florinda,

susup onu izliyormuş yalnızca. Celestino' nun öfkesinin, sağ-

FLORINDA

lığına duyduğu i lgiden kaynaklanmadığının ayırdın a varmış;

onun derdi, servet ve sosyal statü sahibi bir adam olarak kendi kişisel konumuymuş. Nüfuzlu dostlarının gözünde, Kızılderili büyücülerden çare arayan biri durumuna düşmek, onu ç i l eden çıkartı yorm u ş . Öfke iç inde bağırı yor çağırı yor,

s a ğ a l t ı c ı k a d ı n ı ask e r i k a r a r g a h a ş ik a yet e d e c e ğ i n i ,

yakalatacağını, şehre getirtip adamakıllı benzettikten sonra

hapse tıktıracağını söylüyormuş. Bunlar kuru sıkı tehditler

değilmiş; gerçekten de, askeri komutana kadını yakalamaları

için bir devriye göndermeleri konusunda baskı yapmış. Askerler birkaç gün sonra geri dönüp kadının kaçtığını söylem işler.

Hizmetçi kız, geri dönmeyi arzuluyorsa, sağaltıcının onu

bekl iyor o l ac a ğ ı nı söyleyerek F l o r i n d a ' yı rah atlatm ı ş .

Boğazındak i yanman ı n devam etmes ine, katı hiçbir şey

y iyemeyecek durumda olmasın a, ancak sıvı gıdalarl a beslenebilmesine rağmen, Florinda sağaltıcıyı göreceği günü iple çekiyormuş. İlaç, bacağındaki acıyı hafifletmiş.

Celestino'ya niyetinden söz ettiğinde, adam öylesine öfkelenmiş ki, bu saçmalığa bir son vermek üzere yardım toplamış. En güvendiği üç adamıyla birlikte at sırtında Florinda 'dan önce yola çıkmış.

F l o r i n d a , s a ğ a l t ı c ı nı n e v i n e v ard ı ğ ı nd a , ö l ü s ü nü

bulabileceğini düşünüyormuş. Ancak içeride Celestino ' yu

tek başına oturur bulmuş. Adam l arına sağaltıcıyı b u l u p ,

icabında zor kullanarak, getirmelerini söyleyerek onları üç

ayrı yöne göndermiş. Florinda evde daha önceki ziyaretinde

tanıdığı adamı görmü ş ; adam , kocas ı n ı sakinleştirmeğe

çalışıyor, adamlarından birinin kısa sürede kadınla birlikte

geri döneceği konusunda ona güvence veriyormuş.

Florincla ön verandadaki küçük kulübeye yerleştirildikten hemen sonra, sağaltıcı ev i n önü nde belirm i ş . Celcstino' ya hakaretler, yakası açılmadık küfürler ediyormuş. En sonunda Celestino ö y lesine öfkelenm iş k i , dövmek için

kadının üzerine yürümüş. Adam onu tutmuş ve vurmaması

KARTAL'IN ARMAGANI

için yalvarmış. D izlerinin üzerine çökmüş, onun yalnızca

yaşlı bir kadın olduğunu söylüyormuş. Adamın bu davranışı

da Celestino 'yu yumuşatmamış. Yaşına başına bakmadan

onu kamçılay acağını söylüyormuş. Onu yakalamak üzere

ileri doğru atılmış, ancak bir anda donup kalmış. Dev gibi altı adam, ellerinde palalarıyla, otların ardından çıkarak yaklaşmışlar. Bu görüntü karşısında Celestino korkudan donmuş, beti benzi atmış. Sağaltıcı yanına yaklaşarak, ya kendisinin kıçını kamçılayacağını ya da yardımcılarının onu par

ça parça edeceğini söylemiş. Onca azametine, gururuna rağmen Celestino uysal bir tavırla kamçılanmak üzere eğilmiş.

S ağ a l t ı c ı b i rk a ç s a n i ye i ç i n de onu ç are s i z b i r adam

durumuna getirmiş. Yüzüne bakmış ve gülmüş. Onu kıskıvrak yakaladığını b i l iyormuş ve yorgunluktan yere yığılmasına göz yummuş. Kendi değeri üzerine şişirilmiş düşünceleriyle kendinden geçen bu ahmağı tuzağına düşürmüş.

Florinda bana baktı ve güldü. B ir süre sessiz kaldı.

L"İz sürm e sanatının b irinci i lkesi savaşçıların kendi

savaş alanlarını seçmeleridir," dedi. "Bir savaşçı, çevrenin

nasıl olduğunu b ilmeden asla savaşa girmez. Kadın sağaltıcı,

Celestino ' yl a m ü c adelesinde b an a iz sürmenin birinci

kuralını gösterdi .

"Sağaltıcı daha sonra uzandığım yere geldi . Ağlıyordum. Yap abildiğim tek şey buydu. B en imle i l g i leniyor

görünüyordu. B attaniyemi omuzlarıma sarmaladı ve gülerek

bana göz kırptı.

"Seninle i şimiz bitmedi 1<.ıçı kırık karı ", dedi. "Eğer

yaşamak istiyorsan en kısa zamanda geri gel. Ancak, efendini yanına alma, seni k üçük orospu. Yalnızca çok gerekl i insanlarla birlikte gel."

Florinda'nın bakışları bir an bana takıldı kaldı . Suskunluğunu, benden düşüncemi bel irtmemi istiyor biçim inde

yorumladım.

"Gereksiz o l an her şeyi gözden çıkartmak i z sürme

sanatının ikinci kuralı dır," diye devam etti, bir şey söy-

FLORI N DA

FLORI N DA

lcmeme fırsat vermeden.

A n l attıkl arı na kendi m i öylesine kaptı rm ı şt ı m k i . s i sten

duvarın k aybolduğunu-ya da ne zaman kaybolduğunu-
ayrımsayamamıştım. Yalnızca artık onun orada olmadığın ı fark

edeb i l d i m . Fl o r i ncla yerinden k a l k t ı ve beni k a p ı y a kadar

geç i reli . İ l k b u l u şmamızda olduğu gibi kapını n önü nde b i r

süre konuştuk.

Florinda bana, Celestino ' nun öfkesinin sağaltıcıya, onun

akl ı n a olmasa bile, bedeni n e i: siiriicli lerin ilk üç k ur a l ın ı

açı k l amasın ı da sağladı ğ ı n ı bel irtt i . Z i h n i t ü m ü y l e k e n d i

üzerinde odaklan masına rağmen-zi ra kendi s i için duyd uğu

bedensel acı ve güze l l i ğ i n i y i t i rmenin neden olduğu büyük

üzüntünün d ı ş ın da h iç b i r şey yok m u �-bede n i , o l u p biten

her şeyi anlam ı ş ve olayl arı düzeltmes i i ç i n ba.� i t bir uyarı

yeteri i olacakm ı ş .

"Savaşç ılar kendi lerine destek olacak dünyadan yoksundurl ar, " d i ye
devam ett i . "Bu nedenle kurala sahip olmaları

gerek i r. Yine de, /: siiriicii!erin kural ı herkes için geçerl idir.

"Celestino ' nu n küstah l ı ğ ı , onun yapmamas ı , e ğ i t i m i m in

ve özgürlüğümün başlangıç noktası o l d u . K en d i n e verd i ğ i

önem-k i bu beni m i ç i n ele geçerliydi, her ikimizi de herkesten üstün o l d u ğ u m u z d u yg u s u na yönlend i rm i ş t i . Sağal t ı c ı

bizi gerçekte olduğumuz noktaya h iç l i ğe indirged i .

"'K ur al ın birinci i lkesine göre b izleri çevrele yen lıer şey,

a n l a ş ı l maz b i r g izem d i r. K u ra l ın i k i n c i i l ke s i n e göre . b u

gizemi çözebilmek içi ıı u ğraş vermem iz gerekir ancak bunu

başarabilme um uduna kapı l m ama! ı yı z.

" Üçüncü kurala göreyse , kend i s i n i çev re leyen anlaşılm a z gizemi n ve görevinin b u n u çözmek olduğunun fark ında

olan savaşç ı , g i zemler aras ında ait olduğu yeri alır, kendi s i n i

d e gizemi n b i r parçası olarak görür. Sonuçta. b i r savaşçı iç i n

varl ığın g izem i n i n sonu yoktur; b u varl ık i ster b i r ç a k ı l taş ı ,

ister b i r k a rı nca, i s t e r k i s i n i n ken d i s i o l s u n . İste b i r savas-

,

,

,

çının alçak gönüllülü ğü burada yatar. H e r �ey q i tt i r. "

U zu n b i r sessizlik oldu. Florinda gülümsedi v e saç ı nı n

örgüsüyle oynadı. Yeterince yorulduğumu söyledi.

Florinda'yı üçüncü ziyaretimde, don Juan kapıda yanımdan ayrılmadı ve benimle birlikte içeri girdi. Topluluğunun

tüm üyeleri evde toplanmışlardı, sanki uzun bir yolculuktan

geri dönmüşüm gibi beni selamladılar. Bu çok hoş bir olaydı; Florinda ilk kez benim yanımda onlara katılıyordu.

Florinda'nın evine bir sonraki gidişimde, don Juan, daha

önce de yaptığı gibi beni birdenbire içeri doğru itiverdi. Şaşkınlığım çok büyük oldu. Florinda holde beni bekliyordu.

Bir anda sisten duvarın görünür olduğu duruma girmiştim.

Salondaki koltuğa oturur oturmaz "iz sürme sanatının ilkelerinin bana nasıl gösterildiğini sana anlatmıştım," diye

başladı konuşmasına. "Şimdi, aynı şeyi senden bekliyorum.

Nagual Juan M atus bu ilkeleri sana nasıl gösterdi?"

Bunları hemen anımsayamayacağımı söyledim. Düşünmem gerekiyordu, oysa düşünemiyordum. Bedenim ürkmüştü.

"Olayları karmaşıkl aştırma," dedi emreden bir sesle.

"Yalın olmaya çalış. Düşünmen gereken bir savaşa girip

giremeyeceğindir, zira tüm savaşlar birinin yaşamına mal

olur. Bu, iz sürme sanatının üçüncü kuralıdır. Bir savaşçı, en

son hamlesini burada ve şimdi yapacağını bilmeli , buna

hazır olmalıdır. Ancak bu, aceleyle, gelişigüzel yapılacak bir

şey değildir.

Düşüncelerimi bir türlü toparlayamıyordum. Ayaklarımı

uzattım ve koltuğa uzandım. Düğümlendiği hissine kapıldığım bedenimin orta bölgesini rahatlatabilmek üzere derin

derin nefes aldım.

L"İyi," dedi Florinda. Görüyorum ki iz sürme sanatının

dördüncü ilkesini uyguluyorsun. Rahatla, kendini bırak, hiçbir şeyden korkma. B izi yönlendiren güçler ancak bu şekilde

yolumuzu açarlar ve bize yardımcı olurlar. Ancak bu şekil-

FLOR I N DA

FLOR I N DA

de. "

Don J uan ' ın bana iz sümıe sanatının i lkelerini nasıl gösterd i ğ i n i a n ı m s a m a y a ç a l ı ş t ı m . N i ye y se z i h n i m g eç m i ş

deneyimler üzerinde odaklanmayı redded iyord u . Don Juan,

son derece s i l ik b i r anı o larak k a l m ı ş t ı . Ayağa kalktım ve

çevreme bakındım.

B u l u n d u ğ u m u z oda. s o n derece z e v k l i bir b i \· i m d e

döşenm işti. Zem in, gen iş, devetüyü renk l i seramiklerle kaplıydı; yerleşt iri l i ş tarzında ince bir zevk sezi l iyord u . Mobilyaları i ncelemek n i yetindeydim. Koyu kahvere n g i çok güzel bir masaya doğru ilerle d i m . Florinda yerinden s ı ç ra y arak

yanıma geldi ve ş i ddetle ben i sarstı .

İz sürme sanatının beş inci k u ralını doğru biçimde uyguladın, " dedi . " D i kkatin i n dağılmasına izin verme. ".

"Beşinci i l ke nedi r")" diye sordum.

" B a ş e d e m e y e c e k l e r i d u ru m l a r l a k a q ı l a ş t ı k l a rı n cl a

savaşçı l ar bir a n i ç i n geri çek i l irler," ded i . "Zi h i nleri n i rahatl at ı rl ar. Zam a n l a rı n ı başka bir ş e y l e u ğr a ş a ra k geç i r i rl e r.

Herhangi bir u ğraş olabi l i r bu.

"Sen de tam o l arak bunu yaptın . Ancak, bunu başardığın a göre, altıncı ilkeyi uygulaman gerek iyor: S avaşçı lar

z a m a n ı i y i d e ğ e rl en d i r i rl e r ; b i r a n ı n b i l e d e ğ e r i v ard ı r.

Yaş am ı n i ç i n v e rd i ğ i n s a v a ş t a , b i r s an i ye s o n s u z l u k t u r.

Savaşç ı lar amaç l adıkl arı başarıdır ve bu yüzden zamanl arını

i y i k u l l anmak zoru n d a d ı r l a r. S av a ş ç ı l a r bir anı b i l e h a rcamazlar.

B i rdenbire b i l i ncime a nı l ar üşüşmeye baş ladı. Heyecan

i ç inde, P l orin d a ' y a don J u an ' ıı be n i bu i l k e l e r l e i l k k c ;,

tanıştırdığı zamanı a n ım sacl ı ğıın ı söylcdiıı . r ! uriıı d a , sess i z

o l m a m ı i s ti yorm u ş g ib i parmakl a rı nı dudakları na götürd ü .

B e n i yalnızca ilkelerle yüzyüze getirmek i stediği n i , ancak b u

deneyimleri o n a anlatmamı istemedi ğ i n i söyledi.

Florinda öyküsünü s ü rdürdü. S ağaltıcının yanma, kendisine Celest i no ' yu almadan gelmes i n i söyled i ğ i i ç i n , yalnı z

gelmi�. S ağaltıcı ona, acı sını �ıp diye kesen bir k arı�ırn iç i r-

miş, kulağına kendisinin, yani Florinda'nın tek başına büyük

bir karar almasının gerekeceğini, bu arada başka bir işle uğraşarak zihnini dinlendirebileceğini, ancak, kararını bir kez

verdikten sonra bir anını bile boşa geçirmemesi gerekeceğini

söylemiş.

Florinda eve vardığında, geri dönmek istediğini belirtmiş. Bu konuda o denli kararlı görünüyormuş ki, Celestino

ona itiraz etmenin hiçbir yararı olmayacağını anlamış.

"Hiç v akit kaybetmeden sağaltıcıyı görmeye gittim,"

diye devam etti Florinda. "Bu kez at sırtında gidiyorduk.

Yanıma en güvendiğim hizmetkflrlarımı, bana zehiri veren

kızı ve atlarla uğraşmak üzere bir erkek hizmetçi almıştım.

Dağları aşarken oldukça zorlandık ; atlar ayağımın k ötü

kokusundan huysuzlandılar; ancak yine de dağları aşmayı

başardık. Farkında olmadan, iz sürme sanatının üçüncü ilkesinden yararlanmıştım. Yaşamımı, ya da yaşamımdan artakalanları, o yola koymuştum. Ölüme hazırdım ve istekliydim. Bu benim için çok zor bir karar olmamıştı. Zaten ölüyordum. Benim durumumda olduğu gibi, kişi büyük bir

acı değil, ancak büyük bir rahatsızlık içinde ve yarı ölü bir

durumdaysa, genelde öylesine tembelleşir ve kendini öylesine zayıf hisseder ki, parmağını kımıldatması bile olanaksızlaşır.

"Sağaltıcının evinde altı gün kaldım. Daha ikinci günde

kendimi daha iyi hissetmeye başlamıştım. Şişkinlik inmiş,

akıntı durmuştu. A rtık acı duymuyordum. Yalnızca biraz

güçsüzdüm ve yürürken dizlerim titriyordu.

"Altıncı gün, sağaltıcı beni odasına götürdü. Bana son

derece kibar davranıyor ve büyük ilgi gösteriyordu. Beni

yatağın ü zerine oturttu ve kahve ikram etti. Yerde, ayakl arımın dibinde oturdu, yüzüme baktı. Tam olarak neler söylediğini anımsamıyorum.

"Çok hastasın ve seni ancak ben sağaltabiliriın," diyordu. "Eğer bunu yapmazsam, ölümün korkunç olacak. Senin

gibi bir enayiye yakışacak türden acı son. Aslında, istesen

seni bir günde iyileştirebilirim, ancak bunu yapmayacağım.

Sana ne anlatmak istediğimi anlayıncaya kadar buraya gelme ye devam edecek s i n . A nc a k o zaman tam an l a m ı y l a

iyileşebil irsin; aksi takdirde, b u geri zekalı halinle buraya bir

daha hiç geri dönmeyeceksin. "

Florinda, sağaltıcını n ona yardım etmek için yapacaklarını en ufak ayrıntısına kadar anlattığını söyledi. Florinda,

o n u n a n l a t t ık l ar ı nd a n tek b i r s ö z a n l amam ı ş t ı . A ç ı k lamalarıdan , sağaltıcının biraz çatlak olduğuna iyice inanmaya başlamıştı.

Anlattıklarını Florinda ' nın anlamadığını gördüği.inde ,

sağaltıcı daha d a sertleşmiş v e sanki Florincla bir çocukmuş

gibi kendisinden, o olmadan yaşam ının sona ereceğini, istediği an uyguladığı sağaltımı sona erdirerek onu umutsuzca

ölüme terk edebileceğini defalarca tekrar etmesini istemişti.

En sonunda, Florinda yalvararak kendisinden sağaltıma son

verip onu evine ve ailesine geri göndermesini istediğinde

kadının sabrı taşmış; i laç şişesini tuttuğu gibi yere fırlatmış

ve Florinda'ya artık ona tahammüli.ini.in kalmadığın ı söylemiş.

F l o r i n d a , b u n u n ü z e r i n d e a ğ l a m a y a b aş l a m ı ş yaşamının ilk ve tek gerçek gözyaş larıymış bunlar. Sağaltıcıya, tek isteğinin iyileşmek olduğunu ve bunun bedelini ödemeye çoktan hazır olduğunu söylemiş. Kadın, parasal

ödeme için artık çok geç olduğunu, Florinda ' dan, parasın ı

değil, dikkatini istediğini belirtmiş.

Florinda bana, yaşamı boyunca arzu ettiği her şeyi elde

e t me s i n i ö ğ re n m i ş o l d u ğ u n u i t i ra f e t t i . N a s ı l i n at ç ı

ol unacağı nı b i l i yorm u ş . K adın a, tıpkı onun g i b i yarı ölü

durumda sağa l t ı m i ç i n gelen b i n l e rce hastası n ın olması

gerektiğini ve hiç şüphesiz sağaltıc ının onların paralarını aldığını söylemi�-öyl eyse nasıl oluyordu da ona diğerlerinden fark l ı dav ranı yordu? Her ne kadar Florinda için pek açı k l a y ı c ı o l m a s a da sağa l t ı c ı n ı n y an ı t ı � ö y l e y m i ş : b i r

görücü ol arak, F l orincla ' n ı n saydam beden ini görm üş v e

sağaltıcıyla Florinda birbirlerine tıpatıp benziyorlarm ı ş .

Florinda, kadının aralarındaki büyük farkı görememesi için

deli olması gerektiğini düşün m ü ş . S ağaltıc ı , kaba saba,

eğitimsiz ve ilkel bir Kızılderili, Florinda ' ysa zengin, güzel ,

üstelik beyaz.

Florinda kadına, kendisine ne yapmayı düşündüğün ü

sormuş. S ağaltıcı, o n u i yilqtirmek ve daha sonra d a son

derece önemli bir şeyi öğretmek üzere görevlendirildiğini

belirtmiş. Florinda, ona bu görevi verenin kim olduğunu öğrenmek istemiş. K adı n, bunun Kartal olduğunu açıklamış.

B u yanıt üzerine Florinda, kadının kaçık olduğundan iyice

emin olmuş. Yine de Florinda, kadının isteklerine boyun eğmekten başka bir seçeneğinin bulunmadığına inanıyormuş.

Ona, her şeyi yapmaya hazır olduğunu söylemiş.

Kadın birdenbire hırçın tavrını değiştirın iş. Yanın da

götürmesi için ona bir ilaç vem1iş ve en kısa zamanda geri

gelmesini istemiş.

"Senin de bildiğin gibi," diye sürdürdü Florinda konuşmasıru, "bir öğretmen çömezine çeşitli oyunlar oynamalıdır.

O da bu oyunları sağaltımını aracılığıyla oynuyordu. Haklıydı. Öylesine budala biriydim ki, beni hemen sağaltmış olsaydı, h içbir şey olmamış gibi o budala yaşamıma geri dönerdim. Hepimiz böyle yapmaz mıyız?"

Florinda, ertesi hafta geri dönmüş. Oraya vardığında,

onu daha önce tanıştığı yaşlı adam karşılamış. Adam kendisiyle son derece dostane bir tavırla konuşuyormuş. Ona

sağaltıcının birkaç gündür orada olmadığın ı ve daha birkaç

gün geri dönmeyeceğini, kendisine, eğer gelirse riorinda \<t

verilmek üzere bir ilaç bıraktıgını söylemiş. Adam dostça,

ancak buyurgan bir tavırla Florinda ' ya sağaltıcının orada olmamasının kendisini iki seçenekle karşı karşıya bıratığı n ı

açıklamış: y a eve dönecekmiş k i , geçirdiği zorlu yolculuktan

sonra eve dönüşü onu olasılıkla şu anda olduğundan daha

kötü bir durumda bırakacakmış; ya da, sağaltıcının dikkatle

belirlemiş olduğu yönergeleri izleyecekmiş. Adam, Florin-

FLORI NDA

d a ' n ı n orada kal arak sağal tım ı nı n derhal baş l amasın a k arar

vermesi durumunda, ü ç dört aylı k b i r s üre i ç inde turp g i b i

olacağını söylüyormuş. Tek bir koşu l varm ı ş : kalmaya karar

v e re c e k o l u r s a , s e k i z g ü n b o y u n c a s ağ a l t ı c ı n ı n e v i n d e

k al ac ak m ı ş v e zoru n l u o l a ra k , h i z m e t k arl arı n ı g e r i g ö n derecekmiş.

Florinda, k arar verece k duru mda olmadığını söylediorada kal maktan başka şansı yokmuş. Yaş l ı adam ona hemen

s ağaltıcın ı n kend i s i i ç i n b ı rak m ı ş olduğu karı ş ı m ı verm i ş .

Adam, gece geç saatlere k adar Florincl a ' n ı n yan ında kalmış.

Oldukça gü ven i l i r bir i n s a n i z l e n i m i u y an d ı rı yormuş ve

rahat konuşmaları Florind a ' n ın neşesini yerine getiri yorm u ş .

İk i h i zmetkar, ertesi sabah kahvalt t d an sonra oradan ayrılınışlar. Florinda en ufak bir korku b i l e duymuyorınuş. Yaşl ı adama karşı içten b i r güven bes l i yormuş. J\dan1 ona, sağaltıcın ın yönergeleri u yarı nca sağalt ı m t için bir kutu yapm ak zorunda olduğunu söyl e m i ş . Florin d a ' y ı k u ru , d a i re v i bir

a l anın ortasıı a yerl e ş tirdiği alçak bir iskem l e ye oturt m u ş .

Florinda oturduktan sonra . y a ş l ı adam o n u , yardmı c l ları o l d u ğ u n u söyledi ğ i , üç g e rn_: ad a m l a t a n ı ş t ı rnl l ş . Adaml a rı n i k i s i Kızılderi l i , üçüncüsü ise beyazırnş .

Dört adaırn n Florinda ' nın oturduğu i skemlenin çevres inde bir kutu inşa etmeleri bir saat b i l e sürınem iş. İ ş leri bitt i ğ i nde F l ori n d a , rahat edeb i l eceğ i , t e p e s i nde k afe s l i b i r havalandırma del iği bulunan b

i r samitğın içi nde kapa l ı kalm ı ş . K ap ı i ş l ev i n i görm e s i i ç i n k u t u n u n bir k e n a n menteşelenm i ş .

Yaş l ı adam k a p ı y ı açarak Florinda · nın sandıktan d t ş a rı

çıkmasına yardı m etm i ş . Onu eve götü rıni.iş ve sağalttcı geri

döndüğünde hazır o l m a s ı i ç i n i l a c t rn hazırlarnasmda kend i sine yard ı mc ı olmasım istemiş.

Florinda, y aş l t adamın çalışma yönte m i ne hayran olmuş.

Adam, keski n koku l u b i rtakım bitkilerden b i r i k s ir yapm ı ş

ve içi sıcak bir stvı d o l u bir kova lıaztrl am ı ş . R ahat etmesi

için ayağını kovanın i ç ine claldırab i l eceği n i , ya da e tk i s i n i

yitirmeden onun için hazırlamış olduğu iksiri içebileceğini

söylemiş. Florinda, hiç soru sormadan onun söylediklerini

yapmış. Duyduğu rahatlık olağanüstüymüş.

Yaş l ı adam daha sonra ona bir oda vermiş ve gen�·

adamlardan sandığı odaya götüm1elerini istemiş. Florinda'ya

sağaltıcın geri dönmesinin günler sürebileceğini; bu arada

kendisinin onun içi bırakılan tüm yönergeleri büyük bir titizl ik içinde uygulaması gerekeceğini belirtmiş. Florinda söylenenleri kabul ettiğini bildirmiş; bunun üzerine yaşlı adam F l o ri n d a ' ya yerine getirm e s i gereken b i r d i z i görev

sıralamış . B u görevler arasında, iksirleri için gerekli olan tıbbi bitki lerin topl anması için dışarıda yapılacak yürüyüşler,

bu iksirlerin yapımında yaşlı adama yardımcı olması da yer

alıyormuş.

Florinda, bastıran sağanak yağmurlar yüzünden orada

sekiz gün yerine on iki gün geçirdiği söyledi. Florinda'nın

kadının aslında oradan hiç ayrılmadığını, gerçek sağaltıcının

yaşlı adam olduğunu anlaması onuncu günde gerçekleşmiş.

Florinda, o anda yaşadığı şoku anımsadığında gülümsedi. Yaşlı adam ona bir oyun oynayarak kendi sağaltımına

onun da etkin bir biçimde katılmasın ı sağlam ı ş . Ayrıca,

sağaltıcının isteklerine uymak bahanesiyle "özetleme" adı

verilen özel bir görevi yerine getirmek üzere, onu her gün en

az altı saat, sandığın içinde tutmuş.

Öyküsünün bu bölümünde, Florinda beni dikkatle inceledi ve bu kadarının yeterli olduğunu, artık gitme vaktimin

geldiğini söyledi.

Florinda, bir sonraki toplantımızda bana, o günden sonra

yaşlı adamın onun v e l i n imeti olduğunu ve kend i s i n i n ,

velinimetinin topluluğundaki kadınların Nagual Juan Matus

için buldukl arı ilk iz sürücü olduğunu anlatt ı . Ancak o

zamanlar kendisi bundan tümüyle habersizmiş. Velinimetinin

onu farklı bir bilinç düzlemine aktarıp, gerçeği ona açtığında

bile bu hiçbir işe yaramamış. O, güzel olduğu inancıyla

3 2 1

FLORINDA

3 2 1

yet i ş m i ş ve bu i nanç onun etrafı nda ö y l e s i ne aşı l am az b i r

kalkan oluşturmuş k i , değişimler o n u hiç etki l e m iyormuş.

Vel i n i me t i , onun zamana gerek s i n i m i olduğu sonucuna

v anrnş. Celesti no ' y u Florinda' nı n savaş al anına doğru çekmek üzere bir plan tasarlamış. Cclestino ' nun k i ş i l iği hakkında kendi s i n i n de doğru olduğunu b i l d i ğ i , ancak kabu l lenm e y e c e s aret e d e m ed i ğ i b a z ı g e rç e k l e r i o n a g ö s t e rm i ş .

Celestino, el inde bulunan her şey ü zerinde büyük bir mülk i ye t duygusuna s a h i p m i ş ; k i ş isel serveti v e Florinda da,

sah i p olduğu v a rl ı k l ar a ra s ın da en değcri le ri ym h . Sağaltıc ı nın karşısında küçük duruma düştüğünde razı olduğunda

Florinda' n ın hastalağı değ i l m i ş ona bunu yaptıran. O sırada

o, öcünü alab ilmek i ç i n uygun anı kollaınaktaymış.

Fl orinda ' n ın bel i rt t i ğ i n e göre v e l i n i me t i ona esas tehl ikeni n , s ağaltı m ı nı n çok k ı s a sürmesi ve ev i n tek h ak i m i

olan Celestino ' nun, Flori nda ' nı n sağaltıcıyı ziyaret etmes i ne

gerek kalmadığı na karar veı111esi olacağ ı nı söylem i ş .

Dah a sonra velinimeti o n a d iğer bacağına sürmesi i ç i n

b i r karı şı m verm i ş . Merhem son derece yakıcıymış ve c i l d i n i

h a s t a l ı ğ ı n y a y ı l m a s ı n ı andı ran b i r b i ç i m de t a h r i ş e tm i ş .

Vel i nimeti ona, sağal tıma gerek s i n i m duynı ad �ğı zamanlarda

bile kendisini göı111ek istediği nde bu merhemden s ürmes i n i

tavsiye e tm i ş .

Florinda, sağa l t ı m ın b i r y ı l sürdüğünü bel i rt t i . B u süre

boyunca, v e l i n i me t i onu k ura l l a tanıştırmış ve tıpkı b i r asker

g i b i , iz sürme konusunda eğitm i ş . İz slirme i l keleri n i , gündeli k yaşamındaki edimleri ; en başta bas i t edi m l erm i ş ; daha

sonra g i de rek yaşam ı n ı n b e l l i baş l ı k o n u l a rı ü z e r i n e u y gulamasını i s temi ş .

Ayn ı y ı l i ç i nde, vel i ni m e t i o n u Nagual J u an Matus ' l a

tanıştırm ış . Florinda onu, çok zeki v e düşüncel i , ancak y in e

d e , o güne deği n t an ım ı ş olduğu en ele avuca sığmaz, e n ürkütücü genç adam şekl i nde tan ı m l ı yordu. Söyled i ği ne göre

C e l es t i n o ' d a n k u r t u l m a s ın d a k e n d i s i ne y a rd ı m c ı o l a n ,

N agual J u an M a tu s ' m u ş . O v e N agual J uan Matus Florin-

KARTAL'IN ARMAGANI

d a ' yı p o l i sten ve y o l l arda barikat kuran a s k erlerden

kaçırarak gizlice şehir dışına çıkartmışlar. Celestino, Florinda'nın kaçması üzerine polise haber vermiş ve nüfuzlu bir

adam olarak, Florinda' nın kendisini terk etmemesi için tüm

olanakları seferber etmiş.

Velinimeti bu yüzden M eksika' nın başka bir bölgesiıll'

kaçmış, kendisi de yıllarca onun evinde gizlenmek zorunda

kalmış; aslında böyle bir durum Florinda için oldukça uygunmuş, zira özetleme görevini yerine getirmesi gerekiyormuş ve bunun için de mutlak yalnızlığa ve sessizliğe gereksinimi v armış.

Florinda bana, rüya gören beden nasıl rüya giirücü/eri11

hüneriyse, özetlemenin de iz süriicii/erin hüneri olduğunu

söyledi. Özetleme kişinin kendi yaşamını en önemli ayrıntılarına değin anımsayışından olu şu yormuş . Bu amaçla

velinimeti ona bir simge olarak bir sandık bırakmış. Sandık.

onun d ikkatini yoğunlaştırmasına yardımcı olacakmış; zira

tüm yaşamı gözlerinden akıp gidinceye değin ' yıllarca o

taburenin üzerinde oturması gerekecekmiş. Ayrıca sandık,

kişiliğimizin dar sınırlarının bir simgesiymiş. Velinimet i

Florinda ' ya, özetleme görevini yerine getirir getirmez, artık

kendi kişiliğinin dar sınırlamalarına katlanmak zorumla olmadığını simgeleştirmek üzere sandığı kırmasını söylem i�.

Anlattığına göre iz sürücüler yaşamlarının her anını salt

anımsamanın ötesinde yeniden yaşayabilmek için kasalar y;ı

da topraktan yapılmış tabutlar kullanırlarmış. İz sürücii/eri11

yaşamlarını böylesine ayrıntılı bir biçimde özetlemek zorunda olmalarının nedeni şuymuş: K artal ' ın insana armağaıı ı.

onun gerçek bir bilinç yerine, gerçeğin kusursuz bir kopyası

olması koşuluyla ikame bir bilinci de kabul etmek konusundaki istekliliğini de kapsarmış. B ilinç Kartal ' ın gıdası olduğuna göre, K artal 'ı, gerçek bilincin yerine kusursuz bir özetleme de hoşnut edebilirmiş.

Florinda daha sonra bana özetlemenin temel ilkelerin

anl attı. B irinci aşama, yaşamımızdaki tüm olayların, in

FLOR ! N D A

c e l e m e y e a ç ı k b i r b i ç i m d e k ı s a c a s e r i nı l e n nı e s i n cl e n

oluşuyordu.

İ k i n c i a ş a m a d a , d a h a a y r ı n t ı l ı b i r a n ı m s a y q s ö z

konusuydu; b u aşama, dizgesel olarak i : siiriiciirıiin kasaıı n

i ç i n e g i r i p o t u r m a s ın d a n b i r ö n c e k i a n d a n i t i b a r e n

başayab i l i r, k uramsal olarak doğuş anı na eleğin inebil irmi ş .

Kusursuz b i r özetleme, b i r savaşç ı y ı riiwı gijren hedenin

üzerindek i kontrolü kadar-en az-değişt i re b i l i r. B u açıdan,

rüya giirmc ve i: siirme aynı somıca, üçüncü d ikkate g irişe

varı r. Bununla b i rl ikte, bir savaşç ın ın her iki s i n i ele hem b i l mes i , hem d e u y g u l aması gere k i r. Florinda k a d ı n l ar i ç i n ,

saydam beden i ç i nde bunlardan birinin d iğeri üzerinde başatl ı k kazanmasın ı n farkl ı b i l inç düzenlemeleri gerekt i rd i ğ i n i

s ö y l ed i . Ö t e y a n d a n e rk e kl er h e r i k i s i n i d e k o l a y l ı k l a

yapabilmelerine karş ın , kadınların bu sanatlarda Lı laşabild ikleri beceri düzeyine ulamaları oldukça güçtür.

Özetlemede anahtar u n sur, Flori n d a ' y a göre , n e fe s a l maktı . N efes almak ö n u n i ç i n büyülü b i r şeyd i ; çünkü yaşam

kaynağıydı. Söylediğine göre, k i ş i bede n i nde u yarı l an alanları azaltabil irse, anımsama daha kolay bir b içimde gerçekleşebil irm i ş . S an d ı ğ ı n k u l l a n ı l m a amacı d a b u y m u ş ; böyl e l i k l e , n e fe s a l ı p v e r m e y o l u y l a k i ş i a n ı l a rı n ı n i ç i n d e g i d e re k d e r i n l i k l e re u l a ş a b i l i rm i ş . K u ra m s a l o l arak i:

sürücü/er yaşamlarında deney imlem i ş oldukl arı her duyguyu

anımsamak zoru ndalarm ış ve bu süreç a l d ı k l arı ilk nefesle

baş l ı yorm uş. B u noktada ben i u yararak, anlattıkl arı n ı n yaln ızca bir giriş olduğunu, daha sonra, farkl ı b ir uzamcl a bana

i: siirnıc11i11 karışık yönlcri ıri anlatacağııı bel i rtti.

Florincla, v e l i n i m e t i n i n k e nd i s i ne yen iden y a ş a n m a s ı

gereken olgul arı b irer b irer yazması n ı öğütlediğ i n i söylemişti. Vel inimetinin belirttiğine göre yöntem, i lk a l ı nan nefesle

birl ikte baş l arm ı ş . iz siirüciiler bu sürece, çeneleri sağ omuzl arı n ın üzerinde başlarlar ve başları n ı yüz seksen clerecel ik

bir kav is yapacak biçimde çevirirken , yavaşça nefes alırlar.

N efes alma, sol omuza varı ldığında sona erer. S o l uk a l m a

edimi sona erdiğinde, baş gevşek bir konuma getirilir. Dalı;ı

sonra bakışları i leriye dönük olarak nefes verirler.

Daha sonra, iz sürücüler, listesinin en başında yer alan

olayı ele alırlar ve bu olay içinde hissedilen duyguların türnti

anımsanıncaya değin, o olayla birlikte olurlar. İz sürücüler.

anımsadıkları olay her ne ise, ayırdına vardıkları duyguyu

anımsadıklarında, yavaşça nefes alarak, başlarını sağ omuzl arından sol omuzlarına doğru çevirirler. Bu soluklanma

edimi, enerjinin yeniden kazanılması amacını taşır. Florinda ' nın savına göre, saydam beden sürekli biçimde örümcek

ağına benzeyen iplikçikler üretir ve her türlü duygu tarafıı dan sevk edilen b u iplikçikler parıltılı kütleden dışarı yansır.

B öylelikle, her etkileşim ya da duyguların devreye girdiği

her durum, bir gizilgüç i le saydam bedenin içine akar. İz

sürücüler, sağdan sola doğru nefes al arak ve aynı anda bir

duyguyu anımsay arak, nefes almanın büyüsüyle, geride

bırakmış oldukları iplikçikleri toplarlar. Sonra soldan sağa

doğru soluk verilir. B öylelikle iz sürücüler anımsanan olayda

var olan diğer parıltılı bedenler tarafı ndan bırakılan iplikçikleri dışarı fırlatırlar.

Florinda'nın buraya değin anlattıkları iz sürme sanatının

zorunlu önedimlerimiş ve topluluğunun tüm bireyleri bu

sanatın daha zorlu uygulamalarına bir giriş olarak bu edimleri deneyi m le rm i ş . İz sürücüler, özel l ikle başkalarının

bıraktıkları iplikçikleri dışarı atmak üzere, dünyada bırakmış

oldukları iplikçikleri yeniden ele geç irebilmek için bu

önedimleri uygulamadıkça, kontrollü çılgınlıkla baş edebilmeleri olanaksızdır, zira bu yabancı iplikçikler kişinin, kendine verdiği önem konundaki sınırsız kapasitenin ele temelini oluşturur. Kontrollü çtlgınlık başkalarını kandırmanın, onları

cezalandırmanın, veya onlar karşısında üstünlük elde etmenin bir yolu olmadığına göre, onu uygulayabilmek için

kişinin kendi kendine gülebilmesi gerekir. Florinda, ayrıntı l ı

b i r özetleme ediminin sağladığı sonu ç l ardan birinin de.

kişinin ins;ıri l a rl a il işkilerin özünde yer alan kendi kend ine

FLORINDA

hayranlığın bunaltıc ı tekrarı karşısında gülebilme olduğunu

söyledi.

Kural iz sürme ve rüya görmeyi birer sanat olarak tanımlıyormuş; bu nedenle bunlar uygulamalı edimlermiş. Nefesin

h ayat veren mah iyeti , aynı zamanda k i ş i ye t e m i z leme

kapasitesini de kazandırırm ış. Özetlemeyi uygulamalı bir

komı durumuna getiren de, bu kapasiteymiş.

Bir sonraki buluşmamızda Florinda, son dakika yönergeleri adını verdiği öğretilerini özetledi. Nagual Juan Matus

ve savaşçı toplul u ğ u , artı k gündel i k yaşamla uğraşmak

zorunda kalmadığım yolunda bir ortak yargıya vardıklarına

göre, bana öğretilenin iz sürme sanatı değil, rüya görme

sanatıymış . Bu yargının kökten bir değişime uğradığını ve

kendilerini kötü bir duruma düşürdüğünü bel irtti; bana iz

sürme sanatını öğretmeye vak itleri kalmamıştı. Oysa kendisinin daha sonra, hazır o,lduğumda görevini yerine getirm e k ü z e re , ü ç ü n c ü d i kk at ı n d ı ş ç e v re s i n d e k a l m as ı gerekiyordu. Öte yandan, onlarla birlikte bu dünyadan ayrılacak olursam, bu sorumluluktan k urtulacaktı .

Florinda, velinimetinin b ir savaşçının en başta gelen

görevleri olarak iz sürmenin üç temel tekniği üzerinde durduğunu söyledi. Bunlar, sırasıyla sandık, özetlenecek olayların listesi ve iz sürücünün nefesidir. Vel inimeti, derinlikli bir özetlemenin, insan biçiminin yitirlmesi için en uygun

yöntem olduğunu düşünüyormuş. Bu nedenle yaşamlarını

özetledikten sonra, örneğin kişisel geçmişin silinmesi, kendi

kendine verilen önemin yitirilmesi, rutin alışkanlıkların kırılması gibi edimlerden yararlanmak iz sürücü/a i ç i n daha

kolay olurmuş.

Florinda velinimetinin, önce öncülleri anlatarak, daha

sonra da savaşçıların eylemlerinin altında yatan gerekçeleri

belirterek ne elemek istediğini açıklamak üzere tüm çömezkrine ö rn e k l e r v e r d i ğ i n i s ö y l e d i . Ve l i n im e t i , i2 s ürme

sanatını n bir üstadı olduğu için, Florinda 'nın hastalığından

ve sağaltımından bir manevra olarak yararlanmış; bu uygulama, yalnızca bir savaşçının yöntemine uyum sağlamakl a

kalmıyor, aynı zamanda i z sürme sanatının yedi temel i l kesine de ustaca bir giriş oluşturuyormuş. Önce Florinda ' y ı

kendi savaş alanına çekmiş, Florinda burada onun elindeymiş ve çaresizm i ş ; ondan gerekli olmayan şeyleri el inden

çıkartmasını istemiş; ona vereceği bir kararla yaşamını bel l i

b i r amaca g öre y ö n l e n d i rmes i n i öğretm i ş ; n a s ı l ge v

şeneceğini öğretmiş; kendi becerilerini yeniden düzenleme

konusunda ona yardımcı olabilmek üzere ona farklı ve o

güne değin deneyimlememiş olduğu bir iyimserli k v e özgüven duyumu kazandırmış; ona zamanı özetlemeyi öğretmiş; ve son olarak da ona, b ir iz sürücünün h içbir zaman kendisini ön plana çıkarmadığını göstermiş.

Florinda' yı özellikle bu son ilke etkilemiş. Ona göre bu

ilke, son dakika yönergeleri ile bana anlatmak istediği her

şeyi özetliyormuş.

"Velin imetim liderdi," dedi Florinda. "Ancak, ona baktığında hiç kimse onun bir l ider olabileceğine inanamazdı .

Her zaman kadın savaşçılardan birini ön plana çıkarır, bu

arada kendisi, onlardan biriymiş gibi hastal arın aras ına

k arışır ya da kendisini elinde bir çalı süpürgesi, sürekl i

olarak yerdeki kuru yaprakları süpüren yaşlı bir bunak gibi

gösterirdi."

Florinda, kişinin iz sürme sanatının yedinci ilkesini uygulayab ilmesi için, diğer altı ilkeyi de uygulaması gerektiğini belirtti. Bu nedenle velinimeti her zaman, perde arkasından onları i z l erm i ş . B u sayede çatışmaları engel leyebiliyor ya da geçiştirebiliyormuş. Ona saldıran olmaz.

tepkiler hep diğerlerine yönclirmiş.

"Umarım artık ayrımına varmışındır," diye devam etti,

"ancak üstad bir iz sürücü, kontrollü çılgınlık konusunda ustalaşabilir. Kontrollü çılgrn/ık insanları kandırmak değildir.

Velinimetimin de açıkladığı gibi kontrollü çılgınlık savaş

çıların iz sürme sanatının yedi temel ilkesini, en küçük ve

FLORi N DA

önem s i z e y l e m le rden ö l ü m k a l ı m d u ru m l arı na k adar h e r

y aptıklarına u ygul amaları anlam ı n a gelmektedir.

"Bu il kelerin u ygulanışı üç sonuç ort ay a ç ıkarı r. B irinc i s i , iz siiriicü/er kendi l erin i hiçbir zaman c iddiye almamayı

öğrenmi şlerdir; kendi kendileri ile dalga geçe b i l i rler. K i ş i

ancak kendisiyle dalga geçmekten çekinmi yorsa başkalarıyla

da dalga geçeb i l i r. İ k i nc i s i , iz siiriiciiler sonsuz bir s abıra

sahip olmasını öğrenmi ş lerd i r. İz siiriiciiler asla acele etmezler; asla s i n i rlenmezler. Üç ü ncüsü de , iz süriiciilcrin doğaçlama konusunda sonsuz bir yetenekleri bulunmak tadır. "

Flori nda ayağa kalktı . H e r zaman olduğu g i b i o n u n oturma odasındaydık. Yönergelerin sona erd i ğ i n i söyleyeceğ i n i

sandım. Ayrılmadan bana bel i rtmek i stedi ği son b i r konunun

daha bulunduğunu söy l ed i . Beni evin i ç i nde yer alan başka

a v l u y a götürd ü . Ev i n i n b u b ö l ü m ü n ü daha önce h i ç görmem i ş t i m . Al çak sesle b i r i s i n e seslendi ve b i r odadan b ir

kad ı n çıkıp yanı mıza gel d i . Onu önce tanı yamadım. Kadın

bana adımla seslenince, onun dofi a Soledad olduğunu ayrıms adım. Şaşırıcı bir biçi m de değ i ş m işti . Daha genç v e daha

güçlü görü nü yordu.

Florinda Sol edad ' ın beş yıl boyunca b ir sandığın içi nde

özetleme görev i n i y e r i n e g e t i rd i ğ i n i v e K a rta l ' ı n , özetlemesini gerçek b i l i n c i n in i kames i olarak kabul ederek onu

serbest bıraktığı nı söyledi. Dofia Soledad söylenen leri onaylar b iç imde başını sal l adı. Fl orinda b i rdenbire lafı m ı z ı kesti

ve bana g itmem gerektiğ i n i , z i ra artık enerj i m i n tükendiğini

söyled i .

O gü nden sonra b irçok kez Florinda ' n ı n e v i n e g i t t i m .

H e r gidiş imde o n u görüyordum, ancak bu çok k ı s a s ü reler

içindi. B ana artı k öğretilerini anlatmamaya karar verdiğin i ,

bundan böyle y a l n ı zc a dofia Soledad i l e birl ikte o l m am ın

ben i m i ç i n daha y arar l ı olacağını söyled i .

Dona Soledad ile birkaç k e z buluştuk, ancak b u buluşm alarımızda olup bitenleri h içbir zaman anlayamadım. B ir-

l ikte olduğumuz her buluşmamızda beni odasının doğuya

bakan kapısının önüne oturtuyordu. Kendisi de sağ yanıma

oturarak bana dokunuyordu; daha sonra sisten duvarın dönmesini durduruyorduk ve her ikimiz de yüzlerimiz güneye,

odasına doğru yönelmiş biçimde duruyorduk.

Duvarın dönüşünün nasıl durdurulacağını la Gorda' yla

birlikte öğrenmiştim; öyle görünüyordu ki dona Soledad, bu

algısal yeteneğin farkl ı bir yönünün ayırdına varabilmem

için bana yardımcı olmaya çalışıyordu. La Gorda' yla birlikte, doğru bir biçimde ancak bir bölümümüzün duvarı durdurabildiğini ayrımsamıştım. Bu bende sanki , b irdenbire ikiye bölünmüşüm gibi bir duygu yaratıyordu. Toplam benl iğimin bir bölümü doğrudan doğruya öne doğru bakıyor,

sağ yanıma doğru hareketsiz bir duvar görüyordu, öte yandan, toplam benliğimin daha büyük diğer bölümü sağa doğru

doksan derece dönüyordu ve duvara bakıyordu.

Dofia Soledad ' la birl ikte duvarı her durduruşumuzda

ona bakmakla yetiniyorduk. H içbir zaman Nagual kadın, la

Gorda ve benim daha önce bir çok kez yapmış olduğumuz

g i b i p aralel ç iz g iler arasındaki a l a n a girmed i k . Dona

Soledad her seferinde b ana gözlerimi, s anki yansıtıcı bir

cammış gibi sis üzerinde sabitleştirmemi söylüyordu. Daha

sonra o güne değin k arşılaştığım en ayrıntılı çözülmeyi

deneyimliyordum. S anki akıllara durgunluk veren bir sürat

yarışındaydım. Sis tabakasının içinde gözümün Önünde manzara parçaları oluşuyordu ve birdenbire farklı bir gerçekliğin

içine giriyordum; bu, engebeli ve insan yaşamına uygun olmayan sarp, dağlık bir alandı. Dofia Soledad, yanında bana

kahkahalarla gülen güzel bir kadınl a birlikte hep oradaydı.

O noktadan sonra olanlar konusunda anı msayabildikleri�, N agual kadın, la Gorda ve benim paralel çizgilerin

arasındaki alanda yaptıklarımız hakkında anımsayabildiklerimden bile daha azdı. Öyle görülüyordu ki, dona Soledad

ile birlikte, benim bilmediğim bir başka b ilinç düzlemine

geçmiştik. Olabildiğince keskin bir bilinç düzlemindeydirn,

FLORINDA

ancak bundan daha d a k e s k i n b i r b a ş k a d ü z l e m d a h a

bulunuyordu . D o fi a Soledad ' ın b a n a a ç ı k ç a göstermeğe

çalıştığı ikinci dikkatin bu bölümü , o ana değin deneyimlemiş olduğum her şeyden daha karmaşık ve daha ulaşılmazdı. Tek anımsayabildiğim, oldukça fazla hareket etmiş olmanın üzerinde bıraktığı yorgunluk duyumuydu, millerce yol yürümenin, ya da engebeli dağ yollarında dolaşmanın

kişide yarattığı yorgunluğa benzeyen bir duyguydu bu. Ayrıca, nedenini anlayamasam da, dofia Soledad 'ın, o kadının

ve benim birbirimizle konuştuğumuzdan, duygularımızı ve

düşüncelerimizi anlattığımızdan emindim; ancak bunları n

ayırdına varam ıyordum.

Dofia Soledad ile her buluşmamızdan kısa bir süre sonra, Florinda beni hemen dışarı çıkarıyordu. Dofia Solcdad

bana çok az şey açıklıyordu. Öyle hissediyordum ki, böylesine yüksek bir bilinç düzleminde bulunmak onu yoruyor,

bu nedenle de konuşma gücünü yitiriyordu. O dağlık bölgede, güzel k ad ı n ı n yanı s ı r a n e fe s im izi kesen b i r şey

görüyord u k , y a da bir şey y a p ı yorduk . Dona S o ledad,

denemesine rağmen hiçbir şey anımsayamıyordu.

Florinda'dan, dofia Soled ad ' l a birl ikte yaptığım yolculukların mahiyetini öğrenmek istedim. Son dakika yönergelerinin bir bölümünü, benim iz sürücülerin yaptığı biçimde ikinci dikkate girmemin sağlanmasını n oluşturduğunu, iz sürücünün boyutuna geçişimde dofia Soledad ' ı n benim için

ondan daha iyi bir kılavuz olduğunu söyledi.

Son buluşmamız olduğuna inandığımız karşı laşmamızda

Florinda, yönergelerinin başlangıcında olduğu gibi, beni holde bekliyordu. Elimden tuttu ve beni oturma odasına getireli.

B irlikte oturduk. Dofia Soledad' la yaptığımız yolculukların

altın?a herhang i bir anlam aramamam konusunda beni uyard ı . iz s ü r ü c ü lerin , d ü n y a y a b a k q l a rı y ü z ü n d e n rüya

görücü/erden farklı olduklarını, dofia Soledad ' ı n görev inin

başımı çevirmek konusunda bana yardım etmek olduğunu

söyledi.

KARTAL'IN ARMAGANI

Don Juan farklı bir yöne bakmak üzere bir savaşçının

başını çevirmesi kavramından söz ettiğinde, onun davranışta

bir değişikliği betimleyen bir eğretilemede bulunduğunu

sanmıştım . Florinda, betimlemenin doğru olduğunu, ancak

bunun bir eğretileme olmadığını söyledi. İz sürücülerin başlarını çevirdikleri doğruymuş; ancak onlar yeni bir yöne bakmak için değil, zamana farklı bir biçimde bakmak için başlarını çeviriyorlarmış. İz sürücüler yaklaşmakta olan zamanı görebiliyorlarmış. Normal olarak bizler zamanla ancak

zaman bizden u zaklaştığı sırada görebi l irdik . Ancak i:

s ü r ü c ü le r b u n u d e ğ i ş t i re re k g e l mekte o l an zamanı

görebi liyorlarmış.

Florinda, başı çevirmenin kişinin geleceği görmesi anlamına gelmediğini, kişinin böylelikle zamanı somut, olarak

görebildiklerini ancak kavrayam adıkl arını söyled i . B u

nedenle, dofia Soledad ile birl ikte neler yaptığımız üzerinde

düşünmemin gereksiz bir iş olduğunu söyledi. Tüm bunlar

ancak kendi bütünlüğümü algılayabildiğimde bir anlam

kazanacaktı ve ancak o zaman bu gizemi çözebilmem için

gerekl i enerjiye kavuşacaktım.

Florinda bana fazladan bilgi veriyormuş gibi bir tavırla,

dona Soledad' ın üstün bir iz sürücü olduğunu söyledi; ona

göre o, bu alanın en iyisiydi. Söylediğine göre dofia Soledad

istediği her an paralel çizgileri aşabilirmiş. Ayrıca, don Juan

Matus'un topluluğundak i savaşçıların hiçbiri onun yapabildiklerini yapamamışlardı. Kusursuz iz sürme teknikleri ile

dofia Soledad, paralel varlığını bulmuştu.

Florinda, Nagual Juan M atus, Silvio Manuel, Gcnaro ya

da Zuleica' yla birlikte deneyimlediklerimin, ikinci dikkatin

ancak çok küçük bölümlerini oluşturduğunu söylüyordu;

dona Soledad ' ın bana tanıklık etmeme yardımcı olmaya

çalıştığı bölümse ikinci dikkatin yine çok küçük, ancak farklı bir bölümüymüş.

Dofia Soledad yalnızca yaklaşmakta olan zamanı görmemi sağlamakla kalmamış, aynı zamanda beni paralel var-

FLORi N DA

l ı ğı n a el a götürmü ş t ü . Florinda paralel v arl ığ ı , aç ı k la n am az

b i r enerj iy l e dolu s aydam v arl ı k l ar o l arak, tüm c a n l ı v arl ı kl arda b u l u nan k a q ı denge o l arak aç ı k l ı yord u . B i r k i ş i n i n para l e l v arlığı , onunla aynı c in s ten başka b i r insanmış v e o l d u kça yakın , çözülmez b i r b i ç i m de birincisine bağlanı rmı ş .

Dünya ü zerinde a y n ı zamanda b i rl i k te v ar o l ur l arm ı ş . İ k i

paralel v arl ı k , aynı kutbun i k i ayrı u c u g i b i y m i ş .

Savaşçı l ar için kendi paralel varl ı k l arı n ı b u lmak o l anak

d ı ş ı ym ı ş . Z i ra , bir s a v aş ç ı n ı n y a ş am ı nd a o n u b;ışka yöne

çeken çok sayıda unsur, önce l i k l i başka ilgi alan ları b u l unurmuş. A ncak böy l e s i ne ustal ık gere k ti ren bir e d i m i başaran

b i r k i ş i , paralel v arl ı ğında t ı pkı doila Solcdad ' ı n yapt ığı g i b i ,

sonsuz b i r genç l i k ve enerji kaynağ ı n a kavuşabi l i rııı i ş .

Florinda aniden yerinden kal k t ı ve ben i doıia Soledad ' ın

odası n a götürdü . B e l k i de bunun son görüşmemiz olduğunu

b i l d i ğ i m için, tuhaf b i r kaygıya k ap ı l m ı şt ı m . Flori n da ' nı n

bana b iraz önce söyledikleri n i kendis i ne anlatt ı ğ ı mda, doı1a

Soledad bana g ü l d ü . Gerçek bir savaşç ın ıı alçak gön ü l l üğü

olduğuna inandığım b i r tav ı rl a bana, kend i s i n i n h iç b i r şey

öğretm e d i ğ i n i , y a p m a y ı a rz u l a d ı ğ ı tek i ş i n b a n a k e n d i

para l e l v ar lı ğ ı n ı gösterebi lmek olduğ u n u , z i ra Nagual Juan

Matus ve savaşçı l arı bu dünyadan ayrı ld ı kları nda s ı ğı n m a s ı

gereken yerin ora s ı o lduğunu bel irtt i . B un u n l a b i r l ikte, kendis i n i n de anl ayamadığı bir şey daha o l m uştu. Flori nda ' nı n

o n a aç ı k l ad ı ğ ı na göre , b i rb i ri m i z i n enerj i s i n i y ü kse l t m i ş t i k

ve bu durum d a b i zleri yaklaş makta o l an zaman l a , Florind a ' n ı n arzu ettiği biçimde küç:ük dozlarda değ i l , ben i m k ur a l

t a n ı m a y a n doğam ı n a rzu l a d ı ğ ı g i b i k a v ra n m a s ı o l a n a k s ı z

büyük p arçalar hal inde görnıemize y o l açın ı ş .

S o n b u l u ş m a m ı z ın sonu ç l a rı oldukça şaş ı rt ı c ı o l m u ştu.

Doıra Soledad, para lel v arlı ğ ı ve ben, bana olağanüstü uzun

gel e n b i r s ü re b o y u n c a b i rl i k te o l d u k . P a r a l e l v a r l ı ğ ın

yüzünü tüm h at l arı y l a görebi l d i m . B ana k i m olduğunu an l atmaya ç al ı �t ı ğ ı n ı h issediyordum . B unun son bul u�maın ı z old u ğ u n u da b i l i y o r g i b i yd i . Gözleri nde i n s a n ı b i r anda et-

kisine alan bir kırılganlık duygusu okunuyordu. Daha sonra

rüzgara benzeyen bir güç b izi oradan alıp başka bir yere

sürükledi. Bundan sonra olanlar, benim için hiçbir anlam

taşımıyordu.

Florinda ani bir tavırla ayağa kalkmama yardım etti .

Kolumdan tuttu v e beni kapıya doğru geçirdi. Dona Soledad

da bize eşlik ediyordu. Florinda, o gün cereyan eden olayları

anımsamakta oldukça zorlanacağımı; her şeyi mantığa vurmak gibi bir düşkünlüğümün bulunduğunu, oysa böyle bir

eğilimin durumu daha da kötüleştireceğini, zira bu dünyadan

ayrılmak üzere olduklarını, dah a sonraysa farklı bir bilin�'

düzlemine geçmemde bana yardımcı olabilecek hiç kimseyi

bulamayacağımı söyledi. Bir gün dona Soledad 'la benim

gündelik yaşam dünyasında yeniden karşılacağımı da ekledi.

O anda dona Solcdad ' a döndüm ve kendisine düşkünl ü ğümden b e n i k u rtarma s ı i ç i n y a l v ardım ; eğer b u n u

başarazsa beni öldürmesini istedim. U ssallığımın sınırları

içinde yaşamak istemiyordum .

"Böyle düşünmemelisin," dedi Florinda. "B izler birer

sav aşçıyız ve savaşçıların zihinlerinde yalnızca bir tek şey

vardır-özgürlükleri . Ölmek ve K artal ' a yem olmak bir mücadele değildi r. Oysa sessi zce K artal ' ın çevre s inde dolaşarak özgürlü ğe kavuşmak, en büyük cesarettir.

SORGUÇLU YILAN

Kuralı

getirn belir

en don ttiği

Juan ama

ve çların

savaşçı hepsini b i

topluluğu, rer

en b i rer

son yerine

görevleri

olan gündelik yaşam dünyasını terk etme görevini yerine

getirmeye hazırdılar. La Garda, öbür çömezler ve benden

beklenen de, buna tanıklık etmekti. Çözüm bekleyen bir tek

sorun kalmıştı yalnızca: Çömezler ne olacaktı? Don Juan,

normal olarak onların da kendi grubuyla bütünle�erek kendisiyle b irlikte bu dünyadan ayrılmaları gerektiğini söylüyordu; ancak, çömezler buna hazır değildier.Köprüyü geçme girişimimiz s ırasında gösterdikleri tepkiler, çömezlerin zayıf noktalarının neler olduğunu bize göstenn işti.

Don Juan, velinimetinin kendis i için bir s avaşç ı topluluğunu bir araya getirmeden önce yıllarca beklemeyi seçmiş olmasınıı, bilgece bir karar olduğunu ve olumlu sonuçlar doğurduğunu hissediyordu; öte yandan, don Juan ' ın beni Nagual kadın ve kendi grubumla bir araya getirmekte aceleci

davranması, bizler için çok zararlı olmuştu.

Don Juan ' ın bu düşüncelerini b i r p i şmanlık ifade s i

olarak dile getirmediğini anlıyordum; b u daha çok, sava�

çının kendi seçimini yapmakta ve bunu kabullenmede özgiir

olduğunun göstergesiydi. Ayrıca, kendi velinimetinin izimden gitmeyi uzun uzun düşündüğünü, eğer bu örneği seçmi�

olsaydı, çok k ı s a bir süre içinde benim kendi s i gibi b i r

Nagual olmadığımın ayırdına varmış olacağını ve bu noktadan sonra, benim dışımda hiç kimsenin topluluğa dah il

edilemeyeceği n i belirtiyordu. Her durumda, Lydia, Rosa,

Benigno, Nestor ve Pablito' nun yığınla yetersizl ik leri vardı ;

l a Gorda ve Josefina ' nı n kendi kendilerini kusur suzlaştırabilmeleri i ç i n zamana gerek iyord u ; sağl am duruın d;ı

olanlar yalnızca Solcdad 'la Eligio ' ydu, zira onlar belki de .

kendi grubundaki savaşçıl ardan bile daha becerik l i ve ustaydılar. Don Juan, içinde bulundukları koşulları, olumlu ya da

olumsuz, olduğu gibi kabullenerek ve herhangi bir pişmanlık

ya da üzüntü duymadan, kendi kendilerin in sırtlarını pışpışlamadan kendi ilençlerini ya da inayetlerini reddetmeni n bu

dokuz k işinin kendi seçimlerine kaldığı nı belirtiyordu.

Don Juan , büsbütün de çuval l am adığımızı bel i rttionun savaşçılarının arasında oynamış olduğumuz rol küçük

de olsa, benim dışımda topluluğumdaki tüm bireylere uyduğuna göre, gerçek anlamda bir b;qarıyla sonuçl anırnştı.

Onunla bu konuda tamamen hemfikirdim. Her şeyden önce,

N agual kadın, kuralın öngördüğü tüm nite l iklere sahipti.

S ağduyuluydu ve kontrollüydü; hem mücadeleciydi hem son

derece rahattı . Görünürde herhangi b i r ön h az ı rlık y apmadan, ondan iki kat daha yaşlı da olsalar, don Juan ' ın topluluğu ndaki tüm yetenekli s avaşçılarla rahatlıkla i letişim kurabi l iyor, onları yönetebil iyordu.Topluluktaki erkek ve

kad ı n savaşçıl arın heps i , onun kend i tanıdıkl arı Nagual

kadına çok benzediğini düşünüyorlardı.Tüm kadın savaş

çılarla tek tek ilgileniyordu, sonuçta don Juan'ın benim topluluğum için bulduğu beş kadınla da kusursuz bir b içimde ilgilendi, zira onlar da kendilerinden daha yaşlı savaşçı kadın -

!arı n benzcrlcriydi ler. Lyd i a H erıne l i nda g i b i y d i , J os efi n a

Z u l e i c a g i b i y d i , R o s a v e l a Gord a , N e l i n d a g i b i y d i le r v e

Soledad da D e l i a gibiydi.

Adam l ar da don Juan ' ı n savaşçı l arı n ın b i rer benzeriydiler; Nestor Vicent e ' nin, Pablito Genaro ' n u n , Benigno S ilvio M anuel ' in , E l igio ise, Juan Tum a ' nın kopyasıydı . Kural gerç ekten , b u insanl arı türdeş bir b ü t ü n o l arak bir k a l ı b a

döke n , heps i n i n ü zerinde b i r g ü c ü n s e s i g i b i y d i . O n l a rı n

öteki bilince ul aşan yolu bul acak bir l iderden yoks un, u marsız bir durumda kendi başl arı na kalmaları , gerçekten kaderin

bir cilvesiydi

Don Juan, topluluğumdaki tüm savaşçı ları n öteki bil ince

kenel i çabalarıy l a girecekleri n i , bu işi başarabilme olası l ıkl arı n ı n n e o l d u ğ u n u b i l m e d iğ i n i , z i ra bu o l a s ı l ı ğ ı n kendi lerine bağlı olduğunu belirt ti . Hepsine kusursuz bir biçimde y ard ı m e t m i ş t i ; bu n e d e n l e t i n i tüm e nc l i şe l e rd e n v e sorunlardan arınmıştı v e zihninde onl arla i l g i l i herhangi b i r

kuşku yoktu. Yapması gereken t e k şey, bizlere kişinin kendi

bütü n l üğü içinde para l e l çizgileri aşmas ı n ı n ne anlama geldiğini gerçekçi bir biçimde göstermekti.

Don Juan, benim en fazl a çömezlerden birine yardımcı

olabileceğimi söyleye rek, becerikli olduğu ve onu daha önceden t an ıdığım için l a Gorcl a ' yı seçt i . Diğerleri i\'. i n h arcayacak enerj im yoktu zira yerine getiri lmesi gereken başka görevleri m , beni bekleyen b a ş k a i ş l e r b u l u n u yord u . Don

J u an bana kenel i savaşçıl arı n ı n hep s i n i n bu göre v i b i l d iklerini, ancak b un u bana açmadıkları n ı , zira önce benim onl ara bu görev için yaraşıklı biri olduğumu kanıt l amam gerektiğini söyled i . Kendi yol ları nı n sonuna varm ı ş o l m a l a rı ve benim verilen yönerge lere büyük bir bağ l ı l ı k iç inde uymam,

bu göre v i n ancak bir böl ü m ü n ü n açı k l a n m as ı ıı ı zoru n l u

k ı l ı yordu.

Don Juan ayrı l m a zam a n ı n ın ge l d i ğ i n i norm a l b i l i n ç

d ü z l e m i n d e b u l u n d u ğ u m b i r a n d a h <ı b e r v e rel i . O a n

durumun c i d d i y et i n i a n l ayamam ı ş t ı m . D o n J u aıı s o n aıa

kadar bana yaşadığım iki farklı bilinç düzlemini birleştirmem gerektiğini anlatmaya çalıştı. Bu birleştirmeyi gerçekleştirebilecek yeteneğe sahip olsaydım her şey son derece basit olacaktı. Ne var ki bu yetenekten yoksundum ve bu

nedenle de yaptığı açıklamalar beni ancak ussal düzlemde

etkileyebildi. Don Juan, olayı daha kapsamlı terimlerle

değerlendirebilmem için beni farklı bir bilinç düzlemine aktardı.

Beni sürekl i olarak, sol yan bilincinin ancak olayları

kavrayabilme yetimizin bir ivme kazanması açısından yararlı

olduğu konusunda u yarıyordu . Öte yandan, d ikkatimizi

inanılmaz bir berraklık içinde ancak tek bir olgu üzerinde

odaklayabilmek gibi bir dezavantaj ı varmış, bu da bizi

bağımlı ve savunmasız, saldırılara açık bir konuma getiriyorm u ş . S o l y a n b i l in c inde o l d u ğ u m u z d a tek b a ş ı m ı z a

kalamıyormuşuz v e kendi bütünlüklerini kazanmış, böyle bir

durumda kendi kendilerini idare etmesini bilen savaşçıların

desteğine gerek duyuyormuşuz.

La Gorda bir gün N agu al Juan Mat us' la Genaro ' nun

tüm savaşçıları onun evinde topladığını anlattı. Nagual onl arı son y a n b i l i ncine aktarmı ş , o n l ar a yeryüzündeki

zamanının sona erdiğini söylemiş.

La Gorda önce ona inanmamış. Savaşçılar gibi davranmaları için onları şaşırtmaya çalıştığını sanmış. Ancak daha

sonra gözlerinde daha önce hiç görmediği bir alevin bulunduğunun ayırdına varmıştıqq.

Onları farklı bir bilinç düzlemine geçirdikten sonra, tek

tek hepsiyle konuşmuş, öğrettiği tüm kavramları ve uygulamaları zihinlerinde canlandırmak üzere b ir toparlama

sürecinden geçmelerini sağlamış. Aynı işlemi bana da yaptı.

Bu iş için görevlendirilmem, onu en son gördüğüm günden

bir gün önce cereyan etti. Benim durumumda, bu toparlama

süreci bilincimin her iki düzleminde birden gerçekleşti. Zihnimin her iki bilinç düzlem inde de tümüyle doygun b i r

duruma gelmesinden emin olmak istiyormuş gibi, birkaç kez

SORGUÇLU YILAN

iki bilinç düzlemi arasında gidip gelmem i sağladı .

Bu toparlama sürecinden sonra nelerin olup bittiğini önceleri anımsayamamıştım. En sonunda la Gorda bir gün, belleğimin engellerini aşmamı sağladı. B ana, aklımdan geçenleri, zihnimin içine g irm i ş g i b i , okuyabildiğini söyled i.

Yorumuna göre, belleğimin bu şekilde kil itlenmesinin altında yatan neden, duymuş olduğum acıyı anı nı samaya kork Lıyor olmamdı. Ayrılmalarından önce S il v io M anue l ' in evinde ol anlarla, duyduğum korku , b irbirine k a rı şmıştı.

Korkmuş olduğumu açık seçik ayrımsadığını, ancak neden

korktuğumu bilmediğini söyledi. O evde ve öze l l i k l e de

oturduğumuz odada nelerin olup bittiğini anımsayamıyordu.

La Gorcla konuşmasını sürdürdükçe. bir uçurumundan

başaşağı yuvarlandığımı h issediyordu m . İçimde bir sesin

bana, farklı iki bilinç düzleminde tanık olduğum iki farklı

olayı ilişkilendirmemi söylediğini ayrımsadım. Sol bilincimde, yeryüzündeki son günlerinde don Juan ve savaşçı toplul uğuyla ilgili anılar kitlenip kalınıştı; sağ bilincimdeyse o gün uçurumdan aşağı atlayışımın anısı yer alıyordu. B ilincim in iki yanını birleştirmeye uğraştığımda bedenimde bir

halsizli k duyumsadım. Dizlerimin bağı çözüldü ve yere düştüm.

Deneyimimi ve onunla ilgili yorumumu anlattığımda, la

Gorda sağ bilincimde olup bitenin, konuştuğum sırada onun

zihninde canlanan anıyla hiç şüphesiz özdq olduğunu belirtti. Nagual Juan Matus ve topluluğuyla birl ikte paralel çizgileri aşmak üzere bir girişimde

daha bulunduğumuzu anımsıyordu. İkimizin, diğer çömezlerle birlikte köprüyü geçmeyi bir kez daha denemiş olduğumuzu söylüyordu.

Bu anıyı zihnimde tam olarak çıkartamadım. Onunla ilgili duygularımı ve düşüncelerimi bir araya getirebilmemi

engelleyen bir güç vardı sanki. La Gorda, Silvio Manue l ' in

Nagual Juan Matus'dan köprüyü geçmek üzere beni ve diğer

çömezleri haz ı rl amasını istediğini bel irtt i . B eni dünyada

bırakmak istemiyorm u ş , z ira g örev i m i yerine getirmek

KARTAL'I N ARMAÔANI

konusunda hiçbir şansımın bulunmadığını düşünüyormuş.

Nagual onunla aynı kanıda değilmiş, ancak, bu duygusuna

rağmen, yine de gerekli hazırlıkları yapmış.

La Gorda, onu ve diğer çömezleri S ilvio M anuel ' in

evine götürmek üzere arabayla onun ev ine geldiğimi anımsıyordu. K öprüyü geçmek için hazırlanmak üzere Nagual

Juan Matus'la Genaro' nun yanına geri döndüğüm sırada onlar, la Gorda'nın evinde kalmışlardı.

Bu olayı hiç anımsamıyordum. Israrla, birbirimize çok

yak ı n olduğumuzu , bu nedenle bir rehber olarak ondan

yararlanabileceğimi, zihnini okuyabileceğimi ve orada belleğimi tümüyle uyandırabilecek bir ipucu bulabileceğimi

söylüyordu.

Zihnim karmakarışık olmuştu. Benliğimi bir endi:je kaplamıştı ve la Gorda' nı n ne söylediğine bile dikkat edem iyordum . O, konuşmasına devam ediyor, k öprüyü gcı,,' ıncyc yönelik ikinci girişimimizden anımsadıklarını anlatıyord u .

S öylediğine göre S ilvio Manuel onlara bağı rıp çağı rmı�.

Köprüyü geçmeyi bir kez daha deneyebilmeleri için gerekli

eğitimi almış olduklarını, öteki benliğe geçmeleri için gerekli olan tek edimin, birinci d ikkatlerinin niyetini terk etmek

olduğunu söylemiş. B ir kez öteki benliğin bilincine girmeyi

becerdiklerinde, Nagual Juan M atus ve topluluğunun erkinin

onları yakalayıp kolayca üçüncü dikkate taşıyabileceğini anl atmış-bu , normal bil inç düzlemlerinde çömezlerin asla

yapamayacakları bir şeymiş.

B ir süre sonra, artık la Gorda' nın söylediklerini dinlemiyordum. Sesinin tonu , benim için gerçekten bir araç

gibiydi. Anımsamanın gücüyle sendelemiştim. La Gorda

konuşmasını kesti ve ona anımı aktardığımda o da her şeyi

anımsayıverdi. B ilincimizin iki düzleminde yer alan en son

parçaları bir araya getirmeyi başarmıştık.

Don Juan ' l a don Genaro 'nun köprüyü geçirmek üzere

beni hazırl adıklarında normal bilinç düzleminde olduğumu

anımsıyorum. İçimden, beni bir uçuruma atlamaya hazır-

ladıkları nı düşünü yordum.

La G orda, o n la rı köprüyü geçmeye haz ı r l a m a k üzere

S i l v i o Manuel ' i n o n l a rı deri k a y ı ş l ara o t urtarak çatı k i rişlerini n üzerine doğru haval andır dı ğ ı nı a n ı m s ı yordu. B u deri

kayış l ardan e v i n i n bütün odal arı nda v ardı . Çömezler kayışların i çi nde neredeyse bütün gün ası l ı kal m ı ş l ar.

La Gorda, i nsanın ev inde deri bir kayış bul undurnıa s ı n ı n

i d e a l b i r yöntem o l duğunu be l i rt t i . Genaro l ar, gerçekte n e

yapıyor olduklarıı ı b i l meden , ası l ı oldukl arı kayışl arın sank i-anı l arı n ı yakalam ı ş lar ve kendi oyunl a rı n ı o l u şt urmu � l ard ı . B u , yerle tem a s ın kes i l m es i n i n i y i l q t i r i c i ve arın d ı rı c ı n i tel i k l e r i n i b i rl e ş t i re n , o l as ı l ı k l a s ağ b i l i rn,:t en s o l b i l i nce

geç i şte k i ş i n i n gerek duyduğu yoğu n la ş ma n ın devreye g i rd i ğ i b i r oyundu. Oynadıkları oyun, a s l ı nda, anıınsaın al arı n a

yardı mcı olan b i r araçtı.

La Gorda ' n ın a n l a t t ı ğ ı n a g ö re , o ve d i ğe r ç ö m e z l e r

bütün g ü n h av ada ası l ı kaldı ktan sonra, S i l v i o Manuel gece

y a rı s ı nd a o n l arı aşağı i n d i r m h t i . DjJıa sonra lıep b i rl i k t e

o n u n l a köprüye g i t m i � l cr, N ag u al J u a n M at u s , Genaro v e

b e n oraya gel i nceye kadar beklem işler. N agual .J u a n Matus,

ben i hazırl am a l arı n ı n t a h m i n i nden uzun s ü rdü ğ ü n ü bel i rtm i ş t i .

Don Juaıı ve savaşç ı l arı n ın b i zden önce köprüyü geçtiklerini anımsıyoru m . Dona S olcdacl ' la El igio d a kend i l i k l erinden onları i

zlem i şl erdi . En son Nagual kadın g i t m i ş t i . Köprünün öbü r yakas ı ndan S i lv io M aıuel b ize y ü rümeye başl am a m ı z ı i � aret e t m i şt i . Köprü n ü n ort a s ın a v ard ı ğ ı m ı zd a , Lyd i a, R o s a v e P ab l i to , daha faz l a ilerl e y e m e ye c e k g i b i

görü nü y orlard ı . B e n i gn o ' y l a N estor. neredeyse k ö p rü n ü n

ucuna kadar yürüdüler, orada durdu l a r. Yal nı z c a l a Gorda,

J osefi n a ve ben, Don Juan ve d iğerleri n i n bulundu k l arı noktaya u l aş ab i lm i ştik.

Daha sonra olanl ar, i l k kez köprüyü aşma g i ri � i ıı i m izde

olanlara çok benziyordu. S i l v i o M anuel ve El igio, orada ger

çek bir yarı k olduğuna inandığım bir �ey açtılar. D i kkat i m i

bu yarık üzerinde odaklayabilecek kadar enerjim vardı. Bu,

ne köprün ü n ucunda yükselen b i r a ç ı k l ık t ı , ne de s i s

duvarının içinde b i r yarıktı ; bununla birlikte yarığın çevresinde sise benzeyen bir buhar tabakasını ayrımsayabiliyordum. Her şeyden ayrı, tek başına uzanan karanlık, gizemli bir açıklıktı. Don Genaro, şaka yollu ona "kozmik vaj ina"

adını yakıştırdı. Bu yorumu diğer savaşçıları kahkahaya boğdu.

La Gorda ve Josefina bana tutundular ve aşağı indik.

B i rdenbi re kendimi eziliyormuş gibi hissettim. İlk

girişimimizde neredeyse havaya uçmamı sağlayan o sınırsız

güç beni yeniden eline geçirmişti. La Gorda'yla Josefina'nın

benimle birleştiğini hissediyordum . O güç beni ikisinin

arasında dümdüz ediyordu.

Kendime geldiğimde, üzerimde la Gorda ile Josefina,

yerde uzanmış yatıyordum. Silvio M anuel kalkmamıza yardım etti. Şu anda onlara yolculuklarında eşlik etmemizin söz

konusu olmayacağını, ancak belki daha sonra, kendimizi

kusursuz kılmayı başardığımızda, Kartal 'ın geçmemize izin

verebileceğini söyledi.

Geri dönüp Silvio M anuel' in evine doğru yol aldığımız

sırada S ilvio Manuel kulağıma eğilerek fısıltıyı andıran bir

sesle o gece yollarımızın birbirinden ayrılacağını belirtti. Bir

daha hiç karşılaşmayacağımızı ve tek başıma kalacakmışım.

Bu yüzden hesaplı davranmalı ve enerjimi boş yere harcamamalyımışım. Bütünlüğümü sağlayabilirsem, görevimi

yerine getirecek enerj iye sahip olabilirmişim. İnsan biçimimi

yitirmeden kendi kendimi aşırı zorlayacak ' olursam, işim

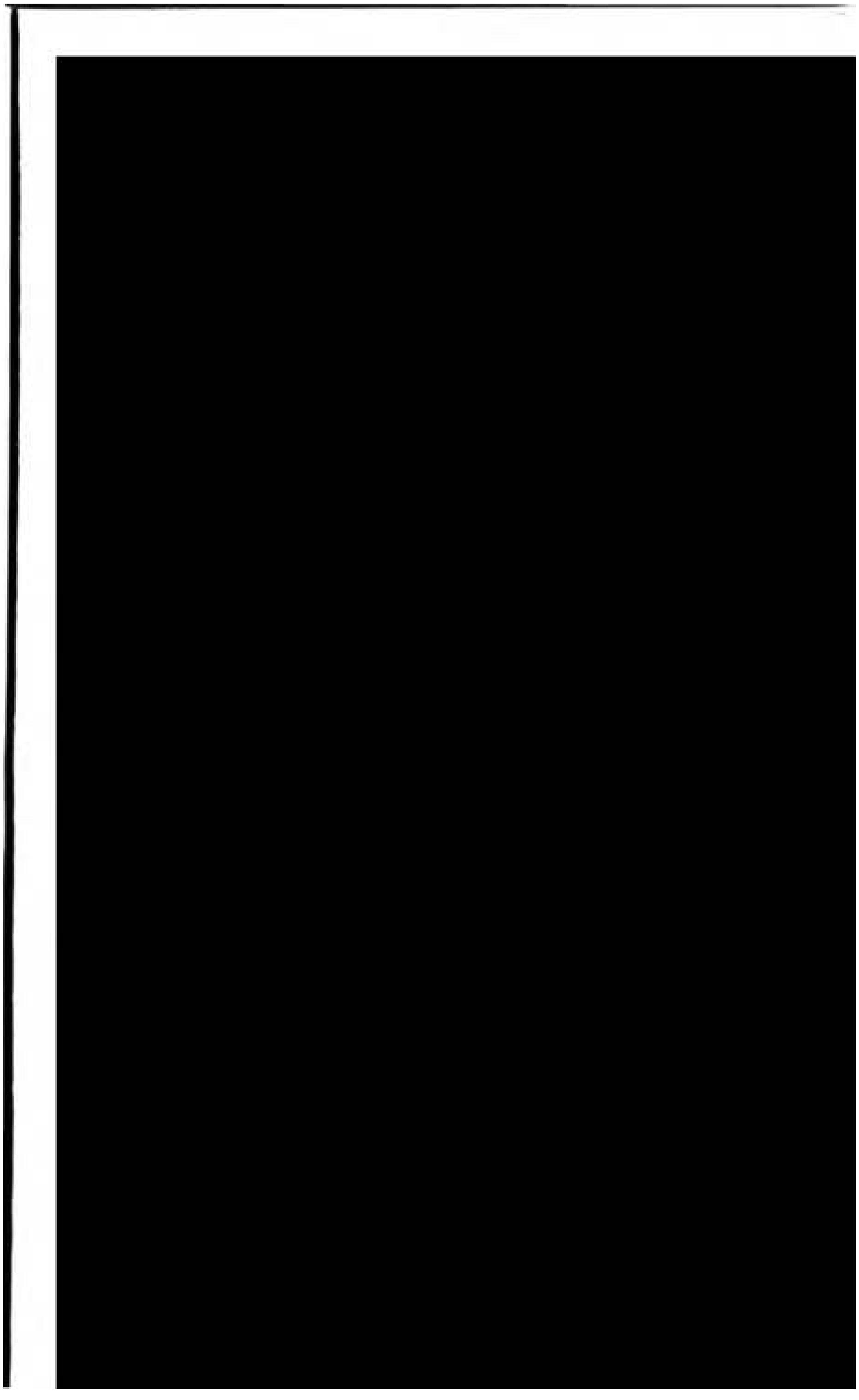
bitikmiş

Zorlanmayı önlemenin bir yolunun bulunup bulunmadığını sordum. B aşını salladı, bir yol olduğunu ama bana

uygun olmadığını söyledi. B aşarıp başaramamam benim istencime bağlı değilmiş. Daha sonra, bana görevimi açıkladı

ama bunu nasıl uygulamam gerektiğini anlatmadı. Kartal 'ın

yolumun üzerine bunun nasıl yapılacağını açıklayacak birini

SORGUÇLU YILAN

34 1

bırakacağını söyled i . B aşaracağım güne değ in özgürlüğüme

kavuşamaınayacaktırn .

Eve v a rd ı ğ ı mızda, b ü y ü k salonda hep i m i z top l an d ı k .

D o n J u a n , s a l o n u n ortas ı nd a oturuy ordu ve y ü z ü güneydoğuya dönüktü. Çevresini sekiz kadın savaşçı almıştı. Ç i fler halinde dört ana yönde oturm uşl a rdı ve onların da yüzleri güneydoğuya yönel ikti. Ü ç e rkek sava�çı , dairenin d ı ş ında

bir üçgen o l uşturuyorlard ı ; üçgenin g ü neydoğu y u gösteren

tepe noktasında S il vio M anuel yer alıyord u . Yan ları nda i k i

k ad ı n h aberci o t u ru y o rd u ve S i l v io M a n u e l ' i n ö n ü n d e ,

neredeyse d u v a r a y a s l a n m ı ş b iç i md e i k i e rk e k h a b e r c i

o turu yordu.

N ag u a l k a d ı n erkek çömezleri doğu d u v ar ı n a k a rş ı ,

k ad ın çömezleri i se batı duvarı n a karşı oturtm u ş t u . Daha

sonra heni don Juan ' ın tam arkasında b i r yere götürdü. B i ri ikte orada oturduk.

Bana yalnızca bir an gibi gelen bir sü re oturm u � durumda bekledik, ancak bedenimde ancak bedenimde o l ağanüstü

bir enerjinin yükseldiğini h issediyordum. Oturduğumuz gibi

tekrar kalktı ğımızı sandım. N agual kadına neden böylesine

ç ab u k ayağa k a l k t ı ğ ı m ı z a s o r d u ğ u m d a , s aa t l e rd i r o ra da

oturuyor olduğumuzu, bir gün üçüncü d i kkate g i rmeden önce, tüm bunların bir anı olarak bana geri geleceğini söyledi .

L a G o r d a , y a l n ı z c a o s a l o n d a h i r a n o t u rd u k l ar ı n ı

duyumsamakta kalmadığını, aynı zamanda, hiç k im senin ona

gerçeğin böyle olmadığını söylemed iğini anlattı . S öylediğine

göre N agual J u an M atu s daha s o nr a ona kendi s i n i n diğer

çömezlere , öze llikle ele Josefina ' ya yard ı mcı olmak l a görevlendiril d i ğ i n i , günün birinde ben i m öteki b e n liğe geçeb i l mesi i ç i n gerek duyduğu e n son i t i ş i o n a vermek ü zere geri döneceğimi söylediğini açık ladı . Zuleica ' n ı n gözet i m i altında birlikte rüya görme seanslarımızda parıltılar ımızı yoğun

b içimde b i r b i r i mi z e geç i r m i ş t i k . Bu neden l e b i r l i k te ol duğumuzda, beden im ize giren öteki benliğin yaratığı basınca

karşı koyabilecektik. Don Juan ayrı ca, l a Gorda'ya köpri.iyü

bu kez böylesine kolayca geçmelerini sağlayan gücün topluluğundaki savaşçılardan geldiğini, köprüyü tek başına geçmesi gerektiğini buna rüyasuıda hazırlanması gerekeceğini söyledi.

Aya ğ a k a l k t ı ğ ı m ı z s ı ra d a F l o r i n d a y a n ı m a g e l d i .

Koluma girdi v e salonun içinde gezindik. B u arada don Juan

ve savaşçıları çömezlerle konuşuyorlardı.

O gece köprüde olanların zihnimi karıştırmasına izin

vermemem gerekt iğini söyledi. B ir zamanlar N agual Juan

Matus 'un inandığı gibi, öteki benliğe ulaşan gerçek ve somut

bir geçit yolunun bulunduğuna inanmamam gerekiyormuş.

Görmüş olduğum yarık yalnızca onların niyetler i n in bi r

ürünüymüş; Nagual Juan Matus 'un geçit yollarıyla ilgili saplantısının ve Silvio Manuel ' in acayip mizah anlay ı ş ı n ı n

bileşimiymiş; b u ikisinin karışımı "kozmik vaj ina"yı yaratmış. B ildiği kadarıyla, bir benlikten diğer benliğe geç işin

h iç b i r dünyevi gerçekliği y ok m u ş . Kozmik v aj i na, i k i

adamı n "zamanın çarkları "nı hareket ettirme konusunda

sahip oldukları gücün dünyevi bir ifadesiymiş.

Florinda' nın açıklamasına göre, o ya ela topluluğundaki

diğer savaşçılar zamandan söz ettiklerinde, bir saatin tiktaklarıyla ölçübilen bir süreçten bahsetmiyorlardı. Zaman, dikkatin özüydü; zamanı K artal 'ın buyrukları oluşuyordu; ve gerçekte, bir insan öteki benliğinin herhangi bir aşamasıııa

girdiğinde, zamanla tanışmaya başlıyordu.

Florinda' nın belirttiğine göre, o gece düzen içinde oturduğumuzda, benim ve çömezlerin zaman çarkıyla karşı kar

şıya gelmemize yardımcı olamaları için son bir şansları kalmıştı. Nasıl sol bilinç gündelik yaşamın bir bölümünü oluşturuyorsa, zaman çarkı ela öteki benliğin bir bölümünü oluşturan bir yüksek bil inç durumunu anclırıyorclu ve fiziksel olarak, sonsuz genişlik ve uzunlukta, üzerinde yansıtıcı oluklar bulunan bir tünel şeklinde betimlenebil ircli. Oluklardan

her biri sonsuzluğa uzuyordu ve tünelin üzerinde sonsuz

sayıda oluk bulunuyordu. Yaşayan v arlıklar, yaşam gücü

SOR G U Ç L U Y I LAN

tarafı ndan, zoru n l u olarak o l u k l ara sabit bak ı � l arı y l a bakmak

zoru ndaydılar. Sabit bak ı � l arla o l u k la ra bakıyor olmak, onun

i ç i nde tut sak o l m a k , o oyuğun i ç i nde ya�amak a n l a m ı n a

gel i yordu.

Flori n da ' n ın savına göre , sav a �ç ı l ar ı n isrc11ç· adın ı verd i kl e r i k a v ram zaman çark ı na a i t t i . B u , s arnı a � ı k s ü rg ü nlerine, ya da hepim i zde bulunan gözle görü l meyen dokunaçlara benziyordu. Florin cla ' nı n ded iğine göre b i r sava�ç ı n ı n n ih a i a m ac ı , k e n d i i s t e n c i n i d ö n m e s i n i s a ğ l a m a k ü ze re

zaman çemberi n i n üzeri nde odaklayabilıııekt i . Zam an çemberi n i döndürıneği ba�aran savawı l ar, sabit bak ı � ları n ı o l u kl ardan herhangi biri n i n üzerinde oda k l ayabi l i rler ve onunla, örneği n kozm ik v aj i na g i b i , isted ikleri her �ek l i o l u �turab i l i rlerdi. K i � i , zoru n l u ol arak böyle b i r zaıııan oluğunun içi nde

tutsak ol duğu nda, o l uğun iç inde akıp g iden i m geleri ancak

kendisinden uzakl a�tığında göre b i l iyord u . K i � i n i n . bu o l u kl arın insanı kendine bağ l ayan b ü y ü l ü gücü nden ken d i n i kurtarabi l ıı cs i , onun akıp geçen imgeleri i k i yönden de görebi l mes i n i sağ l ı yord u .

Florinda sustu v e beni kucak l ad ı . K u lağıma glinliıı birinde, k e n d i b ii t ii n l li ğ ii m ii k a za n d ı ğ ı m d a . geri dönüp y önergelerin i tamaml ayacağını fı s ı ld ad ı .

Don Juan herkes i ben im etra fı mda toplanmaya çağırd ı .

Etrafımda top l an d ı l a r. Kend i s i d e yaıı ı ın a gele rek. çı kacakl arı yolcu l uğa onlarla b i rl i kte gelemeyece ğ i m i , z i ra görev i m i

bırakma m ı n söz konu s u o l amayacağını söyl ed i . B u ko�u l l ar

altında be nim iç i n yapabi lecekleri tek �ey bana i y i � a n s l ar

d i lemekti. S av a�çı l arı nı n özel ya�aml arın ı n b u l u nm a dı ğ ı n ı

d a e k l e d i . B i l inc i n mahiye t i n i b i r kez kavrayab i l d i k le r i an

b irey olma öze l l i klerin i yit iriyorl ard ı ve insa n l ı k d u ru m u , art ı k
o n l a rı i l g i l en d i rm i yord u . B i r sava�çı o l a ra k ben i m b i r
görev i m b u l u n u yordu v e b u n u n d ı � ı n dak i � e y l e r i n önem
i

yoktu , zira son derece zor l u b i r göre v i yerine get i rmek ü 11.ere

beni tek ba�ıırnt bırakacak l ardı. Ya� am ımdan çoktan fcrag<ıt

ettiğime göre, bana en i y i dileklerini d i lemen i n öte s i nde söy-

leyecekleri bir şeyleri kalmamıştı. Benim de, yazgımı anladığımı ve onu kabullendiğimi belirtmenin ötesinde onlara

söyleyebileceğim bir şey yoktu.

Daha sonra yanıma Vicente geldi. Benimle son derece

yumuşak bir sesle konuştu. B ir savaşçının en çetin görevinin

olumlu ve olumsuz güçler arasında son derece incelikli bir

denge oluşturabi lmek olduğunu söyledi. Bu çetin görev,

savaşçının çevresindeki her şeyi kontrol altına almak üzere

bir sav aşım vermesi gerektiği değil, onun, beklenen ya da

beklenmeyen, akla gelebilecek her durumla aynı ustalıkla

uğraşması gerektiği, anlamına geliyordu. Kusursuz koşullarda kusursuz olabilmek, düşsel bir savaşçı olmak demekti.

Benim çetin görevim, geride kalmak; onlarınkiyse ileri,

bilinmeyene doğru atılmaktı. Her iki görev de son derece

güçtü. Savaşçılar için bu dünyada kalmanın yaratığı coşku,

yolculuğun uyandırdığı coşkuya eşitti. Her iki görev de eşit

ölçüde anlamlıydı, zira her ikisi de, kutsal bir sorumluğun

yerine getirilmesini kapsıyordu.

Yan ı m a daha sonra S i l v io M anuel geldi; yapmam

gerekenler konusunda beni bilgilendirmek istiyordu. Bana

bir formül, görevim sahip olduğum güçten daha büyük olduğunda söyleyeceğim efsunlu birtakım sözler verdi; bunla,

Nagual kadını ilk anımsayışımda zihnimde beliren efsunlu

sözlerdi.

Yazgımı yöneten güce kendimi teslim ettim.

Hiçbir şeyi sahiplenmeyeceğim, böylece, savunacağım

hiçbir şey olmayacak.

Zi�nimde hiçbir düşünce yok, böylece görebileceğim.

H iç korkum yok, böylece kendi kendimi anımsafacağım.

Yansız ve rahat,

Bir ok gibi fırlayıp K artal 'ı aşacağım özgür olmak için.

Ya me di al puder que a mi destino rige

No me agarro yu de nada, para asi na fener nada qıı'e

SORGUÇLU Y I LA N

SORGUÇLU Y I LA N

de/ender.

No ıcngo pcnswnicnros, /)(fU/ asi podcr \ 'C/'.

No temo ya a nado , para asi ı>oda acordomc de nıi.

Sereno v desprendido ,

me dejarci el ôgui/a pasa a la /i/Jertad

B ana, i k i nc i d i kkatin prat i k b i r m anevrasını öğreteceğ i n i

söyledi ve o an saydam b ir yumurtaya döni.i �ti.i . Daha sonra

normal görü nü müne geri döndü ve aynı dönü� ü m i.i üç dört

kez daha y ineledi. N e yaptığın ı gayet i y i anlam ı �tı m . Bunu

bana açıklaması gerekmi yord u , ancak bil d i klerimi sözcüklere aktaramıyordum.

S i l v i o M anuel derdi m i an l ı yorm uş gibi güldü. G ündelik

yaşamııı niyetini bırakıvermenin olağanüstü bir gü�· geretird i ğ i n i s ö y l e d i . B i raz önce b a n a aç t ı ğ ı g i ze m . b u n i ye t i

bırakıvermeye nasıl bir ivme kazandırılacağın ı gösteriyordu.

Onun y apm ı ş olduğunu yapab i l mek için, k i ş i n i n d ik katin i

saydam koza üzerinde odaklaması gerek i yordu.

G ö z ü m ü n ö n ü n d e b i r k e z d a h a s a y d a m y u m u rt a y a

dönüştü v e anda, t a e n baştan beri b i l d i ğ i m b i r gerçek zihn imde bel i rginleşt i . S i l v io Manuel ' i n gözleri bir an i k i n c i

dikkat noktası üzerinde odakland ı . Baş ı . önüne bakı yormuş

gibi dimdikti, ancak gözleri yana doğru kaymıştı. B ir sav aş

çın ın niyl'ti uyandırabilmesi gerektiğini söyle d i . Bunun sı rrı

bakıştaydı. Niyeti çağıran , gözlerd i .

O noktada derin b i r mutluluk duydum. U zu n y ı l lardan

sonra, en sonunda gerçekten b i l me d i ğ i m b i r şey ü zerinde

düşünebi l meyi başarm ı ş t ı m . Giirmcnin görsel bir dene y im

olmasın ı n nede n i , ni_vet üzeri nde odaklamak için gözlerim ize

gerek s i n i m d u y m a m ı zd ı . Don J u a n ve s av a ş ç ı t o p l u l uğ u

niyetin farkl ı bir yönünü yakalamak üzere gözlerini k u l l an masını b i li yorlardı ve bu edime giirme adını verm i şlerd i . S i lvio M an ue l ' i n bana gösterdiği şey niyet yakalayıc ı l a rı olarak gözleri n gerçek işleviydi.

Daha sonra ben de nivcıi y a k a l a m a k üzere gözler i m i

kullanmaya çalıştım. Onları ikinci dikkat noktası üzerinde

odakladım. B irdenbire, don Juan, savaşçıları, dona Soledad

ve Eligio saydam yumurtalara dönüşmüşler, ancak la Gorda,

küçük kız kardeşler ve Genarolarda bu dönüşüm gerçekleşmemişti. Gözlerimi ışık kababarcıkları ve insanlar arasında

ileri geri h areket ettirdim, sonunda boynumun altında bir

çatırtı duydum ve odanın içindeki herkes saydam yumurtaya

dönüştü. Bir an için onları birbirlerinden ayıramadığımı hissettim, ancak daha sonra gözlerim bu görüntüye alıştı ve

niyetin iki yönünü, iki farklı imgeyi aynı anda ayrımsayabild i m . O nl a r ı n h e m b e d e n l e r in i , h e m ele parı l t ı l arı n ı

g ö re b i l i yordu m . İk i g ö r ü n t ü örtü ş m ü y or, ayrı a y rı

görünüyorlardı, ancak bunun nedenini bilmiyordum. Kesinl ikle birbirinden ayrı iki görüm bulunu yordu ve görme

edimini tümüyle gözlerimle algılıyordum, ancak yine de onlardan ayrıydım. Gözlerimi kapattığımda onların saydam

kozaların ı görebiliyordum ama bedenleri görümümden kayboluyorlardı.

B i r a n , d i k k a t i m i n as ı l k e n d i s ayclam l ı ğ ı m a

çevirebileceğimi artık bildiğimi ayrımsadım. Ayrıca, dünyevi

düzleme nasıl geri dönüleceğini ele öğrenmiştim. Yapm anı

gereken tek şey, gözlerimi bedenim üzerinde odaklamaktı .

L.Paha sonra yanıma don Genaro geldi ve bana ayrılık armağanı olarak Nagual Juan Matus'un bir görev, Vicente ' nin

cesaret, Silvio Manuel 'in büyü sunduklarını, kendisinin de

mizah gücü s unacağ ı n ı söyledi. B ana şöyle bir baktı ve

benim, yaş am ı n da gördüğü en g amlı Nagual olduğumu

belirtti. Çömezleri şöyle bir inceledikten sonra, iyimser olmanın ve olaylara hep olumlu yönünden bakmanın ötesinde

yapılabilecek hiçbir şey kalmadığını söyledi. Bize bir şehir

züppesi tarafı ndan baştan çıkartılıp terk edilen bir köylü

k ı z ı n ı n ö y k ü s ü n ü a n l attı . Tam d ü ğ ü n g ü n ü ken d i s i n e

damadın kentten ayrıldığı söylendiğinde kız aklını başına

toplamış ve yine de her şeyi yitirmemiş olduğunu düşünmüştü. Gerçi bekaretini yitirmişti ancak düğün ziyafeti için yav-

SORGlJÇLU Y ILAN

ru dom uzu henüz kesmem iş lerd i .

Don G e n aro , terk e d i l en köy l ü k ı zı n ı n i ç i n e d ü ş t ü ğ ü

d u r u m a b e n z e y e n b u d u r u m d a n k ur t u l a b i l m e ın i z i n t e k

y o l u n u n , heni.iz elinıizcle b u l u nan yav ru cloıı uzları rıı zabunlar her ne ise- s ı k ı s ı k ı sarı lnı a k ve aptall ığım ıza gülmek olduğunu söyledi. Ancak gülerek iç inde bulu nduğumuz durumu değiştirebilirdik.

Elleri ve başıyla yaptığı şakacı hareketlerle b i zden içten

bir şekilde g ü lmem izi istedi. G ü l meye ç a l ı şan çömezlerin

görüntüsü ele, tıpkı benim kendi g iri� iınlcrinı gibi , gü lünçtü .

B irdenbire kendimi don J u an ve savaşçıları y l a b irlikte kahkah al arla gülüyor buldum.

Her zaman bir şair oldu ğumu söyleyip bana takılan don

Gen<üo, onlara bir şiir okumamı isted i . Kendi duygula rı m ve

ö ğ ü t le r i n i , y a ş a m ı , ö lü m ü v e g ü l m e y i k u t l ay a n oz a n ın

dizeleriyle özetl emek istiyordu. Jose Gorostiza ' nı n ··sonsüz

Ölüm" başlıklı şiirinin bir böl ü m ü n ü ima etmi�t !.J

NaguaJ Kadın k i tabı bana uzattı, ben de o şi irin don J ua n

v e don Genaro ' nu n h e r zaman dinlemekten b ü y ü k zevk a l dıkları dizelerini yüksek sesle okudum.

Alı, nasıl kopkoyu bir tutku

Nasıl b ir açlık b u ,

Tüketmek soluduğumuz havay ı ,

ağzı , gözü, eli.

Nasıl y ak ı c ı b ir arzu

kendimizi tümden h arcamak

tek bir kahkahanın içi nde.

Ah b u k ü stah, aşa ğı l ayıcı ölünı

b izleri ta uzaklardan k atleden .

ölmekten aldı ğımız h azın üzerinde

b i r fincan ç ay için .. .

narin b i r k u caklama içi n .

Ş i i r hepimizi derinden etkilemişti. Ü rperdiğimi h isset-

tim. Emilito'yla haberci Juan Turna yanıma geldiler. Hiçbir

söz söylemediler. Gözleri siyah mermerler gibi parlıyordu.

Sanki tüm duygulan gözlerinde yoğunlaşmıştı. Haberci Juan

Turna yumuşacık bir sesle, bir zamanlar evinde beni Mescal ito ' nu n g izemleriyle tanıştırdığını, zaman çarkı iç inde

farkl ı b i r konumda bunun beni en son gizemle tanıştırmasının bir ön habercisi olduğunu belirtti.

Emilito, sanki haberci Juan Tuma'yı yankılıyormuş gibi,

her ikisinin de görevimi yerine getireceğimden emin olduklarını söyledi. B en i bekleyeceklerdi , zira bir gün onlara

katılacağımı biliyorlardı. Juan Turna, K artal ' ın beni, kurtartıcılarım olarak Nagual Juan M atus ' un topluluğuyla birlqtirdiğini söyledi. B i r kez daha bana sarıldılar ve bir ağızdan, kendime güvenmem gerektiğini vurguladılar.

Haberci leri, kadın savaşçılar izledi. Tek tek hepsi beni

kucakladılar ve birer birer kulağıma bir dilekte bulundular,

bereket ve başarı dilekleri.

En son Nagual kadın geldi. Yanıma oturdu ve bir çocukmuşum gibi beni kucağına aldı. Sevecenlik ve saflık doluydu . Soluksuz kalmıştım. Ayağa kalktık ve odanın iç inde gezindik. Yazgımız üzerine konuştuk ve fikirlerimizi belirttik. Kestirilmesi olanaksız birtakım güçler bizlerin bu bitiş

anına ulaşmamızı sağlamıştı. Duyduğum korku ölçüsüzdü.

Üzüntü de.

Daha sonra, üç çatallı N agual için geçerli kuralın bir

bölümünü bana açıkladı. Büyük acı çekiyordu, ancak yine ele

sak indi. Zihni kusursuz çalışıyordu ancak açıklamalara girişmiyordu. Yeryüzünde son gününü yaşıyor olması onu çok etkilemişti. Hüznü bana da bulaştı. O ana kadar gerçekten sonuna geldiğimizi anlayamamıştım. ol bilinçte bulunmam,

dolaysız olanın diğer her şeyin önünde bulunması gerektiği

kuralını da kapsıyordu ve bu durum, yaşadığım anın ötes ini

görebilmemi olanaksız kılıyordu. Bununla birlikte, Nagual

kadının ruh durumunun bende yarattığı etki, sağ yan bil inc imde neler hissedebileceğimi düşünmemi de engelliyordu.

SORG UÇLU YILAN

Onu bir daha göreıneyece ğ i ın i n fa rk ı n daydım v e buna

dayanamıyordum !

Don Juan bana sol yanda gözyaşı na yer olmadığın ı, bir

savaşçını n ağlayamayacağım , ıstırabın tek dışav urumunun

evrenin ta derinliklerinden gelen bir ürperti olduğunu söylemişti. Bu, Kartal ' ın öğretilerinden birinin de ıstırap olduğu

anlamına geliyordu. Savaşçının i.irpertis i bitmezdi. N agual

kadın benimle konuştuğunda ve bana sarıldığında da aynı ürpertiyi duydum.

Kollarını boynuma doladı ve başını başıma yasladı. Beni

bir bez parçası gibi büktüği.inü hissettim. B eden imden bir

şeylerin yükseldiğini, onun bedeninden bir şeylerin içime

girdiğini ayrımsadım. Duyduğum ıstırap öylesine yoğundu

ve beni öyles ine içine almıştı ki, iyice çı lgına döndüğümü

hissettim. Hfüa bana sarılmış durumda olan N agual kadınla

birlikte yere yuvarlandım. Bir rüdaymış gibi, düşmeden önce

a l n ı nda b i r yara açt ı ğ ı m ı ayrım sa d ı m . K a n , g ö z l e r i n i n

üzerinde birikmişti.

Don Juan ' l a don Genaro alel acele beni yerden kaldı rdılar. B en i tuttular. Kriz geçi riyor gibi tüm bedenim sarsılıyordu. Kadın savaşçılar N agual kadının çevresini aldı lar; daha sonra odanın ortasında bir sıra halinde

durdular. Erkekler de onlara katıldılar. B i r anda aralarında yoğun bir e lektrik

akımı geçti. S ıra halinde duran savaşçılar dalgalandılar ve

önümde durdular. Her biri, �ırayla gelip, bir süre önümde

durdu. Önce erkek habercil er, ardından kad ın haberc il er,

daha sonra erkek savaşçılar ardından rüya görücüler, sonra

iz sürücüler ve son olarak da, Nagual kadın önümden geçti.

Yanıma geldiler, birkaç saniye, veda etmek için yeterli bir

süre, karşımda durdular ve daha sonra karanl ığın, b irdenbire

odanın içinde beliriveren g izeml i yarığın içine g i rerek ortadan kayboldular.

Don Juan eliyle sırtıma bastırarak dayaıı ılmaz ıstırabımı

kısmen de olsa ralı;ıtlattı . Acımı anladığını . Nagual kadınla

N agual adam arasındaki bağın kolayca anlaş ılabi lecek bır

�ey olmadığını söyledi. Bu bağ, Kartal ' ın öğretilerinin bir

sonucu olarak var oluyordu; Bu iki insan bir araya geldikten

sonra ayrılırlarsa eğer, aralarında oluşan boşluğu doldurabilmenin olanağı yoktu; zira bu boşluk sosyal bir boşluk değil,

bu öğretilerin bir sonucuydu.

Don Juan beni aşırı sağ yönüme çevireceğini söyled i .

Bunun yararlı , ancak geçici bir manevra olduğunu; şimdilik

unutmama yardımcı olacağı n ı , ancak a nı msamaya başladığımda duyacağım acımı dindiremeyeceğini belirtti.

Don J uan ayrıc a bana anın ısama ediminin bütünüyle

kavranamaz olduğunu söylemişt i. Gerçekte kavranamayan ,

savaşçıların s o l y a n bilinçlerinde uyguladıkl arı etkilqiini

hatırladığında durmayan, doğum anından başlayarak saydam

bedenin beilcğc depoladığ ı her anıyı hatırlamayı sürdüren,

kişinin kendi kendini anımsaması edimidir.

Savaşçıların yüksek bilinç düzlemlerinde deneyimledikleri dizgesel i lişkiler yalnızca öteki benliğin anılar aracılığıyla kendini açmasını sağlamak için yapılan bir oyundu. Anımsama sanatı, yalnızca savaşçılarla ilgili gibi görünse de, asl ında her ins anın alem inde var olan bir süreçtir; hepim iz dolaysız biçimde saydamlığımızın anılarına girebiliriz, ancak bunun sonucunun ne olabileceği önceden kestirilemez.

Don J u an daha sonra bana, gün batımında oradan ayrılacaklarını ve gitmeden önce benim için yapabilecekleri en

son şeyin, zamanımın sürekliliği içinde bir açıklık, bir kesinti yaratmak olacağını söyledi. Bende süreklilik iç inde bir

bütün olduğum duygusunu uyandıran Kartal' Lll yaydığı sonsuz akıp bir müdahalede bulunmak üzere beni derin b i r

uçu ru m a fırl at acaklardı . Boşluğa a t l ay ı ş , normal bi liıı;

düzeyinde bulunduğum bir anda başlayacaktı ve söylenene

göre düşüş anında ikinci d ikkati m dizginleri ele alacaktı;

uçurumun dibine vardığıındaysı\ ölmeyecek, tamamen öteki

benliğimin içine girmiş olacaktırn. Don Juan enerjim tükendiğinde ötek i benlikten çıkacağım ı , anc a k kendi m i , a tladığım uçurumun kenarında bulmayacağım ı belirtti. Tah-

SORG UÇLU Y I L A N

ın ı n ı n e g ö re k e n d i m i e n s e v d i ğ i m y e r n e re s i y s e , o r a d a

b u l ac ak t ı m . B u , b en d e k i z a m a n d u y g u s u n u n ak ı � ı n a b i r

müdahale olacakt ı .

Daha sonra aniden ben i i terek tü m ü yle sol yan b i l incimden ç ıkard ı . O an ı s d ı rab ı ı n ı , a m ac ı m ı , görev im i unuttum.

Ak�anı ü stü gün bat ı m ın d a , Pab l i t o , Ncstoı ve ben sarp

b i r yamaçtan a�ağ ı at l ad ı k . l\ agu al ' ı n darbe.s i öyle.s i ne kesk i n ve öyles i ne a c ı s ı z o l mu�tu k i . veda edi� o l g u s u n a a i t h içbir anı , ölüme ve ö lü ın o l m ayana doğru s ı çray ı ş ı n a n l ı k olg u s u n u n s ı nı rları n ı n ö te s i n e a � m acl ı . U ç u ru m a a t Lı y ı ş ti r k ü t ü c ü y cl ü , a n c a k ö b ü r fı l e ın de o l a n la rı n y a n ı nd a s i l i k kal ı yo rd u .

Don J u aıı beni tanı o l a ra k kend i .s i n i n ve savaşç ı l a rı n ı n

b i l i n ç l e r i n i t u t u � t ur d u k l a r ı <l ll u ç u r u m a fı rl a t m ı �t ı . R ü y a y ı

andıran b i r görüm i�'.İnde, önümde s ı ra s ı ra insanla rın hana

bakt ı k l a r ı ıı ı gördüm . Ancak daha sonra bunun boş l u ğ a at

J ;ını :ık ti zeri nc cleııeyi m lccl i ğ i m çok s a y ı dak i görü ı ıı y a da

sarın d i z ilerinden b i ri olduğunu d ü� ü ml li m . Bu, yaşanan tüm

olayın ü rkünçl ü ğ ü kar�ısında b ü y ü l e nen sağ b i l i nc i m i n ü rettiği gü�·süz bir yorumdu y a l n ı zca.

B u n u n l a b i rl ikte, sol yanımda, öte k i ben l i ğe g i rd iğ i m i

lı i ssecli yordunı . B u geç i�in usumla hiçbi r i l i �k i s i yoktu. Don

Ju aıı ' ın top l u l uğundaki sava�ç ı l ar, m u tl ak ı ş ı ğ ı n içi nde kaybol nıaclan, Kartal on l arı sa l ıverm ede n önce . be n i son s uz! uğa

el e ğ i n s ü ren b i r an i ç i n yak a l anı ı ş Lı rcl ı . O n la r ı n , K<ı rt a l ' ı n

y a y d ı ğ ı so n su z a k ı ş ı n i ç i n d e b i r y c r l c rclc o l d u k l a rı n ı v e

buraya u l aşam ayacağı m ı b i l i yo rd u m . Don J uan ' la don

Gen aro ' y u be k l i yorl a rd ı . Don .Ju aıı ' ı n g rn buıı b;ı � ı n a geçt i ğ i n i görd ü m . Ondan sonra görd ü ğ ü m tek şey. giikyü züne

doğru y ükse len son derece y uımı�ak b i r l) l k ç izgisi old u . B i r

e s i n t i ı � ık kümesi n i n daralm a s ı n a ve k ı v rı l ıı ı a s 1 11 a yol açt ı .

! § ı k ç i zgi c: i n i ıı b i r ucunda, d on J u an ' ı n b u l u n d u ğ u nok tada

güçlü b!r p a rı l t ı vard ı . Tol tec el'sanes i n cleki smg uç l u y ı l an ı

düşündüm. Daha sonra ı ş ı k l ar gözden kay bol d u .